

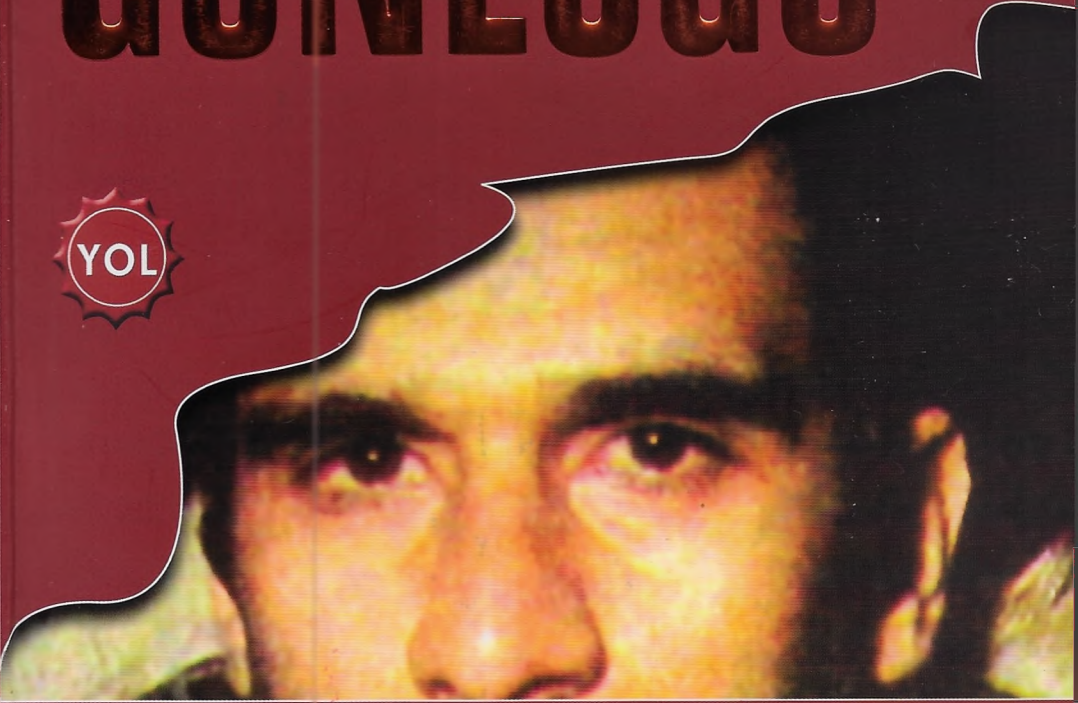
ALİ
YILDIRIM

DENİZ GEZMİŞ'İN GÜNLÜĞÜ

DENİZ GEZMİŞ'İN GÜNLÜĞÜ

YOL

ALİ YILDIRIM

YOL

YOL BİLİM KÜLTÜR ARAŞTIRMA:21

Ali YILDIRIM

1. Baskı

Ağustos 2011

Baskı:

Kuloğlu Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
Ziya Gökalp Cd. 24/34 Kızılay / Ankara
Tel: 0 312 431 13 35

ISBN:

978-975-93160-6-8

DENİZ GEZMİŞ'İN GÜNLÜĞÜ

ALİ YILDIRIM

Bedihan'a aşkla

DENİZ GEZMİŞİN GÜNLÜĞÜ

ALL YILDIZI

OKURA ÖZEL BİR NOT

Hukuk Fakültesini bitirdiğim yıllarda 12 Eylül rejiminin karanlığı toplumda tüm ağırlığıyla hüküm sürüyordu. Avukatlık stajına başladığım Sümer Sokak'taki büro Ankara'da 12 Mart'tan beri siyasi davalara bakmakla ünlüydü. Yanında staj yaptığım Avukat İbrahim Bey çalışmam için bana koridordaki masayı tahsis etmişti. Tam karşımda banyodan bozma bir arşiv odası bulunuyordu. Arşiv girilecek gibi değildi. İçerisi gelişigüzel atılmış kitaplar, koliler, klasörler, dosyalar ile doluydu. Birgün meraklı gözlerle arşive baktığımı gören İbrahim Bey bana “fırsat bulursan bu arşive bir el at, ilgini çekecek bir çok dava dosyası var burada, hem de fazlalıklardan kurtulmuş oluruz” dedi. Benim de beklediğim bu izindi zaten. Bir heyecanla toz toprak içindeki dosyaların arasına daldım. Arşivi ayıklamaya başladım. Çoğunu atmaya kıyamadığım bir çok önemli olayla ilgili dava dosyası buldum orada. İşte bu dosyaların birinin kapağında “Deniz Gezmiş’in Günlüğü” yazıyordu. İnanamadım kapak yazısına. Büyük bir hızla karıştırdım dosyayı. Pelur kağıda daktilo ile yazılmış 246 sayfadan oluşuyordu. İlgiyle okudum günlüğü. Deniz mi yazmıştı, avukatları mı, bir başkası mı? Kim yazmıştı, ne zaman yazılmıştı bu konuda dosyada her hangi bir ipucu yoktu. Yalnızca bazı gazete kesikleri vardı o zamana ait. Dosya ile ilgili kimseyle ne bir şey sordum ne de söyledim.

İbrahim Bey de dahil bürodaki hiçbir avukata haber vermeden aldığım bu dosyayı yıllarca sakladım. Üzerinden 25 yıl geçti.

“Deniz Gezmiş’in Günlüğü”nü o arşivde bulduğum şekli ile olduğu gibi yayınlıyorum. Düzeltme yapmadan, hiçbir ekleme ve çıkarmada bulunmadan...

Dostluk ve sevgiyle...

Ali YILDIRIM

Yüzüncüyıl, Temmuz 2011

17 Eylül 1970, Perşembe, Bursa Cezaevi

Evet yarın tahliye oluyorsunuz. 10 Haziran'da gelmiştiniz Sağmalcılar Cezaevi'nden Cihanla. 20 Aralık 1969'da girdiğinize göre mahpus damına 300 günü doldurmuş olacaksınız bu kez içeride. Bursa Cezaevi'nde Nazım'ın, Orhan Kemal'in hücrelerinde, koğuşlarında onların yıllar önce soluduğu havayı solumak düştü payınıza. 30 yıl öncesinden bugüne zından aynı zından. Hayat aynı hayat. Ne diyor usta:

Korkunç ellerinle bastırıp yaranı
dudaklarını kanatarak
dayanılmakta ağrıya.

Şimdi çıplak ve merhametsiz
bir çılgılık oldu ümid...

Ve zafer
artık hiçbir şeyi affetmeyecek kadar
tırnakla sökülüp koparılacaktır...

Günler ağır.
Günler ölüm haberleriyle geliyor.

Düşman haşın
zalim
ve kurnaz.
Ölüyor çarpışarak insanlarımız
— halbuki nasıl hakketmişlerdi yaşamayı —
ölüyor insanlarımız
— ne kadar çok —
sanki şarkılar ve bayraklarla
bir bayram günü nümayişe çıktılar
öyle genç
ve fütursuz...

Günler ağır.
Günler ölüm haberleriyle geliyor.
En güzel dünyaları
yaktık ellerimizle
ve gözümüzde kaybettik ağlamayı :
bizi bir parça hazin ve dimdik bırakıp
gözyaşlarımız gittiler
ve bundan dolayı
biz unuttuk bağışlamayı...

Varılacak yere
kan içinde varılacaktır.

Ve zafer
artık hiçbir şeyi affetmeyecek kadar
tırnakla sökülüp
koparılacaktır...

Zafere Dair şiiri “Dört Hapishaneden” kitabında hala taptaze.
Bursa Hapishanesinde 1941 sonbaharında yazılmış.

Yarın tahliye oluyorsunuz Cihan’la. Bursa’da bir sonbahar günü. Ve Nazım Usta’nın dediği gibi varılacak yere kolay varılmayacaktır. Bunu biliyor ve en çok da bunun farkındasınız...

20 Eylül 1970, Pazar, İstanbul

Güya tahliye ediliyorsunuz. Kapıdan dışarı adımını atmadan polis alıyor. Doğru Bursa Emniyet Müdürlüğü’ne. Erzurum Askerlik Şubesi asker kaçağı olduğunu bildirmiş Bursa’ya. Öğrenci oluşun, askerliği tecil ettirmiş olman hiç umurlarında değil. Bir gün “misa-fır” ediyorlar emniyette. Ertesi gün doğru askerlik şubesine. Asker

olmana karar vermişler. Hem de piyade olarak. Sivas Piyade Alayına sevk kağıdını tutuşturuyorlar eline. Sülüsünde 25 Eylül'de birliğine teslim olacağını yazıyor.

Cihanla atlayıp İstanbul'a geliyorsunuz. İstanbul'dasınız. Arkadaşlarınla görüşeceksin.

Ve artık bir asker kaçağısın...

21 Eylül 1970, Pazartesi, İstanbul

Arkadaşların arasında bir birlik olmadığını görüyorsun. DÖB ekibi dağılmış görünüyor. Konuştuğun arkadaşların ise açık olarak söylemeseler de senin gibi düşünmüyorlar. Cihan'ı işleri toparlaması için burada bırakıp Ankara'ya gitmek en doğrusu olacak diye düşünüyorsun. Bir yerden başlamak lazım diye.

Teknik Üniversite Rasathanesi civarında toprağa gömdüğün Filistin'den getirmiş olduğun malzemeleri çıkarıp yanına alıyorsun.

Güce karşı güç, çiviye karşı çivi. Devrimci ihtilalci demektir.

Gelecek olanlar şüphesiz gelecektir düşüncesindesin.

25 Eylül 1970, Cuma, Ankara

Artık Ankara'dasın. Önce Siyasal'a gidiyorsun. Fakülte bu hafta açılmış. Ortalık karışık. Konuşacak kimse yok gibi. ODTÜ'ye geçiyorsun. Yusuf var yanında şimdi.

Arkadaşların seni yeni evinize yerleştiriyorlar. 1.Yurt 201 nolu odaya.

Şimdi Hüseyingil'i beklemek gerekiyor. Hüseyin İnan, Kadir Manga, Alpaslan Özdoğan, Atilla Keskin, Filistin'den dönerken yakalandılar. Bir de paravan suç uydurdular onlara "Tıp Fakültesi-ne bomba atacaklardı" diye. 2 Şubattan beri Diyarbakır cezaevindeler. Avukatları Niyazi Ağırnaslı'ya bakılırsa bu duruşma tahliye edilmeleri lazım.

1 Ekim 1970, Perşembe

Yusuf Diyarbakır'dan geliyor. Hüseyingil'in selamlarını, iyi haberlerini getiriyor. "Deniz bizi beklesin, bir hafta sonra yanınız" demiş Hüseyin.

ODTÜ'desiniz.

Hızla geçip gidiyor günler.

Bekleyeceksiniz beklemesine de. Sanki bir şeyler yapmanız gerekiyormuş da yapmıyormuşunuz duygusu içerisindeyiz.

Hayat güröl güröl akarken, hayat yanibaşlarından koşup giderken durmak, bir gün için bir hafta için dahi durmak hiç de kolay gelmiyor insana.

9 Ekim 1970, Cuma

Büyük sevinç...

Hüseyingil Diyarbakır Cezaevi'nden dün tahliye olup geliyorlar. Hüseyin'in keyfine diyecek yok.

"Artık karar verme zamanı. Karar verip harekete geçme zamanı. Halkın ordusunu varetme zamanı. Birbirini seven, birbirine güven duyan, aynı amaca kendini adamış, her şeyini paylaşabilen bir ekip gerekli" diyor Dedeler!

Yazıyla çiziyse, lafla geçirilecek bir dakika bile israf geliyor sizlere, hareketten gelecekte çalınmış gibi geliyor.

Sevincin yanında acı da var hatırlanan. Bugün Che yoldaşın ölümünün 3.yıldönümü!

Üç yıl geçti Ernesto Che Guevara'nın katledilmesinin üzerinden.

O devrimcinin görevi devrim yapmaktır diyordu. Nerde olursa olsun, nerde devrim orda Che! İnandığı gibi yaşadı. Arjantinli idi. Küba Devrimi'nin önderlerinden oldu. Devrim ateşinin tüm Latin Amerika'da yayılmasını amaçlıyordu. Bolivya'da katlettiler onu.

Ne mutlu Che gibi ölenlere!

15 Ekim 1970, Perşembe

Önünüzdeki günler ne getirecek?

Bu yılın başında yaptığınız her saptama haklılığınızı bir kez daha gösteriyor. Arkadaşlarınızla döneme ilişkin bazı notlar almıştınız. Yazdıklarınızı okuyorsunuz. Eksiği, düzeltilecek, dokunulacak noktası bile yok:

"1968'den beri yoğunlaşan gençlik eylemleri nitelik bakımından büyük bir değişime uğrayarak yeni bir döneme girmiştir. Profesyonel devrimci kadrolar yetişmiş, emperyalizme karşı dövüşen dünya halkları ile organik bağlar kurulmuş ve en önemlisi militan örgütlenmeye doğru ilk adımlar atılmıştır. Bunlar yeni dönemin olumlu gelişmeleri. Buna karşılık Amerikan emperyalizmi-işbirlikçi sermaye-feodal mütegalibe üçlüsü devrimcileri silahla susturmaya yönelmişler, hapishaneler hiçbir dönemde olmayan bir sayıda devrimci ile dolmuş ve kendilerine devrimci adını veren bir takım

pasifist entelektüel eğilimler -saflarımızda bozguncu çalışmalara girişmişlerdir.

Önümüzdeki dönem karşı-devrimin silahlı saldırısını arttıracığı, egemen sınıfların faşist yöntemlere başvuracağı dönemdir. Her dönemin politik çizgisi tutarlı bir askeri çizgi ile birleştirilmedikçe başarıya ulaşamaz.

Bu dönemde ne yapmalıyız?

- Militan örgütlenmeye önem ve hız vermeliyiz.

- Karşı-devrimcilerin silahlı saldırganlıklarını etkisiz bırakarak, mücadelenin her biçimine hazırlıklı olmalıyız.

- Emperyalizmle dövüşen dünya halklarıyla bağlarımızı daha da sıkılaştırmalıyız, bu bağ en güçlü en sağlam biçimde ülkemizde emperyalizme karşı mücadeleyle kurulacaktır.

- Saflarımızda bozguncu pasifist ve küçük burjuva entelektüel eğilimleri açığa çıkarmalıyız.

- İşçi köylü yığınlarının kendiliğinden gelme hareketlerinin örgütleyicisi olmak ve proleter devrimci politik düzeye ulaştırmak.

Marksist her dönemde devrimcidir.

En iyi Marksist odur ki mücadelenin her safhasında devrimci öfkesini pratiği ile birleştirendir.

Her devrimcinin görevi devrim yapmaktır.”

17 Ekim 1970, Cumartesi

Bugün Dev-Genç'in 5.Kurultayı yapıyor.

Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin büyük anfisi toplantı yeri. Dün gece TDGF ve DDKO'ya yapılan operasyon kurultayın bütün heyecanını alıp götürüyor.. TDGF başkanı Atilla Sarp başta olmak üzere Ankara'da, İstanbul'da, Diyarbakır'da ve daha bir çok yerde arkadaşlarınız gece yarısı işbirlikçi iktidarın görevlilerince evlerinden alındılar, sorgulandılar, tutuklandılar.

Kurultaya gitmiyorsun.

Artık bir gençlik örgütünün tüm yaşanan sorunların altından kalkamayacağı konusunda ekipte hiçbir tereddüt kalmamış bulunuyor.

Baskılarla ilgili bir bildiri hazırlanmış, baskılar bizi yıldırılmaz, uyanık olma zamanı deniliyor Dev-Genç olarak. Onu getiriyor arkadaşlarınız.

Evet uyanık olma zamanı, ancak bu yeterli mi! Örgütlü, kararlı, disiplinli ve donanımlı bir ekip olmadan uyanık olmak tek başına ne işe yarayacak ki!

Siz bu işten çekiliyorsunuz, gençlik örgütü görevini tamamlamıştır artık.

Sinan'ın Dev-Genç'e başkan olması isteniliyordu biz yokuz diyorsunuz açıkca.

Bir yandan iktidarın saldırısı, bir yandan sizinkilerin didişmeleri nereye götürecektir TDGF'yi! Mahirler hala Mührilerle beraber, Doğru'nun ekibi ayrı havada. Gençlik örgütlenmesinin bir parti örgütlenmesi olmadığının anlaşılması lazım. Doğular Mührilere ilkesiz birlik cephesi diyorlar, Mahirler Doğulara Kampus "Mao"istleri. Bugün Doğular gidecek Dev-Genç'ten, yarın Mühriler.

Zaten Mahir Kurultayda bunu söylemiş, "aynılar aynı yere, ayrılar ayrı yere".

Dev-Genç başkanlığına ODTÜ Mimarlık'tan Ertuğrul seçiliyor. Zaten tek liste ile seçime girilmiş, yani diğerleri aday çıkarmamışlar.

Genel Sekreter ise Sinan Kazım Özüdoğru oluyor.

19 Ekim 1970, Pazartesi

Mahirgil Mührigil birlikte kurultay toplayacakmış.

Bu ayın sonunda ise TİP kurultayı var. Ona alternatif bir toplantı için çağrı yapıyorlar. Adını "devrimcilerin sohbet toplantısı" koymuşlar... Devrimcilerin sohbet edecek zamanı mı var diye düşünüyorsunuz.

Devrimcilerin Dev-Genç'in düzeyinden daha yüksekte bir örgüte ihtiyaçlarının olduğunu hekes söylüyor, görüyor. Ama bir TİP yetmezmiş gibi ikinci bir TİP'e ne gerek var anlaşılabilir değil.

Kurultay devrimciliğinin zamanı geçmedi mi?

2 Kasım 1970, Pazartesi

Güney Amerika ülkelerinden Şili'de, Salvador Allende devlet başkanı seçildi... Bakalım Allende'nin sosyalist yönetimi ne kadar devam edebilecek? Şili'nin dört bir yanı kapitalist dünya ile çevriliyken kendini var edebilecek mi?

Emperyalizm kaç gün yaşamasına izin verecek...

25 Kasım 1970, Çarşamba

ODTÜ yurtlarında 3500-4000 kişi kalıyor. Sen de yurttasın.

Ortam özgür. Yurtta kalmanın her hangi bir mahsuru, sınırı yok. Senin de kalman olumsuz anlamda bir mana ifade etmiyor. Zaten isteyen arkadaşını, akrabasını veya dostunu getirip, herhangi bir izin almaksızın yurtlardan birinde yatırabiliyor, barındırabiliyor.

Bu sıralar yalnızca bir asker firarisisin.

Ne okul ne yurt idaresi yurtta kalma mevzunda muhatap olmuyor. Yani sen aranan bir kimsesin, burada yatma şeklinde bir beyanda bulunmuyor. Belki de böyle bir şey akıllarına gelmiyor.

201 ve 202 Nolu odalarda kalıyorsun.

O odalarda kalan veya arasına gelip giden birçok devrimci arkadaş var.

Ama herkes de gelemiyor o odalara. Seçilmiş, bilinmiş, güven vermiş devrimci arkadaşlara kapı açık.

Artık oraya, o odalara girebilme hakkı olanların devrimcilikten öte bir özellikleri de kimliklerine kazınıyor.

Birkaç gün önce Yusuf geliyor odaya. Baş başa sohbet ederken hayatında onurla taşıyacağın bir sırrı, bir kimliği fısıldıyor sana:

“Deniz sen Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun mensubusun ve savaşçısısın!”

THKO'nun varlığını öğrenmiş oluyorsun.

Yusufa bu örgütün kimlerden teşekkül ettiğini, ne zaman kurulduğunu, kaç kişi olduğunu, örgüte ismi kimin verdiğini falan sormuyorsun. Sormanın gereksiz ve yersiz olduğunu biliyorsun.

Ama Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu içinde Yusuf'un, Sinan'ın, Hüseyin'in olduğunu biliyorsun.

Dördünüzün Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun merkezi, mensubu ve savaşçıları olduğunu biliyor ve gurur duyuyorsun.

19 Aralık 1970, Cumartesi

Sosyal Demokrasi Dernekleri Federasyonu bu günden başlayarak bir hafta boyunca

“Silahı Bırak” kampanyası düzenliyor. “Silah bırak haftası”. Can güvenliğinin bulunmadığı, faşist komandaların yıllardır, hükümetin açık teşviki ve koruyuculuğu altında silahlanmakta olduğu ve her türlü zorbalığa serbestçe başvurabildiği bir ortamda “silah bırak haftası” ne anlam ifade edebilir ki?...

Ecevit “hiçbir silah devrimciyi halkın sevgisi kadar koruyamaz” demiş, ne kadar romantik. Evet halkın sevgisinden üstün bir şey elbette yoktur. Ama zalimin bir kör kurşununun da gencecik ömürleri kararttığının tartışılacak bir yanı yoktur.

Çağrıyı yapanlar farkında mıdır bilmez ama, bu çağrı hayatın gerçeklerine göz kapama değil midir? Açık hedef olmaya evet demek çağırısı değil midir?

Çağrı heyecan uyandırmış mış... Bir çok çevreden destek görmüş müş...

Bunların aklının başına gelmesi ve boş işleri bırakmaları için bir faşistin kurşununa hedef olmaları mı gerekiyor?

Zaten Ülkü Ocakları da kampanyaya katılmama kararı almış, “silahsızlanmayı kabul etmiyoruz, silah her Türk gencinin gerçek özlemidir” diye açıklama yapmış.

23 Aralık 1970, Çarşamba

İlker’i pusuya düşürdüler. Gece Fen Fakültesin bahçesinde kalılaşmış kurşunladılar Mansuroğlu’nu. Ağır yaralandı. Böyle olacağı belliydi. Kaç zamandır hazırlık yapıyordu komandalar. Fen Fakültesindeki arkadaşlarınız saldırıyı bekliyordu zaten. İlker de yardımlarına koşmuştu. Ama bunlar sivil ve toplum polisiyle kolkola. Ve tehlikenin nereden geleceği belli değil. Korumakla, güvenlikle görevli olan bizzat taraf olmuş.

İlker Hukukluydu. Dün akşam üzeri Fen Fakültesi’ne gitmiş, burada geç saatlere kadar arkadaşlarla oturmuş. Gece saat 1 sıralarında fakülteden çıkmış, fakülte bahçesinden geçerken kurşun yağmuruna tutulmuş.

Arkadaşları yoldan geçen bir dolmuşla Numune Hastahanesine kaldırmışlar, kasığı parçalanmış, karnı delinmiş. Doktorlar durumunun kritik olduğunu belirtmişlerdir.

Arkadaşlarınız tetiği çekenlerin İktisadi ve Ticari İlimler Akademisinde karargah kuran faşistler olduğunu ve arka taraftan Fen Fakültesi bahçesine girip pusu kurduklarını tesbit ettiler. Hatta tetikçilerin tek tek adlarını dahi polise verdiler.

Polis ise dün geç saatlere kadar delil olarak olay yerinde yalnızca bir tek ayakkabı bulmuş.

Amaç yakalamak değil kaçmalarına yardımcı olmak olunca bu delil bile fazla..

25 Aralık 1970 Cuma

Bıçak geldi kemiğe dayandı. Tahammül sınırı ortadan kalktı. Bir can daha düştü toprağa. Bugün Nail Karaçam'ı vurdular. Yine Fen Fakültesi'ne saldırı, yine komandalar ve polis kolkola.

Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi önünde saat 17.00 sıralarında okuldan çıkarak arkadaşlarıyla birlikte kaldırım üzerinde yürüyen Eğitim Fakültesi son sınıf öğrencisi Nail Karaçam ve diğerlerine komandolar tarafından yaylım ateşi açılıyor.

Arkadaşlarının Panço diye seslendiği Nail üç kurşunla kahbece, göz göre göre vurularak katlediliyor. Mehmet Demir ile Recep Sakın ağır yaralı olarak Hacettepe'ye kaldırılıyor..

Orada yaşamını yitiriyor. Bir süre sonra bir grup arkadaş hastaneye giderek Nail'in cansız bedeni alıp Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne getiriyorlar.. Kurşunlar alnına ve kalbine isabet etmiş!

Tabutu bir bayrağa sarılarak Siyasal Bilgiler Fakültesi önüne yerleştirilen bir katafalka konuluyor. Çevresinde meşaleler yakılarak nöbet tutuluyor. Fakültenin bayrağı bu sırada yarıya indiriliyor. Çeşitli fakültelerden gelen devrimci arkadaşlar gruplar halinde yumruklarını kaldırarak cenaze önünde saygı duruşunda bulunuyorlar.

"Katil iktidar, bağımsız Türkiye" sloganları haykırılıyor, marşlar söyleniyor.

26 Aralık 1970 Cumartesi

Nail Karaçam'ın katilleri olan üç komando arkadaşlarının tarafından teşhis edilerek polise bildiriliyor, polis bu öğrencileri gözaltına aldığını söylüyor. Bakalım ne yapacaklar.

Nail'in cenazesi bu sabah bir ambulansa konularak otopsi için Tıp Fakültesine götürülüyor. Cenazeye fakülte hastanesine kadar binlerce yurtsever sloganlarıyla, marşlarıyla eşlik ediyor. Sonra hep beraber Nail'in okuluna, Eğitim Fakültesi'ne geliniyor. Oradan Maltepe Camiine yürümek isteyen korteje Camal Gürsel Meydanı'nda polis müdahalede bulunmak istiyor. Cenaze aracı geçtikten sonra polis Kızılay yönünde yürütmüyor korteji. Sonuçta tören mezarlıkta bitiyor. Nail'in babası Kamil amca ne dirayetli bir insan. Tüm devrimcilerin babası öyle olmalı. Nail'in ardından Kamil amcanın söylediği "oğlumun yolunda yürüyeceğim" sözleri herkesin yüreğine büyük coşku veriyor.

Cemal Gürsel Meydanı'nda yurtsever devrimci kesimleri tahrik etmek amacıyla belediyece dikilen pano herkesi çok fazlasıyla öfkeliyor. Bizzat faşist çevrelerce uydurulan bir söz Atatürk'e ait denilerek pano haline getirilmiş ve meydanın baş tarafına dikilmiş. Üzerinde "Türk aleminin en büyük düşmanı komünizmdir. Her görüldüğü yerde ezilmelidir..." yazıyor. Bu sözleri asla Atatürk söylemiş olamaz. Nail'in cenazesinde yerle bir ediliyor bu pano.

28 Aralık 1970 Pazartesi

İlker'i de kaybediyorsunuz. Bir hafta önce Ankara Fen Fakültesi'ni basan faşist komandalar tarafından kurşunlanarak ağır yaralanmıştı. Bu akşam hastanede yaşama veda ediyor. Numune Hastanesi'nin doktorları saat 21 sıralarında İlker için artık yapacak bir şey kalmadığını açıklıyorlar.

Mansuroğlu'nun ölümünün duyurulması üzerine 50 kadar Dev-Genç'li hastahane önünde toplanarak İlker'in cenazesini alıp okula getirmek istiyor. Polis tarafından buna müsaade edilmiyor.

İlker Hukuk Fakültesi öğrencisiydi. Cebeci bölgesi ayağa kalkıyor. Yurtlardan, Siyasal'dan, Hukuk'tan, Eğitim'den arkadaşlarınız "ya istiklal ya ölüm" sloganlarıyla Cebeci Caddesini kesiyorlar.

Dört bir yandan sloganlar yükseliyor. Sloganlar katili doğru teşhis ediyordu: "katil iktidar, kahrolsun faşistler."

Daha sonra bağımsızlık andı içilerek Hukuk Fakültesinde toplanılıyor. Yapılacak, edilecekler konuşuluyor.

Geç saatlerde Siyasal ve Hukuk'tan arkadaşlarınız her iki fakültenin çatısında meşaleler yakıp saygı duruşunu sürdürüyorlar.

29 Aralık 1970 Salı

Sizse saygı duruşunu başka türlü yapmaya karar veriyorsunuz.

Acilen bir şey yapmak gerek diye düşünüyorsunuz.

İşbirlikçi iktidarın yaptıklarına, devrimcilere saldırılarına, devrimcilere saldırttığı çetelere karşı ses çıkarmak, meydan boş değil demek gerektiğine inanıyorsunuz.

Biliyorsunuz bunun adı meşru müdafaa olacaktır, faşistlere ve saldırılara karşı kendinizi korumak için geliştireceğiniz "doğal savunma hali" olacaktır.

Gençliğe saldırdılar. Gençliği yıldırma için ellerinden geleni arkalarına koymadılar. Oturup bir değerlendirme yapıyorsunuz.

Gençliği, son yıllarda gençliğin başına gelenleri şöyle bir gözden geçiriyorsunuz. Görüyorsunuz, biliyorsunuz ki gençliğe yaşatılanlar hiç de raslantı değil.

Çünkü 27 Mayıs'tan sonra yoğunlaşan öğrenci hareketleri, bilhassa son dört yılda bilinçli bir döneme girdi. Amerikan Emperyalizmi ile yerli ortaklarını tedirgin etmeğe başladı.

Öğrenci hareketleri iki amaçla yürütüldü:

1. Emperyalizme ve ortaklarının sömürüsüne karşı diğer halk kesimlerini desteklemek ve baskılara karşı direnmek.

2. Öğrencilerin, üniversitelerin sorunlarına dönük mücadele.

Gençliğin meşru ve demokratik direnişlerine iktidarın polisi ve emrindeki gericiler silâhla karşı koydular. Sayıları binleri bulan yürüyüş, miting, forum, boykot ve işgal gibi eylemler daima silâhla bastırıldı.

AP iktidarı zamanında, üç yıl içinde hükümetin cinayet şebekeleri, 30'dan fazla siyasi cinayet işlediler. Bunların bir kısmı gerici ayaklanmalar tertipliyerek, cihad çağrıları ile ve camilere bomba koyup halkın inançlarını körükleyerek işlenmiş cinayetlerdir. Diğerleri ise plânlı yürütülmüş ve polislerle para karşılığı işletilmiş cinayetler.

1968 yılında, 6. Filoyu protesto eden gençlere karşı, misilleme yapan polisler, İstanbul Teknik Üniversitesi Gümüşsuyu Yurdu'na basarak Vedat Demircioğlu'nu yurdun üçüncü katından aşağı atmışlardır. Aynı günlerde, Ankara'da yakalanan devrimcilerin Adliye'deki davalarını takibe giden Atalay Savaş, Anafartalar caddesinde araba ile çığnemiştir.

1969 yılında, 6. Filonun İstanbul'a tekrar gelişini protesto için yürüyüş tertiplenmiştir. Yürüyüşe katılan 30 bin civarında işçi, öğrenci ve memurlardan oluşan büyük bir halk topluluğuna, Dolmabahçe Camii'nde cihad çağrısı ile toplanan, bin kişi civarındaki gerici güruhu saldırmıştır. Polislerin gericilere yardım ettiği bu saldırıda, Mehmet Ali Aytaç ve Duran Erdoğan öldürülmüştür. Aynı yıl Eylül ayında, İstanbul Üniversitesi yakınında, Taylan Özgür'ü gazete okurken polisler kahpece vurmuşlar ve sonra da devletin arabasına binerek olay yerinden uzaklaşmışlardır. Bu cinayetten bir kaç gün sonra Mehmet Cantekin ve Mehmet Büyükevinç, Mücadele Birliği, Ülkü Ocakları ve Emniyet'e mensup gericiler tarafından açılan yayılım ateşi sonucu ölmüşlerdir.

Battal Mehetoğlu ise, gericiler tarafından Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi önünde nöbet bekleyen polis arabasının arkalarına pusu kurularak vurulmuştur.

Bu yıl Ülkü Ocaklarına bağlı faşist komandalar Hacettepe Üniversitesini bastılar ve yaylım ateşi açarak Doktor Necdet Güçlü'yü öldürdüler.

Son bir hafta içerisinde Nail Karaçam katledilmiş, İlker Mansuroğlu ise bu gece hayata gözlerini yummuştur.

Bu cinayetlerin katillerden bir tanesini dahi olsun neden yakalanmıyor? Yoksa bu kadar siyasi cinayet peşine düşülmeyecek kadar önemsiz midir? Bu cinayetleri işlemek vatan görevi mi kabul edilmektedir?

Oysa bu cinayetleri işleyenlerin birçoğu herkesçe biliniyor ve tanınıyor.

Siyasi iktidarca katiller korunmakta ve taltif edilmektedir. Cinayet dosyaları ortadan kaybolmaktadır.

Siyasi iktidarın cezalandırmadığı, madalya taktığı katillerinin cezasını bulması gerekmiyor mu? Yüreklere korku düşmesi gerekmiyor mu? Meydanın boş olmadığının, ülkenin köpeksiz köy olmadığının bu baylara öğretilmesi gerekmiyor mu?

Evet sizin saygı duruşumuz başka türlü olmalı!

Nail'in katledilmesinden sonra yaptığınız planları bu gece İlker'in hayata veda etmesi üzerine uygulamaya koymayı uygun buluyorsunuz.

Yusuf gündüzden Bahçelievler Arı sinemasının önünden bordo renkli steysin tipi bir araba bulup getiriyor. Bir Ford steysin. Plakası 06 FR 888. Plakası sökülüyor.

Akşama kadar Cebeci'de hareketin içinde koşup durmuştu arkadaşlarınız. Nihayet gece yarısı yurttan buluşulabildi. Herkes silahlarını kuşandı. Sende 14'lü Parabellum, Yusuf'ta yine bir 14'lü, Sinan'da 7,65'lik Takorof yarı otomatik vardı.

Saat 03.00 sıralarında yurttan çıkılıyor. Arabayı Yusuf kullanacak. Yanma sen geçiyorsun. Arkaya ise üçü, Sinan, Alpaslan ve Hüseyin yerleşiyorlar.

Önce meclisin önünden Atatürk Bulvarı'na çıkılıp Kavaklıdere'ye yöneliniyor. Hedef Amerikan Elçiliği önünde nöbet tutan polisler. İkili bir anlamı var hedefin, biri Amerika diğeri Amerikancı hükümetin polisleri. Elçilik köşesinde polis kulubesi var.

İçinde toplum polislerinin nöbet beklediği kulübenin önünden geçerek evvela keşif yapıyorsunuz.

Nasıl ve ne şekilde atış edeceğinizi planlıyorsunuz.

Niyetiniz polislerin ayaklarına doğru ateş etmek, onları korkutmak.

Dönüşte sokak aralarından dolaşarak su deposunun önünden geçiyorsunuz. Kenedi Caddesi'nden gelip, Atatürk Bulvarı'ndan Kızılay'a doğru dönerken sol köşede bulunan polis kulübesi hedefiniz.

Polis noktasına yaklaşınca ateş etmeye başlıyorsunuz. Mesafe çok yakın. İki metre kadar ancak var. İsteseniz bunları rahatça öldürebilirsiniz. Ayaklarına ve kollarına ateş ediyorsunuz. Çok yakın mesafeden ateş ediyorsunuz. Ortalıkta kimseler bulunmuyor. Olayı gören her hangi bir tanık olmuyor.

Kulübeye takriben on el ateş ediyorsunuz. Meclis'in önünden sola dönüp Konya yolu Kepekli Boğazından karargaha ulaşıyor. Yusuf arabayı Konya yolu üzerine terk edip geliyor.

Sonuçta: Kavaklıdere Amerikan sefaretî önündeki polis noktası kurşunlanıyor. Bunu bir cezalandırma olarak düşünüyorsunuz. Çünkü onlar her türlü işkenceyi Devrimci gençler üzerinde yapmaktan zevk alıyorlar. Daha bu hafta Nail ve İlker öldürülmedi mi. Bunların bir tanesi toplum polisi tarafından birisi sivil polisler tarafından katledilmedi mi?

1920'lerde İstanbul'da Karakol Teşkilatı MM gurubu hangi amaçla İngilizlere ve Osmanlı polislerine kurşun sıkıtsa o amaçla polislere kurşun sıkıyorsunuz. Amacınız öldürmek değil, öldürmek kastı ile ateş açılmıyorsunuz. Amaç yıldırma.

İlker'in cenaze töreni bugün yapılıyor. İlker memleketi olan Dört Yol'a uğurlanacak. Ama Ankara Valisi Yaradanakul bu gece vurulan iki polis yüzünden polisin tansiyonunun çok yüksek olduğunu ve bu nedenle cenazeyi vermeyeceğini söylüyormuş.

Hukuk Fakültesi dekanı ile vali arasında bu konudaki görüşmeler dört saat sürüyor. Daha sonra Dekan Bülent Nuri Esen'in başkanlığında içinde İlken'in ailesi de bulunan bir grup Valiyi makamında ziyaret ederek cenazenin kendilerine teslim edilmesine izin verilmesini istiyorlar. Esen Hoca'nın telkinleri doğrultusunda polisin yerine asker görevlendiriliyor. Toplum polisi ortalıktan çekiliyor.

Yürüyüş Hukukun önünden başlıyor. Önde dekan Prof. Nuri Esen hoca ve diğer öğretim üyelerinin bulunduğu kitle bağımsızlık marşları söylüyor. “Ya istiklal ya ölüm” sloganları ile yürüyüşe geçiyor. Kitle Hacettepe Üniversitesi önünde bekliyor. Bir grup Numune Hastanesine giderek İlker’in cenazesini alıyor. Yürüyüş kolu geri dönüyor. Hukuk Fakültesi’nin önündeki törene fakülte öğretim üyelerinden Mukbil Özyörük, Uğur Mumcu, Bülent Nuri Esen, Uğur Alacakaptan, Coşkun Üçok, Akın Düren de katılıyorlar.

Fakülte önünde Uğur Mumcu bir konuşma yapıyor, “devrimcilerin öcünün alınacağını” söylüyor “kanımızın son damlasına kadar halk için savaşacağız” diyor.

İlker’in babası konuşuyor, herkes çok duygulanıyor. İlker’in babası “oğlum haklı bir dava uğruna öldü” diyor.

Yapılan saygı duruşundan sonra cenaze Hukuk Yurdu’na götürülerek oradan Dört Yol’a uğurlanıyor.

30 Aralık 1970 Çarşamba

Mesele yok. Dün geceki eylem amacına ulaştı sayılır. Gazeteler kulübede bulunan görevli toplum polislerinin Nuri Selçuk ve Vahap Çınar adlarındaki polisler olduğunu, kol ve bacaklarından yaralandıklarını, Numune Hastanesi’ne kaldırdıklarını ve durumlarının iyi olduğunu yazıyor.

Olay yerinde inceleme yapan polisler 21 kovan bulmuşlar.

Ankara Emniyet Müdürü Vekili gazetelere kurşunların otomatik tabancadan atıldığını söylemiş. Müdür “polis noktasından 50-60 metre ileride kurşun bulduk. İlk araştırmaya göre polisler huzme atışı yapılmıştır. Üçten fazla tabanca kullanıldığını sanıyorum” demiş.

Yaralı polislerden Vahap Çınar olayı şöyle anlatmış: “Biz nöbette dört kişi idik. İki kişi Amerikan sefaretinin arkasında devriye geziyordu. İki kişi de önde idik. Bir araba son süratle piyonların arkasından Kennedy caddesinden geldi. Elllerinde otomatik silah olma ihtimali olarak beş kişi aniden ateş etmeğe başladılar. İlk kurşunu bacağıma yediğim için o anda yere düştüm. Sonra da arabanın plakasına gözüm takıldı. Fakat plaka yoktu. Araba pembe idi, ben de tabancayı çıkarttım ve ateş ettim.”

Diğer yaralı polis Nuri Selçuk da olayı şöyle anlatmış: “Saat 04’te nöbet yerlerimize geldik. Arkadaşlarımızın nöbetini devir aldık. Kulubenin içinde idik. Zaten yeni nöbet değiştirdiğimiz için içeri girdik. Bir anda araba belirdi. Birden sayısız mermi yığıldılar üzerimize. Beş veya 6 kişiydiler. O anda yere düştüğüm için arabanın rengini ve plakasını göremedim.”

Arabanın markasını da rengini de yazıyor gazeteler: “Yayılım ateşinden sonra Ankara Oteline doğru giden taksinin kırmızı renkte Chevrolet marka olduğu ve plakasız bulunduğu tesbit edilmiştir.”

1 Ocak 1971 Cuma

Yeni bir yıl başlıyor. Bakalım bu yıl halkımız için devrimciler için neler getirecek. Tağmaç’ın yeni yıl mesajına bakılırsa 1971 hiç de güllük gülüstanlık olmayacak.

Tağmaç “Eylemler ve anarşik olaylar devletin temelini sarsacak hale geldi. Ordu, durumdan endişe ediyor” demiş.

Asıl endişe duyacak olan devrimciler değil mi?

Saldıranlar, insanları katledenler iktidar çevreleri ve onların desteklediği, yönlendirdiği karanlık güçler. Bilinçli olarak toplum-da gerginlik yaratan, kargaşalık çıkaran onlar.

Devrimci gençler yalnızca kendini savunuyor...

Tağmaç da biliyor bunu. Ama sanki karşılıklı bir çatışma varmış gibi bir ortam yaratarak buradan kendi projelerini uygulamaya koymak, demokratik ortamı rafa kaldırmak, hakları özgürlükleri kısıtlamak, yükselen bilinci ve örgütlenmeyi bastırmak, yoketmek istiyorlar. Ortada sarsılan bir temel falan yok. Neden endişe ediliyor!

Bu açıkca bir bahane. Tağmaç’ın dilinin altında kesinlikle bir bakla var. Ne zaman çıkaracak bakalım.

5 Ocak 1971 Salı

Ülkücüler rejimin bekçileriymiş. Cumhurbaşkanı söylüyor bunu.

Cumhurbaşkanı memleketin içinde bulunduğu sorunları görüşmek ve alınması gerekli tedbirleri tesbit etmek amacıyla siyasi parti başkanlarıyla yapacağı görüşmenin ilkinin bugün İnönü ile yapmış.

İnönü Cumhurbaşkanı Sunay ile 2 saat 10 dakika görüşmüş. İnönü ile Sunay “sürüp giden olaylara karşı alınacak tedbirler üzerine” görüş alış verişinde bulunmuşlar.

Sunay hükümetin almak istediği tedbirler ve kanun değişiklikleri konusunda İnönü’den iktidara yardımcı olunmasını istemiş,

İnönü “Mürteci bir iktidara bu tedbirler teslim edilemez” yanıtını vermiş ve eklemiş “feylezofları bile var bunların” demiş.

Sunay ise bu söze “Bugün Türkiye’de Maocu gençler de var” şeklinde karşılık vermiş,

İnönü’nün “Ülkü Ocakları da var” yanıtına karşı ise Sunay “Ülkü Ocakları mensupları vatansever gençlerdir ve komünizme karşı savaşıyorlardı” şeklinde cevap vermiş.

Niyetleri belli olmaya başladı.

Hakları özgürlükleri budayacaklar.

Etrafınızdaki cember daralıyor.

Sizi bahane yapacaklar.

Acilen gerekli her türlü erzakı tedarik edip şehri terk etmek gerek düşüncesi yaygınlaşıyor.

Öncelikle şu para meselesini kökten halletmek lazım görüşünde tüm arkadaşlarımız.

9 Ocak 1971 Cumartesi

Siyasi iktidarın tavrına dair değerlendirmeler, tahliller hep aynı noktayı işaret ediyor.

TİP Başkanı Behice Boran “Faşizm parlamenter kılıkta kapıda boy gösterdi”

Birlik Partisi “İktidar faşizme hazırlık yapıyor”

TÖS başkanı Fakir Baykurt “Siyasal iktidar son aylarda toplum gerçeklerini değişik göstererek zorcu ve gayrimeşru yönetimini meşrulaştırmak istiyor. Amaçları kapitalizmin ve emperyalizmin zorba düşüncesini yerleştirmekten ibarettir. Faşizm gelmiştir, fakat yenilecektir” demiş.

Gazetelere böyle yansıyor görüşler.

Doğru siyasi iktidar tüm yursevenlerle, devrimcilerle cenge hırslanıyor... Fakat dostlarınızla çözüm noktasında ayrılıyorsunuz.

Zora karşı zordan başka bir araç var mı?

Çivi ancak çiviyle sökülmez mi?

11 Ocak 1971 Pazartesi

El koyma işi bugün uygulandı. Türkiye İş Bankası Emek Şubesindeki 124 bin liraya el koyuyorsunuz. Fakat bunu kendi şahsınız için almıyorsunuz. Kendi şahsı ve kardeşleri için 30 milyon lira çalanlar hala ellerini kollarını sallayarak ortada dolaşıyor. El koyma işinde İş Bankasını seçmeniz için özel bir nedeni var. Neden İş Bankası diye kendi aranızda tartışıyor ve İş Bankasının mekanizmasını izah ediyorsunuz. İş Bankası'nın en büyük işbirlikçi müessesesi olduğunu düşünüyorsunuz. Bu bankanın Türkiye'de yabancı sermaye ile iş yapan iş birliği halinde bulunan en büyük müessese olduğu görülecektir diyorsunuz. Nerede Türkiye halkın sömüren halkın zararın çalışan bir müessese varsa bunun altında muhakkak İş Bankası bulunmaktadır diyorsunuz. İş Bankasının bu marifetlerinin yeni olmadığını, Demokrat Parti'yi iktidara getirenin de İş Bankası olduğunu, 1936 tarihlerinde İsmet İnönü'nün Meclis koridorlarında "hazineyi İş Bankası'na soydurmayaacağız" diye bağırdığını herkes bilsin duysun istiyorsunuz.

El koymanın adı bir vaka değil devrimci bir tavır olduğunu hiç tartışmıyorsunuz. Geçmişten örneklerini de biliyorsunuz bu tutumun.

Birinci Kurtuluş Savaşı sırasında Kuvai Milliyeciler İzmir Valisi Rahmi Bey'in oğlunu kaçırp 50 bin altın almışlar ve civardaki paralara el koymamışlar mıydı? Siz de bu elkoymayı yapmakta en az onlar kadar haklı olduğunuzu tarihin evvelce bunu yapanları nasıl temize çıkarmışsa sizi de temize çıkaracağını düşünüyor ve buna da inanıyorsunuz.

Evet İş Bankası'nın bir şubesindeki paralara el konulacak. İki hedef şube saptıyorsunuz. Sinan iki şube hakkında da bilgi topluyor, keşif ve planlar yapıyor önceden.

İlkin Kavaklıdere'deki şubesine gidiyorsunuz. Şubenin hemen karşısında bulunan benzincide, benzin alıyormuş gibi yaparak çevreyi kolağan ediyorsunuz. Olacak şey değil, şubenin önünde sizleri yakından tanıyan Siyasal'dan öğrenci arkadaşlarınız duruyor. Bu şubeyle ilgili planınızı iptal ediyorsunuz. Devreye B planını sokup Bahçeli'ye yöneliyorsunuz.

Saat 16:15 sıraları. Bahçelievler 4.Caddedeki İş Bankası Emek Şubesi önüne geliniyor. Arabayı Yusuf kullanıyor.

İçeriye Sinan ve Hüseyin ile birlikte giriyorsunuz. Yusuf direk-siyon başında motor çalışır vaziyette hazır bekliyor. Alpaslan da dışarıda kalarak etrafı gözetliyor. Silahlarınızı çekiyorsunuz. Sinan kapıyı tutuyor. İçeriye önce sen giriyorsun. Sen “kimse kıpırdama-sın” diye bağıriyorsun. Banka görevlilerinden başka tek bir müşteri var içerisede. Donup kalıyor herkes. Hüseyin veznedara “kıpırda-ma ve kasadaki paraları bana uzat, eğer falsonu görürsem kurşunu yapıştırım”diyor. Paraları doldurması için yanınızda getirdiğiniz siyah çantayı veriyor. Veznedar denileni yapıp paraları çantaya dolduruyor ve Hüseyin’e uzatıyor. O başıyla tamam çıkalım işareti yapıyor. Sen teşekkür ediyorsun veznedara ve diğer memurlara. Hızla dışarı çıkıyor, otomobile binerek bankanın önünden uzakla-şıyorsunuz.

Alpaslan orada kalıyor, ortalığı kolaçan ediyor ve sonradan ge-lip size katılıyor.

Bu kez ne arabanın plakasını ne de yüzünüzü kapatıyorsunuz. Bilinsin istiyorsunuz, kim olduğunuz, neyi amaçladığınız. İlan edelim istiyorsunuz. Yusuf arabayı Konya yoluna doğru sürüyor.

Karakusunlar Köyü tarafındaki kapıdan ODTÜ’ye giriyorsunuz. Hüseyin ve Sinan ile birlikte siz çantayı da alarak yurtların yakı-nında arabadan iniyorsunuz. Yusuf arabayı Fizik Bölümü’nün ar-kasına gizleyip geliyor 201’e. Bir saat kadar sonra Alpaslan da geliyor. Para dolu siyah çanta öylece size bakıyor. Kısa bir değer-lendirme yapıyorsunuz. Artık gizli çalışma zorunluluğu ortaya çıkmış oluyor. Kimliğinizi, eşkalinizi alenen ilan etmiş bulunuyor-sunuz. Artık canlı hedefsiniz. Bu saatten sonra ODTÜ’yü tamamen terk etmeseniz de daha ihtiyatlı bir şekilde kullanma kararı alıyor-sunuz. Bu gece yarısı ODTÜ’den ayrılarak şehirde dikkat çekme-yecek ve daha güvenli bir yerde kalma konusunda anlaşıyorsunuz.

Sinan’ın, Şirin’in ve Hüseyin’in ortak tanıdıkları bir kız var. Onun evinin uygun olacağını söylüyor Sinan. Herhangi bir sorun oluştuğunda veya tehlike anında da toplanma ve buluşma merkezi olarak o evi belirliyorsunuz.

12 Ocak 1971 Salı

Gece hava soğuk. Yerler yer yer buz tutmuş. Gideceğiniz eve bir noktaya kadar araba ile gitmek düşüncesindesiniz. Fizik Bölü-mü’ne kadar yürüyorsunuz. Arabayı yine Yusuf sürüyor. Çok hızlı

bir şoför. Daha ODTÜ çıkışında araba kayıyor, şarampole saplanıyor. Aksilik bu ya sağ ön lastik de patlıyor. Arabayı terk ediyorsunuz öylece. Açıktan gitmektense yeniden ODTÜ arazisine girip oradan yürüyüşünüze devam ediyorsunuz. Tesadüf bu ya gideceğiniz ev de banka gibi Bahçelievler'de.

Ankara'da dört silâhlı gangster İş Bankasını soydu

Dün saat 16 sıralarında Ankara'nın göbeğindeki İş Bankası Emek Şubesine otomobille gelen soyguncular vezneden 124 bin lira alıp kaçtılar

- Gangsterlerin önceki gece çaldıkları ve soygun sırasında kullandıkları 06 FF 109 plakalı 1958 model Pontiac marka otomobili polis Eskişehir yolunda terkedilmiş vaziyette buldu...
- Elllerinde silâhlarla bankaya dalan gangsterleri gören bazı bayan memurlar fenalık geçirdi ve soyguncular kaçtıktan sonra bazıları bayıldı...

Epeyce yürüyorsunuz. Ancak saat 02'de varıyorsunuz eve. Turgutreis Caddesi, Atlıköşk apartmanı. Sizi ev sahibi kız karşılıyor gülümseyerek. Sinan sizleri tanıştırıyor. Kız kim olduğunuzu biliyor, ama ne yaptığınızı bilmiyor henüz.

Kızın adı Olca. Şirin'in arkadaşımıış. Hüseyin'i de tanıyor. Mutfakta sıcak çay sizi bekliyor. Bayağı üşümüşünüz. Demli çay çok iyi geliyor tüm günün yorgunluğu üstüne. Çayın yanına ekme, zeytin, peynir de getiriyor ev sahibiniz. Adeta bir ziyafet gibi geliyor sofraya size. Havadan sudan konuşuyorsunuz.

Sonra oturduğunuz koltuklarda uyumayla uyanıklık arası biraz kestiriyorsunuz. Sabah saat 7.30 civarında Hüseyin ekmek ve gazete almak için dışarı çıkıyor. Bayağı merak ediyorsunuz gazetelerde olayın ne şekilde yer alacağını. Hüseyin geri döndüğünde adeta elinden gazeteleri kapıyorsunuz.

Günaydın "Ankara'da 4 silahlı gangster İş Bankası'nı soydu" manşeti atmış.

Bankadan alınan paranın 124 bin lira olduğunu yazıyor. Bu sizin için de haber sayılır. Çünkü ne para çantasını açmaya, ne de paraları saymaya zamanınız oldu. Bir de arabayla ilgili haber var, meğer Yusuf'un bulduğu araba eski bir CHP milletvekiline aitmiş.

Hürriyet'in başlığı da aynı: "Ankara'da silahlı şahıslar güpegündüz banka soydular!" Hürriyet işi abartmış, sizin elkoyma işini Amerikan gangster filmlerine benzetmiş. Güya ellerinizde çift tabanca varmış. Güya size ait bir mavzer arabada bulunmuş. Tüm-den yalan.

Haberi verişe bak: "Ellerinde çift tabanca olduğu halde bir müşteri gibi bankaya giren gangsterler, kasada bulunan 124 bin lirayı aldıktan sonra önceki gece çaldıkları Pontiac marka otomobille olay yerinden uzaklaşmışlardır.

TERKEDİLDİĞİ YERDE...

06 EF 109 plaka numaralı 1958 model Pontiac marka otomobil 8 silindirli ve otomatik viteslidir. Fotoğrafta soygundan sonra terk edildiği yerde polisler tarafından tetkik edilirken görülüyor. (Foto: Necdet ONUR).

Görgü tanıklarının ifadesine göre Bahçelievler Dördüncü Cadde başındaki yeni açılan İş Bankası Şubesine saat 16.10 sıralarında üzerinde parka bulunan uzun boylu, yaklaşık olarak 30 yaşlarında ince sarkık bıyıklı bir şahıs gelmiştir. Soyguncuların başı olduğu tahmin edilen şahıs bir süre banka içinde dolaştıktan sonra dışarıya

çıkılmış, aradan beş dakika geçtikten sonra ilk soyguncu yanında üç kişi olduğu halde tekrar bankaya girmiştir.

Banka personelinin ifadesine göre uzun boylu bej pardesülü, kısaboylu koyu lâcivert pardesü ve orta boylu hafif bıyıklı, kahverengi pardesülü diğer şahıslar içeriye girdikten sonra bankada bulunan müşterilerin gitmesini beklemişlerdir.

Bankada para yatırmak ve para çekmek için bulunan müşterilerden üçü işlerini tamamlayıp bankadan çıktıktan sonra soygunculardan biri kapıya doğru yaklaşıp, kapıyı kapatmıştır. Bu sırada uzun boylu üzerinde parka bulunan ve gangsterlerin elebaşısı olduğu sanılan şahıs, elindeki tabancası ile vezneye doğru yaklaşmış, diğerleri ise ellerindeki tabancalarla personeli gözaltında tutmaya başlamıştır.

Soygun tertibatını alan gangsterlerden elebaşı, veznedar Muhammer Karahan'a dönüp, “Kasadaki paraları sököl bakalım” demiş, bu sırada personelden genç bir memur alarm ziline doğru yürümek üzere ayağa kalktığı sırada orta boylu olan soyguncu tabancasına sarılıp “Otur oturduğün yerde yoksa yakarım” demiştir. Dördüncü soyguncu ise müdürün bulunduğu kapıyı gözaltına almıştır.

Soyguncuların elebaşısı veznedarın verdiği 124 bin lirayı elindeki torbaya doldurduktan sonra veznedara teşekkür etmiş ve kapının önünde bulunan arkadaşı ile birlikte dışarı çıkmıştır. Bu sırada banka önünde çalışır vaziyette bekleyen 06 EF 109 plâkalı, üzeri siyah, yanları gül kuruşu renkli Pontiac marka otomobile binmişlerdir. İki soyguncu arabayı ağır ağır sürmeye başladıkları sırada, bankada bulunan iki soyguncu da koşarak dışarı çıkmışlar ve otomobile binerek uzaklaşmışlardır.”

Banka çalışanları gazetecilerle konuşmuşlar. Sizinle ilgili olumsuz konuşan tek kişi yok. Bir parça hayranlıkla bahsediyorlar sanki.

“Birden neye uğradığımı şaşırdım” diye olayı anlatıyor veznedar: “Ne kadar cüretkâr adamlar. Normal mesainin bitimine az kaldığı için, çıkan müşterilerin de yatırdığı paraları sayıyordum. Birden tam burnumun ucuna uzun namlulu bir tabanca uzandı. Başımı kaldırdığım zaman gözlerini kırmış, her şeyi yapabilecek tıyneteki adam “sököl paraları” dedi. Tahmin ederim bu sırada tabancanın namlusuna da mermi sürmüştü.”

Veznedar ise “kasayı açtım, ne kadar bilmiyorum, bir tomar para verdim soyguncuya, daha para olup olmadığını sordu, hepsinin

bu kadar olduğunu söyledim, teşekkür etti. Oysa kasada daha para vardı.” diye anlatıyor.

Uyanık veznerada bak. Kasada daha para varmış. Adam resmen bizi kandırmış diye dalga geçiyorsunuz aranızda.

El koyma işi basit bir banka soygunu gibi yer alıyor gazetelerde. Yani adi bir olay gibi.

Olca’nın evindesiniz. Arada bir Hüseyin arada bir de Sinan çıkip geliyorlar. Hüseyin evin ihtiyaçları için alışveriş yapıyor. Sinan daha güvenli kalacak bir yer arayışında.

Olca’nın küçük bir kızı var. Adı İrge. Daha bir yaşında değil. Şaşkın bir gülümseyişle bakıyor size. Kalabalık içinde olmaktan mutlu ama. Kah Yusuf’un, kah Alpaslan’ın kucağında.

Sinan ODTÜ’den haberler getiriyor... Durum iç açıcı değil.

İktidar adeta savaş ilan etmiş ODTÜ’ye.

Sabahın köründe askeriyle, polisiyle kuşatmışlar okulu. Gerekçe sizin el koyma işinde kullandığınız arabanın ODTÜ’de görülmüş olması. Öteden beri ODTÜ’nün mücadelecı karakterine karşı biriktirdikleri öfkeyi bir anda ortaya döküveriyorlar.

Ankara Emniyet Müdürlüğü daha dün akşamdan nöbetçi mahkemeye başvurarak ODTÜ’ye yönelik arama izni çıkartmış.

Emniyet mahkemeye soygunda kullanılan arabayı ODTÜ yanında bulduk demiş. Soyguncular orada gizleniyor demiş. Ayak izleri ODTÜ’ye çıkıyor demiş. Arama kararını öyle almışlar.

Bu durumu öğrenen Akademik Konsey gece yarısı apartopar toplanmış. Hem de gecenin 05’inde.

Konsey okulun 16 Ocak Cumartesi günü saat 13.00’a kadar kapatılmasına karar vermiş. Kararlarının gerekçesini ise şöyle açıklamışlar. “Dün gece Ankara’da vukua gelen banka soygunu faillelerinin üniversitemize sığındıkları ihtimali üzerinde durulmuştur. Bu vaziyet muvaçehesinde üniversitemizi şaibeden kurtarmak amacıyla emniyet ilgililerine başvurarak, gerekli aramaya mezun olduklarını bildirdik. Hal böyle olunca normal öğretimi kesmek hadiseye en uygun düşen şekildi.”

Gerekçeye bak, polis üniversitede arama yapacak, herhangi bir olay çıkmasın, polis işini rahat yapsın diye okulu dört gün kapatıyoruz.

Rektör Erdal İnönü konsey kararından önce Emniyetin aldığı arama kararından söz etmiş, yani bir bakıma polis işini rahat yapсын diye direnmedik demeye getirmiş.

Rektör, “Polis mahkeme kararı ile arama yapmak istedi. Zaten soygun olayının sanıklarının üniversitemiz içinde bulundukları yolundaki iddialardan sonra bir itham altında kalmamak için biz de bu aramayı olumlu karşıladık” demiş. Arama nedeni ile herhangi bir olay çıkmaması ve aramanın kolaylıkla yapılması için yurtların boşaltılması ve derslere ara verilmesi kararına varıldığını söylemiş.

Bir de tüm bunlardan güzel bir sonuç çıkarmış Erdal bey, espri mi yaptığı ciddi mi söylediği anlaşılmayan bir şekilde “bu üzücü olayın iyi tarafı soyguncuların üniversite içinde barmamayacaklarını ortaya çıkarmış olmasıdır” demiş.

Ama hakkını yememek lazım, Erdal bey bir şeyin de farkına varmış. Polisin soyguncuların aranmasını bahane ederek üniversite içinde arama yapmak gibi bir tutum içinde olduğunu fark etmiş. Yapılan aramaların soyguncuların bulunması gayesi dışında silah ve yasaklanmış kitap arama şeklini gösterdiği, ancak üniversitenin adının temize çıkması gayesini herşeyin üstünde tutan üniversite idaresi, aramanın zaman zaman böyle değişik bir mahiyet göstermesine rağmen güvenlik kuvvetlerine güçlük çıkarmamıştır demiş.

Okulun kapatılması da yetmemiş.

Öğrenci yurtlarına ilişkin de rektörlük tarafından kapatma ve yurtların tümünden tahliyesi kararı alınmış. Yabancı öğrenciler dışındaki tüm öğrenciler kapının önüne konulmuş.

Zorunlu bir sürgün bir göç gibi durum.

Bu kış kıyamette zorla yurtlarından çıkarılan insanlar nereye gidecek. Hiç düşünen yok bu durumu. Üniversiteyi şaibeden kurtarmak! Asıl şaibeli olan kim, üniversite mi, iktidar mı!

Rektör bey bu kadar farkına varmış. Oysa arama tam bir saldırıya dönüşmüş. Daha gün ağarmakla birlikte keşif uçakları ve helikopterler dolaşmaya başlamış okulun üstünde.

Dün sabah saat 09 sıralarında üniversiteye giren çok sayıda toplum polisi ve jandarma, yurtları çember içine almış. Binalardan çıkan kız ve erkek öğrencilerin eşyaları, jandarma tarafından didik didik aranmış. Arama sırasında bazı öğrenciler, toplum polisi tarafından keyfi olarak kendileriyle alay ettikleri gerekçesiyle gözaltına alınmışlar.

Aramalarda bula bula bol miktarda Çin Komünist Partisi Tüzüğü, Mao, Lenin ve Stalin'e ait kitaplar bulmuşar!

Sonra bu buldukları işlerine yaramayınca, yaptıkları aramadan bir sonuç çıkaramadıklarından uzunluğu 7 kilometreyi bulan kampüsün kanal ve menfezlerinin aranmasına teşebbüs etmişler. Lüks lambaların ışığı altında girişilen menfez aramasından da bir netice elde edememiş beyler!

Tam altı saatlik bir saldırı.

Üniversite ve yurtlarda kalan öğrencilerin 4 bin polis ve jandarma tarafından üzerleri ve bavulları didik didik aranmak suretiyle zoraki izne gönderilmesi Nazilerin Yahudilere yaptıklarını hatırlatıyor.

Tüm bu saldırıya Dev-Genç bir basın toplantısı yaparak karşı koymuş. Dev-Genç Genel Sekreteri Sinan Kazım Özüdoğru basın toplantısında "ODTÜ'de yapılan aramanın "Polisçe oynanan iğrenç bir oyun" olduğunu söyledi. Ayrıca Sinan Kazım asıl amaca da dikkat çekmiş: "Yapılmak istenen, adım adım uygulanmasına girişilen faşist bir yönetimle işçilerin, köylülerin ve halkın kurtuluşuna giden yolu kapatmak, bir avuç çıkarcının egemenliğini sürdürmektir.

Şimdi üniversiteye karşı girişilen saldırıların bir parçası olarak üniversiteleri halkın gözünden düşürmek amacıyla yapılan bir banka soygunundan yararlanmak istemektedirler. Soygunla ilgili olarak Orta Doğu Teknik Üniversitesine yapılan polis baskını, oynanan oyunların iğrenç bir parçasıdır."

Son haber gözüaltına alınanlar serbest bırakılmış...

13 Ocak 1971 Çarşamba

Bu gün de Olca'nın evinde gecelediniz. Doktor kocası ortalıkta yok. Nedenini sormak istemiyorsunuz. Sabah yine Hüseyin çıkıp gazeteleri getiriyor.

Evet artık kimliğiniz ve eşgaliniz belirlenmiş gözüküyor. Diğerleri bilinmese de en azından seninle Yusuf'u tespit ettikleri kesin görünüyor.

Olup bitenler herkesi şaşkına çevirmiş sanki.

Gazeteler "Banka soygunu yüzünden ODTÜ arandı! Soyguncular henüz yakalanamadı." manşetleri atmış. Yine gazetelerdede "soyulan bankanın memurları polis tarafından kendilerine gösteri-

len resimli fişlerde daha önceki olaylara karışan iki öğrenciyi tesbit etmişlerdir” bilgisi var.

Ankara Emniyet Müdürü Rüştü Ünsal, “soygunu henüz isimlerinin açıklanmasında mahzur gördüğümüz Dev-Genç mensubu dört kişinin yaptığından kuvvetle şüpheleniyoruz.” açıklamasında bulunmuş.

Ama asıl şu cümlesi çok önemli emniyet müdürünün:

“Bu soygun, alelade bir banka soygunu değildir. Şehir gerillasının başlangıç noktasıdır.”

Ve polis şefi bir kehanette bulunuyor, “soygun silah ve cephane temini için yapılmıştır.”

Cumhuriyet’in haberine göre ise polis şefleri tümüyle sizi tanımıyor, tarif ediyor:

“Polis soygunun iki sanığının tesbit olunduğunu iddia etti.

İsimleri açıklanmayan gençleri İstanbul polisi de arıyor.

Ankara Emniyet Müdürlüğünden bir yetkili iki kişinin olayla ilgisinin kesinlikle tesbit edildiğini ancak bir açıklama yapmak için vaktin erken olduğunu söylemiştir.

Aynı yetkili sanıkların olaydan sonra ODTÜ’ye girdiklerinin üniversite yetkilileri tarafından emniyete duyurulduğunu ve sanıkların bulunduğu otonun üniversite arazisinden çıkmak isterken durdurulmak istendiğini fakat sanıkların kaçmayı başardıklarını öne sürmüştür.

ODTÜ’de yapılan arama sırasında gözaltına alınan öğrenciler dün serbest bırakılmıştır.

Ankara ve İstanbul’da soygun sanıklarını yakalamak için gece boyu baskınlar yapılmış, belirlenen eşgal ve gizli tutulan isimlerle ilgili olarak bir ipucu ele geçirilememiştir. Baskınlar saat 21.30 da başlamış ve sabah saat 05.00 kadar sürdürülmüştür.

İlgili çevrelerden sızan haberlere göre aranan soygunculardan birinin bundan bir süre önce silahlı bazı öğrenci olaylarına karışan, bu nedenle de tevkif edilen biri olduğu ifade edilmektedir. İsmi açıklanmayan gencin İstanbul Üniversitesi’nde okurken devamlı olaylara karıştığı nedeni ile öğrencilikten çıkarıldığı, tevkiften sonra da Sağmalcılar, Bursa ve Sinop Cezaevlerinde yattıktan sonra tahliye olduğu öğrenilmiştir.”

Evet tarif edilenin sen olduğundan en küçük bir kuşku yok artık!

İktidar bunu kendisine bir kafa tutma olarak algılayacaktır. Tüm beceriksizliğini size saldırarak, gençliğe saldırarak, halka saldırarak telafi etmek yoluna gidecektir.

Artık kimliğiniz ve eşgaliniz belirlendiğine göre -ki siz bunun böyle olmasını zaten istemiştiniz- çok daha dikkatli davranmak durumundasınız.

Aranızda kaldığınız evin tesbit edilebileceğini konuşuyorsunuz. Bu evde kalmanın güvenli olmayacağından. Sık sık yer değiştirmenin polisi atlatmada işe yarayacağından. Bu evden ayrılma kararı veriyorsunuz. Zaten evin giriş çıkışı da çok orta yerde, herkesin hemen fark edebileceği bir açıklıktadır.

Ama nereye gideceksiniz!

Sinan'ın aklına Kor geliyor. ODTÜ Mimarlıktan ayrılmış olan arkadaşı. Kor'un Sevim adında bir arkadaşı olduğunu hatırlıyor. Amerkan Haberler Merkezinde çalışmış. Sinan Sevim'in evine Şirin'le gidip geldiklerini söylüyor sizlere. Çok güvenilir bir kimse olduğundan sözediyor. Zaten Şirin'in Olca'yı tanınması da Sevim aracılığıyla olmuş. Onun evinin güvenli olabileceğini dile getiriyor. Kor'u aramak konusunda anlaşıyorsunuz. Sinan telefonla Kor'u arıyor. Kendisine ihtiyacınız olduğunu söylüyor. Bir buluşma yeri tesbit ediyorlar. Saat 08'de buluşacaklar. Buluşmaya Olca gidecek ve Kor'u alıp eve getirecek. Olca çıkıyor.

Sen, Yusuf, Hüseyin, Sinan ve Alparslan paraların dağdakilere ulaştırılmasının ne şekilde olacağını konuşuyorsunuz. Hangi alanlarda paraya ihtiyaç olduğunu belirliyorsunuz. Barınma ve gizlenme konusunda fikirler söylüyorsunuz. Bu şekilde başkalarının evlerinde kalmanın özellikle de evinde kalınan ve kalınacak kişiler açısından sıkıntı yaratacağını, acilen dikkat çekmeyecek mahallelerde ev kiralamanın yerinde olacağını düşünüyorsunuz.

Olca ile Kor geliyor. Olca'ya teşekkür ediyorsunuz. Sinan sizleri Kor'la tanıştırıyor. Sinan durumunuzu bütün açıklığıyla Kor'a anlatıyor. Gizlenecek yer konusunda yardıma ihtiyacınız olduğunu dile getiriyor. Kor büyük bir samimiyetle yardıma hazır olduğunu ve elinden gelen her şeyi yapacağını söylüyor. Bir süre genel muhabbet ediyorsunuz. Çaylar içiliyor, sigaraların biri söndürülüp biri yakılıyor. Bir süre sonra Kor daha sonra görüşmek üzere izin isteyip çıkıyor.

14 Ocak 1971 Perşembe

Sabah ilk iş olarak bıyıklarınızı kesiyorsunuz.

Hüseyin çıkıp gazeteleri getiriyor.

Evet işte artık her şey ortada.

Manşetlerde sizsiniz. Adınızla, resminizle kimliğinizle. Şimdilik Yusuf'la seni tesbit edebilmişler.

Tesbit etmişler ve hakkınızda "vur emri" çıkartmışlar.

Gazetelere göre polis İş Bankası faillerinin Yusuf ve sen olduğunu basına resmi olarak açıklamış. Fotoğraflarınızı banka personeline göstermiş, banka personeli ise "soygunu yapan bunlardır" demiş.

İçişleri Bakanlığı basın bürosu da fail olarak Yusuf'la senin adını açıklamış. Cumhuriyet'te haber "İçişleri Bakanlığı, bankayı Gezmiş ile Arslan'ın soyduğunu resmen ilan etti" diye yer alıyor. Bu arada İstanbul'da da aranmaya başlanmışınız.

Fotoğraflarınız bütün polis ve jandarma teşkilatına dağıtılmış. Polis elinde sana ait üç farklı resmin bulunduğunu, bunlardan sonuca gidildiğini de iddia etmiş. Sen de merak ediyorsun bu resimleri acaba ne zaman nerede çekilmişlerdi diye.

Şakası yok. Kelle koltukta artık.

Polis, soygun olayı ile ilgili olarak Deniz Gezmiş'i arıyor

Öğrenci liderinin arkadaşları "Bu çirkin bir tertiptir. Deniz'in soygunda ilgilisi olmaz" diyorlar ...
(Yazısı 6. sayfada)

Öğrenci lideri Deniz Gezmiş

Hürriyet "SOYGUNA KATILAN DENİZ GEZMİŞ VE YUSUF ASLAN İÇİN "VUR EMRİ" ÇIKTI" başlığını kullanmış. Haber "İş Bankası Emek Şubesini soyanların eski öğrenci liderle-

rinden Deniz Gezmiş ile Yusuf Aslan olduğu dün gece polis tarafından resmen açıklanmıştır. Alınan bilgiye göre bu arada Gezmiş ve Aslan'ın fotoğrafları bütün teşkilata dağıtılmış ve iki eski öğrenci liderinin görüldüğü yerde VURULMASI EMRİ verilmiştir. Ekipler dün gece sabaha kadar başkentte iki öğrenciyi aramıştır. Gezmiş ve Aslan'ın izini bulamamıştır" şeklinde.

Görüldüğünüz yerde vurulmanız emredilmiş. Sizi tanımayan bilmeyen, amacınızın ne olduğundan, kimin için, ne için mücadele ettiğinizden bihaber olan insanlar sizi gördükleri yerde vuracaklarmış. Ne garip bir durum!

Soyguna katılan Deniz Gezmiş ve Y. Aslan için "vur,, emri çıktı

ANKARA, (HA) — İş Bankası Emek Subesini soyanların eski öğrenci liderlerinden Deniz Gezmiş ile Yusuf Aslan olduğu dün gece polis tarafından resmen açıklanmıştır. Alınan bilgiye göre, Gezmiş ve Aslan hakkında "vur" emri verilmiş, ekipler dün gece sabaha kadar başkentte iki öğrenciyi aramıştır.

Polis yetkilerinden birinin yaptığı açıklamaya göre, banka soyunu sırasında kullanılan araba, ODTÜ'ye geldiği zaman iki öğrenci ile araçta bulunan diğer üç kişi, üniversitenin gece bekçisi ile kavga etmiş, bu arada gece bekçisi durmadan rektörlüğe haberdar etmiştir.

Bilindiği gibi daha sonra polis ODTÜ'ye gitmiş, ta-

küfede saklanan iki öğrenciyi alıp gitmek istemiştir. ODTÜ'deki arama sırasında Deniz Gezmiş ile Yusuf Aslan'ı tanımayan polis bu defa iki öğrencinin fotoğraflarını banka personeline göstermiş banka personeli ise "soygunu yapan bunlardır" demiştir. Bunun üzerine polis dün iki öğrenciyi bulmak için yoğun bir arama yapmışsa da Gezmiş ve Aslan'ın izini bulamamıştır.

Ankara'da sabaha kadar yapılan arama sırasında, polise "vur" emri verilmiş, bu arada Orta Doğu Teknik Üniversitesi öğrencilerinden biri de polis tarafından aranmıştır. Ankara Emniyet Müdürlüğü yetkileri, alınan üçüncü ODTÜ'lü öğrencinin kimini açıklamama, bu arada Gezmiş ve Aslan'ın fotoğrafları bütün teşkilata dağıtılmış ve iki eski öğrenci liderinin görüldüğü yerde vurulması emri verilmiştir.

Milliyet'te de başlık "polis Deniz Gezmiş'i arıyor" şeklinde. Banka memurları senin bir eylem sonrasında gözaltına alınıp polisler arasında götürülürken çekilen parkalı resmini görünce "evet soygun sırasında üstünde bu parka vardı" demişler.

Fakat Milliyet'te önemli bir ayrıntı var. Yok İş Bankası el koymasıyla ilgili değil. Amerikan Elçiliği önündeki polis kulübesi işiyle ilgili. Gazete polisin bu eylemi sizin yaptığınız bilgisine sahip olduğunu bildiriyor. Doğrusu önemli bir ayrıntı, nasıl çözdülerse bu düğümü.

Günaydın üzerinde haki renkli gömleğinin bulunduğu, Türk Solu okurken çekilmiş olduğu resminden bir ayrıntı yayınlamış ve "polis, soygun olayı ile ilgili olarak Deniz Gezmiş'i arıyor" şeklinde haber yapmış. Bu resmi nereden bulmuşlar, merak etmiyor değil insan.

Devrimci arkadaşlarınız ise tüm iyi niyetleriyle sizleri savunuyorlar. “Bu işi arkadaşımızın yapmasına imkan yoktur. Bu çok çirkin bir komplodur” demişler.

Ankara Emniyet Müdürü Rüştü Ünsal ise beş paralık olan kendi itibarını kurtarmak için atıp tutuyor. Elimizde müsbet deliller var, sanıkların yakalanması an meselesi, yakında büyük gelişmeler yaşanacak diyormuş.

Müdür öyle desin bakalım!

Siz de işinize bakacaksınız.

Öğleden sonra Kor geliyor. “Tamam, yer sorunu çözüldü, gidebiliriz.” diyor. Havanın kararmasını bekliyorsunuz. Ankara’da erken kararıyor hava bu mevsimde.

Kor gidilecek yeri ve adresi söylüyor. Kavaklıdere’ye, Kuğulupark’ın yanına gidilecekmiş. Topluca çıkmanın tehlikeli olacağını düşünüp, iki gruba ayrılıyorsunuz. Önce Kor, Hüseyin ve Yusuf çıkıyorlar. Arkasından yarım saat bekleyip sen, Sinan ve Alpaslan çıkıyorsunuz. Çıkarken Olca’nın kızı İrge’yi kucağına alıp yanaklarından öpüyorsun, çok teşekkür ediyorsun Olca’ya. Görüşürüz diyorsun.

Bir taksiye biniyorsunuz, Gazi Mustafa Kemal Bulvarı’ndan, Atatürk Bulvarı’na... Sokaklar tenhalaşmış. Kızılay meydanında polis arabalarının tepesinde ışıkları yanıyor. Kuğulu Parkın hizasında iniyorsunuz taksiden. Karşıya geçip Çankaya Köşküne doğru yürüyorsunuz. Solda gideceğiniz İlbank Blokları yükseliyor. C blok 64 numaraya gidilecek. C bloku bulup 64 numaralı dairenin ziline basıyorsunuz. Kapı içeriden açılıyor. Etrafta kimsecikler yok. Asansöre binip 8.kata çıkıyorsunuz. Kapıyı Kor açıyor. İçeri geçiyorsunuz. Gelip yerleşmiş beyler. Yerleşmekle de kalmamış, ekmek, zeytin, peynir bile almışlar gelirken. Ocakta çay dahi var.

Kor’un arkadaşı Sevim’e aitmiş ev. Daha alalı bir ay kadar olmuş. O nedenle henüz gelip yerleşmemiş tam olarak. Kor arkadaşına polisin aradığı öğrenci arkadaşları olarak tanıtmış sizi. Bir zaman gizlenecek yere ihtiyaçları var demiş. Gerçi Sevim’in Sinan ve Şirin’le tanışıklığı eski. Amerikan Haberler Merkezi’nde birlikte çalışmış Şirin’le. Kor Sevim’in kocasından beş altı yıl önce boşandığını, iki genç kızı bir oğlu olduğunu, oğlunun Amerika’da kızlarının ise babaları ile yaşadığını anlatıveriyor bir çırpıda. Ev sahibi-

nizin sizlerden 20 yaş büyük olduğunu da söylüyor. Kor'a anahtarı vermiş, kendi de yarın uğrayabilirmiş.

Akşam yine tartışmalarla, önünüzdeki günlerde yapılacak işlemin planlamasıyla geçiyor. Ama öncelikle ortalığın biraz durulmasında yarar var diye düşünüyorsunuz.

15 Ocak 1971 Cuma

Burası Ankara'nın zengin semti. Hemen bir kilometre yukarıda cumhurbaşkanlığı köşkü var. Başbakan Demirel'in evi birkaç yüz metre ilerinizde. Ev ise 8.katta, Ankara manzarası güzel ve Ankara ayaklarınızın altında. Siz ise yerinizde duramıyorsunuz.

Gece Kor da sizinle kalıyor ve bu kez gazeteleri almak için dışarı Kor çıkıyor. Ekmek ve gazetelerle geldiğinde öncelikle gazetelere saldırıyorsunuz.

Banka memurlarının sizi teşhis ettiklerine dair dün gazetelerde yer alan haberler bugün memurlar tarafından kesin olarak yalanlanıyor.

Banka memurları "olay sırasında tabanca namlusundan başka bir şeyi gözümüz görmüyordu. Soyguncular tamamen profesyoneldi. Sırt sırta durmuşlardı. Biri banka içini göz altında bulundurken öbürü de bankanın dışını kontrol ediyordu.

Polisin göstermiş olduğu resimleri de teşhis etmiş değiliz. Soygun anındaki heyecanımız buna mani oluyor. Polis bizi öne sürerek oyun oynuyor. Ama bu oyunla bizim hayatımızla oynadığını bilmiyor" demişler.

Soyulan bankanın memurları konuştu

«Polis bizi öne sürüp bir oyun oynuyor»

Banka memurları «Polisin gösterdiği resimleri tanımsa değiliz» dediler

- Banka personelinin tanımamasına rağmen polis, üç öğrenci lideri Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Yusuf Köpelli'nin peşinde,
- Üç öğrencinin yurt dışına kaçacağını zanneden sınırlı etkililer sınır kapılarına talimat gönderdi. Çekilen fotoğraflar her tarafa dağıtıldı.

Banka memurları, TPA ve diğerleri gösterdiği öğrencilerin resimlerini tanımadılar.

Gazeteler banka personelinin tanımamasına rağmen polisin seninle Yusuf'un yurt dışına kaçacağını zannı ile emniyet yetkililerinin sınır kapılarına talimat gönderdiğini, çoğaltılan fotoğraflarının polis ve jandarmaya dağıtıldığını yazıyor.

Milliyet'te babanın bir açıklaması yer alıyor. İçin bir tuhaf hü-zünle doluyor.

Haber şöyle:

“Deniz Gezmiş'in babası konuştu: Parka evde. Ankara'da banka soyduğu ileri sürülen Dev-Genç üyesi Deniz Gezmiş'in babası Cemil Gezmiş “oğlunun soygun yapmasına ihtimal vermediğini söylemiş ve “bazı tanıkların eski resimlere bakarak üzerinde bulunduğunu ileri sürdükleri parka evde gardroptadır.

Oğlum kanun kaçağı değildir. Fakülteden çıkarılması için alınan kararı Danıştay durdurmuştu. Bu kararın tebliğini beklerken askere alınmasını önlemek için Ankara'da yurtlarda gizleniyordu” demiştir.

ODTÜ rektörü Erdal İnönü'nün açıklamalarını okuyunca gülmekten kendinizi alamıyorsunuz: “Polis bana Deniz Gezmiş'in adını verdi. Yusuf Aslan'dan haberim yoktu. Bu ismin bana bildirilmesi üzerine yurtları dolaşarak bu isimde kimsenin olup olmadığını sordum. Bana yok dediler. Ben yurtlarda veya üniversite içinde bir aramaya girişmedim.” Ne saf ne temiz adam şu Erdal Bey. Aramış fakat Yusuf'u bulamamış!

Daha gazeteler bitmeden kapı çalınıyor. Sonra bir anahtar dönüyor kilitte, kapı açılıyor.

Gelen Sevim. Hiç de Kor'un söylediği gibi sizden yaşlı bir hali yok. Sinan ve Kor'a sarılıyor. Sizlere merhaba diyor. Kor tanıştırmıyor sizleri.

“Çoktan kahvaltıyı bitirmişsiniz, ben de size kahvaltı hazırlarım diye düşünüyordum” diyor. Gülümsüyor sizlere. Seni tanıyor gıyabında. Fakat ne yaptığınızı bilmiyor görünüyor. Kor polisle başı dertte olan devrimci öğrenci arkadaşlar olarak tanıtmış sizi.

Bir alt katta kız kardeşinin oturduğunu, geceyi orada geçirdiğini söylüyor. Kız kardeşinin eşi yüksek mimarmış. Bu evi de o bulmuş. Daha alalı bir ay olmamış. “Henüz eve tam olarak yerleşmedik, kusura bakmayın” diyor. Yakın zamana kadar Amerikan Haberler Merkezi'nde ressam olarak çalışıyormuş, “şimdi kafamı dinliyorum” diyor Sevim.

Kor Sevim'e ortalık yatışana kadar bir süre bu evde kalabileceğinizi söylemiş. O da olur vermiş. Bir süre kalacağınıza göre, aç duracak haliniz yok ya bakkala telefon edip idare edecek kadar malzeme ısmarlayalım diyerek size dönüyor ve özel bir isteğinizin olup olmadığını soruyor.

Sonra bakkala telefon edip uzunca bir sipariş listesi yazdırıyor sizler için.

Hep beraber salondasınız. Gazeteler sehpanın üzerinde duruyor. Sevim gazetelere, birinci sayfada yer alan resmine, banka soygununa dair haberlere bakıyor ve başını kaldırıp bu işi siz yaptınız değil mi der gibi yüzüne bakıyor. Evet anlamında gülümseyerek başını sallıyorsun. Tahmin ediyordum diyor. Onaylamasam da, böyle de olsa sizin yanınızdayım ve elimden gelen her şeyi yapmaya hazırım. Kalkıp bütün gücünle sarılmak istiyorsun Sevim'e.

Öğle yemeği hazırlayıp yiyorsunuz. Menüde makarna ve yoğurt var. Muhabbet sürerken saat 14.00 civarında kapının zili çalıyor. Önce birbirinizin yüzüne sonra da dönüp Sevim'in yüzüne bakıyorsunuz, kapıdaki kim der gibi. Üst üste birkaç kez daha çalıyor zil. Sevim kapının gözetleme deliğinden dışarı bakıyor. Üç erkeğin kapıdan uzaklaşmakta olduğunu, herhalde yanlışlıkla kapıyı çalmış olduklarını söylüyor. Bu evi polisin tesbiti olanaksız olmalı, herhalde bir rastlantı diye düşünüp rahatlıyorsunuz.

Daha yarım saat geçmiyor ki kapının zili tekrar çalınıyor. Sevim yine kapıya koşup gözetleme deliğinden dışarı bakıyor. Kalabalık bir ordu adam var kapıda diyor. Şaşıyorsunuz. Ne tür adamlar, neye benziyorlar diyorsunuz. Bir resmi polis, yanında iki düzgün giyimli erkek ile apartman kapıcısı ve elinde tamir çantalı bir başka kişi olmak üzere 6 kişi var diyor. Kapıyı açan yok, içeride kimse yok herhalde sözleri duyuluyor. Öyleyse sen işe başla diye bir ses bir başka kişiye talimat veriyor. Kapının kilidi kurcalanmaya başlanıyor. Sevim'e dışarıya çıkıp olayı anlamasını söylerken sizler odalara çekiliyorsunuz.

Ankara 4.İcra dairesinden gelmişler. Evin eski sahibinin bir borcundan dolayı. Haciz yapmak istiyorlar. Kapının açılmaması üzerine icra memuru 27 Mayıs karakolundan bir resmi polis ile kapıyı açmak için bir de çilingir getirmişler. İcra kurulunu taşıyan taksinin şöförü ile apartman kapıcısı da yanlarında.

Avukat önce madem evdesiniz neden kapıyı açmıyorsunuz diye çıkışıyor sonra da durumu açıklamaya çalışıyor. Ankara Sanat Tiyatrosu sahibi Bülent Akkurt'un Kızılay'daki Özkanlar mağazasına olan 2500 liralık borcunu ödememesinden dolayı icra işlemlerine başladığını, Akkurt'un mağazaya olan borcunu ödemekte gecikince mağaza sahiplerinin borcu tahsil için talimat verdiğini, mağazada Bülent Akkurt'un adresi olarak İlbank Yapı Kooperatifi evleri C Blok 64 numara görüldüğünü, 2685 liraya çıkan dosya borcu için bu dairede haciz yapacağını Sevim'e söylüyor.

Sevim icra memuruna kendisinin bu daire ile ilgili icralık bir durumu olmadığını, daireyi 110 bin liraya peşin para vererek aldığını, 130 bin lira daha borcu bulunduğunu, bu borcun da vadesinin henüz gelmediğini 7.noterden yapılan senetleri göstererek ispatlayacağını ifade ediyor.

İcra Memuru evin içindeki eşyaları elindeki adrese göre haczetmek zorunda olduğu konusunda direniyor.

Sevim ise evde bulunan eşyaların da kendisine ait olduğunu ispatlayacağını, ancak faturaları bulması gerektiğini icra dairesine bu kağıtları iki saat içinde getirebileceğini söylüyor. İcra memuru ise bu belgelerin yeterli olmadığını belirterek içeri girip eşyaları haczetmekte ısrar ediyor. Sevim ne yapması gerektiği konusunda tereddüte düşüyor. Öyleyse belgeleri getireyim diyerek içeri geliyor.

Olup biteni bir kez daha kendi aranızda tartışıyorsunuz. Adamları göndermenin mümkün olmayacağı anlaşılıyor. Artık icra heyetini içeride ağırlamaktan başka bir seçenek kalmıyor size.

15-20 dakika geçiyor. Bu arada kapının zili durmaksızın çalışıyor. Zilin çalması giderek sinir bozucu bir hal alıyor. Bu arada kilidin de kurcalandığını fark ediyorsunuz. Son bir kez daha Sevim şansını deniyor. Kapıyı açıp faturaları bulamadığını, biraz daha zamana ihtiyacı olduğunu söylüyor. Kapıyı yeniden kapatmaya çalışırken icra memuru kapının arasına ayağını koyarak kapının kapanmasına engel oluyor. Polis de zorluyor kapıyı, kapı açılıyor. Sevim, öyleyse girin ne haczedecekseniz haczedin diyor icra memuruna. Memur ve avukat içeri girdiğinde Sevim "polise size lüzum yok" diyerek engel olmak istiyorsa da başaramıyor. Üçü de koridorda buluyor kendilerini. Salon boş. Hiçbir eşyanın olmamasına şaşırıyor icra heyeti. Koridorun sonundaki odaya doğru yürü-

yorlar. Girdikleri odada sen, Sinan ve Alpaslan yer yataklarının üzerinde oturuyorsunuz. Odada beklenmedik bir şekilde sizi karşılarında gören adamlar neye uğradıklarını şaşırıyorlar.

Avukat Sevim'e dönüp "bunlar da kim" diye çıkışarcasına soruyor. Sevim, "bundan size ne, icraya mı geldiniz, hüviyet tetkikine mi niçin karışılıyorsunuz, lütfen işinize bakın" diyor. Polis memuru avukata dönerek bunlar bize haciz maciz yaptırmazlar. Ben iki arkadaş daha çağırırım karakoldan diye telefona yöneliyor. Gizlendikleri banyodan Yusuf'la Hüseyin silahlarını çekmiş olarak kapıda görünüyorlar. Adamların arkasından "sakın kıpırdamayın" diye bağılıyorlar. Adamlar tam şok halinde. Polisin eli silahına gidiyor. Avukat sakın yapma diye durduruyor onu. Yusuf belinden silahını alıyor polisin. Bu arada siz yerinizden fırlıyor ve adamları etkisiz hale getiriyorsunuz. Bu kez yer yataklarının üzerinde adamlar oturuyor. Sessiz olmalarını, kendilerine bir zarar vermeyeceğinizi söylüyorsunuz. Ceplerini boşalttırıyorsunuz adamlara. Avukat, icra memuru ve polismiş bunlar. Gerçekten de sıradan bir icra heyeti. Ve sizlerin olayı ile hiç bir ilgileri yok.

İcra memuru "ben hacizden vazgeçtim, bırakın da gideyim ağabeyler" diye yalvarmaya başlıyor.

Kimliklerinden başka polisin cebinden 170 lira, avukatın cüzdanından ise 8 bin lira çıkıyor. Tekrar ceplerine koymalarını söylüyorsunuz.

Önce ağızlarını, sonra da ellerini bağlamaya başlıyorsunuz. Yusuf polisin elini bağlarken biraz sert yapıyor, canı yanıyor adamın. Bu arada sen polisin tabancasını evirip çeviriyorsun elinde. Polise dönüyorsun, "bu beylik tabanca bir işe yaramaz, seni bunla kimlerin üstüne sürüyorlar. Benim elimdekiler sendekinden iyi. Bununla ne kendini savunabilirsin ne de bir kişi tutabilirsin. Bak, senin savunduğun devlet sana ne yapıyor" diyorsun. Ağzı bağlanmış, ses çıkaracak hali yok.

Bağlama işi bitiyor. Sevim'den kapıdakileri de içeri almasını istiyorsunuz. Sevim kapıda bekleyen şoför, çilingir ve kapıcıyı "icra memuru sizi çağırıyor" diyerek içeri alıyor. Adamlar aynı odaya doğru giderken yine Hüseyin saklandığı yerden koridora çıkarak silahını çekiyor ve onları da etkisiz hale getiriyor.

Hızlı bir şekilde şoför, çilingir ve kapıcının da elleri, ayakları ve ağzı bağlanıyor.

Sinan telefon ahizesini söküyor. Telleri kopartıyor. Bir saatli bomba süsü veriyor. Bu saatli bombayı polisin tam arkasına yerleştiriyor. Polise “sakın kımıldama arkana bomba koyduk, hepiniz havaya uçarsınız” diyor. Ve açıklamasını yapıyor: Bu alet bir dinamite bağlı. Kaldırırsanız düdük sesi yerine dinamit sesi ile karşılaşacaksınız. Yusuf adamlara odadan çıkmadan önce kapıda bir kişinin nöbet bekleyeceğini, çıkarlarsa başlarının ciddi biçimde derde gireceği uyarısında bulunuyor. Odanın kapısını üzerlerine kilitlemeden önce sen Sevim’e bağırıp çağırmaya başlıyorsun. “Bu adamları buraya sen getirdin, başımızı sen belaya soktun. Tüm bunlar senin yüzünden oldu. Ama unutma ki oğlun elimizde rehin bulunuyor. Herhangi bir yanlışlık durumunda ona ne yapacağımızı kimse bilemez.” Benzeri sözler söylüyorsun. Sizinle Sevim’in bir ilgisinin olmadığı, Sevim’in bu işe sizin silah zorunuzla girdiği ve oğlunu rehin tuttuğunuz izlenimi vermek istiyorsun.

Bu arada iki gruba ayrılarak evi terk etmeye karar veriyorsunuz. Ayrılmadan Hüseyin yanınızda bir torbada taşıdığınız paradan her birinize dörder bin lira veriyor. Kalanı kendisi alıyor yine. Evi öncelikle Sevim, Kor ve Hüseyin terk ediyorlar.

Yarım saat kadar sonra da bağladığınız adamları yeniden uyarak Yusuf, Sinan ve sen ayrılıyorsunuz evden.

Buluşma yeri olarak Olca’nın evini kararlaştırıyorsunuz.

Yusuf, Sinan ve sen Olca’nın evine vardığınızda hava kararmış oluyor. Herkes eve gelmiş durumda. Olca tüm içtenliğiyle konuk ediyor yine sizi. Elbirliğiyle akşam yemeği hazırlıyorsunuz.

Saat dokuz sıralarında Sevim, bu akşam için Sibel Ay adlı Dışişleri Bakanlığı’nda çalışan bir arkadaşına sözü olduğunu ona gitmesinin iyi olacağını söylüyor. Siz de kalabalık kalmanın sakıncalı olacağı görüşündesiniz. Sinan’la sen evde kalıyorsunuz. Sevim ve Kor’a Hüseyin, Yusuf ve Olca da katılıyorlar. Beşi çıkıp Sibel dedikleri arkadaşlarına gidiyorlar.

Gece uzun. Siz de çaylarınızı demleyip Sinanla uzun uzun sohbet ediyorsunuz.

16 Ocak 1971, Cumartesi

Uyandığında Olca ve Kor’u evde görüyorsun. Sabah gazeteleri de alıp gelmişler. Kor, Yusuf ile Hüseyin’in yurtlara gittiğini, Se-

vim'in Sibel'in evinde olduğunu ama bu akşam başka bir eve geçeceğini, belki bir ara buraya da uğrayabileceğini söylüyor.

Elleri kolları bağlı bulunan haciz ekibi

Yukarıdaki fotoğrafı (Soldan sağa doğru) Memur Nihat Aksoy, Şoför Mustafa Yıldırım, Çiftçi Necip Aksoy ve Aralık Mehmet Karacaoğlu yanında da Polis Memuru Cemal Seker görülmüyor. (Fotoğraf: T. YILGÜN - M. GÖREN)

Deniz Gezmis ve silâhlı dört arkadaşı bir polisi bağlayıp kaçtılar

Dairenin sahibi

Deniz Gezmis ve dört arkadaşının Kavaklıdere'deki dairelerinde kaldıkları Serim Özer - sel de bey gencele kaçırmıştı.

Ankara'da bir apartman dairesinde saklanan Deniz Gezmis ve dört arkadaşı tesadüfen aynı daireye haciz koymak için gelen polisi, icra memurunu ve dört kişiyi silâh tehdidi ile kısıkvrak bağladılar

Deniz Gezmis ve dört arkadaşının bulunduğu apartman dairesinin silâhlı gençlerle birlikte kaçan Serim Özer adında bir kadın - allı olduğu anlaşıldı. . (Yazını 6. Sayfada)

Tüm gazetelerin manşetlerinde siz varsınız:

“DENİZ GEZMİŞ VE SİLAHLI DÖRT ARKADAŞI BİR POLİSİ BAĞLAYIP KAÇTILAR

Deniz Gezmiş ve silahlı dört arkadaşı Ankara’da bir apartman dairesinde saklanırken tesadüfen aynı daireye haciz için gelen avukat, polis, icra memuru, çilingir, şöför ve kapıcıyı silah tehdidi ile kısıkvırak bağladılar.

Deniz Gezmiş ve dört arkadaşının bulunduğu apartman dairesinin silahlı gençlerle birlikte kaçan Sevim Onursal adında bir kadına ait olduğu anlaşıldı.”

“İÇİŞLERİ BAKANLIĞI RESMİ AÇIKLAMA YAPTI

BAKANLIĞA GÖRE SANIK DENİZ GEZMİŞ

Dün Ankara’da bir evde tesadüfen rastlanan deniz Gezmiş ve arkadaşı biri polis 6 kişiyi bağlayıp kaçtı...”

“İçişleri Bakanlığının banka soyguncuları olarak açıkladığı Deniz Gezmiş ve arkadaşları biri polis dört kişiyi bağlayıp kaçtı. İş Bankası Emek Şubesini soyan Deniz Gezmiş ve Yusuf Aslan ile üç arkadaşı dün öğleden sonra iki defa polisin elinden kaçmaya muvaffak olmuştur.

İçişleri Bakanlığı dün soygunla ilgili olarak yaptığı açıklamada, iki kişinin kimliklerinin kesin olarak tespit edildiğini, bunların Deniz Gezmiş ve Yusuf Aslan olduğunu bildirmiştir.”

Gazetelere bakılırsa Yusuf’la sen kesin olarak tesbit edilmiş bulunuyorsunuz. Gazetelerde dün olup bitenlere dair bazı ayrıntılar da var:

“İçişleri Bakanlığı 11 Ocak günü İş Bankası Emek şubesini soyan gangasterlerden teşhis edilen ikisinin Deniz Gezmiş ve Yusuf Aslan olduğunu resmen açıklamıştır. İcra ekibi de fotoğraflardan Deniz Gezmiş ve arkadaşlarını teşhis etmişlerdir.

44 yaşındaki üç çocuk annesi Sevim Onursal çocuklarına telefon ederek seyahate çıktığını söylemiştir.

Polis Ankara ve çevresindeki bütün yolları tutmuş, kaçmalarını önlemek için önlem almıştır. Ankara’da gece olağanüstü güvenlik tedbirleri alınmış, bütün yollar kontrol altına alınarak gangasterlerin fotoğrafları emniyet teşkilatına dağıtılmıştır.

Sevim Onursal'ın bir süredir kendisinden hayli genç olan Kor Koçalak ile ilişki olduğu söylenmektedir.

Olaydan sonra polis, Kor Koçalak'ın evini aramış, ancak annesi ve babasından başka kimseyi bulamamıştır. Polis ayrıca sabaha kadar Kor'un ve Sevim'in yakınlarının da evlerinde arama yapmış ancak soyguncuların izine rastlamak mümkün olmamıştır.

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve öteki soyguncular polisçe aranmaktadır.”

Milliyet gazetesi bir de senin kim olduğuna dair bir özgeçmiş yayınlamış:

“Ankara'daki banka soygununu yaptığı ileri sürülen Deniz Gezmiş, 1947 yılında Erzurum'da doğmuştur. Bir ilkokul müfettişinin oğlu olan Deniz dört yıldan beri bütün öğrenci hareketlerinin içinde görülmüştür. İstanbul Hukuk Fakültesinin başarılı öğrencilerinden biri olan Deniz Gezmiş birinci ve ikinci sınıfları takıntısız geçmiş, ancak daha sonra devamlı ve kısa süreli tutuklamalar nedeniyle derslerine devam edemez olmuştur. Geçen yıl hukuk fakültesinden çıkarılmış, ancak Danıştay bu kararı durdurmuştur. Deniz Gezmiş hakkında devletin emniyet kuvvetlerine mukavemet, adliyenin manevi şahsiyetine hakaret, üniversitedeki çeşitli baskın olaylarının sanığı olarak 10'dan fazla dava açılmıştır. Gezmiş son olarak devlet Mühendislik Okulunda bulunan bir tüfeğin sahibi olduğu iddiasıyla 9 ay süre ile cezaevinde tutuklu kalmış, 5 ay kadar önce de serbest bırakılmıştır.”

Fena yazmamışlar, haklarını yememek lazım.

Öğleden sonra Şirin geliyor. Ankara'da polisin sürekli olarak devrimci ve devrimcilerle dayanışma halinde olduğu bilinen insanların evlerine baskınlar düzenlediğini söylüyor.

Kor akşam kaldıkları eve Sevim'in yanına gidiyor. Akşam dönüyor. Bu akşam Sevim'in Sema adlı bir başka arkadaşın evinde kalacağını söylüyor. Kor çok sıkıntılı. Sevim'in bu gerilimli duruma daha fazla dayanamayacağını söylediğini söylüyor. Teslim olma niyetinde diyor. Fakat teslim olmasının sizlere vereceği zararı düşünerek bundan geri durduğunu söylüyor.

Tüm öğleden sonra ve akşam ara ara Sevim'in teslim olma konusunu konuşuyorsunuz. Vardığınız sonuç Sevim'in yarın akşam teslim olmasının uygun olacağı yönünde. Ama öncelikle bütün adresleri temizlemek ve terk etmek zorundasınız.

17 Ocak 1971 Pazar

Kor durumu Sevim'le konuşuyor. Sevim bugün teslim olacak. Bu durumda sizin, Sevim'in bildiği her şeyi polisin de bilebileceği ihtimaline göre önlem almanız, hareket etmeniz gerekiyor.

Gazetelerde Sevim'e dair bolca yalan yanlış laf var:

“Deniz Gezmiş ve arkadaşları ile birlikte kaçan ve onları evinde barındıran 44 yaşındaki, ikisi kız biri oğlan üç çocuk annesi Sevim Onursal'ın önceki gece boşandığı eski eşine telefon ederek çocuklarına “ben birkaç günlüğüne seyahate gidiyorum. Merak etmeyin” dediği öğrenilmiştir.

5 kişiyi asgari bir ay doyuracak yiyeceğin bulunduğu evinde saklanan 5 gençle ortadan kaybolan ve 5 yıl önce kocasından boşanan Sevim Onursal hakkında yakınları şöyle demişlerdir:

“Sevim aslında saf bir kadındır. Eğer kendi arzusu ile Deniz Gezmiş ve arkadaşlarını evinde saklamışsa, onların banka soyguncuları olmadıklarına inanmıştır. Üstelik bir kadında rastlanmayacak derecede ketum olan Sevim, bizce olsa olsa Donkişotvari davranmak istemiştir.”

Sevim Onursal'ın bir süredir kendisinden hayli genç olan Kor Koçalak adındaki delikanlı ile ilişki kurduğu ifade edilerek şu iddia ileri sürülmüştür:

“Zaten Sevim'in başını derde sokan da odur. Sevim Deniz Gezmiş ve arkadaşlarını onun vasıtasıyla tanımıştır. Hatta evinde silahlı beş şahıstan biri de muhtemelen Kor Koçalak'tır.”

Polis sizi yakalamayı bir itibar meselesi haline getirmiş. Gazetelerin yazdıkları da arkadaşlarınızın anlattıklarını doğrular nitelikte. Yakalanmanız için özel timler kurulmuş. Emniyetin en iyi nişancılarından 50 seçme polis bulmuşlar. Bunlara “babayığit” adı vermişler. Bunları onar kişilik beş ekibe ayırmışlar ve baskınlara hazır hale getirmişler. Polis bütün gece sizi yakalamak için evleri, gece kulüplerini basmış. Ankara polisi, yakalanmanızın an meselesi olduğunu söylemiş.

Tamam evlerin basılmasını anlıyorsunuz da, bu gece kulüplerinin basılması işine bir anlam veremiyorsunuz. Polis acaba sizin onları yanıltmak için gece kulüplerinde mi gizlendiğinizi düşünüyor. Bilinmez.

Bilinmeyen yalnızca bu değil. Polis sizin yanınıza İrfan Uçar ve İbrahim Seven adlarını da eklemiş, onların da işin faili olduğunun

kesin olarak tesbit edildiğini açıklamış. Evvelsi günkü icra heyetinde yer alan avukat Emniyet Müdürlüğünde resmi gösterilen İbrahim Seven'i "yüzde yüz denilebilecek bir şekilde teşhis ettiğini" söylemiş.

Oysa konuyla hiçbir ilgileri yok zavallıların.

Tesbitler bu kadar da değil. Sizlerle birlikte ortadan kaybolan Sevim'in TİP üyesi olduğunu, daha önce Kor ile birlikte Amerikan Haberler Merkezinde çalıştığını, dul ve üç çocuklu olduğunu, Kor'un da Gökdelen'deki "İn Fotograf Stüdyosu"nun sahibi olduğunu açıklanmış.

Bir de polis çok perişan durumdaymış. Ankara polis şefleri ve memurları üç günden beri uykusuz bir vaziyette sizlerin etrafındaki çemberi daraltmak için faaliyet gösteriyor, yapılan her ihbarı değerlendiriyorlarmış. Ayrıca İstanbul, Samsun, Konya ve havaalanı yoluna barikatlar kurmuşlar. Ankara dışına çıkmamanız için yoldan geçen bütün vasıtaları, bagajlarına varıncaya kadar didik didik arıyorlarmış.

Evvelsi günkü olaya ilişkin icra heyetinde yer alanların anlatımları da var gazetelerde.

O gün korkudan ödü patlayan icra memuru ve polis kahraman gibi konuşmuşlar.

Aslında icra heyetinden hiç kimse sizlerin o an kim olduğunuzu anlayamamış, sizleri tanıyamamış. Avukat, "sizlerin bir kaçakçılık işi ile meşgul olduğunuzu" düşünmüş, polis "kim bilir ne halt işlediler de ondan saklanıyorlar bu çocuklar" diye düşünmüş.

Evet polisin bu işi itibar meselesi yaptığı çok net.

Polis şefleri "teslim olmazlarsa iki taraf da ölü verir. Biz ateş etmesek bile onlar bize ateş edecekler ve böylece karşılıklı silâhlı müsademe iki taraf için de üzücü sonuçlar doğuracaktır" diyerek gazete üzerinden bir tehdit göndermişler size. Aslında yapabilirler de. Sizi ortadan kaldırmak için birkaç polisi gözden çıkarmaları işten bile değil. Çatışmaya girdiler, vuruldular, bu kadar basit. Bir de teslim olsunlar, kıllarına dokunmayacağız demişler. Bizim işkence yapacağımızdan korkuyorlarsa, gidip savcılığa teslim olsunlar demişler. Ne güzel biliyorlar karaakterlerini, işkence konusundaki uzmanlıklarını.

Bir de adi bir iftira var. Sizin haciz olayında polisin cebindeki 170 lirayı aldığınız yönünde. Avukatın 8 bin lirasına dokunmamı-

şınız da polisin parasını almışsınız. Nasıl bir yalan bu. Siz kimin parasını almak gerektiğini iyi bilmez misiniz.

1971 - 37 OCAK 1971

Hürriyet

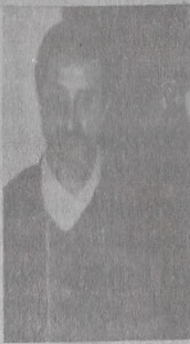
GÜNLÜK İNGİLİZCE SİYASİ GAZETE

İSTANBUL - 37 OCAK 1971

Polis, teslim olmazlarsa 2 taraf da ölü verir, dedi

10 KEZ POLİSİN ELİNDEN KURTULMAYI BAŞARAN SOY-GÜCULARININ SAYISI ALTI KİŞİYE YÜKSELDİ

• REKTÖR ERDAL İNÖNÜ, ÜNİVERSİTEHİN SOYGÜCULARIN BARINACIĞI YER OLMADIGININ ANLAŞILIRLIĞI SÖYLEDİ

Polisin labanca ve parasını aldılar fakat icra avukatının 8 bin lirasına dokunmadılar

Soygunculara ait haberlerimiz 9. sayfada

BANKA soydağı iddiasıyla aranan ve kaçtığı gün bir teahhüt nazari polisi tarafından tutulmuş, fakat güncel olarak rütuhi kokuu bulgularla kokuu Deniz Cenneti girdiğün. (Foto: Hürriyet)

BANKA için yolda gittiği sırada birine (kimisi) ve arada birer birine bulundugunu görünce paralarını (kay) derde gürerek kaçıp kara karıştı. (Foto: Hürriyet)

Ama size ilişkin asıl yazı bugünkü Cumhuriyet gazetesinde.

Sadun Tanju ve Ergin Konuksever birlikte hazırlamışlar. Geçmiş davalarda avukatlığını yapan Alp ve Demir'le bir söyleşi yapmışlar. Başlık:

“DEVRİMCİ GENÇLİK AĞIR BİR SUÇLAMA ALTINA SOKULDU”

Yazı birkaç gün sürecekmış, bugünkü bölümü şöyle:

“Ankara’da yapılan bir banka soygunu, birden bire, adli bir suç olmaktan çıktı ve siyasal bir nitelik kazandı. İçişleri Bakanlığı ve polis, iki tanınmış devrimci gençlik liderinin soyguncular arasında bulunduğunu açıkladı ve böylece devrimci gençlik cephesi ağır bir suçlamanın altına sokuldu.

İçişleri Bakanlığının ve polisin kesin bir dille “suçlu” ilan ettikleri, İstanbul Hukuk Fakültesi öğrencisi Deniz Gezmiş ve Ortadoğu Teknik Üniversitesi öğrencilerinden Yusuf Aslan henüz yakalanamamışlardır ve kaçışları kamuoyunda, resmi iddiaları doğrular gibi bir hava yaratmaktadır.

Biz, artık alışımağa başlanmış banka soygunlarından birinin günlerdir kamuoyunda yarattığı “olağanüstü ilgi”yi dikkate alarak bir inceleme yaptık ve devrimci öğrenci hareketlerinin şehir soygunlarına dönüşmeye başladığı yolundaki siyasi endişelerin kararttığı ortama bir ışık tutmak istedik. Polisin ve İçişleri Bakanlığının olağanüstü bir çalışma ile kamuoyunu etkilemeğe muvaffak olduğu, günlerdir gazetelerin birinci sahifelerindeki haberlerden ve halk arasındaki konuşmalardan anlaşıyor. Bir süre önce, siyasi partilerin, bütün memleket meselelerini bir kenara bırakıp, en önemli dert olarak “gençlik hareketleri”ni bir yuvarlak masa konusu haline getirdikleri; bu “haylaz anarşistleri” uslandırmak, sindirmek ve hareketsiz hale getirmek için tedbirler aradıkları; fakat herşeye rağmen “demokratik” olması gerekli tedbirlerde anlaşılmadıkları hatırlardadır. Başarısız geçen bu toplantıların sonucunda yine de bir fayda sağlandı. Kamuoyu, gençlik hareketlerinin devletin ve milletin başına “büyük bela” olduğu gibi bir kaniya, tamamıyla olmasa da, düşürülmüş sayıldı. İşte biz, son banka soygunu ile yakın haftalardaki olayların ilişkilerini arayan ve “ne oluyoruz?” diye soranlara, Deniz Gezmiş ve Yusuf Aslan gibi öğrenci liderleri ortaya çıkıp, suçlu olup olmadıkları anlaşıncaya kadar, bu “ortamı” yaratan olaylar ve kişiler hakkında bilgi vermek istedik.

Önce kimdir bu Deniz Gezmiş? Son beş altı yıl içinde her öğrenci hareketine adı karışan bu 24 yaşında, uzun boylu, ince bıyıklı ve çok yakışıklı Hukuk öğrencisi bir banka soygununun adı suçlusunu haline nasıl getirilmiştir?

Ve hiç şüphesiz şu soru bu günlerde onun için sık sık sorulmaktadır:

-Suçlu değilse niçin kaçıyor, ortaya çıkıp ben suçsuzum demiyor?

Deniz Gezmiş'in kimliğini araştırırken biz de bu aktüel soruya cevap aradık ve onun bugüne kadarki davalarına bakan iki avukatla Alp Kuran ve Demir Özlü ile konuştuk. Şunları söylediler:

Deniz Gezmiş ilk işgallerden başlayarak bugüne kadar süren bütün devrimci öğrenci hareketlerine önde katılmış bir öğrenci lideridir.

Siyasi iktidar her olayda onu birinci derecede suçlular arasında göstermiş, fakat yargı bu güne kadar hiçbir olay için ona ceza vermemiştir.

İçişleri Bakanı Haldun Mentешеoğlu Yıldız'daki Devlet Mimarlık ve Mühendislik akademisinde bir yıl kadar önce meydana gelen olaylar dolayısıyla Deniz Gezmiş'i "bütün anarşist hareketlerin altındaki adam" olarak suçlamış ve polisin Akademide yaptığı arama sırasında ele geçen adi bir av tüfeğini "dürbünlü mavzer" olarak tanımlayıp Deniz Gezmiş'e ait olduğu iddialarına katılmıştı. Böylece kamuoyu Kennedy'nin katlinde kullanılan son sistem uzun menzilli silahların öğrencilerin eline geçtiğini endişeyle öğrenmiş oldu. Oysa ne böyle bir silah vardı, ne de Deniz Gezmiş'in o adi av tüfeğiyle ilişkisi tespit olunabildi.

Bununla demek istiyoruz ki Deniz Gezmiş'in silahlı ve çok tehlikeli bir eşkıya gibi gösterilmek istenmesi siyasi iktidarın onun şahsında devrimci gençliği mahkum etme gayretlerinin sonucudur ve eski bir hikayedir.

Bildiğimiz kişiliği ile Deniz Gezmiş devrimci bir gençlik hareketinin içindedir.

Adi bir soyguncu olamaz!"

Yazının bugünkü bölümü bu kadar.

Evet elbette adi bir soyguncu değilsiniz.

Amaçsız bir eşkıya da değilsiniz.

Hava kararmak üzere. Sevim’le adliyenin kapısına kadar gidecek iki arkadaş ayarlıyor Hüseyin sabahtan. Kim olduklarını sizin de bilmeniz gerekmiyor. Kor onları Sema’nın evine götürüp yurtlara gelecek. Tahminen Sevim’in evden çıktığı saatlerde Sinan’la sen de Olca’nın evinden ayrılıyorsunuz.

Karargaha vardığınızda saat yedi buçuğa gelmiş bulunuyor. Hecanla karşılıyor Hüseyin, Yusuf, Alpaslan ve Kor sizi. Hüseyin, Sevim’in teslim olduğunu az önce radyonun söylediğini söylüyor.

Şakası yok, artık her zamankinden daha fazla tedbirli davranmak zamanı gelmiş bulunuyor.

18 Ocak 1971 Pazartesi

Bu güne babanın açık mektubu ile başlıyorsun. Arkadaşların bütün gazeteleri kucaklayıp getiriyorlar odaya. Cumhuriyet’te babanın mektubu var. Sana yazılmış, bütün Türkiye’nin önünde. Özünde senin pisi pisine vurulup gitmenden korkuyor. Polis şefleri kaç gündür “onlar da ölü verecek biz de” diye bağırıp duruyorlar. Bundan en çok elbette baba yüreği etkilenecek. Baban sana sesleniyor, “eğer suçsuz isen çık adalete teslim ol, korkma, bu memlekette yargıçlar var” diyor. Suç ne, suçlu kim. Açlık, yoksulluk içinde milyonlar. Peşkeş çekilen memleket. Bunlar suç değil. Peki neyin suç olduğuna kim karar verecek!

Babanın açık mektubunu okuyorsun, yüreğin burkuluyor. Hangi duygularla yazıldığını bildikçe için sızlamadan edemiyor:

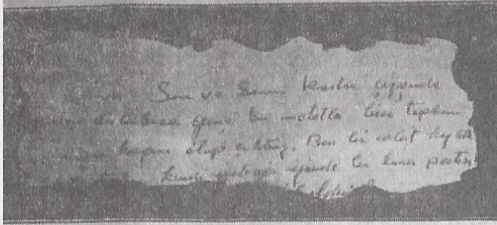
“Oğlum Deniz;

12 Ocak’tan beri Türkiye radyolarında ve basında banka soygunu ile ilgili haberleri büyük bir üzüntü içinde takib ediyorum. Kendi kendime bu suçun faili olup olamayacağını düşünüyorum ve bunun için çok önceleri yeniden yaşamış gibi canlandırıyorum hayalimde...

Karlı bir Şubat sabahı Ayakta dünyaya gözlerini açtığın zaman ilk işin ağlamak olmuştu. Şimdi anlıyorum karşında canlı yaratık olarak ilk defa bizi görmüştün, insanları... ve içinden: Ben bütün ömrümü bu nankör yaratıklar arasında mı geçireceğim diye düşündün, onun için ağladın... Yani bütün istikbalini onların mutlu olmaları uğrunda feda ettiğin insanlar... Canavarların en korkuncu olan bizler. Tanrının bahsettiği zeka ve yetenekleri zehirli birer hançer gibi hemcinslerinin azap çekmesinde kullanan uygar canavarlar...

Neden böyle yaptın oğlum? Günlük kazancı ile geçinen bir aile topluluğu içinde tuzuna haram karışmamış bir çorba bulurdun. Giyecek bir elbisen, yatacak yerin vardı. Hem zaten sen hiç kendini düşünmeyen bir çocuktun. Kardeşlerine alınan bir giysi için kıskanmaz sevinirdin. Diğergâm bir yaradılışın vardı, paraya hiç kıymet vermezdin. Hatta bir gün yapmayı tasarladığın bir iş konusunu sofrada konuşurken beni kınamış ve şöyle demiştin: Baba hayatta paraya değer vermiyen insan olarak seni bilirdim”

Deniz Gezmiş'e babasından açık mektup

Deniz Gezmiş'in babasından aldığı mektup

Deniz
Gezmiş'in
babasından
aldığı
mektup
Deniz
Gezmiş'in
babasından
aldığı
mektup

‘Suçun yoksa adalete teslim ol,

Benimle anlaşamıyordun, benim görüşlerimi beyenmiyor, yarınki Türkiye'nin size ait olacağını söylüyordun. Beni tutuculukla itham ediyordun. İçten içe sana hak vermekle beraber artık iki ayrı dünyanın insanları olduğumuzu kabul ediyor ve susuyordum.

Bundan sonraki olaylar belli... Sen kaderin çizdiği yolda çok hızlı adımlarla ilerliyordun. Benim hayat tecrübem senin bu hızını kesmeye yetmedi? 18 yaşını bitirmiş kanun nazarında reşit olmuştun ama benim görüşümde henüz ilk gençlik çağının en hassas ve tehlikeli bir döneminde idin. Benim şefkatim çevrenin hoyrat davranışı ile meydana gelen tahribatı onarmaya yetmiyordu. Halbuki sen eğitime muhtaçtın. Artık olaylar seni kötü niyetlilerin pençesine atmıştı. Çıkmana imkan yoktu. Çıkarlara sekte vurduğun çevreler senin bütün çıkış yollarını tıkamışlardı. Sana Ermeni demişler... Sen de “.. ürür kervan yürür” demiş geçmiştin. Bana sorsaydın, Anne tarafından deden, Balkan savaşına askeri lise öğrencisi olarak

katılmış, Kurtuluş Savaşında yaralanmış ve İstiklal madalyası almış şerefli bir subaydır. Baba tarafından deden şimdi seni Ermenilikle itham eden zibidilerin varolması için Sarıkamış Muharebesinde moskof ordularına karşı savaşırken esir düşmüş ve üç yıl Sibirya ormanlarında işkence çekmiştir. Sen bilir misin, Gezmiş oğulları Birinci Dünya Savaşında onaltı şehit vermiş bir ailedir. Babanın üç dayısı Erzurumun geri alınmasında Ermeniler tarafından şehit edilmişti, işte sen bu biçim Ermenisin...

Senin için bütün bu olayları kolay diploma almak için yapıyor, diyorlar. Evde bulunan öğrenci karnene baktım şimdiye değin girdiğin bütün derslerden iyi, pekiyi almışsın. Zaten saçı uzun, eteği uzun gençlerin devam ettiği yerlere uğramaz geceyarılarına kadar odana kapanır çalışırdın. Sana dışarıdan çok miktarda para alıyor dediler, bazı gazete sahipleri zarflar içinde binlikleri sana gönderdi dediler. Bu ne tezat oğlum, bu kadar bol parası olan banka soyarmı?..

Bütün bunları yazarken içimin kan ağladığını tahmin edersin. Bu duyguyu sen değil, yalnız baba olanlar bilir...

Sağlıklı, yakışıklı, boylu boslu bir delikanlı idin. Sen gelecekten, biz de senden neler beklerdik, nasıl oldu da seni bu hale getirdik? Suça itmek için elimizden gelen her şey yaptık. Başta Üniversitenin büyük hocaları, ana, baba bizler, toplumun her kesimi, politikacılar ve tüm yönetim sorumluları... Anlamadık seni, anlamak işimize gelmedi, çıkarlarımıza aykırı düştü. Her çıkış yapışında kendi hesabımıza bir yararlanma yolu aradık senden. Hala öyle değil miyiz? Bak bizim felaketimizin üstünde kaşaneler kuranların ağızları kulaklarında... Her Öğrenci kurşunlanmasında –darısı diğerlerinin başına- diye demeç veren çok muhteşem usule uygun banka soyguncusu bile şimdi ne parlak demeçler hazırlar bilmez...

Senin için cezaevine girdi, çıktı dediler. Bildiğim kadarıyla polis koydu, yargıç çıkardı. Ama sen de durmadın, polis seni döverken elini kaldırır, başını korursan elbette emniyet mensubuna mukavemet eder ve girersin içeri. Hatta bir defasında Emniyet mensuplarından birisinin başına kiremit parçası atmış yaralanmıştı. Yarasında hayati tehlike vardır, kaydiyle bir ay rapor almış, iki gün sonra da Emniyet Müdürlüğüne tayin edilmiş, göreve başlamıştı. Sen gençlik teşkilatında otururken Yıldızda asansör boşluğunda

bulunan av tüfeği sana mal edilmiş ve bunun için 9 ay içerde kalmıştın. Belki de öyledir, sen onlardan iyi mi bilecektin... Hem ne diye sen ifade verirken arkadaşların dışardan “Surlardaki toplar da Denizindir” demişlerdi? Ben ondan da şüpheliyim.

İşte böyle oğlum... Üç yıldan beri yaşantımızı zehreden, toplumu tedirgin eden bu olaylar zinciri başladığı yerde çözülür ve bugünkü elem verici sonuca varmazdı. Bunun için biraz anlayış, sağduyu ve ihtiraslardan arınmış, gençlik psikolojisinin genel kurallarına uygun bir politika yeterli idi. Böyle olmadı...

Şimdi sen ve senin kadar çizginde giden onbinlerce genç bu metotla birer toplum ve düzen kırgını olup çıktınız. Ben bir evlat kaybettim, fakat toplum kendi geleceği üzerinde bir kumar partisi kaybetmektedir, korkunç bir ihmaldir bu... Bir gün “suçlu ayağa kalk” derlerse, senden başka hepimiz ayaktayız!

Suç ve ceza teorilerinde kürsü sahipleri, suç ve ceza konusunda uygulama yapanlar, tüm eğitimciler, yöneticiler, politikacılar... suça itmek, suçlu yakalamak, suç tasnif etmek ve ceza vermek kolaydır. Güç olan suçu işletmemek, suça yönelten nedenleri ortadan kaldırmak ve suça yönelmişleri anlamaktır. Gayretlernizi, güçlerinizi, ilim ve irfanınızı bu noktada birleştirin... Cezanın, hele maddi cezanın, islah niteliğini çağdaş eğitimci kabul etmemiştir.

Mektubumun sonundaki teklifimi iyi dinle: İçişleri Bakanlığı, Türkiye Radyoları ile seni “suçlu” ilan etti. Ben evdeki yığın yığın hukuk kitaplarına baktım, orada “kendisine suç isnat edilen kişi yargıç kararı ile suçu sabit oluncaya kadar, sanık sıfatına haizdir” diyor ama ben hukukçu olmadığım için belki de bildiri doğrudur, bilmem.

Eğer sen bu suçun faili isen bulunduğun yerde adaletin hükmünü beklemeden kendini cezalandır.. ege suçsuz isen çık adalate teslim ol.. korkma memlekette yargıçlar da var.

Cemil Gezmiş.”

Baban korkmadığını, korkmayacağını bilir elbette. Ama acaba memlekette gerçekten de yargıçlar var mı, göreceğiz bunu diye düşünüyorsun.

Babanın seslenişleri bu kadarla da kalmıyor.

Hürriyet’te manşetine taşımış babanın sözlerini.

Orada çağrısı dolambaçlı değil, daha açık ve net.

Bu kez sana değil yetkililere sesleniyor.

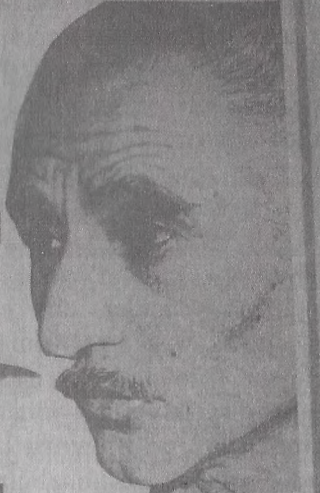
“OĞLUMU VURMAYIN!”

Ve bir resim. İlkokulu bitirdiğin gün. Babanla lunaparktasın. Bir çarpışan arabaya binmişsiniz ikiniz. Öylesine gülümsüyorsunuz. Evet çok uzaklardan bir gülümseme.

Ama gerçek acımasız. Baban senin kim vurduya gitmeni istemiyor, ondan korkuyor:

Deniz Gezmiş'in babası sesleniyor
Eğer suçlu isen artık yok
demeksin, değilsen teslim
ol yargıçlara güveniyorum

OĞLUMU
VURMAYIN

- HUKUK DEVLETİ BAŞBAKANINDAN CİNAYETE MANİ OLMASINI RICA EDİYORUM...
- PARAYI NE YAPSIN BANKA SOYMAKLA İDEALİNDEN DE UZAKLAŞMIŞ OLUYOR
- ÜNİVERSİTEYE GİRİNCE BENİM KONTROLÜMDEN ÇIKTI. SONRA SÖYALİST OLMUŞ
- BANKAYI HAKİKATEN SOYDUYSA KENDİ CEZASINI BULUNDUGU YERDE KENDİ VERSİN
- ÖZHAN KANTOĞLU'NUN HABERİ 9'UNCU SAYFADA...

BABA Cemil Gezmiş, ilkokulu bitirdiği gün oğlunu Lunapark'a götürmüştü. Fotoğrafta, Deniz'i, mutlu yıllarda babasıyla birlikte Luna park'ta eğlenirken gösteriyor. (Foto: H.)

BABA Gezmiş, Ankara Savcılığı'na Başbakan Demirel'e çektiği telgrafta "Oğlumu vurmayın", demiştir. Fotoğrafta, Baba Gezmiş'i oğlunu anlatırken. (Foto: Firuzan TOPSUMER)

Soygunculara yataklık eden

SEVİM ONURSAL DÜN TESLİM OLDU

- SOYGUNCULAR OTOMOBİLLERİN BAĞAHLARINDA BİLE ARANIYOR
- ÇELİK YERLERE DAĞITILAN POLİSİN AYRICA GAZ BOMBASI VE OTOMATİK SİLAHLARLA DONATILI...
- GEZMİŞİN TESLİM OLMASI RİCASINI TEKRAR LAYAN POLİS, "ZATEN YAKALANACAKLAR" DEDİ (YAZISI U. SAYGADA)

SOYGUNCULARA yataklık eden ve soyguncularla birlikte kaçan Sevim Onursal... (Foto: H.)

“Eğer, oğlum hakikaten banka soyguncusuysa artık bizler için yok demektir. Bulunduğu yerde kendi cezasını kendisi versin. Şa-

yet değilse, çıkıp teslim olsun. Yargıçlara güveniyoruz. Aksi halde, vuracaklar oğlumu... Kim vurduya getirecekler...

Cemil Gezmiş, babaların en çok acı çekeniydi bugünlerde. Yüzlerce, binlerce polis ve jandarma oğlunu arıyordu geceli gündüzlü. Bütün yurt kapıları tutulmuş ve aslan gibi Deniz'i için "Vur emri" çıkartılmıştı.

"Olamaz, benim oğlum soyguncu olamaz" diyordu dertli baba ve gözleri doludolu şöyle sürdürüyordu konuşmasını:

"Parayı ne yapsın. Banka soymakla idealinden uzaklaşmış oluyor. İçki, sigara içmez, kadına - kıza gitmezdi. Diskotekmiş, gece kulüpleriymiş, o tür yerlerin de semtine uğramazdı. Parayı sevmezdi Deniz. Eli açıktı üstelik, on kuruşla yetinirdi. Kıskanç değildi. Hasetliği yoktu."

"Bize biraz Deniz'i anlatır mısınız? Çocukluğunu, nasıl bir öğrenciydi?" diye sorduk ilkokul müfettişi Cemil Gezmiş'e:

"Toramandı oğlum" diye söze başladı. Sonra bir süre durakladı. Belli ki geçmiş yılları ve Deniz'i düşünüyordu. Sonra ekledi:

"Dokuz aylıkken yürüdü. İlkokulu birincilikle bitirdi. Teste soktum. Üstün zekâlı olduğu sonucu çıktı. Ağabeyi ve küçük kardeşi ile iyi geçinirdi. Uysaldı. Dedesi, yani babam, Ruslara esir düşmüş, üç yıl Sibiryâ'da yaşamıştı. Dedesinin öyküsünü dinlemekten büyük bir zevk alırdı. Saatlerce anlatırdım dedesini. Yine doymazdı. Üniversiteye kadar kontrolüm altındaydı. Sonra sosyalist olmuş. Tartıştık. Ayrı kuşaklardandık. Bir süre ara verdim tartışmalara. Hayvanları, çocukları severdi. Yaşlılara yardım ederdi."

"Deniz'in sosyalist oluşunu ne zaman farkettiniz ?"

"Vedat Demircioğlu öldürüldüğünde şu kanepenin üzerine yüzükoyun kapanıp kaldı. İki saat sarsıldı. "Vedat'ı tanıır mıydı, arkadaşlığı var mıydı bilemem. Fakat, o günlerde salmadım Deniz'i dışarı. Dolmabahçe olaylarına gitsin istemedim."

Selimiye'de Harem İskelesi sokağındaki evlerinde matem havası esiyordu. Ana Gezmiş de üzgündü. Gezmişlerin üzüntüsü, oğulları için "banka soyguncusu" denmesinden ileri geliyordu.

İçişleri Bakanlığına, Ankara Cumhuriyet Savcılığına ve Başbakan Süleyman Demirel'e birer telgraf çekmişti Baba Cemil Gezmiş. Demirel'e çektiği telgrafta şöyle diyordu:

“Oğlum Deniz için vur emri verildiğini gazetelerden öğrendim. Tertipler zincirinin son halkası yargıçlar eliyle çözülmeyen, cinayet işlenmesinin önüne geçilmesini, hukuk devletinin başbakanından dilerim.”

Baba Gezmiş'in, Ankara Savcılığına çektiği telgraf da aynı sözleri taşıyordu. ”

Bunları okuduğunda gazete elinde bir süre öylece kalakalıyor-sun. Durumu fark eden arkadaşların odadan dışarı çıkıyorlar. Babana ne demelisin, seni, davayı anlamıyor olamaz. Ama bu elkoyma işini anlamıyor, bu da gayet normal.

Cumhuriyet'te avukatların size ilişkin dünden başlayan anlatımları devam ediyor. İçtenlikle süreci özetliyor, haklılığınıza dikkat çekiyorlar:

“Deniz Gezmiş son üç yılın iki yılını cezaevinde geçirdi

Avukatların verdiği bilgiye göre, Hukuk Fakültesi öğrencisi Deniz Gezmiş, 1968 Şubatında İstanbul Üniversitesinde yapılan bir milletlerarası öğrenci toplantısında Devlet Bakanı Seyfi Öztürk'ün yuhalanması olayından beri polisin bir numaralı hedeflerden bir haline gelmiştir. Daha önce İşçi Partisi Üsküdar İlçe Sekreteri olarak siyasi faaliyet göstermesi, 1965 Federasyon olaylarında eylem içinde bulunması, ilk Üniversite işgal olayını başlatan liderlerden olması, iktidarın gözünde Deniz Gezmiş'i “tehlikeli bir politik eylemci” olarak damgalatmıştır. Vazifeli devlet bakanına hakaret ve toplu gösteride bulunma suçlarıyla hemen tutuklanan Deniz Gezmiş, tutuklu diğer devrimci öğrencilerle cezaevinde kaldı. Deniz Gezmiş, elebaşı sayıldığı için en son bırakıldı.

1968 Kasımında, Amerikanın Türkiye'ye yeni tayin edilen büyükelçisi Kommer'in İstanbul'a gelişine ilişkin öğrenci protestosu sırasında da Deniz Gezmiş, tutuklandı. Polise mukavemet, izinsiz gösteri, tahrip ve iki ulusun arasını açmak suçlamaları ile mahkemenin önüne çıkan gençler daha ilk duruşmada serbest bırakıldılar ve sonra beraat ettiler, fakat 22 gün daha içerde yatmış oldular.

Eylül 1969'da rektörlüğü işgal (mini protesto işgali) olayında Deniz Gezmiş bir kez daha tutuklanıyor. 9-10 Haziran üniversite işgal olaylarından dolayı disiplin kurulunun hakkında verdiği ihraç kararını tartışmak için gittiği dekan Orhan Aldıkaçtı'nın odasında

polislerle karşılaşınca bir daha içeri giriyor. (Danıştay bu tard kararını bozmuştur ve Deniz Gezmiş'in öğrenciliği iade edilmiştir.)

Son olarak, dürbünlü tüfek hikayesinden içeri atılınca, Deniz Gezmiş, Sağmalcılar Cezaevinde arkadaşı Cihan Alptekin ile beraber "hayatlarına kast edileceği şüphesine" kapılıyorlar ve nakillerini istiyorlar. Bunun üzerine Bursa Cezaevine gönderiliyorlar ve bir süre sonra patlak veren cezaevi isyanında Deniz Gezmiş'e mahkumlardan şu teklif geliyor: "Başımıza geç!"

Bu teklifin, genç öğrencinin mücadelecî kişiliğinden mi geldiği, yoksa bir komplotu mu olduğu öğrenilemiyor; zira, Deniz Gezmiş reddediyor.

Dürbünlü tüfek meselesinden 9 ay yatıp da çıktığı gün, polisler Deniz Gezmiş'i hemen yakalayıp askerlik şubesine götürüyorlar. Fakat Danıştay, öğrenciliğinin devam ettiğini belgelediği ve esasen, kura zamanı olmadığı için askere sevk etmek mümkün olmamıştır. Gezmiş'in banka soygunu olayına adı karıştığı günlerde, polisin gözünden uzak bulunabilmek için, Ankara'da, Orta Doğu Teknik Üniversitesinden arkadaşlarına gittiğini ve bir türlü verilmek istenmeyen askerlik tecil kağıdını beklediğini avukatları ve arkadaşları söylüyorlar.

Böylece, son 5-6 yıldan beri etkili öğrenci hareketlerinin içinde ve çoğu kez başında bulunan bir öğrenci liderinin portresi meydana çıkmış oluyor. Rize'nin Cımil Köyünden bir anne ile Erzurumlu İlköğretim müfettişi bir babanın oğlu olan Deniz Gezmiş, bilhassa son üç yılın iki haftasını cezaevinde, bir haftasını dışarıda geçirmiştir."

Avukatının anlatımları burada bitiyor. Süreci oldukça iyi özetlemişler. Okuyorsun, teşekkür ediyorsun gıyaplarında.

Sevim'in teslim olduğu haberi gazetelerin tümünde yer alıyor. Bir film gibi anlatılmış teslim olma hikayesi. Sahne şöyle başlıyor: "Saat tam 18.00'de Ankara Adliye binasının alt kat koridorlarında kısa boylu, gözlüklü, yüzü kıpkırmızı, etekleri kürklü siyah bir palto giymiş, boynuna da uzun beyaz bir atkı atmış, kırk yaşını aşkın görünüşlü bir kadın sinirli adımlarla bir süre dolaşmıştır. Kadın on dakika kadar ne yapacağını bilmeden bir sağa bir sola gitmiş ve bir ara gördüğü polis memuruna "nöbetçi savcıyı nerde bulabilirim" diye sormuştur.

Savcının odasına giren Onursal sandalyaya oturur oturmaz savcıya, "bir sigara içebilir miyim" diye sormuş, savcı İrfan Atca da "resmi yerde sigara içilmez" diye bağirmiştir.

Onursal bu bağırma üzerine elini çantasından çekmiş, ancak rahat bir nefes aldıktan sonra savcıya "ben Sevim Onursal'ım, hatırlayacaksınız gazetelerde resmi çıkan kadını, arıyorum" demesi üzerine bir anda çok şaşırان savcı "o zaman tabi buyurun içebilirsiniz" diyerek izin vermiştir.

Nöbetçi savcı ilk şaşkınlığını attıktan sonra hemen polis şefleri ile soruşturmayı yürüten savcı Nusret Demiral'a haber vermiş. Ardından bakana, valiye, emniyet genel müdürüne...

Savcı Nusret Demiral, ikinci şube müdürü Mustafa Erdoğan ile Toplum Polisi Müdürü Yılmaz Sezgin hemen adliyeye gelmişler. Savcı Nusret Demiral Sevim'in ifadesini polis şefleriyle dolu bir odada almaya başlamış.

Sevim'den özel olarak bu olaya zorla karıştırıldığını, sizinle bir ilgisinin olmadığını söylemesini istemiştiniz. Sevim de ifadesini öyle vermeye başlamış.

"Bu işi silah tehdidi altında kaldığı için yaptığını, banka soyguncuları olduklarını bilmediği 6 kişinin kendini silahla tehdit ederek evine girdiklerini, icra memuru ile polisin elleri ve ayakları bağlandıktan sonra kendisini yine silah tehditi ile zorla dışarıya çıkartıldığını ve birlikte gitmeye zorlandığını, dışarıya çıkarken de otomobile bindirilirken de gözlerinin bağlandığını, nereye gidildiğini hiç göremediğini, soyguncularla bir ilişkisi olmadığını, silahlı kişilerin çocuklarına bir kötülük yapmalarından korktuğunu bir ara ellerinden kurtularak buraya savcılığa geldiğini, kendisine gösterilen soyguncuların resimlerinden sadece Deniz Gezmiş'i teşhis ettiğini, diğerlerini tanımadığını, ilk defa gördüğünü, korkudan ne yaptığının farkında olmadığını soyguncuların nerede olduklarını bilmediğini, sığındıkları yere gözleri bağlı olarak götürüldüğünü, perdeleri sımsıkı kapalı bir apartman dairesinden dışarı bile baktırmadıklarını, devamlı yalvarması üzerine gene gözleri bağlı olarak hiç tanımadığı iki öğrenci tarafından soyguncuların yanından alındığını bir arabaya bindirilip teslim olmak şartı ile Adliyenin önüne bıraktıklarını söylemiş.

Gazetelere bakılırsa 1 saat 15 dakika sürmüş adliyedeki ifade. Hakkında gıyabi tutuklama kararı olmasına rağmen Sevim savcı tarafından cezaevine gönderilmek yerine polis şeflerine teslim edilmiş.

İfadeyi alan savcı yardımcısı "Sevim Onursal bir tek Deniz Gezmiş'in adını vermiştir" demiş.

Adliyeden bir kolunda 2.Şube Müdürü Mustafa Erdoğan, diğer kolunda toplum polisi müdürü Yılmaz Sezgin olduğu halde iki kolundan sımsıkı tutarak dışarıya çıkarılan Sevim'in, fotoğrafının çekilmemesi için başındaki şal ile yüzü kapatılmış, merdivenlerden adeta sürüklenerek indirilip gazetecilerden kaçırılmış. Bu arada Emniyet Müdürü Rüstü Ünsal da Sevim'in resmini çekmek isteyen gazetecileri azarlamış.

İkinci Şube Müdürü Mustafa Erdoğan'ın makam otomobiline bindirilen Sevim, 4 dakikada Emniyet Müdürlüğüne götürülmüş ve orada da tekrar ifadeye alınmış.

Sevim'in Ankara Emniyet müdürlüğündeki polis sorgusuna bizzat içişleri bakanı Haldun Menteseoğlu ile Ankara Valisi Ali Rıza Yaradanakul da katılmışlar.

Sevim emniyette de bir saatten fazla sorgulanmış. Polislerin gazetecilere söylediğine göre Sevim sorgusunda iki çocuk annesi olduğunu, beş yıl önce eşinden ayrıldığını, banka soyguncularından olduğu iddia edilen Kor Koçalak ile bir süredir arkadaşlık ettiğini, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarıyla birlikte kaçtıkları gün önce Olca Altınay adında bir kadının evine gittiklerini, sonra da Dışişleri Bakanlığı sekreterlerinden Sibel Ay'ın evinde sabahladıklarını, şimdi onların nerede olduğunu bilmediğini söylemiş.

Sevim'in polisteki sorgusu tamamlandıktan sonra İçişleri Bakan'ı Menteseoğlu ve Ankara Valisi Ali Rıza Yaradanakul emniyet sarayından ayrılmışlar.

Bakan bir gazetecinin "kadın Deniz Gezmiş'i teşhis etti mi" sorusuna, "o eski hikaye, Bu daha evvel açıklanmıştı. Soyguncuların elebaşısı Deniz Gezmiş'tir" cevabını vermiş.

Bakanın gidişinden 10 dakika sonra polisler Sevim Onursal'ı Mustafa Erdoğan'ın makam otomobiline bindirilerek aranan kişilerin kaldıkları yerleri göstermek üzere emniyet sarayından ayrılmışlar.

Gazetecilerin kendilerini takip etmemesi için polisler süratle uzaklaşmışlar ve Bahçelievler istikametine doğru yol almışlar.

Bahçelievler'e yaklaşıldığı bir sırada gazetecilerden kendilerini takip etmemelerini istemişler. Buna rağmen gazeteciler kendilerini takip edince bu defa bir araba ile yolu kapatmışlar.

Polis arabaları bir süre dar yollarda dolaştıktan sonra Tandoğan Meydanı'na gelip durmuşlar, Sevim Onursal'ı otomobilden indirmişler. Sevim Onursal'da güçlkle Ataköşk Apartmanını göstermiş. Apartmanın 3. katına çıkan polisler Onursal'ın gösterdiği dairenin boş olduğunu, sahibinin içeride bulunmadığını görmüşler.

Polisler daha sonra Küçükesat semtindeki Selamet Apartmanına gitmişler.

Polisler 3 saat 10 dakikalık arama taramadan sonra Onursal'la birlikte Emniyet Sarayına dönmüşler.

Evet polis Sevim'den alabileceği bazı bilgileri almış görünüyor. Ama yine Sevim senden başka kimsenin adını vermemiş. Kor'la seni zaten inkar edemezdi, kaldığı evleri söylemesi de normal, ki o evler zaten onun ilişkileriydi.

Polis illa da sayıyı tamamlayacak.

Sinan'la Hüseyin'in yerine hiçbir ilgileri olmadığı halde İrfan Uçar ile İbrahim Seven'i işe dahil ediyorlar. Bir de ne acayip iştir, İbrahim Baca diye bir kişi de adı geçtiği için teslim olmuş.

Ve polis yine yakalanmaları an meselesi diye açıklama yapmış. Ankara dışına çıkmadılar, sıkı kontrolümüz nedeniyle görünmez adam değillerse çıkmaları da mümkün değil, 5 kişiyi 5 bin polis ile didik didik arıyoruz demiş.

Polis şefleri bunlar çatışmadan teslim olmazlar, mutlaka silahlı çatışmaya girerler iddiası ile üzerine kurşun geçirmez çelik yelekler giydirilmiş, gaz bombaları ve otomatik silahlarla donatılmış onar kişiden müteşekkil üç yıldırım ekip oluşturmuş. Dün babayiğit olan ekiplerin adı bugün "Yıldırım" ekibe dönmüş. Sizinle cenge hazırlanmış.

Polis bu arada sizlerden de bir ricada bulunmuş, nasıl olsa yakalanacaklar, gelip teslim olsunlar!

Ne güzel bir rica!

19 Ocak 1971 Salı

Yurtta uyku ile uyanıklık arası bir gece daha yaşanıyor. Sabah ilk iş olarak bütün gazeteleri tahta masanın üzerine serip şöyle hızlıca bir gözden geçiriyorsunuz.

Gazetelerin tamamında Sevim'in teslim oluşu, anlattıkları manşetlere taşınmış.

Evet Sinan da deşifre olmuş durumda. "Adnan Cemgil'in oğlu ODTÜ öğrencisi Sinan Cemgil de olayla ilgili olarak polis tarafından aranmaktadır" diyor gazeteler.

Yusuf'a takılıyorsunuz. Çünkü ona dair de bir not var gazetelerde. Şimdiye kadar olayların ele başı olarak Deniz Gezmiş'i bilirdik, meğer durum böyle değilmiş, asıl elebaşı Yusuf Aslan'mış diye bir haber:

"Bu güne kadar banka soygununda elebaşı olarak gösterilen Deniz Gezmiş'in dün Yusuf Aslan'ın emrinde çalıştığı ve Yusuf Aslan'ın çetenin elebaşı olduğu bildirilmiştir. Bir yetkili polis şe-

finden alınan bilgiye göre Yusuf Aslan'ın yönetimindeki çetenin bugüne kadar yaptığı ve bundan sonra yapmayı tasarladığı bütün işler delliller ve görgü tanıklarının ifadeleriyle tesbit edilmiştir.

Bütün ipuçlarının değerlendirilmesi sonucu da elebaşının Yusuf Aslan olduğu meydana çıkmıştır.

Polis, Yusuf Aslan, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının soygun planındaki rollerini de teker teker tesbit etmiştir.”

Polis Yusuf'un asıl elebaşı olduğunu çok ince analizler sonucunda anlamış, helal olsun valla.

Herhalde bundan yola çıkmış olacaklar ki polis dün Yusuf'u aramak bahanesiyle Yusuf'ların İzmir Balçova'daki evlerini basmış...

Evet Sevim söyleyeceklerini söylemiş.

Tam tahmin ettiğiniz gibi pazar akşamı polise yer gösterme sırasında Olca'nın evini, Sibel'in ve Sema'nın evlerini göstermiş.

Polis pazar gecesi Sibel'i de Selma'yı da gözaltına almış.

Gazete manşetlerinde kadınlara özel bir vurgu var. Tabi bir kadının teslim oldu, iki kadın gözaltına alındı, bir kadın aranıyor...

Hürriyet'in manşeti şöyle:

“DENİZ GEZMİŞ İLE İLGİLİ İKİ GÜZEL KADININ DAHA İFADELERİ ALINDI”

Olca ile ilgili de bir not var. Olca'nın Türk Dil Kurumu yönetmeni ve Gazi Eğitim Enstitüsü öğretmenlerinden Hikmet Dizdaroğlu'nun kızı ve bir nisaiye mütehasssının karısı olduğu, kocasından boşanmak üzere bulunduğu, bir çocuk sahibi olduğu şeklinde.

Polis şefleri, dördüncü kadının yani Olca'nın izini kaybettirdiğini söylemiş ve "bütün gücümüzle bu kadını arıyoruz, düğümün çözüm noktası bu kadındır" şeklinde konuşmuş.

Sevim'in Turgut Reis Caddesindeki evini gösterdiği, Sevim ve arkadaşlarının cumartesi gecesi evinde kaldıkları Sibel Ay'da Dışişleri Bakanlığı Kıbrıs - Yunanistan Dairesinde görevliymiş.

Sibel Ay tiyatro yazarı Lütfi Ay'ın kızıymış. Savcı Nusret Demiral Sibel Ay'ı da tutuklanması istemiyle mahkemeye göndermiş. Fakat mahkeme onu da kefaletle serbest bırakmış.

GÜNAYDIN

* 19 OCAK 1971 SALI * 50 KURUŞ

Deniz Gezmiş ve arkadaşlarını saklayan Sevim Onursal olayı aydınlattı:

"Paraları torbayla yanlarında taşıyorlar,"

Tevkif edilip cezaevine yollanan Sevim Onursal silâhli 5 gencin her gece ev değiştirdiğini yakalanmalarının çok zor olduğunu söyledi

Sibel mahkeme kararını beklerken gazetecilerle sohbet etmiş, onlara:

“Sevim hanımı sekiz, dokuz yıl öncesinden tanırım. Kor’u da tanırım. İkisini de Amerikan Haberler Merkezi’nden tanırım. Bana Çarşamba akşamı telefon edip, Cuma akşamı oturmaya gelmek için randevu almışlardı. Yani aniden gelmek yok. Ben bekliyordum onları. Evet, kalabalık geldiler. Yadırgadım. Fakat iki kişi bir yere giderken üç, dört kişiyi de beraberinde götürebilir. Bu normal bir ahbaplık çerçevesinde olabilir. Kim olduklarını sordum. Kendileri, sadece arkadaş diye tanıttılar. O zaman biraz tedirgin olmaya başladım yani. Sıkıntıda olduklarını söylediler. Fakat sıkıntılarının ne olduğunu açıklamadılar. Malum öğrenci hadiselerinden filan bir sıkıntı zannettim. Üstelemedim de. Gün ışıırken hep birlikte çıktılar. Nereye gittiklerini söylemediler. Ben ancak cumartesi günü öğrendim Sevim Onursal’ın bu işe karışmış olduğunu. Ve o zaman tahmin ettim yanındaki arkadaşlarını” demiş.

Sevim’in son gece evinde kaldığı Sema Karaerkek de Dışişleri Bakanlığı Doğu Dairesinde çalışıyormuş.

Kocası eski bir AP milletvekilinin kardeşiymiş. Gözaltına alınan Sema ve kocası dün hakim karşısına çıkarılmış ve kefaletle serbest bırakılmışlar.

Sema gazetecilere “Sevim Onursal aile dostumuzdur. Küçükesat Selamet Apartmanındaki evimize yalnız geldi. 4 saat kadar uyudu. O gece bizde kaldı. Kendisini teslim olması için biz ikna ettik. Soygun olayı ile bir ilgimiz yoktur” demiş.

Sevim ise 2.Sulh Ceza mahkemesi hakimine 50 dakika yeniden ifade verdikten sonra tutuklanmış. Burası ilginç çünkü Sevim ve sizler hakkında bir gıyabi tutuklama kararının varlığından söz ediliyordu. Anlaşılan böyle bir karar alınmamış.

Mahkeme zabıt katibi Sevim’in çocuklarına telefon ederek annelerinin tutuklandığını bildirmiş ve cezaevine yatak yorgan getirmelerini istemiş.

Sevim Ankara Merkez Cezaevi’ne gönderilmeyi beklerken gazetecilerle aralarında bazı konuşmalar geçmiş:

“-Konu hakkında biraz bilgi verir misiniz?

-Hiçbir şey söyleyemem.

-Sağlığınız nasıl?

-İyidir.

- Gazetecilere özel bir söyleyeceğiniz var mı?
- Sizlerden bu meseleyi sonuna kadar takip etmenizi rica ediyorum.
- Sanıkları tanır mısınız?
- Kor'u tanırım. Deniz'i resimlerinden tanıdım. Diğerlerini tanımıyorum.
- Bu işe nasıl karıştınız?
- İstemiyerek, elimde olmadan karıştım. Kor vesile oldu.
- Bülent Akkurt evi size ne zaman sattı?
- 15-20 gün önce.
- Paraları gördünüz mü?
- Bu teferruatır, konuşamam...ve Gazetelerin bizi sorguya çekmeye hakkı yoktur. Yaptığınız şey bizi bizar etmektir" demiş.

Polis Sevim'in sorgu bilgilerinden yola çıkarak sizin gizlenme yönteminizi de tahlil etmiş! Her gece yer değiştiriyormuşunuz, şimdiye kadar 5 farklı evde kalmışınız. Ev değiştirme işini gece yarısından sonra bulunduğunuz evden teker teker çıkmak ve saklanılacak yere gitmek suretiyle gerçekleştiriyormuşunuz. Evden eve geçilirken de her çıkış için 30'ar dakika hesaplıyormuşunuz. Ve her zaman bulunulan yerden çıkıp yeni saklanılacak yere giderken daima yürüyor ve asla taksiye binmiyormuşsunuz. Şimdiye kadar yakalanmamanızın nedeni bu planı harfiyen uyguluyor olmanız-mış.

Ne analizler ama!

Ankara savcısı babanın telgrafına yanıt vermiş. Savcı Fazıl Alp "vur emri yok" demiş. Gazetecilere Cemil Gezmiş'ten bir telgraf aldığını söyleyen savcı şunları söylemiş:

"Deniz Gezmiş hakkında vur emri verildiği doğru değildir. Ama, polisin ne zaman silâh kullanacağı hususu ise, polis yetki ve salâhiyetleri kanununda belirtilmiştir."

Ne demek istiyorsa savcı bey, hem öyle hem böyle...

Bir de Kor'un babasının "teslim ol" çağrısı yer alıyor bugünkü Hürriyet'te. Başlık "dertli bir baba daha haykırıyor, oğlum Kor teslim ol" şeklinde. Bu başlıkla sizin babalarınızın da dertliliği ima ediliyor.

Bu kez duygulanma sırası Kor'da. Babası emekli deniz subayı Hilmi beyin çağrısını okurken hüzünleniyor. Bülbülderesi'ndeki

evlerini sürekli polis basıyor, abluka altında tutuyormuş. Baskıdan bezmiş Hilmi bey:

“Oğlum suçsuzdur, banka soyguncuları ile işbirliği yapmaz. Teslim ol Kor... Bizi, kardeşini düşün. Bir telefon etme imkânını bul. “Baba” de, “İyiym” de... Teslim ol Kor. Silâha sarılırsan doğacak kötü sonuçları düşün. Senin suçsuz ve günahsız olduğunu herkes biliyor. Ama gün geçtikçe suçun büyüyor, teslim ol Kor... Kor, Ne pahasına olursa olsun teslim ol. Seni kurtaracağım” demiş.

Polis gazetelere ısrarla sizin adlarınızın yanına İbrahim Seven’le, İrfan Uçar’ın adlarını da yazdırıyor. Soyguna yeni isimler karıştığını ilan ediyor. Oysa sözgelimi İrfan konuya hiç dahil değil.

Gazetelerin aleyhine yazdığı haberlerin asılsızlığını ispatlamak için İrfan bugün öğleden sonra alt katında jandarma karakolu bulunan Erdal İnönü’nün rektörlük makamına gidiyor. Rektör ile görüşerek hakkında ne arama ne tutuklama kararının bulunduğunu, evine polisin gelmediğini, savcılıktan bir davet almadığını söylemek üzere.

Rektör Erdal Bey İrfan’la konuşmasında “gazetelerde ismimnin çıktığını, Üniversite olarak kendilerinin zor durumda kaldığını, gidip teslim olmasını” söylüyor. İrfan da Erdal Bey’e teslim olacak bir durumun mevcut olmadığını, çünkü ne Savcılıktan ne de Emniyet makamlarından her hangi bir suçla ilgili olarak davet almadığını, üniversite kaleminden hakkında savcılıkla yazılmış bir yazı bulunmadığını öğrendiğini, iki gündür derslere girip çıktığını söylüyor. Bunun üzerine Erdal bey Ankara valisini arıyor ve İrfan’la ilgili durumu soruyor. Vali konuya dair bilgi sahibi olmadığını söylüyor. Erdal Bey şaşırıyor, İrfan’a bu durumda derslerine devam edebilirsin diyor.

İki saat sonra rektör bu kez İrfan’ı çağırıyor.

İrfan’a Ankara valisinin kendisini arayarak hakkında gıyabi tutuklama kararı olduğunu söylediğini, bir saat kadar sonra kararın rektörlüğe geleceğini söylüyor ve İrfan’a teslim olması gerektiğini, istediği takdirde savcılığa kendisinin götürüleceğini ve işkence ettirmeyeceğini söylüyor. İrfan Erdal Bey’e tutuklama müzekkeresi gelsin göreyim, teslim olmaya ondan sonra karar veririm diyerek yanından ayrılıyor. Daha odanın kapısının çıkışında bir uzatmalı çavuş silâhını çekerek olduğu yerde kalmasını söylüyor. Durumu öğrenen öğrencilerin İrfan’a sahip çıkan sloganları ortalığı kaplı-

yor. Çavuşun bir anlık dalgınlığından yararlanan İrfan kaçıyor. Bunun üzerine 300'e yakın jandarma tarafından Rektörlük binası sarılıyor!

İrfanla ilgili arama kararından valinin bile haberi yokken, rektörün telefonuyla haberdar oluyor ve arkasından karar çıkartıyor. Ne güzel hukuk bu!

Ama bu olay sizin durumunuzu hayli etkileyeceğe benziyor. Polisin ODTÜ'yü basması için bundan daha balı bir gerekçesi olmaz herhalde. Polis baskını kaçınılmaz artık. Tabi ki başta yurtlar nasibini alacak bundan.

Önlem almanız, kaldığınız odaları mekanları acilen terk etmeniz gerekiyor.

20 Ocak 1971 Çarşamba

Dün akşam kaldığınız odaları hemen tahliye ediyorsunuz. Daha siz çıkıp okul içinde güvenli bir bölgeye geçerken polis baskını gerçekleşiyor.

İrfan'ın olayından hemen sonra ODTÜ rektörlüğüne gelen polisler İrfan Uçar'ı tevkif etmek istediklerini söylüyorlar. Erdal İnönü de polislerle tevkif müzekkeresini görmek istediğini bildiriyor, bunun üzerine bir vasıta ile savcılıktan müzekkere getiriliyor. İşte okulda ve tüm yurt binalarında arama bundan sonra başlıyor.

Durumu önceden değerlendirip gereğini yaparak odayı boşaltmanız yerinde bir tutum oluyor.

Hava kararıyor ve soğuyor. Açık alanda daha fazla kalmanız mümkün değil. Arkadaşlarınızın yaptıkları hazırlıklar doğrultusunda doğruca spor salonuna gidiyorsunuz. Spor salonundan tüm ODTÜ arazisinin altını bir kılcal damar gibi saran dehlizlere iniş var. Sinan'ın elindeki krokilere uygun olarak yol alıyorsunuz, ellerinde pilli el fenerleri olan Yusuf ve Alpaslan önden yürüyor. Tek sıra halindesiniz. Yarım saat kadar yürüdükten sonra konaklama yerine ulaşıyorsunuz. Gerçekten de mekan iyi hazırlanmış. Battaniyeler, yiyecekler istiflenmiş. Aydınlanma halledilmiş.

Dışarıdan polisin arama ve baskınlardan bir şey elde edemediği, elleri boş merkeze döndüğü bilgisi geliyor. Bol muhabbetli, az uykulu bir gece geçiyor. Tartışmalar sonucunda bugün jandarmanın, polisin ve hükümetin bu saldırgan, sindirme politikasına karşı ODTÜ olarak topyekün bir karşı duruş sergilemenin gerekliliği

sonucuna varıyorsunuz. Rektörlüğü jandarmaca kuşatılan bir üniversite olur mu! Kararınız: Jandarma ODTÜ'yu terk edene kadar süresiz boykot!

Sabah'a gazetelerle başlamak gerekiyor. Olup bitenleri, polisin neler yaptığını, polisin elinde hangi bilgiler bulunduğunu bir parça da olsa gazetelerden öğreniyorsunuz.

Cumhuriyet Yusuf'un babası Beşir Amca'nın sözlerini yayınlamış. Senin ve Kor'un babasından sonra sıra Yusuf'a gelmiş anlaşılan. Gazete Beşir Amca'nın Yozgat ilinin Çekerek ilçesinin Kuşsaray köyünden 54 yaşında Millî Savunma Bakanlığı emekli sivil memuru olduğunu da yazıyor.

Baba yüreği, Yusuf'un pisi pisine vurulmasını istemiyor. İşkence görmesinden korkuyor Yusuf'un.

Feryad ediyor Beşir amca; "Soygun olayına bir türlü inanamıyorum. Benim oğlum soyguncu olamaz. Olmaz böyle bir şey olmaz... Yusuf, hiç bir zaman paraya kıymet vermemiştir. O, tüm insanların mutluluğunu isteyen bir gençtir. Kendisine aylık ihtiyacı için 500 lira vermek istedim. Almadı, bu paranın kendisine fazla geleceğini söyledi. Bankaya adına bir hesap açtırdım: her ay hesabına 400 lira yatırıyordum. Ayrıca, okul masrafları ve kitap paraları için Ankara'daki ablasına mektup yazıp talimat verdim. Herhangi bir ihtiyaç karşısında olmadığına göre banka soygunu ile ilgisi olduğuna hiç bir ihtimal vermiyorum...

Yusufum, 1968'deki Kızılay mitingine katılmış, polisi dövdüğü iddiasıyla tutuklanmış, bir üst mahkemeye yapılan itiraz üzerine 24 saat sonra tahliye edilmiştir. O tarihten sonra bütün gençlik olaylarına katılan oğlum, her defasında yakalandı ve işkence gördü. Yine üzerinde tabanca bulunduğu iddiasıyla yakalandı. Tutuklandı, bir hafta cezaevinde kaldı, Ankara'daki Amerikan deposunun yakılması olayında yine yakalandı.

Yusuf'un banka olayından kaçması soygunculuk yaptığından ötürü değil, polisin işkencesinden ötürüdür. Yusuf, günün birinde ya bir polis kurşununa hedef olup gidecek, yahut yakalanıp işkenceye alınacak. Bütün korkum bu benim...

En büyük arzum tahsilini tamamlamasıydı. İlk, orta ve lise tahsilini birincilikle tamamladı. Ama Ortadoğu'da iki yıl kaybetti. Ben oğlum Yusuf'la gurur duyuyorum. O tüm insanların mutluluğunu isteyen, parada gözü olmayan pırlanta gibi bir çocuktur. Suçlu de-

ğildir. Sırf polis işkencesinden korkmaktadır. Olaylar ortadadır. Tüm olaylarda Yusuf, polis tarafından yakalanmış suçlu olarak ortaya çıkarılmıştır.”

Yıllarca devlet memuru olarak çalışan bir babanın işkenceye karşı feryadı Beşir amcanınki...

Sevim'in arkadaşı Sibel Ay Milliyet'e uzun uzun sizinkilerin evinde kaldığı cuma gecesini anlatmış, bir çok ilginç ayrıntı var:

“Atina büyükelçiliğinde 2,5 yıldan beri mahalli sekreter olarak çalışan Sibel Ay, Ankara'ya döndü ve Bahçelievler'de babasına ait evin çatı katına yerleşti. Ve iki yaşındaki oğlu ile burada yaşamaya başladı.

Kendi arkadaşı olan Tahsin Saraç ile karşılaştı. Sibel Ay Gazi Eğitim Enstitüsünde Fransızca öğretmenini olan Tahsin Saraç'ı yeni evini görmeye çağırdı. “Bu gece iki arkadaşım bana oturmaya gelecekler, istersen sen de gel. Oturur biraz çene çalarız. Hem de yeni evimi görmüş olursun.”

O akşam Sibel Ay'ın evine oturmaya gelecek olan iki arkadaşı Sevim Onursal ve Kor Koçalak'tı.

“Sevim'le sekiz dokuz yıl önce tanışmıştım. Kor'u da o yıllardan tanırım.

Amerikan Haberler Merkezinde çalışıyorlardı. Çok samimi arkadaş değildik ama resmi de sayılmazdık. Yani bir merhabadan öteydi arkadaşlığımız.

Yıllar sonra 9 Ocak günü Sakarya Caddesinde alışveriş yaparken karşılaştık.” Sevim büyük bir dostluk gösterdi Sibel Ay'a. Sibel Ay'da yavaş yavaş yerleştiğini ve bir akşam kendisini Kor'la birlikte oturmaya beklediğini söyledi Sevim Onursal'a.

Bu görüşmeden bir hafta sonra Sevim Onursal 13 Ocak Çarşamba günü Lütü Ay'ın evine telefon ederek Sibel Ay'a, “bir manisi yoksa, Kor'la birlikte Cuma akşamı sana geleceğiz” dedi. Sibel Ay'da “beklerim, hiçbir manim yok” diye cevap verdi.

Sibel o akşam Tahsin ve Sevim'le Kor'u bekliyordu oturmaya.

Tahsin saat tam 21'de geldi. İki arkadaş bir süre konuştu. Saat 21.30'a kapının zili çalındı.

Sevim arkasında da Kor vardı. “Kim var içeride” diye sordu Sevim. “Tahsin Bey var” dedim. Sevim'in yüzü bembeyazdı. İçeri girdiler Kor'la birlikte.

Arkalarında iki erkek bir de kız vardı. Kim bunlar der gibi Sevim'in yüzüne baktım. "Arkadaşlar" diye tanıttı onları. İçeri girdikten sonra onları Tahsin'le tanıştırmak istedim. Sevim'le Kor'u isimlerini söyleyerek tanıştırdım. Fakat öteki iki erkekle bir kızın adlarını bilmediğim için ben de onları Tahsin'e bana tanıttıkları gibi "arkadaşlar" diye tanıttım. El sıkıştılar ve geçtiler oturdular.

Hiçbirini tanıımıyordum. Bizim çevremizden, eski çevremizden de değillerdi. Spor giyinmişlerdi. Ceket, pantolon. Traş olmuşlardı. Esmer, orta boylu iki genç çocukla, siyah saçlı, koyu gözlü, orta boylu ince genç bir kız.

Geldiler oturdular, fakat herkeste bir tedirginlik vardı. Genel olarak ben ev sahibi olarak havayı yumuşatmaya çalıştım.

Sevim bir ara tuvalete gidip yüzünü birazcık düzeltmek istedi. Benden krem istedi. Ben tuvalete krem götürdüm. Çok tuhaf bir hali vardı. Ne oldu Sevim, bir gariplik var hepinizde dedim. Çok kötü durumdayım, bizim hepimizin birkaç gün saklanmamız lazım dedi. İçeride Tahsin var. Duruma muttali değil. Zaten Sevim panik halinde ve bunları bana gizli söylüyor... Onun duymasını istemiyor gibiydi.

Başka gelecek var mı dedi.

Babam gelecek dedim. Bir kokteyle gittiler Tahsin'in geleceğini biliyorlar, onlar uğrar dedim.

Daha çok tedirgin oldu Sevim.

Biraz sonra dışarı çıktık. Tedirginlik devam ediyordu. Ben bu arada Yunanistan'dan getirdiğim Sirtaki plağını çaldım. Tahsin'le konuşmak istemeyen halleri var çocukların. Tahsin gerçekten sıkıldı. Belliydi bir iş olduğu amma ben üniversiteyle ilgili bir olay diye düşünüyordum. Gerçi Sevim'in bu çocuklarla ilişkisi olamaz amma, Sevim'in sevgilisi Kor'un arkadaşı olabilirler diye geçiriyorum aklımdan.

Biraz daha içki koymak için tekrar mutfığa gittim.

Sevim yine arkamdan geldi.

"Takip ediyoruz, çok sıkışık durumdayız" dedi.

Sebebini soruyorum söylemiyor.

Tahsin Bey üniversite işleri konusunda sorular sordu. Hatta bir ara ne düşünüyorsunuz bu banka soygunu hakkında diye bile sordu. Konuşmalar hep genel ve kesik cevaplarla oluyordu. Bu arada hep plak çalıyor durmadan. Çocuklar da plak değiştiriyor ben de.

Yunanistan'dan 20 tane 45'lik getirmiştım. Birini kaldırıp ötekini koyuyorlardı.

Tahsin iyice sıkıldı ve 12'ye çeyrek kala kalktı gitti. O gittikten sonra biraz olsun rahat bir nefes alabildim.

Tahsin gittikten sonra salona girdim ve Sevim'le Kor'a sordum. "Ne yapıyorsunuz çocuklar, ne oluyor? Biraz gevşeyin, rahatlayın, bu sıkıntı ne?" dedim.

İçlerinden bir tanesi nispeten rahattı. Sonradan resimlerden tesbit ettim Yusuf Aslan'ı. O da tedirgindi ama ötekiler kadar değildi. Öbür esmer çocuk, ufak tefek esmer çocuk vardı, O çok tedirgindi.

Bana gösterilen resimlerde o yoktu. Adını da bilmiyorum.

Yalnız Yusuf Aslan'ı tanıdım emniyette bana gösterilen resimlerden.

Yalnız bir ara hangisi hangisine söyledi hatırlamıyorum. Hüseyin diye bir laf geçti. Kimdir, necidir bilmiyorum.

Bir ara kanepe falan var onun üzerine uzandılar.

Yorgundular.

Silahlıydılar ama ben hiç şüphelenmedim. Üniversite öğrencilerinden birtakım olaylara karışanları oluyordu. Silah taşıyan öğrenciler vardı tabii. Onlardan sandım.

Bundan sonra çocuklar kendi aralarında konuşmaya başladılar nerede kalabiliriz diye. Sonra bana açıkça söylediler. Burada kalabilir miyiz diye? Şimdi ben bunları önce malum üniversite olayları ile ilgili sandım. Dedim ki, çocuklar her şey iyi hoş. Yalnız ben şu formasyonda bir insanım. Bu imkansız dedim.

Artık o tanımadıklarımın filan hep birlikte konuşuyorduk. Çok fazla baskı yapmıyorlar. Fakat büyük bir ihtiyaç içindeler. Durumları böyle. Açıkça konuşalım çocuklar dedim. Ben üniversite olaylarının tamamen dışında kaldım. Uzun seneler burada bulunmadım. Daha yeni geldim. Ne çevrem ne de düşüncelerim bu işlerle ilgili değil. Böyle bir işe yani sizi burada barındırmak işine karışmam. Sonra da herhangi bir konuya karışmak istemem. Düzenimi bozmak istemem. Kor ve Sevim benim eski arkadaşlarımdır. Bunalmışlar bana gelmişler. Ama buraya kadar. Ben sizi bir daha misafir edemem. Nereye gitmek isterseniz gidebilirsiniz. Ama burada mümkün olamaz kalmanız.

Benim evimde kalamayacaklarını çıkıp gitmeleri gerektiğini mecburen söyledim.

Gelenlerden kız olanın adı emniyette gösterilen resimlerden öğrendim Olca imiş. Bana resmini gösterdiler ben de benim evime gelen genç hanım olduğunu teşhis ettim. Çocuklar bu konuşmadan anladılar ki benim evimde kalamayacaklar. Başladılar kıvranmaya.

O zaman Sema'ya gitmek istediklerini söylediler. Sema diye müşterek bir arkadaşımız vardır Sevim'le. Necmettin'in karısıdır. Onlarla da çok yakın bir arkadaşlığım yoktur. Bu arada Kor ve Olca kalabilecekleri daha başka bir yer bulmak için çıktılar, gittiler. Bir saat kadar sonra döndüler. Bulamadık dediler.

Saat 03.00, 03.30 falan olmuştu.

Sonra Yusuf Aslan'la Olca çıktılar, daha ileri bir saatte. Beş, beşbuçukta. Bir yarım saat kadar sonra yanlarında başka bir çocuk olduğu halde döndüler. O geleni de tanıyıordum.

Bundan sonra o çocukla birlikte hep beraber çıkıp gittiler. Gitmeden Sevim dedi ki bana. "Ben sana yarın telefon ederim belli bir saatte. On buçukta filan. Sema ile konuş, onun cevabını sorarım sana.

Hep beraber toplandılar ve iki kısım halinde çıktılar.

Önce Olca, Yusuf Aslan ve ismini bilmediğim o ilk gelen çocuk bir de Kor... Önce bunlar çıktılar. Bu arada annemler aşağıdan duyacaklar diye yavaş inmelerini söyledim. Sevim ile O son gelen çocuk kaldı. Sevim'in de onu tanıyıp tanımadığını bilmiyorum. Çünkü hiç tanışıyorlar gibi durmuyorlardı.

Bu çıkış usulünü kendileri tayin ettiler. Ben hariç hepsi hemen bir kurmay heyet kurdular. Kendi aralarında konuştular ve öyle çıktılar. Onlar gittikten sonra şöyle on dakika kadar sonra Sevimle son gelen çocuk da çıktılar.

Sevim çıkmadan bana elindeki çantayı uzattı: "Bunun içinde rahmetli annemin iç çamaşırları vardır. Bu çamaşırları hep yanımda taşıyım. Benim için büyük bir manevi değeri vardır. Bir de bono kağıtları, makbuzlar, senetler filan var. Bu çanta burada sende kalsın" dedi. Çantayı aldım, eve koydum.

Bütün gece boyunca konuşmalar oldu. Bir kez olsun Deniz Gezmiş adı geçmedi.

Sabah daireye gittim. Sema'yı aradım. Yoktu. Zaten kimse de yoktu dairede. Daha sonra Sema'yı yine aradım. Baktım gelmiş.

Odasına çıktım ve söyledim. Semacığım , Kor ve Sevim dün akşam bendeydiler. Bende birkaç gün kalmak istediler. Başlarında dert varmış. Benim evde mümkün olmadı kalmaları. Senin evde kalmak istediler. Sormamı rica ettiler. Sen evine kabul eder misin etmez misin?

Sema, sadece Sevim'i kabul edebilirim dedi.

Odama döndüm. Tedirginim tabi. Telefon bekliyorum. Ha geldi ha gelecek. Onbire doğru telefon geldi. Sevim değildi telefon eden. Genç bir kız sesiydi. Muhtemelen öbür kız Olca. Ben de Sema'nın sadece Sevim'i beklediğini söyledim, Sema'dan evinin adresini almıştım onu verdim. Kız "hepimiz gidemez miyiz" diye tekrar sordu. Ben de sadece Sevim'i beklediklerini söyledim.

Bu iş bittikten sonra gazeteleri okudum. Ben saat 11.15'te okudum gazeteleri ve durumu o zaman öğrendim. Çok şaşırdım. Sevim ile Kor'un bu işe karıştıklarını görünce çok şaşırdım.

İhbar etmeyi hiç düşünmedim, aklıma bile gelmedi.

Böyle bir durumda o adrese polis gidecekti. Bir arbede olabilir-di. Çocuklar silahlıydı. Bu arada hiç suçu olmayanlar ölebilirdi. Sema'nın çocuğu gözlerimin önüne geldi. İhbar etmeyi bu yüzden düşünmedim."

Hürriyet ile Günaydın aynı kafada! Kadınlara cinsel bir nesne olarak bakıyorlar. Olayımızla ilişkilenen kadınlara başkışları da böyle: "Olaya renk veren kadınlar" diye yazıyorlar. Manşetlerini tahrik eder bir biçimde atıyorlar özel olarak:

"Her gece bir kadının evinde kalıyorlar!"

Yayınladıkları resimler ve resim altına yazdıkları yazılar da birbirinin aynısı:

Sibel Ay: Soygun olayına adı karışan Sibel Ay ise Dışişleri Bakanlığı Kıbrıs ve Yunanistan Dairesinde görevlidir. Turgut Reis Caddesinde babası Lütfi Ay'ın oturduğu apartmanın alt katında tek başına oturmaktadır.

Sevim Onursal: 44 yaşındaki Sevim Onursal çeşitli resim çalışmaları yapmış ve sergiler açmış, bu arada Amerikan Haberler Merkezi'nde ressam olarak çalışmıştır. Dul ve üç çocuk sahibi olan Onursal'ın iki kızı bir oğlu bulunmaktadır.

Sema Karaerkek: Soygun olayına adı karışan üçüncü kadın Sema Karaerkek de Dışişleri Bakanlığı Doğu Dairesinde görevlidir.

Olca Altınay: Polisin bu düğümü çözecek dediği dördüncü dişi Olcay Altınay ise bir nisaie mütehasısı ile evlidir. Bugünlerde boşanmak üzere olduğu bildirilen Altınay'ın bir kız çocuğu vardır.

Gazete Olca'yı "dördüncü dişi" olarak niteleyebilmektedir.

"Dördüncü dişi"!

Bu nasıl bir yaklaşımdır!

Bir kadının, bu işte sizinle olmasına, size katkıda bulunmasına tahammül edemiyorlar. Bakalım Olcay'a ne tür iftiralar atacaklar. Ona ne tür suçlamalar yöneltecekler? Şimdiden yalan yanlış bir takım haberler yaymaya başladılar.

GÜNAYDIN

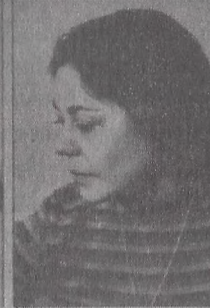
+ 20 OCAK 1971 ÇARŞAMBA + 50 KURUŞ

Sevim Onursal
Soyguncuları ile yakın ilişkisi...
Soyguncuları ile yakın ilişkisi...
Soyguncuları ile yakın ilişkisi...

Sema Karaerkek
Soyguncuları evine aldığı kadıyla...
Soyguncuları evine aldığı kadıyla...
Soyguncuları evine aldığı kadıyla...

Sibel Ay
Dışları Bolanlığı'nda askerlerlik yapan...
Dışları Bolanlığı'nda askerlerlik yapan...
Dışları Bolanlığı'nda askerlerlik yapan...

Olcay Altınay
Banka soyguncuları evinde...
Banka soyguncuları evinde...
Banka soyguncuları evinde...

Banka soydukları iddiasıyla aranan Deniz Gezmiş ve arkadaşları...

Her gece bir kadının evinde kalıyorlar!

Polis Olca'nın evinde yeniden arama yapmış, kimine göre evde dört takım subay elbisesi bulunmuş, kimine göre evde askeri bir parka ile bazı erkek giyim eşyaları ele geçirilmiş.

Ama polisin Olca ile sizlerin ilişkisine dair en önemli kanıt "birinci sigarası" imiş. "Yıldırım ekipler" Olca'nın evindeki sigara tablalarında çok sayıda "Birinci" sigarası izmariti bulmuş, "bu da, Olca ile sizlerin bir ilişkisi olduğunu doğruluyormuş, çünkü sizlerle birinci içtiğiniz polis tarafından daha önce tespit edilmiş.

Evet sigaranız Birinci! İşte sonunda gerçek bir kanıt bulmuş polis...

Ayrıca polis sizlerin kılık değiştirdikten sonra evden ayrılmış olmanız ihtimalinden hareket ederek bundan sonraki aramalarında daha değişik bir metod izlemeye karar vermiş.

Bakalım değişik metodları bir işe yarayacak mı!

Basın bu kadar kadınları diline dolayınca Sibel ve Sema görevlerinden alınarak bakanlık emrine verilmişler.

Sevim'in kızları ise annelerini görmek için gittikleri cezaevine sokulmamışlar. Berrin ile Zerrin anneleri ile görüştürülmemiş. İki kız sadece annelerine verilmek üzere bir pusula gönderebilmişler.

Kızlar "annemizin duygusal yönü kuvvetli, fakat kendine hakim bir kadındır, annemizin para uğruna bu işe katılması imkansızdır, annemizin bankada yarım milyona yakın parası bulunmaktadır" demişler.

BASKIN... BASKIN... BASKIN... Ankara'da polis yaptığı bütün baskınlardan eli boş dönüyor

Baskın başlıyor

Yapılacak bir baskın için polisler bir yerden başka bir yere doğru ilerliyorlar. Baskın sırasında polisler her yere dikkat ediyorlar. (Tasvir: TUGAY)

"Kuş bile uçamaz" dediler

Polisler baskınlardan sonra sokakları dolaşıyor. Sokaklar, Yollar, Köprüler ve "Kuş bile uçamaz" dediler. Sokak sokakları tasvir eden bir polisine birinci aydınlatıcı olarak baskınlar yapıldı.

Fakat ümitler boş çıktı

Polisler sokakları dolaşarak baskınları yapıyorlar. Sokak sokakları tasvir eden bir polisine birinci aydınlatıcı olarak baskınlar yapıldı.

Olmadı yeni baştan

Yapılacak bir baskın için polisler bir yerden başka bir yere doğru ilerliyorlar. Baskın sırasında polisler her yere dikkat ediyorlar. (Tasvir: TUGAY)

Bir de Ankara polisi yaptığı bütün baskınlardan eli boş dönmüş...

Gazetede 4 fotoğraf altında polisin umutsuz çırpınısını anlatan yazılar:

“1.Baskın başlıyor: Soyguncularla ilgili olarak her yarım saatte bir yapılan ev baskınlarından biri için silahını kapam polis harekete geçiyor.

2.Kuş bile uçmaz dediler: Polisler basacakları evin etrafını titizlikle sardılar. Yollar kesildi ve ‘kuş bile uçmaz’ dediler. Semt sakinleri ise uzaktan bir polisiye filmi seyrederek gibi olanları heyecanla takip etti.

3.Fakat ümitler boş çıktı: Polisler sarma işleri biter bitmez soyguncuların içinde bulunduğunu sandıkları eve ani olarak girdiler. Ama şimdiye kadar olduğu gibi bu baskının neticesi de belli oldu ve polislerin ümitleri boşa çıktı.

4.Olmadı yeni baştan: Yapılacak şey oradan artık uzaklaşmak ve bir başka ihbar ile baskına çıkmak. Baskın yapılan evin etrafındaki yollara konulan geçiş yasağı kaldırılırken polisler de otomobillerine binip gitmeye başladılar. Soyguncuları yakalayamamanın hüsranı ile...”

Hürriyet CUMHURİYET - 20 EKİM 1971

Tabancalarını çeken ODTÜ'lü gençler tarafından

Sanık öğrenci jandarmaların elinden kaçırıldı

ODTÜ'ü öğrenciler seyyuna adı taşıyan bir otomobil jandarmaların mahkemeli şahıslarını elinden alarak olay yerinden uzaklaştırdılar.

Jandarmaların yakaladığı öğrenci sanığın bulunduğu otomobilin kapısını açarak kaçtı.

Sanık öğrenci Ay. Zema ve Mehmet'in Kararname'ni erteleştirilmiştir.

İstanbul'da Zema Kararname'ni erteleştirilmiştir.

(YAZARIN SİYASAL)

SEREL AY

SEVİM GÜRSAL

SEMA KARARNAME

Kasım Gülek "BIG BEN," le saat ayarladı

• KASIM GÜLEK, "BIG BEN," le saat ayarladı. KASIM GÜLEK, "BIG BEN," le saat ayarladı. KASIM GÜLEK, "BIG BEN," le saat ayarladı.

ÖZGÜR ALTINAY

YERLİKÇİ

Gazeteler Ankara polisinin büyük bir hüsrana uğradığını yazıyor ama Türkiye Milli Gençlik Teşkilatı başkanı Bozkurt Nuhoglu aynı görüşte değil. Dün bir basın toplantısı yapmış ve senin “bir iki gün önce yakalandığını” söylemiş. Bozkurt “Ankara Emniyet Müdürlüğü mensupları ile çok yakın ilişkisi olan bir dostunun Deniz Gezmiş’in bir iki gün önce Ankara’da yakalandığını kendisine açıkladığını” söylemiş ve “soygun konusunda koparılan fırtına devrimci gençliği sindirmek amacını gütmektedir” demiş.

Bozkurt bir espiri yapmıyor ise o yakın dostu kendisini fena halde aldatmış. Vah Bozkurt vah!

Gazetelerden gerçek hayata dönmek gerekiyor. Siz daha gazeteleri bitirmeden kararlaştırıldığı üzere öğrencilerin okula gelmesiyle birlikte büyük bir forum toplanıyor. Slogan sesleri neredeyse bulunduğunuz dehlizlere kadar ulaşıyor.

Forumun amacı hükümetin ODTÜ’ye yönelik baskı ve sindirme politikasını geri çevirmek. Dün rektörlüğü kuşatan jandarmanın aslında üniversitede bir işinin olmadığını ve olamayacağını ilan etmek. Ve jandarma okulu terk edene kadar okulda derslere girme-yerek süresiz boykot ilan etmek...

Forum devam ederken Akademik Konsey öğrencilerle birlikte üniversiteyi, okulu savunmak yerine hükümetin tehditlerine boyun eğiyor ve apar topar toplanıyor.

Rektör İnönü Akademik Kurul’un ODTÜ’yü sizler yakalanana kadar kapatma kararı aldığını açıklıyor:

“Bu üzücü duruma banka soyguncuları ile ilgili olarak polisin üniversitemize girerek arama yapmasıyla düştük. Polis ve jandarmanın üniversite içinde sık sık arama yapmaya kalkması dolayısıyla da ders yapamaz hale geldik. Öğrencilerimiz bugün yaptıkları forum sonunda boykot kararı aldılar. Bunun üzerine Akademik Konseyi toplantıya çağırdım. Yaptığımız görüşme sonunda okulda ders yapma imkanının kalmamasını gözönünde tutup, üniversitemizi soygun sanıklarının yakalanmasına kadar süresiz olarak kapattık.”

Evet tam bir boyun eğiş. Hükümete tam bir teslim oluş.

Rektörlük okulu süresiz olarak kapatmakla kalmamış, işi ifrada vardırarak yurtlarda kalan öğrencilerden yurtların da boşaltılmasını istemişlerdir. Elbette bu rektörlüğün değil polisin talimatıdır.

Arkadaşlarınız bu talimata asla uymayacaklarını ve yurtları boşaltmayacaklarını ilan ediyorlar.

Okul tatildeyken bile yurtlar açıktır ve isteyen öğrenciler kalabilir diyerek, bu haksız yurtların boşaltılması kararının değiştirilmesi için yöneticilere başvuruyorlar.

Ama sonuç yok, yurtlar boşaltılacak! Ve saat 15.00 yurtlar boşaltılmaya başlanıyor. Aynı zulüm, aynı Nazi sürgünü hali...

Evet eviniz ODTÜ süresiz kapatılıyor...

Ne zamana kadar?

Siz yakalanana kadar!

Tüm bunlar üzerine Dev-Genç Yönetim Kurulu bugün sizleri savunan bir bildiri yayınlıyor:

“Halkımızın alın terinden, madenlerimize, petrolerimize kadar bütün yer altı ve yerüstü zenginliklerimizi sömüren, 101 Amerikan üssü ve 20 bin askeriyle halkımızı tehdit eden Amerikan emperyalizmine ve halkımızı sömürerek hergün bir kat daha yoksullaştıran işbirlikçi patronlara, toprak ağalarına karşı yiğitçe savaştıkları için Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve her gün bir yenisinin adı karıştırılan arkadaşlarımıza sıkılacak her kurşunda her ne pahasına olursa olsun karşılarında bizi bulacaklardır.

İktidarlari günden güne sarsılan, çıkarları halkımızın ve devrimci gençliğin yürüttüğü mücadeleyle tehlikeye düşen yerli hakim sınıflar ve Amerkancı iktidar, devrimcileri yok etme planının bir parçasını daha uygulama peşindedir.

Bugüne kadar ülkemizin bağımsızlığı ve halkımızın kurtuluşu uğruna devrimci gençliğin Amerikan emperyalizmine ve yerli ortaklarına karşı yürüttüğü mücadelenin en ön saflarında dövüşmüş olan yiğit devrimci kardeşlerimiz için VUR EMRİ verilmiştir.

Vietnam kasabı Amerikan Elçisi Kommer’in arabasını yakan Taylan Özgür’ün güpegündüz usta polisler tarafından vurulmasıyla bu plan uygulamaya girmiştir. Tabii senatör Haydar Tunçkanat’ın açıkladığı otuzbeş kişilik listedekilerin vurulması şimdi daha açık bir biçimde uygulanmaktadır.

Devrimcilere sıkılan her kurşunun hesabı Amerikan emperyalizmi ve onun işbirlikçilerinden mutlaka sorulacaktır.”

21 Ocak 1971 Perşembe

Dün okul kapatıldı. Yurtlar da. Jandarma yurtlardan çıkan öğrencileri teker teker kontrol etmiş, öğrenciler tek tek aranarak çıkartılmış.

Gerekçe banka soygunu olayına karışan 9 sanığın ODTÜ'de olması imiş.

Evet polis olayla ilgili olduğunu iddia ettiği isim sayısını 10'a çıkarmış. Sevim tutuklanıp cezaevine gönderildiği için geriye 9 isim kalmış. Bunlar sen, Yusuf Aslan, Sinan Cemgil, İbrahim Seven, İrfan Uçar, Kor Koçalak, Necmettin Baca, Mehmet Ali Özdemir, Olca Altınay.

Polisin adını sizin yanınıza yazdığı İbrahim Seven dün teslim olmuş. Bir komiser arkadaşıyla buluşup teslim olan İbrahim "ne soygun olayıyla ne de İlbank evlerindeki olayla ilgim var. İşkenceden korktuğum için teslim olmadım" demiş.

Hürriyet'te Sinan'ın fotoğrafı da yer alıyor 9'un 1'i olarak. İyi ki henüz Hüseyin ile Alpaslan'ın kimse farkında değil!

Sayınızı 10'a çıkaran polisler gayet dertliymiş.

Ankara polisi sizler için “sanki yer yarıldı da içine girdiler” diyor. Soğuk ve uykusuzluktan perişan olmuşlar, Ankara’da yaptıkları bütün baskınlardan eli boş dönüyorlarmış. İhbardan ihbara koşup durmuşlar ama ellerinde hiçbir ipucu kalmamış, gece gündüz hep boşa çıkan baskınlar yapan, yorgunluktan, uykusuzluktan ve soğuktan perişan olan polisler “teslim olsalar da şunlar biz de kurtulsak bu dertten” demekteymişler, günlerdir izin yapmamış, evlerine bile nadiren gidebilmişler.

Gazeteciler Ankara Emniyet Müdürü’nün İçişleri Bakanı ile konuşmasına şahit olmuşlar. Emniyet Müdürü bakana diyormuş ki:

“Valla aklım almıyor beyefendi!

Sanki yer yarıldı içine girdiler.”

Öyle laflar ediyorlar ki insanın acıyıp teslim olası geliyor!

Ankara Savcılığı sizlerin teslim olma tereddütünüzün poliste işkenceye maruz kalacağınız tahmininden ileri geldiğini, ancak savcılığın buna meydan vermemekte kararlı olduğunu, teslim olduğunuz takdirde Ankara Savcılığı’nın polisin sizleri hırpalamasına müsaade etmeyeceğini, teslim olursanız herhangi bir eziyetin söz konusu olmayacağını açıklamış, teslim olunlar hırpalanmayacaklar demiş!

Ne güzel bir teşvik!

İşkence yapmayacaklarmış! Çocuk kandırıyorlar sanki. Kaç zamandır her bir arkadaşınıza emniyette, karakollarda reva görülenleri bilmeyen mi var.

Neyse bırakın teslim olmayı, siz daha yeni başlıyorsunuz...

Türk Hukuk Kurumu Yönetim Kurulu dün yayınladığı bildiride kesinleşmiş yargı kararı olmadan sizler hakkında “suçlu” ya da “soyguncu” şeklinde sıfatların kullanılmaması gerektiğini açıklamış: “Arananlar silahlı çatışmasız adalet önüne çıkarılmalı”.

Türk Hukuk Kurumu’nun hukukun temel ilkelerini hatırlatan bu açıklamasına malum çevreler cevap vermekte geçikmemiş, gece Türk Hukuk Kurumu başkanı Prof. Muammer Aksoy’un evine dinamit atmışlar.

Bir de komik bir olay olmuş. Sevim’in evine hacze gelen ve sizin elini kolunu bağladığınız avukat Mehmet Karaçalı ise polisin elini kolunu bağlamış! Avukat icra alacağından dolayı Sevim’in evindeki 17 99 74 numaralı telefonu haczettirilmiş ve konuşmaya kapatılmış. Bu durum Sevim’in evinde karakol kurup sizleri

bekleyen polisleri müşkül durumda bırakmış, telefonun kapatılmasıyla polislerin dışarı ile bağlantısı kesilmiş.

Polis Olca hakkında dedikodu yapmaya ve yaymaya devam ediyor. Olca'nın durumu çok zor, çok karmaşık. Polis Olca'yı bugün de Yusuf'un sevgilisi ilan ediyor. Halbuki geçen pazartesi ilk kez birlikte tanıdınız Olca'yı. Ama polis şefleri şimdi de "Olca'nın Yusuf Aslan'la bir ilgisi olduğunun kesin olarak tespit edildiğini" açıklamış ve "düğümü çözecek olan kadın Olca'dır" demişler. Polis ayrıca Olca'nın Sevim'in teslimini radyoda dinledikten sonra çocuğunu hizmetçisine teslim ederek evinden ayrıldığını ve "ben bu akşam eve gelmeyeceğim. Sen çocuğun yemeğini yedir ve yatır" dediği yönünde bilgileri bulunduğunu söylemiş.

Polis ağzına ne gelirse söylüyor. Tabi çok güç durumdalar. O nedenle de sizleri toplum önünde zor durumda bırakacak, küçük düşürecek açıklamalar yapmayı özel olarak seçiyorlar. Olca'ya dair söyledikleri de bunun bir parçası.

Yine sizlerle ilgili "Ankara dışına çıkacaklar, oradan yurt dışına kaçacaklar bunun için de kadın kılığına girecekler" diyorlarmış. Nasıl bir kıyafete bürüneceğinizi bile saptamışlar: Daha çok maksi kıyafeti kullanacağınız, siyah gözlük takıp uzun atkılarla yüzlerinizi gizleyeceğiniz birimlere duyurulmuş, şüpheli görülen bu tür kıyafetlerle dolaşan kadınların gözden kaçırılmaması emri verilmiş.

Bu yetmezmiş gibi "her türlü ihtimali düşünmek zorundayız" diyen polis şefleri sizlerin yüz görüntülerini değiştirmek ve "eşgal yocketmek" için estetik ameliyat yaptırabileceğiniz ihtimalini de düşünmüş. Bu nedenle de emniyetçe bu gibi ameliyatları yapan klinik ve güzellik enstitüleri önlerine istihbarat yapan polisler yerleştirilmiş.

Bu arada siyasi iktidara karşı sizleri savunanları görmekten son derece memnun oluyorsunuz. Radyodan meclisteki konuşmaları dinliyorsunuz. Polisin sizler hakkındaki keyfi ve hukuk dışı "Vur Emri"ne karşı Tabi Senatör Haydar Tunçkanat'ın Senato'da söylediği sözler İçişleri Bakanı ve AP'liler çok öfkelenmiştir. Haydar Bey siyasi iktidarı uyarmış:

"Eğer günün birinde hükümet, banka soygunundan suçlu olarak ilan edilen bu gençleri bir silahlı çatışmada, nefis müdafaası bahanesiyle öldürecek olursa, ki bütün hazırlıklarınız ve olağanüstü

tedbirleriniz bu niyetinizi açıkça belli etmektedir, sizi bu kürsüden, gençlerin katili olarak suçlayacağımı peşinen duyurur, bu kanun dışı hareketlerinizden sakınmanızı tavsiye ederim” demiş.

Bu uyarıya bile tahammül edemiyor iktidar.

Yapabilirler mi, neden yapmasınlar Taylan Özgür’e yapmadılar mı sanki...

Ama kolay lokma olmayacaksınız, bir kez daha söz veriyorsunuz buna.

22 Ocak 1971 Cuma

Bir gece daha dehlizde geçiyor. Radyo dinliyorsunuz. Muhabbet ediyorsunuz. Tartışıyorsunuz. Dışarı Ankara’nın en soğuk günlerini yaşıyor. Ama dehliz sıcak. Hüseyin deşifre değil, o dışarı ile irtibatı sağlıyor.

Polis yerüstünde arıyor sizleri. 101 eve baskın yapmışlar. 101 yerden elleri boş dönmüşler. Son çare olarak sabıkalılardan yardım istemeye karar vermişler. Ankara polisi sabıkalılara fotoğraflarınızı gösterip “bize haber veren memnun edilecektir” diyormuş. Medet umduklarına bak polisin!

Ama kanun tanımazlık bir karakter olmuş. Olca’nın 8 aylık kızı İrge’yi dahi annesini ele geçirmek için üç gün rehin tutmuş polis. Şimdi ortaya çıkıyor bu durum. Yani dün İrge’yi polis dedesine teslim edince. 8 aylık bebeği rehin tutmak, olacak şey mi!

Vicdansızlıkta sınır yok, dün gece de seni aramak bahanesi ile Rize’de anneannenin evini basmaktan geri durmamış polis.

Ama ülkede vicdanlı insanlar da yok değil. Devrimci Avukatlar Derneği Başkanı Niyazi Ağırnaslı gibi.

Niyazi ağabey dün bir açıklama yapmış sizlere dair.

Cumhuriyette yer alıyor haber:

“Devrimci Avukatlar Derneği Başkanı Avukat Niyazi Ağırnaslı banka soygunu olayıyla ilgili olarak dün verdiği yazılı bir demeçte, İçişleri Bakanının olayın hemen sonrasında Deniz Gezmiş ve arkadaşlarını “suçlu” olarak nitelemesini kınamış, “Mahkeme kararına kadar suçlu değil sadece sanık vardır” demiştir.

Soyguna katıldığı iddia edilen öğrencilerden bazılarının olay sırasında Ankara dışında olduklarını, birisinin hasta yattığını, diğerlerinin de üniversitede arkadaşları arasında bulunduğunu, olayın istismar edilmek istenildiğini öne süren Ağırnaslı, soygunda kulla-

nılan aracın Milli Emniyet misafirhanesinin önünden çalınan hurda bir otomobil olduğunu, olaya adı karıştırılanların daha önce El Fetih'e gidip gelmiş ve Commer'in otomobilini yakmış gençlerden seçildiğini belirterek "CIA yeni kurbanlar mı istemektedir?" demiş ve sormuştur. "İktidar çevrelerince getirilmek istenen yeni faşist tedbirlerin ortamını hazırlamanın, devrimci ve Atatürkçü cepheyi yıldırıp sindirmenin, ODTÜ'nün faşist kanunlara ilk karşı çıkan üniversite olarak itibarına gölge düşürme gayretlerinin de bu olaya ve yaratılan havaya etkisi ve katkısı olabileceği düşünülemez mi?" demiş.

Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının izini kaybeden..

Polis sabıkalılardan yardım istedi!

Ankara polisi, sabıkalılara arananların fotoğraflarını gösterip «Bize haber veren memnun edilecektir» dedi

Deniz Gezmiş'in deniz gezmiş'in memnuniyetinde olduğu, sabıkalı birine teslim edildi. (Yazın 6. sayfası)

Deniz Gezmiş ile kaçan Olcay Altınay'ın 8 aylık kızını polis üç gün rehin tuttu

**SİLAHLI GENÇLERİ EVİNDE SAKLADIĞI ACIKLA-
NAN GENÇ KADIN İŞ GÜNÜNE KOCASINDAN BO-
SANMAK İÇİN MAHKEMEYE BAŞ VURMUŞTU...**

**POLİS, OLCAY ALTINAY'IN EVİNE YAPTIĞI BAŞ-
KINDA BULUĞU İRGE ADINDAKİ BEBEGİ NİHAyet
DÜN DEDESİNE TESLİM ETTİ. (TARİHİ 8. sayfası)**

İPÇİ MUSTAFA

POLİS İPÇİ PİSİNDE

Güvenlik Kurulu'nun Bakanlar Kurulu'na bildirdiği kararı duyuruyor radyo: Olayların önlenmesi kesinlikle şarttır, diyor güvenlik kurulu. Kamu düzenine, huzura zarar verecek şekilde son zamanlarda gelişmeye başlayan kanun dışı olay ve eylemlerin önlenmesiyle ilgili tedbirler alınacakmış. Anayasal haklar kötüye

kullanılıyormuş. Üniversite özerkliği sınırsız değilmiş, hükümetin de üniversiteler üzerinde söz hakkı varmış. Milli Güvenlik Kurulu kamu düzenine zararlı faaliyetlere karşı mevzuatın boşluklarını dolduracak gerekli önlemlerin alınmasını kesinlikle uygun bulup hükümete duyurmuş.

Bakalım bu kesinliğin altından halka yönelik ne saldırılar çıkacak!

23 Ocak 1971 Cumartesi

Yukarı iki gündür didik didik aranıyor. Jandarma birlikleri önce öğrenci yurtlarını, daha sonra da fakülte dekanlıkları dahil bütün binaları en ufak köşelerine kadar arayıp duruyorlar. Fakat Jandarma aramayı ne için yaptığını ve bugüne kadar bir şey bulup bulmadığı hakkında rektörlüğe henüz herhangi bir bilgi vermemiş.

Gündüz mü gece mi anlaşılmıyor. Saat, radyo ve gazeteler olmasa zaman karışıp gidecek.

Hüseyin gazeteleri getiriyor.

Siz dehlizdesiniz, MİT ise sizin Karadeniz’de olduğunuzu iddia ediyor:

“Millî İstihbarat Teşkilâtı dün gece, günlerdir aranan eski öğrenci liderleri Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının Ankara dışına çıktıklarını öne sürerek, Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı ve Deniz Kuvvetleri Komutanlığına başvurmuştur. MİT, sözkonusu kişilerin, Rize’de, deniz yoluyla yurt dışına çıkmak için harekete geçtiklerini öne sürmüş ve yakalanmalarını sağlamak için tedbir istemiştir.

Bunun üzerine açık denize dayanıklı ve süratli olan jandarma deniz avcı botlarından üçü dün gece saat 22’de İstanbul Boğazından çıkarak Karadeniz’e açılmışlar ve Rize yönünde yol almaya başlamışlardır. Söz konusu botların bugün Rize’ye varması beklenmektedir.”

Arasınlar bakalım, belki bulurlar Rize’de!

Ne kadar başarılı istihbarat, ne kadar başarılı istihbarat teşkilatı ama!

Fakat bu kez de Trabzon’a geldiğin ihbarı üzerine amcan emekli zabıt katibi Gülağa Gezmiş adliyyeye çağırılarak ifadesi alınmış.

Günaydın’da Sinan’ın resmi var. Resmin altına şöyle bir not yazmışlar:

Silâhlı gençleri evinde saklayan
Sevim Önersal'ın kızları...

Cezevinde yatan annelerine, pişmiş yumurta götürdüler

Sizlerin, emelleri içinde oldukları söyleniyor. Ankara Kapalı Pazarında yatan sevim Coşkun'un bu kadar Zorlu...
 ...her bir gün...
 ...cektir...
 ...her bir gün...
 ...cektir...
 ...her bir gün...
 ...cektir...

Yüzleştirme sırasında

Seyir, teslim olan sonrak 2 genot, karababak bile grubun 10' u saklanarak tonneklara "Soğuklar hangisi?" diye sordu. Her tonik böyle böyle kışları yağlı diye gösterdi. Gösterilenler arasında polivare gösteren bile vardı. Usta Çiğirli Recep Halkın, 5 kışın arasında kendin bilgelavını teyit ediyor. Suda teslim olan Necmettin Bocu gulluyor.

Soygun olayı ile ilgili olduğu sanılan İbrahim Seven'den sonra Necmettin Baca da teslim oldu

Tanıkların ifadeleri birbiri tutmuyor

Yüzleştirme sırasında bazı tanıkların, olayla ilgisi olmayan bir çok kişi arasından seçtiği beş kişinin içinde bir gazeteci ile iki polis memuru da var

İskenkani Emeke Sütlüce
veznedarı ile diğer iki
bankacı da, teslim olan
İbrahim Sevinç ile Nec-
mettin Başcan bankacı
yı soyunlar arasına ol-
dukları söyleyemediler.
Soyunun elebağları ol-
dukları iddiasıyla ara-
nın Deniz Gaziye ve
Yusuף Aslan'a ait her
bir iz bulunuyor...

(YUSUF S. SAYTAN)

NOTLAR

**Polis
ne diyor?
Halk
ne diyor?**

BİRÇOK KİŞİ, "DENİZ GEZMİŞ EN AZ BAŞIMIZDAKİLER KADAR AKILLIDIR... BÖYLE BİR İŞ YAPMASINA İMKAN YOK" DİYOR.

● EARNİYET YETKİLİLERİ İSE
"ÖNİZ GEZARŞ NAM
OLSUM, DİYE BU İŞİ A-
ÇIKCA YAPTI VE GİZLE-
MEYE LÜZUM GÖRMEDİ
DİYE İDDİA EDİYOR.
(KAZAN) 6. sayfa

**Soygun olayına en son adı
karışan Sinan Cemgil'in
karısı Şirin de kayboldu**

“Soygun olayına adı en son karışan ODTÜ öğrencisi Sinan Cemgil’in karısı Şirin Cemgil de ortadan kaybolmuştur. Olca’nın babasının ve polislin iddiasına göre kaçışı Sinan’ın karısı Şirin Cemgil hazırlamakta ve her gün yer değıştiren kaçakların sokak işlerini ve alışverişlerini yapmaktadır.”

Önce uyduruyorlar, sonra kendileri de inanıyorlar!

Sizi bulamayınca zavallı avukata soruşturma açmışlar. Haciz olayı için Sevim'in evine gelen avukat hakkında polisin görev yapmasını engellediği iddiası ile kovuşturmaya geçilmiş. Avukatın o gün sizlerden birine polis ateş edecekken, polise mani olduğu ileri sürülmüş. Güya avukat polis tam ateş edecekken sizlerden birinin önüne siper olmak surtiyle polise, "aman ateş etme!. Yoksa beni vuracak!" diye bağırmış. Böylece de sizlerin kaçmasında birinci derecede rol oynamış, polisin görevini engellemiş.

Olayı yaşayan o kadar adam varken, bu kadar yalan nasıl uydurulur acaba? Sanki bir film senaryosu yazıyorlar. Yalan dolan tümü.

Sizlerle hiç ilgisi olmayan İbrahim Seven ve dün teslim olan Necmettin Baca tutuklanmışlar.

Mahkemeler de polis gibi, gerçeği aramak değil günü kurtarmak peşindeler.

Yüzleştirmeler ve tesbitlerle ilgili emniyette olup bitenler tam komedi. Baksana tanık olarak yüzleştirmeye çağırılanlar sanık olarak gösterilenlerin yerine bir polis ve bir gazeteciyi teşhis etmiş!

"Soygun olayına adı karışan ve günlerden beri polis tarafından aranan Necmettin Baca, sabah yanında sözlüsü olduğu halde adliye gelerek teslim olmuştur.

Sevim Onursal'ın evinde elleri bağlanan mağdurlar Emniyet Müdürlüğüne çağırılmış ve yüzleştirme yapılmıştır. Yüzleştirme sırasında Avukat Mehmet Karaçalı, kapıcı ve çilingir zanlılarından hiç birini kesin olarak tespit edememiş, yalnız şoför Mustafa Yıldırım, İbrahim Seven'i polis memuru ise hem Seven ve hem de Necmettin Baca'yı teşhis etmiştir. Yüzleştirme içerde bulunan ikisi zanlı beş kişiden önce Necmettin Baca'nın ceketinden tutan polis memuru Şeker, "işte biri buydu" demiş, İbrahim Seven için de, "ben İbrahim Seven'i yüz kişi içinde tanırım, Sevim Onursal'ın evinde bunların ikisi de vardı. Hattâ benim elimi bağlayan İbrahim'dir" şeklinde konuşmuştur.

Necmettin Baca ile İbrahim Seven nöbetçi Sulh Ceza Mahkemesinde dün yapılan sorgularından sonra tevkif edilmişlerdir. Baca ve Seven cezaevine gönderilmişlerdir."

Polise bak, yüz kişinin içinden adam tanırmış! O gün olmayan bir insanı teşhis etmek ne büyük yetenek.

Sevim'in kızlarının dün annelerini ziyaret etmesini Günaydın "cezaevinde yatan annelerine pişmiş yumurta götürdüler" başlığıyla haber yapmış:

"Silahlı gençleri evinde saklamak suçundan Ankara Kapalı Cezaevinde yatan Sevim Onursal'ın iki kızı Zerrin ile Berrin her gün annelerini ziyarete gitmektedirler. Dün "canım çekti iki pişmiş yumurta getirin" diye haber yollayan kadına kızları kendi elleri ile haşladıkları yumurtaları götürmüşlerdir. Bankada 400 bin lirası olduğu söylenen Sevim Onursal'ın kızları dünkü ziyaretlerinde kendisine 50 lira cep harçlığı ve bir kilo cevizli baklava vermişlerdir. Çünkü cezaevine elli liradan fazla para sokulmamaktadır..."

Gazetede yine Olca'ya dair açıkça duygu sömürüsü yapan bir haber var: Olca Altınay'ın sekiz aylık çocuğu komşu komşu dolaştırılıyor şeklinde. Habere göre Olca'nın kızı İrge'ye komşuları bakmaktadır. Her gün bir komşuda kalan küçük İrge elden ele gezmektedir. Olca'nın komşuları "biz bu sevimli yavruya seve seve bakıyoruz ama ne de olsa annesinin yerini tutamıyoruz" demişler.

Kocası da gazeteye eşinin Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Filoloji Bölümünden ayrıldığını, okumaya çok meraklı olduğunu fakat daha çok sol yayınları izlediğini, evlerine gelenlerin üniversite olaylarına adı karışan gençler olduğunu tahmin ederek evde barınmalarına izin vermiş olabileceğini, eşinin hayatından endişeli olduğunu söylemiş.

Gazete Olca'nın kocası nisaiye mütehassısı Dr. Altuğ Altınay'ın karısından boşanmak üzere avukatına başvurarak dâva açtığını da yazmış.

Ve ayrıca Olca'nın Sinan Cemgil'le birlikte olması ihtimali kuvvetliymiş.

Haberi okuyorsunuz ve hani nerde Olca der gibi Sinan'la birbirinizin yüzüne bakıp gülmeye başlıyorsunuz. Ama asıl içtenlikle gülmenizi sağlayan sözleri polis söylüyor:

"Halkın Deniz Gezmış ve arkadaşlarını sakladığı, koruduğu, yerlerini bildiği halde en azından ihbar etmediğini tahmin ediyoruz."

24 Ocak 1971 Pazar

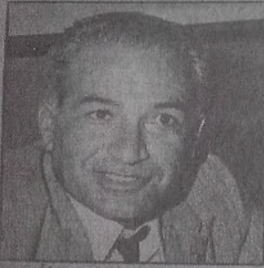
Vur emrinden sonra bu kez de başınıza ödül konuyor.

Yakalanmanıza yardım edenlere hükümet 15 bin liralık ödül verecekti.

Bir de adınız var artık: Şehir gerillası...

**Ankara'nın şöhretli Emniyet
Müdürü İbrahim Ural konuştu**

“Şehir gerillasına başlayan gençler ileride adam da kaçırabilirler”

İbrahim Ural

"Bu soygun herkesin yapabileceği alalede bir soygun değildir."

**"Soygunu maskesiz yapan
gençler, teşhis edilmeyi
olayın alevlenmesi
yönünden bilhassa istediler."**

Banka soyguncuları oldukları iddia edilenleri yakalatalara 15 bin lira ödöl verileceği vaat edildi.

(Yazısı H. Kayfada)

Ankara'nın şöhretli emniyet müdürü İbrahim Vural koymuş bu adı. Ve bir de kehanette bulunmuş, şehir gerillasına başladığınızı, soygunu gerilla hareketini başlatmak için yaptığınızı ilan etmiş:

"Soygunu maskesiz yapan gençler teşhis edilmeyi olayın alevlenmesi yönünden bilhassa istediler. Bu soygun herkesin yapabileceği alalede bir soygun değildir. Şehir gerillasına başlayan gençler ileride adam da kaçırabilirler."

Soygunun siyasi amacı konusunda polis bir dosya hazırlamış ve şu analizde bulunulmuş:

"Şimdiye kadar yapılan soruşturma sonunda, Gezmiş ve arkadaşlarının "hükümeti devirmek, ya da yıpratmak" amacı ile bir "Gerilla" hareketini başlamak amacı ile bu soygunu düzenledikleri tesbit edilmiştir.

Deniz Gezmiş, popülist bir öğrenci lideridir, Marksist - Leninist ideolojiyi benimsemiş olmakla beraber, gerçekte Bakunin'in fikirlerine değer vermektedir. Bankaya girerken yüzünü örtmemesi, popülistliğinin açık bir delilidir. Gezmiş'in bundan da amacı, gün-

lerce kendinden bahsettirip, kamuoyunda iyice tanınmasını sağlamak, böylece girişeceği harekâta kendisine taraftar toplayabilmek- tir.”

Gerilla bir yana MİT Karadeniz’de olduğunuzu iddia etse de polis sizlerin hiçbir suretle Ankara’dan dışarı çıkmadığınızı ve öğrenci arkadaşlarınızın kontrolü altında saklanmakta olduğunuzu söylemiş. İşte istibarat bu olsa gerek. Ama polis dün gece de baskınlardan eli boş dönmüş. Bir de polis İbrahim Seven ve Necmettin Baca’dan size dair hiçbir bilgi elde edememiş, ona üzüliyorumuş. Yazık.

Sizlere dair en küçük ipucu elde edemeyen polisin gözü dönmüş bulunuyor. Bugün öğleden sonra polisin keyfi, hukuk tanımaz ve yasadışı bir biçimde SBF yurduna bir düşman kuvveti gibi baskın düzenlediği haberi geliyordu. Akşam olduğunda SBF yurdunda büyük bir polis vahşeti yaşandığı tüm açıklığıyla ortaya çıkıyor.

Sizlerin SBF yurdunda saklandığınız iddiası ile polis saat 15.30 sıralarında Hukuk Fakültesinin üzerinden SBF öğrenci yurduna doğru ilerlemeye başlıyor. Yurdu basmak isteyen polise karşı taş- larla, sopalarla, şişelerle yurttaki küçük çaplı bir direniş örgütlemiş öğrenciler. Hukuk Fakültesi öğrenci yurdundan da SBF yurduna destek için sloganlar yükselmiş.

Bu direniş polisi durdurmaya yetmemiş. Polis göz yaşartıcı ve sis bombaları atarak yurdun giriş katına girmiş.

Olaydan haberdar olan dekan Prof. Cahit Talas polisler yurda girmeye başladığında gelmiş ve “zor kullanılmamasını, işin tatlı- lıkla halledilmesini aramanın kendilerine ve savcılığa haber ver- meden yapıldığını, bu itibarla kanunsuz olduğunu” söylemiş ve hemen emniyet müdürü Ömer Naci Bozkurt’u telefonla aramış ve “Bu böyle devam edemez, etmemesi lazım. Yani yurttaki yüzlerce talebeyi alıp götürecek misiniz? Niye götüreceksiniz, sebep nedir? Öğrenciler insafsızca dövülüyor. Kız çocukları da aralarında, yani doğru mu bütün bunlar!” demiş.

Girişimlerinden bir sonuç alamayan dekan, bundan sonra polisi durdurmak için yurda girmiş ve o sırada polisin işgal etmekte ol- duğu üçüncü kata çıkmış. Dekan polislerle durun yapmayın etmeyin demeye çalışırken bir polis Talas’ın üzerine yürümüş ve “bacaksız, çekil oradan, sen de kim oluyorsun” diye bağırmış.

Dekan yurda gelen birinci şube müdürüne “kimler suçluysa bize söyleyin” demiş, polis müdürü “bu yurttaki herkes suçludur” cevabını vermiş. Dekan arama kararı olup olmadığını sormuş, polis yetkilileri bu kez de “böyle bir şeye gerek yoktur, suçlu vardır” cevabını vermiş.

Polis baskını saat 18.30’da polisin yurdun bütün katlarını işgal etmesiyle tamamlanmış.

İşgal sırasında yurttaki bulunan öğrencilerin büyük çoğunluğu ağır şekilde dayak yemişler.

Polis öğrencileri teker teker sıra dayasından geçirmiş ve 300 kadar öğrenciyi gözaltına almış. Öğrenciler yurdun arkasından polis otobüslerine bindirilerek götürülmüş. Öğrenciler otobüslere bindirilirken de, bindikten sonra da otobüsün içinde polis tarafından dövülmüşler.

Polis yurdun kızlar bölümüne de girerek buradaki kız öğrencileri de dövmüş. Kızların çoğu dayak yemiş. Taciz edilmiş. Çimdiklenmiş. Pantolon giyen kızlara oğlan mısın, kız mısın diye laf atılmış.

Ayrıca olay yerine gelen ve polisin arasına sızan bazı faşist komandolar bizzat polisin yanında dövme işine katılmışlar.

Öğrenciler polis işgaline karşı “katil iktidar” sloganı atmışlar.

Yurt boşaltıldıktan sonra polisin iddiasına göre yurttaki bol miktarda sten makineli tabanca kurşunu, tabanca, molotof kokteyli, dinamit lokumu ve sopa ele geçirilmiş.

İçişleri Bakanı Haldun Mentешеoğlu yurt vahşetinden sonra yaptığı açıklamada:

“Polis kanunlardan aldığı yetkileri kullanmış ve kamu nizamını rahatsız eden hadiseye son vermiştir. Polisin yaptığı vazifesini cesaretle tereddütsüz ifa etmek ve kanunları hakim kılmaktan ibarettir” demiş.

Zulmün adı kanun hakimiyeti olmuş!

Vahşetin adı vazife!

MGK yol verdi, daha iki gün geçmedi üzerinden, tedbir lafının anlamı ortaya çıktı. Evet öyle görünüyor ki baskılar gün geçtikçe artacak!

25 Ocak 1971 Pazartesi

Dehlizlerdesiniz. Polisin baskı ve şiddeti bütün acımasızlığıyla devam ediyor. İktidar çevreleri bir yandan da tetikçileri eliyle top-

lumda korku salmak, bir kaos ortamı yaratmak amacıyla sağa sola dinamit atıyor, tertipler düzenliyor.

Namuslu akademisyenleri sindirmeye yönelik hareketlerden Erdal İnönü ve Muammer Aksoy hocalardan sonra evvelsi akşam Mümtaz Soysal hoca da evinin kapısına dinamit konularak payını alıyor. Tam da Mümtaz Hoca'nın "MGK bu kararları ile çizmeyi aştı" dediği gün gerçekleşiyor bu.

Sizi Ankara'da aramadık bir köşe bırakmamasına rağmen ele geçiremeyen polis özel bir tim kurarak İstanbul'da aramaya karar veriyor. Polis sizlerin İstanbul'da olduğunuz yolunda bir ihbar aldığı iddiası ile Ankara Emniyet Müdürlüğüne bağlı çelik yelekli iki ekip hazırlayarak bunları İstanbul'a gönderiyor. Ve bundan böyle baskın ve aramaların ağırlık merkezinin İstanbul'a kaydırılacağını açıklıyor.

Halbuki İstanbul'da da baskınlar yapıyorlar günlerdir. Birçok arkadaşınızı takip ediyorlar, evlerini basıyorlar, gözaltına alıyorlar.

Ama elleri boş, hemde bomboş kalıyor!

26 Ocak 1971 Salı

SBF'de öğrenci yurduna yönelik polis vahşetini kınamak amacıyla öğretim üyeleri ve öğrenciler ortak bir forum düzenliyorlar.

Forumda bir konuşma yapan SBF Dekanı Cahit Talas "baskının bir tertip olduğunu, olayların üniversitelerin dışında oluşturulduğunu, öğrencilerin savunma durumunda kaldığını" belirtiyor ve "müracaat edecek makam kalmamıştır, müracaat edeceğimiz tek yer artık Türk kamuoyudur" diyor.

Prof. Muammer Aksoy ise yaptığı konuşmada "Milli Güvenlik Kurulu'nun yeşil ışık yakmasından sonra SBF'ye karşı olaylar tezgahlanmıştır, zalimleri hukuk yumruğu ile perişan edeceğimize inanıyorum" diyor.

Polis önce yurdu basıyor, işini tamamlıyor. İş bittikten iki saat sonra mahkemeden arama izni çıkartıyor. Tam anlamıyla baskını kitabına uydurmak için.

309 öğrenci keyfi olarak gözaltına alınıyor. Bunlardan 51'i hiçbir somut suç isnadı olmaksızın tutuklama istemiyle mahkemeye sevk ediliyor. 10'u kız olmak üzere 26 öğrenci arkadaşınız polis tarafından yaralanıyor ve rapor alıyorlar.

Haksızlığa, kanunsuzluğa karşı bir dekanın başvuracak makam kalmadı diye feryat etmesi görülmüş şey mi?

Bu hükümetten, polisten ve hatta adliyeden ümit kesilmesinin bir ifadesi değil mi?

O zaman herkes için tüm unsurları ile bir meşru müdafaa durumunun varlığı sözkonusu olmaz mı?

Siz de haklı bir savunma durumundasınız.

Polis sizi bu kez Samsun'da arıyor. Samsun polisi dün bir ihbar üzerine Park Otelde bulunduğunuz iddiası ile oteli basıyor ve yine hüsrana uğruyor.

27 Ocak 1971 Çarşamba

Sizleri aramak bahanesiyle SBF yurduna yapılan baskın sonrası gözaltına alınan öğrencilerden 10'u tutuklanıyor.

Bu öğrencilerden birisinin açıklamaları çok önemli. Bu öğrenci arkadaşınız polisin kendisini Deniz Gezmiş sandığını ve bundan dolayı çok feci şekilde dövdüğünü söylüyor.

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyeleri ise SBF yurt baskınını kınayan bir bildiri yayınlıyorlar ve "İktidarın faşist yasalardan kılıfını hazırlamakta" olduğunu belirtiyorlar.

Bu tesbit önemli görünüyor.

28 Ocak 1971 Perşembe

Günlerdir babanın Cumhuriyet'te sana yazdığı açık mektubuna bir fırsat bulup yanıt verememenin sıkıntısını yaşıyorsun.

Bugün biraz kafanı dinliyor ve cevap yazmaya karar veriyorsun.

Bu cevap yalnız babana değil, tüm dostlarına, tüm devrimcilere. Hatta cevabın hükümete, tüm karşı devrimci güçlere olsun istiyorsun. Dostlara moral versin, düşmanları korkutsun istiyorsun!

İşte yazıyorsun:

"Baba,

Sana her zaman müteşekkirim. Çünkü Kemalist düşünceyle yetiştirdin beni. Küçüklüğümden beri evde devamlı Kurtuluş Savaşı anlarıyla büyüdüm. Ve o zamandan beri yabancılardan nefret ettim. Baba, biz Türkiye'nin ikinci kurtuluş savaşçılarıyız. Elbette ki hapse atılacağız, kurşunlanacağız da. Tıpkı birinci Kurtuluş Savaşında olduğu gibi. Ama bu toprakları yabancılara bırakmayacağız. Ve bir gün mutlaka yeneceğiz onları. Düşün baba, bu gün hükümet işini gücünü bırakmış bizimle uğraşıyor. Çünkü bizden başka gerçek muhalefet kalmamış durumda. Ve hepsi Kemalist çizgiden

sapmış durumdadırlar. Biz çoktan onları tarihin çöplüğüne atmış durumdayız.

Baba, mektubuma son verirken seni, annemi, Bora'yı, Hamdi'yi devrimciliğimin olanca ateşiyle kucaklarım.

Ya Vatan Ya Ölüm!"

Mektubu Hüseyin götürüyor Cumhuriyet'e. Henüz onun sokaklarda dolaşma özgürlüğü var!

29 Ocak 1971 Cuma

Deniz Gezmüş'ten babasına mektup diyor gazete ve "Hükümet işini bırakmış bizim ile uğraşılıyor!" başlığı ile mektubun bugün Cumhuriyet'te yayınlanıyor.

DENİZ GEZMİŞ'ten babasına mektup

“Hükümet, işini bırakmış bizim ile uğraşılıyor.”

Ergin KONUKSEVER

Follisın günlerden beri aradığı öğrenci ileri Deniz Gezmüş, babası Cemil Gezmüş'e gönderdiği mektubunda, «Hükümet, işini gücünü bırakmış bizlerle uğraşılıyor. Çünkü bizlerden başka gerçek muhalefet katmanını durumdadır» demiştir.

Deniz Gezmüş babasına ve tüm devrimci arkadaşlarına şu şekilde seslenmektedir.

«Baba,

Bana her zaman iyi mütesekkirim. Çünkü benim için doğuncaya çıktığın her.

Küçükliğimden beri arda devamı Karta.

(Arkası 5. 6. 7. 8. da)

Ecevit Dev-Genç'e yönelik ama esas olarak mücadele eden tüm devrimci gençliği hedefleyen sözler söylemiş gazetelere:

“Dev-Genç heyecanlarını sömürerek arkasından sürüklediği bir kısım gençlere de, sözde kurtarmak istediği Türk halkına da ihanet içindedir.

Halka her şeyin serbestçe anlatılabildiği ve halkın oylarıyla iktidara gelme yolunun açık bulunduğu bir ülkede, demokrasiyi yoz-

laştırmak ve devrimci akımları önleyebilmek için bahaneler kollayıp yaratan Demirel hükümetinin işini kolaylaştırıyor. Tedhişçiliği solculuk sanıyorlar.”

Çok ağır sözler. Mücadele eden, meşru müdafaa durumunda bulunan insanları faşizmin önünü açmakla, Demirel’in dümen suyuna gitmekle, halka ihanetle suçlamak haddini aşmak, hedefi şaşırarak olmuyor mu?

Gençlik yalnızca kendini savunuyor.

İnönü’nün, Aksoy’un, Soysal’ın evine dinamit atanlar Ecevit’in suçladığı gençler değil herhalde.

Gazeteler “bu günlerde Ankara’ya sakın gelmeyin!” şeklinde manşet atıyor. Bu baskı ortamını yaratan gençler değil herhalde. Hedefi doğru değil Ecevit’in, hedefi ülkeyi bu hale getiren Demirel hükümeti olmalı.

30 Ocak 1971 Cumartesi

Baskı yasalarını devreye sokmak için hükümet ve tetikçileri her yolu mübah görüyorlar. Ankara’da İstanbul’da dinamitler, bombalar patlatıyorlar.

İstanbul Hilton Otel’ine saatli bomba konuyor, TUSLOG binasına dinamit atılıyor, Orman Fakültesi Öğrenci Yurdu dinamitleniyor.

Ve Demirel hükümeti bunların üzerine oturtuyor politikalarını.

Radyo’nun verdiği habere göre Cumhurbaşkanı Sunay ile görüşen başbakan Demirel “tedbir tasarılarının haftaya TBMM’ye verileceğini” açıklamış. SBF yurdunda öğrencilere vahşice saldıran polise arka çıkmış, “polis cumhuriyet polisidir. Cumhuriyet polisini hep beraber korumaya savunmaya mecburuz. Bütün bunların hakkından gelinecektir. Devlet gücü önünde kimsenin durabileceğini hayal etmemek lazım. Tedirginlik yaratan haller kısa zamanda izale edilecektir. Milli Güvenlik Kurulu kararlarından sonraki yeni tedbirlerimiz önümüzdeki hafta meclise sevk edilecektir” demiş.

31 Ocak 1971 Pazar

Anayasamızda zulme karşı direnme hakkı yokmuş.

Radyo dinliyorsunuz.

Kim söylüyor bunu, plan ve bütçe komisyonunda İçişleri Bakanını Mentешеoğlu.

“Anayasa ve kanunlarımızda direnme hakkı hiç kimseye verilmemiştir” diyor.

Bu nedenle de “görevlilere karşı gelmenin cezası artırılacak” diyor.

Yani hakkını hukukunu savunamazsın, meşru müdafaa hakkını kullanamazsın.

Polis devletine teslim olacaksın.

Bakalım daha neler yapacaklar.

2 Şubat 1971 Salı

Gizli bir genelge ortaya çıkıyor.

Aslında hükümetin nasıl bir anlayış içinde olduğunu da gösteren bir genelge.

1 Aralık 1971’de yayınlanmış.

Valilere gönderilmiş.

Genelgenin “merkez ve köylerde güvenilir muhtarlar tarafından halka okunması” talimatı verilmiş. Özellikle de köy muhtarlarına yönelik.

“Öğrencilerin köylere neden gittikleri,” köylülere hoş gelecek bir şive ile anlatılmış.

Bu genelgede:

“Bu öğrencilerin aileyi reddeden, kadınların da müşterek olmasını savunan komünistler oldukları, bu nedenle sözlerine kanılması gerektiği” belirtilmiş.

Hükümete bak acze düştükçe yalana ve iftiraya başvurmaktan geri durmuyor.

Devrimci gençler bütün yaz boyu köylerde, köylülerin mücadelesinin yanında oldular. Hükümet gençleri köylülerin gözünde küçük düşürmeyi amaçlıyor. Yalanla, dolanla...

4 Şubat 1971 Perşembe

Polis Olca’nın peşini bırakmıyor. Size ulaşmak için Olca’nın kit bir rol oynadığını sanıyor. O nedenle de gün geçmiyor ki Olca ile ilgili bir haber gazetelerde yer almasın. Ya Olca’yı bulacaklar, ya da teslim alacaklar.

Bugün de Olca’nın kocasını konuşturmuşlar.

Kocası: “Karım masumdur geri dönmesini bekliyorum” diye seslenmiş.

Gazete Olca'nın doktor olan kocası Altuğ Altınay "evine dönsün, kocası olarak sonuna kadar onu mücadelesinde yalnız bırakmayacağım. O iyi bir insandır. Başına gelenler dostluk anlayışı yüzündendir" dediğini yazıyor.

GÜNAYDIN

• 4 ŞUBAT 1971 PERŞEMBE • 50 KURUŞ

Deniz Gezmiş'le beraber kaçan Olca Altınay'ın kocası sesleniyor:

"Karım masumdur, geri dönmesini bekliyorum."

Olca Altınay'ın doktor olan kocası Altuğ Altınay "Evine dönsün, kocası olarak sonuna kadar onu mücadelesinde yalnız bırakmayacağım. O iyi bir insandır. Başına gelenler dostluk anlayışı yüzündendir..." dedi.

Olca Altınay

Deniz Gezmiş

Deniz Gezmiş ve arkadaşları ile ortadan kaybolan karısı Olca Altınay'ın bir çağrıda bulunan kocası Altuğ Altınay "Senin masum olduğuna inanıyorum, geri dön" demiştir. Yukarıdaki fotoğrafla doktor Altuğ Altınay görüşüyor.

Deniz Gezmiş ve arkadaşlarına karşı olduğu iddiaların Olca Altınay'ın bu sokak pazar gününden birer kırıntısı.

Arkadaşları ile birlikte Bankası'nın Ankara Emek Şubesi'ni zorladığı iddiası ile ortadan Gezmiş, Hızlı ile sevgisizdir.

Yan yana üç resim var gazetede. Koca'nın, Olca'nın ve senin. Altındaki yazılarsa şöyle:

1.Olca'nın doktor kocası: Deniz Gezmiş ve arkadaşları ile ortadan kaybolan karısı Olca Altınay'a bir çağrıda bulunan kocası Altuğ Altınay "senin masum olduğuna inanıyorum. Evine geri dön."

2.Olca Altınay: Deniz Gezmiş ve arkadaşlarına katıldığı ileri sürülen Olca Altınay 18 Ocak Pazar gününden beri kayıptır.

3.Deniz Gezmiş: Arkadaşları ile İş Bankası Emek Şubesini soyduğu iddiasıyla aranan Gezmiş hala ele geçirilememiştir.

Ankara'da camcılar işlerinin yolunda gitmesinden dolayı hayatlarından memnunmuş.

Bomba, molotof kokteyli ve dinamitlere karşı Ankara'da müesseseler camılarını sigorta ettiriyormuş.

Son haftalar içerisinde başkentte devamlı olarak bomba molotof kokteyli ve dinamit patlamaları sigorta şirketlerinin işlerini bir hayli arttırmış. Büyük mağaza sahipleri vitrin camılarını sigorta ettirmeye başlamışlar. Vitrin camılarını genellikle Yenişehir'de ve yabancı müesseselerin civarında bulunan mağazaların sigorta ettirdikleri dikkat çekmekteymiş.

Ne garip bir durumdur bu. Bir kötülük bir başkaları için iyilik olabiliyor.

Patlayan bombalardan Demirel hükümetinin hiç etkilenmediği görülüyor anlaşılır.

İngiliz Financial Times gazetesi "Demirel'in fırtınayı atlattığını ve Türkiye'de bir askeri darbenin beklenmediğini" yazmış.

Gazete "Türkiye'de son birkaç ayda ülkeyi kaplayan şiddet dalgası demokratik rejimi ağır tehditlere maruz bırakmış, huzursuzluk artmış ve askeri darbe kesin bir ihtimal olarak görülmeye başlamıştı. Bununla birlikte Demirel hükümetinin fırtınadan kurtulabileceği anlaşıyor" yorumunda bulunmuş.

5 Şubat 1971 Cuma

Hürriyet bugün "Soygunda gerçek lider Gezmiş değil Yusuf Aslan" manşeti atmış. Başlığın bir yanında senin bir yanında Yusuf'un resmi. Geçen hafta da bir başka gazetede benzer sözler vardı.

Haber şöyle:

"İş Bankası Emek Şubesini soyduktan sonra kayıplara karışan ve hikayeleri efsaneleşmeye başlayan Deniz Gezmiş'le arkadaşları hakkında polis hiçbir ip ucu ele geçiremezken, gerçek liderin Yusuf Aslan olduğu bildirilmiştir.

Soygunun üzerinden üç haftayı aşan bir süre geçmiş, bu arada başta Ankara olmak üzere bütün Türkiye polisi tam seferber olarak

seri halde baskınlar yapmış, fakat bugüne kadar en ufak bir sonuç alınamamıştır. Sadece soygun sanıklarına yataklık ettiği ileri sürülen Sevim Onursal ile Necmettin Baca ve İbrahim Seven teslim olmuşlar, diğerleri bütün gayretlere rağmen bulunamamıştır.

Ortaya atılan “gerçek lider” iddiası büyük ilgi ile karşılanmıştır.

El Fetih Komando Kampında eğitim gördüğü bilinen Orta Doğu Teknik Üniversitesi öğrencisi olarak çeşitli gençlik olaylarını yöneten, bu faaliyetleri sebebiyle fakültesiyle ilişkisi kesilen Yusuf Aslan'ın bir numaralı lider olduğu yolundaki iddiaların gerçek tarafı kesinlikle tespit edilememiştir. Buna rağmen bazı çevreler bu konuda ısrar etmekte “Deniz Gezmiş Yusuf Aslan'ın yardımcısıdır. Gerçek beyin Yusuf'tur” demektedirler.”

Haber aslında polisin yani hükümetin sizin karşınızdaki çaresizliğini dile getiriyor. Yakalanan yok, ipicu yok, kanıt yok... Akılları sıra Yusuf'la senin aranda bir liderlik kavgası yaratmak istiyorlar. Onların anlayışı illa da bir lideri zorunlu kılıyor. Sizse yoldaşlığı her şeyin üstünde tutuyorsunuz.

Hükümet çaresizliğin batağından baskı yasaları ile çıkmayı planlıyor.

Tedbir yasaları diyorlar, yani halkın ve gençliğin uyanışına karşı tedbir.

“Toplu halde görevini bırakan memurlara, devlet daireleri ve okulları işgal edenlere, görevli polis ve jandarmaya hakaret edenlere, duvarlara izinsiz afiş asanlara” hapis cezası getiriliyormuş. Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu ile Dernekler Kanunu da değiştirilecek ve iki yıl sınıfta kalan öğrencilerin dernek yönetim kuruluna girmeleri engellenecekmiş.

6 Şubat 1971 Cumartesi

Bugün kurban bayramı.

Bayram mesajları ise halka ve sizlere yönelik bir tehdite dönüşmüş durumda.

Genelkurmay başkanı Menduh Tağmaç kurban bayramı mesajında:

“Silahlı kuvvetlerin gerçek satılmışların düşmanca tecavüzlerine daha ne kadar sabırla mukavemet edeceğini kestirmek artık

mümkün değildir. Kesin olarak bunların karşısında olacağız” demiş.

Bu tehditler kuru gürültü mü, yoksa olacaklara dair bir sinyal mi, göreceğiz.

8 Şubat 1971 Pazartesi

Hüseyin günlerdir şehirde kalabileceğiniz bir ev arıyor. Dikkat çekmeyecek bir semtte bir hatta birkaç ev kiralamanın uygun olduğuna karar verdiniz.

Evler Çankaya, Ayrancı civarında olsa iyi olur diye düşünüyorsunuz.

ODTÜ Çarşamba günü açılıyor. Ama yine de bir an önce ODTÜ’yü terk etseniz iyi olacak. Burada kısıtlanmış bir halde durmanın, gizlenmenin bir anlamı yok.

10 Şubat 1971 Çarşamba

Tağmaç Demirel’e yardım kararı almış görünüyor. Genelkurmay Başkanı Cumhurbaşkanı Sunay ile görüşmüş. Adam çok açık konuşuyor. Hükümete karşı tabandan gelen bir müdahale talebi olduğunu ve fakat bu yaklaşımı uygun bulmadıklarını, aşırı akımların Türk devletinin geleceğini tehlikeye düşürecek hale geldiğini, hükümete müdahale yerine zararlı akımlarla mücadelede yardım görüşünü benimsediklerini söylüyor. Ve “durum 27 Mayıs önce-sindeki gibi” değerlendirmesini yapıyor. Tağmaç, Demirel ve Sunay aynı yolun yolcusu görünüyor.

Ecevit ise hükümetin getirmeyi düşündüğü tedbirlere ilişkin “bu tasarılar, hak ve özlükleri demokrasi ile ve demokratik anayasamızla bağdaşmayacak ölçüde sınırlamak hatta yer yer yok etmek hedefini gütmektedir” değerlendirmesinde bulunmuş.

TİP’in ise tedbir kanunlarına ilişkin önemli bir tesbiti var. TİP “yeni tedbirler almaya AP iktidarının gücü yetmez” görüşünde.

Tedbir, evet özgürlüklere karşı tedbir.

11 Şubat 1971 Perşembe

Hüseyin kiralamak için bir ev bulmuş. Ayrancı’da, Sovyet Büyükelçiliği’nin yanında, Rüya Caddesi, Şair Nedim Sokakta imiş. Ev sahibi İstanbul’da oturuyormuş. Geçen hafta telefon edip konuşmuş. Kendisini ODTÜ Fen Edebiyat Bölümü öğrencisi olarak

tanıtmış, yaşlı annesi ve üsteğmen olan kardeşi ile birlikte oturacağını söylemiş.

Bugün buluşup kira sözleşmesini imzalamışlar, Yusuf'la birlikte. Yusuf'a da üsteğmen elbisesi bayağı yakışmış. Yusuf kira sözleşmesinde Orhan Sel adını kullanmış. Aylık 1000 liraya anlaşmışlar. Şubat ayının yarı kira bedeli olan 500 lirayı vermiş, kirayı her ay adamın banka hesabına havale edecekmiş.

Şimdi acilen o kiralanan evi donatmak gerekiyor. Yaşanabilir hale getirmek gerekiyor.

12 Şubat 1971 Cuma

Kendi iktidarının ülkeyi ne hale getirdiğine bakmayan Demirel İngiliz The Times gazetesine verdiği demeçte “gençlik olaylarını ajanlar düzenliyor” demiş. Demirel getirmeyi planladıkları baskı yasalarını savunmuş ve “gençlik hareketlerinin elebaşlarının aslında öğrenci olmayıp, vazifelendirilmiş bozguncu ajanlar olduklarını, bu ajanların genellikle 35 yaşlarında veya daha yaşlı olduklarını ve üniversite yurtlarına ve öğrenci topluluklarının arasına gizlenerek faaliyet göstermeyi tercih ettiklerini” söylemiş.

Demirel sanki ağzında bir bakla varmış gibi konuşuyor. Ajanları öyle tarif ediyor ki sanki eliyle kendisi koymuş gibi. Sizden yana bir ajanlık işi olmadığı net, ama kendi tarafından şüphelenmemek için de bir neden yok!

Ama şüphelenecek şeyler de var.

Bugün öğlene doğru hiç beklemediğiniz bir şey oluyor. Radyonun verdiği habere göre saat 11.30 sıralarında silahlı 4 kişi tarafından Ziraat Bankası Küçükkesat Şubesi soyuluyor. Soyguncular maske kullanmıyor ve bankadan 48 bin lira alıyorlar.

Bunu kimin yaptığını çok merak ediyorsunuz.

Kendi aranızda tartışıyor, tahminler yürütüyor ve fakat bir sonuca varamıyorsunuz.

13 Şubat 1971 Cumartesi

ABD Elçiliği Türkiye'de görevli Amerikalılar için can ve mal güvenliği istemiş. ABD Büyükelçisi William Handley Dışişleri Bakanlığına giderek bu isteğini dile getirmiş. Amerikalılar kendilerini güvende hissetmiyorlarmış.

14 Şubat 1971 Pazar

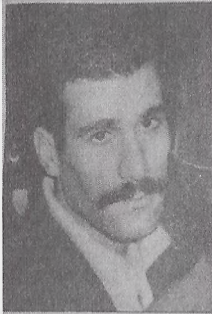
Polis Ziraat Bankası soygununun failleri olarak sizi ilan etti. Helal olsun!

Polise göre sen, İrfan Uçar ve Sinan Cemgil teşhis edilmiş bulunuyorsunuz.

Günaydın'ın manşeti "bankayı soyanlar iz bırakmadı", ama manşetin hemen altında senin ve Yusuf'un resimlerin var.

Polise göre soygun Deniz Gezmiş'in işi

Bankayı soyanlar yine iz bırakmadı

DENİZ GEZMİŞ

YUSUF ASLAN

Ziraat Bankasına giren üç kişiden ikisi Deniz Gezmiş ile Kor Koçalak. Hesap açtırmak isteyen ise İrfan Uçar

- Polis'in yaptığı açıklamaya göre, otomobilde bekleyen dördüncü sanık, Sinan Cemgil veya Yusuf Aslan ..
- Polis yetkilileri "Belki biraz geç, belki çok geç fakat er geç yakayı ele vereceklerdir" diyor ..
- Kaçırıldıktan sonra bayıltılıp elleri bağlı olarak yol kenarına atılan şoför Fazlı Alpay'ı polisler devamlı sorguya çekiyor ..

Polis "soygun Deniz Gezmiş'in işi" demiş. Ve şöyle devam etmiş: "Ziraat Bankası'na giren üç kişiden ikisi Deniz Gezmiş ve Kor Kocalak. Hesap açtırmak isteyen ise İrfan Uçar. Otomobilde bekleyen dördüncü sanık ise Sinan Cemgil veya Yusuf Aslan. Otomobilde bekleyen dördüncü sanık Sinan Cemgil veya Yusuf Aslan... Polis yetkililerinin verdiği bilgiye göre, sanıklar beş kişi olarak olay yerine gelmişler, üç kişi bankaya girmiş ve bir kişi dışarıda beklerken bir kişi de soygunda kullanılan takside oturmuş-

tur.” Polis in iddiasına göre görgü tanıklarından çoğu Sinan Cemgil’i resimlerinden tanımışlar.

Milliyet’in manşeti daha da kesin: “Bankayı Deniz Gezmiş ve arkadaşları soydu!”

Polisin bu işi sizin yaptığınıza dair kesin kanıtları şunlarmış.

1.Banka memurları ve arabanın şoförü fotoğraflardan sizleri teşhis etmiş.

2.İşbankası soygunu ile son soygun arasında büyük benzerlikler varmış. Sanıklar çaldıkları arabayı kullanmışlar, maske takmamışlar ve sevim Onursal’ın evindeki olayda olduğu gibi banka memurlarını sahte bomba ile korkutmuşlar.

3.Sanıkların kaçırdıkları 06 AZ 470 plakalı otomobilde bulunan parmak izleri sanıkların bazılarının parmak izlerini tutmaktaymış.

Polisin başka senaryoları da var. Öyle şeyler anlatıyorlar ki sizlerin bile inanası geliyor:

“Ziraat Bankası Küçükesat Şubesini beş kişi soymuştur. Deniz Gezmiş ile arkadaşları olduğu ileri sürülen banka soyguncuları şoför Fazlı Alpay’ın 06 AZ 470 plâkalı otomobilini çaldıktan sonra, banka önüne gelmişlerdir. Otomobili Yusuf Aslan kullanmış, arabadan ilk olarak Sinan Cemgil inmiş ve etrafı tarassut etmiştir. Daha sonra Deniz Gezmiş bankanın önünde dolaşmış, tekrar otomobile binmiştir. Sinan Cemgil’in işaretinden sonra, Deniz Gezmiş, Sinan Cemgil ve İrfan Uçar bankanın içine girmiş. Kor Kocalak bankanın dışında “erketede” Yusuf Aslan da otomobilin içinde arkadaşlarının bankadan çıkmasını beklemiştir.

Gezmiş ve arkadaşları bankaya girmeden biraz önce de Bardacık Sokakta bir evin önünde bir süre dolaşmışlar, soygunu yaptıktan sonra, Bardacık Sokak’tan Olgunlar Sokağına inmişler ve çaldıkları otomobili burada bıraktıktan sonra âdeta sır olmuşlardır.”

Şu anlatıma, şu senaryoya bak! Ne kolay işin içinden çıkıyor, ne kolay olayı çözüyor polis! Yöntemleri çok net: Vurun abalıya...

Ama bütün seferberlik hallerine rağmen size dair bir tek ipucu elde edemeleri onları çıldırtıyor olmalı.

Sizin dosyayı rafa kaldırmışlar. Aramaya “isteksiz” bir şekilde devam ediyorlarmış. “belki biraz geç, belki biraz güç, fakat er-geç yakayı ele vereceklerdir, bekliyoruz inşallah semeresini alacağız” noktasına gelmişler.

Hatta işi azıtıp veznedarları suçlamışlar: “Ellerinde tabanca bulunan iki veznedar neden soyguncuların üzerine ateş etmediler, o tabancalar onlara süs için mi verildi” diye.

"Sakın teslim olmayın."

Banka soyduktan
iddiasıyla aranan
üç gencin babae-
leri de ağır bir-
likte yakıldı.

* Bə baba da teslim olduğunu təklif edərkən, uşaqlarına işgəncə edəcəyindən qorxıyır.

Y. NKAGA'da 15 Bin-
400 kar. Enak Şube-
de Tıbbi Şahin KÖ-
kçesit Sülemani toplu-
cu idması ile polis tara-
fından aranan Deniz Ge-
rnis, Yusuf Aşan ve Si-
nan Camgöz'in babaları
ve kızı oğullarına "Tas-
nif olmaları" kararını
vermişlerdir.

CEMİL GEZMİŞ :

"Bu boyilere hainliat-
mak isterim. Her ku-
şun eli yanmaz. Bazı-
larının ki midelere o-
turur. Deniz Gormi-
de, kendisine ferah
hazırlayanların kul-

BESİR ASLAN :

Hükümetin, polisin çizgisi giderek netleşiyor.

Bu durumu çok yerinde bir şekilde fark eden babalarınız oluyor. Baban, Yusuf'un babası daha 15 gün önce sizlere teslim olmanız, adalete, polise güvenmeniz gerektiği yönünde çağrı yapıyorlardı.

Bugün Hürriyet'te babalarınızın süreci kavrayan çağrısını okuyunca sonsuz bir mutluluk kaplıyor içinizi.

Gazete'de Adnan Cemgil'in, Cemil Gezmiş'in, Beşir Aslan'ın resimleri yan yana.

Hürriyet manşetine babalarınızın sizlere seslenişini çıkarmış bulunuyor:

“Sakin teslim olmayın!”

Gazete “baba nasihatı” diyor ve şöyle devam ediyor:

“Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Cemgil’in babaları oğullarına mesaj gönderdi. Banka soydukları iddiasıyla aranan üç gencin babası da ağız birliği yaptı.

Üç baba da teslim oldukları takdirde çocuklarına işkence edileceğinden korkuyor.”

Babalarınızın resimlerinin altında şu notlar yer alıyor:

ADNAN CEMGİL: Sinan Cemgil'in babası:

“Oğlumla iftihar ediyorum. Sömürü düzenine karşı mücadele ateşini söndürmeyeceklerdir.

Bu savaşın ön safında döğüşen gençlerden birinin babası olarak övünç duyuyorum. Anayasa dışı davranışlarıyla, her gün biraz daha meşruluklarını kaybedenler, emperyalizme ve sömürü düzenine karşı mücadele ateşini söndürmeyen ve bu savaşın ön safında dövüşen gençlerden birinin babası olarak övünç duyuyorum. Banka soygunları bir tertiptir. CİA'nın uyguladığı bir metottur.”

CEMİL GEZMİŞ: Deniz Gezmiş'in İlköğretim Müfettişi olan babası:

“İlk günlerin heyecanı içinde oğlumun teslim olmasını istemiş-tim. Şimdi anlıyorum ki işin içinde başka işler var. Elimde güçlü deliller var. Zamanı gelince bunları açıklayacağım. Olay polisiye

olmaktan çıkıp politik nitelik kazandı. Polis Deniz için “elimize geçerse çiğ çiğ yiyeceğiz demiş. Bu beylere hatırlatmak isterim. Her kuşun eti yenmez. Bazılarının ki midelere oturur. Deniz Gezmiş de kendisine tertip hazırlayanların midesine oturacaktır. Olaylar ters geliyor. Hükümet bakalım bu işi nasıl bağlayacak.”

BEŞİR ASLAN: Yusuf Aslan'ın babası:

“Polisler, Yusufumu yakalarsa yapmadığı bir çok suçu da kendisine yükleyecektir. Oğul, sen benim için zaten ölmüşsün, kurşunlara hedef ol, ama sakın teslim olma. Çünkü işkence çekmeni hiçbir zaman istemem. Yüreğim dayanamaz. Bir kere öl.”

Onlar sizlerle gurur duyuyor. Sizler de babalarınızla ne kadar övünseniz, gurur duysanız azdır!

**Polise göre Deniz Gezmiş, İrfan Uçar
ve Sinan Cemgil teşhis edildi**

Soyguncular yine kayıp

● **Başbakan, «Bu bir taktik» dedi**

15 Şubat 1971 Pazartesi

Gayeniz yakalanmamak değil. Bu olsaydı başardınız demekti. Ama siz harekete geçmek istiyorsunuz.

Hüseyinler keşif yapmıştı. Balgat'ta, ODTÜ'ye yarım saatlik yürüyüş mesafesinde, bir Amerikan üssü var. Burada silah depolarının olması muhtemel. İşte hedefiniz o depolar. Muhafazası zayıf

silah ve mühimmat depoları. Baskın yapıp, silahlara el koymak kararındasınız.

Keşif üzerinden basit bir kroki hazırlıyor Hüseyin. Depoların yerleri, yaklaşma, baskın ve kaçış yollarını işaret ediyor.

Amerikan üssü çok geniş bir alanı kaplıyor. Memleketin bilmem kaç kilometresi işgal altında. Burası da onlardan biri. Bir yanı Dikmen, bir yanı Harp Okulu, bir yanı Balgat.

Üssün etrafı dikenli tellerle çevrili. Bu telleri kesecek malzeme teknik bölümden sağlanıyor. Baskın anı için silahlar tamam.

Yürüyerek ODTÜ'den çıkıyorsunuz. Gece el ayak çekilmiş. Karakusunlar Köyü'nün alt tarafından geçiyorsunuz.. Yerler don. Hava buz gibi. Saat 03.00 sıraları. Üssün Dikmen'e yakın bölümünden girmeyi planlıyorsunuz. Ana kapıya da uzak değil. O noktada tel örgüler kesiliyor. İçeri sen, Sinan, ve Yusuf süzülüyorsunuz. Alpaslan ve Hüseyin dışarıda kalıp mevzileniyorlar.

Silah deposu olarak keşfettiğiniz ve krokide işaretlediğiniz depoya giriyorsunuz, depo bomboş silah falan bulamıyorsunuz.

Canınız sıkılıyor.

Biraz ilerinizdeki PX'in yani alışveriş yerinin önünde bir kamyonet duruyor. Ona yöneliyorsunuz. Direksiyonun başında gazetesini okuyan bir zenci çavuş var. Anlaşılan nöbette. Yusuf'la sen kamyonetin iki yanından ön kapılarını hızla açıyor ve adama silahlarınızı doğrultuyorsunuz. Sinan adamın elindeki telsizi alıyor. Silahı yok.

Susmasını işaret ediyorsunuz parmağınızı dudağınıza götürerek. Silahlar nerede, silah deposu neresi diye soruyor Yusuf İngilizce olarak. Adam panikliyor. Adam burada silah ve silah deposu bulunmadığını söylüyor. İnanmasanız da yapacak bir şeyiniz yok. Gidelim diyorsunuz.

Yusuf adamı yana itip direksiyona geçiyor.

Sinan'la sen kamyonetin kasasına atlıyorsunuz.

Adama nizamiyede kaç kişi olduğunu soruyorsunuz bir kişi olduğu cevabını alıyorsunuz.

Tam kapıdan çıkmak üzereyken iki nöbetçi ortaya çıkıyor ve nöbetçiler dur işareti yapıyorlar. Yusuf gazlıyor. Nöbetçiler silahlarını çekiyor. Bunu fark eder etmez Sinan'la başlıyorsunuz ateşe. Havaya doğru ateş ediyorsunuz, vurmak için değil, korkutmak için.

Yusuf çavuşu “bak iki kişilermiş, bize yalan söylediğinden iki kişinin ölümüne sebep oldun” diyerek korkutuyor.

Öylece kalakalıyor nöbetçiler.

Kapıdan sola dönüp Konya yoluna yöneliyorsunuz. Yavaşlıyorsunuz. Hüseyin ön tarafa biniyor Alpaslan da yanınıza atlıyor.

Yusuf Fen Lisesi karşısında bir yerde arabayı durduruyor. Hüseyin kolundan tutup çavuşu indiriyor. Sizler de atlıyorsunuz arkadan. Tepeye doğru tırmanıyorsunuz.

Yusuf Amerikalılara ait arabayı Ahlatlıbel’e doğru sürüyor. Karşıdan bir polis arabası geliyor, üstünde lambaları yanıp sönen. Yusuf arabayı hafif sağa çekip yol veriyor polisler. Bir şey fark etmeden geçip gidiyor polisler. Tepeye vardığınızda bütün Konya yolu ayağımızın altında kalıyor. Yusuf Amerikalıların arabasını Dikmen Kireç Ocaklarının önünde sarampole yuvarlıyor. Görebiliyorsunuz. Alpaslan başındaki siyah beresini adamın başına geçiriyor ve yüzünü de kapayacak şekilde ön tarafını iyice aşağı çekiyor. Kolundan tutarak yürüyor adamlar.

Hep beraber 1. yurt 201 numaralı odaya, yani karargaha geliyorsunuz.

Birer bardak çay içip soluklanıyorsunuz. Adama da çay veriyorsunuz.

Bu zenci çavuş misafiriniz mi, tutsağınız mı?

Sorgulamaya başlıyorsunuz çavuşu. Sinan yapıyor bu işi.

Adam zenci, Amerikan ordusunun bir çavuşu, adının Jimmy R. Finley olduğunu söylüyor. 25 yaşındaymış, geçen yıl ekim ayında Türkiye’ye gelmiş, bekar ve Teksaslıymış. Yaşlı ve biraz rahatsız bir annesi varmış. Kendisine dair bunları anlatıyor.

İçtiğiniz Birinci’den çavuşa da veriyorsunuz.

Sinan Çavuş’a Amerikadaki zenci problemleri hakkında sorular soruyor. Sizlerin ayrımcılığa uğrayan zencilerin yanında olduğunuza, Amerikadaki Kara Panterleri desteklediğinizi ve dostu olduğunuzu söylüyor. Çavuş susuyor cevap vermiyor. Türkiye’de bulunan Amerikalılar ve faaliyetleri hakkında bilgi istiyor. Çavuş bunlara da cevap vermiyor.

Ancak Amerikalıların silah deposunun nerde olduğu yolundaki soruya Çavuş Finley ‘Tunus Caddesi’ndeki Amerikalıların kaldığı binanın bodrum katı silah deposudur’ şeklinde karşılık veriyor.

Sinan, gece boyunca çavuşla konuşuyor. Ona Türkiye'nin içinde bulunduğu durumu, Amerika'nın bir emperyalist devlet olarak Türkiye ve dünyada baskı ve sömürü düzeninin varlığını sürdürmek için faaliyet yürüttüğünü, Vietnam Savaşı'nın haksızlıklarını anlatıyor.

Bir ara çavuşun ağladığını görüyorsunuz, sakın olmasını, ona bir zarar vermeyeceğinizi, akşam serbest bırakacağınızı söylüyor.

Çavuşun telsizi sürekli cızırdıyor. Ankara polisinin gece boyunca hareketlerini telsizden dinleyebiliyorsunuz.

Bir ara Yusuf telsizi eline alıp Ankara 2. şube müdürü Tarzan Mustafa'ya sesleniyor. Bu polis şefi çok ünlü, asayişten sorumlu ve gençlik eylemlerinde hep yüzyüze olunan birisi. Adama 'Tarzan Mustafa' deniliyor. Bir olayda ayağı mı burkulmuş. Ayağında 'Tokyo terlikleri'yle koşuşturmaya devam etmiş. Ayakkabı giyemediği için de bu lakabı takmışlar. Yusuf bağıyor: "Tarzan Mustafa nasılsın, gel bizi alsana!"

Gece geçiyor, gündüz biraz kestirmek fena olmuyor.

Radyo çavuş konusunda hiçbir haber vermiyor. Ya Amerikalılar haber vermemiş olmalı ya da polis duyulsun istemiyor.

Akşam oluyor. Artık çavuşla bir işiniz kalmıyor. Onu rehin tutmayı da düşünmüyorsunuz. Her zamanki gibi Yusuf bir araba ayarlıyor. Saat 21.00 sıraları. Çavuş'un gözleri bağlanıyor. Alpaslan'da yanına oturuyor. Konya yolundan Bahçelievler'e götürüyorlar. Cebine 20 lira koyuyorlar, bununla bir taksiye binersin diyorlar. Kendileri uzaklaşana kadar gözlerini açmamasını tembihliyorlar. Yurda geri dönüyorlar.

16 Şubat 1971 Salı

Hüseyin gazeteleri getiriyor yine. Yurttasınız. Merakla gazetele-ri inceliyorsunuz. Evet tüm manşetlerde Zenci Çavuş! Hepsinde çavuşun ve Yusuf'un şarampole yuvarladığı 1969 model sol ön lastiği patlamış Chevrolet'in resmi. Ve büyük bir telaş...

Ve iki tesbit:

Bir: "Resmi makamlara hakim olan görüş, banka soygunları ve bomba olaylarından sonra ortaya çıkan bu durumun ŞEHİR GERİLLASI HAREKATININ bir başka yönden ortaya çıkarılmasıdır."

İki: "Polis yetkilileri Amerikalıyı Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının kaçırdığını düşünüyoruz. Cezaevinde bulunan devrimci öğrencilerin serbest bırakılmasını isteyeceklerini sanıyoruz" demişler.

Gazeteler "Amerikalı bir çavuş kaçırıldı. Olay Türk polisine bildirilmedi.

Ankara'da sabaha karşı, silâhlı 5 kişi tarafından

Kaçırılan Amerikalı çavuş gece serbest bırakıldı

James Finley

Kaçırılan Amerikalı Zenci Çavuş James Finley görülmektedir.

**Kaçırılanlar serbest bıraktıkları Amerikalıya
taksi parası da verip «Haydi git» dediler**

● OLAY SIRASINDA, AMERİKALİ ÇAVUŞLA MEÇHUL ŞAHİSLER ARASINDA SİLÂHLİ CATTİŞMA OLMUŞ VE TABANCASINDAKİ KURŞUNU BİR TEN ÇAVUŞ KAÇAMIYARAK YAKALANMIŞTIR.

● SAAT 2'DE SERBEST BIRAKILDIKTAN SONRA AMERİKALİ NAKATÇILARINA BAŞVULAN ÇAVUŞUN KURTULUŞUNU TÜRK POLİSİNİN ÇOK İZAH SONRA ÖZENDİĞİ BİLDİRİLDİ.

(Yazı: A. S. S. S. S.)

Çavuş, Amerikalı Silâhlı bir mizanetçi Ankaradan kaçırıldı.

Balgattaki Amerikan tesislerinden kaçırma olayında silah da kullananlar bulunamadı. Ankara'da sabaha karşı silâhlı 5 kişi tarafından kaçırılan Amerikalı zenci çavuş gece serbest bırakıldı. Tabanca, molotof Kokteyli, dinamit, banka soygunları... Ve nihayet

ADAM DA KAÇIRDILAR. Sabah 03'te kaçırılan Amerikalı ZENCİ ÇAVUŞ 21.00'de serbest bırakıldı..." şeklinde başlıklar kullanmışlar.

Gazetecilerin, polisin, Amerikalıların, hükümetin hepsinin şaşkın olduğu görülüyor. Durumu anlamaya ve kavramaya çalışıyorlar.

Polis hemen el altından bu işi isizin yapmış olduğunuzu açıklıyor, yayıyor. Bu işin şehir gerillası hareketinin bir parçası olduğu tahlilini yapıyorlar.

Olayın sempatik bir yanı gazetelere göre sizin zenci çavuşa taksi parası vermeniz. Bütün gazetelerde bu var: Kaçıranlar serbest bıraktıkları Amerikalı'ya taksi parası da verip "hadi git" dediler.

Çavuş da verdiğiniz parayı kullanarak bir taksiye atlayıp karargaha yani adamı aldığınız yere geri dönüyor.

Çavuş üsse dönene, hatta olay gazetecilere intikal edene kadar Amerikalılar olayla ilgili olarak ne Türk hükümetine ne de polise bilgi veriyorlar. Bu çok ilginç bir durum. Amerikalılar kaçırılma olayını gizliyorlar. Durum aleniyet kazandıktan sonra da Türk hükümetiyle bilgi paylaşımında istekli görünmüyorlar. Olayın bazı yönlerinde Amerikan makamlarının verdiği bilgi yetersiz bulunuyor...

Olay, Türk polisine bildirilmedi

BALĞATTAKİ AMERIKAN TESİSLERİN
DEN KACIRMA OLAYINDA, SİLAH DA
KULLANANLAR BULUNAMADI...

ÇAVUŞ FINLEY'İN KAÇIRILDIĞI KEN-
Dİ ARABASI, LASTİĞİ PATLAK,
İŞLER VAZİYETTE BULUNDU...

OLAYIN BAZI YÖNLERİNDE AMERİ-
KAN MAKAMLARININ VERDİĞİ
BİLGİ YETERSİZ BULUNUYOR...

**Amerikalı bir çavuş
kaçırıldı**

A.B.D.

ANKARA (Cumhuriyet Bürosu)

Gazetelerin her birinin dünkü işin nasıl olup bittiğine dair kendi hikayeleri var:

Olay yerinde yapılan aramada nizamiyenin yanında park etmiş başka bir kamyonette 4 kurşun deliği ve 8 kovan bulunmuştur.

Amerikalı çavuşla beraber kaçırılan 69-1704 plakalı kamyonet saat 7.30 sularında Dikmen'de bir şarampolde kapıları açık, lastiği patlak, çalışır vaziyette ve boş olarak bulunmuştur. Kamyonette kurşun ve kan izleri görülmüştür.

Amerikalı yetkililer, gerek Finley'in gerekse nizamiyede bekleyen iki havacı çavuşun silahsız olduğunu söylemişlerdir.

Ancak olaydan sonra tesislere giden gazeteciler nizamiyedeki yeni nöbetçilerin silahlı olduğunu görmüşlerdir."

Amerikalıların açıklamalarına göre yarasız ve beresiz yorgun bir halde birliğine dönen Finley önce kendi makamlarınca sorguya çekiliyor. Amerikalılar geç vakte kadar bu konuda bir açıklamada bulunmuyorlar.

Polis Amerikalı çavuşun serbest bırakıldığını ve karargahına döndüğünü Milliyet muhabirinden öğreniyor ve bundan sonra harekete geçerek Amerikalılarla temas kuruyor.

Emniyet Müdür Muavini Yaşar Yiğit, durumu öğrendikten sonra 2.Şube Müdürü Mustafa Erdoğan'ı görevlendiriyor, o da Tuslog'a gönderdiği üç polisle Çavuş Finley'i emniyet sarayına getiriyor. Finley'in polisteki sorgusuna bir Amerikalı yetkili de katılıyor. Finley, önemli sorulara cevap vermiyor. **Çavuşa sizlerin resimleri de gösteriliyor.** Zenci çavuş, "Beni kaçırانlar 5 kişiden fazlaydı. Gözlerimi bağladılar. Kimseyi görmedim!" diyor.

17 Şubat 1971 Çarşamba

Sizin zenci çavuş bayağı sıkı bir adam çıktı.

Çavuşu önceki akşam polisten sonra MİT'in de sorguladığı anlaşıyor. Sorgulama Millî İstihbarat Teşkilâtının Atatürk Orman Çiftliğindeki karargâh binasında gerçekleşmiş. Sorgulamaya Emniyet Genel Müdürü Ömer Naci Bozkurt, Ankara Valisi Ali Rıza Yaradanakul, Ankara Emniyet Müdür Muavini Yaşar Yiğit de katılmışlar ve kendisinden kaçırma olayı hakkında bilgi edinmişler daha doğrusu edinememişler.

Sizin çavuş sağlam çıkmış. Tek bir bilgi kırıntısı dahi vermemiş.

Çavuş dün sabah ifade vermek için yeniden Emniyet Müdür-lüğüne çağırılmış.

Saat 10.35'de yanında iki Amerikan polisi olduğu halde Emniyet Müdürlüğüne getirilen Çavuş Finley önce İkinci Şube Müdürü Mustafa Erdoğan'ın yanına alınmış. Bir saat kadar tercüman vasıtasıyla İkinci Şube Müdürüyle konuşan zenci çavuş daha sonra soruşturmayı yürüten Ankara Savcı Yardımcılarından İrfan Akça'ya 4 saat 15 dakika ifade vermiş. Savcının yanında Emniyet 2. Şube müdürü Mustafa Erdoğan da hazır bulunmuş.

Amerikalı çavuş kendisini kaçıranların önce Konya yoluna sap tıklarını daha sonra Eskişehir yoluna döndüklerini ve burada başına bir çuval geçirdiklerini anlatmış. Başına torba geçirildikten sonra araçtan indirildiğini, bir eve götürüldüğünü ve burada uzun süre karanlıkta bekletildiğini söylemiş.

Savcının yaptığı açıklamaya göre Amerikalı çavuş kendisine gösterilen resimlerden hiç birini tanıyamamış ancak sanıklarla karşılaştığı takdirde kendilerini teşhis edebileceğini söylemiş.

Savcının yanından ayrıldığı sırada kapıda bekleyen gazetecilerin bazı sorularına cevap vermiş. Amerikalı çavuş kendisini kaçıranların iyi davrandıklarını, yiyecek içecek verdiklerini söylemiş, “nereye götürdüklerini ve kaç kişi olduklarını hatırlıyor musunuz?” sorusuna “hayır hatırlamıyorum, çünkü gözlerim devamlı bağlıydı” cevabını vermiş.

“Peki nöbetleyken onlara ilk rastladığınız anı hatırlıyor musunuz?” sorusuna, “evet hatırlıyorum” şeklinde cevap veren çavuş, “o zaman ne yaptılar” diye soran gazeteciye: “Beni kaçıran çocuklar hiç de fena insanlar değilmiş, gözlerimi bağladıkları halde, bana rahat hareket imkânı sağladılar” demiş.

Finley, “İki kişi sitenin içinde önüme çıktı, daha ne için geldiklerini bile soramadan arkadan üzerime üç kişi daha çullandı, başıma sert bir cisim ile vurdular, kendime geldiğimde zannederim bir taksi içindeydim ve gözlerim bağlı bilmediğim bir yere götürülüyordum, sonra, gene gözlerim bağlı olarak birkaç basamak merdiven çıkartıldım, bir eve girdik, çok az İngilizce bilen biriyle konuştum ve tahminen olay sabahı 10 sıralarında karnım acıkmıştı ve beni kaçıranlara yemek istediğimi söyledim, bana ekmek ve su verdiler, sonra, sert bir Türk sigarası ikram ettiler ve onu içtim” şeklinde konuşmuş.

Çavuşu kaçıranlar tesbit edilemedi

**B. Elçilik,
Amerikalı
ailelerin
evlerinin
korunmasını
istedi**

ANKARA, (Cumhuriyet Bürozu)

Beşeriyet kâfirleri tarafından Balgat'taki Amerikan tesislerinden kaçırıldıkları 18 saat sonra serbest bırakılan Amerikalı havacı zenci çavuş Jimmy Ray Finley dün Türk ve Amerikan adli ve emniyet makamlarına olay hakkında ifade vermiştir. Finley'in kendiler tarafından ve ne maksadla kaçırıldığı hususla tesbit edilememiştir.

Kendisini kaçıranlar tarafından verilen tahdit parayla bir arakaya binerek Balgat'taki birliğe saat 21 sıralarında dönen Finley, Amerikan makamlarına serbest bırakıldığını söylemiştir.

Finney bundan Amerikan askeri yetki makamı ve sonra da Amerikan askeri adli yetkililer

leri, kaçırılma olayı ile ilgili olarak Finley'in ifadesini almışlardır. Bundan sonra Ankara Emniyetinden bazı yetkililer, Amerikan askeri polis tarafından Balgat'ta davet edilmiş ve olay hakkında bilgi verilmiştir. Çavuş Finley, Amerikan ma-

kamlarının soruşturmasını tamamlamadan sonra Ankara emniyetine vermiştir. Ankara polisi, olay ile ilgili olarak ifadesini almışlar ve çeşitli sorular yöneltilmiştir. Bundan sonra Ankara Hava Yardımcılarının (Ankara Sa. 7, 80, 1 de)

Tesisin statüsü belli değil

ANKARA (Cumhuriyet Bürozu) — Amerikalılara ait Balgat'taki tesislerin Amerikalı çavuşun kaçırılması olayı, uygulama anlaşmalarından aradan geçen 10 ayı rağmen tamamlanmamış olduğuna ortaya çıkmıştır. Uygulama anlaşmasının «İkili anlaşmalarla ilgili temel anlaşma»nın imza tarihi olan 3 Temmuz 1959 dan sonraki 6 ay içinde kesin şekillenmesi gerektiğiydi. Devletleri Ankara'yı içinde kesin şekilde anlaşma statüsünde ile ilgili bağından bir yetkilili, Balgat'taki Amerikan tesisinin statüsü ile ilgili (Ankara Sa. 7, 80, 4 de)

ANKARA (Cumhuriyet Bürozu)

ABD Büyükelçiliği, Ankara'daki Amerikalıların can ve mal emniyetinin daha iyi korunabilmesi için, Ankara'daki Amerikan binaları etrafındaki evleri bir hat içinde izah edilecek Türk polisine vermesi ve daha fazla polis tarafından kontrolün yapılmasını istemiştir.

Ayrıca, Büyükelçilik, Türkiye'deki sivil ve askeri personele bir genelge dağıtarak, son zamanlarda artan tehdit olaylarının daha iyi korunacaklarını ve ne gibi tedbirler alınacaklarını bildirmiştir. Bu tedbirler arasında (Ankara Sa. 7, 80, 1 de)

Amerikalı zenci çavuş meğer Müslüman'mış. Her cuma Hacı Bayram Camiine giderek cuma namazı kılıyormuş ve Muhammed Ali Clay'ın hayranı imiş. Çavuş, "bütün arkadaşlarım Müslüman olduğum halde başıma böyle bir olay geldiği için benimle alay ediyorlar" demiş.

Çavuşa helal olsun bir çok şey anlatmış ve anlatması gereken şeyleri anlatmamakta direnmış! Bilgi verir gibi yapıp tek bir bilgi vermemiş.

Milliyet'te Mete Akyol'un bir kurgusu var, sizin çavuş olayına ilişkin. Çavuş "Zenci olduğum için beni serbest bıraktılar" demiş, sizlerse çavuşa "bizi affet" demişsiniz. Güzel, hoş bir kurgu olarak kaydediyorsun:

"Çavuşu kaçıranlar onun zenci olduğunu ancak saklandıkları eve geldikleri zaman anladılar.

Kaçırılan Amerikalı çavuş James Finley kendini kaçıranlar tarafından hırpalanmamasının ve bu kadar kısa bir süre içinde serbest bırakılmasının sebebini bilse idi dünyaya zenci olarak geldiğine hayatında belki de ilk kez şükredecekti.

Amerikalı çavuşun daha çok ve daha uzun süre üzülmeden serbest bırakılmasının tek sebebi onun zenci oluşu idi.

Çavuş Finley'i gecenin karanlığında kaçırıp, arabaya bindikten sonra gözleri bağlı olarak kesinlikle bilinmeyen bir semtte kesinlikle bilinmeyen bir eve getiren beş kişi kaçırdıkları Amerikalı'nın zenci olduğunu ancak eve geldiklerinde ışıkları yaktıkları zaman anlayabildiler.

Ve yaptıklarına ilk kez o an pişman oldular.

“Gece biraz daha uzun olsaydı ve Amerikalı çavuş da o kadar heyecanlı olmasaydı kaçırıldığından belki de yarım saat sonra serbest bırakılacaktı.

Amerikalı çavuşu kaçıranların ona ilk sözleri bizi affet oldu.

“size en ufak bir zararımız dokunmayacak” dediler Finley’e. “Sizi hava karardıktan sonra serbest bırakacağız. Bu hareketlerimizi, Amerikalının sizleri cepheye süren, bizleri de sömürenlerine karşı olduğumuz için yaptık. Bu hareketimiz bir tedhiş hareketi değil, bu tutumu protesto hareketidir.”

Kaçıranlar, zenci çavuş Finley’e önce konyak ikram ettiler. Bir süre sonra da çay ikram ettiler.

Gün bitip, hava karardıktan sonra ondan yine özürler dileyerek gözlerini bağladılar ve bir arabayla Kızılay Meydanı çevresine getirdiler.

“Seni burada indireceğiz ve biz de buradan hemen ayrılacağız. Biz hareket etmeden gözlerini açarsan, bizi silah kullanmaya zorlamış olursun. Onun için biz hareket ettikten bir süre sonra açabilirsin gözlerini” dediler.

Amerikalı çavuş arabadan indirildikten sonra bir süre gözleri bağlı bekledi yolun kenarında. Kendini oraya bırakanların oradan tamamen ayrıldıklarına emin olduktan sonra gözlerini açtı ve bir taksiye binerek birliğine döndü.

Üs'teki Amerikalılar bir zenci vatandaşlarını ilk kez bu kadar candan karşıladılar.”

Çavuşun ifadesinden sonra polis yetkilileri fikir değiştirmişler ve zenci çavuşu kaçıranların sizlerle bir ilişkisinin bulunmadığını açıklamışlar.

Polis şefleri nedense kaçırma olayının “başka bir solcu grup” tarafından gerçekleştirildiğini, bunu da kaçırma olayını her zaman yaratabileceklerini ve bunu başarabileceklerini göstermek için yaptıklarını öne sürmüşler. Polis ayrıca Balgat'taki Amerikan tesisleri-

ne giren bilinmeyen kişilerin asıl amaçlarının adam kaçırmak olmayıp tesisi sabote etmek olduğunu da ileri sürmüştü.

Polisler çavuşu kaçıranların Amerikan polisinin kullandığı walky-talky adı verilen seyyar telsizi aldıklarını, bu telsizden polis telsizinin rahatlıkla dinlenebileceğini bu nedenle kaygılı olduklarını dile getirmişler.

Sizin çavuş işinden sonra Amerikalılar iyice telaşa kapılmış. ABD Büyükelçiliği, Ankara'daki Amerikalıların can ve mal emniyetinin daha iyi korunabilmesi için, oturdukları evleri bir haritada işaretleyerek Türk polisine vermiş ve daha fazla polis tarafından kontrolün yapılmasını istemiş. Ayrıca ABD Büyükelçiliği Türkiye'deki sivil ve askeri personele bir genelge dağıtarak son zamanlarda artan tedhiş olaylarına karşı nasıl korunacaklarını ve ne gibi tedbirler alacaklarını bildirmiş.

Bu arada bir vahim durum da ortaya çıkıyor. Cumhuriyet'e göre Balgat Amerikan tesisinin statüsü belli değilmiş. Şöyleki "ikili anlaşmalarla ilgili temel anlaşma"nın imza tarihi olan 3 Temmuz 1969'dan sonraki 6 ay içinde "uygulama anlaşmasının" kesin şeklini almış olması gerekiyormuş. Balgat'taki tesise ilişkin uygulama anlaşması aradan geçen 19 aya rağmen tamamlanmamış.

Bugün Dev-Genç adına Ertuğrul bir basın toplantısı düzenleyerek çavuşun kaçırılması olayı ile Dev-Genç'in bir ilgisinin bulunmadığını açıklıyor. Şöyle demiş Ertuğrul:

"Halkımızın can güvenliğinin olmadığı ülkemizde halkımızın baş düşmanı ABD emperyalizminin ajanlarının can güvenliği sözkonusu edilemez. Halkımız ABD emperyalizmi ve bütün halk düşmanlarına hesap soracaktır.

Amerikalı çavuşun kaçırılması, banka soygunu ve bomba olaylarıyla Dev-Genç'in bir ilgisi bulunmamaktadır. Bizim tek tek şahıslarla uğraşacak vaktimiz yoktur. Son zamanlarda gittikçe artan dinamitleme, bombalama, adam kaçırmaya gibi şiddet hareketleri ile örgütümüzün ilgisi yoktur. Eğer biz böyle şeyler yapmağa kalkarsak, bunu bizim yaptığımızdan kimsenin haberi olamaz. Biz tüm emperyalizme karşı savaşıyoruz!"

Nasıl savaşıyorlarsa?...

18 Şubat 1971 Perşembe

Bugün Cumhuriyet'te ilginç bir haber var. Cumhuriyet sizlerin Gaziantep'e 50 bin lira göndererek kaçakçılara 16"lık Map marka tabanca siparişinde bulunduğunuzu yazıyor. Bu iş nasıl alenileşmiş öğrenmeniz gerekiyor.

Sizin İş Bankası paralarıyla ilgili hesabı Hüseyin tutuyor. Paralar onda kalıyor. Hüseyin geçen hafta Sinan'ın isteği üzerine Alpaslan aracılığıyla silah temini maksadıyla Mustafa'ya 40 bin lira göndermişti. Bu parayı Kadir dağa götürecekti. Acaba gazetede sözü edilen bu durum mudur merak ediyorsunuz.

Gerçi ortada çok fazla balon haber, yaygın efsane var.

Bir şoför dün Yusuf Aslan ve Sinan Cemgil'i Reyhanlı'da gördüğünü ileri sürmüştü.

Şoför işi daha da azıtarak "Yusuf Aslan ve Sinan Cemgil Reyhanlı'da berberlik yapan Mehmet'e tıraş olmuşlar, Abidin Zeyno adındaki bir taksicinin taksisini kiralayarak Cilvegözü sınır kapısına gittiler" demiş. Yusuf'la Sinan'ın yüzlerine bakıyorsun gülerek, aynı anda iki yerde nasıl oluyorsunuz, evliya oldunuz beyler diye takılıyorsun!

Polisin de takıntıları var sizlere dair.

Geçen hafta Ziraat Bankası Küçükkesat Şubesi soygunundan sonra polis hemen fail olarak sizleri açıklamıştı. Bu hafta görüşlerini değiştirmişler. Fakat bu kez de iki olayda aynı teşkilatın iki farklı ekibi rol aldı demişler.

Bu kadar dünyadan habersiz bu kadar yeteneksiz ve beceriksizler. İş lafa geldi mi istihbaratımız şu kadar güçlü, hükümetimiz bu kadar olaylara hakim diye atıp tutuyorlar. Ama gerçekten de koflar. Güçleri yalnız eline düşen insanlara yetiyor...

Hükümetin tedbir tasarıları adı altında meclise sunduğu baskı yasaları Anayasa Komisyonunda görüşülmeye başlanmıştır. "Okul işgal edenler 3 yıla, fabrika işgal edenler bir yıla kadar" hapsedilebilecekmiş. Toplantı gösteri yürüyüşleri yasasındaki cezalar iki katına çıkacakmış. TCK'nın 10 maddesi değişiyormuş. Okullara giriş çıkışı engelleyenler 3 yıl, fabrika işgal edenler 1 yıl, boykot yapan memurlar 3 ay, devlet büyüklerine hakaret edenler 8 ay, nakil araçlarını seferden alıkoyanlar 1 yıl hapis cezası ile yargılanacakmış. Cezaları arttırarak işin içinden çıkacaklarını sanıyorlar. Bir yandan da bu tedbir tasarılarının meclisten geçmesi için, bu

değişikliklerin gerekliliğini kanıtlayacak eylemlerle ülkeyi bunalıma sürüklüyorlar.

Bugün Hacettepe Üniversitesini süresiz kapattırdılar. Dış hekimliği okulu önünde nöbet tutan polis öğrenciler üzerine geliyor iddiası ile tabancasını çekerek rastgele ateş ediyor. Öğrenciler kaçıyor, kendini savunmak için taş falan atıyor. Bu kez toplum polisi fakülteyi basıyor. Tüm bu olup bitenlerden sonra rektörlük kararı ile üniversite süresiz olarak kapatılıyor.

Sağa sola rastgele atılan dinamitler, ateş açmalar insanları iyice taciz ediyor. Bir de haksız yere gözaltılar ve tutuklamalar işleri çığrından çıkarıyor. Son günlerde Ankara'da 62, İstanbul'da 21, Elazığ'da 3, Maras'ta 2, Erzurum'da 5, Yozgat'ta 5, Çorum'da 2, Sivas'ta 2, Bursa'da 8, Mersin'de 5, Antalya'da 2, Urfa'da 5, Ulukışla, Trabzon, Kayseri ve Burdur'da birer olmak üzere 125 devrimci genç keyfi olarak tutuklanıyor. Köylere giden gençler jandarma tarafından dövülüyor. Bunlara dur diyecek kimse elbette olmalı!

Polis şefleri nasıl olduysa bir şeyi doğru saptamışlar, “çavuşu kaçırانların, Amerikan tesislerine sadece bir Amerikan çavuşunu kaçırmak için girmediklerini, asıl amaçlarının tesisten silah almak olduğunu” söylemişler.

Amerikalılar ise “kaçırانların asıl amacı Balgat'taki tesislere sabotaj yapmaktı” demişler.

Bu da Amerikan kofluğu. Ve koflukta bizimkilerden hiç farklı değiller.

Sizin çavuş dün gazetecilerin çeşitli sorularına Amerikan Haberler Merkezi (USIS) aracılığıyla cevap vermiş:

“-Geri dönmekten memnun musunuz?

-Tabiatıyla.

-Kendinizi nasıl hissediyorsunuz?

-Daha iyi hissediyorum. Fakat hala kendimi güvenlik içinde hissetmiyorum.

-Size bir fenalık yapılmış mıydı?

-Hayır hiçbir fenalık yapılmadı.

-Hayret ettiniz mi?

-Evet hayret ettim.

-Korktunuz mu?

-Tabiatıyla korktum.

-Bu şekildeki bir olay dış ülkelerdeki görev görüşünüzü etkiliyor mu?

-Etkilediğini söyleyemem. Fakat bu bölgede görev görme hususundaki hislerimi etkilemiştir.

-Memleketinizdeki ailenizden hiç mesaj aldınız mı? Ya da memleketinizdeki arkadaşlarınızdan?

-Evet, imkan bulur bulmaz anneme telefon ettim. Biraz rahatsızdır ve üzülmesini istemem.”

Dün savcılık ve polis sizin çavuşu öğleden sonra Amerikan tesislerine götürerek kaçırmanın tatbikatını yaptırmışlar. Tatbikattan sonra Amerikalı çavuş emniyet sarayına götürülmüş, ikinci defa ifadesi alınmış. Polis meydana gelen yeni durumu aydınlatmak için Amerikalının tekrar ifadesine müraacat etmek gerekmiştir demiş.

Fakaç çavuş yine polise ve savcıya en küçük bir bilgi vermemiş.

Bir kez daha helal olsun adama diyorsunuz. Adam sizinle ilgili ısrarla bilgi vermiyor en küçük bir olumsuz söz söylemekten kaçınıyor.

19 Şubat 1971 Cuma

Sıra Hacettepe yurtlarına geldi. Dün Hacettepe kapatılıyor. Bugünse polis sizlerin üniversite yurtlarında gizlendiğiniz iddiası ile Hacettepe'nin kız ve erkek yurtlarına karşı bir düşman kuvveti gibi acımasız bir saldırı gerçekleştiriyor.

Üniversite ve yurt binaları polisin ve faşist komandoların insafına terk ediliyor. Saat 14.00 civarlarında başlayan polis saldırısı yurt binalarının tamamen polisce işgal edildiği saat 19.00 da tamamlanıyor.

Polis kız ve erkek öğrenci yurtlarında kırmadık kapı ve pencere bırakmıyor. Sis ve gaz bombaları ile perişan ettiği öğrencilerden yakaladığını feci şekilde dövüyor. Tüm bunların sonunda 38'i kız, 153'ü erkek olmak üzere 191 öğrenci gözaltına alınıyor. Yine sizi bulamıyorlar.

20 Şubat 1971 Cumartesi

Bugün sabah saat 10.00'da ODTÜ'lü arkadaşlarınız Hacettepe Yurduna yönelik polisin dünkü tutumunu protesto etmek için Eskişehir yoluna çıkıyorlar ve barikatlar kurarak Eskişehir-Ankara yolunu trafiğe kapatıyorlar. Eylem saat 12.00'ye kadar devam ediyor.

Polis gelip eyleme müdahale etmiyor. Halbuki öğrenciler polisi bekliyorlar çünkü yaptıklarının bir anlamda hesabını görmek için.

Dün Gaziantep'te Çınarlı Camisine, Ankara'da Ulucanlar semtinde pazar yerine, Odalar Birliği binasına, İş Bankası Cebeci Şubesi dinamit atılmış.

Her bir yandan dinamit sesleri geliyor.

Bunlar devrimci eylemler değil.

Korku, panik yaratmak ve hükümetin ekmeğine yağ sürmek için yapılan işler gibi.

21 Şubat 1971 Pazar

Hükümet olayları yanlış değerlendirmiyorsa özel olarak çarpıtmaktadır. İçişleri Bakanı Haldun Mentешеoğlu “olaylar bir komünist ihtilalin provasıdır!” buyurmuş. Sağa sola kimin hangi amaçla attığı belirsiz dinamitlerle mi ihtilal olacak. Bakan bu yöntemle ihtilal gerçekleşmeyeceğini elbette biliyordur ama illa da devrimcileri suçlamak yolunu seçiyor. Başbakan da aynı kafada “hürriyetleri boğmak istiyorlar!” demiş. Kim bunlar daha fazla özgürlük ve demokrasi isteyenler değil herhalde. Teşhise bakın “Türkiye’de bugün beynelmilel mihraklardan idare edilen ideolojik bir kavga var” mış. Kim bu mihraklar, kim onların uşakları bir açıklasalar da öğrense herkes.

Bu ülkenin gerçek yurtseverleri olan devrimcileri kimse kökü dışarıda gösteremez! Kökü dışarıda olanlar emperyalizmin uşaklarıdır.

Artık daha fazla ODTÜ’de kalamazsınız. Ev hazırlanmış durumda. Amaç apartmanına geçeceksiniz. Bu gece yapacaksınız bitni.

22 Şubat 1971 Pazartesi

Artık Şair Nedim Sokakta yeni karargahınızdasınız.

Yürüdünüz ODTÜ’den Ayrancı’ya. İkili gruplar halinde. Sinan’la sen, Yusuf’la Alpaslan, Hüseyin’le Kor.

Yaklaşık 5 kilometrelik bir yol. Bir saatinizi almıyor. Ama hepinizin bir araya gelmesi epey zaman alıyor. Hüseyinler ilk ulaşanlar ve ev sahibi gibi karşıyorlar sonradan gelenleri.

İlk işiniz çay demlemek ve koyu bir sohbete başlamak.

Oluş bitenler şaşırtıcı. Nereden geldiği belli olmayan ama sonuçları itibariyle pek de halkın yararına işler gerçekleşiyor. Her-

kesin gözü önünde oluyor ama kimse kimin yaptığını, neden yaptığını anlayamıyor.

Ankara'da mısır patlatır gibi dinamit patlatıyor bir takım karanlık adamlar.

Meşrutiyet Caddesindeki, Kurtuluş'ta, Bahçelievler'de, Askeri Yargıtay ile Türk Ocağı binası arasındaki boşlukta dinamitler patlatılmış yine. Amaçsız, başıboş, serserice işler.

23 Şubat 1971 Salı

Hüseyin gazetelerle birlikte Devrim Dergisi'ni de getiriyor. Doğan Avcıoğlu'nun "gerilla" başlıklı çok önemli bir başyazısı var. Not ediyorsun:

"NATO'nun kuzeyden gelecek her saldırıya karşı Türkiye'yi korumayacağı, ünlü Johnson mektubuyla anlaşıncı, Genelkurmay'da bir ulusal savunma stratejisi çizme ihtiyacı doğdu: Türk vatani, üstün hasım karşısında kendi olanaklarıyla nasıl korunacaktı? Bu sorunun cevabı gerilla idi. Bütün mazlum milletlerin, süperdevlet saldırıları karşısında tek savunma yolu gerilla idi. Çok başka koşullarda yürütülen Kurtuluş Savaşımız dahi, bir gerilla hareketi olarak başlamış değil miydi?

Gerilla savaşı için hazırlanma zorunluluğu Genelkurmay'da herkesce teslim edildi. Fakat bu yolda ciddi bir adım atılmadı. Gerilla savaşı, Johnson mektubuyla birlikte unutuldu gitti... Şimdi Türkiye'de başka tip bir gerilla savaşının belirtileri görülüyor. Bu, ülke içinde, siyasi iktidarlara egemen sınıflara ve emperyalistlere karşı bir savaş... Adına "şehir gerillası" deniyor ve devrimci gençliğin bu savaşı başlattığı öne sürülüyor.

Oysa, devrimci gençlik kitlesi, üç-dört yıl öncesine kadar, yürürlükteki hukuk düzeni içinde, Devrim'in sandıktan çıkacağı inancındaydı. Enerjisini, ilerici saydığı siyasi partilerin saflarında harcıyordu. Bu tutumda belirli ilk değişiklik, 1968 yılında görüldü: Gençlik üniversitede reform istiyordu. Aradan üç yıl geçti, hiçbir şey yapılmadı. Gençlik, kurulu düzen taraftarlarının reform yapmayacağını gördü. Reform yerine, iktidarlara, devrimci gençliğin karşısına silahlı komandolar dikti. "Fruko"lar, kırmızı görmüş boğa gibi devrimci gençliğin üzerine sürüldü. Vahşet, son SBF ve Hacettepe olayları ile görülmemiş ölçülere ulaştı. Silahlanmak ve savaşmak, "nefis müdafaası"nın gereği oldu.

Manzara-ı Umumiye, 1919 yılını hatırlatacak kadar karanlıktır. Devrimci gençlik, bu duruma haklı olarak isyan etmektedir. Artık hiçbir etki uyandırmayan bildiriler, toplantılar, gösteriler dönemi geçmiştir. Polis vahşeti, bunu en açık biçimde göstermektedir. Gençliğin kurulu düzeni protestosu -istense de istenmese de- en şiddetli biçimlere dönüşmektedir. İktidarın vahşet tedbirleri, kaçınılmaz biçimde devrimci şiddeti körükleyecektir.

Şehir gerillası, bu çerçeve içinde değerlendirilmelidir. Ve hatırlanmalıdır ki, egemen sınıfların yayılmasından pek korktukları gerilla, toplumun aynı isyanı paylaşan uyanık kesimlerinden destek gördüğü takdirde mümkündür. İktidarın vahşetine karşı dikilen toplumun uyanık kesimleri, devrimcilerin safında cesaretle yer aldığı ölçüde, gerilla, yenilmez bir güç haline gelir.

Türkiye'de şimdi bu koşullar hızla oluşmaktadır. Ülkede devrimci bir iktidar iş başına gelene kadar bu koşullar değişmeyeceğine ve hatta ağırlaşacağına göre, gerilla eylemlerinin büyümesi ve genişlemesi beklenmelidir. Ancak devrimci bir iktidar, devrimcilerin bugün şiddete yönelen enerjisini, ülkenin inşasına çevirebilir.

Faşizmin artan vahşetine de son vermek üzere, vargücümüzle devrimci bir iktidar için mücadele edelim."

Sinan da yazıyı yüksek sesle okuyor ve her bir paragrafını tartışıyorsunuz. Şehirlerde gerçekten de iktidara yürümek için devrimci bir gerilla yaratacak ve savaşıacak koşullar var mı? Gerçekten de her şiddet devrimci bir nitelik taşır mı? Esas vuruşa hükümetin en tedbirli alanında değil de en zayıf alanında başlamak gerekmez mi? Sorular sorular...

Bir soru da Maraş bağımsız milletvekili İbrahim Öztürk, Meclise bir araştırması önergesi vererek sormuş: "Bomba bir savaş aracıdır, ancak ordunun elinde bulunmalıdır. Oysa meydana gelen olaylarda binlerce ateşli silah, bomba ve dinamit kullanılmaktadır. Bu silah ve bombalar nasıl sağlanmaktadır?"

Cevap yok!

24 Şubat 1971 Çarşamba

Radyodan dinliyorsunuz. Milli Güvenlik Kurulu toplanmış. 4,5 saatlik toplantısından sonra Demirel Köşkten çıkarken yaptığı açıklamada:

“Bunlar şehir çetesidir birgün pişman olacaklardır. Örfi idare düşünmüyoruz!” demiş. Bakalım söylediklerinin kaç gün arkasında durabilecek.

25 Şubat 1971 Perşembe

Hüseyin paraların bitmek üzere olduğunu söylüyor.

Bahar geliyor. Sizin geçiminiz için değil asıl şimdi hareket için paraya ihtiyaç var.

Yeniden bir bankanın paralarına el koymayı tartışıyor ve karara bağlıyorsunuz.

Keşif ve araba temini için Yusuf ve Sinan'ı görevlendiriyorsunuz.

27 Şubat 1971 Cumartesi

Sabah erken saatlerde Sinan ve Yusuf ODTÜ Atölyeler Şefi Nihat'ın Bestekar Sokaktaki evine gidip kapıyı çalıyorlar. Adamı silahlarını çekerek etkisiz hale getiriyorlar! Nihat'ın direndiği falan yok. Ama o şekilde olması lazım. Nihat'a bir süre arabasına ihtiyaçları olduğunu, arabasını almaya geldiklerini, arabanın anahtarını kendilerine vermesini söylüyorlar. Anahtarı alıyor ve Nihat'ın ellerini ve ayaklarını bağlayarak evden ayrılıyorlar. Arabayı getirip hemen yan sokağa, Portakalçiçeği'ne park ediyorlar. İşte kullanılmak üzere.

Ama daha akşam üzeri mutfakta masanın üzerinde cızırdayıp duran sizin çavuşun telsizinden polislin Nihat'ın arabasına el konulduğu bilgisine sahip olduğunu öğreniyorsunuz.

Banka işinden vazgeçiyorsunuz.

Daha esaslı ve politik sonuçları da olan bir işi konuşmaya başlıyorsunuz.

ODTÜ arazisinin Gölbaşı'na doğru devamı Ahlatlıbel. Orada bir Amerikan tesisi var: “Tuslog Detachment 18”. Burası sözde NATO'ya ait. Bayrak Garnizonu'nun Ahlatlıbel Elektronik Taburu. Tesiste görevli Amerikalı askerler görevlerini tamamlayıp her gün geri şehre dönüyorlar. Saatleri, yolları, güzergahları belli. O askerlere yönelik bir işi tartışıyorsunuz.

28 Şubat 1971 Pazar

Bugün senin doğum günün.

Öyle doğum günü kutlama adetin falan yok.

Ama Sinan'ın fikri olsa gerek öğlen sucuklu yumurta sahanının başında hep bir aradayken Hüseyin bugün senin doğum gününü söylediğini söylüyor ve daha nice yıllar ve gelecek güzel günlerde hep beraber olalım dileğinde bulunuyor.

Yerinde bir dilek. Çünkü hayat o kadar fırtınalı akıp gidiyor ki neredeyse yetişmek imkansız bir hal almış durumda. Sabah veda-laştığınız bir arkadaşınızı bir daha hiç görememe ihtimali hiçte uzak değil.

Polis vahşeti had safhaya ulaşmış durumda.

Hıdır Altınay adlı bir liseli çocuk polis tarafından üzerinde dinamit taşıdığı iddiasıyla evvelsi gün gözaltına alınıyor.

Polis dün çocuğun Ankara Emniyetinin 10.katından kendisini atarak intihar ettiğini açıklıyor.

Çok açık bu bir cinayet.

Bu cinayetin faillerinden, onlara talimat veren iktidar sahiplerinden hesap sorulmayacak mı!

Nihat'ın otomobilinden vazgeçiyorsunuz. Bugün Yusuf Bestekar sokaktan başka bir araba bulup bu kez Platin sokağa bırakıyor.

1 Mart 1971

Artık harekete geçme, varolma ve varoluşunu ilan etme zamanı.

Hüseyin ve Sinan günlerdir yoğun bir biçimde kendinizi nasıl ve ne şekilde tanımlayacağınız konusu üzerinde çalışıyorlar.

Türkiye ve Dünyaya bakışınızı, temel ilkelerinizi, sorunların çözümüne ilişkin düşüncelerinizin ana hatlarını yazılı bir metinle ortaya koymak için uğraşıyorlar.

Sonunda yaptıkları hazırlık çalışmalarını sizinle paylaşıyorlar. Hep beraber değerlendirmelerde bulunuyorsunuz.

“Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu” adını kullanacaksınız. Hüseyin ordu kelimesinin hem askeri hem de politik bir anlam taşıdığını, parti yerine ordu sözünü kullanmanızın yerinde olacağını söylüyor. Onaylıyorsunuz.

Metni bir çağrı bildirisi olarak kaleme alacaksınız. Bu ilk yazılı belgeniz olacak. O nedenle özel bir özen gösteriyorsunuz.

Karalamaları düzelterek daktilo etme işini Sinan üstleniyor ve bildiriyi daktilo ederek hazır hale getiriyor.

Bildiri şöyle:

“Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun Bütün Dünya Halklarına ve Türkiye Halkına Çağrısı

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun Sesidir

1- Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu halkımızın kurtuluşu ve ülkenizin bağımsızlığının silâhlı mücadeleyle kazanılacağına ve bu yolun tek yol olduğuna inanır.

2- Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu bütün yurtseverleri bu kutsal mücadele saflarına çağırır ve hainlere karşı giriştiği kavgada en son savaşıncısına kadar devam edeceğini bildirir.

3- Amacımız Amerika'yı ve bütün yabancı düşmanları temizlemek, hainleri yok etmek ve düşmandan temizlenmiş tam bağımsız Türkiye'yi kurmaktır.

4- Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu ezilen halkımızın öncü gücüdür, halkımızın kurtuluşu dışında hiç bir harekete girişmez.

5- Halkımıza şunu duyuruyoruz: Düşmanın zenginliğine, sayısına, imkânlarına ve dehşetine aldırmayınız. Düşmana boyun eğmeyiniz, haklarımızı zorla alacağız, çünkü onlar her şeyi bizden zorla alıyorlar.

Bütün Yurtseverler:

Şerefsiz yaşamaktansa şerefle ölmek, yalvarmak yerine zora başvurmak, başkasına değil kendin ve kendin gibi olanlara güvenmek, nerede ve nasıl olursa olsun hainlere boyun eğmemek parolamızdır.

Devrimciler:

Barışçıl şartlar içinde mücadele metotlarını bırakınız. Halk kitlelerini kurtuluşa götürecek olan şiddet politikasını temel alan silâhlı mücadeleye T.H.K. Ordusu'nun saflarında katılınız. Ulusal kurtuluş savaşının haklı bayrağını emperyalizmin saldırgan politikasına karşı hep beraber dalgalandıralım.

İşçiler, Köylüler:

Hainler sürüsünün jandarması ve polisi her gün yeni katliamlar hazırlamaya devam ediyor. Doğudaki Komando saldırılarında, 16 Haziran'da, Bossa'da ve daha birçok yerlerde, kurşunlanan ve işkence edilen kardeşlerimizin intikamını henüz alamadık. Alın terimize el koyan hainler sürüsüne karşı isyan bayrağını hep beraber açalım.

Öğretmenler,

Küçük Memurlar:

Bir kuru ekmek parasını zorla veren, hesabına gelmeyince diyar diyar sürgün çocuğu yapan ve sizleri elinin altında bir uşak gibi kullanmak isteyen bu satılmışlardan aman dilemeyiniz. Ezilenlerin tek kurtuluş yolu ezenlere karşı giriştikleri kutsal isyandır.

Daha şimdiden polisinden, Devlet Başkanına kadar hiç birisi evinde rahat uyuyamaz, çoğu ise evine rahat gidemez olmuştur. Onlar yarın ne olacağını çok iyi biliyorlar ve bugün bir avuç savaşçı olan Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun, yarın binler ve milyonlar olduğu zaman ne yapacaklarını düşünüyorlar.

Tekrar ediyoruz; düşmanın sayısına, zenginliğine, dehşetine ve imkânlarına aldırmayınız. Onun elindeki silâh ve imkânlarını aldığımız zaman, bizi durduracak hiç bir güç kalmayacaktır.

Kendimize ve kendimiz gibilere olan güvensizliği yok edelim.

Şunu iyi bilelim ki, halkın yani bizlerin gücü karşısında hiç bir kuvvet dayanmaya muktedir değildir.

Bu şerefli kavgada, kutsal görevimizi alalım.

Yarının Türkiye'si bize cennet, düşmana zindan olacaktır.

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu, bu mücadelele en son nefesine kadar ve kanının son damlasına kadar devam edeceğini bildirir.”

Bildiri hazır.

THKO'da hazır!

2 Mart 1971 Salı

Amerikalılar işine bakacaksınız.

Hüseyin ve Sinan bu akşam keşife gidiyorlar.

ODTÜ'den Kepekli Boğazı'na yürüyorlar. Kepekli Boğazından Ahlatlıbel Amerikan Hava Üssüne bir yol ayrılıyor. Yani üstten gelen yol Konya yolu ile Kepekli Boğazında birleşiyor. Araziye mevzilenerek Amerikan arabaların geliş gidişlerini izleyip kaydediyorlar.

Saat 24'e 5 kala Konya asfaltı üzerinden gelen içi personel dolu araba ile üsse gidip 15 dakika kadar sonra aynı şekilde dolu olarak geriye dönüyor, bu durumu tesbit ediyorlar.

Sinan eve gelip anlatıyor gözlemlerini.

3 Mart 1971 Çarşamba

Dün gece Amerikalılara yönelik yapmak istediğiniz işi beceremiyorsunuz. Kepekli Boğazına geldiğinizde saat yarıma geliyor. Ve Amerikalıları taşıyan araç çoktan gelip geçmiş bulunuyor. Zamanı ayarlayamama durumu. Can sıkıcı bir durum. Ama yapacak bir şey yok. Sizler eve Hüseyin ve Mete yurtlara dönüyor. Mecburen işi bu geceye bırakıyorsunuz.

Öğleden sonra radyo Genelkurmay Başkanı Menduh Tamaç'ın Hava Kuvvetleri Komutanlığında yaptığı bir konuşmanın haberini veriyor.

Tağmaç esip gürlüyor: "Silahlı kuvvetler devlet idaresine el koymamak için çırpınıyor.

Biz devleti korumakla mükellefiz. Gerisini meclis korur, kararını alır. Biz gidip onlara şunu yap, bunu yap dersek demokrasi olmaz. Biz gidip de 35 milyonluk bir ülkeyi idare edebilir miyiz? Afrika'da olsa kolay. Silahlı kuvvetlerin devlet idaresine el koymasını güç. Bugün Türkiye'de ihtilal lanse edenler bunun adına komünizm demiyorlar da sosyalistlik diyorlar." Tağmaç tüm bu sözleriyle Demirel hükümetine arka çıkıyor, onun tedbir tasarılarının bir an önce gerçekleşmesini istiyor.

4 Mart 1971 Perşembe

Dün akşamın son saatleri. İşe başlama zamanı.

Ayrancı'dan değil de ODTÜ'den hedef Ahlatlıbel'e varmanın daha uygun olacağı düşüncesiyle akşam yurttaki karargahta buluşmayı kararlaştırıyorsunuz.

Saat 20.00 olduğunda herkes 201'de oluyor. Sen, Sinan, Yusuf, Hüseyin bir de Mete. Mete araç kullanmayı biliyor, o nedenle Hüseyin kendisini çağırması.

İşbölümü yapılıyor. Mete ile Yusuf önceki günden alınıp Platin Sokak'a bırakılan aracı alıp Ahlatlıbel'e gelecekler. Amerikalıları kendi araçları ile kaçırmanın riskli olacağını hesap ederek, kendi aracınızla işi yapacaksınız. Önce bir bölümünüz yürümeyi falan da düşünmüştünüz ama aklınıza yatmamıştı bu.

Dün geceki gibi geç kalmamanız lazım. Yarım saat önceden orda olup yola kurulacak barikat malzemesini falan hazırlamak gerekiyor.

Yusuf ile Mete sizden önce çıkıyorlar.

Saat 22.00 gibi siz de çıkıyorsunuz, yani sen, Hüseyin ve Sinan. Onalara göre tempolu bir yürüyüşle 1.5 saatlik bir yolunuz var.

Bahar gündüz yüzünü gösteriyor ama akşamları hava soğuk. Sizin ağırlıklarınız üstünüzde. İki el bombası kemerinin iki yanına bağlı. Belinde bir 9 mm Baretta, parkanın altında bir sten makineli. Yol biraz yokuş tırmanmayı gerektiriyor. Rampa çıkıyorsunuz.

23.30'da Kepekli Boğazına varıyorsunuz. Yusuf'lar da biraz sonra geliyorlar. Arabayı Konya yolundan içeriye, tali yola, tuğla fabrikasının duvarının dibine, barikat kuracağınız noktaya 200-300 metre mesafede park ediyorlar.

Etraftan yolu kapatmak için malzeme arıyorsunuz.

Yolun hemen kenarındaki araziye çevreleyen beton direkleri var. Üzerindeki dikenli tellerle birlikte dört beş direği dibine atılan betonlarla birlikte söküyorsunuz. Telleri kesiyor, yumak haline getiriyorsunuz.

Malzeme tamam. Şimdi yolun iki kenarına mevzilenip Amerikalıları şehirden getiren aracı bekleme zamanı.

Saat 24.00'e birkaç dakika kala araç Konya Yolundan görünüyor. Önünüzden geçip üsse doğru gidiyor. İçinde insanlar var. Hüseyin'in tesbitine göre 15 dakika sonra geri dönecek. Sigara içecek zamanınız var yani. Mevzilediğiniz yerden kalkıp alalecele birer sigara yakıyorsunuz. Sigaraların bitiminde yeniden mevzilere dönüyorsunuz. Konya yoluna göre barikatın sağında Sinan ve sen, solunda ise Yusuf, Hüseyin ve Mete yer alıyor.

Yukarıdan, üst tarafından gelen arabanın farları görünüyor. Araba yaklaşıyor. Barikatın 3-4 metre kadar önüne Mete fırlıyor ve eliyle arabaya dur işareti yapıyor.

Araç Mete'nin önünde duruyor. Araba siyah, station wagon tipi bir Chevrolet. O an yerlerinizden fırlıyorsunuz.

Yusuf ve sen ön kapılara, Hüseyin'le Sinan arka kapılara yöneliyorsunuz. Silahları çekip hızla açıyorsunuz kapıları. Şimdi dört kapıdan arabanın içine doğrultulmuş dört silah adamların tepesinde. Neye uğradığını anlayamıyorlar.

"Don't move, don't move" diye bağılıyor Yusuf. Ama zaten adamların kıpırdayacak halleri yok.

Şoför mahallinde şoförün yanında bir asker, arkada ise biri çavuş üç asker oturuyor.

"Ben Türküm" diyor şoför.

Yusuf şoförü çekip indiriyor arabadan. Mete ilgileniyor onunla. Sen önündeki askeri içeri doğru iterek yanına geçiryorsun.

Silahınız var mı diye soruyorsun. Silahsız olduklarını söylüyorlar. Yusuf direksiyona geçiyor. Diğer arabaya kadar gitmek için. Hüseyin ve Sinan kapıları kapatıyorlar. Elindeki otomatik adamların üzerine çevrili. Araba barikatı geçtikten sonra stop ediyor. Yusuf uğraşiyor yeniden çalıştıramıyor. Yürüyerek nakledelim diyorsun. Bu arada Hüseyin'le Sinan da geliyor. Çalışmıyor diyor Yusuf. Arabadan iniyorsun, yanındaki askere de inmesini söylüyorsun. Askerin üstünü başını boş elinle yokluyorsun. Bir şey yok. Önüne geçmesini ve sakince ilerideki arabaya yürümesini istiyorsun. Arabanın yanına geldiğinizde askere arka koltuğa geçip oturmasını söylüyorsun. Yusuf da iki askeri getiriyor. Onları da arka koltuğa oturtuyorsun. Son askeri kolundan sıkı sıkıya tutmuş olarak Sinan getiriyor. Onu da oturtuyorsunuz arabaya. Arabayı Yusuf sürecek, Sinan'la sen de yanma oturuyorsun.

Bu arada Hüseyin'le Mete Amerikalıların şoförü ile konuşuyorlar. Mete adının İsmail olduğunu söyleyen şoföre arabanın düz kontakla çalışıp çalışmayacağını, farların nereden yandığını falan soruyor. Yusuf Mete'ye öne geçmesini, sizin onları takip edeceğinizi söylüyor.

Silahının namlusu devamlı arka koltuktakilere çevrili. Onlara, Türkçe bilip bilmediklerini sorduktan sonra Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu tarafından esir alınmış olduklarını, elinizde siyasi tutuklu olarak bulunduklarını, verilen emir ve talimatlara harfiyen uymaları gerektiğini, sessiz ve sakin olmalarını, denilenleri yaptıkları takdirde kıllarına bile zarar gelmeyeceğini, herhangi bir taşkın harekette bulundukları durumda sonucun kendileri açısından hiçte iyi olmayacağını, yolculuk boyunca başlarını öne eğip öylece durmalarını ihtar ediyorsun.

Hüseyinler Türk şoförü orada bırakarak hareket ediyor ve önüne geçiyorlar. Araç 68-3002 plakalı. Onlar size klavuzluk edecek, siz onları takip edeceksiniz.

Konya yolunu geçip Dikmen yoluna giriyorlar. Arkalarındasınız. Yolun bu bölümü şose. Araba sürekli sallanıyor. Öndekiler gittikleri yoldan galiba tam emin değiller. Arabayı tereddütlü kullanıyorlar. Yol ikiye ayrılıyor. Hüseyinler sola sapıyorlar. Yokuş aşağı toprak yol. Yanlış girildiği anlaşıyor. Geri geri çıkılacak.

Çıkmakta zorlanıyorlar. Araba gelip sizin arabaya çarpıyor. Neyse şiddetli olmuyor bu. Tekrar sapmış olduğunuz ana yola çıkıyorsunuz. Yol şimdi asfalt. Yolda bir iki araba da var. Siz Hüseyinlerin önüne geçiyorsunuz. Artık onları beklemiyor Yusuf gaza basıyor. 10-15 dakikalık bir yolculuktan sonra Amaç Apartmanının bulunduğu sokağa geliyorsunuz. Sizin 3 numaranın yan tarafı boş arsa ve pencereler buraya bakıyor. Amerikalıları apartman kapısından değil de bu yan mutfak penceresinden eve sokmaya karar veriyorsunuz.

Amerikalılara gözlerini kapatmalarını ve başlarını öne eğmelerini söylüyorsunuz. Yusuf önce kapının yanında oturan çavuşu arabadan indiriyor. Mutfak penceresinden eve sokuyor. Sonra Sinan askerlerden birini götürüyor. Yusuf dönüp bir başka askeri daha götürüyor. Son kalan askerle birlikte sen giriyorsun pencereden. Mutfaktan girişe, oradan da büyük bir gömme dolabın bulunduğu koridora geçiliyor. Adamları dolaba koymuşlar, sen de askeri onların yanına yerleştiriyor, dolabın kapılarını kapatıyorsun. Saat 01.00 olmuş.

Yusuf ben çıkıp şu arabanın çaresine bakayım diyor. Olur anlamında başını sallıyorsun. Yusuf da pencereden çıkıyor.

Adamlar 5 dakika kadar dolapta kaldıktan sonra, dolabın kapaklarını açıyor ve ikisine koridora çıkmasını söylüyorsun. Kapakları kapatmıyorsun bu kez. Amerikalı askerlere ceketlerini çıkarmalarını, üzerlerinde kimlik, belge ne varsa size vermelerini söylüyorsun. Paralarını almıyorsun. Silahın onların üzerinde. Küçük bir tanışma töreni de oluyor bu.

Koridora çıkarttığın askerlerden birinin adı James M. Gholson'muş. Soruyorsun, 1948 doğumlu ve Colombia'lı olduğunu, Bestekar Sokak'ta Amerikan askeri bekarlar yatakhanesinde kaldığını söylüyor.

Diğerinin adı Larry J. Heavner'miş. Virginia'lı, 1950 doğumlu imiş, o da aynı yatakhane de kalıyormuş.

Dolaptakilere de kimliklerini soruyorsun.

Çavuş olanın adı Jimmie J. Sexton'muş, 1945 doğumlu ve Texas'lıymış. Çavuş evli ve karısı hamileymiş.

Diğer askerin adı ise Richard Caraszi'ymiş. 1950 doğumluymuş ve o da yatakhane de kalıyormuş.

Bu kısa sorgu ve tanışmadan sonra askerlere her hangi bir şey ihtiyaçları olup olmadığını soruyorsun. Teşekkür ediyorlar. Yarın ayrıntılı olarak konuşacağınızı, şimdi sessiz sakın bir biçimde rahatlarına bakmalarını söylüyorsun.

Ev sıcak. Kaloriferler yanıyor. Hepsine birer yastık ve birer battaniye veriyorsun. Battaniyelerden biri turuncu, üçü kahverengi bildik battaniyeler. Adamlar battaniyeleri altlarına serip uzanıyorlar. Koridorun ışığını söndürüyor, tuvaletin ışığını açık bırakıyor-sun.

Sen koridorun başına bir sandalye koyup ilk nöbete başlıyorsun. Biraz sonra yerini Kor'a devrediyorsun.

Gece uzun geçiyor.

Gün de epey uzun olacağı benziyor.

Uykusuzsunuz.

Sinan, Yusuf ve sen yapılacaklar üstüne uzun uzun kafa yoruyorsunuz. Çaylar sabaha kadar üç beş kez tekrar demleniyor, sigaraların biri bitmeden diğeri yakılıyor.

İş adamları esir almakla bitmiyor, asıl şimdi başlıyor.

Bu sabah tüm dünyaya Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nu duyuracaksınız. İki gün önce hazırladığınız kuruluş manifestosu olan bildiri ana materyaliniz.

Bir de bu Amerikalı askerler karşılığında talep edeceğiniz fidye işi var. Anlamlı bir rakam olsun istiyorsunuz. O nedenle konuştuğunuz rakamlardan 400 bin doları uygun buluyorsunuz. Her bir asker için 100 bin dolar. Bu istenilecek. Diğer şartlarınızı da içeren bir bildiri daha kaleme almak gerekiyor. Her bir bildirinden 4-5 kopya lazım. Konuştuklarınızı yine Sinan kaleme alıp daktilo etmeye başlıyor:

“Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu,

TUSLOG DET 18 Amerikan Üssü'nde görevli 4 Amerikalı astsubayı esir almıştır.

Esirler şunlardır:

Astsb. Jimmie J. Sexton,

Çavuş James M. Cholsen,

Çavuş Larry J. Heavner,

Çavuş Richard Carraszi;

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu esir aldığı Amerikalıları serbest bırakmak için 36 saatlik bir süre tanımaktadır.

Bu süre içinde aşağıda ileri sürülen şartların yerine getirileceği hükümet yetkililerince TRT ve basın yoluyla duyurulmalıdır.

Her türlü gelişme aynı haberleşme araçlarıyla yetkililerce açıklanmalıdır.

Böyle bir duyuru, yapılmaması halinde şartlar kabul edilmemiş sayılacak, verilen sürenin sonunda Amerikalı esirler kurşuna dizilecektir.

Şartlar:

1- Esirlerin tümünün serbest bırakılması karşılığı ABD'nin Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'na 400 bin dolar fidye vermesi. (Alış şekli sonradan bildirilecektir.)

2- Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun "Bütün Dünya Halklarına ve Türkiye Halkına" başlıklı bildirisi ile "şartlarının" verilen süre içinde TRT'de 7.30, 13.00 ve 19.00 haber ajanslarında eksiksiz okunması.

3- Amerikalı esirlerin tutuklu bulunduğu süre içinde hiç bir devrimcinin bu olaydan dolayı tutuklanmaması.

"NOT:

Verilen süre 4 Mart 1970 sabahı saat 6.00'da başlamakta ve 5 Mart günü saat 18.00'de bitmektedir. Bu arada polisin girişeceği muhtemel arama çabalarının esirlerin can güvenliğini ortadan kaldıracağı bilinmelidir."

Verdiğiniz süre biraz sıkıntılı. Hazırladığınız bildirilerin ilgililerin eline saat 09.00'dan önce geçmesi pek mümkün değil. Bu durumda sürenin saat 06.00'da başlaması biraz çelişkili. Yine de bildirinin yazıp bitirildiği saati başlangıç saati olarak yazıyor ve değiştirmiyorsunuz.

Dört ayrı zarf hazırlıyorsunuz. Her bir zarfa "Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun bütün Dünya Halklarına ve Türkiye Halkına Çağrısı" başlıklı bildiri ile rehin aldığınız askerlere ilişkin bildiriye ve bir de askerlerden birine ait kimlik kartını koyuyorsunuz.

Bu zarflar dört ayrı yere verilecek.

Biri Amerikan Büyükelçiliği'ne, biri TRT'ye, biri Anadolu Ajansına bir diğeri de Türk Haberler Ajansına gidecek.

Saat 08.00 gibi Kor zarfları alıp çıkıyor. Değişik adreslere gidecek arkadaşlarla belli noktalarda buluşarak ve zarfları O teslim edecek.

Ve bekleyiş başlıyor.

Şimdi Amerikalılara dönebilir, onlarla ilgilenebilirsiniz.

Amerikalılar çoktan uyanmışlar. Oldukları yerde oturuyorlar. Kaldıkları koridora açılan tuvaletin ışığını söndürüyorsunuz. Kahvaltı zamanı. Çayın yanında ekmekle peynir veriyorsunuz adamlara. Doymadılsa daha ekmek peynir alabileceklerini de söylüyorsunuz. Yine sessiz, sedasız sakin olarak oturdukları takdirde kendilerine herhangi bir şey yapmayacağınızı tekrarlıyorsunuz. Sorun yok adamlar talimatlarınıza uyuyorlar.

Hüseyin geliyor. Mete yakalanmış. Dün gece yurttta kalmış. Gece olup bitenleri anlatıyor.

Hüseyinlerin aracını bir polis ekibi kuşkuluyor ve takibe alıyor. Hüseyinler ise bu polis aracını sizin içinde bulunduğunuz araç sanıyorlar. Dikmen'den aşağı meclise doğru inip, Kara Harp Okulu'nun karşısından meclis duvarını takip ederek Ayrancı'ya yöneliyorlar. Arkadaki araç epeyce yaklaşıyor. Hüseyinler hala takip edildiklerinin farkına varmıyorlar. Amaç Apartmanı'nın bulunduğu sokağın başını geçtikten sonra arkadaki aracın bu sokağa sapması lazım gelirken, sapmadığını ve peşlerinden takibe devam ettiğini görüyorlar. Mete evi bilmiyor. Yola devam ediyor. Hüseyin peşlerinden gelen arabanın sizin arabanız olduğunu zannettiğinden buna bir mana veremiyor. El kol işareti yapıyor arkadakilere. Meneviş Sokağın başına geldiklerinde Hüseyin Mete'den arabayı durdurmasını istiyor. Arabadan çıkıp “halen neden peşimizden geliyorsunuz” diye bağırarak arkadaki arabaya doğru birkaç adım atacak oluyor ki birden adamların polis olduğunun farkına varıyor, durumu kavırıyor. Bu arada polislerden birinin de silahını çektiğini görüyor. Bir an belindeki Smith Vesson'u çekmekle kaçmak arasında tereddüte düşüyor. Amaç apartmanına çok yakın bir yer burası. Bir silahlı çatışma her şeyi berbat edebilir diye düşünüyor. Kaçmaya karar veriyor, hemen yandaki inşaatın içine atıyor kendini. Fırılıyor, karanlıkta izini kaybettiriyor.

Polisler Hüseyin'in peşinden gitmiyorlar. İçinde Mete'nin bulunduğu Amerikalılara ait aracın etrafını sarıyorlar. Mete'nin yapabileceği pek bir şey kalmıyor. Mete direnmiyor. Silahını horozu kalkık, numlusuna kurşun sürülmüş halde yan koltuğun üzerine bırakıyor ve arabadan çıkıp teslim oluyor.

Bu kez de Mete'nin bildiklerini polis sorgusunda anlatabileceği ihtimaline uygun olarak önlem almanız ve hareket etmeniz gerekiyor.

Polis ve jandarma birlikleri sizlerin ODTÜ'ye gizleneceğiniz iddiası ile ODTÜ'yü de kordon altına almışlar ve ellerinde senin, Yusuf'un, Sinan'ın, Kor ve Hüseyin'in resimleri olduğu halde giriş-çıkışta hüviyet tesbiti yapmışlar.

Bu işin kimlik tesbitiyle kalmayacağı ODTÜ'ye bir saldırıya döneceği kaçınılmaz gibi...

Kor saat 11.00 gibi dönüyor. Zarflar yerlerine ulaşmış.

Amerikan Büyükelçiliği için hazırlanan zarf büyükelçiliğin bahçesinde, kontrol noktasına yakın bir yere fırlatılıp atılmış.

TRT'ye gönderilen zarf Mithatpaşa Caddesi'ndeki Genel Müdürlük binasında iç haberlerden sorumlu bir memura teslim edilmiş.

Anadolu Ajansı'na gönderilen zarf içinde er James Chotson'un da kimliği olduğu halde Ajansın Sıhhiye Menekşe Sokak'taki merkezinin müraacatına bırakılmış.

Haber Ajansı'nın zarfı da ajansın Milli Müdafaa Caddesi üzerindeki merkezinde kapıyı açan bir muhabire verilmiş.

Buraya kadar durum iyi.

Saat 13.00 oluyor. Radyonun başındasınız. Fakat 13.00 ajansında sizin fidyeye bildiriniz ve öne sürdüğünüz şartlardan bahsedilmediği gibi Amerikalıların kaçırılmasıyla ilgili en küçük bir habere yer verilmiyor. Halbuki öne sürdüğünüz şartlardan biri hazırlamış olduğunuz bildirilerin 13.00 haberlerinde okunması idi.

Anlaşılan hükümet ve polis olayı herkesten gizliyor.

TRT'den neden bildiriye yayınlamadığını öğrenmek gerekiyor. Hüseyin üstleniyor, TRT, Anadolu Ajansı ve gazetelere telefon etme işini.

Hüseyin öğreniyor ki TRT ve AA olayı özel olarak gizliyorlar. TRT ve AA yetkilileri bildiri ve buna ilişkin bilgi ve hüviyet kartlarını güvenlik makamlarına duyuruyor. Onların talimatları doğrultusunda aldıkları karar gereğince TRT 13.00 haber bülteninde ne olaya ne de bildiriye yer veriyor.

AA ise abonelerine bültenlerinde konuya dair herhangi bir haber geçmiyor.

Hüseyin tüm bunları gazetelere ettiği telefonlardan öğreniyor.

Ayrıca AA ve TRT'ye telefon ederek "açıklamanın neden yapılmadığını" soruyor. TRT'den konuştuğu kişi Hüseyin'e yayınlamama nedenini "muhtevasının anlaşılmaması" olarak açıklıyor, hükümet baskısı sözkonusu değil diyor. Hüseyin'se konuştuğu kişiye bundan sonra olacıklardan hükümet sorumlu olacaktır diye bağırıyor. Dünya radyolarının olayı haber yaptığını da öğreniyor.

Hüseyin gelip tüm bunları anlattığında saat epey ilerlemiş bulunuyor.

Acil bir değerlendirme yapmanız, bir karar vermeniz gerekiyor. Çünkü verdiğiniz süre yarın saat 18.00'de dolacak. Aşağı yukarı bir tam gününüz var. Hükümet bu süre içerisinde adım atmadığı takdirde sizin iddialarınız da havada kalmış olacak.

Radyonun 19.00 haber bülteninde 4 Amerikalı askerin kaçırıldığı duyuruluyor. Ama bir ses çıkmıyor sizin bildiriden. Hükümet susuyor ve TRT'yi susturuyor.

Ne yapmalı?

Zavallı askerleri kurşuna dizmenin bir anlamı yok, size getireceği bir fayda yok.

Hüseyin aşıktan fidye istemenin yanı sıra gizli bir pazarlığa girişelim, belki parayı verirler diyor. Bu işi organize etmede kim aracı olabilir sorup soruşturacaksınız.

Süreyi uzatma kararı alıyorsunuz. Hiç değilse bir 12 saat daha uzatmakta yarar var diye düşünüyorsunuz. Yeni bir bildiri hazırlayarak, bu kez THKO olarak yaptığınız eylemleri de sahiplenerek süreyi uzatacaksınız. Eylemleri açıklamanız ve üstlenmeniz kararlılığınızı gösterecek muhataplarınıza.

Yine Sinan daktilonun başına geçiyor, Yusuf ve Hüseyin'le birlikte yeni bildiri yazıyorlar:

"Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu, mücadeleye girdiği kısa dönem içinde yaptığı bütün eylemlerin sorumluluğunu üzerine alır ve halkımıza ilk açıklamayı yapar.

1- 29 Aralık 1970 gecesi ABD Büyükelçiliği önünde nöbet tutan toplum polisleri kurşunlanmıştı. Bu olay devrimcilere ve halka güven vermiş ve hainler Türkiye'de ilk defa ciddi bir devrimci terörle karşılaşmışlardır.

2- 11 Ocak 1971 günü Türkiye İş Bankası Emek Şubesi'ndeki 124 bin liraya el konmuştur.

Amaç, bir taraftan sömürü çarkının devamını sağlayan bankaların iç mekanizmasını bozmak, diğer taraftan düşmanla daha iyi savaşılabilmek için silahlanmaktır.

Bu yüzdendir ki, olaydan sonra düşman şimdiye dek görülmedik bir vahşetle halka ve savaşçılarımıza karşı baskıyı artırmıştır.

Tam bir aylık kovalamacadan sonra düşman, savaşçılarımızı yakalayamamış fakat kısa zamanda kahraman olmalarına yardımcı olmuştur.

3- Şubat ayı ortasında İstanbul'da bir Amerikan motoru bombalanmıştır. Motor batmaktan zorla kurtarılmıştır.

4- 14 Şubat gecesi, Amerika Birleşik Devletleri'nin Ankara, Balgat semtindeki üssüne girilmiştir.

Tam 4 saat üs, savaşçılarımızın kontrolüne geçmiştir.

Cephane diye girilen depoda ve nöbetçilerde silâh bulunmamıştır.

Ayrılırken, nöbetçi Amerikalı çavuşu yanlarına alan savaşçılarımız, Türkiye'deki Amerikalılar hakkında gerekli istihbaratı sağladıktan sonra çavuşu serbest bırakmışlardır.

5- 20 Şubat gecesi İstanbul'da Edirnekapı'da nöbet bekleyen iki toplum polisi kurşunlanmıştır. Bu eylemimiz Ankara'da polislerin kurşunlanmasından sonra aynı taktik çalışma gereği yapılmıştır.

Bu olaylar şunu göstermiştir; düşman zalim, görüldüğünden çok korkaktır. Kuvvetli görünmesine rağmen zayıftır.

Kuvvetli, yiğit ve cesur olan biziz. Bir buçuk aydır hain iktidarın polis teşkilâtı bir avuç savaşçımızın karşısında dize gelmiştir. Bütün baskı ve şiddete rağmen savaşçılarımızdan bir kişiyi dahi yakalayamamış, fakat halkı kandırmak ve başarılı görünmek için olayla ilgisi olmayan başka devrimcileri tutuklamış ve işkence etmiştir.

Subaylar, Öğrenciler, Teknik Elemanlar:

Elinizdeki silâhı, bilimi vatanın kurtuluşu uğrunda kullanınız. NATO'nun emrindeki komutanların ve Amerikan beslemesi hainlerin çıkarlarına karşı dikiliniz.

Esnaf, Zanaatkarlar, Yetimler, Dullar ve Emekliler:

İnsanca yaşamaya ve insan yerine konmaya muhtaç oldunuz. Sefalet her gün biraz daha belinizi büküyor. Yarına korku ile bakıyorsunuz. Sizlerin kurtuluşu, halkımızın tümünün kurtuluşundan

ayrı değildir. Sizleri bu hale sokan hainlerin sonu gelmeden rahata kavuşamayız.

Bütün Yurtseverler:

Amerika ve onun emrindeki hainler yüzünden öz vatanımızda üvey evlat durumuna düştük. Hiç birimiz yarınımızdan emin değiliz, ömrümüz aç, sefil, doktorsuz, ilaçsız, okulsuz, yolsuz geçiyor. Gelecek nesillere vatani böyle terkedemeyiz.

Kanımızı emen bir avuç hain ve onların arkasındaki Amerika'ya karşı isyan etmek en kutsal görevimizdir. Bu talan düzeni böyle devam ettikçe açlıktan ölen biz, işsiz kalan biz, insan yerine konmayan biz, hayat pahalılığı ve zamlardan inim inim inleyen biz ve köle muamelesi gören biz olacağız.

Şimdiye kadar hep avuç açtık, elimize hiç bir şey geçmedi, aman diledikçe uçuruma doğru yuvarlandık. Yardımı onlardan bekledik, zararlı çıktık.

Öyle ise: Hainlere karşı baş kaldırmaktan başka çare kalmadı.

Bugün güçsüzsek birlik olmadığımız için, çünkü onlar bizi birbirimize düşürüyorlar.

Gözlerimizi iyi açalım ve esas düşmanı hep beraber görelim. Esas düşman Amerika'dır, hain patronlardır, ağalardır, tefeci ve bezirganlardır.

Korkmayalım:

Vatanın kurtuluşu uğrunda mücadele bir namus borcudur ve zaten kaybedecek bir canımız kalmıştır.”

Böylece süreyi Cumartesi günü sabah saat 06.00'a kadar uzatmış oluyorsunuz. Bu durumda hükümetle bir pazarlık ve değerlendirme zamanı ortaya çıkacak. Amerikalılar askerlerini önemsiyorlarsa hükümete anlaşmaya yanaşması için baskı yapabilirler. Amerika da tamam kardeşim fidyeyi ödüyorum diyebilir. Ama hükümetin olayı yoksayma tutumu çok hayra alamet gibi görünmüyor. Ne olacak dört askeri feda edelim, böylece istediğimiz tüm baskı yasalarını meclisten geçirebilir, istediğimiz baskı rejimini kamuoyu onayını da alarak inşa edebiliriz diye de düşünüyor olabilirler.

Bu yeni hazırlanan bildirinin üslubu daha sert oluyor. Yine zarflar hazırlanıyor. Bu kez gazete bürolarına da bildiri göndereceksiniz. Zarflara sabah ilan ettiğiniz şartları içeren bildiri ile yeni bildiri koyuyorsunuz. Sürenin uzatıldığını belirtiyorsunuz.

Yine Kor, Hüseyin'le birlikte hazır olan zarfları saat 21.30 gibi alıp çıkıyor.

5 Mart 1971 Cuma

Bir boş saksının üzerine koyduğunuz elektrikli ocaktaki çay gecedен beri kaynayıp duruyor. Kaçınıcı kez demlendi kimbilir.

Uzun bir günden sonra uzun bir gece oluyor. İki yatak var odalarda. Yatak denebilirse. Ama sizin için gayet lüks. Zaten üst baş çıkarmak yok. Öylece uzanıyor yatağa sırası gelen. Kulağınız sürekli telsizde ve radyoda. Filiz çay içiyorsunuz. Amerikalılara da sık sık çay servisi yapıyorsunuz. Adamlar efendice oturuyorlar.

Radyo'nun 07.00 haberlerinde yine bir ses yok sizin isteklerini ze dair.

Sabah ilk iş olarak önce taze ekmek ve gazete almak için sokağın başındaki bakkala sen gidiyorsun. Bakkaldan bolca ekmek alıyorsun, sonra konserve, hazır yemekler, sucuk, yumurta, tereyağ, sigara falan alıyorsun. Bakkal memnun alışverişinizden. Yüz liraya yakın tutuyor. Çırak sana takılıyor, abi niye hep konserve alıyorsunuz, neden yemek yapmıyorsunuz diye. Sen de yemek yapmaktan anlamadığını, yemek kitabının da bulunmadığını söylüyorsun. Sonra 400-500 metre yürüyor, Kavaklıdere Polis Karakolu'nun önünden geçip Polat Kardeşler Kırtasiye evinden bulabildiğin 8-10 farklı gazeteyi de alıp eve dönüyorsun.

Yusuf, Sinan, Kor, sen her biriniz bir gazeteyi alıp merakla bakıyorsunuz ne var ne yok diye.

Evet bütün manşetlerde siz varsınız! Bütün manşetlerde THKO var!

GÜNAYDIN: ANKARA'DA 4 AMERİKALI ASKER KAÇIRILDI

Dünyanın Gözü Türkiye'de...

Kaçırılan 4 Amerikalı için 6 Milyon fidye istendi...

REKOR: Şehir gerillası tarihinde dünyada ilk defa olarak dört kişi birden kaçırıldı. Daha önceki rekor, iki kişi ile bir Güney Amerika ülkesi olan Venezuela'ya aitti...

Polis, Amerikalılara ait resmi otomobilde bulunan Mete Ertekin adında eski bir öğrenciyi, Amerikalıları kaçırان beş kişiden biri olduğu iddiası ile yakaladı...

Dünya radyoları olayı TRT'den 9 saat önce verdi.

İngiliz Radyosu her saat başı yayın yaptı.

Amerika'nın Ankara büyükelçisi kaçırılanları kurtarmak için her türlü fedakarlığın yapılabileceğini söyledi.

Haber Amerika'da büyük şok yarattı. Türkiye aleyhtarı olan bazı çevreler, Türkiye'ye derhal sert bir nota verilmesini istediler...

İstenen fidyenin ödenip ödenmeyeceği henüz belli değil. Güvenilir kaynaklardan sızan haberlere göre istenen 400 Bin Dolar (6 Milyon Liranın) ödenmesi için hazırlık yapılıyor...

DÜNYANIN GÖZÜ TÜRKİYE'
Ankara'da 4 Amerikalı asker kaçır

Kaçırılan 4 Amerikalı 6 milyon lira fidye istedi

Olaydan sonra Türk Halk Kurtulu
imzasıyla yayınlanan bildiride
saat 18'e kadar istenen para ve
rehinelerin kurşuna dizileceği a

● Şehir çevillisi tarifiinde dünyada ilk defa olarak dört kişi birden hacırlıdı. Başka önceki rekor, üç kişi ile bir. Çançay Amerika ülkesi olan Venezuela'ya mitti.

GÜNAYDIN

• 5 MART 1971 CUMA • 50 KURU.

Gunduz,

Ve gece

Gündüz çocuklarına geceleri analarına okuma öğretiyor

1. **REVISI** (Revisi) adalah perubahan yang dilakukan oleh pembuat kebijakan atau pelaksana kebijakan yang didasarkan pada evaluasi atau pertimbangan yang dilakukan sebelumnya.

AMERİKALILARIN YOLU BURADA KESİLDİ

Dünya radvolari

...olayı TRT'den

0 saat önce verdi

İngiliz Radyosu her saat başı yayın

yaptı. Amerikanın Ankara Büyükelçisi, kaçırılanları kurtarmak için her türlü fedakarlığı yapabileceklerini söyledi.

HABER AMERKADA RÜYK
YOK KARATLİ TÜRKİYE AN
KARATLİ TÜRKİYE AN

İSTANBUL (DHA) - İstanbul'da düzenlenen "2014-2015 Eğitim Yılı İlkokul ve Ortaokul Öğrencileri İçin Bilim ve Teknoloji Yarışması"nın sonuçları açıklandı. Yarışmada toplam 100 bin öğrenci katıldı. Yarışmada toplam 100 bin öğrenci katıldı. Yarışmada toplam 100 bin öğrenci katıldı.

● ALMAN RADYOSU DA DÜNYA
LİSTESİNE GİRİŞ VERDİ

NAME	STATUS	DATE	TIME	LOCATION	REMARKS
...	...	...	...	...	...

139

HÜRRİYET: Kendisine TÜRKİYE HALK KURTULUŞ ORDUSU adını veren örgüt adam kaçırdı.

6 Milyon Lira Fidyeye İstediler...

Para Cumartesi saat 6'ya kadar ödenmezse

4 AMERİKALI KURŞUNA DİZİLECEK

Amerikalı askerleri kaçıran 5 kişiden biri yakalandı

Gizli örgütün şartları arasında bildirilerinin radyolarda okunması da var...

Gizli örgüt Dünya ve Türkiye halkına çağrıda bulundu...

Amerikan Büyükelçisi "çok endişeliyiz" dedi...

Son dakika: Mühlet 12 saat uzatıldı...

Hürriyet

Kendisine **Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu** adını veren örgüt adamı kaçırdı

6 MİLYON LIRA FİDYE İSTEDİLER

Para Cumartesi 6'ya kadar ödenmezse

4 AMERİKALI KURŞUNA DİZİLECEK

Amerikalı askerleri kaçıran 5 kişiden biri yakalandı

Gizli örgütün şartları arasında bildirilerinin radyolarda okunması da var

Gizli örgüt dünya ve Türkiye halkına çağrıda bulundu

Son dakika: Mühlet 12 saat uzatıldı

Amerikan Büyükelçisi "Çok endişeliyiz" dedi

JIMMIE SEXTON

LARRY J. HEAVNER

RICHARD CARASZI

JAMES GHOLSON

MANFRED

Hürriyet'in orta gazetesi, sayfanın üst tarafında senin, Kor Koçalak, Sinan Cemgil, Yusuf Aslan ve İrfan Uçar'ın fotoğrafları sıralanmış. Yanında ise çavuş Jimmie J. Sexton'un gazeteye gönderdiğin kimlik kartı var. Fotoğrafların altında "Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu Deniz Gezmiş ve arkadaşları tarafından örgütlenmiş" başlığı yer alıyor.

**Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu
Deniz Gezmiş ve arkadaşları
tarafından örgütlenmiş**

Devlet Genceli, Yusuf Aslan, S.
Cengiz, İrfan, Uyar, Sükrü Kay, Kay
Nehmet Ali Özalp, M. Kemal Çayır, S.
T. 100, M. 100, S. 100, M. 100, S. 100

Dünyada bugüne kadar gerillalar tarafından kaçırılanlar

“Balgat’taki Amerikan tesislerinde görevli dört Amerikan askerini kaçıran ve serbest bırakılmaları için 400 bin dolar fidye isteyen “Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu” adlı gizli örgütün Deniz Gezmiş ve arkadaşları tarafından yönetildiği anlaşılmıştır.

Gizli örgütün yayınladığı adeta bir “manifesto” havasını taşıyan bildirilerde “Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu”nun bu güne kadar yaptığı “eylemleri” açıklanmış ve bu eylemleri yürütenlerin gizli örgüte mensup kişiler olduğu belirtilmiştir.

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu’nun bildirisinde İş Bankası Emek Şubesini soyan kişilerin örgüt elemanları olduğu kaydedilmiş, böylece soygun olayına adı karışan kişilerin gizli örgütü yönettikleri de ortaya çıkmıştır.

Buna göre gizli örgütü yönetenler Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Sinan Cemgil, Kor Koçalak, İrfan Uçar, Mehmet Ali Özdemir ve arkadaşlarıdır.

Emniyet Genel Müdürlüğü Önemli İşler Müdürlüğü’ne göre gizli örgüt elemanlarının yayınladıkları bildiriyle bu güne kadar yaptıkları eylemleri açıklamaları örgüt elemanlarının kimler olduğunu kesin biçimde ortaya koymuştur. Yetkililer “tam ve kesin” bir açıklama yapmamakla birlikte gizli örgüt elemanlarının bazıları şunlardır:

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Sinan Cemgil, İrfan Uçar, Kor Koçalak, Mehmet Ali Özdemir, Mahir Çayan, Mete Ertekin, Mustafa Kaçaroğlu ve İlhami Aras.”

MİLLİYET: “Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu” adında gizli bir örgüt şimdiye kadar 5 olayın sahibi olduğunu açıkladı ve dün iki yeni olay yarattı...

Gece saat 01.00 da: 4 Amerikalı, Gölbaşı mevkiinde kaçırılarak mechul yere götürüldü.

Sabah saat 08.30’da: Anadolu Ajansına gelen maskeli ve silahlı 3 kişi ultimatöme bıraktılar.

“YA 400 BİN DOLAR VEYA DÖRT AMERİKALI ÖLDÜRÜLECEK”

Örgüt Cumartesiye kadar mühlet verdi!

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu adıyla bildiri yayınlayan örgüt, amaçlarının Türkiye’yi Amerikalılardan kurtarmak olduğunu bildirdi.

Dünya'da gerillalar 2 milyon dolar istedi 250 bin dolar aldı.

THKO'nun dört Amerikalıya karşı istediği para 1971 yılının en yüksek rakamı oluyor...

Ayrıca Milliyet'te Abdi İpekçi bugünkü "gerillacılık ve gerçekler" başlıklı başyazısında yaptıklarınızı eleştiriyor, bu yolun çıkar yol olmadığını söylüyor:

"Gerillacılık teorisi üzerine yazılmış bir takım kitapları okuyup Türkiye'de de aynı metotları uygulamaya kalkışan gençlerin bilimleri gereken bazı gerçekler var:

O metotların ters sonuçlar verdiği sayısız örneklerle meydana çıkmıştır. Ve şimdi gerillacılık üzerine ortaya atılmış teorilerin gözden geçirilmesi, değiştirilmesi gereği bizzat müellifleri tarafından da kabul edilmektedir. Çünkü dünyanın çeşitli köşelerinde uygulamaya kalkışılan gerillacılık, hiçbir yerde güttüğü amaca ulaşamamış, zaman zaman yarattığı anarşiden başka hiçbir şeye yaramamış ve başarısızlığa uğramıştır. Halkın, işçinin, köylünün desteğini arayan gerillacılar başvurdukları metodlar yüzünden desteğini aradıkları kişilerin nefreti ile karşılaşmışlardır.

Türkiye'de gerillacılığa özenenlerin bir gerçeği bilmeleri gerekir.

Adam kaçırmakla, banka soymakla, bomba patlatmakla kazanılan başarılar savunulduğu ileri sürülen amaçların gerçekleşmesine yaramamakta, ters sonuçlar yaratmaktadır. Bu hatalı yoldan zamanında dönülmezse yalnız kendileri gibi şiddet metotlarına başvuranların değil Türkiye'de savaşlarını demokratik yoldan yapmaya çalışan ilerici güçlerin de çanına ot tıkayacak otoriter bir rejimi davet etmekten başka bir sonuç alamayacaklardır."

Sanki tüm olup bitenlerin sorumlusu sizsiniz. Sanki baskı ve sindirme politikalarını uygulayan, gençleri meşru müdafaa durumunda bırakan hükümet değil. Tamam gerillanın sonuç alınamayacağı tartışılır ama, sizlere hayat hakkı tanımayan ortamın, bir yoksulluk ve talan düzeninin başka türlü alaşağı edilmesi mümkün mü?

CUMHURİYET: 400 BİN DOLAR FİDYE İSTENİYOR

İstenen para yarın sabah saat 06.00'a kadar verilmezse kaçırılanlar öldürülecek...

Tehdit edilen TRT ve AA uzun süre bu konuda haber vermedi

AMERİKALI DÖRT ASKER KAÇIRILDI

Biri çavuş olmak üzere dört Amerikalı hava askeri önceki gece yarısından sonra saat 01.00 sıralarında bilinmeyen kişiler tarafından kaçırılmıştır. Sabaha karşı belirsiz zaman aralarıyla TRT, AA ve THA'na "Türk Halk Kurtuluş Ordusu" imzası ile bir bildiri ve kaçırılanların hüviyet kartları bırakılmıştır.

Gazetelerde sizin merak ettiğiniz ayrıntılara dair cevaplar var. TRT'nin neden sizin bildirinizi yayınlamadığı başta olma üzere. Demirel'in emri ile. Acaba Demirel'e kim emir verdi?

Sizin zarflar TRT ve Anadolu Ajansına ulaşır ulaşmaz TRT yönetim kurulu ve AA yetkilileri bildiri ve Amerikalıların kimlik kartlarından polisi haberdar etmişler. İçişleri Bakanlığı hemen harekete geçmiş, bakan Haldun Mentешеoğlu zarfları alıp doğrudan Demirel'in yanına varmış. Güvenlik yetkilileri acilen durum değerlendirmesi yapmış. Başbakan öğleden sonraya kadar bildirinin AA ve TRT'de yayınlanmasına engel olmuş. TRT genel müdürü açıkça yalan söylüyor bize kimse müdahale etmedi diye.

Tüm dünya sizin olay ile çalkalanırken hükümet dün 17.35'e kadar resmi olarak susuyor, yaşananları yok sayıyor.

Başbakan ile İçişleri Bakanlığı, Amerikan büyükelçiliğine olayla ilgili gelişmeler hakkında devamlı bilgi vermiş büyükelçilik de Washington'u dakika dakika bilgilendirmiş.

ABD Başkanı Nixon'da "Türk hükümetine, tedhişçilerle pazarlığa girmesini tavsiye edemem" demiş. Evet bir açık kapı! Siz aracı olun, hemen red etmeyin, kanalları açık tutun der gibi. Zaten Amerikan elçisi her on dakikada bir Washington'a bilgi veriyormuş. Gazetelere göre hükümet yetkilileri kendi tavırlarının Washington'a göre şekilleneceğini, paranın verilir verilmemesi konusundaki karar yetkisinin sadece Amerikan Hükümeti'ne ait olduğunu ve kararın ancak Washington'da açıklanabileceğini ifade ediyorlarmış.

Gazeteler yine hükümetin sizlerin yakalanabileceği umuduyla hareket ettiği, bu nedenle fidye ödenmesi konusunda oyalama taktiği yürüttüğü, sizlerin sözlerinde ne kadar kararlı olup olmadığınızı anlamaya çalıştığı yorumlarını da yapıyorlar. Hükümet olur vermezse Amerika fidye falan ödeyemez diyorlar.

Diğer yandan şurası önemli ki Demirel'in talimatı doğrultusunda TRT yayınlamasa da hazırladığınız bildiriler hemen hemen tüm gazetelerde yer alıyor.

Gazetelerde Mete'nin yakalanışı ve emniyette verdiği ifadeye ilişkin kimi bilgiler de var: "Mete Ertekin resmi makamlara bu hareketin Deniz Gezmiş başkanlığındaki Devrimci Gençlik Federasyonu (Dev-Genç) adlı teşekküle bağlı "şehir komandaları" tarafından yapıldığını söylemiştir.

İfadesinde kaçırma hadisesinin beş kişilik bir komanda gurubu tarafından yapıldığını, bunlardan birinin de Hüseyin İn an olduğunu açıklamıştır.

Bilindiği gibi Hüseyin İn an Filistin direnme örgütü El-Fetih'e ait silahları ODTÜ öğrencilerine dağıtmak suçundan aranmaktadır.

Mete Ertekin'in yanında olup polislerin elinden kaçan Hüseyin İn an iki yıl önce ODTÜ İdari İlimler Fakültesinden belge almıştır.

Hüseyin İn an geçen yıl Gaziantep'ten Ankara'ya iki valiz dolusu tabanca kaçırmak istediği gerekçesi ile yakalanmış ve o zaman tutuklanmıştı.

Mete Ertekin ve Hüseyin İn an Dev-Genç üyesidir.

Ertekin sonraki ifadelerinde konuşmaya başlamış ve Amerikalı-ları kaçıranlardan izine rastlanmayan diğer üç kişiden ikisinin Deniz Gezmiş ile Yusuf Aslan olduğunu üçüncü kişiyi de tanımadığını söylediği öğrenilmiştir.

Olaya Milli İstihbarat Taşkilatı, Emniyet Genel Müdürlüğü Önemli İşler Dairesi, Ankara Emniyeti ve Jandarma Komutanlığı ile savcılık birlikte el koymuş ve şimdiye kadar görülmemiş bir gizlilik içinde soruşturmayı yapmaktadır. Ankara'nın şehir paftası üzerinde durum tesbiti yapan emniyet ve jandarma yetkilileri gerillarm sığınma ihtimali olan bölgelerde gece yarısından sonra çok sıkı bir arama yapılması kararına varmışlardır. Gece yarısı başlayan arama sabaha kadar sürmüştür.”

Sözde Mete'nin poliste verdiği ifadeden yola çıkıyorlar. Önce ODTÜ'yü kuşatıyor, önce ODTÜ'ye saldırıyorlar... Gerekçe kaçırılan dört Amerikalı asker ve onları kaçıranları yani sizleri aramak...

Hüseyin geliyor. ODTÜ basılmış. Basit bir polis baskını değil, bir savaş hali, bir düşman ülke kuşatması gibi.

Gece saat 03.50'de 5 bin kişilik bir kuvvet ile ODTÜ'ye girmişler, öğrenci yurtları ile Eymir Gölü arasındaki sahayı kuşatmışlar. Nevşehir'den getirilen komando taburu, Konya'dan getirilen motorlu topçu birliği ile takviye edilen Ankara ili dahilindeki bütün jandarmalar yüzden fazla araçlık bir konvoy ile ODTÜ'ye girmişler. 30 kadar otobüse bindirilmiş toplum polisleri ile YSE, PTT ve diğer kuruluşların otomobillerine bindirilmiş sivil polisler de konvoy katılmış.

Güya Mete polis sorgusunda kaçırılan Amerikalıların ODTÜ'de saklandığını söylemiş. Bunun üzerine arama kararı alınmış. Jandarma ve polis rektör İnönü'ye dahi haber vermeden okulu basmış. Rektörü sonradan çağırmışlar.

Albay rektör İnönü'yü yanına alarak yurtlara gidiyor ve kaçırılan Amerikalıların burada saklanıldığı yönünde duyum aldıklarını, bu nedenle arama yapılacağını söylüyor. Öğrenciler polis karışmazsa sorun yok, arayabilirsiniz tabi diyorlar.

Ne var ki hiçbir gerekçe göstermeden havanın aydınlanmaya başladığı saatlerde komanda ve jandarmalar yerleşmiş oldukları siperlerden mavzer ve makinalı tüfeklerle kuşatmış oldukları yurtlara doğru rastgele ateş etmeye başlıyorlar. Bu ateş aralıksız 2 saat sürüyor. Saat 8 civarında yurt terasında bulunan mimarlık fakültesi öğrencisi Erdal Şener jandarmanın açtığı ateş sonucu alınından vurularak ağır yaralanıyor. Öğrenciler havadan keşif uçuşu yapan jandarma helikopterine ağır yaralı Erdal'ı gösteriyorlar, beyninden

vrulduğunu söylüyorlar onu oradan alıp hastaneye taşımasını istiyorlar. Biz aşağıya taşıyamıyoruz diyorlar. Jandarma bu isteği reddediyor. Nasıl çıktı ise öyle insan diyor. Çok geçmiyor Erdal hareketsiz kalıyor. Saat 10'a doğru stadyum yakınındaki boşlukta dinlenmekte olan jandarma erlerinden Mevlüt Meriç nereden geldiği belli olmayan bir kurşunla yaşamını yitiriyor.

9.5 saat sürüyor kuşatma.

Kırılmadık cam, kapı, pencere kalmıyor yurtlarda. Duvarlar mermi izleriyle delikdeşik.

Onlarca öğrenci yaralanıyor.

2000'e yakın öğrenci ODTÜ stadyumuna hapsediliyor.

Öğrenciler gruplar halinde emniyete götürülüp gözaltına alınıyor.

9.5 saatin sonunda okulu ve yurtları ele geçiriyorlar, arıyorlar didik didik. Ne dört Amerikalı var, ne dört Amerikalıyı kaçırıyorlar.

Polis ve jandarmanın elleri yine boş.

Fakat mütevellî heyeti tarafından okul bir kez daha süresiz olarak kapatılıyor.

Olan iki gencecik insana oluyor, bir öğrenci bir jandarma iki genç hayat sönüp gidiyor.

Dehşetle anlatıyor bunları Hüseyin.

Son dakikaya kadar yurtlarını, okullarını savunan genç arkadaşların arasında yer almış.

Onların arayıp da bulamadığı Amerikalı askerler sizin konuklarıdır. Ve onlara gerçekten de bir konuk gibi davranıyorsunuz.

Yediğinizden yediyor, içtiğinizden içiriyorsunuz.

Bir arkadaş gibi dünya meselelerini tartışıyor, konuşuyorsunuz.

Sizin esir askerlerden Larry Heavner Amerika'da yaşayan karısına on gün önce, 25 Şubat'ta bir mektup yazmış. Mektubunda sizin zenci çavuş ile konuştuğunu, çavuşun kaçırılma olayı ve kaçırılan kişiler konusunda kötü şeyler anlatmadığını söylemiş ve "kaçırılma konusunda endişe etme. Daha önce kaçırılan havacı onlarla konuşmuş sonra bırakılan bu arkadaş bana olanları anlattı" demiş.

Verdiğiniz süre giderek azalıyor. Yarın sabah 06.00'da dolacak. Şu kalan 12 saatlik zamanı iyi değerlendirmeniz gerekiyor.

Bir kez daha hükümete ve Amerikalı yetkililere işin ciddiyetini hatırlatmak drumundasınız. Durumu hatırlatan bir bildiri daha kaleme almanın yerinde olacağı kanısındasınız. Tartışmalarınız sonu-

cunda bu bildiriden başka Amerikalı askerlerin de kendi büyükelçilerine ve hükümet yetkililerine kendi elleriyle birer mektup yazmasının işe yarayabileceği sonucuna varıyorsunuz. Amerikalılara ait bloknolardan kopartılmış sayfaları dört askere vererek kendi el yazılarıyla durumun ciddiyetine ilişkin birer mektup yazmalarını istiyorsunuz.

Adamlar yarım saat içerisinde kendi el yazılarıyla İngilizce olarak yazdıkları mektupları size teslim ediyorlar:

“5 Mart 1971, Saat 15.30

Büyükelçi William Handley’e

Amerikan Elçiliği

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu tarafından siyasi tutuklu olarak muhafaza ediliyoruz. Bu mektubu yazdığım ana kadar iyi muamele gördük. Bu insanlar istediklerinin yerine getirilmesini talep ediyorlar. Açıkça söyleyelim, biz de bunu istiyoruz. Bizi yakalayanlar bu istekler yerine getirilmezse yaşamaya devam etmemiz konusunda problem meydana geleceğini bize haber verdiler. İlgililerin hemen bir karar vereceğini umut ediyoruz. Lütfen karıma kendisini sevdiğimi söyleyin.

Jimmy J. Sexton Stg Usaf.”

“5 Mart 1971, Saat 15.15

Büyükelçi William Handley’e

Amerikan Elçiliği,

Bizim gurubumuzdaki dört kişi Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu tarafından siyasi tutuklu olarak muhafaza edilmektedir.

Şu ana kadar bizi yakalayanlardan iyi muamele gördük. Bu mektubu yazdığım sırada bizim ve onların endişesi size bizim hayatımıza karşılık bildirilen isteklerin yerine getirilmemesi ihtimalidir. Biz yaşamak istiyoruz. İstekler yerine getirilmediği takdirde akibetimizin ne olacağı konusunda hayale fazla yer olmadığını hissediyoruz.

Ailemdekilere kendilerini sevdiğimi, her şeyin iyi olacağını bilmelerini sağlayın ve onlardan Tanrı’ya güvenmelerini isteyin.

Er James M. Gholson”

“5 Mart 1971, Saat 15.05

Amerikan ve Türk Yetkililerine

Biz Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun elinde siyasi tutuklu olarak bulunuyoruz. Şu ana kadar iyi muamele gördük. Bizim salıverilmemiz için tekliflerde bulundular. Bu istekleri yerine getirmeme gibi bir düşünceniz varsa, bunu unutun. Bu teklifler karşılanmazsa hayatlarımız tehlikeye girecektir. Lütfen bizim yardımımıza gelin.

Er Larry Heavner”

“5 Mart 1971, Saat 15.10

ABD Büyükelçiliği ve Türk Yetkililerine,

Biz Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu tarafından siyasi tutuklu olarak muhafaza ediliyoruz. Bu yardım isteme mektubunu yazdığım şu anda hepimiz iyiyiz.

Size yerine getirilmek üzere üç istekte bulundular. Eğer isteklerini yerine getirmemek düşüncesindeyseniz, lütfen bunu yeniden gözden geçirin. Yoksa bizim hayatımız tehlikeye girecektir. Hayatımızın bir namlunun ucunda sona ereceğini şimdiye kadar gözlerimin önüne hiç getirmemiştim. Lütfen onların isteklerini hemen olmadığı taktirde mümkün mertebe erken yerine getiriniz. Lütfen bize yardım ediniz.

Er Richard Carazsi”

Mektuplar tamamlandığında sizin bildiri de tamamlanmış oluyor:

“THKO kaçırıldığı 4 Amerikalı ile ilgili bildiri ve şartları gerekli makamlara iletmıştır. Fakat aradan zaman geçmesine, dün gece uzatılan 12 saatlik süre yaklaşmasına rağmen hiçbir açıklama yapılmamış ve bildiri ile şartların TRT’de eksiksiz okunması şartı yerine getirilmemiştir.

Son defa şartlarımızı ve kaçırılan dört Amerikalıların kendi imzalarıyla Amerikan ve Türk makamlarına yazdıkları mektupları bildiriyoruz.

Bundan sonra yetkililer tarafından gerekli açıklama yapılmadan biz hiçbir açıklama yapmayacağız. Ve tanınan sürenin dolmasını bekleyeceğiz.

Şartlarımız:

1.400 bin dolar fidye,

2.Arkadaşımız Mete Ertekin’in serbest bırakılması,

3.THKO'nun Bütün Dünya Halklarına ve Türkiye Halkına Çağrısı isimli bildirinin TRT'de 7.30, 13.00 ve 19.00 ajanslarında okunması,

4.Olayla ilgili hiçbir devrimcinin gözaltına alınmaması,

5.Gelişmelerin anında bir hükümet yetkilisi tarafından TRT'de açıklanması.!

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu”

Bildiriye, dört Amerikalının yazdığı mektupları ve askerlerden Larry Heavner'e ait bir kimlik kartını bir zarfa koyuyorsunuz.

Bu kez zarf tek bir yere, Cumhuriyet gazetesine gidecek.

Bu iş yine Kor'a düşüyor. İçinizde en dikkat çekmeyecek olan o diye düşünüyorsunuz. Saat 17.00 gibi çıkıyor Kor.

Radyo meclisten haberler veriyor.

Devlet Bakanı Hasan Dinçer Millet Meclisi'nde bugün ODTÜ'deki olaylarla ilgili olarak bilgi vermiş. Amerikalıları kaçıranların Sen, Yusuf Aslan, Hüseyin İnanc ve Mete Ertekin olduğunu açıklamış.

Bakan Mete Ertekin'in ifadesinden sizlerin dört Amerikalıyı kaçırdığınızın meydana çıktığını, bir kişinin de adının bilinemediğini belirtmiş. Mete Ertekin'in sizlerin kimliklerini ve ODTÜ'de saklandığını itiraf ettiğini açıklamış.

Bakan sağ olsun yayınladığınız bildiriye meclis kürsüsünden okumak istemiş: “Şimdi size bir ibret vesikasını okuyacağım, parti farkı gözetmeden Cumhuriyetimize ve rejimimize kastedenlerin ne yapmak istediklerini göreceksiniz” diyerek bildiriye okumaya başlayınca bakanın bildiriye okumasına DP'li milletvekilleri engel olmuş. Demokratik Parti başkanı Ferruh Bozbeyle: “Eğer hükümet kürsüde THKO bildirisini okusaydı, bir emri yerine getirmiş olacaktı” demiş.

Yazık olmuş, bildiri kürsüden okunamamış. Oysa okunsaydı ne güzel olurdu!

Akşam sizi şaşırtan bir şey oluyor. Radyonun 22.45 haber bülteninde ABD büyükelçisi William Handley'in ağzından size yönelik bir çağrı yayınlanıyor. Büyükelçi “4 Havacıyı ellerinde bulunduranlara sesleniyorum, bu çağrımı işiteceklerini ve onları bir an evvel ve zarar vermeden serbest bırakacaklarını içtenlikle ümit ediyorum” diyor.

Bu açıklama ne anlama geliyor olabilir? Bir pazarlık kapısı sözkonusu olabilir mi? Bu size bir çağrı mıdır? Belli olmuyor. Ama Türk Hükümeti olmasa da Amerikalılar işin ciddiyetinin farkında sanki.

Düşündüğünüz gibi, bir gizli kanal, bir gizli pazarlık yolu bulmak gerekiyor.

6 Mart 1971 Cumartesi

Verdiğiniz süre bu sabah saat 06.00'da doldu. Ne yapacağınızı siz de bilmiyorsunuz.

Bu Amerikalı adamlarla bayağı bir muhabbet ettiniz. Onları öldüremezsiniz. Esasen insan öldürmek fikri size çok yabancı, dağlar kadar uzak.

Açıktan bir iş çıkmayacak gibi. Tek seçenek gizli pazarlık!

Bugün bütün gazetelerin manşetinde dünkü ODTÜ vahşeti var. Ama kullanılan başlıklar bir tuhaf: "ODTÜ'DE KANLI SAVAŞ!" gibi. Gazeteler polisin verdiği bilgiler doğrultusunda haber yapmış. Çatışma, savaş türü mücadeleler karşılıklı olur. İki taraflı olur. Yani tek taraflı savaş, tek taraflı çatışma olmaz. ODTÜ'ye dün yapılan komando ve polis saldırısından sonra yapılan aramada tek bir silah ele geçirilememiş. Peki o zaman çatışma nasıl oluyor! Savaş nasıl olur! Silahsız öğrencilerle, silahlı güçlerin çatışması... Bunun adı çatışma olur mu, bunun adı düpedüz saldırı olmaz mı?

İşte Günaydın'da bu vahşetin kare kare resmi var. "Alnından vurulan Erdal böyle öldü" başlığıyla. Üç resim var Erdal'ın ölümünü an an yansıtan. İlk resmin altında "kurşunu yedi ve devrildi" yazıyor. İkincisinin altında "arkadaşları sürünerek yardımına gittiler" ifadesi yer alıyor. Üçüncü resim ölüm resmi. Erdal'ın son bakışı, doğrulmaya çalışması... Ve altında "ölmeden az önce" yazısı.

Hükümet kendi vahşetini meşrulaştırmak için her türlü yalana dolana başvurabiliyor. Demirel "ODTÜ'de tank bile var" diyecek kadar işi azıtmış durumda.

İsmet İnönü bugün grup toplantısında "üç çocuk devletle pazarlık mı edecek?" demiş. Bu lafları asıl ülkeyi neden bu hale getirdin diye Demirel'e söylemesi gerekiyor mu?

Cumhuriyet dün Ankara bürosuna bıraktığınız Amerikalıların mektuplarıyla ilgili büyük bir haber yapmış:

"4 Amerikalı Gazetemize mektup gönderdi

THKO'nun son bildirisinde ABD'li havacılar "yaşamamızı istiyorsanız bize yardım edin" diyorlar.

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu imzası ile yayınlanan son bildiri, dün saat 18.00 sınırlarında gazetemizin Ankara bürosunun kapısından içeri atılmıştır.

Bildiride, daha önceki şartlar tekrarlanmakta ve verilen mühletin bitimine çok az bir süre kalmış olmasına rağmen kendilerini tatmin edecek herhangi bir karşı tedbirin yapılmamış olması hatırlatılmaktadır.

Bildiriye ek olarak kaçırılan 4 Amerikalı havacının kendi el yazılarıyla yazdıkları mektuplar, ayrıca Larry Heavner'in kimlik kartı büromuza atılan zarfın içinden çıkmıştır.

Zarftan çıkanlardan Amerikan makamları haberdar edilerek kendilerine orjinalleri de verilmiştir.

Amerikan Haberler Merkezi'ne verilen orjinallerin kopyaları da Türk makamlarına iletilmiştir.

Bu arada gazetemizden alınan kopyalar İçişleri Bakanlığı ilgili-leri tarafından dün geceki Bakanlar Kurulu toplantısına götürül-müştür."

Böylece gönderdiğiniz zarfın ve mektupların akibetini öğrenmiş oluyorsunuz. Şartlarınızı içeren bildiri bakanlar kurulu ve Ameri-kan elçisine ulaşmış bulunuyor. Öyle anlaşıyor ki büyükelçi dün bu sizin bildiri ve askerlerin mektuplardan sonra radyoda size seslenmek durumunda kaldı.

Milliyet'te sizin askerlerden çavuş Jimmy J. Sexton'un eşi Bar-bara'nın 13 aylık oğlu ile resmi ve size yazdığı bir açık mektup yer alıyor. Milliyet Barbara'nın çağrısını:

"ÇAVUŞUN EŞİNDEN

GERİLLALARA AÇIK MEKTUP" başlığıyla yayınlamış.

Kadın Ankara'da bir komşusu vasıtasıyla göndermiş mektubu. Şöyle sesleniyor size:

"13 Aylık çocuğumuz var. Jimmy'e ihtiyacımız var, oğlum için, benim için, ailemiz için Jimmy'i iade edin ve lütfen onunla beraber diğer üç astsubayı da serbest bırakın."

Sizin diğer askerlerin ailelerinden de haber var.

Washington'da Amerikan hükümetine seslenmiş **Richard Caraszi**'nin annesi:

"Hükümete 400 bin dolarlık fidyeyi ödemesini tavsiye ederim. Zira o benim çocuğumdur" demiş.

Amerikalı askerlere gazetedeki onlarla ilgili haberleri gösteriyorsun. Çavuş Sexton'a eşi ve oğlunun resmi ile karısının çağrısını. Haberleri İngilizce'ye çevirip okuyorsun. Caraszi'ye annesinin çağrısından memnun kaldığını belirtiyorsun. Bir kez daha onlarla herhangi kişisel bir sorunuz olmadığını ifade ediyorsun.

Bu işin esas olarak siyasi olduğunu, Amerika'nın dünyadaki jandarmalığının kabullenilmez olduğunu, sözgelimi Amerika'nın Vietnam'da bulunuşunun sebepsiz olduğu, Amerikan vatandaşlarının ve askerlerinin boşu boşuna öldüğünü söylüyorsun.

Senin asla silahla bir işin olmadığını, 21 yaşına kadar silahın ne olduğunu bilmediğini, İstanbul Üniversitesi'nde hukuk tahsili yaptığını, Amerikan emperyalizmine ve 6. Filo'ya karşı eylemler içinde olduğu, bu nedenle arkadaşlarınızın katledildiğini, sorunuzun CIA ve FBI ajanlarıyla olduğunu, onlara karşı şiddet uygulamaktan zerre kadar çekinmeyeceğini dile getiriyorsun.

Onları serbest bırakmak için Amerikan hükümetinden ve hükümetten üç isteğiniz olduğunu, bu üç şartın fidye ödenmesi, yakalanan arkadaşınızın serbet bırakılması ve THKO bildirisinin radyodan okunması gibi yerine getirilmesi zor olmayan şeyler olduğunu açıklıyorsun.

Günde üç öğün düzenli yemek veriyorsunuz askerlere. Siz ne yiyorsanız ondan ikram ediyorsunuz. Sözgelimi kahvaltıda ekmek, çay, peynir, başka zaman sosis, konserve et portakal ve muz veriyorsunuz. Hatta arada doymazsanız daha da verelim diyorsunuz. Çay sizlere ne kadarsa onlara da o kadar.

Yanlarında maaşlarını yeni aldıkları için çok paraları var. O paralara dokunmuyorsunuz.. Amerikalıların çok korktukları her hallerinden belli oluyor. Bu adamların nasıl savaştıklarını pek anlaya-

mıyorsun. Hayatımda bu kadar korkak insanlara rastlamadığımı düşünüyorsun. Kendilerine acıyorsunuz doğrusu. Adamlar da sizi anlamakta zorlanıyorlar. Adamları kaçırmışsınız, ellerinizdeki silahlarla başlarında duruyorsunuz, sonra dönüp en insani şekilde onlarla ilişki kuruyor, ilgileniyorsunuz. Anlamamaları normal adamların.

7 Mart 1971 Pazar

Bu sabah verdiğiniz sürenin üzerinden tam bir gün geçti. Hükümetin açıktan bir işe girişmeyeceği, bunun kendi otoritesini hiçe saymak anlamına geleceği yönündeki tavrı iyice belli oldu. Beceriksizliklerini perçinlemek istemiyorlar. Bu net. Amerikalılar bastırmadıkça askerlerin de umrunda olacağı falan yok zaten. İlan ettiklerine göre Bakanlar Kurulu “gizli örgütü kabul etmemek ve pazarlığa girişmemek kararı almış”.

Abdi İpekçi Milliyet’teki başyazısında “cinayet işlenecek mi?” diye soruyor ve şöyle devam ediyor:

“Şu satırların yazıldığı anda, kendilerini “Türk Halk Kurtuluş Ordusu” adıyla tanıtanların verdikleri ultimatomla koydukları süre sona ermiş bulunmaktadır. İstenen şartlar yerine getirilmemiştir. Hükümet herhangi bir pazarlığa girişme eğilimi göstermemiş, kaçırılan Amerikalıları ve onları kaçıranları ele geçirebilmek için güvenlik kuvvetlerini seferber etmiştir. Beri yandan THKO’nun Amerikalılardan istediği 400.000 doların verilmeyeceği belli olmaktadır. Nixon karar yetkisinin Türk Hükümetine ait bulunduğunu belirtirken, Amerikan elçisi de yaptığı çağrılarda fidyeden hiç söz etmeden kaçırılanların serbest bırakılmasını dilemiştir. (Amerikan tarafının bu tutumu tabiidir. Zira aksine davranıp istenen paranın verilmesi Türk Hükümetinin otoritesine aykırı bir durum yaratırdı.)

Peki ama şimdi ne olacak? Kendi iradeleri dışında yaratılmış bir durumda dört masum insanın hayatlarına son verilecek mi? Onlara yöneltilecek namluların tetiğine basacak ellerin sahibi, öksüz bırakacakları ailelerin çekecekleri ızdırabı akıllarına getirmeyecekler mi? Bundan dolayı vicdanlarında herhangi bir sızı duymayacaklar mı? Tutsaklarını bu şekilde öldürmekle Vietnam’da elleri bağlanmış insanları kurşunlayanlara benzeyeceklerini düşünmeyecekler mi?”

Abdi İpekçi sanki sizi hiç anlamamış. Nasıl olur da sizi Vietnam'daki katillerle aynı kefeye koyar! Sizi sıradan katiller, caniler mi sanıyor? Sizin bırakın cinayet işlemeyi karıncayı dahi incitmekten çekinenecek insanlar olduğunuzu tahmin etmiyor mu? Kendini halkın kurtuluşuna adanmış insanlar nasıl olur da masum insanlara zarar verirler. Bunu bilmesi gerekir diye düşünüyorsunuz.

Amerikan Elçisi gizli örgüte çağrıda bu

CEMBER DARALDI

ODTÜ'nün yeraltı kanalları

araniyor

**POLİS, AMERİKALILARI
KAÇIRANLARIN İZİNİ
BULDUGUNU AÇIKLADI**

ODTU DERENCI
DİRİĞİ BASKANI
SERİ KONUSTU:

"Askeri bir yönetim de gelse direneceğiz."

● Aramada bir felsefədir.
və subay elbisesi
elə geyirədi.

• Uğullara göre Güz-
me ve arkadaşları
ODTU'da gizli bir
yerde saklanıyor...

ANKARA, (HA) —
Dört Amerikalı-
kızın, İstanbul'da gizli-
mek için aradıkları
birkaç yerden sonra
Ankara'da, Güzme ve
arkadaşları, "Türkiye
Halk Kurtuluş Ordusu"
adlı örgütüne girdiği
bilgisiyle, Ankara'da

YAKALI *Erythrina*
Amygdalus, *Cassia*

AÇIK yarılmamış
çözümler: Yünlü Çözümler

Vurulan er dün ÖLDÜ

ANKARA (HA) — Oradağı Teknik Üniversitesi'nde geçen günlerde gerçekleştirilen toplantıda yararlanarak konuşan giren Jandarma eri Nevlat Meriç dün karantinalıyacak sanıldı. (Önceki sayı, 1. sayı)

ODTÜ'deki silahlı çatışmadan sonra öğrenciler toplanarak futbol sahasında göz altına alındı. Dava-
lardaki öğrencilerin yerine jandarmalar mevzilendi ve arama başladı. (Foto: THA)

(Foto: THA)

Her yerde öbek öbek

cephane ele geçti

Hürriyet'in
PAZAR
İLAVESİ

"HAFTA SONU" okumayla buluşun!

Kaçakçılar fazla para getirdiği için sigara ve kahve yerine mermiyi tercih ediyor

SON aşamaya ulaştıkları maraton güvenli havat-
larının bütün yolları geçtikleri siki zirve, ta-
mamlar sonunda sayıları yuları olan tabanca ile
milyonlar tala yolları cepce mermi ala geçiren
Türkiye'nin her yerinde okuk okuk kapak ce-
pancılar ortaya çıkarmaya başlamıştır.

...the

**Hürriyet'in
PAZAR
İLAVESİ**

"HAFTA SONU" dergisindeki katkılarını, karikatür, fotoğraf, yalancı mektup, şiirler, mizahçaları ve zengin çizimler kadrosuyla pazar günleri saat 17.00'de yayınlanacak haftalık başına bir gösteriydi. Müzik, sergiler ve sahne programları eklenince pazar "HAFTA SONU" yani akşam 17.00'de RİN de başladı.

Zeki MÜREN'in ilk yazısı: "HASRET,"

Bugün yine Milliyet'te size yönelik bir başka çağrı yer alıyor. Türk Hukuk Kurumu Başkanı Prof. Muammer Aksoy sizlere sesle-

nerek sizi kan dökmemeye davet ediyor: “Kimlersiniz? Bu tehditi niçin yapıyorsunuz, bilmiyorum. Fakat gerçekten devrimci ve toplumcu iseniz elinizi kana bulamayın” diyor.

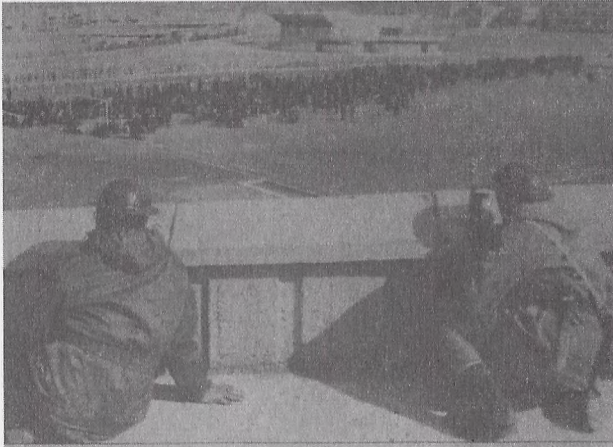
Bu çağrı önemli görünüyor.

Muammer Hoca’nın samimiyetinden eminsiniz. Yaptığınız muhabbet sonucunda Muammer Hoca’nın Amerikalılara ulaşmada size yardımcı olabileceğine karar veriyorsunuz. Son günlerde Siyasalla sıcak temas halinde olan Hüseyin. Zaten O evde kalmıyor Siyasal yurdunda kalıyor. Hocaya ulaşma görevini o alıyor.

Polis ise gazetelere sizlerin etrafındaki çemberin daraldığını, izinizi tesbit ettiklerini, ODTÜ’de gizli bir yerde saklandığınızı, her an yakalayabileceklerini söyleyip duruyor.

O nedenle şimdi de ODTÜ’nün yer altı kanallarını arıyorlarmış. Kanallar 7 kilometre uzunluğunda ve 3 metre çapında imiş. Polise göre burada her türlü eşya ve şahıs kolayca gizlenebilirmiş. Ne demeli, günaydın!

Ama yalnız ODTÜ’de değil, Tuzgölü civarında da aranıyormuşunuz. Polis yetkilileri, “kaçırılan Amerikalı çavuş ve erlerin Tuzgölü civarında bir yerde saklandıkları yolunda ihbar aldıklarını ve bunu değerlendirdiklerini de söylemiş”. Vay be, hem ODTÜ dehlizlerinde, hem Tuzgölü havzasında bulunuyorsunuz! Yoksa ODTÜ dehlizleri Tuz Gölü’ne kadar ulaşıyor mu?

Siz ODTÜ’de değilsiniz ama 1934 öğrenci arkadaşınız stad-yumda sorgu sırasına sokulmuş durumda. Tüm gazetelerde aynı

resim var. Jandarmalar ODTÜ stadının tribünlerinin arkasında siper almış, silahları sahaya dönük. Sahada ise öbek öbek öğrenciler. Adeta bir toplama kampı görüntüsü. Bu kış gününde rektör Erdal İnönü'nün araya girmesiyle öğrenciler kapalı spor salonuna alınabiliyor ancak. Savcılar "öğrencilerin askerlere karşı kullandıkları silahları polisine ele geçirememesinden" yakınıyorlarmış.

ODTÜ Öğrenci Birliği başkanı Erhan Erdoğan dün Devrim Dergisinde bir basın toplantısı yapmış. Gözüpek, kararlı bir devrimci tutum içinde sizleri savunuyor: "Deniz Gezmiş ve arkadaşları üniversitede değildi. Bu arkadaşlarımız bizim yanımızda olsaydı birlikte savaşırdık. Çünkü Deniz ve arkadaşları devrimcilerin varmak istedikleri hedefte öncülük yapmışlardır ve yapmaktadırlar" demiş. Gazeteciler Erhan'a "bir askeri darbe olursa nasıl davranacaklarını" soruyor. Erhan'ın ceabı net "devrimcilere yönelik bir askeri darbeye karşı mücadeleimiz daha güçlü olacaktır. O zaman kadrolanmış şekilde direnişimize devam edeceğiz" diyor.

BÜTÜN ESERLERİ

Yazar: Deniz Gezmiş, Arkadaşları

Yayıncı: Devrim Dergisi

Yayın Tarihi: 27.12.1971

Yayın Yeri: Ankara

Yayın Sayısı: 1000

Cumhuriyet

42. yıl, sayı 10741

Yazın: 10.000 kopya - Foto: 2000 kopya - 7 Mart Pazar 1971

WILKIE COLLINS

BEVAZLI KADIN

Yazar: Wilkie Collins

Yayıncı: Devrim Dergisi

Yayın Tarihi: 27.12.1971

Yayın Yeri: Ankara

Yayın Sayısı: 1000

Büyükelçi askerlerin bırakılacağı kanısında

ODTU'da arama dün de devam etti

4 ABD'linin durumu belli değil

ANKARA (Cumhuriyet Hürriyet)

Devlet Mektuphanesi Genel Kurulunda 4 ABD'li öğrencinin durumu belli değil. Öğrencilerin durumu belli değil. Öğrencilerin durumu belli değil.

ASKER ÜYELER SIKIYÖNETİME YANAŞMADI

ANKARA, (Cumhuriyet Hürriyet)

MGK'nın bir ay önceki toplantısında Demirel'in teklifi alımsız karşılandı. ASKER ÜYELER SIKIYÖNETİME YANAŞMADI.

Polis işe karıştığı için jandarmaya karşı koydu

ANKARA (Cumhuriyet Hürriyet)

Öğrencilerin durumu belli değil. Öğrencilerin durumu belli değil. Öğrencilerin durumu belli değil.

ASKER ÜYELER SIKIYÖNETİME YANAŞMADI

ANKARA, (Cumhuriyet Hürriyet)

MGK'nın bir ay önceki toplantısında Demirel'in teklifi alımsız karşılandı. ASKER ÜYELER SIKIYÖNETİME YANAŞMADI.

Askere davetiye çıkaran ise devrimci gençlik değil bizzat Demirel Hükümetinin kendisi. Demirel geçen ay yapılan Milli Güvenlik Kurulu toplantısında Ankara başta olmak üzere bazı illerde sıkıyönetim ilan edilmesini istemiş. Bu talep MGK'nın asker üyeleri tarafından "sıkıyönetime gerek olmadığı, yeterli bir sıkıyönetim yasaasının bulunmadığı ve sıkıyönetimin askerleri yıpratacağı" ge-

rekçeleriyle uygun bulunmamış. Yani Demirel askere davetiyeyi çıkartmış çoktan...

Sizin Amerikalılarınsa rahatı yerinde. Artık ölüm korkusundan uzaklaşmış görünüyorlar. Segton Bag adlı bir kitabı okuyorlar. Sonra kitabın sayfalarını yırtıp iskambil kağıdı yapıyor, iskambil oynuyorlar. Sonra yine kitap sayfalarından satranç yapıp bu kez satranca başlıyorlar.

Paris'te basılan İngilizce International Herald Tribune gazetesi-ni getiriyor Kor. Gazete sizin işlere epey yer ayırmış. Bu gazeteyi Amerikalılara veriyorsunuz. Okuyorlar, yazdığı gibi, sizinkiler fidyeyi ödemedi, sizi 36 saat önce öldürmemiz lazımdı diyorsunuz. Adamlar niçin öldürmediğinizi soramıyorlar, şaşkınca yüzünüze bakıyorlar. Fakat pazarlığa devam edeceğinizi, henüz her şeyin bitmediğini söylüyorsunuz.

CHP Küçük Kurultay'ı bugün başlamış. Radyo son haberlerin-de Genel Başkan İsmet İnönü'nün size çağrısını yayınlıyor.

İnönü:

“Saldırganlar akıllarını başlarına alsınlar, ellerini kana boyamasınlar.

Her kusur, her yanlışlık nihayet tamir olunabilir.

Ama kan kaybı, kanla biten netice tamir olunamaz.

Bu tecavüze kalkmış olanların akıllarını başlarına toplaması, kendi içimizde ne meselelerimiz olursa olsun bunları konuşarak, birbirimizi türlü vasıta ile ikna etmeye çalışarak halledebiliriz, bu şarttır” diyor.

Sanki memleketin tüm sorunlarını çıkaran sizsiniz! Saldıran kim, savunma durumunda olan kim, ortalık toz duman.

8 Mart 1971 Pazartesi

Bugün Amerikalıları esir alışınızın ya da misafir edişinizin 5. günü. İkisi de doğru esir ve misafir.

Hükümetten ve Amerikan makamlarından ses yok. Hükümetin tek bildiği ise polis şiddetini arttırmak. Hükümet Ankara'daki aramalarda 30 bin polis ve askeri seferber etmiş.

ODTÜ'deki arama faaliyeti polis, bir istihkam birliği ve harita genel müdürlüğü ekiplerince ortaklaşa sürdürülüyormuş. İstihkam birlikleri, su depolarını boşaltmışlar, gerekli gördükleri bazı yerleri yıkmaya ve saklanabilecek gizli yerleri aramaya başlamışlar. Hatta

Harita Genel Müdürlüğü'nden gelen ekipler arazi üzerinde özel aletlerle araştırma işine katılmışlar. Bin kadar jandarma ODTÜ arazisi ile yer altında 7,5 kilometre dolaşan merkezi ısıtma sisteminin dehlizlerini karış karış arama yapmaktaymış. İlgililer dehlizlerin arama işinin kolay olmadığını, zamana ihtiyaç olduğunu bir adam boyunda olan bu dehlizlerde üç kişinin yan yana rahatlıkla yürüyebileceğini belirtmişler. Aramanın bir hafta süreceği sanılıyormuş.

Tüm gazete başlıkları polisin beceriksizliği ve hükümetin acizne vurgu yapıyor:

“4 Amerikalıdan hala haber yok. Ne gizli örgüt, ne de Amerikalılardan tek kelime haber alınamadı!”

Hükümetin aczi askerleri harekete geçirmiş. Genel Kurmay Başkanı Tağmaç kumandanları Çarşamba günü toplantıya çağır-
mış. Çağrı gerekçesi askerlik göreviyle falan ilgili değil. Doğrudan hükümete yardım yani iç asayiş meselesi. Bunu da açıkça söylüyor paşa. Bu toplantıda silahlı kuvvetleri ilgilendiren hiçbir konu görüşülmeyecekmiş. Sadece rejimle ilgili konular ve son olaylar ele alınacakmış. Bu haber pek hayra alamet değil gibi. Sabah sabah Tağmaç'ın toplantı çağırısını değerlendiriyorsunuz aranızda. Cumhuriyet “Türk silahlı kuvvetleri alt kademesi arasında huzursuzluk belirgin bir hal aldı” yorumunu yapsa da buradan olumlu bir sonuç ummanın boşunalığı açık. Gerekçesi rejimi korumak olan bir hare-

ketin hükümetin yapmak isteyip de yapamadıklarını yapmaya yönelik olacağı sonucuna varıyorsunuz.

Hürriyet'te ise sizin de ilk kez duyduğunuz bir haber var. Amerikan Associated Press Ajansı Türkiye'den sol çevrelere dayanarak bir haber yapmış. Sol çevreler AP Ajansına "4 Amerikalı askerin sağ salım bırakılacağını" söylemişler! Artık kim ne adına, nasıl konuşuyor bilinmez olmuş. Bazen aklınıza gelmiyor değil, hiçbir şey için olmasa da şu çavuş Sexton'un hamile eşi için bunları bırakmak lazım diye. Gazeteler kadının yine sinir krizleri geçirdiğini yazmışlar.

Sizin de sinirleriniz hayli gerilmiş durumda. Artık mutlaka bir sonuç almak istiyorsunuz.

Tek çıkar yol, son bir seçenek için Muammer Hoca'ya başvuracaksınız. Amerikan Elçiliği ile Muammer Hoca'nın irtibat kurmasının sözkonusu olabileceği kanısındasınız. Hoca dün akşam İstanbul'dan Ankara'ya gelmiş. Yani bugün Ankara'da.

Hüseyin çıkıp Muammer Hoca'nın evine telefon ediyor. Dün Milliyet gazetesinde yer alan sizlere yönelik açıklaması nedeniyle kendisini aradığınızı, çok önemli bir husus olduğunu, telefonla anlatamayacağını, muhakkak yüzyüze görüşmek istediğini, bu nedenle akşam saatlerinde SBF'de kendisini ziyaret edip edemeyeceğini soruyor.

Hoca akşam eşi ile tiyatroya gitmek üzere plan yaptıklarını, ama bu hususun önemli nedeniyle eşini tiyatroya bırakıp okula gelebileceğini söylüyor. Akşam saat 21.00'de buluşmak konusunda anlaşıyorlar.

Saat 21.00 olduğunda Hüseyin Prof. Muammer Aksoy'un Siyasal Bilgiler Fakültesindeki 314 numaralı odasına gidiyor. Kendisini tanıtıyor ve Amerikalıların sizin elinizde rehin bulunduğunu söylüyor.

Hoca "aman öldürmediniz ya" diye soruyor. Hüseyin "hayır" cevabını veriyor. Hoca "ben insanlara karşı kaba kuvvet kullanmasından yana bir insan değilim. Bu görüşümün daha önce örnekleri vardır. Cumartesi günü İstanbul'da idim. O gün gazetelerde verilen mehlın bittiğini ve kaçırılan Amerikalıların öldürüleceğini okudum. Bunun üzerine şahsi mesajımı kaleme aldım. İstanbul'da birkaç gazete ile temasa geçerek bu mesajımı bildirdim. Benim mesajımı okudunuz mu? diye soruyor. Hüseyin "evet okuduk. O

nedenle ben buradayım zaten. Sizin belli bir kariyeriniz var. Amerikalılarla aramızda arabulucu olabilirsiniz diye düşündük. Çünkü Amerikalılardan 5 gündür olumlu bir cevap çıkmadı. Peki siz Amerikan Büyükelçisinin davranışını nasıl yorumluyorsunuz? Şartlarımızı neden yerine getirmiyorlar...” diyor. Hoca “bilmem ama sizin elinizde bulundurduğunuz Amerikalıları öldürmenizi istiyor olabilirler. Çünkü Vietnam’da Laos’ta pek çok Amerikalı asker ölüyor. Burada da dört tane Amerikalı ölmüş bir şey fark etmez onlar için. Ama siz onları öldürseniz bütün devrimcileri, ilericileri damgalamak fırsatını bulurlar.” diye yanıt veriyor.

Hüseyin “onların da anlayış göstermesi hiç olmazsa tutuklanan arkadaşlarımızın serbest bırakılması lazımdır.” diyor. Hoca “Anlayış göstermezler. Anlayış göstermeseler de siz bu metodla bir gayeye ulaşamazsınız. Ben sizin yerinizde olsam böyle bir şey yapmam.” diyor. Hüseyin sinirleniyor “şartlarımız yerine gelmezse kararımızı infaz edeceğiz.” diyor.

Hoca’nın “hiç olmazsa yeni bir mehil verin” sözünü Hüseyin “biz nasıl besleyelim bunları uzun zaman.” diyerek cevaplıyor. Hoca bu kez “öyleyse hemen serbest bırakın.” diyor. Hüseyin “Siz araya girin, yeni bir mehil verelim, bizler canı değil devrimciyiz hocam” diyor.

Hoca “ben araya girersem, bunu sağ basın istismar edecektir. Daha önce verdiği mesajı kamufle idi diyeceklerdir. Ama madem ki insan hayatı mevzubahistir, bunu da kabul etmeye hazırım. Yarın saat yarımda Amerikan Büyükelçiliğine giderim.” diyor.

Hüseyin “Hocam öyleyse siz Amerikan sefaretine gittikten sonra, saat yarımdan başlamak üzere mehili 36 saat daha uzatırız” diyor.

Hoca Hüseyin’e Türk Hukuk Kurumu’nun telefon numarasını veriyor. Yarın saat 15.30 da kendisini 312690 numaralı telefondan arayarak görüşmenin sonucunu öğrenebileceğini söylüyor. Sonra ekliyor, Amerikalılar şartları kabul etmese de, bu mehil dolsa bile onları serbest bırakın, sakın elinizi kana bulamayın diyor.

Hüseyin gelip anlatıyor görüşmeyi. Bu görüşmeden bir iş çıkar mı diye soran gözlerle birbirinizin yüzlerine bakıyorsunuz. Çıkması lazım! Kalan başka yol yok çünkü!

Hüseyin tüm bunları anlatıp yine çıkıyor. Sokakta bir hareketlenme başlıyor. Gazeteler yüzlerce ihbar, yüzlerce ev baskınından söz ederken bu hareketlenme doğal geliyor size.

Hatta iki gün önce sizleri heyecana boğan bir olay gerçekleşmişti gözünüzün önünde. Polisler tam karşınızdaki apartmanı basmışlar ve fakat elleri boş dönmüşlerdi.

Fakat bu kez ortaya ciddi, sizi son derece endişelendiren bir durum çıkıyor. Bulunduğunuz binanın tam kapısının önüne üst ışıkları yanıp sönen bir polis aracı duruyor. Işıkların yanıp sönmesi perdenin arkasından bile fark ediliyor. Perdeyi araladığınızda görüyorsunuz. Emniyete ait 06 AA 770 plakalı siyah Ford marka station bir araba bu. Şaşıırıyorsunuz, bir anlam vermeye çalışıyorsunuz. Size yönelik bir baskın olsa bu bir resmi araçla olmaz! Bu kesin. Devriye gezen bir polis otosu bu Ford. Peki öyleyse ne oluyor? Size yönelik olmadığı ortada olsa bile en küçük bir olasılığın varlığı her şeyi berbat etmeye yeter.

Kapının önünde duran polis otosundan inen iki resmi polis etrafı süzdükten sonra bahçe kapısından sizin binaya doğru yürüyorlar.

Anlık bir karar vermeniz gerekiyor.

Yusuf, Sinan ve sen, acil toparlanma ve hemen evi terk etme kararı alıyorsunuz. İki polisle başa çıkmak sorun değil. Bu iki polis kalsa iyi. Ama bir telsiz anonsu tüm mahallenin kuşatılması için yetecek de artacaktır bile.

Dairenin tüm ışıklarını söndürüyorsunuz. Silahlarınızı kuşanıyorsunuz. Pencereye yöneliyorsunuz. Etrafta başka gelip giden yok. Sinan daire kapısını aralayıp bakıyor, polislerin üst kata çıktıklarını söylüyor. Yanlış yere gitmiş olabilirler mi, ihbarı yanlış almış olabilirler mi, size gelecekken hedef şaşırmış olabilirler mi?

Amerikalılar bu telaşınızı, bu ani durum değişikliğini anlayamıyorlar.

Amerikalıları öylece bırakıp Sinan kapıdan, Yusuf'la sen evin yan penceresinden dışarı atlıyorsunuz.

Evden çıktıktan sonra beşer metre aralarla yokuş aşağı yürümeye başlıyorsunuz. ODTÜ tarafına gideceksiniz. Hoşdere Caddesine çıkmadan içinde iki polisin olduğu bir devriye arabasının arkasından geldiğini fark ediyorsunuz. Önde Sinan var, sen en arkadasın, aranızda Yusuf yürüyor. Önce sizi takip edip etmediklerini anlamaya çalışıyorsun. Devriyenin sizin kim olduğunuzu bilmese de

sizi takip ettiği belli oluyor. Bir şey yokmuş gibi yoluna devam ediyorsun. Adamlar hala peşinizde. Öndekilere haber verme durumun yok. Ne yapılacaksa sen yapacaksın. Yavaşlıyorsun. Tam hizana doğru geldiklerinde parkanın altına omzundan astığın otomatığı arabanın şoför mahaline doğrultuyorsun. Adamlar bunu hiç beklemiyorlar. Direksiyonu hızla sokağın içine doğru kırıp gözden kayboluyorlar.

Sizlerse karanlığa karışıyorsunuz.

9 Mart 1971 Salı

Gece uykusuz ve çok uzun geçiyor. Ayrancı, Dikmen sırtları derken ODTÜ arazisinde hazırladığınız toprağa oyulmuş dama ulaştınız. İyi ki burayı hazır tutmuşsunuz.

Bir yükten kurtulmuş gibisiniz. Parasal olarak düşünüldüğünde elbette bir sonuç alamadınız. Ama THKO'nun müthiş bir propagandası oldu bu beş gün. Ve hükümetin acizliği, çaresizliği açık ve net olarak tescil edildi.

Dünyayı titreten koca Amerikanın bir fos olduğu ortaya çıktı.

Mete'yi bir kenara bırakırsanız bu eylemde hiçbir zaiyat vermediniz.

Hükümet baskı ve şiddet politikasını giderek artıracaktır bu bir. Askerler hükümetin arkasında ve Demirel'in eksik bıraktığı alanları onlar dolduracaktır bu iki.

Bu değerlendirmeyi yapıyorsunuz kendi aranızda.

Şimdi ne yapmalı?

Yine merakla gazetelere bakıyorsunuz.

Gazeteler ABD'li Askerlerin dün gece gözleri bağlı olarak Gölbaşı'nda salıverildiğini yazıyor. "Gölbaşı'ndan salıverildik" demiş sizin misafirler.

Milliyet'te dün akşam sizin evi terk etmenizden sonra gelişen olayların ayrıntılı bir öyküsü yer alıyor:

"4 Mart günü Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu adlı gizli örgüt tarafından kaçırılan Amerikalı 4 havacı dün akşam saat 23.15'de serbest bırakılmışlardır.

Bir emniyet sözcüsü "Amerikalıları kaçıranlar pazartesi günü yakınlarına telefon edip, rehinelere kurtulmanın çaresini aradıklarını tesbit etmiştik" demiştir.

Yine polis yetkililerine göre Amerikalıları kaçıran Deniz Gezmış ve arkadaşlarının yakalanması an meselesidir. Halen bu şahısların Ayrancı semtinde oldukları sanılmaktadır. Ayrancı polis korudonu altındadır.

Dört Amerikalı havacının kurtuluşları saat saat şöyledir:

23.15: Dört Amerikalı havacı Kavaklıdere’de bir apartmanda serbest bırakıldı. Amerikalılar serbest bırakıldıklarını kendilerini kaçıranların ortadan kaybolması üzerine anladılar. Askerler bir süre şaşkın beklediler ve sonra kimsenin gelmediğini anlayınca sokağa çıktılar. Bir taksi çeviren Amerikalılar doğruca Bestekar sokaktaki subay lojmanına gittiler ve biz geldik diye içeri girdiler. Amerikalılar kaçırılan askerleri karşılarında görünce hayrete kapıldılar. Bir Amerikalı subay derhal telefona koşarak Amerikan Elçiliği ve Türk İçişleri Bakanlığına durumu bildirdi. Büyükelçi Handley haberi alır almaz derhal subaylar kulübüne geldi.

00.05: Amerikan Büyükelçisi dört Amerikalıyı alarak Büyükelçilik binasına getirdi. Amerikalılar burada verdikleri ilk ifadede “nerede ve nasıl bulunduklarını bilmediklerini., bulundukları yerden gözleri kapalı olarak alındıklarını ve böyle yola çıkarıldıklarını ve yine gözleri bağlı olarak bir yere bırakıldıklarını” söylediler.

Serbest bırakılan Amerikalı dört havacı dün geceyarısından sonra Büyükelçilikte gazetecilerle 10 dakika kadar görüştürüldüler.

4 Amerikalı havacı bir çok soruya “yorum yok” cevabını verdiler. Basın toplantısında Çavuş Sexton’un eşi de bulundu.

Havacılar kaçıranların kendilerine iyi davrandıklarını söylemişler ve sizi niçin kaçırdılar sorusuna “Türkiye’yi özgürlüğe kavuşturmak için bizi kaçırdıklarını ve bize zarar vermek istemediklerini söylüyorlardı” cevabını vermişlerdir.

Amerikan yetkilileri serbest bırakılan havacılar için fidye ödenmediğini kesinlikle belirtmişlerdir.

Kaçırılan Amerikalı askerler serbest bırakılmalarını şöyle anlatmışlardır:

“Kaçırıldıktan serbest bırakıldığımız zamana kadar bir apartmanın dar bir dairesinde tutuklu olarak bulundurulduk. Bu gece bütün eşyalarını topladılar. Tabancalarını yanlarına aldılar ve ışıkları söndürüp bizi serbest bıraktıklarını bildirdiler. Biz böyle bir durumla karşılaşacağımızı o anda beklemiyorduk. Endişe içinde bekledik: Bir süre böyle kaldıktan sonra yavaş yavaş merdivenleri

4 gün önce Balgat'taki üslerinden dönerken kaçırılan

Dört Amerikalı dün gece serbest bırakıldı

**Tutuklanan 24 öğrenci cezaevinde
ayrı ayrı koğuşlara dağıtıldı**

- Şehir dışında Gölbaşı civarında serbest bırakılan Amerikalılar ilk ifadelerinde nerede muhafaza edildiğini bilmediklerini ve kendilerine çok iyi davrandığını söylediler.
- Amerikan 80yükleşim William Handley verdiği demeçte "Çok mutluymuz, aksilemiş hakim olmuş ve anlamsız bir trajedi önlenmiştir" dedi.
- İngilizler Amerikalıların muhafaza edildikleri evin elektrik ve su numaralarını aldıklarını, firarilerin saklandıkları evde yakalanmalarının an meselesi olduğunu söyledi.
- YASAR G. BAĞCI

BİR SİYASİ CİNAYET PAHA

**TİP Yıldızeli
Bölge Sekreteri
ölü bulundu**

- Cesedi evinde bulunan Sivas Yıldızeli ilçesi Bülge Sekreteri Ali Han Uruş'un başı bir korgunla parçalanmıştı.
- TİP Genel Başkanı Behice Boran "Tericilerin kıymı böylece sürüp gidiyor. Gerici güçler, terör yaratmak istiyor" dedi. (Yeniçağ, 12 Ocak)

Amerikalı askerler kendilerinin gözaltına alındıkları apartmanın nerede bulunduğu yolunda da herhangi bir açıklama yapmak istememişlerdir.

Amerikalılar kaçırانların kendilerine nasıl davrandıkları hakkında bir soruya şu cevabı vermişlerdir: Bize iyi davranıyorlardı. Öldürmeyeceklerini anlamıştık. Kendilerini böyle bir tutum içinde görmüyorduk. Bize bol miktarda yemek verdiler. Ne zaman yiyecek ve içecek istesek verdiler. Hatta iştahamızı kaybettiğimiz zaman aç olup olmadığımızı soruyorlardı. Yemekler doyurucu idi. Çay, peynir, sebze, fasulye, konserve, meyve verdiler.

Amerikalı askerler kendilerinin nasıl kaçırıldıklarını, kimlerin kaçırıldığını ve kaçırانların kimler olduğunu ve kaç kişi olduklarını gazetecilerin bütün ısrarlarına rağmen açıklamamışlardır.

Sadece kendilerini kaçırانlarla zaman zaman tartıştıklarını belirtmişlerdir.

Amerikalılardan birisi, korkunuz mu sorusuna, “hayatımın tehlikede olduğunu düşünüyordum. Bir makineli tüfek devamlı olarak size çevrili halde bulunsa korkmaz mısınız” diye cevap vermiştir.

Amerikalı askerler korkuya kapıldıkları zaman kendilerini kaçırانlar tarafından teselli edildiklerini ve “korkmayın size bir şey yapacak değiliz” dediklerini de anlatmışlardır.”

01.10: İçişleri Bakanı Menteşeoğlu Amerikalıların serbest bıraktığını öğrenir öğrenmez Dışişleri kanalıyla Amerikan Elçiliğini aradı ve telefonla konuştu.

01.20: Emniyet Genel Müdürlüğü’nden bir ekip Amerikan Elçiliği’ne giderek serbest bırakılan askerlerin ifadesini almaya başladı.

01.45: Amerikan Büyükelçisi şu demeci verdi: “Çok mutluyum. Akliselim hakim olmuş ve anlamsız bir trajedi önlenmiştir. Eminim ki şu anda her yerde herkes bu crlerin salim dönmelerinden dolayı ailelerinin hissettiği mutluluğu phaylaşmaktadır.”

01.55: Anadolu Ajansı dört Amerikan havacısını kaçırınmak ve banka soymaktan sanık Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, Sinan Cemgil ve Kor Koçalak’ın izlerinin bulunduğunu, yakalanmalarının an meselesi olduğunu bildirdi.

02.00: Dünya ajansları Amerikan Dışişleri Bakanı Bogers’in demecini yayınladı. Bakan “bu konuda Türk hükümetinin gösterdiği büyük ilgi çabayı takdir ve teşekkürle karşılıyorrum.”

02.30: Serbest bırakılan Amerikalılardan evli olan Jimmy Lexton eşi Barbara ile görüştürüldü. Bundan sonra Amerikalılar doktor tarafından muayene edildi ve sağıık durumlarının iyi olduğu anlaşıldı.

02.35: İçişleri Bakanlığında önemli bir toplantı yapıldı. Bakanın başkanlığında yapılan toplantıda Amerikalıların verdiği ifadeler değerlendirildi.

02.40: Dört Amerikalı hemen Türk emniyet makamlarına ifade vermek üzere MİT tarafından bilinmeyen bir yere götürüldü.

02.45: Güvenlik kuvvetleri 4 Amerikalıyı kaçırdıkları ileri sürülen kişilerin bir arabayla Ayrancı semtine doğru gittiklerini tesbit etti. Ayrancı kordon altına alınıp aramalara başlandı.

Milliyet'te Abdi İpekçi'nin başyazısı ise tesellimiz başlığını taşıyor. İpekçi sizlerin amacını son derece doğru tesbit ediyor. Amacınızı önemsiyor, amacınıza saygı duyduğunu belirtiyor. Onun eleştirisi yönteminize:

“Bir asker ile bir öğrencinin ölümüne neden olan maceranın ilk perdesi bereket versin daha fazla kana bulanmadan sona ermiştir. Sağduyunun iş işten geçmeden hakim olması tesellimizdir.

Devrimci gençlerin daha iyi bir Türkiye, daha mutlu bir toplum ve daha adil bir düzen istekleriyle davrandıklarına inanıyoruz. Bu yönde benimsenen ülkülere saygımız büyüktür. Ama o ülkücülük şiddete dönüştüğünde hem güttüğü amaçlara ters düşmeye, hem de kamuoyunu karşısına almaya mahkumdur.

Başka ülkelerde yapılan denemelerle ortaya çıkan bu gerçeğin şimdi Türkiye’de de anlaşıldığını umuyoruz. Dileğimiz oldukça pahalıya mal olan bu sonucun bedelini daha da arttıracak davranışlara bir daha tanık olmamaktır.”

İktidar ise izinizi bulamadıkça ne yapacağını bilemiyor. Hep yakalanmanızın an meselesi olduğunu söyleyip duruyor. Ama o anı bir türlü yakalayamıyor. Bu nedenle de abuk sabuk bir sürü yalanı bilgi diye gazetelere açıklıyorlar.

Polis “Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu” mensuplarının çoğunun Şam ve Amman’daki El Fetih ve aşırı sol eğilimli Filistin Halk Kurtuluş Teşkilatında, ayrıca diğer sol eğilimli gerilla örgütlerinde yıllarca kaldıklarını ve orada gerilla eğitimi gördüklerini açıklamış ve “gençlerin elindeki cephane Kızıl Çin malı” demiş.

Ankara Savcılığından bir yetkili ise “7.5 kilometre uzunluğundaki ısıtma kanallarının Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının üssü olduğunu tespit ettik. Nitekim kaçırılan zenci Amerikalıyı da önce kanallara getirmişlerdir” diye konuşmuş. Yalanın bu kadarı olur mu, oluyor işte.

10 Mart 1971 Çarşamba

Demirel atıp tutmaya devam ediyor: “Bir cinayet şebekesi ile karşı karşıyayız. Bu şehir çetesi hakkında gelinecektir” demiş.

Cinayet şebekesi kim? İktidarınız döneminde resmi ve sivil teşkilçileriniz eliyle onlarca gencin canına kıymadınız mı? Çete kim, çete memleketin olanaklarını, varlıklarını para babalarına peşkeş çekenler değil mi?

İktidar tüm kendi marifetlerini size yüklemekte usta görünüyor.

Demirel her an için sizin hakkından gelineceğini söylese de tüm Ankara polisinin yüzlerce araba ile teyakkuz halinde olmasına rağmen en küçük bir ipucu yakalayamamanın utancı ve öfkesi içinde olduğu anlaşıyor.

Polis sizin evi ancak sabah bulabilmiş. O da Amerikalıların anlatımları sayesinde. Amerikalılar gazetecilerin önünde anlatmış. Gazeteciler polis yetkililerine iletmiş durumu. Polis öylece haberdar olmuş. Yani bütün afra tavrası boşuna polisin.

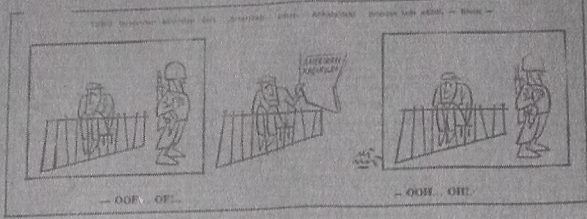
Gazeteler “Amerikalıları bıraktıktan sonra görüldüler ve polisten kaçtılar” başlığıyla geçen akşamki polisleri korkutma olayınıza

yer vermiş. Yusuf ve Sinan'a anlatmamıştın olanları. Onlar da gazeteden öğreniyor. Dönüp muzip muzip gülümsüyorsun.

47. Yıl, Sayı: 16742

Ankara'da olağanüstü arama yapılıyor

Güvenlik sokaktaki evin
açık bırakıldığı, bulunan
silah; mermis, bot ve yazı
mahfuzından anlaşıldı

4 Amerikalının bir apartmana terkedildiği belirtiliyor

DEV. GENC. GENEL BASKA-
NI, CAMİLERE BOMBA ATIL-
MAKINI KUTLADI

A.B.D.
Büyük
Elçiliği
fideye
ödenmediğini açıkladı

ANKARA (Cumhuriyet Bülteni)

Deniz Gezmiş ve arkadaşları tarafından kaçırdıkları dört
Amerikalı havacı, Ankara'da bir apartman dairesinde terkedildi.

Devlet Güvenlik kuvvetleri tarafından yapılan aramada, silahlar, mermiler, bot ve yazılar bulunmuş. Ancak, bu silahların ve diğer eşyaların kimin olduğu henüz belli değildir.

ANKARA (Cumhuriyet Bülteni)

A.B.D. Ankara Büyükelçiliği, dört tereddüt karşısında tereddüt eden Amerikan hükümeti, bu tereddütleri açıkladı.

A.B.D. Çarşamba Büyükelçiliği, dört tereddüt karşısında tereddüt eden Amerikan hükümeti, bu tereddütleri açıkladı.

Gecelik arama

Deniz Gezmiş ve arkadaşları tarafından kaçırdıkları dört Amerikalı havacı, Ankara'da bir apartman dairesinde terkedildi.

"Kaçırılan
büyükelçi
olsaydı
ABD, ölümlü
başbaşa
bırakmazdı."

ANKARA (Cumhuriyet Bülteni)
Devlet Gençlik Genel Baskanı, Ankara'da yapılan aramada, silahlar, mermiler, bot ve yazılar bulunmuş. Ancak, bu silahların ve diğer eşyaların kimin olduğu henüz belli değildir.

Bütün gazetelerde sizin ev ve Amerikalılarla orada geçen 5 günlük maceranın hikayesi var.

Hikayeler çeşit çeşit. Her türden. Uydurması da var gerçeği de. Yalanı da var doğrusu da. Hürriyet 5 gün 5 gece neler yaptılar? diye soruyor ve "bir esaret apartmanı hikayesi" anlatıyor:

"Bütün güvenlik kuvvetleri geçen hafta Perşembe gününden beri Deniz Gezmiş ve arkadaşları ile kaçırılan dört Amerikalı havacıyı ararken kaçaklar ve kaçırılanlar Aşağı Ayrancı semtinin bir apartman dairesinde bol bol gazete okuyup, konserve yiyip, sigara içmişlerdi. Gezmiş ile arkadaşları ve ellerindeki Amerikalılar, Ankara polisi tarafından akla gelebilecek her yerde aranırken onlar bütün günlük gazetelerden olup bitenleri takip etmişler, aldıkları

ani kararlar apartman dairesini terk ederken de geride mermilerini, eşyalarını ve sten otomatik tabancalarının bozulan şarjörlerini bırakmışlardı.

Beş gün 5 gece neler yaptılar?

Yalnız Hürriyet okuyucuları için

77+

Sin mi milven mi?

8 kişiye 4 bardak

Bütün ekipler, önceki gece Aşağı Ayrancı semtinin Bakanlıklar yönüne inen yollarını kesip alınan ihbar üzerine Rüyam Sokak Amaç Apartmanının 3 nolu dairesine zorla girince şaşırıp kaldılar. Deniz Gezmiş, arkadaşları ve 4 Amerikalı havacının beş gün barınakları olan evin giriş kapısının hemen ötesinde L şeklinde bir salon ve bu salonun yan kısmında saksı üzerine konulmuş elektrik ızgarasıyla çaydanlık ve çaydanlığın hemen yanında da dört bardak duruyordu.

Fünyeli bomba da hazır

Salonun dip köşesinde ise bir çift “Rosevelt” adı verilen asker postalı, günlük gazeteler ve Amerikan konserve kutusundan yapılmış fünyeli bomba duruyordu. Salonun ortalarına yakın yerde basit bir masa vardı ve masanın üzeri ana-baba günüydü... Neler yoktu burada, Rus yapısı 9 milimetrelik mermiler, Birinci, Bafra ve Yeni Harman sigara paketleri..İki konserve kutusu, bir kol saati, bir traş makinesi, zeytinyağı ve bu masanın üzerinde bir de “İnsan Her Zaman Asker Doğmaz” adlı kitap vardı.

Yenilenler giyilenler

Masa çevresindeki iki sandalyenin üzerine kahverengi kareli bir gömlek atılmıştı. Bir başka sandalyenin üzerinde de gömlek, kazak gibi giyim eşyaları duruyordu. Masanın üzerindeki içi su dolu tencerede birkaç saat önce yumurta haşlanmış ve yumurta yenmişti... Amaç Apartmanı kapıcısının ifadesine göre bir üsteğmen tarafından tutulan üç numaralı dairenin odalara dağılan koridorunun hemen başında bir gömme dolap vardı.

Gömme dolabın kapıları kırılmış, burası adeta bir yatakhane haline getirilmişti. İçine kilimler serilmiş gömme dolap, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Sinan Cemgil ve Hüseyin İnân tarafından kaçırılan 4 Amerikalı havacının yatakları olmuştu. Dört Amerikalı her an ölüm korkusu geçirip, burada yatmışlardı. Gömme dolabın karşısındaki odada ise bir masa ve bir yatak duruyordu. Yerlere elbiseler dağılmış, elbiselerin içinde bir denizci üsteğmen elbisesi ve şapkası ve şapkanın tam yanında ise silah yağı kutusu.

Sten bozuldu

Yerlerde günlük gazeteler rastgele atılmış, bir kısmı da parçalanmış haldeyken bir daktilo makinesi, “Çağdaş Arap Dünyası” adlı bir kitap yarı açık vaziyette bırakılmıştı.

Yerde ise Deniz Gezmiş ile arkadaşlarının en lüzumlu ihtiyaç maddeleri sten tabancalarının boş şarjörü vardı. Evi bekleyen polislerden biri, bu tabancanın tamir edilmek istendiğini ve bozulduğunu söylüyordu. Stenin mili kırılmış o da öylece oraya terk edilmişti.

Geceleri de dolaşmışlar

Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının bulunduğu ev aniden terk edilmiş havasını taşıyordu. Mutfakta Altınbaş çay kutuları, birkaç kap bulaşık, konserve ve sucuklar vardı. Ve mutfağın hemen yanında bir tuvalet... Dört Amerikalıyı kaçırdıktan sonra, buraya sığınan Deniz Gezmiş ile arkadaşları Amerikalılar ile beş gün burada kalmış, burada silah temizlemiş, burada çay içmiş, karın doyurmuş, kitap okumuş, traş olmuş, hatta ve hatta iddia edildiğine göre geceleri çıkıp dolaşmışlardı.

Ne diyorlar?

Gezmiş, Aslan, Cemgil, İnan dörtlüsü bütün bunları yapmışlardı ama, Amaç Apartmanının sakinleri, Apartmanın giriş katında bulunan 3 numaralı dairesinden hiçbir şekilde şüphe etmemişlerdi. Hatta apartman sakinleri yeni komşularını hiç mi hiç görmemişler, hiç de tanışmak istememişlerdi. Çünkü kendi ifadelerine göre, perdeleri daima örtük bir evdi burası ve içerdekiler de son derece sessiz, sakin hareket ediyorlardı.

Apartman kapıcısı bile hiç mi hiç karşılaşmamıştı onlarla. İçerden hep bazı sesler duymuş ama kapıyı çaldığında kimse kapıyı açmamış, içerden kalın bir ses sadece “hiçbir şey lazım değil” demişti beş gün boyunca.”

Günaydın’ın hikayesi ise resimli. Başlığı ise “işte günde 9 ekmegin yendiği apartman dairesi!”:

“İşte 3 numaralı daire

İşte Ankara’nın Aşağı Ayrancı semtinde Güvenlik Caddesindeki Amaç Apartmanı. Amerikalı askerleri kaçıranlar bu apartmanın en alt katında gizleniyorlardı. Dairenin sahibi daireyi deniz üstegmeni üniformasında olan birine 1000 liraya kiraladığını söylemiştir. Apartmanın perdeleri pembe ve yeşil Sümerbank kumaşındandı ve daima kapalı duruyordu. Komşular perdelerin açıldığını hiç görmemişlerdir.

Komşular ne diyor?

Amaç Apartmanında Amerikalıların gizlendiği 3 numaralı dairenin yanındaki 2 numaralı dairede oturanlar komşularını hiç görmediklerini söylüyorlar.

Amerikalılarla birlikte sahanda yumurta yediler

Dört Amerikalıyı kaçırانların gizlendikleri dairenin mutfağı. Beyaz fayanslar üzerinde bulunanlar onların Amerikalılarla birlikte sahanda yumurta pişirdiklerini, bol bol konserve yiyip süt içtiklerini göstermektedir. Evdekiler hep birlikte aynı yemeği yemişler.

Filiz çayı içtiler

Kaçırdıkları Amerikalılarla Amaç Apartmanının 3 nolu daire-sinde 5 gün kalan firarilerin etrafta hiç içki şişesine rastlanmadığı için içki içmedikleri anlaşılmaktadır. Buna karşı eski bir su küpü-nün üzerine yerleştirdikleri elektrikli ocakta bol bol filiz çayı demleyip birlikte içmişlerdir.

Her şeyi bıraktılar

Amerikalıları kaçırانlar her şeyi olduğu gibi bırakıp evi bir anda terketmişlerdir. Fotografta görülen parkalar, kazaklar ve deniz üsteğmeni şapkası panikten arta kalanlardır. Polisin tespit ettiğine göre Kor Koçalak bu denizci şapkasını elbisesi ile birlikte giyerek evi kiralamıştır.

Dairenin lavabosu

Elektrikli makinayla sakal tıraşı olamıyorlar, lavabodaki jiletli traş makinasıyla uzayan sakallarını kesmişlerdir. Aynanın önünde sabunlu kalmış bir tıraş fırçası, tıraş kremi ve sabunu, tıraş makinası, diş macunu ve sabunluk ve yeni konmuş bir çift yıkanmış çorap görülüyor.

Yattıkları yer

Amaç Apartmanının 3 numaralı dairesine girildiğinde önce dar ve uzun bir koridor vardır. Koridorun sonunda sol tarafta salon ve ayrıca üç oda bulunmaktadır. Kaçırılan Amerikalılardan ikisi bat-taniyede yatırılmış diğer ikisi de yüklükte gecelerini geçirmişlerdir.

Masanın üstü pazaryeri gibiydi

İki kutu barbunya konservesi, file içinde bir ekmek, dörtte üçü yenmiş bir ekmek parçası, küçük bir teneke zeytinyağı, bir gazlı çakmak, iki paket Bafra sigarası, mermiler, Buren marka bir saat, güneş gözlüğü, kesme şeker, Filiz çay, kirlenmiş bir tabak ve tencere, çakı, karabiber, tornavida, piller, kurşun kalemler ve Remington marka bir elektrikli tıraş makinası...

Bildirinin yazıldığı daktilo

Dairenin salonundaki masanın üzerinde bulunan Adler marka daktilo makinası. Daktilonun yanında Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu adıyla yayınlanan bildirinin yazıldığı karbon kağıtlar vardır. Karbonlardan yayınlanan bildiriler okunabilmektedir.

Olayın failleri ikrar etmişler, yayınladıkları (T.H.K.O.) bildiride açıklamışlar ve bu bildirinin yazıldığı yazı makinası ile karbon kağıtları ele geçmiştir.

Bu da Milliyet'teki hikaye:

“Birgün yakışıklı bir üsteğmen ile yağız bir delikanlı kapıcı Veli'yi bulup daireyi gezdiler, beğendiler. Üsteğmen “biz iki kardeşiz, kardeşim kimya mühendisi, bir de annemiz var. Burayı beğendik, kiralamak istiyoruz. Kaç lira istiyorlar?” dedi. Kapıcı Veli Kurt “900” dedi. Ev sahibinin bulunduğu İstanbul'a telefon edildi. Ev sahibi ile anlaşıldı. Ve kendisini üsteğmen yanındakini de kardeşi olarak tanıtan bu iki kişi evi kiraladılar. Tarih 13 Şubat idi. Hikaye böyle başlıyordu.

Kendini üsteğmen olarak tanıtan ve polisin Deniz Gezmiş dediği kişi Kapıcı Veli'yi çağırdı, 50 lira verdikten sonra “burasını iyice temizleyin, yarın sabah taşınacağız” dedi. Ev temizlendi ve ODTÜ'den temin edilen iki somya, iki yatak, iki tahta masa, üç sandalye ile birkaç battaniye eve taşındı. Sonra perdeler yeni fakat derme çatma perdeler asıldı. Birkaç gün geçti, eve gidip gelen pek olmuyordu. Apartmandakiler üç numaralı dairenin tutulduğunu öğrendiler ama içeri girip çıkana hiç rastlamadılar. Kapıcı Veli, üç numaranın zilini çaldı. Çöp olup olmadığını ve çarşıdan bir şey isteyip istemediklerini sordu. Kendisini kimya mühendisi olarak tanıtan ve arananlar arasında Yusuf Aslan'a benzeyen şahıs Kapıcı Veli'ye “alışverişi biz yaparız, çöpü de biz dökeriz, sen gelme” dedi. Veli bir daha uğramadı ama garipsediği bu sözleri apartmandakilere söyledi. Perdelerin daima kapalı olduğunu gören komşular “evi tutarken yalan söylediler, hani anneleri vardı, garsoniyer yaptılar burayı” diye düşündüler. Ve Veli'den eve kadın gelip gelmediğini kontrol etmesini istediler.”

Sizin Amerikalılar poliste ifade vermişler. Sizin ev sahipliğinizden son derece memnunlar. Sizlerin kendilerine hiç kötü davranmadığınızı, birlikte yiyip içtiğinizi söylemişler.

Evi terk edişlerini ise şöyle anlatmışlar:

İle günde 9 ekmeğin yendiği apartman dairesi

Bakke ve manavlar anlatılır.

Masalarının üstü Bitpazarı gibiydi.

"Hep birlikte iskambil ve satranç oynayarak vakit geçirdik."

Amerikalılarla birlikte sahanda yumurta yediler

Dairenin lavobosu

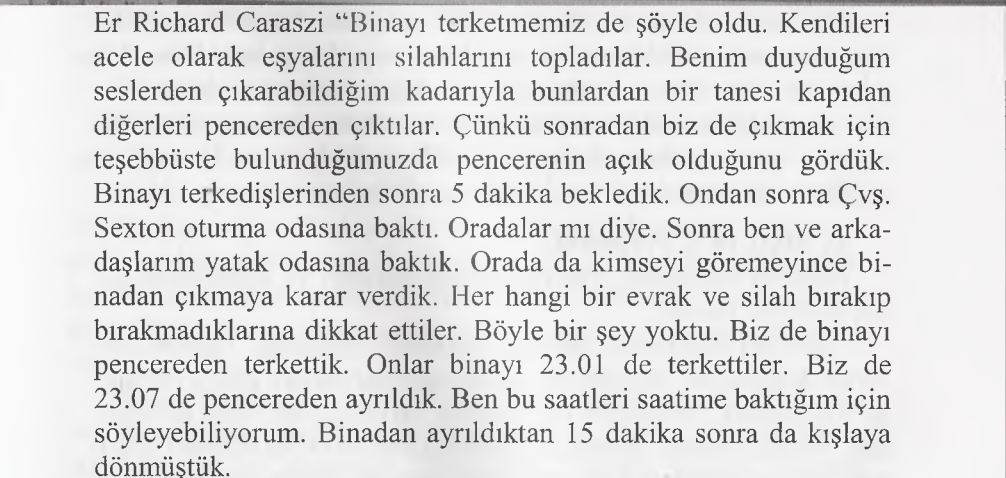
Bildirilerin yazıldığı dak

Yattıkları ver

iste 3 numaralı daire

Er Richard Caraszi “Binayı terketmememiz de şöyle oldu. Kendileri acele olarak eşyalarını silahlarını topladılar. Benim duyduğum seslerden çıkarabildiğim kadarıyla bunlardan bir tanesi kapıdan diğerleri pencereden çıktılar. Çünkü sonradan biz de çıkmak için teşebbüste bulunduğumuzda pencerenin açık olduğunu gördük. Binayı terkedişlerinden sonra 5 dakika bekledik. Ondan sonra Çvş. Sexton oturma odasına baktı. Oradalar mı diye. Sonra ben ve arkadaşlarım yatak odasına baktık. Orada da kimseyi göremeyince binadan çıkmaya karar verdik. Her hangi bir evrak ve silah bırakıp bırakmadıklarına dikkat ettiler. Böyle bir şey yoktu. Biz de binayı pencereden terketтік. Onlar binayı 23.01 de terkettiler. Biz de 23.07 de pencereden ayrıldık. Ben bu saatleri saatime baktığım için söyleyebiliyorum. Binadan ayrıldıktan 15 dakika sonra da kışlaya dönmüştük.

Er James M. Gholson: “Heyecanlı bir şekilde eşya ve silahlarını topladılar. Ara sıra pencereden dışarıya baktılar. Bütün ışıkları söndürdüler ve binayı terkettiler. Saatim olmadığı için kaçırılma zamanını tayin edemedim. 3-4 dakika kadar evde bekledik. 3-4 dakika geçtikten sonra kalktık. Daireye baktık. Kimse olup olmadığını anladık .hepimiz binayı terketтік. Ben kapıya tanımak için bir Z işareti yaptım. Kapı içeriye açılıyordu. Kapının kasasına bu işareti yaptım.”

Çavuş Jimmie J. Sexton. “Gece saat onbire çeyrek kala bizim ceketlerimiz de dahil olmak üzere -bunların üç tanesi Hava Kuvvetleri parkasıdır- kendi eşyaları ve silahlarıyla birlikte yanlarına alarak bizi evde bırakıp gittiler. Saat 11’e kadar biz bu yerde bekledik. Onsan sonra da binadan çıkıp Amerikan Askeri Kışlası’na (yatakhane) döndük. Bulduğumuz yeri terkederlerken bize bir şey söylemediler. Hemen evi terketmeyişimizin sebebi çıkar çıkmaz bizi öldürecekleri zehabına kapıldık. Bu sebeple çıkmadık. Yakınımızda bir polis karakolu olduğunu bilmediğimiz için oraya gidip haber vermeyi düşünmedik.

Kendilerine ait eşyalardan bir kısmını almadan gittiler. Almadıkları eşyalar, elbise, bavul, valiz gibi şeyleri ve ayrıca kağıtlardı. Silahlarını götürdüler. Ayrırlarken araba sesi duymadım.

Oldukça acele bir şekilde eşyalarını toplayıp süratle binayı terkettiler. Binanın terkedilişi böyle oldu.”

Er Larry J. Heavner: “Gece 11.00 sularında hareketlerinde bir heyecan vardı. Silahlarını ve eşyalarını toparlayıp ayrıldılar. Ayrılmadan önce binaya kimse gelmedi. Daha doğrusu farketmedim. Biz de 5 dakika kadar sonra odalarda kimse olmadığını kontrol ettikten sonra evden çıktık, pencereden çıktık. Kısa bir mesafe gittikten sonra taksiye binip birliğimize iltihak ettik.”

11 Mart 1971 Perşembe

Askerler toplanmış. Yüksek komuta konseyi ve komutanlar görüş birliğine varmış.

“Olayları bastırmada hükümet yetersiz!” denilmiş. “Şaibeli durumu dolayısıyla Demirel’in parlamento karşısında güçlü olmadığı” belirtilmiş. Görünüşte bir Demirel karşıtlığı var. Ama gerekçeleri “yurdun içinde bulunduğu buhranlı durum ve bu buhranı doğuran sapık akımlar ve Kürtçülük konularında” hükümetin başarısız-

lığı. Yani esas hedef sapık akımlar şeklinde tanımlanan sizin mücadeleniz.

Askerler yarın toplanıp kararlar alacaklarmış!

Bu işin sizi hedef haline getireceği kuşkusuz gibi görünüyor.

Sizin yakalanmanızla ilgili olarak Ankara polisi yeni tesadüfler bekliyormuş. Polisin işi Allaha yani tesadüflere kalmış. Evet icra memurlarının Sevim'in evine gelmesi de, Amerikalıları tuttuğunuz Amaç apartmanına polisin başka bir olay için gelmesi de tümüyle tesadüf eseri olaylar. Polislerin sizin görülmenizde, askerleri bırakmanızda hiçbir ciddi pay ve katkıları sözkonusu değil. O nedenle polis imajını düzeltmek için Çankaya'da basmadık ev bırakmamış, yine ihbar aldık gerekçesiyle SBF ve Hacettepe yurtlarını basmaya hazırlanıyormuş.

Polis ekipleri devamlı olarak sabaha kadar devriye geziyor ve şüphe ettikleri araçları çevirerek kimlik tesbitinde bulunuyorlarmış. Aramaya polis müdürlerinin dışında, İçişleri Bakanı Menteşeoğlu, Emniyet Genel Müdürü ve Vali de katılmış.

Sonuç, sonuç yok. Yerine hikayeler, efsaneler var.

Can Pulak bugün Zafer Gazetesindeki Meclis Notları'nda, böyle bir efsane yazmış.

Başlığı: "Gezmiş Efsanesi

-Deniz Gezmiş yakalanmış...

-Ankara Otel'i'nin arkasında polislerle çatışyormuş.

-Hayır... Hayır... Ayrancı'da kıstırmışlar Deniz'i. Yakalanması an meselesi.

-Silah sesleri Meclisin bahçesinden işitiliyor.

-Bestekar sokakta kaldıkları ev şimdi basıldı. Ben ordan geliyorum. Görmeyin, tam polisiye filmi andırıyor manzara...

Dakika geçmiyor, yeni bir söylenti, yeni bir istihbarat ortalığı allakbullak ediyor. Parlamento koridorlarında konuşulan tek konu haline geldi şehir çetesi. Yakalandılar. Hayır yakalanmadılar. Yakalanacaklar, hayır yakalanmayacaklar. Tutulmaları an meselesi. Kim söylemiş onu? Bu ve benzeri konuşmalar duyuluyor adım başı.

Deniz Gezmiş hakkındaki her haber koridorlarda büyük heyecan uyandırıyor. Hele hayal merkezi geniş olan parlamenterlerin anlattıklarını hiç sormayın. Bayındırlık Bakanı Turgut Gülez'in yanlış istihbaratı hayli vakit kaybettirdi meraklı parlamenterlere.

Güle, koridorda çevresinde toplananlara, “Şu anda Gezmiş ile polis Paris Caddesi'nde çatışıyorlar” deyince, çok sayıda parlamenter ve gazeteci otomobillere atladıkları gibi soluğu Paris Caddesi'nde aldılar. Bizim otomobilde CHP Milletvekili Kamuran Evliyaoğlu da vardı. Gidip baktık Paris Caddesi'ne. İn cin top atıyor. Kimsecikler yok ortalıkta. Bir ara resmi üniformalı bir bekçiye rastladık. Köyünden gelen mektubu okuyordu kapıcılara.

İçişleri Bakanı Haldun Menteseoğlu, AP Meclis grubunda, “Gezmiş ve arkadaşlarının yakalanması an meselesi” demiş. Bunu duyanlar, çeşitli rivayetler atmışlar ortaya.

-Denizi Gezmiş yakalandı. Fakat Emniyet Müdürlüğü'ne götürülürken Küçükesat'ta kaçtı.

Meraklı parlamenterler, “gidip bakalım” diyerek, dolmuşlar otomobillere. Küçükesat'ta rastlamışlar bir Deniz'e ama, adam filan değil tabelaymış bu. Üzerinde Deniz Kırathanesi yazıyormuş!

-Şimdi polisler Gezmiş'in üzerine çullanmışlar.

-Nerde?

-Ayrancı'da...

-Kim söyledi?

-Üzümünü ye, bağını sorma...

Otomobillere koşuşanlar, soluğu Ayrancı'da almışlar. Dön, dolaş, ara, sor kimsecikler yok çevrede...

Her istihbarata gidemedik tabii. Ama Ayrancı'dan dönen parlamenterlere sorduk.

-Yok be kardeşim, herkes bir şey atıyor. O kadar dolaştık, bir şey bulamadık.

-İyi bakmadınız herhalde?

-Bakmaz olur muyuz? Sadece Ayrancı kalsa iyi. Çankaya'dan Gaziosmanpaşa'ya yöneldik. Oradan da Küçükesat ve Kolej civarına indik. Hiçbir şey göremedik.

-Dalga geçtiler galiba sizinle?.

-Hiç olur mu? Koskoca Bakan söylüyor. Bakan söyleyince sen inanmaz mısın?

O zaman Bakanların her söylediklerine inanmamak lazım.

İşte iki gündür Meclis'in, parlamenterlerin hali özetle bu... Maşaları bile unuttular. Onu ikinci plana attılar. Durup, dinlenip Deniz Gezmiş'in akıbeti hakkındaki söylentileri yayıyorlar çevrelerine. Ama doğru, ama yanlış!

Bazıları için gırgırında. Neler söylüyorlar bir duysanız? Yok Deniz Gezmiş Meclis'in içindeki kanallarda saklanıyormuş. Yok, polisler Deniz'i bulmak için Karadeniz'i, Akdeniz'i, Ege Denizi'ni aramalıymışlar. Buna mümasil espriler yapılıyor kulislerde....”

Amerikan hükümeti ise Amerikalıların serbest bırakılmasında yaptığı konuşmalar ile sizlerin üzerinde çok önemli bir etkisi olduğu düşüncesiyle CHP Genel Başkanı İsmet İnönü'ye bir teşekkür mektubu göndermiş.

Amerikan hükümeti durumdan memnun. İnönü'yü de memnun etmişler. Ama size Amaç Apartmanındaki evini kiralayan adam halinden çok şikayetçi. Gazetecilere “Hayatımda piyangodan amorti bile çıkmadı, şimdi başımıza bu dert çıktı” demiş. Adamın adı Hülagü Can'mış, gazetecilere evin kiralınmasıyla ilgili bilgi vermiş:

“Beş ay önce Bayındırlık Bakanlığı Yapı İşleri Reisliği Plan ve Program Dairesi Başkanlığı Program Şefliğinden malülen emekliye ayrıldım. Satın aldığımız yeni daireyi kiraya vermek istediğimi duyan daire arkadaşlarımdan Veysel Bilir bana yardımcı oldu ve onun vasıtasıyla Orhan Sel adındaki şahısla telefonda görüştüm.

Üsteğmen olduğunu söyledi, ağabeyi ve yaşlı annesiyle oturacağını belirtti.

Bin lira kira üzerinden anlaştık. Benimle arkadaşım Veysel'in yanında Bayındırlık Bakanlığındaki daireye gelip görüştü. 27 yaşlarında yakışıklı, bıyiksız, kumral, orta boylu bir gençti.

11 Şubatta Amaç Apartmanındaki dairemi kiraladı. Bana da 15 günlük 500 lira ödedi. Her aybaşı kiralari Ziraat Bankası Pendik şubesindeki hesabıma havale edeceğini söyledi. Nitekim dün bankaya gittiğimde kiranın yatırılmış olduğunu öğrendim.”

Halbuki adamın dert edecek bir şeyi yok. Kiralarını peşin peşin aldı. Evi değerinin üstünde kiraladı. Şimdi sızlanıyor. Derdi neyse, evin boşaltıldı işte, ver bir başkasına kiraya....

12 Mart 1971 Cuma

Olanca gürültüye rağmen ortalık sessiz. Bir bekleyiş var. Askerler bugün son kez toplanıp vardıkları sonuçları Cumhurbaşkanı Sunay'a ileteceklermiş. Hükümet sizden haber alamamanın sıkıntısı içerisindeymiş. Aklınıza gelmiyor değil İçişleri Bakanına bir telefon edip ne haber demek.

Ama sizi bulamadıkça sizlerle ilgili kim varsa onlara baskı uyguluyorlar.

Bu kez de çok sayıda polis ve jandarmanın katılımı ile geceleyen Hüseyingilin Kayseri Sarız'da bulunan evleri basılmış. Sarız'da bakkallık yapan Hıdır Amca sorguya çekilmiş.

Bu hayatın acımasız gerçeği.

Diğer yanda yine bir hikaye, yine bir efsane var.

Bu kez de Teoman Erel Yeni İstanbul'da yazmış. Hikayenin başlığını ise “Deniz Gezmiş, Clay'e üzüldü” koymuş.

Hikaye şöyle:

“Deniz Gezmiş, eğer rivayetlere bakılırsa son günlerde en çok Clay'e üzülyormuş. Bu kaçaklar ekibi, polis çemberlerini teker teker yarıncı artık söylentilerin, yakıştırmaların, efsanelerin bini bir para oldu.

Bir tanesini, daha doğrusu Clay'le ilgili konuşmanın geçtiği söylentiye nakledeyim.

Deniz Gezmiş ve arkadaşları Amerikalıları serbest bırakıp kaçtıkları gecenin sabahı öğleye doğru bazı genç arkadaşlarını ziyaret

etmişler, üç kişilermiş. Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Sinan Cemgil.

Üzerlerinde gayet temiz takım elbiseler, temiz beyaz gömlekler ve güzel kravatlar varmış. Sinekkaydı traş olmuş durumdaymışlar.

Deniz Gezmiş gayet soğukkanlı, hatta esprili bir hava içindeymiş. Sadece biraz avurtları çökük, zayıflamış bir hali varmış. Arkadaşları üzerinde büyük nüfuzu olduğu açıkça belli oluyormuş. Hatta bir ara Yusuf Aslan bir söze başlayacak olmuş, Deniz'in şöyle bir bakışı ile susuvermiş...

Gezmiş, çevresindekilere "Kardeşler" diye hitap ediyormuş.

O sabahki gazeteleri okuma fırsatını bulmuş ki, Clay-Frazier maçının sonucunu biliyormuş. Bir ara elini dizine vurmuş,

-Yahu Clay yenilmiş demiş. Çok üzüldüm Clay'e. Ama mafyanın işidir bu yenilgi...

Amerikalıların serbest bırakılmasını tesadüfle izah ediyormuş. Şöyle anlatmış:

-Polislerin gelmesi tesadüf. Bizim katta durmadılar. Ama kaçtıktan sonra öğrendik bize geldiklerini.

Deniz Gezmiş oturup ceketinin önü açıldığında pantolonunun kemerine sokulmuş vaziyette iki tane otomatik Map marka tabanca görünüyor.

Söz bir ara son şehir gerilla hareketlerinin tartışmasına gelmiş. Deniz'e arkadaşları bazı çevrelerde bu hareketlerin tasvip edilmediğini, halkın antipatisini arttırdığı için bu hareketlerin tenkid edildiğini anlatmışlar. Şöyle cevap vermiş Gezmiş,

-Her yenilik bir takım insanlar üzerinde antipatiler yaratır.

Gezmiş, bildirilerinde kabullendikleri suçları bu konuşmada da kabul ediyormuş. Banka soygunlarından Emek İş Bankası soygunu ile İstanbul'daki soygunu kendilerinin ya da kendilerine bağlı olanların düzenlediklerini söylüyormuş. Ve diyormuş ki,

-Türkiye'de üç kişiyle istenilen banka gayet rahat soyulur...

Bilindiği gibi Gezmiş ve arkadaşlarının katıldıkları hareketin stratejisi "Şehirlerde gerilla yapıp para temin ettikten sonra dağlara çıkıp üsler kurmak, yeterince kuvvetlenince tekrar şehirlere dönüp sonuç almak" diye anlatılıyor:

Gezmiş ve arkadaşları öğle yemeğini bu arkadaşlarının yanında yemişler. Gerilla usulünce... Güya Yusuf Aslan cebinden iki kutu

konserve çıkarmış. Bir kutu yalancı dolma, öbürü barbunya fasulye... Bunlarla karınlarını doyurmuşlar!

Sonra söz yine Amerikalıların kaçırılması olayına gelmiş. Deniz, "öldürmeyi bir an bile düşünmedik" diyormuş.

Birisi sormuş, "Peki Amerikalıların şoförünü niye bağlamadınız? Gidip haber verdi sizi..."

Deniz, "Dert değil" demiş. "Gidebileceğimiz yerler her an hazır... Her an 3-4 tane kirada ev hazır. Şoför biz onu bıraktıktan sonra üsse en az 20 dakikada gidebilirdi. Biz ise 10 dakika sonra saklanacağımız yere varacaktık..."

Bu sohbet saatlerce, hava karardıktan sonra da devam etmiş. Deniz ve arkadaşları gayet soğukkanlı, vedalaşıp çekip gitmişler.

İşte size dört başı mamur bir rivayet... Şu hırsız-polis oyunu daha devam ederse, daha nelerle karşılaşacağız bilinmez..."

Evet hoş bir hikaye!

Hem de fazlası var eksiği yok...

Daha gazeteleri bitirmeden öğlen oluyor. Yine radyonun başında saat 13.00 haberlerini bekliyorsunuz. Sizinle ilgili bir şey var mı diye. Spiker Türk Silahlı kuvvetleri hükümete muhtıra verdi diye söze başlıyor. Şaşkınlıkla birbirinizin yüzüne bakıyorsunuz. Spiker muhtıra metnini okumaya başlıyor:

"1-Parlamento ve Hükümet süregelen tutum, görüş ve icraatı ile yurdumuzu anarşi, kardeş kavgası, sosyal ve ekonomik huzursuzluklar içine sokmuş. Atatürk'ün bize hedef verdiği çağdaş uygarlık seviyesine ulaşmak ümidini kamuoyunda yitirmiş ve anayasanın öngördüğü reformları tahakkuk ettirememiş olup, Türkiye Cumhuriyeti'nin geleceği ağır bir tehlike içine düşürülmüştür.

2-Türk milleti ve sinasinden çıkan Silahlı Kuvvetleri'nin bu vahim ortam hakkında duyduğu üzüntü ümitsizliği giderecek çarelerin partiler üstü bir anlayışla meclislerimizce değerlendirilerek mevcut anarşik durumu giderecek ve anayasanın öngördüğü reformları Atatürkçü bir görüşle ele alacak ve inkılap kanunlarını uygulayacak kuvvetli ve inandırıcı bir hükümetin demokratik kurullar içinde teşkili zaruri görülmektedir.

3-Bu husus süratle tahakkuk ettirilmediği takdirde Türk Silahlı Kuvvetleri kanunların kendisine vermiş olduğu Türkiye Cumhuriyetini korumak ve kollamak görevini yerine getirerek idareyi doğrudan doğruya üzerine almağa kararlıdır. Bilgilerinize."

Spiker sözlerine devam ediyor. “Genelkurmay Başkanı Orgeneral Memduh Tağmaç ile kuvvet komutanları Orgeneral Faruk Gürler, Oramiral Celal Eyiceoğlu, Orgeneral Muhsin Batur’un imzasını taşıyan muhtıra Cumhurbaşkanı, Cumhuriyet Senatosu ve Millet Meclisi başkanlıklarına verildi.”

Askerlerden beklemediğiniz bir şey değil. Hatta tam tersine beklediğiniz bir hareket.

Haber bitiyor. İlk yorumlarınızı yapıyorsunuz.

Hüseyin “gelen sağcı bir darbedir” diyor ve devam ediyor “Muhtıra Demirel hükümetine yönelikmiş gibi görünse de esas olarak Demirel’i kurtarmaya yönelik olup, onun yapmak isteyip de yapamadıklarını muhalefetsiz bir biçimde topekün yapmayı hedeflemektedir. Anarşi, kardeş kavgası, mevcut anarşik durumun giderilmesi sözlerinin anlamı budur. Meclis devrimcilere karşı partilerüstü bir tutumla tavır almaya, hareket etmeye çağrılmaktadır. Demirel’in getirmek istediği tedbir kanunlarının çıkarılması için Atatürkçülük, inkılap kanunları, reform sözleri bunları gizlemeye yönelik bir örtüden ibarettir.”

Hüseyin’in değerlendirmelerine katılıyorsunuz. İşinizin daha zora girdiği ve bir an önce şehri terk etmenin gerekliliği konusunda hemfikirsiniz.

Akşam üzeri Demirel’in “Muhtıra ile anayasa ve hukuk devleti anlayışını bağdaştırmak mümkün değil” diyerek istifa ettiğini öğreniyorsunuz.

Birinci perde bitiyor. Yıpranmış, işi bitmiş Demirel kenara çekiliyor.

13 Mart 1971 Cumartesi

Bütün gazetelerin manşetlerinde generallerin muhtırası var.

Yorumlarsa bir tuhaf. Sözgelimi “Silahlı kuvvetler demokrasiyi kurtarma çabası içinde” diye bir başlık.

Generaller silah zoruyla bir iş yapıyor, bunun adı demokrasiyi kurtarma çabası oluyor. Namlunun ucunun nereye dayanacağını öngörmeden yapılan bir değerlendirme. Demirel hükümetinden nefret etmek askerleri alkışlamak için bir neden olmamalı.

Çünkü bir tarafta biçimsel de olsa bir demokrasi bir yanda ise emir komuta ilişkisi var. En kötü demokrasi en iyi askeri rejimden daha iyi değil midir?

Bu anlamda Dev-Genç Başkanı Ertuğrul K rk 'n n "Bu muhtıradan sonra gerçekleştirilecek yönetim toprak reformu, dış ticaretin devletleştirilmesi, Amerika ile olan ilişkilerin yeniden gözden geçirilmesi gibi halkın yararına olacaksa yeni yönetimi destekliyoruz" açıklamasını gerçeklikten uzak, afaki bir değerlendirme olarak niteliyorsunuz. Esas amacı devrimcileri sindirmek olan bir muhtıradan ülke ve halk yararına sonuçlar beklemek  ocukca değil mi?

Hele Cumhuriyet'in başyazısı!

"12 Mart bildirisi devrimci çizgide olumlu bir adımdır. Atat rk l k ve 27 Mayıs doğrultusunda Türk ordusunun devrimci geleneğine ve yapısına uygun bir tarihi belgedir. Bu andan başlıyarak, orduya karşı husumet yaratmak isteyen bütün tutucu ve gerici yuvalarına karşı Atat rk    retmenlerin, gençliğin, aydınların, halkın ilerici güçlerinin, devrimci sendikaların, derneklerin elbirliği

etmesi; ordunun devrimci tutumu yanında yerini alması, bir milli görevdir. Cici demokrasinin cılkı çıkmıştır.”

“Devrimci ordunun sesi!” diye yazmışlar. Ne demekse bu. Yakında görürüz diye düşünüyorsunuz bu sesin kimin sesi olduğunu ve sesin esas sahibinin kim olduğunu!

Milliyet'te yer alan küçük bir haber bile işin sonunun nereye varacağını göstermek bakımından yeterli görünüyor. Haberde: “Genelkurmay başkanlığının emriyle karargahlarda subay ve astsubayların zaman zaman katıldıkları çeşitli kurslarda aşırı sol, anarşist ve komünist ceryanlar nedir? Bunların çalışma ve yayılma metodları, propaganda koşulları nasıl tertiplenir? Neyi hedef tutarlar? Gibi konulara 7 saatlik bir program ayrılmıştır. Her karargahta bir subay bu konuları anlatmakla görevlendirilmiştir” bilgisi yer alıyor. İşte devrimci ordunun sesi.

14 Mart 1971 Pazar

Olur şey değil. Cumhuriyet muhtıraya tam destek veriyor. Kendisi destek vermekle yetinmiyor bir de “Devrimci kuruluşlar tutumu destekliyor” başlığıyla aralarında TÖS ve Devrimci Avukatlar Derneği'nin de bulunduğu 19 devrimci demokrat kuruluşun bir bildiri yayınlayarak muhtıraya destek verdiğini bildiriyor.

Askerler “Tedbirlerin uygulanmasını, milli bir sanayinin gerçekleştirilmesini ve toprak reformu yapılmasını” öneriyorlarmış.

Durup düşünmek gerekmiyor mu, bu askerler hangi sınıfın vurucu gücü? Demirel'e karşı olmak askerleri alkışlamak için bir yeterli bir gerekçe olabilir mi? Toprak reformu, milli sanayi gibi işler ancak belli bir mücadelenin sonucu oluşacak bir iktidarın yapabileceği işler değil midir?

Polis baskınları giderek artıyor. Bazı semtlerde adeta aranmadık ev kalmamış durumda. Gazetelerde boy boy fotoğraflarınız! Radyodan polisin halka yaptığı ihbar edin çağrılarını!

Evet şimdiye kadar işi iyi götürdünüz. Ama artık şehirde barınma koşulları kalmadı. Zaten amacınız salt barınmak, gizlenmek de değil.

Kıra gitmelisiniz. Arkadaşlarınızın yanına.

Ve dönüp kırlardan şehirlere yürümelisiniz. O zaman şehir şehir olacak, o zaman şehirler özgür olacak.

15 Mart 1971 Pazartesi

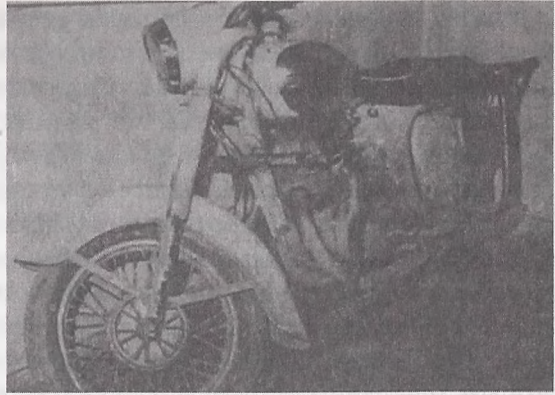
Askerler alarmdaymış. Yeni hükümet kurulana kadar karargahta 24 saat mesai yapacak ve alarm durumunda bulunacaklarmış. Sözde işe karışmıyorlar. Ama emir ve talimatlarına uygun bir hükümetin kurulması için de adeta silahlarını meclise çevirmiş bekliyorlar. Komutanların isteğini cumhurbaşkanı Sunay parti liderlerine bildirmiş. Yani askerlerin emirlerini tebliğ etmiş.

Demirel kurnaz adam, "hislerimizi hiçbir zaman bir kenara atamayız, ama hislerimizi de mutlaka akli kenara itecek durumda mütalaa edemeyiz" demiş. Yani askerlere karşı bağırıp çağırmanın anlamlı yok, akıllı olalım, zaten askerler bizim politikalarımızı uygulatacak demek istiyor.

Ankara'yı terk etme zamanı. Arkadaşlarınızın yanına Malatya Akçadağ'a gideceksiniz. Karar tamam ve bugün uygulanacak. Hüseyin bir süre daha Ankara'da kalacak. İşleri toparlayacak ve gelip size katılacak.

İki motosiklet ayarlanıyor. Birini Yusuf'la sen diğerini Sinan'la Tayfun kullanacak.

Mart ayı, günlerdir güneş arada bir görünüp bir kayboluyor. Yağmur var, sabahları kara dönüşüyor. Bu mevsimde Anadolu Bozkırı akşamdan başlayarak soğumaya başlar. Geceleri çekilmez bir hal alır. Dün Konya'da on kişi donarak ölmüş.

Motosikletle işinizin zor olacağı ortada. Pek alışık olduğunuz bir şey de değil kış günü motosiklet yolculuğu. Ama başka çare yok, en dikkat çekmeyecek olanı bu yol diye düşünüyorsunuz.

Akşamüzeri hava kararmaya yüz tutunca hareket edeceksiniz.

Saat 18.00 civarı. Hareket edeceğiniz Hüseyin Gazi dağı eteklerinde bulunan eski ve kullanılmayan bir benzin istasyonuna geliyorsunuz. Samsun yolu burası. Tek tük araçlar geçiyor. Kırıkkale, Yozgat üzerinden Sivas'a oradan da karargaha gitmeyi planlıyorsunuz. Motosikletler hazır durumda. Konuştuğunuz gibi motosikletleri getiren arkadaşlarınız gitmiş. Sizininki 06 EY 943 plakalı kırmızı java. Sinanlarıncı beyaz. Yalnız dördünüz varsınız. Beşer dakikalık aralıklarla hareket etmek uygun olacak düşüncesindesiniz. Önden Sinanlar gidecek. Sinanlar hareket ediyor. Bir süre bekliyorsunuz. Hareket sırası şimdi sizde. Motosikleti Yusuf kullanıyor. Ve başlıyor yolculuğunuz.

Hasanoğlanı geçip Elmadağ yokuşunu tırmanıyorsunuz. Elmadağ'dan Kızılırmak'a doğru iniş çok zor. Dolana dolana inen yolun iki yanı kar. Yerler buz tumak üzere. Zorlu bir iniş oluyor. Kızılırmak köprüsünü geçip, Kırıkkale'nin üst tarafından Yozgat'a yöneliyorsunuz. Soğuk, ayaz iyiden iyiye hissettiriyor kendini. Üzerinizdekiler iyi sağlam parkalar ama sizi soğuktan korumaya yetmiyor. 50-60 kilometre gidince duruyorsunuz. Bir süre olduğunuz yerde hoplayıp zıplıyor, ısınmaya çalışıyor, biraz kendinize gelince tekrar motosiklete atlıyorsunuz. Sinanların görünen mesafede olmaları gerekiyor. Önünüzdeler. Onlar da sizin gibi. Duruyorlar, ısınıyorlar. Bazen birlikte ısınıyorsunuz.

Yozgat'ı geçiyorsunuz. Sorgun'u da geçiyor, Sarıkaya yol ayırımına geliyorsunuz ki motor teklemeye başlıyor. Gecenin yarısı olur şey değil. Birkaç yüz metreden sonra motor tümüyle susuyor. Yusuf önünüzdeki Sinanları selektör yaparak uyarıyor. Yusuf ne yaparsa yapsın motor bana mısın demiyor. Çalışmıyor. Sinanlar dönüp geliyorlar. Bir kez de onlarla deniyorsunuz, yok çalışmıyor işte. Tek bir motorla yola devam etmeniz imkansız. Ne yapacağınızı konuşuyorsunuz. Tamirci bulmak lazım, ama nerden, nasıl? Acil durumlar için yol boyu başvurabileceğiniz dost adresleri yokluyorsunuz kafanızdan. Sinan üsteğmen Alpaslan'ı hatırlıyor. Sarıkaya'da askerlik şubesi başkanı. Ona gidip yardım istemekten başka çare yok gibi. Sinanlar basıp gidiyorlar. Yusuf'la sen donmamak için çırpınıp duruyorsunuz. Sinanlar Alpaslan'ın adresini önce bir polise soruyorlar, polis evi gösteriyor ve kapısını çalıyorlar, yalnız olmadıklarını, öbür motosiklette sizlerin bulunduğunu, motorun Sarıkaya yol ayırımında arzalandığını söylüyorlar. Alpaslan "sen burada kal, arkadaş Yusuf'la Deniz'i alıp gelsin, sonra motoru alırız" diyor. Bu öneri Sinan'ın aklına yatmıyor. Sonra bir vatandaşın jipini alıp yanınıza geliyorlar. Bir saate yakın bir zaman geçmiş. Motoru jipe atıp Alpaslanın evinin yolunu tutuyorsunuz. Karısı ve çocuğu var evde. Aç ve üşümüş durumdasınız. Karısı kahvaltı hazırlıyor. Sıcak çay içinizi ısıtıyor. Bir süre olduğunuz yerde kestiriyorsunuz. İyi geliyor. Yeniden ne yapacağınızı konuşuyorsunuz. Alpaslan, "dördünüzün burada saklanması imkansız, çalışan motorla iki arkadaş gitsin, diğer motoru tamir ettirelim bu arada, sonrakiler arkadan yetişsinler size" diyor. Anlaşıyorsunuz. Çalışan motorla Yusuf'la sen gideceksin. Kapıya çıkıp vedalaşıyorsunuz bir kez daha. Sinanlar kalıyor. Sabah saat 10.00 civarı. Yeniden yola koyuluyorsunuz.

Artık Sivas'a gelmek üzeresiniz. 5-6 kilometre bir yol var. Birden ilerinizde bir trafik kontrol ekibinin bulunduğunu ve kimlik denetimi yaptığını fark ediyorsunuz. Adamların üstüne gitmenin bir anlamı yok. Bulduğunuz nokta Şarkışla yol ayrımı. Yolunuz Sivas'a değil de Şarkışla'ya doğru imiş gibi yapıyor ve sağınıza dönüp devam ediyorsunuz. Artık başka bir rota çezeceksiniz. Şarkışla, Bünyan, Akçadağ...

Şarkışla'ya 10-15 kilometrelik bir yolunuz kalıyor ki, bu kez motorun benzini bitiyor. Yolda sık sık durup benzin almıştınız.

Ama Şarkışla yolu hesapta yoktu. Varır Şarkışla'da alırsız diye düşünmüştünüz, ama olmadı. Şimdi siz motosikleti taşıyacaksınız. Motoru iterek yola devam ediyorsunuz. Şarkışla'ya girerken hava iyice kararıyor. Bir taraftan da kar yağmaya başlıyor. Hem de tipi şeklinde. Benzin alıyorsunuz ama bu şartlarda motorla yola devam etmek imkansız gibi. Üsteğmen Abdullah'ın sizi almaya geldiği jip gibi bir araç kiralayıp, öyle yola devam etmenin daha uygun olacağını düşünüyorsunuz. Motoru bir duvarın dibine park edip kiralık bir jip aramaya koyuluyorsunuz.

Bir kahvenin önünde istediğinize uygun bir kamyonet duruyor. Yusuf içeri girip aracın sahibini soruyor. Adının Dursun olduğunu söyleyen adamla dışarı çıkıyorlar. Adama Bünyan'a gitmek istediğinizi söylüyor ve pazarlık ediyorsunuz. Sonunda 225 liraya anlaşıyorsunuz Dursun'la.

Motoru kamyonete yüklemeye çalışırken bir bekçinin size yaklaştığını farkediyorsunuz. Bekçinin gözleri ayağınızdaki botlara, sırtınızdaki parkaya takılıyor. Şüpheleniyor sizden. Aslında bu küçük kasabada fark edilmeyecek gibi de değilsiniz. Bekçi yanınıza geliyor ve kim olduğunuzu soruyor. Sen işi dalgaya vurarak cevap veriyorsun: "Bekçi amca Kayseri'ye gidiyorduk motosikletimiz bozuldu. Motosikletle Türkiye turu yapıyoruz. Aman kamyonu bindiğimizi kimseye söyleme rezil oluruz" diyorsun.

Bekçi bu işte bir bit yeniği olduğunu anlıyor gibi. "Bunları sonra konuşuruz. Yürüyün bakalım karakola" diyor. Bu sırada yanınıza bir jandarma çavuş, bir de polis geliyor. Bekçinin teklifine, tamam hadi gidelim diyorsun. Şimdi jandarma çavuş, polis ile bekçinin arasında hiç ses çıkarmadan yürüyorsunuz.

Senin sağ yanında omzuna çaprazlama astığın bir askeri deri çanta var. Elbombaları, bir otomatik ve mermiler var çantada. Sol koltukaltında da 14'lük Browning. Parkanın sağ cebinde ise bir Nagant tabanca. Sağ elin cebindeki silahın kabzasına sımsıkı yapışmış durumda.

Yolun karşı tarafında hükümet konağı var. Emniyet de konağın içindeymiş. Yoldan karşıya geçiyorsunuz. İş ciddi. Karakola girdiğinizde çıkışınız daha zor olacaktır. Artık harekete geçme zamanı. Kaymakamlık binasının merdivenlerinin başına geldiğinizde Yusuf'la tamam, şimdi anlamında başınızla işaret veriyorsunuz birbirinize. İkiniz birden çekiyorsunuz silahlarınızı. Eller yukarı diye

bağırıyorsunuz. Adamlar donup kalıyor, neye uğradıklarını şaşırıyorlar. Arkanızı dönün ve yolun karşısına doğru koşun diyorsunuz. Adamlar dönüp koşturaya başlıyorlar. Korkutmak ve ciddiyetinizi göstermek amacıyla havaya birkaç el ateş ediyorsunuz.

Hükümet konağını çevreleyen bir telörgü var önünüzde. Sen atlayıp geçiyorsun telörgünün üzerinden.

Kaçan polis, bekçi ve uzman çavuş bir duvarın arkasına mevzi almışlar. Onlar da tabancalarını ateşliyorlar. Kurşunlar yağmaya başlıyor. Şarkışla hükümet binasının bahçesi bir anda silahların konuştuğu yer oluyor. Yusuf tam telörgülerin üzerinden atlarken vuruluyor.

‘Ah’ sesini duyuyorsun Yusuf’un. Yere yıkılıyor. Aranızda yaklaşık 25 metrelik bir mesafe var. Silahlar konuşmaya devam ediyor. Dönüp Yusuf’u almayı düşünüyorsun. Ama adamlar çoktan başına üşüşüyorlar. Dönmen senin de yakayı ele vermen demek. İçin bir garip oluyor, derin bir yara almış gibi hissediyorsun kendini. Bahçe duvarını aşıyor ve Şarkışla’nın bilmediğin sokaklarına dalıyorsun.

Sokaklardan birinde iki katlı bir evin önünde 06 AE 827 plâkalı, alt kısmı gri üstü yeşil boyalı bir Chevrolet arabanın durduğunu görüyorsun. Bahçe kapısından girip evin ziline basmaya başlıyorsun. Cevap yok, şimdi elinin tüm gücüyle kapıya vuruyorsun. Yine ses yok. Açmak için kilidi zorluyorsun. İçerden, geliyorum, kim o diye sesler geliyor. Genç bir kadın sesi. “Ben üstegmenin, çabuk kapıyı açın, arabanıza ihtiyacım var” diyorsun. Kadın korkmuş, durun, bekleyin, kocam bu gün tatbikattan yeni döndüğü için erken uyudu, onu uyandırayım diyor. Az sonra genç bir adam üstünde pijamalarla kapıyı açıyor. Elindeki silahı göğsüne dayıyorsun. “Ben Deniz Gezmiş’im, bana araba lazım, araba senin mi, çabuk arabanın kontak anahtarını ver” diyorsun. Adam anahtar içeride alayım diyor ve içeri yöneliyor.

O arada adamın karısı birdenbire kapıyı yüzüne kapatıyor ve arkadan kilitliyor. O an namlunu kilide yöneliyor ve tetiğe basıyorsun. Kilit paramparça oluyor, kapı açılıyor. İçeri giriyorsun. Kurşun kadının elini sıyırmış, kaniyor, ama ciddi bir şey değil. Özür dilerim, böyle olmasını istemezdim diyorsun. Adam anahtarı alıyor, giyinmesine izin vermiyorsun. Birlikte arabaya gidiyorsunuz. Arabayı sen sür, içinde benzin var mı?” diye soruyorsun.

Adam, “sekiz kilometre götürür, fazla benzin yok”, diyor. Arabayı Kayseri istikametine doğru sürmesini istiyorsun. Yola çıktıktan sonra da “Ben ömrümde bir kadına ateş etmedim... Yengeyi isteyerek ve bilerek yaralamadım. Senden çok çok özür dilerim. Yengeye de söyle... Ondan da özür dilerim... Beni affetsin” diyorsun adama. Cebinde 525 lira para var. 25 lirasını ayırıp 500 lirasını adama uzatıyorsun. Bununla yengeyi tedavi ettirirsin diyorsun. Adama kim olduğunu soruyorsun. Anlatıyor. Adı İbrahim Fırıncı'ymış. Astsubaymış. Şarkışla Hava Radar Komutanlığında görevliymiş. Astsubay İbrahim talimatlarına harfiyen uyuyor. Arabayı korku, panik ve şaşkınlık içinde Gemerek'e doğru sürüyor. Gemerek'e yaklaşmak üzeresiniz ama ondan önce Yeniçubuk var. Yeniçubuk girişinde yol viraj yapıyor. Karşıda yolun kesilmiş olduğunu görüyorsunuz. Şarkışla'dan haber verilmiş olmalı. Astsubaya gaza basmasını söylüyorsun. Sen sizi görünce yola fırlayıp ateşe başlayanlara doğru silahını boşaltıyorsun. Polis, asker dağılıp kaçışıyorlar. Hızla geçiyorsunuz çalı çırpı ile yapılan barikatı. Arkanızdan ateş devam ediyor. Bu kez önünüzde demiryolu hemzemin geçidi var. Bir araba çekip kapatmışlar yolu. Görür görmez tarıyorsun arabayı. Onlar da hızla çekiliyor yoldan, açıyorlar geçidi. Fakat ateş devam ediyor. Araba yalpalamaya başlıyor. Tekerlerden biri isabet almış olmalı. Yoldan çıkıp araziye sürmesini istiyorsun astsubaydan. Dediğini yapıyor. Bu kez arkanıza bir jip takılmış durumda. Attıkları kurşunlar başınızı sıyrıp geçiyor. Arabanın pence-resinden yarı beline kadar dışarı çıkıp tarıyorsun arkanızdakileri. Bu etkili oluyor, orda durup kalıyor, sizi izlemekten vazgeçiyorlar. 200 metre sonra da arabanız gitmez oluyor, saplanıyor tarlanın çamuruna.

Hızla arabayı terk ediyorsunuz. Astsubayın beyni sana bağlanmış gibi, sen ne yaparsan aynen o da uyuyor. O önde sen arkada yürümeye başlıyorsunuz. Bir yarım saat yola paralar yürüyorsunuz. Ana yola çok uzak değilsiniz. Gelip geçen arabaların ışıkları görülebiliyor. Sesler ise giderek duyulmaz oluyor. Yorgunsun, gece soğuk mu soğuk. Ama asıl kötü durumda olan yanındaki adam. Üzerinde yalnız pijamaları var. Zavallı korkudan üşüyemiyor bile. Bu tarlada, hatta buralarda daha fazla durmanın anlamı da yok, imkanı da. Acil bir araba bulmak lazım. Astsubay'a yakınlarda bir benzinlik olup olmadığını soruyorsun. Biraz ilerde olduğunu söy-

lüyor. Yürümeye devam ediyorsunuz, belki bir yarım saatten fazla. İşte benzin istasyonu, yolun karşısında, yamaçta. Yolu geçip istasyonun arkasına mevzileniyorsunuz araba beklemek için. Az sonra bir askeri jip geliyor, içinden beş jandarma iniyor. Boş boş sağa sola bakıyorlar. Bu jip işine yarayabilir. Tabi ele geçirmesi oldukça riskli. Göze alıyorsun. Astsubayı serbest bırakıyorsun artık. Benzin istasyonunun bahçe duvarından yıldırım gibi atlayıp silahını jandarmalara doğrultuyor, eller yukarı diye bağıyorsun. Neye uğradığını anlayamıyor askerler. Silahlarınızı yere atın ve ellerinizi başınızın üzerine koyun diyorsun. Harfiyen uyguluyorlar. Tam jipe yöneliyorsun ki bir kalabalık ortaya çıkıyor ve üzerine kurşun yağdırmaya başlıyor. Jipi alman imkansız. Geldiğin gibi bahçe duvarından atlayıp yeniden mevzileniyorsun.

Önünde bir bağış, çağrış sürüyor. Nereye gittiğini anlamaya çalışıyorlar. Onlar için sır olmuş durumdasın. Zaman kazanman lazım. Kemerindeki el bombalarından birinin pimini çekip, bir, iki, üç fırlatıyorsun boşluğa doğru. Ne olup bittiğini bakmadan yürüyorsun Gemerek'e doğru.

Işıkları görünen yer Gemerek olmalı. Dalıyorsun sokaklarına.

Sokaklar ıssız. Fakat elektrik direklerinin üzerine bağlanmış belediye hoparlörlerinden yayılan bir ses kasabanın tüm sokaklarında yankılanıyor. Bir anons, bir çağrı, bir kışkırtma bu. Ses belediye başkam olduğunu söylüyor. Gemerek halkını sana karşı sürekle avına çağırıyor: "Anarşit Deniz Gezmiş ilçemize gelmiştir. Yakalanması için bütün Gemerek halkı görevlidir. Haydi silahı olan silahına, olmayan ne aleti varsa ona davransın" diyor ses. Sinirlerini bozuyor bu yayın. Halk için, halkın kurtuluşu için yola çıkan sana karşı halkın kışkırtılmasını kabullenemiyorsun. Bulmalıyım bu anonsu yapanı diye geçiriyorsun içinden. Sokaklar arasında koşturuyorsun. Karşına çıkan ilk insan gençten biri, ona soruyorsun belediyeyi, belediye başkanını ve evini. Belediye Başkanı AP'li Çatak'mış. Gösteriyor genç adam reisin evini. Hızla gidiyorsun evine. Vurup kapıyı giriyorsun evin içine. Halkı sana karşı göreve çağıran reis sofranın başında yemek yiyor. Silahını kafasına doğrultuyor ve beni yakalayacakmışsın, işte geldim diyorsun. Adamın korkudan dili tutuluyor. Karısı ve üç çocuğu var, duvarın dibinde gözleri büyüyerek birbirlerine sarılıyorlar. Adam ayaklarına kapamıyor, ben ettim sen etme, şu çocuklara beni bağışla diyor. Öldür-

meye bile değmez böyle insanlar diye düşünüyorsun. Bir daha sakın yoluma çıkma diyor ve evi hızla terk ediyorsun. Tekrar Gemerek'in sokaklardasın. Bir uğultu geliyor aşağı benzinlik tarafından. Yöneldiğin tarafta kasaba bitiyor. Tam orda bir iki yapı var. Biri jandarma karakolu, diğeri lojman veya yatakhane falan olmalı. Karakolun değil de, diğer yapının önünde bir jip duruyor. Evet sessizce bu aracı ele geçirebilirsin. Karakolun ışıkları yanıyor. Yaklaşıyorsun. İçerden sesler geliyor. Jipe yöneliyorsun. Anahtarı üzerinde. Çalıştırıp gaza basıyorsun. Yerler buz, 5-10 metre ilerleyen jip kayıp şarampole saplanıyor. Jipin hareket ettiğini duyan jandarmalar dışarı fırlıyor. Silahını karakola doğrultup tetiğe basarken kendini jipten karların üzerine fırlatıyorsun. Askerler de jipe doğru ateşe başlıyorlar. Delik deşik oluyor jip. Sen hızla koşmaya başlıyorsun Gemerek'in dışına, tarlaların içine doğru. Askerler de peşine düşüyorlar. Epey mesafe var aranızda. Bir tarladasın koşuyorsun, kar eriyor, bastığın yerler çamur oluyor. Önüne aniden bir çalı çıkıyor. Etrafindan dolaşmak istiyorsun. Birden bir çukurun içinde buluyorsun kendini. İçi kar dolu. Derinliği bir buçuk metre ya var ya yok. Kenarına yaslanıp oturuyorsun. Ayakların diğer kenarına değiyor. Arkandan gelenlerin sesleri geliyor fakat henüz fark etmiyorlar nerede olduğunu. Derken çalıyı fark ediyorlar ve arkasına mevzilenmiş olabileceğini düşünerek ateşe başlıyorlar. Sen de karşılık veriyorsun. Artık yerin tesbit edilmiş durumda. Bu çukurda dögüşeceksin. Çok geçmeden polis ve askerden oluşan büyük bir kalabalık tarafından etrafın sarılıyor. Polisin, jandarmanın araçlarının farları senin mevzini yani çukuru aydınlatıyor. Yalnız farlar değil tüm namlular da sana çevrilmiş durumda ve sürekli ateş kusuyorlar üzerine. Arada bir sen de rastgele ateş ederek karşılık veriyorsun. Etrafındaki kuşatmanın giderek yoğunlaştığını hissediyorsun. Teslim ol çağrıları da aralıksız yineleniyor. Fakat adamlar cesaret edip üstüne doğru gelmiyorlar, onlar da mevzilendikleri yerde duruyorlar. Ne kadar zaman geçtiğini anlayamıyorsun. Çünkü her saniye ölümle yüzyüze geçiyor. Sonunda mermin bitiyor. Bir garip çaresizlik içindesin. Çukurdan çıkmaya karar veriyorsun. Tamam çıkıyorum diye bağıríyorsun. Ateş kesiliyor. Çukurdan çıkıyor, yola iniyorsun. Bir elin cebinde, otomatığın boynuna asılı. Yürüyorsun Gemerek'e doğru. İnsanların içine doğru. Tüm silahlar üzerine çevirili durumda. Birden kenardakilerden

biri üstüne atlayıp otomatığın kayışına yapışıyor. Bir diğeri arkandan kucaklıyor, sivillerin arkasına gizlenmiş bir polis silahını çekip teslim ol diyor. Gülümsüyorsun, alay ederek “artık terfi edersin, seni terfi ettirirler” diyorsun. Sonra “müsaderede ölen var mı?” diye soruyorsun. Yok diyorlar, rahatlıyorsun, “böyle olmamalı idi, zira isteseydim, oluk gibi kan döker, yüzlercenizi öldürebilirdim” diyorsun, ses çıkarmıyorlar.

Bu arada bir ses ‘ben Kayseri emniyet müdürüyüm, seni teslim alıyorum’ diyor. Çok ağırına gidiyor bu sözler, ağzına gelen en ağır küfürlerle cevap veriyorsun. Teslim olmuşluğun tüm hincını ona yöneltiyorsun. Bir albay polisleri geriye itip yanına geliyor. Kayseri İl Jandarma Komutanı Albay Fehmi Torun ‘tamam Deniz mesele yok, hadi gidelim’ diyor.

Kelepçeler çoktan ellerine takılıyor.

Üzerindekileri alıyorlar. Tomson, 36'lık çift sıra şarjör, 19 adet tomson mermisi 72 adet tabanca mermisi ve 14'lük bir tabanca ile 25 lira para.

Bir trafik ekip otosuna bindiriliyorsun. Jandarma komutanı ve polis şefi de arabada. İki kolundan iki polise kelepçeliyorlar. Doğru Kayseri'ye gidiliyor.

16 Mart 1971 Salı

Bir buçuk saat süren bir yolculuktan sonra Kayseri'ye geliniyor. Gecenin yarısı. Emniyet müdürlüğünde vali seni bekliyor. Emniyet müdürü gibi ona da hiç beklemediği bir şekilde hakaret ediyorsun. Çekip gidiyor.

Polisler çay getiriyorlar. İfadeni alıyorlar. Polislere Amerikalı askerleri neden kaçırdığınızı, nasıl serbest bıraktığınızı, amacınızı kısa kısa anlatıyorsun. Merakla dinliyorlar.

İfade biter bitmez, Ankara'dan talimat geldiğini hemen yola çıkılacağını söylüyorlar. Sabah olmasını beklemeden yola çıkılıyor. Bir jandarma kamyonetinin arka kısmındasın. İki yanında Gemek'ten yol arkadaşın iki polise kelepçeli olarak. Karşında bir jandarma çavuşu, bir jandarma ve bir polis komiseri. Ön tarafta şoförün yanında bir asker bir polis var. Birçok araçtan oluşan bir konvoy halinde yol alıyorsunuz.

Ankara polisi seni yabancı bir devlet adamını karşılar gibi büyük bir tören havasında Kaman'da karşılıyor. Onlarca polis arabası, sirenleri kulakları sağır edecek şekilde sürekli çalışıyor, tepelerindeki lambalar yanıp sönüyor.

Öylesine sıkı tedbirler almışlar ki, adeta kuş uçurtmuyorlar. Bunların ne kadar kof, ne kadar göstermelik olduğunu biliyorsun, son iki ayda beceriksizliklerini, çürümüşlüklerini kendilerine de gösterdiniz zaten.

Ankara polisi seni teslim alıyor. Şimdi yanında Ankara'nın meşur iki polis şefi ikinci şube müdürü Tarzan Mustafa ve Cinayet masası şefi Ahmet Selçuk Kezer var.

Gölbaşından geçerken ortalık iyice aydınlanıyor. Saat 07.30 sıraları Kepekli Boğazını aşıyorsunuz. İşte Amerikalıları buradan kaçırmıştınız.

Dün terk ettiğiniz Ankara'ya bugün yalnız dönüyorsun. Hüzünlü bir dönüş bu.

İçişleri Bakanlığı'nın önünde duruyor araçlar. Büyük bir kalabalık toplanmış. Merakla sana bakıyorlar. Doğruca İçişleri Bakanının odasına çıkarılıyorsun. Adam geceden beri makamında seni bekliyormuş.

Polislerin arasında odaya giriyorsun. Bakan Menteşeoğlu odasında zafer kazanmış bir komutan edasında dolaşıyor. Ellerindeki kelepçelerin çözülmesini istiyor polislerden.

"Benim odamda kelepçe takmayınız" diyor. Ancak 2. şube müdürü Mustafa Erdoğan her türlü ihtimale karşı elindeki kelepçelerin çıkarılmamasını bakandan rica ediyor. Bunun üzerine kelepçelerin çözülmesinden vazgeçiliyor.

Bakan yanında duran polislerden birini eliyle kenara çekiyor ve kendisi onun yerine geçiyor. Bu durumda bol bol fotoğraf çekiyor gazeteciler.

Bakan gazetecilere dönüyor, seni göstererek konuşmaya başlıyor. Aranızda şu konuşma geçiyor:

- İşte bu gördüğünüz pejmürde kılıklı adam, Türk Halk Kurtuluş Ordusu'nun kumandanı imiş, iyi bakın kılığına, kıyafetine, suratına...

- Hayır ben Türk Halk Kurtuluş Ordusu kumandanı değil, neferiyim.

- Parayı ne yaptın?

- Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu paranın gereğini yapacaktır.
- Halk Kurtuluş Ordusu nedir? Türkiye’de bir tek ordu vardır, o da Cumhuriyet ordusudur.
- Hükümetinizin istifasından belli.
- Sen kahraman mısın?
- Siz de kahraman olduğunuz için istifa ettiniz değil mi? Siz Demirel'in neferisiniz, ben THKO'nun...
- Nereye gidiyordunuz?"
- Devrime... Bakan Menteşoğlu, eliyle duvardaki haritada Sivas'ı işaret ederek:
- Devrim o tarafta mı?
- Senin kafan basmaz, devrimin o tarafı, bu tarafı yoktur, her taraftan gelir.

Bakan bu konuşmadan sonra neye uğradığını şaşırıyor. Belki de bin pişman oluyor seninle gazetecilerin önünde konuştuğuna. Senin onurunu kırmak, seni küçük düşürmek isterken kendi perişan oluyor.

Apar topar çıkarıyorlar seni odadan. Bir siyah arabaya bindiriyorlar. Aynı kalabalık konvoyla bu kez Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün yolu tutuluyor. Sabah daha 08.00 sıraları. Sol elin bir emniyet amirine kelepçeli olarak 2. şube müdürünün odasına alınıyorsun. Bir kez daha gazetecileri içeri alıp seni gösteriyorlar. Fotoğrafların ve filmin çekiliyor. Polis şefleri ne kadar büyük bir iş yaptıklarını sergileme havasındalar.

Parkanı çıkarıyorlar. Üzerinde gri v yaka bir kazak, onun içinde balıkçı yaka siyah bir kazak var. Ayağındaki botlar ve pantolonun dizine kadar çamur içinde. Traşın iki günlük. Gözlerin uykusuzluktan biber sürülmüş gibi yanıyor.

Seninle Tarzan Mustafa olarak ün yapan Ankara 2.Şube Müdürü Mustafa Erdoğan ilgileniyor. Emniyet doktorunu çağırıyorlar seni muayene etmesi için. Doktora herhangi bir şikayetin olmadığını söylüyorsun.

Seni kim sorgulayacak? Bu konu polis şefleri arasında tam bir sorun oluşturuyor. Siyasi işlere bakan 1.Şube seni sorgulamanın

kendi görev ve yetki alanına girdiğini iddia ediyor ve bu nedenle 1.Şube Müdürü Necati seni teslim alıp şubesine götürmek istiyor. Gasp ve hırsızlık gibi işlere bakan 2.Şube Müdürü Tarzan Mustafa ise senin gibi büyük bir balığı başka birine teslim etmek istemiyor. Tarzan Mustafa banka soygunundan başlayarak sizinle ilgili tüm soruşturma ve takipleri kendilerinin yürüttüğünü, şubesinin büyük bir emek harcadığını, bu nedenle seni sorgulama hak ve görevinin kendi şubesine ait olduğunu söylüyor ve seni asla 1.Şubeye teslim etmeyeceğini dile getiriyor.

İki şube şefi arasındaki tartışma ve inatlaşma akşama kadar sürüp gidiyor.

Yalnız öğleden sonra polis bir yüzleştirme yaptırıyor seninle. Bunlar Sevim'in evinde haciz işi için gelen kişiler. Sevim'in içeri aldığı anda bağladığımız avukat, icra memuru ve polis.

Seni teşhis ediyorlar. Evet bizi bağlayanlardan biri bu şahıstı diyorlar. Polis bu yüzleştirmeyi ayrı ayrı tutanağa geçiriyor.

2.Şubenin hırsızlık masasındasın.

Günboyu bir polis ile aynı kelepçeyi paylaşıyorsun. Sol kolun polis Selçuk'la aynı kelepçeye bağlı. Tuvalete dahi birlikte gidiyorsunuz.

Sohbet var, resmi bir sorgulama yok bugün. Zaten bitkin durumdasın. Ama bütün gücünle bunu belli etmemeye çalışıyorsun.

Dik duruyorsun, dik bakıyorsun, dik konuşuyorsun. Zerre korku duymuyorsun. En çok da buna şaşıyor polisler.

Akşam yemeğin yarım ekmek arası bol soğanlı Arnavut ciğeri.

Yatacağın yer bir park kanepesi.

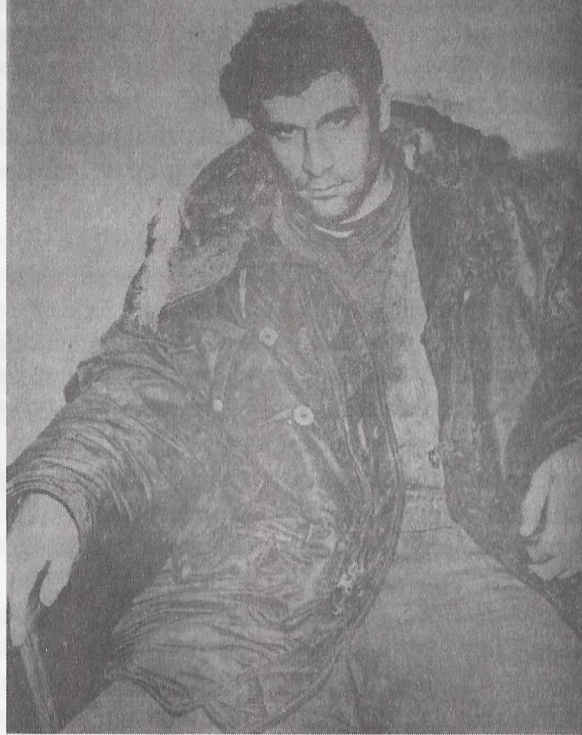
Ziraat Bankası yazıyor üzerinde. Polis Selçuk bankın üzerine çalıntı bir halı yayıyor. Kendi bileğinden çıkardığı kelepçeyi banka bağlıyor. Kendisi de başında olacakmış.

17 Mart 1971 Çarşamba

Sabah erkenden uyanıyorsun. Başındaki polis değişmiş. Ortalık henüz sessiz. 07.00 civarında Tarzan Mustafa geliyor. Sabah kahvaltısı olarak da bir bardak çay ve simit veriyorlar.

Sorgu başlıyor.

THKO bildirilerinde ilan ettiğiniz ilkeleri savunuyor, açıkladığınız eylemlere sahip çıkıyorsun.

İstanbul'da Yıldız Mimarlık ve Mühendislik Akademisi'nde yakanan tüfekten dolayı tutuklandığını, on ay tutuklu kaldığını,

Bursa Cezaevi'nden tahliye edildiğini, 1970 yılının Eylül ayı sonlarında çıktığını, Ankara'ya geldiğini, Yusuf'la daha evvelce tanışmış olduğundan Ankara'ya gelmeyi tercih ettiğini, ODTÜ 1 numaralı yurt binasının 201 ve 202 numaralı odalarında kaldığını belirtiyor-sun.

Yaptığınız eylemleri gerekçelerini açıklayarak tek tek savunuyorsun.

29 Aralık tarihinde ABD Elçiliği önündeki polis kulübesini kurşunladığınızı, çünkü bir çok arkadaşınızın göz göre göre polisler tarafından katledildiğini, en son İlker Mansuroğlu'nun polislerce öldürüldüğünü, polise bir uyarı yapmak ve korkutmak amacıyla bu eylemi yaptığınızı, eylemde Yusuf ve Sinan'ın da olduğunu, Emek İş Bankası soygununu neden yaptığınızı, Zenci Çavuf Finley'i neden kaçırdığınızı, 4 Amerikalıyı hangi amaçla rehin aldığınızı anlatıyorsunuz.

Sonra bir düzeltme yapmak istediğini söylüyorsunuz:

İbrahim Seven, İrfan Uçar, Necmettin Baca gibi tutuklanan ya da suç ortağı olarak aranan kişilerin sizler ile hiçbir şekilde işbirliği yapmadıklarını belirterek "bunları tutuklu bulundurmanız ya da suçlamanız halinde sonradan vicdan azabı çekersiniz" diyorsun. Şaşıyorlar.

Sorgu öğlene kadar aralıksız sürüyor.

Öğlen ara veriyorlar. Senin için de yemek olarak bir kıymalı pi-de söylüyorlar.

Sorgu yeniden başladığında bu kez yayınladığınız bildirilerin içeriği ve amacı hakkında açıklamalarda bulunuyorsun. Bir sorgu değil bir eğitim çalışması sanki yaptığın.

İş Bankası Emek Şubesinden aldığınız paraları THKO'ya verdiğini, senin THKO'nun bir savaşçısı olduğunu, THKO'nun amaçlarını açıklıyorsun. THKO'nun kimlerden oluştuğu ve kimler tarafından yönetildiği konusunda bilgi veremeyeceğini ifade ediyorsun.

Banyoda ölü bulunan şoförle bir ilişkinizin bulunmadığını ve Ankara Ziraat Bankası soygununun da sizler tarafından yapılmadığını söylüyorsunuz.

Anlattıklarını tüm ayrıntılarıyla tutanağa geçiriyorlar.

Gün sorgu ile bitiyor. Bu emniyetteki ikinci gecen. Banka uzandığında saat 01.00'ı gösteriyor.

18 Mart 1971 Perşembe

Gün 1 ve 2.Şubelerin seninle ilgili kavgasıyla başlıyor.

Siyasi şube seni sorgulamakta ısrar ediyor. Tarzan Mustafa ise seni 1.Şubeye teslim etmek istemiyor. Ancak bir şartla sorgulayabileceklerini söylüyor. Kendi elemanlarının da sorgu sırasında hazır bulunmasını şart koyuyor. Konuşmalardan anlıyorsun ki 1.Şube müdürü 2.Şubenin adamlarının sorguda bulunmasını istemiyor, kendi adamlarının yalnız sorgu yapmasında direniyor. Tarzan Mustafa bu talebi kabul etmiyor. Bunun üzerine 1.Şube müdürü çok sinirleniyor ve makamını terk edip emniyetten ayrılıyor.

Sonuçta 2.Şubeden polis selçuk'a kelepçeli olarak Siyasi Şubeye gidiyorsunuz. Yanınızda bir polis daha geliyor.

Siyasi şubede yine THKO'nun eylemlerini savunuyor, amaçlarını açıklıyorsun. Senin

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun bir savaşçısı olduğunu, Yusuf, Sinan ve Hüseyin'in de senin gibi Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun mensubu ve savaşçıları olduklarını, örgüte bu ismi kimin verdiğini, THKO'nun kimlerden teşekkül ettiğini, ne zaman kurulduğunu, kaç kişi olduğunu söylemek istemediğini, senin anlayışına göre devrimciliğin esas olarak ihtilalcilik demek olduğunu söylüyorsun.

Eylemleri bir bir tutanağa geçiriyorlar:

- 1- Finley'in kaçırılması
- 2- Dört Amerikalının kaçırılması ve THKO bildirisi,
- 3- İş Bankası soygunu
- 4- İcra memurlarının bağlanması olayı
- 5- Amerikan Elçiliği önündeki toplum polislerine ateş açılması olayı.

Bunları sizlerin yaptığını kabul ediyorsun.

Bir şoförün öldürülmesi olayını sizin yaptığınızı söylüyorlar. Asla kabul etmiyorsun. "İlkelerimiz arasında adm öldürmek yoktur. İsteseydik, polisleri öldürebilirdik fakat yapmadık" diyorsun.

İş Bankası paralarını soruyorlar "elde ettiğimiz parayı Türkiye Halk Kurtuluş Ordusuna verdik. Şarkışla'da astsubayın eşine verdiğim para dahi kendi paramdı. Örgütün parası değildi" diye cevap veriyorsun.

Sinan, Hüseyin, Kor ve Olca'nın yerini soruyorlar. Nerede olduklarını bilmediğini, bilsen bile bu konuda bilgi veremeyeceğini dile getiriyorsun.

En çok Olca'nın üzerinde duruyorlar. Hatta giderek işi azıtıyor "aranızda bir hissi münasebet, bir aşk ilişkisi var mıydı?" diye soruyorlar. Seni sinirlendirmek için bunu sorduklarını biliyorsun. Gülümsüyorsun. Size ne bundan diyorsun. Aramızda bir şey olup olmadığı sizi neden ilgilendirsin diyorsun. Olca'nın devrime tam inanmış, bilinçli bir kadın olduğunu, bütün kadınların onun üçte ikisi kadar bilince sahip olsa o kadar memnun olacağını belirtiyorsun.

Yakalandığında üzerinde bulunan kimlik kartını soruyorlar. Kimlik kartını sana gösteriyor ve Türkçeye çevirmiş oldukları bilgileri okuyorlar.

Ön yüzü:

Resim

Filistin Demokratik Halk Cephesi Merkez Komitesi

Hüviyet Vesikası No:9248

HÜVİYET VESİKASI

İsim: Muhammed Ali

Vazifesi: Savaşçı

Tarih: 15. 4. 1969

Arka Yüzü:

Şahsi Vasıfları:

Boy: 1.91

Göz: Siyah

Saç:Siyah

Renk:Buğday

Burun:Arabi

Özellliği: Yok

Filistin bayrağı

Mühür ve imza

Kimlik bilgilerinin doğru ve kimliğin sana ait olduğunu söylüyorsun.

Ayrıca yine üzerinde bulunan izin belgesini soruyorlar:

FİLİSTİN DEMOKRATİK HALK CEPHESİ

MERKEZ KOMİTESİ

NO: 7114

İZİN BELGESİ

Bu savaşçıya 8.8.1969 tarihinden 18.9.1969 tarihine kadar bulunmuş olduğu birlikten ayrılmasına müsaade edilir.

Dönüşte bu belge birliğe teslim edilir.

Birlik K

Merkez K

İmza

İmza

Bu belgenin de gerçek ve sana ait olduğunu ifade ediyorsun.

Öğlen olmadan yeniden 2.Şubeye geçiyorsunuz.

Yine yüzleştirmeler var. Önce İş Bankası memurlarını alıyorlar yüzleştirmeye.Veznedar seni teşhis etmekte tereddüt geçiriyor. Kendisine dönüp, “nasıl tereddüt ediyorsun, parayı Hüseyin’e sen vermedin mi” demek zorunda kalıyorsun.

Ziraat Bankası soygunu ile ilgili görgü tanıklarını getiriyorlar. Hiç birisi seni teşhis edemiyor.

Tarzan Mustafa sana yöneltilen suçlamalarla ilgili olarak olay yerlerinde tatbikat yapılmasından vazgeçildiğini söylüyor. Her

olayda rutin olarak yapılan tatbikat güvenlik gerekçesiyle yapılmıyor.

Şubenin sorgusu ve işlemleri sona eriyor. Dosyan hazırlanmış durumda. Şimdi Ankara Adliyesi'ne gidilecek. 2.Şubeden emniyetin giriş katındaki büyük salona alınıyorsun. Sevkiyat için gerekli hazırlık yapılıyor. Yine polis Selçuk'la aynı kelepçeyi paylaşıyorsun. Yan yana bir kanepeye oturuyorsunuz.

Vatandaşlar var, iş için Emniyet Müdürlüğüne gelmişler. Diğer şubelerden polisler var. Meraklı gözlerle sana bakıyorlar. Birşeyler söylüyorlar, bir şeyler soruyorlar.

Ev sahipliğimizden memnun kaldın mı diye soran bir polise;

“Bir sorunun olmadığını, normal polisin insan psikolojisini bildiğini ve ona göre davrandığını fakat aynı şeyi toplum polisi için söyleyemeyeceğini, toplum polisinin bütün emirleri körü körüne yerine getirdiğini, öğrencilere çok gaddar davrandıklarını” söylüyorsun. Ve sonra gülümseyerek soruyu soran polise dönüp “sizi de çok yorduk, kusura bakmayın” diyorsun.

Nasıl yakalandın diye soruyorlar, “Ankara'nın içinde son derece rahattık. Hatamız Ankara'dan dışarı çıkmak oldu. Yoksa kolay kolay yakalanmazdık.” diyorsun.

Bir polis “Amerikalılara iyi muamele etmişsiniz, hakikaten öyle mi?” diye soruyor. “Evet iyi muamele ettik. Yanlarında da maaşlarını yeni aldıkları için çok paraları vardı. O paralara dokunmadık. Amerikalılar çok korkuyordu. Bu adamların nasıl harp ettiklerini pek anlayamadık. Ben hayatımda bu kadar korkan insanlara rastlamamıştım. Kendilerine acıdık doğrusu” diye cevap veriyorsun.

Araçların hazır olduğu söyleniyor. Bir büyük kalabalık halinde merdivenlerden iniyorsunuz. Önde telsizli emniyet amirleri, iki yanınızda uzun boylu iki toplum polisi, bir taraftan bir polisle kelepçelisin, diğer koluna bir başka emniyet amiri girmiş, arkada önde başka sivil polisler.

Yine bir siyah aracın arka tarafına oturtuluyorsun. Önde ve arkada en az onar araba daha var. Ön koltukta oturan polis şefinin elinde bir telsiz var ve durmadan “şimdi şuradayız, şimdi buradayız” diye birisine bilgi veriyor. Yanındaki polis şefi ise sana dönüp sitemkar bir şekilde, seni yakalayabilmek için 3 Milyon lira harcadık, her gece 500 taksi kiralayıp tüm Ankara'yı didik didik aradık, siz ne yaptınız, gidip bir kasabada bir bekçiye yakayı ele verdiniz,

bizim emeklerimizi boşa çıkardınız diyor. Size yakalanmadığım için üzgünüm, özür dilerim mi demeni bekliyor? Susuyor, cevap vermiyorsun.

Adliyeye geliyorsunuz. Doğruca savcı yardımcısının odasına çıkarılıyorsunuz. Savcı adının Nusret Demiral olduğunu söylüyor. Yanında iki savcı daha bulunuyor. Üçü birlikte ifadeni almaya başlıyorlar.

Öncelikle THKO bildirisinde ifade ettiğiniz ilkeleri bir bütün olarak savunduğunu ve açıkladığınız eylemlere sahiplendiğini söylüyor ve “Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu geniş silahlı bir örgüttür. Biz bu örgütün sadece savaşılarıyız. Örgütte kimler vardır söyleyemem.

Bugün Türkiye’de emperyalizmle büyük bir savaş yapılmaktadır. Bu savaşı Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu yürütmektedir. Bu ordunun savaşıları olarak bizler kendimize düşen görevi yerine getirmeye çalıştık” diyersun.

Sözlerin tutanağa şöyle geçiriliyor:

“Poliste beş olay hakkında ifade verdiğini, bu ifadelerin dışında ifade vermeyeceğini, poliste verdiği ifadede ilişkisi bulunduğu olayları teferuatı ile anlattığını, bunların dışında herhangi bir surette diğer olaylarla ve sorulmak istenen faili meçhul kalmış patlama olayları ile ilgisi bulunmadığını,

11 Ocak 1971 günü İş Bankası Emek Subesi'ndeki gasp olayında Yusuf, Sinan ve Hüseyin'in bulunduğunu, polisteki ifadesinin de huzurda okunduğunu, 24 saatten beri ifade vermekte olduğunu, verdiği ifadeyi aynen tekrar ettiğini, bankadan 124.000 lira aldığını, bu paranın örgütün parası olduğunu, ve örgüte verdiklerini, bu hareketi suç olarak kabul etmediklerini, örgütçe kabul ettikleri fikre göre bu paranın finans-kapitalin parası olduğunu, bu nedenle paraya el koyduklarını, ve arkadaşları ile beraber soygunu hazırladıklarını, bu hareketlerinin suç olmadığını, soygundan sonra Sinan'ın tanıdığı Kor'un temin ettiği Sevim'in evine gittiklerini, Sevim'le ilgilerinin tehditle alakası bulunmadığını, burada bulundukları sırada gelen görevlilerden polis olanının arkadaş çağıracağım dediği için kendilerini bağladıklarını, bağlanma sırasında polis parasını almadıklarını, tabanca ve hüviyetini aldıklarını, avukatın şapkasını gasp niyeti ile almadıklarını, gasp niyeti ile olsaydı cebinde bulunan 10.000 liraya yakın parasını alabileceklerini, ken-

dilerinin sadece hâkim çevrelerin hiçbir zaman meşru olarak düşünmedikleri paralarına el attıklarını, kendisine gösterilen şahıslardan icra memuru, avukat, şoför, çilingir, kapıcıyı tanıdığını, banka memurlarından veznedarı tanıdığını, Sevim'in evindeki hadiselerle Necmettin, İbrahim, hatta İrfan'ın ilgisi olmadığını,

29.12.1970 tarihinde polis noktasını Sinan, Yusuf ve kendisinin kurşunladığını,

15.2.1971 tarihinde Amerikalı zenci Jimm Finley'in kendisi, Hüseyin, Yusuf'la beraber kaçırdıklarını, silah elde etmek maksadıyla bu üsse girdiklerini, evvelce Hüseyin'in basit bir kroki elde etmiş olduğunu, Amerikalıyı 201 numaralı odaya getirdiklerini, ve gereken bilgiyi aldıktan sonra bıraktıklarını,

Dört Amerikalıyı kaçırdıklarını, Amaç Apartmanındaki daireye getirdiklerini bu daireyi Yusuf'un kiraladığını, İrfan veya başka bir şahsın kiralamadığını, Mete'nin Jimm Finley'in kaçırılması olayı ile ilgisi olmadığını, bunun yanlış olarak zabta geçmiş olduğunu, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun kararı gereğince, 4 Mart 1971 tarihinde dört Amerikalıyı kaçırdıklarını, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun Türkiye'de emperyalizme karşı bağımsızlık mücadelesi veren ve ülkenin bağımsızlığının ancak silah yolu ile sağlanacağına inanan ve bu yolda silahlı mücadele yapan bir örgüt olduğunu, bu örgütün başka bir örgütle ilgisi olmadığını, kendisinin bu örgütün bir savaşçısı olduğunu, örgütteki rolü, mevki ve çalışmaları hakkında suale cevap vermeyeceğini,

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun Amerikalıları kaçırma hususundaki kararını kendisi Yusuf, Sinan, Hüseyin ve Mete olarak uyguladıklarını, aralarında görev bölümü yaptıklarını,

Sinan ve Hüseyin'in keşif ve planlamayı yaptığını, otoyolu Yusuf'un temin ettiğini,

Amerikalıları Amaç Apartmanı'ndaki daireye yan pencereden soktuklarını, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu adına yayınlanan bildiri bu evde hazırlayıp daktilo ettiklerini ve kendilerinin hazırladığını, Prof. Muammer Aksoy'la temasları olmadığını, Türkiye Kurtuluş Savaşçıları örgütü imzası ile ilgileri bulunmadığını, kimin tarafından yazıldığının bilinmediğini, kamuoyuna duyuru başlıklı Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu Genel Komutanlığı imzasını taşıyan bildiri ile ilgilerinin olmadığını, Dev-Genç örgütü ile kendi örgütleri arasında ilgi olmadığını, Dev-Genç'in gençlik örgütü olduğunu,

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun gizli örgüt olduğunu, bunun gayesini de açıkladığını, yaptıkları eylemlerin sorumluluğunu üzerine aldıklarını,

Ziraat Bankası soygunu ve öldürülen şoför Mesut Erdiñç ile ilgililerinin olmadığını, ilkeleri arasında adam öldürme bulunmadığını, masum insanları öldürmeye karşı olduklarını, 36 ev kiraladıkları şeklindeki söylentinin doğru olmadığını, hiçbir baskı altında kalmadan ifadesini verdiğini” söyledi deniliyor. Tutanağı okuyup imzalıyorsun.

Savcılıkça yapılan sorgun saat 19.55’de sona eriyor.

Şimdi Nöbetçi Sulh Ceza Mahkemesi Hakimliğine sevk ediliyor. Nöbetçi hakim adının Ahmet Erk olduğunu söylüyor. Daha önceden hakkında alınmış gıyabi tutuklama kararı olduğunu, bu durumu bilip bilmediğini soruyor. Haberin olmadığını söylüyorsun. Emniyet ve Savcılıkta vermiş olduğun ifadeleri okutuyor, eklemek istediğin başka bir şey olup olmadığını soruyor. İfadelerin doğru ve sana ait olduğunu, başkaca söyleyecek ve ekleyecek bir husus bulunmadığını belirtiyorsun. Tüm bunları tutanağa geçiriyor. Tutanağı sen de, hakim de, yazan zabıt katibi de imzalıyorsunuz.

Saat 20.30 Hakim hakkında tutuklama kararı verdiğini açıklıyor.

Kimbilir bu kaçınıcı tutuklanman! Artık cezaevine gideceksin. Cezaevlerinin pek yabancı sayılmazsın. Ama ilk kez Ankara Merkez Kapalı Cezaevini ziyaret edeceksin.

Adliyeden cezaevine giden yol çok kısa. Fakat yine olağanüstü güvenlik tedbirleri alınmış. Yollar trafiğe kapatılmış, her 50 metreye bir polis konulmuş. Bindiğin aracın önünde jandarma, arkasında polis araçları...

Cezaevine geliniyor. Cezaevinin kanatlı büyük demir kapısı açılıyor ve yalnız senin bulunduğun araç içeri alınıyor. Diğerleri avluda bekliyor. Demir kapı kapatılıyor. Onlarca jandarma ve gardiyan etten bir koridor oluşturuyor.

Koridorun başında Cezaevi savcısı karşılıyor seni. Odasına alınıyorsun. Savcı Adalet Bakanlığı’nın sabah Ankara Savcılığına özel kurye ile gönderdiği bir yazıda senin her türlü tehlikeye karşı korunmanın istendiğini, bu nedenle güvenliğin için tek kişilik bir odaya konulacağını, cezaevi içinden ya da dışından gelecek tehlikelere karşı korunman için de önemli tedbirler alındığını söylüyor.

Bu kez şaşırın sen oluyorsun. Hükümetin bu kadar senin güvenliğini düşünmesine bir anlam veremiyorsun. Fakat bu sözlerin özel bir anlamı olduğunu, seni hücreye kapatacaklarını ve dış dünya ile her türlü iletişimini keseceklerini geçmiş cezaevi deneyimlerinden biliyorsun.

19 Mart 1971 Cuma

Hükümet seni o kadar çok düşünüyor ki! Yalnız başına bir hücreye atıyorlar. Hücren cezaevinde müşahade bölümü diye adlandırılan iki katlı yapının üst katında. Katta yan yana sıralanan 10 hücre var.

Hücrenin eni 1.90, boyu 2.25, tavan yüksekliği 2.90 metre. İçinde bir ranza ve tuvalet var. Tavana yakın bölümde ise hücreyi aydınlatan mazgal deliği bulunuyor.

Senin hücreye atıldığın gün Demirel'in yerine Nihat Erim başbakan oluyor. Hücrene öğlen yemeğini getiren gardiyanlar az ötede konuşuyorlar bunları. Erim askerlerin emri doğrultusunda 25 yıllık partisi CHP'den istifa etmiş ve ilk demecinde 'asayişin kanunlarla sağlanamaması halinde yeni tedbirler düşünebileceğini' bildirmiş. Bunu söyleyen yeni başbakan, erim yüzlü demirelden başka bir şey olabilir mi?

Hücredesin tek başına.

Arkadaşlarını düşünüyorsun. Özellikle de Yusuf'u. Yarası ne durumda acaba! Polisler sorguda Yusuf'un hayati tehlikeyi atlattığını, yakında Ankara'ya getirileceğini söylemişlerdi, ne kadarı doğru bilemiyorsun?

Boş tabakları almaya gelen gardiyan sana sessizce bir Günaydın gazetesi uzatıyor. Gazeteyi açıyorsun. Müthiş seviniyorsun. Yusuf'la ilgili birçok ayrıntılı bilgi yer alıyor gazetede. Zaten birinci sayfanın baş tarafı boydan boya Yusuf'la sana ayrılmış. Sol üst köşede Yusuf 'un Sivas Numune Hastanesi odasında bir resmi yer alıyor. Hemen onun yanında Beşir Amcanın gözleri yaşlı bir resmi var.

Ve gazetenin manşetinde Yusuf'tan beklediğin dirençli, kararlı sözler. Haber "Yusuf Aslan hastahaneye gelen gözü yaşlı babasına dedi ki" diye başlıyor ve şöyle devam ediyor:

"Baba, beni affet demem, ama beni anlamamı isterim"

Haberde Yusuf'un babasının resminin altında annesinin de bir resmi var.

GÜNAYDIN

• 19 MART 1971 CUMA • 50 KURUŞ

Gözlerini açtı

Yusuf Aslan hastaneye gelen gözü yaşlı babasına dedi ki:

«Baba, beni affet demem, ama beni anlamamı isterim»

«İlah olur inşallah»

Yusuf Aslan'ın babası Mustafa Aslan, oğlunun ağır yaralı olarak yaralı olarak getirildiği Sivas'ta gıdres, oğlunu hastanede dıynet etmekten sonra, hastaneden çıkarken «İlah olur inşallah» diye yalındı.

«Oğlum yaşasın da ne ceza verilirse verilisin»

Yusuf Aslan'ın babası Mustafa Aslan, oğlunun ağır yaralı olarak getirildiği Sivas'ta gıdres, oğlunu hastanede dıynet etmekten sonra, hastaneden çıkarken «İlah olur inşallah» diye yalındı.

Yusuf Aslan'ın babası Mustafa Aslan, oğlunun ağır yaralı olarak getirildiği Sivas'ta gıdres, oğlunu hastanede dıynet etmekten sonra, hastaneden çıkarken «İlah olur inşallah» diye yalındı.

Yusuf'un anası ağlıyor ve «Oğlum yaşasın da ne ceza verilirse verilsin» diye feryat ediyor. Resmin altında şu satırlar var: İzmir'de komşuları tarafından teskin edilen Yusuf Aslan'ın annesi Mediha Aslan «Oğlum yaşasın da ne ceza verilirse verilsin razıyım. Böyle insan değildi benim yavrum. Yanımızda sigara içmeye bile çekinirdi» diyor.

Haber Sivas'tan yapılmış ve şöyle devam ediyor:

Sivas'a gözleri yaşlı bir baba gelmişti. Kırıkkale'den. Beşir Aslan her sabahki gibi titrek eliyle radyonun düğmesini çevirmişti 17 Mart sabahı da. Haberleri dinlerken yüreğine bir ağırlık çökmüştü.

"Oğlum kardaşın... vurulmuş.." diyebilmişti sadece evinde misafir kaldığı kızına... Sonra yola çıkmış, ilk vasıtaya atlayarak tipide Sivas'a gelmişti.

Sivas polisi, "Yasaktır... görüşemezsin oğlunla... sorgusu hele bir bitsin... girsin cezaevine.. ondan sonra..." demişti ama oğlu yaralı baba boyun eğer miydi bu sözlerle... Yusuf Aslan'ı korumak daha doğrusu THKO'nun diğer neferleri tarafından kaçırılma tehlikesine karşı muhafaza edebilmek için yattığı Sivas Numune Hastanesi'nin çevresi polis kordonu altına alındığı, bütün katlarında, özellikle Yusuf'un bulunduğu ikinci kattaki Hariciye Servisi'nde polis karargah kurduğu halde, Baba Aslan, sessiz bir gölge gibi kalenin içine girebilmiş, oğlunun kapısına kadar sokulabilmişti... Ancak ağır yaralı Yusuf Aslan'ı gözaltında bulunduran tam 8 polis vardı odasının, yarı aralık kapısı önünde. Beşir Aslan'a "Dur" denilmişti. Kimliği sorulmuştu. "Yasak... Lakin merak etme, sıhhati yerindedir..." diye savuşturulmak istenmişti.

Sivas Numune Hastanesi'nin genç hemşirelerinin gözleri dolu dolu olmuştu baba Aslan'ın haline... Güzel kızlardı. Polislerin çoğunun kalbini çalmışlardı... Dişiliklerini silah ettiler Beşir baba için.. "Yiğit Yusuf'u bırakın görsün yaşlı babası... Ne yapacak... Öldürecek değil ya...Başını sevecek... Yok mu sizin de babanız..." dediler yalvardılar Sivas'ın polis üniformalı gençlerine... Ve Beşir Aslan 5 dakika için oğlunu görüp sevebildi...

Yusuf Aslan şöyle diyordu: "Doğru ya da eğri... Ne yaptıkça Türk halkının kurtuluşu için yaptık... Ne kadar yatarım bilinmez... Gün ışığına çıkmak nasip olduğu an inandığım dava uğruna mücadeleye devam ederim. Şark çocuğuyum ben. Baş koydum bir kez. Vaz geçmece yok. Liderimiz Deniz de yakalandı. Lakin bilinmeyen bir nokta var. Aslında hepimiz bir lider ya da neferiz... Farkımız yoktur. THKO kaç kişidir... Yok önemi... Beş olur... on olur beş bin de... Yakalanmamızdan önce bir süre uzaklaşmak gerekti vatandan... Gidecektik... Nereye olursa... Kuzeye, Doğuya. Yaptıklarımızı inkar etmeyiz. Lakin yapmadıklarımızı da asla kabul etmeyiz. Soymadık Ziraat Bankasını.... Öldürmedik cesedi bulunan şoförü... Cani değiliz biz. Bizler için kolay olsaydı ele geçirilme-

den önce çok kişiyi vururduk. Diğer arkadaşlar neredeler bilemem... Olca Altınay'ın anababası ise merak etmesin. İyidir durumu...

Babam... affet demem... Anla derim."

Beşir Aslan: Anlamaya çalışıyorum oğul... Sus... yorulma."

Gazetenin haberi "hastahanede kendisine geldiğinde Yusuf'un ilk sözü: "Deniz nerede? Yaşıyor mu?" diye sormak olmuş" cümlesiyle sona eriyor.

Yusuf'un sorusu, seni merak etmiş olması seni son derece duygulandırıyor seni.

"Olca ile aramızdaki aşka kimse karışamaz."

Deniz Gezmiş, sorgusu sırasında Ankara polisine Olca Altınay'ın davalarına tam inandığını, bilindiği bir şey olduğunu, bütün kadınların onun üçte ikisi kadar bilincesahip olsa o kadar memnun olacağını belirtmiş, "Aramızda herhangi bir hissi münasebet var mıydı?" şeklindeki soruya karşılık gülümsemiş ve şu cevabı vermiştir: "Hissi bir ilişki olabilir. Aramızdaki aşk kimseyi ilgilendirmez ve bundan kimse sorumlu tutulamaz."

Gazetesinin sağ üst köşesinde ise senin ile Olca'nın iki büyük renkli resmi yer alıyor.

Resmin altındaki yazıyı okuyorsun. Gözlerine inanamıyorsun. Böylesine bir yalan, bir uydurma nasıl manşete çıkarılır? Resmin altına şöyle yazmışlar: "Olca ile aramızdaki aşka kimse karışa-

maz.” Deniz Gezmiş sorgusu sırasında Ankara polisine Olca Altınay’ın davalarına tam inanmış, bilinçli bir kadın olduğunu, bütün kadınların onun üçte ikisi kadar bilince sahip olsa o kadar memnun olacağını belirtmiş, aranızda herhangi bir hissi münasebet var mıydı şeklindeki soruya karşılık gülümsemiş ve şu cevabı vermişti: “Hissi bir ilişki olabilir. Aramızdaki aşk kimseyi ilgilendirmez. Ve bundan kimse sorumlu tutulmaz.”

Düşünüyorsun niçin yapmış olabilirler bu haberi diye? Bir anlam veremiyorsun. Yusuf’la ilgili haber ne kadar anlamlı ise bu haber de o kadar anlamsız ve gerçek dışı. Haberin gerçek dışılığı bu kadarla da sınırlı kalmıyor. Güya sen polis sorgusunda: “Biz, Ruslara da komünizme de karşıyız, bunu ispat için bir Rus diplomatı kaçırmayı düşündük” demişsin. Saklanmak için Ankara’da 36 ev kiraladığınızı söylemişsin. Yalan yalan yalan.

Gazetede bir de İçişleri Bakanı Menteşeoğlu’nun atıp tutmaları var: Polisin şehir çıkışları üzerinde bilerek yaptığı boşaltmalardan yararlanarak sizlerin Ankara dışına çıktığınızı söylüyor. Sözde polis kapı açmış ve sizler o kapıdan çıkmışsınız. Güya bu bilinçli bir planmış. Şöyle diyor: “Onları yakalamak için Ankara’da ve bütün Türkiye’de uyguladığımız asayiş sisteminin niteliğini kesin hatlarla özetlemek isterim. Uyguladığımız takip sistemi taramaya bazı yerlerde baskına, tacize, tedirginliğe ve yol kesme gibi unsurlara dayalı bir sistemdir. Bu sistemin uygulanması, onları yer değiştirmeye mecbur edecek bir vasfı da taşımaktadır. Yer değiştirdikleri takdirde, alınmış olan tedbirler ağına düşeceği tabii ve mukadderdir. Bu sistem hem Ankara’da bütün gücüyle uygulanmış, hem de Türkiye’nin her tarafında Türk polisi ve Türk jandarması bu sistemi kendi çapında uygulamakta idi. Ankara’da bunların büyük bir yataklık ve himaye çevresine sahip oldukları tesbit olunmuştur. Sistemimizin özelliği olan bir taktik de bazı yerlerde gevşemeler yaparak çıkmalarına imkan vermek ve kurulan tedbirler ağına düşürmek idi. İşte bunlar da Ankara’nın boşalan bir kanaldan çıkmışlar, fakat vatanın diğer köşesinde kurulan bir ağa düşmüşlerdir.”

Tesadüf, tesadüf, tesadüf... Beceriksizliklerine, pespayeliklerine, ne güzel de kılıf uyduruyorlar pes doğrusu. Bakan bu yalanları söylerken aynada kendi yüzüne bakabiliyor mu acaba?

20 Mart 1971 Cumartesi

Müşahade binasının üst katında 10 hücre yan yana ama senden başka kimse yok hücrelerde. Dünyadan tümüyle yalıtılmışsın. Yemek saatleri dışında ortalıkta gardiyanlar da görünmüyor. Dün gizlice sana verdikleri gazeteyi geri verdin. Bugün de getirmelerini umuyorsun.

Şimdi Sinanları merak ediyorsun. Acaba dağdaki arkadaşlara ulaşabildi mi? Dağdakilerin hazırlıkları ne aşamada? Bunları düşünüyorsun. Üç adımlık hücre. Onlarca üç adım atıyorsun. Fiziki yorgunluk insanı çok kolay terk ediyor. Ama kafanın yorgunluğu başka oluyor...

Yemek tepsisinin altına yine gazete de sıkıştırmış çünkü gardiyan. Bir gazeteye bu kadar sevinebileceğin aklına gelmezdi.

Fakat haberlerin sevindirici bir yanı bulunmuyor.

Manşette, Nihat Erim Başbakan, Sunay: Hükümet Şartsız Desteklenecek... haberi yer alıyor.

Sonra sizden bir haber:

“Halk Kurtuluş Ordusu Yeni Bir Bildiri Yayınladı

Deniz Gezmiş ile Şarkışla'daki çatışma sırasında mesanesinden yaralanan Yusuf Aslan'ın lideri bulundukları “Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu” isimli gizli örgüt, dün bazı gazete bürolarına yeni bir bildiri göndermiştir. Bu bildiride “Yusuf Aslan öldüğü, ya da Deniz Gezmiş'e hapishanelerde işkence edildiği takdirde örgüt mensuplarının Amerikalılara ait bütün binaları, emniyet merkezlerini ve yabancı işyerlerini imha edecekleri” öne sürülmüştür.” Seviniyorsun arkadaşlarının bu yaptıklarına.

Ve Sinanlar, hedefe vardıkları anlaşılıyor. Bakanın doldur boşalt taktiği işe yaramamış bu kez!

Sinanlar Akçadağ'da görülmüş. Malatya Valisi Sinanlar'ın yakalanmalarının an meselesi olduğunu söylemiş. Vali şu açıklamada bulunmuş: “Elimizdeki deliller Kor Koçalak ve Sinan Cemgil'in halen Akçadağ'da bulunduğunu göstermektedir. Polis ve jandarma birlikleri Akçadağ ve köylerinde geniş çapta arama yapmaktadırlar. Yakalanmaları an meselesidir. Önceki gece 04.30'da trenle Malatya'ya gelen Sinan Cemgil ve Kor Koçalak yanlarında getirdikleri motosikletle Akçadağ yönünde kaçmaya başlamıştır. Yolda bir benzin istasyonunda yakıt ikmali yapan Kor Koçalak ve Sinan

Cemgil daha sonra Öğretmen Okulu istikametinde yönlerini değiştirmişlerdir.

Benzin istasyonundaki görevli “çok aceleci bir tavırları vardı. Bundan şüphelenerek motosikletin plakasına baktım. Kısmen çamurla kaplı olan plakada sadece 06 AF 4 okunabiliyordu” demiştir.

Koçalak ve Cemgil’i, Akçadağ İlköğretmen Okulu yolunda gören bir öğrenci ise “sabah güneş doğmamıştı. Okula 300 metre uzakta iki kişinin çamura batan bir motosikleti kurtarmaya çalıştıklarını gördüm. Bunlardan Kor Koçalak’ı tanıdım” şeklinde konuşmuştur.

Koçalak ve Cemgil’in kullandığı motosiklet güvenlik kuvvetleri tarafından Akçadağ ilçesi yakınlarında, Karanlıkdere Köprüsü altında tahrip edilmiş vaziyette bulunmuştur. ”

İşte bu haber içini bir umut ışığı olarak aydınlatıyor. Sağ salım varmışlar demek ki. Valinin yakalanmaları an meselesi, etraflarındaki çember daraldı sözlerinin boş laflar olduğunu ve hiçbir anlam ifade etmediğini de biliyorsun. Sinan’ın yanındakini Kor sanıyorlar, istihbaratları bu kadar işte!

21 Mart 1971 Pazar

Bugün Pazar. Sanki tatil edilmiş bir fabrika gibi tümünden sessizliğe bürünmüş cezaevi. Bir jandarma düdüğü bile duyulmuyor.

Gardiyanın yine gazeteni getiriyor. Bu onun kişisel bir tavrı mı, yoksa idare mi öyle istiyor, anlayabilmiş değilsin.

Gazetede seninle ilgili, ODTÜ yurtlarında kaldığımız odalarla ilgili yazılanları görünce öfkeden ne yapacağını şaşırıyorsun.

Hükümet, polis şefleri adeta sizden öç alıyorlar. Sizi halkın gözünde küçük düşürmek, itibarsızlaştırmak için her yol ve yönteme başvuruyorlar. Yurt odasıyla ilgili haber de bunun tipik bir örneği işte.

Başta senin bir fotoğrafın var, altına:

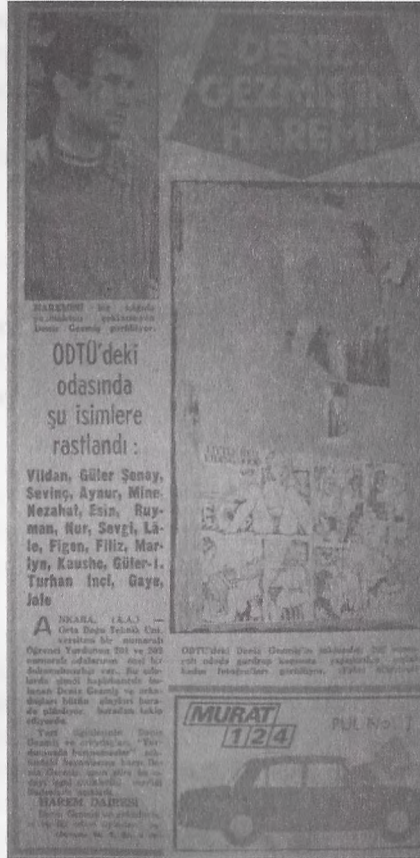
“Haremini bir kağıda yazmaktan çekinmeyen Deniz Gezmiş görölüyor ” yazmışlar.

Devamı şöyle:

“Deniz Gezmiş’in Haremi:

Deniz Gezmiş’in karargah merkezi, evi barınağı, aşk yuvası olan meşhur 202 numaralı oda burası. Yalnız üç kişinin, Deniz’le birlikte Sinan Cemgil’in ve Yusuf Aslan’ın içeriye girmeye yetkili

oldukları meşhur oda. Belki de 'erkek olarak üç kişi girebilirdi' demek daha yerinde olacak. Çünkü 202 numaralı odanın kapıları genç kız ve kadınlara ardına kadar açık. Bu kızların kimliğine gelince Deniz Gezmiş aşk çetelesi tutar gibi hepsinin listesini komanda bıçağıyla masasının üzerine kazımış! 'Haremim' başlığı altında tam 22 isim sıralanıyor:

Vildan, Güler, Şenay, Sevinç, Aynur, Mine, Melehat, Nezahat, Esin, Reyhan, Nur, Sevgi, Lale, Figen, Filiz, Marilyn, Kausch, İnci, Gaye, Jale...

Müstehcen Resimler

Odada bulunan gardrop ise adeta bir seks dolabı haline getirilmiştir. Üzerinde çıplak kadın resimleri ve İngilizce bir çizgi romandan sayfa asılmış.. 'Kırmızı başlıklı küçük binici kız' isimli

romana bir göz atalım: ‘Bir varmış, bir yokmuş... Evvel zaman içinde hayallerin bile erişemeyeceği kadar güzel bir kız varmış. Adı Kırmızı başlıklı küçük binici kız’mış. Bir gün annesi ona pişirdiği kurabiyeleri vermiş: ‘Kızım, büyükannen hasta , al bunları ona götür’ demiş. Kırmızı başlıklı küçük kız hemen giyinmiş ve ormanın yolunu tutmuş... Ormanın içinde ilerlerken bir de bakmış kurtların kralı karşısında. Kurt sormuş, ‘nereye gidiyorsun küçük kız?’ Bbüükannemi görmeye demiş küçük kız. Kurtların kralı kızın memelerini tutarak tekrar sormuş, ‘büyükannen nerede oturuyor?’... ‘Ormanın ortasında’. Ve sonra eklemiş, ‘köyün ilk evinde’. Fakat zavallı küçük kız, bir kurtla durup konuşmanın ne kadar tehlikeli olduğunu bilmiyormuş...

Harem Dairesi:

Deniz Gezmiş ve arkadaşları bu iki odayı öylesine benimsemişler.

Alttaki resim bir öğrenci masasıdır. Ama Deniz Gezmiş onu, üzerine açık saçık yazılar ve seviştiği kızların adlarını numaralayıp alt alta sıralamak için kullanmış. Oysa bizim hayatımızda kadına kıza yer yok diyen de o Deniz Gezmiş’tir.

Deniz’in ODTÜ’de Saklandığı Odalar

ODTÜ Bir numaralı öğrenci yurdunun 201 ve 202 numaralı odalarının özel bir dokunulmazlığı var. Bu odalarda şimdi hapishane de bulunan Deniz Gezmiş ve arkadaşları bütün olayları burada planlıyor, buradan takip ediyordu.

Yurt ilgililerinin “Deniz Gezmiş ve arkadaşları yurdumuzda barınamazlar” şeklindeki beyanlarına karşı, Deniz Gezmiş uzun süre bu iki odayı işgal ettiklerini poliste verdiği ifadesinde açıklamıştır.

Deniz Gezmiş’in uzun süre barındığı bu odalarda yapılan aramada bir de “bu rezil mektebin...” başlığını taşıyan yazıya da rastlanmıştır.

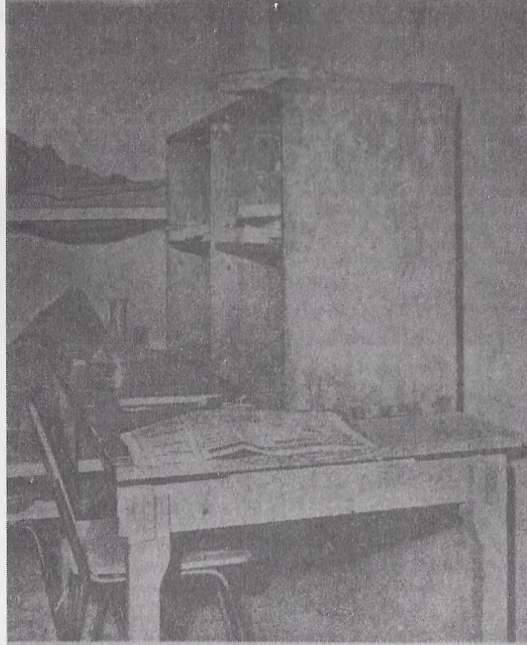
Bütün bunların yanında odaların duvarları Che Guevara ve Mao’nun resimleri ile süslenmiştir.

Şimdi de bir odası var Deniz Gezmiş’in. Ama ODTÜ’dekinden çok farklı. Bu seferki cezaevinde ve demir parmaklı...”

Belaltı vurmak denen şey bu olsa gerek. 203’le sizin hiçbir ilişkiniz olmadığı halde bir çırpıda nasıl da size mal ediyorlar. Gazeteler de bilerek isteyerek polise alet oluyor, hizmet ediyor.

Gazeteyi bırakıyor, üç adımla hücrede dönüp duruyorsun bir süre.

Öfken yatışmaya başlıyor.

■ Deniz Gezmiş'in ODTÜ'deki odası

**Gezmiş: «İlkelerimiz
arasında adam
öldürmek yoktur»**

Bu bir mücadele diyorsun, karşılıklı bir çarpışma. Ama karşındakiler yüz yıllardır halka karşı her türlü kötülüğü yapmaktan çekinmeyenler. Halka her türlü baskı ve zulmü reva görenler. İktidarlarını varetmek ve sürdürmek için her yolu mübah sayanlar. Halka yaptıklarının yanında sana yapılan nedir ki!

23 Mart 1971 Salı

Ögle yemeğini getiren gardiyan yemeğini uzatırken ağzını parmaklıklara dayayarak fısıldayan bir sesle 'Hüseyin İnanc bu gece yakalanmış ağabey' diyor. Elin ayağın adeta tutmaz oluyor. Donup

kalıyorsun. Ne, nasıl, nerde olmuş diyorsun? Doğru mu acaba, polisın bir oyunu olmasın diyorsun. Gardiyan fısıldayarak devam ediyor. ‘Radyo az önce haberlerde söyledi. Ankara’dan dün gece Mehmet adında bir arkadaşı ile Gölbaşı’na kadar yürüyerek gitmişler. Oradan Elbistan’a gitmek üzere 500 liraya bir taksi kiralamışlar. Sabaha karşı Kayseri’nin Pınarbaşı İlçesi’nde dayısının evinde uyurken yakalanmışlar.’

Gardiyan gidiyor. Yine yalnız kalıyorsun.

Sinan’ın karargaha ulaşması seni ne kadar sevindirdi ise, Hüseyin’in yakalanmış olması da belki ondan daha da fazla yüreğini burkuyor. İçinde bir dal kırılmış gibi oluyor. Çünkü Dede yani Hüseyin her şeyinizdi sizin. Onun yerini doldurmak imkansız bir şey. Hüseyinsiz bir THKO’nun varolması mümkün mü?

Ne olacak şimdi?

24 Mart 1971 Çarşamba

Meraktan çıldırmak üzeresin. Hüseyin’lerin yakalanışı hakkında olup bitenlere ilişkin onlarca senaryo geçiyor kafandan. Böyle olmamalıydı diyorsun. Hüseyinsiz bir gerilla hareketi kendini yaratamaz, kendini varedemez. Dönüp dolaşıp aynı soruyu soruyorsun kendi kendine, nasıl olur? Bu yakalanma polisın esaslı bir takibinin sonucu olamaz. Yine bir talihsiz tesadüf olmalı. Ama bu Hüseyin’in yakalanmış olması gerçeğini değiştirmiyor.

Öğlen oluyor. Gardiyanı bekliyorsun, yemek değil gazete beklediğin.

Yemek geliyor, gazete de. Yemeği şöyle kenara çekip hızla göz gezdiriyorsun gazeteye. Evet tam tahmin ettiğin gibi yine tesadüf, yine acı yine hüznün.

Gazetenin haberi şöyle:

“Halk Kurtuluş Ordusu bir kayıp daha verdi. Deniz Gezmiş takımından Hüseyin İnan da yakalandı. İnan ve arkadaşı uyurken ele geçirildi. İnan “dayım beni daha karnımı doyurmadan polise yakalattı” dedi.

Deniz Gezmiş ve Yusuf Aslan’la birlikte banka soygunu, adam kaçırmaya olaylarına adı karışan ODTÜ eski öğrencilerinden Hüseyin İnan dün sabaha karşı Kayseri’nin Pınarbaşı İlçesi’nde dayısının evinde uyurken yakalanmıştır.

Güvenlik kuvvetleri sabaha karşı köy halkının uykuda olduğu bir sırada, Kemal Kalaycı'nın evinin kapısını çalmışlar, karşılarına çıkan İnan'ın dedesine "Hüseyin İnan'ı teslim ediniz. Kaçmaya teşebbüs ettiği takdirde öldürülecektir" demişlerdir. Bu arada kapıya gelen İnan'ın dayısı Kemal Kalaycı, evden getirdiği İnan ve arkadaşına ait 5 tabanca ile 292 mermiyi güvenlik kuvvetlerine teslim etmiştir.

Daha sonra eve giren güvenlik kuvvetleri tarafından Hüseyin İnan ve Mehmet Nakipoğlu'nu uyurken yakalamıştır. İnan, karşı-

sında güvenlik kuvvetlerini görünce dayısına “Bu kallesliktir” diye bağırmiştir.

Yakalandıktan sonra dün sabah saat 08.30 da Kayseri’ye getirilen İnan ve arkadaşı Nakipoğlu, Vali Abdullah Asım İğneciler tarafından makamında kabul edilmiştir. İnan valinin, “ne yaptığının farkında mısınız?” sorusuna, “Biz ne yaptığımızın farkındayız. Bizler inandığımız dava için ölümü de göze alarak memlekete hizmet ediyoruz. Ya sizler, emperyalistlere uşaklık yaptığının farkında mısınız” şeklinde cevap vermiştir.

İki sanık, Jandarma Albayı Ferhat Törün ile Emniyet Müdür Muavini Şeref Ayparlar’ın yönetimindeki güvenlik kuvvetlerinin nezareti altında Kayseri’den Ankara’ya gönderilmişlerdir. Saat 13.30 da Ankara’ya getirilen iki sanık, önce İl Jandarma Komutanlığı’na götürülmüş, daha sonra da Ankara Emniyetine teslim edilmiştir.

İnan, ilk sorgusu sırasında suçunun sabit olduğunu, gizlemediğini belirterek, şunları söylemiştir:

“Biz bağımsız Türkiye ideali için mücadele ediyoruz. Ben mücadelemi yaptım, buraya kadar geldim. Bundan sonra da devam edeceğim. Suçlarım sabittir, gizlemiyorum. Verilecek cezamı çekmeye hazırım. Ben uykuda yakalanmasaydım ölür veya öldürür, çarpışarak kaçmaya çalışırdım.”

İnan ifadesinde “Arkadaşı Mehmet ile dört Amerikalı askerin serbest bırakıldığı günden itibaren Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrenci yurdunda barındıklarını, Deniz Gezmiş’in kabullendiği suçlara aynen iştirak ettiğini” söylemiştir. Deniz Gezmiş ve Yusuf Aslan’ın yakalandığı sırada kendisinin Ankara’da olduğunu söyleyen İnan, Ankara’dan çıkışlarında yanındaki arkadaşı Mehmet Nakipoğlu’nun yardımcı olduğunu belirterek, Mehmet davamızda aktif görev almamış ve aramıza yeni girmiş arkadaşımızdır” demiştir. Yeşil renkli balıkçı kazağı ve kadife pantolonu ile olduğundan da küçük gösteren Hüseyin İnan, İş Bankası Emek Şubesinde soygunu kendilerinin yaptığını ve kasadan parayı bizzat aldığını söylemiştir.

İnan “Önceki akşama kadar Ankara’da bulunduğunu, önceki akşam Gölbaşı’nda Ankara’dan gelen bir taksiye bindiklerini, Pınarbaşı ilçesine kadar 500 liraya pazarlık ettiklerini, 23.3.1971 günü saat 03.30’da Pınarbaşı’na geldiklerini, Tepe Mahallesi’nde

dayısı Kemal Kalaycı'nın evine gittiklerini, bir saat kadar sonra sabaha karşı 05.15 sıralarında yakalandıklarını, asıl amaçlarının Maraş'a bağlı Elbistan ilçesine gitmek ve buradan yurt dışına çıkmak olduğunu" ifade etmiştir.

Hasret kalmıştı

Dayısı tarafından uykuda yakalattırılan Hüseyin İnan Ankara'ya sevk edilirken, polislerin verdiği ekmekle, peynirle iftiala yemiş "Beni bile hasret kalmıştım" demiştir.

Fişekliği ile

Hüseyin İnan dayısının evinde yakalandıktan sonra bayanına asılı fişekleri ile.

«Dayım beni, daha karnımı bile doyurmadan polise yakalattı»

KAYSERİ'DE YAKALANAN, DENİZ GEZMİŞ'İN KADER ARKADAŞI HÜSEYİN İNAN "EĞER UYURKEN YAKALANMAYASAYDIM, SONUNA KADAR ÇARPIŞIR, YA ÖLÜR YA DA KAÇARDIM" DEDİ. (Yazısı 6. Sayfada)

Akşam saat 19.00 civarı, müşahade binasında alışık olmadığı bir koşuşturma başlıyor. Bir gardiyan gelip "yeni misafirlerimiz geldi ağabey" diyor. Biraz sonra Hüseyin'in sesi duyuluyor. "Deniz nerde, onun hücresi hangisi" diye soruyor. "Merhaba Dede, buradayım, 7 numaralı hücrede" diye bağırıyorsun. Sesinde sevinç mi var keder mi anlaşılmıyor. Yine de Hüseyin'in sesini duymak güzel. Hüseyin "bırakın bir merhaba diyeyim Deniz'e" diyor. Kabul etmiyorlar anlaşılan, gelemiyor. Yanındaki hücrelerden birinin

kapısı açılıyor, sonra kapı yeniden kilitleniyor. Hüseyin “5 numarayım Deniz” diyor. Hüseyin’le aranızda boş bir hücre bırakıyorlar. “Mehmet nerde?” diye soruyorsun. Bir ses cevaplıyor seni “3 numarayım” diye. Artık müşahadenin üst katı size ait. Bir hafta yalnız kalmak, bir hafta kimseyle konuşamamak canına tak etmişti.

Muhabbet başlıyor. Sesleriniz yankılanıyor müşahadenin havalandırma alanında. Sen gazeteden bugün okudun, az çok bilgi sahibi oldun durumları hakkında. Ama yine de onlardan dinlemek istiyorsun. Müşahade sizin ama nöbetçi gardiyanlar da sessizce gözetliyorlar sizleri.

Hüseyin başlıyor anlatmaya. Ama önce gardiyanlara sesleniyor: “Bakın bunları poliste de savcılıkta da anlattım, boşuna not falan tutup kendinizi yormayın” diyor.

Hüseyin anlatıyor:

Mehmet ile Siyasal kantininde malum karargaha gitmek üzere karar alıyorlar. Salı günü öğle üzeri Siyasal yurdundan çıkıp Cebeci, Türközü, Mühye Köyü üzerinden yürüyerek Gölbaşı’na geliyorlar. Arazide belirledikleri bir yere üzerlerinde bulunan bez çanta, dinamit lokumu, fitili ve kapsülü gibi bir kısım malzemeyi gizleyerek ağırlıklarından kurtuluyorlar. Recep Balgat’ta bir taksici ile anlaşmış. Onları Pınarbaşı’na götürecek taksici Gölbaşında önceden kararlaştırılan yere geliyor. Yola çıkıyorlar. Saat 03:30 sıralarında Pınarbaşı’na, dayısının evine ulaşıyorlar. Yorgun ve bitkin haldeler. Ağızlarına bir lokma bile bir şey koymadan serilen yer yataklarına kendilerini atıyorlar. Dayısı Hüseyin’in arandığını biliyor. Onun polis tarafından öldürülmesinden korkuyor, kaygılanıyor. Onu teslim ederse ölümden kurtaracağını, başına bir iş gelmeyeceğini düşünüyor. Silahlarını ve mermilerini alıyor. Polise haber veriyor. Evin etrafı sarılıyor. Polisler uykuda gelip dikiliyorlar başlarına. Yapabilecek hiçbir şeyleri yok o anda. Üçü Mehmet’te üçü ise kendisinde olmak üzere 6 tabancalarının olduğunu fakat bir tabancanın polislerce kaybedildiğini söylüyor. Sonra Kayseri valisine karşı tavrını anlatıyor, sözleriyle valiyi nasıl hırpaladığını.

25 Mart 1971 Perşembe

Bu sabah müşahadede üç kişi olarak uyanıyorsunuz. Cezaevinde çoğalmak garip bir duygu...

Dede'nin de senin de aklınız Yusuf'un durumunda. Ve tabi kargahadaki arkadaşlarınızda. Öğlen senin gardiyan yine gazeteni getiriyor. İşte aradığınız haber. Yusuf dün saat 12'de Sivas Devlet Hastanesi'nden taburcu edilmiş, Sivas Belediyesi'ne ait bir ambulansla Ankara'ya Numune hastanesine getirilmiş. Karnında iki hortum, bir hortum da kamışında varmış. Fakat hastane başhekimisi o haliyle hastaneye kabul etmemiş Yusuf'u. Geceyi sizinle aynı mekanda, cezaevinde revirde geçirmiş. Sabah durumu kötüleşince tekrar Numune Hastanesine götürülmüş. Yusuf'un odasının kapısında 20 polis ve jandarma bekliyormuş, yanına kimse sokulmuyormuş, doktorlar dahi fotoğraflı kimliklerini göstererek içeri girebiliyormuş.

Yusuf'un durumunu paylaşıyorsun Dede ve Mehmet'le. Anlaşılan hali pek iç açıcı değil. Bunlar göz göre göre ölüme terk edebilirler arkadaşınızı. Fazlasıyla canınızı sıkıyor bu durum.

Sonra Hüseyin'den haberler var gazetede. Polis ne veriyse basmış gazete. Seni gülümseten bir başlık: "Deniz Gezmiş'in verdiği bütün emirleri yerine getirdim!" Hüseyin'e takılıyorsun bunu okuyunca. "Dede diyorsun, bu emir işini bir netleştirsek, kim kime emir veriyor acaba?" Hüseyin önce bir anlam veremiyor bu sözlerine. Haberi söyleyince başlıyor gülmeye. "Gülme diyorsun, bak daha neler var senin söylediğin?"

Ve haberi okumya başlıyorsun: "Subay elbisesi ile 17 ev kiralaayan İnan "Deniz Gezmiş'in verdiği bütün emirleri yerine getirdim" dedi.

"Amerikalıların kaçırılmasından sonra Mete Ertekin yakalanınca, ben ODTÜ yurduna kaçtım ve burada 202 numaralı odada kaldım. Deniz Gezmiş'in bana yazılı ve sözlü olarak verdiği emirleri yerine getirdim, Ankara'da muhtelif tarihlerde kiralanan 36 evden 17'sini bir deniz subayı elbisesi giyerek, yanımda bir kız arkadaşım olduğu halde ben kiraladım" demiştir.

Emniyet yetkililerinin verdiği bilgiye göre, Hüseyin İnan'ın ifadesi 9 sayfa tutmuştur.

İnan ifadesinde dört Amerikalının Amaç Apartmanında tutuklu bulunduruldukları sırada dışarı ile irtibatın kendisi tarafından sağlandığını ve yiyecekleri kendisinin temin ettiğini de itiraf etmiştir.

İnan, ilk defa 1969 yılının ekim ayında, Suriye'ye gitmiş ve bir süre El Fetih'te görev

almıştır. İnan, “Suriyeye trenle gittiğini, Suriye hududunda trenden atlayarak Halep’e geçtiğini” ifade etmiş ve “buradan temin ettiği El Fetih tanıtma kartı ile Amman’daki karargaha gittiklerini” söylemiştir. El Fetih karargahında bir gerillacı olarak yetiştirilen Hüseyin İnan’a ayda 100 lira da harçlık verilmiştir. İnan “El Fetih’te her türlü silah kullanmayı öğrendik.” demiştir. “El Fetih’te iki ay kadar çalışan İnan, 15 gün izinle tekrar Türkiye’ye döndüğünü ve Pınarbaşı’nda yakalanan silahı El Fetih’ten aldığını” söylemiştir.

El Fetih’ten dönen İnan bir süre ODTÜ yurdunda kalmış ve burada edindiği arkadaşlarına “eğer isterlerse kendilerini El Fetih’e götürebileceğini” bildirmiştir.

1970 yılı ocak ayında beraberinde Müfit Özdeş, Atilla Keskin, Ercan Enç ve Kadir Manga olduğu halde tekrar Suriye’ye gitmeyi kararlaştıran Hüseyin İnan Ankara’dan Adana’ya kadar otobüsle gitmiş ve Adana’dan trene binerek Karkamış civarında trenden atlamışlardır. İnan ve arkadaşları önce Halep’e, buradan da Şam ve Amman’a giderek El Fetihçilerle görüşmüşlerdir. İnan’a bu ikinci gidişinde ayda 300 lira aylık ödenmiştir.

1966 yılında ODTÜ Elektrik Fakültesi’ne giren İnan 1967 yılında bölüm değiştirerek İdari İlimler Fakültesine geçmiştir.

Yedi kardeş olan İnan, 1967 yılından itibaren Türkiye İşçi Partisi Çankaya Teşkilatı’nda görev almış ve bilhassa seçimlerde beyanname dağıtmak suretiyle köy çalışmalarına katılmıştır.

İnan “amaçlarına ulaşmada daha geniş imkanlara kavuşmak için ODTÜ’den ayrıldığını” söylemiştir.

Hüseyin İnan kısa bir süre için 650 lira aylıkla Devlet Planlama Teşkilatında da çalışmıştır.

Bu arada Sinan Cemgil, Taylan Özgür ve Yusuf Aslan ile tanışmıştır. DPT’deki işinden de ayrılarak mücadeleye katılmıştır.”

Yine tüm bunlara ne diyorsun Dede diye takılıyorsun.

Hüseyin “yanlışlarla doğruları nasıl da karıştırıyorlar, görüyorsunuz” diyor. Sen “Deniz Gezmiş’in haremi” haberinden söz ediyorsun. Okuduğunu, bu kadar kepazelik olamayacağını söylüyor.

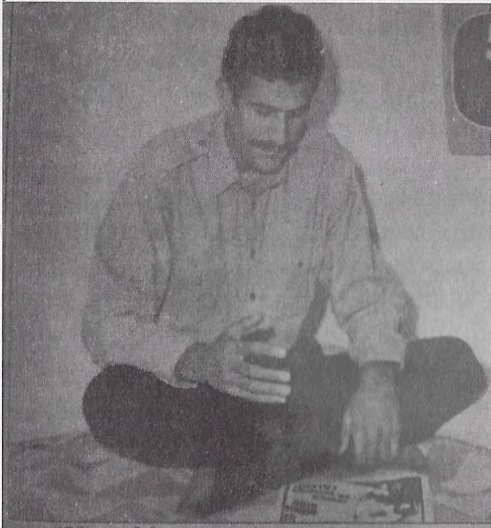
Akşam yemeğini getiren gardiyan “gözünüz aydın başbakan Nihat Erim hükümetini kurdu” diyor. Bir an sessizlik oluyor. Hüseyinin “bu işin sonu pek aydınlık olmayacak” sözü asılı kalıyor havada.

26 Mart 1971 Cuma

Bugün öğlene doğru gardiyanlar telaşlı bir biçimde hücrenizin önüne geliyor ve "hazırlanın, avukat görüşüne gidiyorsunuz" diyor.

Nihayet bir haftanın sonunda hücreden çıkıyorsun. Dede de çıkıyor. Hemen sarılıp kucaklaşıyorsunuz.

Avukat görüş yerindesiniz. Ortada odayı ikiye bölen bir masa. Karşı tarafta tek başına Devrimci Avukatlar Derneği başkanı avukat Niyazi Ağırnaslı oturuyor. Hüseyin tanıyor, merhaba ağabey diyor. El sıkışıyorsunuz. Karşılıklı hal hatır soruluyor. Yeni hükümetten, ülkenin durumundan konuşuluyor. Gerek 12 Mart Muhtırası gerekse yeni hükümet konusunda devrimcilerin demokratların yeterince sağlıklı düşünceler üretemediğini, Demirel gitsin kim gelirse gelsin mantığının yanlış olduğunu, sürecin Demirel hükümetinden daha vahim bir şekilde gelişebileceğini ve bu durumun kesin olarak halk güçlerinin aleyhinde olacağını karşılıklı ifade ediyorsunuz.

**5 ayı suçtan
dava açıldı**

Deniz Gezmiş'in idamı isteniyor

Savcı, Deniz Gezmiş'in devletin birliğini bozmak suçundan idamını istediğini söyledi

Oto hırsızlığı ve adam kaçırmak, banka soymak, polisleri ateş açmak ve silahlı tehdit etmek suçlarından istenen cezaların toplamı ise 50 yılı buluyor.

"Yaptıklarına pişman değilim,"

Deniz Gezmiş'in birliğel bozarak alarak devleti suçlayan devrimci hareketi istenen. Deniz Gezmiş, katliamda yer alanları, diğer beklenen ve "Yaptıklarına pişman değilim" diye yazmış, suçluların yargıncı olacağına dair bir ligi yapmış devrimci.

Konu size geliyor.

Hücrede kaldığınızı bildiğini, en kısa zamanda bu konuyu çözeceğini söylüyor. Durumunuzun hukuki tahlilini yapıyor. Yanında getirdiği gazeteleri masanın üzerine açıyor. Gazetelerin sizler hak-

kinda idam istemi ile dava açıldığını yazdığını söylüyor. Bundan haberiniz olup olmadığını soruyor. Bunu ilk kez kendisinden duyduğunuzu söylüyorsunuz.

Size gazetenin “Deniz Gezmiş idam talebi ile yargılanacak” başlıklı haberini okuyor:

“Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu adı altında bir gizli örgüt kuran ve banka soyup adam kaçıran Deniz Gezmiş hakkında Ankara Savcılığı “Türk devletinin birliğini bozmak, gasp, adam kaçırmak, silahlı tehdit ve silah taşımak” suçlarından dolayı dava açmıştır.

Ankara savcı yetkililerinin verdiği bilgiye göre, Deniz Gezmiş hakkında ilk defa 4 Amerikalı havacının kaçırılmasından sonra yayınladığı bildiri dolayısıyla bu dava açılmıştır.

TCK’nın 125. maddesine göre cezalandırılması istenilen Deniz Gezmiş, bilindiği gibi dört Amerikalı havacıyı kaçırdıktan sonra bir bildiri yayınlamış ve bu bildiri ile kendilerinin gizli bir örgüt kurduğunu açıklamıştır. Savcılık Deniz Gezmiş’in yayınladığı bu bildiri dolayısıyla hakkında idam cezası istemiştir.

Çeşitli suçlardan dolayı yargılanacağı belirtilen Deniz Gezmiş hakkındaki ilk davanın TCK’nın 125, 496, 497 ve 499. maddelerine göre açıldığını belirten savcılık yetkilileri, Gezmiş’in diğer suçları için de ayrı ayrı dava açılacağını bildirmişlerdir.”

Siz 125.maddenin içeriğini soruyorsunuz. Çantasından çıkardığı TCK’nın 125. Maddesini size okuyor: “Devlet topraklarının tamamını veya bir kısmını yabancı bir devletin hakimiyeti altına koymaya veya devletin istikbalini tenkise veya birliğini bozmaya veya devletin hakimiyeti altında bulunan topraklardan bir kısmını devlet idaresinden ayırmaya matuf bir fiil işleyen kimse ölüm cezası ile cezalandırılır.”

Anında tepki gösteriyorsunuz “Bizim amaçlarımızla ve yaptıklarımızla bu maddenin ne ilgisi var ağabey, tam tersine biz bağımsız demokratik bir Türkiye savunuyoruz.” diyorsunuz.

Ağırnaslı “bu gazete haberini inandırıcı bulmadığını, böyle bir davanın açılmış olma ihtimalinin zayıf olduğunu, durumu araştıracağını ve en kısa zamanda tekrar geleceğini” söylüyor.

27 Mart 1971 Cumartesi

Akşam saatlerinde gardiyan yeni bir misafirinizin olduğunu söylüyor. Kim olduğunu merak ediyorsunuz. Kor sizlerin

müşahade hücrelerinde olduğunuzu öğrenmiş. İlk o sesleniyor. Arkadaşlar ben Kor, sizleri yalnız bırakmamak için ben de yanınıza geldim diyor.

Kor'un babası kendisine önceki gün radyodan çağrı yaparak teslim olmasını istemiş:“Oğlum Kor, çok müşgül durumdayım. Tek tutunacak dalım sendin. Nerede isen mücadelesiz teslim ol” demiş.

Kor da dün babasının çağrısına uyarak saat 14.00 te Ankara savcısına teslim olmuş.

Niçin şimdiye kadar teslim olmadığı sorulduğunda, daha demokratik bir ortamın oluşmasını bekledim demiş.

“Savcılıkta böyle söyledim ama diyor sizlerin kıra gitmek üzere Ankara'dan ayrılmanızdan sonra yalnız kaldım, arkadaşlarla bütün irtibatım koptu ne yapacağımı bilemedim, teslim olmak mecburiyetinde kaldım.”

Aldırma, bak işte beraberiz diyorsunuz. Dışarının havasını soruyor, teslim olmasından dolayı bir mahcubiyet hissetmemesini sağlamaya çalışıyorsunuz.

28 Mart 1971 Pazar

Hakkınızda TCK 125. Madde kapsamında dava açılmış olması kesin gibi. Bugünkü haberlere bakılırsa açılan bu davanın Ankara dışında görülme ihtimali belirmiş. Olay çıkmasın diye yani güvenlik nedeniyle başka bir şehirde yargılanabilirmişsiniz.

Ankara Valiliği ve Emniyet Genel Müdürlüğünce yapılan teklif savcılık tarafından Adalet Bakanlığı aracılığıyla Yargıtay başsavcılığına iletilmiş.

Savcılık bunu bu işlerle görevli Yargıtay Üçüncü Ceza Dairesi'ne havale edecek ve bu daire yargılamanın nerede yapılacağına karar verecekmiş.

30 Mart 1971 Salı

Yusuf'un sağlık durumu içaçııcı değilmiş. O da yetmiyormuş gibi bir de o haliyle zincire vurmuşlar. Hastahanedede ayağından hasta yatağına zincirli olarak tutuluyormuş.

1 Nisan 1971 Perşembe

Olca'dan boşanmak isteyen kocasının dava açtığı haberi var gazetede. Ne düşüneceğini bilemiyorsun. Sizin için gözünü kırpmay-

dan kendisini ortaya koyan yiğit bir insan Olca. Haberi Hüseyin’le paylaşıyorsunuz:

“Deniz Gezmiş’e yataklık yaptığı iddiası ile aranan Olca Altınay kendisinden boşanmak isteyen kocası Dr.Altuğ Altınay tarafından mahkemeye verilmiştir.

Ankara dördüncü Asliye Hukuk Mahkemesinde dün bakılan boşanma davasında, Dr.Altınay’ın avukatı, davalının adresinin bilinmediğini öne sürerek kendisine tebligat yapılamadığını ifade etmiştir.

Bundan bir süre önce gazetecilere “karım eve dönerse onu af ederim” diyen koca dün boşanma davasından sonra gazetecilere “özel durumlardır, benim gazetecilere söyleyecek bir şeyim yok” dedikten sonra davanın sonunu bekleyeceğini, çocuklarını almak için de talebi olduğunu söylemiştir.”

2 Nisan 1971 Cuma

Tesadüflerle eline düştüğünüz Ankara polis şefleri akılları sıra sizlerle dalga geçiyorlar. 2,5 aydır tüm beceriksizliklerini sergileyenlerin güvenleri yerine gelmiş.

Gazete haberlerine bakılırsa dün saat 11.40 sıralarında gazete bürolarına telefon eden heyecanlı ve şivesiden doğulu olduğu sanılan bir genç “Ben Türk Halk Kurtuluş Ordusunun bir mensubuyum. Deniz Gezmiş ve arkadaşları 12 saat içinde serbest bırakılmadıkları takdirde yüksek dereceli bir devlet memurunu kaçıracağız” demiş. Ve sonra da telefonu soru sormaya bile fırsat bırakmadan kapatmış.

Bu sözler üzerine gazeteciler polisi aramış. Polis şefleri “THKO adı altında bir örgüt kalmamıştır. Bu şahıs her halde 1 Nisan şakası yapmıştır” diye cevap vermişler.

Ne demeli, tam “kurt kocayınca köpeklere maskara olur” sözüne uygun bir durum.

3 Nisan 1971 Cumartesi

İdamla yargılanacağınız yönündeki haberin üstünden daha bir hafta geçmeden, bir daha yani ikinci kez idamla yargılanacağınız haberi yer alıyor bugünkü gazetede. Ankara savcı yardımcısı Nusret Demiral, sen, Yusuf, Hüseyin ve Sinan hakkında Amerikan Elçiliği önündeki polis kulübesini kurşunlama olayı ile ilgili olarak “önceden tasarlamak suretiyle görevli polis memurlarına tabanca

ile ateş ederek ağır yaralamak, öldürmeye tam derecede teşebbüs etmek suçundan TCK'nın 450. maddesine göre" sorgu hakimliğinde dava açmış.

Nusret Demiral açtığı dava ile ilgili gazetecilere açıklamalarda bulunmuş:

"Deniz Gezmiş ve üç arkadaşı Amerikan Elçiliği önündeki polis kulübesini kurşunlayarak polis memuru Vahap Çınar ve Nuri Selçuk'a önceden tasarlamak suretiyle ateş etmişler ve canlarına kastetmişlerdir.

TCK'nın 450.maddesine göre sorgu hakimliğinde davayı açtım. Bu maddeyi ihlalin cezası ölümdür. Bazı hafifletici sebepler dolayısıyla bu ceza müebbet hapse çevrilebilir. Bildiğiniz gibi Deniz Gezmiş ve arkadaşları hakkında bildiri yayınlamak suçundan idam talebi ile önceki hafta bir dava daha açmıştım.

Deniz Gezmiş ve arkadaşları hakkında dört grup halinde dava açılmaktadır. Bunlar şu şekildedir:

A Gurubu:

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnanc ve Sinan Cemgil, 29.12.1970 tarihinde görevli polisler ateş etmek, 11.1.1971 tarihinde İş Bankası Emek Şubesini soymak (TCK 497.maddesine göre), İcra Memuru Nihat Aksoy ve beş arkadaşının hürriyetlerini gaspetmek (TCK 497.maddesine göre), polis memuru Cemal Şeker'in tabancasını gaspetmek (TCK 179. maddesine göre) tabanca taşımak suretiyle 6136 sayılı kanuna muhalefet, Yusuf Aslan'ın çaldığı otomobile binmek suretiyle oto çalınmasına iştirak etmek:

B Gurubu:

Kor Koçalak, Sevim Onursal, Necmettin Baca, İbrahim Seven ve Mehmet Özdemir hakkında Deniz Gezmiş ve arkadaşlarını saklamak suçundan, Sevim Onursal'ın dışında kalanlar hakkında tabanca taşımak suretiyle 6136 sayılı kanuna aykırı harekette bulunmak, icra memuru ve arkadaşlarını bağlayarak hürriyeti gasp etmek.

C Gurubu:

Kor Koçalak'ın banka soygunu ile elde edilen paranın kendisine verilen kısmını hırsızlık olduğunu bildiği halde alıp kullanması,

D Gurubu:

Olca Altınay'ın Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının polis tarafından arandığını bildiği halde bunları saklaması ve yakalanmalarını önlemesi suçlarından TCK'nın 296. maddesine göre.

Ayrıca Sibel Ay hakkında da “yataklık yapma” suçundan dolayı dava açmıştır.”

Evet savcılar hakkınızda ikinci kez idam cezası istiyorlar. Böylece Türkiye'yi kurtaracaklar!...

Bakalım arkası nasıl gelecek?

4 Nisan 1971 Pazar

Pazarın sessizliğini bir grup gardiyanın hücrenin önünde belirmesi bozuyor. Ne var ne oluyor diye soruyorsun. “Mahkeme'den hakim gelmiş, savcı beyin odasına seni istiyor” diyorlar.

İki yanında gardiyanlar savcının odasına gidiyorsunuz. Odada savcı, hakim bir de zabıt katibi olduğu anlaşılan şahıs var.

Hakim savcıya dönüp seni küçümseyen bir şekilde “bu şahıs mı” diye soruyor. Savcı “evet, Edip bey” diyerek başını sallıyor. Bu tavırlar çok canını sıkıyor. Hakim “hakkında verilmiş olan gıyabi tutuklama kararını vicahtiye çevirmek için geldim, Deniz Gezmiş sen misin?” diye soruyor. Adamın havasını indirmen lazım: “Ben size bu konuda birşey söyleyemem” diyorsun. Adamın yüzü beyaza kesiyor. “Tamam, tamam götürün” den başka bir söz söyleyemiyor.

Hücrene döndüğünde hızla anlatıyorsun olup biteni. Hüseyin “helal olsun diyor, bunların anladığı dil budur”.

5 Nisan 1971 Pazartesi

Niyazi Ağabey gelmiş. Avukat görüşüne üçünüz birlikte gidiyorsunuz. Sizin için Niyazi Ağabey bir avukat olamanın ötesinde dışarıdan haber almak demek, özgürlük havası demek.

Niyazi Bey, dün devrimci demokrat avukatlar olarak sizlerin davası ile ilgili geniş katılımlı bir toplantı yaptıklarını, bir çok avukatın sizleri savunmak için vekaletname talep ettiğini, halihazırda bu sayının 50'nin üstünde olduğunu, bu doğrultuda bir komisyon oluşturduklarını söylüyor ve sizlerin de görüşünü öğrenmek istiyor. Siz de bu duruma sevindiğinizi, tüm duyarlı avukatlara teşekkür ettiğinizi, sizin adınıza her türlü konuşma ve karar vermeye kendisinin yetkili olduğu söylüyorsunuz.

Niyazi Bey hala hücrede tutuluyor olmanızın tümüyle hukuka aykırı olduğunu, hukuksuz bu durumun ortadan kaldırılması doğrultusunda cumartesi günü Ankara Cumhuriyet savcılığına bir dilekçe verildiği söylüyor ve çantasından çıkardığı dilekçeyi sizlere okumaya başlıyor:

“Ankara Cumhuriyet Savcılığına

Müvekkilimiz Deniz Gezmiş hakkında muhtelif suçlardan ötürü soruşturma açılmış ve sanık tutuklanarak Ankara Merkez Cezaevi-ne gönderilmiştir.

Deniz Gezmiş ile ve Cezaevi müdürlüğü ile yaptığımız görüşmede müvekkilimizin ve aynı suçlardan sanık Hüseyin İnan ve Kor Koçalak'ın Merkez Cezaevinde tedbir gerekçesi ile ayrı ayrı birer hücreye konulduklarını, hiçkimse ile görüştürülmedikleri gibi birbirleri ile de görüştürülmediklerini, hücrenin öndeki koridora çıkarılmadıklarını öğrenmiş bulunuyoruz.

Müvekkilimiz hükümlü olmayıp tutukludur. 18.3.1971 gününde yani 15 gün önce tutuklanmış olup o günden beri yukarıda açıklanan şekilde ve tek başına bir hücrede bulundurulmakta ve cezaevinin inzibatını ihlâl edici bir davranışı da meydana gelmemiş bulunmaktadır.

Açıklanan bu duruma göre müvekkilimiz hakkında uygulanmakta olan tedbirin kanunî ve fiilî bir dayanağı görülmemektedir.

Bu nedenlerle sanık müvekkilimiz Deniz Gezmiş hakkındaki bu tedbirlerin kaldırılmasını, kalmakta olduğu hücre önünde bulunan koridora serbestçe çıkmasına ve diğer aynı olay sanıkları Hüseyin İnan ve Kor Koçalak'la görüşebilmesine müsaade edilmesini ve okumak üzere kendisine gönderilmiş ve gönderilecek olan kitap ve dergilerin kendisine verilmesini saygılarımızla dileriz. 3 Nisan 1971”

Hüseyin Niyazi Bey’e “dilekçenin doğru ve yerinde olduğunu ama bunun yetmeyeceğini, yarından itibaren üç günlük açlık grevine başlayacağınızı” söylüyor. Niyazi Bey, kararınıza saygılıyım ama şu dilekçenin sonucunu beklemek yerinde olur” diye cevaplıyor. “Bunu yapmamız gerektiğine inanıyoruz ağabey” diyor Hüseyin. Niyazi Bey “Karar sizin, bana düşen bunu kamuoyuna açıklamaktır, hemen gidip duyurusunu yaparım” diye karşılık veriyor.

Bir kez daha tüm ilgilenenlere teşekkür ediyorsunuz. Niyazi Bey’den tüm dostlara selamlarınızı iletmesini istiyorsunuz.

6 Nisan 1971 Salı

Karar verdiğiniz gibi bu sabah size getirilen kahvaltıları almayarak açlık grevine başlıyorsunuz. Gardiyanlar bu durumunuza pek bir anlam veremiyorlar. Siz de durumu cezaevi müdürü ve savcısına bildirmelerini istiyorsunuz.

Öğlen için getirilen yemekleri de geri göndermeniz üzerine cezaevi müdürü hücrelerinizin önüne gelerek sizden “bunun ne demek olduğunu” açıklamanızı istiyor. Siz de “tutuklandığınız gündən beri hücreye konulmuş olmanızın haksız ve hukuksuz olduğunu, bu hukuksuz duruma dikkat çekmek ve bir an önce hücreden çıkartılmanız için üç günlük açlık grevine başladığınızı, su, bir miktar tuz ve şeker dışında hiçbir yiyecek ve içecek kabul etmeyeceğinizi” kendisine bildiriyorsunuz. Müdür “bu beni aşan bir konu” demekle yetiniyor ve müşahadeden ayrılıyor. Demek ki emir büyük yerden.

Yemekleri red ediyor ama gazeteyi almayı da ihmal etmiyorsunuz.

İlginizi çeken bir haber var gazetede. Dev-Genç mensubu olduğu ileri sürülen 5 kişi önceki gün İstanbul’da Mete Has adlı bir işadamını kaçırmışlar. Ve 400 bin lira fidye karşılığı aynı gün serbest bırakıyorlar. “Temiz iş” diyor Hüseyin ve devam ediyor “Türkler daha değerli demek ki, biz 4 amerikalı için 4 dolar bile alamadık!” gülüyorsunuz.

7 Nisan 1971 Çarşamba

Başgardiyan geliyor. Bir isteğiniz olup olmadığını soruyor. Sizin buraya konulmanızın doğru olmadığını söylüyor. Buranın ne amaçla kullanıldığını anlatıyor.

Müşahade bölümü, 10’uncu, 9’uncu ve 8’inci koğuşlar ile sübayan koğuşları ortasında yer alıyormuş.

Ağır cezalı hükümlüler, haklarındaki karar kesinleştikten sonra belli merkezlere gönderilmeden önce burada iki aylık bir müşahadeye tabi tutulurlarmış. Bu iki aylık süre içinde yetkililer hükümlü hakkında bir kaniya varır ve siciline gerekli notu koyarak gideceği yeri tayin ederlermiş.

Bu hücrelerin alt katlarındakilerde yüznumara da, küçük lavoba da hücrenin içindeymiş. Sizinkiler lüksmüş çünkü üst katlardakilerde yüznumara ayırmış. Hücrenin demir kapılarının açıldığı

koridorda kömür sobası yanıyor. Normal zamanlarda hücrelerin kapıları sabah erken saatte koridora açılır ve akşamları saat 16.00'da kapanırmış. Eğer hücrelerdeki kimselerin kaçmalarından veya olay çıkarmalarından endişe edilirse demir kapılar gündüzleri de kapalı tutulmaktaymış.

Sizin kapılar kapalı. Önünüzdeki koridora çıkamıyorsunuz.

8 Nisan 1971 Perşembe

Açlık grevinin üçüncü günündesiniz. Biraz hafiflemiş hissediyorsunuz kendinizi. Ani hareketlerde hafif bir baş dönmesi ve göz kararması oluyor hepsi o kadar. Cezaevi savcısı da size gelip “kararın üst taraftan verilmiş olduğunu, kendisinin elleri kolları bağlı bulunduğunu” açıklıyor.

Diğer tutuklanan arkadaşlarınızın sözgelimi Mete'nin nerde olduğunu soruyorsunuz kendisine. Savcı “Ankara Merkez Cezaevinde 1300 kişinin kaldığını, sağcı ve solcu öğrencilerin birbirlerinden kesin olarak ayrılmış bulunduğunu, Mete Ertekin'in hırsızların kaldığı 5.koğuşa, Necmettin Baca ile İbrahim Seven'in ise 8.koğuşa yerleştirildiğini, çeşitli suçlardan tutuklu bulunan öteki öğrencilerin ise başta 9 olmak üzere bütün koğuşlara gruplar halinde dağıtıldığını, 11.koğuştaki ise sağcı öğrencilerin bulunduğunu” amirlerine bilgi verir gibi anlatıyor size.

Gazetede bir savcı yardımcısına dayanılarak verilen sizinle ilgili bir haber var.

Buna göre “idam talebi ile pazartesi günü yargılanacmışsınız”.

Savcı yardımcılarının adının açıklanmasını istemeyen biri “Deniz Gezmiş ve arkadaşları hakkında açılan dava dosyalarının sorgu hakimliğine verildiğini ve duruşmaların büyük bir değişiklik olmazsa pazartesi günü başlayacağını” söylemiş.

Oysa size yapılan herhangi bir tebligat falan yok.

9 Nisan 1971 Cuma

Üç günlük açlık greviniz bitti. Cezaevi yönetimini biraz telaşa düşürdünüz. Açlık grevi ciddi sayılabilecek kazanımlar sağladı. Bugün sabah hücre kapının kilidi açıldı. Bir saat hücrelerin kapısının açıldığı koridora çıkabileceğin söylendi. Bu Hüseyin ve diğer arkadaşlarla arada demir parmaklıklar olsa da yüzyüze konuşabilme, birlikte sigara içebilme anlamına geliyor.

Sen hücreden koridora çıkmışken gardiyanlar bir çok kitap, dergi ve birikmiş mektuplarını da getirdiler. Bundan sonra size dışarıdan getirilen yemekleri de vereceklerini söylediler. Evet açlık grevi ile kazandınız bunları!

Avukat görüşünde bugün Niyazi Bey'in yanında gelen Avukat Halit Çelenk ile tanışıyorsunuz. Niyazi Bey sizin davayı Halit Bey ile birlikte yürüteceklerini söylüyor. Halit Bey çantasından bir dosya çıkarıyor. Sana dönüp, "bu dosya pazartesi günü yargılana-
cağın dava ile ilgili. Gazetelerde haberlerin çıkması üzerine araştırdım konuyu. Eski bir olay. Yaptığın bir konuşma nedeniyle hakkında gizli örgüt kurmaktan ve pasaportsuz yurt dışına çıkmaktan dava açılmış, senin hakkında giyabi tutuklama kararı var, diğer sanıklar hakkında tutuklama kararı kaldırıldı, zaten ses bantı dışında savcılığın bir kanıtı da yok, duruşma 2.Ağır Ceza Mahkemesinde yapılacak, ben de orada olacağım" diyor. Göstermiş olduğu tüm bu ilgiden dolayı teşekkür ediyorsun Halit Çelenk'e. Konuyu hatırlamaya çalışıyor, hatırlıyamıyorsun.

Niyazi Bey, savcılığın açmış olduğu davalarla ilgili olarak 6 Mayıs tarihinde sorgu hakiminin karşısına çıkacağınızı, duruşma gününün bundan sonra belli olacağını söylüyor.

Pazartesi mahkemede görüşmek üzere vedalaşıyorsunuz avukatlarınızla.

Sibel Ay'la ilgili bir haber var gazetede. Kadın hakkında yalnızca tanıdığı olan Sevim'i evinde bir gece yatırdı diye "suç işleyeni saklamak, suç izlerini kaybettirmek" suçlarından 5 yıl hapsi istemiyle dava açılmış ve dün mahkemeye çıkarılmış.

Sibel'e beş yıl isteyenler sizin hakkınızda neler ister kimbilir?

11 Nisan 1971 Pazar

Siz de şaşırabiliyorsunuz ve gerçekten de gazetede bugün yeralan haberi okuyunca şaşırmadan edemiyorsunuz.

Gazetenin manşeti şöyle:

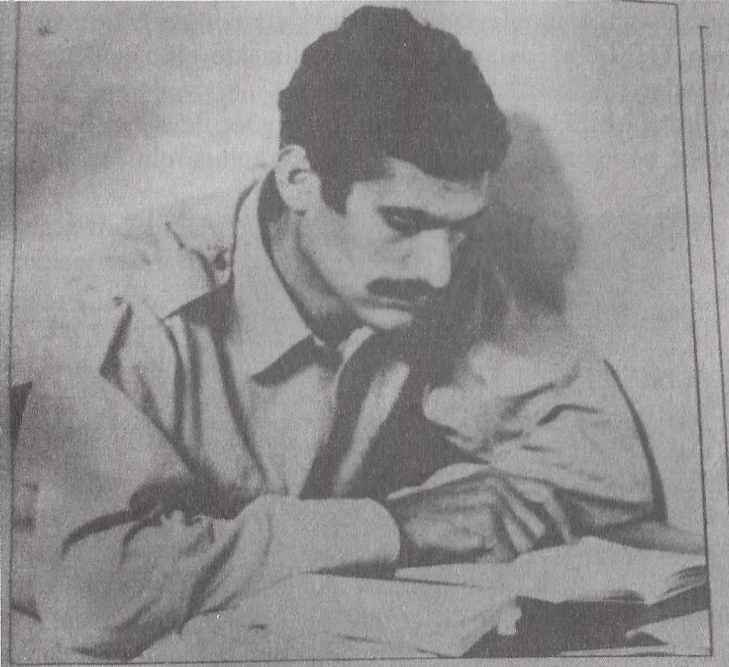
"Bir yetkili THKO ile ilgili açıklama yaptı.

Yeni bazı tevkifler bekliyoruz."

Ve haber şöyle devam ediyor:

"THKO'nun Kuleli ile Deniz ve Hava Harb Okullarına sızmak istediği de öne sürüldü.

Bir kısım emekli subayların gizli örgütün yönetiminde görev aldığı iddia edildi.

Deniz Gezmiş'in en çok sevdiği şeylerden biri bol bol okumak

DURUŞMA YARIN BAŞLAYACAK

**Deniz Gezmiş'in yemeği cezaevine
sefertaslarının içinde Hacettepe
Üniversitesi'nden getiriliyor**

DENİZ GEZMİŞ KÖR KOÇALAK VE HÜSEYİN İNAN ANKARA MERKEZ CEZAEVİNDE
MÜŞAHEDİ BÖLÜMÜNDEKİ TEK KİŞİLİK HÜCRELERDE TUTULUYOR. HÜCRELE-
RİN DERİNLİĞİ 1,90. ENİ 2,25. İÇİNDE BİR RANZA VE HER TARAFI AÇIK OLAN
BİR YÜZKUMARA VAR. TAVANA YAKIN BÖLÜMÜNDE DE İÇERİ IŞIK GİRSİN DİYE
NAZGAZ DELİĞİ GİBİ BİR FENCERE BULUNUYOR. (Yazış 6. sayfası)

Yeni bazı tevkifler bekliyoruz. THKO hakkında askeri makam-
lar ile MİT'in yürüttükleri soruşturma yoğun bir biçimde sürüyor:

“Örgütün yöneticileri arasında bazı emekli subayların bulunduğu maalesef doğrudur. Gizli bir örgüt halinde çalışan ve yaratmaya çalıştıkları anarşik olaylarla demokrasiyi rayından çıkarmaya çablayan THKO’nun İstanbul’dan yönetilmekte olduğunu sanıyoruz. Yakında yeni tevkifler bekliyoruz.”

Orduda MİT’in yaptığı araştırmaya göre devrimci öğrencilerle birlikte çeşitli eylemlere katılmış 800 ordu mensubu tesbit edilmiştir.”

Hüseyin’le birbirinize soruyorsunuz, bu yetkili kim acaba? Bu hayali tabloyu çizen ve bunun üzerinde insanlara saldırmayı, komplo kurmayı planlayan hangi merkez olabilir?

THKO hakkında ikinizin bilmediği bir şey olabilir mi? Hüseyin’e soruyorsun, “sen ne kadar biliyorsan ben de o kadar biliyorum, bilmiyor musun” diyor.

Ama siz haberde yer alanların hiç birini bilmiyorsunuz. Çünkü haberin tamamı bir yalandan ibaret.

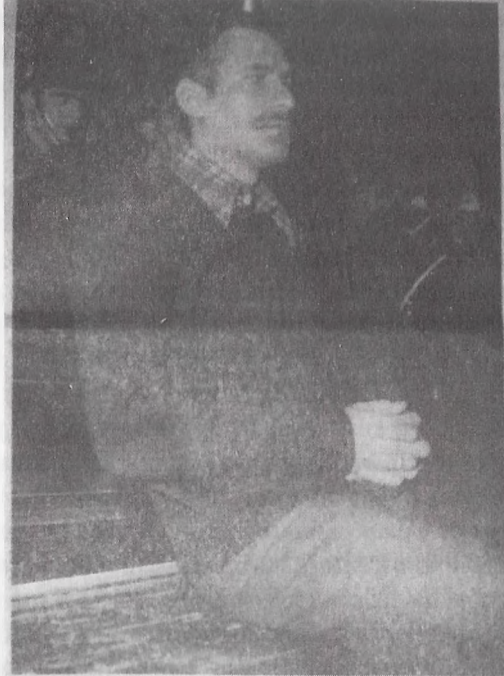
12 Nisan 1971 Pazartesi

Sabah kahvaltısı bitmeden gardiyanlar geliyor. Mahkemen var, adliyeye gidilecek diyorlar. Hazırlanmak için beş dakika izin istiyorsun. Traş oluyorsun. Hafiften bir bıyık bırakıyorsun. Üstünü başını değiştiriyorsun. Bordo bir kazak, içine kırmızı kareli bir gömlek ve kahverengi kumaş bir pantolon, kahverengi yeni ve tokalı makosen bir ayakkabı giyiyorsun.

Hücreden çıktığınızda “Hüseyin’le, Kor gelmiyor mu?” diye laf atıyorsun. Hayır onların duruşması yok diyorlar. Hüseyin “hadi rastgele” diye uğurluyor seni.

Kapıaltına geldiğinde olağanüstü bir güvenlik çemberinin içine alınıyorsun. Seni mahkemeye götürmek üzere hazır bekleyen ekip bir jandarma binbaşı, iki astsubay, bir çavuş ve 13 stenli jandarma erinden oluşuyor. Başlarındaki cezaevi savcısına dönüp, “bu kadar zahmete ne gerek vardı” diyorsun, adam sesini çıkarmıyor. Seni cezaevi aracına bindirmeden ellerini kelepçeliyorlar. İki ayağını bir zincirle bağlayıp üzerine bir asma kilit takıyorlar. Cezaevi aracından yol boyu bir şey görmek mümkün olmuyor. Adliyenin arka kapısından indirilirken fark ediyorsun ki görebildiğin her yerde eli silahlı toplum polisleri, komanda erleri, jandarmalar var.

Binaya alınıyorsun. Askerlerin ördüğü etten bir çemberin içinde ellerin ve ayakların çözülüyor. Duruşma salonunun bulunduğu üst kata çıkarken merdivenlerin iki yanında toplum polislerinin yer aldığını, İkinci Ağır Ceza Mahkemesinin kapılarının jandarmalar tarafından tutulmuş olduğunu, duruşma salonundaki koridorun yine polislerce doldurulduğunu bu da yetmiyormuş gibi dinleyici sıralarına tamamen toplum polislerinin yerleştirilmiş olduğunu görüyorsun.

Suçları red etti

Saçları tıraş edilen, bıyıkları incelttilen Deniz Gezmiş duruşma sırasında kendisine atfedilen suçları reddetti. (Fotoğraf : Tamer Taşcu)

Deniz Gezmiş, işini soran yargıça "Devrimci" dedi

Gezmiş, kendisi ile birlikte idam edilen arkadaşları ile ilgili bir cemiyet kurma fikrini söyledi ve " Ben Türk Halk Kurtuluş Cephesi'ne katılmıyorum" dedi. (Yasası 6. sayfa)

Tahta çitlerle sanıklara ayrılmış yere geçiyor sanık sandalyesine oturuyorsun. Seni getiren ekip olduğu gibi arkana ve yanlara ko-

numlanıyor. Ellerinde ve bellerinde silahlarıyla... Salonda bir çok gazeteci var. Sürekli resmini çekiyorlar, seni filme alıyorlar.

Avukatın Halit Çelenk senden önce gelip yerini almış. Başınla selamlıyorsun kendisini.

Saat 10.20'de mahkeme heyeti ve savcı salondaki yerlerini alıyorlar. Mahkeme heyetinin arkasındaki camların dışında bile jandarmaların beklediğini fark ediyorsun..

Mahkeme başkanı önce kimlik tesbiti yapıyor.

Daha sonra da medeni halini, ikametgah adresini, sabıkan olup olmadığını ve yaptığın işi yani mesleğini soruyor.

Mahkeme başkanının

-Ne iş yaparsın? sorusuna

-Devrimciyim diye karşılık veriyorsun.

Bu cevap karşısında şaşırın hakim sana dönerek,

-Yani belli bir işin yok mu? Ne ile para kazanırsın? Okur musun? diyor.

-Mesleğim devrimcilik, devrimciyim yani. Aynı zamanda Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun bir savaşçısıyım. Onun bir neferiyim. Belli bir para kazancım yoktur. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencisiyim diyorsun.

Başkan bunları tutanağa geçirttikten sonra yine sana dönüp iddianame ile ilgili olarak soracağı sorulara cevap verip vermeyeceğini soruyor.

Sen "okunsun ondan sonra bir şey söyleyeyim" diyorsun.

Bunun üzerine mahkeme başkanı Cumhuriyet Savcısından hakkındaki iddianameyi okumasını istiyor.

Savcı iddianameyi okuyor.

İddianame senin yaptığın bir konuşmadan yola çıkarak "Bir sosyal sınıfın diğer bir sosyal sınıf üzerinde tahakküm tesis etmek, memleket içinde müesses iktisadi ve sosyal temel nizamları devirmeye matuf cemiyet kurmak" yani TCK'nın 141. maddesini ihlal etmek ve pasaportsuz yurt dışına çıkmak suretiyle "Pasaport Kanunu'na muhalefet etmek suçlarını işlemiş olduğunu ve bu nedenle cezalandırılmanı talep ediyor.

İddianamenin okunmasından sonra iddianameye karşı söyleyeceklerin için söz istiyorsun:

“Demin de söylediğim gibi ben THKO’nun bir savaşçısıyım. Herhangi bir gizli örgütle, yani sizin söylediğiniz gibi bir gizli örgütle ilgim yoktur.

THKO’nun bir savaşçısı olarak bu örgütle ilgim var ve bu örgütün savaşçısı olarak bugüne kadar mücadele ettim, savaş verdim. Bu arada, bir defa Suriye’ye gittim, geldim. Filistin’de emperyalizm ile savaştım” diyorsun.

Bu sözlerin üzerine mahkeme başkanı:

-Anlamadım, tekrar eder misin, kiminle ne için savaştın? diyor.

-Suriye’de kaldığım üç ay içinde Amerikan emperyalizmine karşı savaş verdim. Filistin Halk Kurtuluş Cephesi emrinde bir savaşçıydım. Cilvegözü hudut kapısından yurt dışına çıkıp geldim diyorsun.

Mahkeme başkanı bu kez:

-THKO nedir, nasıl bir örgüttür diye soruyor.

-Bu davada yalnız dava ile ilgili sorulara cevap vereceğim. THKO’na ait sorduklarınızı diğer duruşmalarda cevaplandıracağım, diyorsun.

Sözlerini bitirmenden sonra mahkeme başkanı savcıdan mütalaa-sını soruyor.

Savcı “Sanığın suçları sabittir” diyor.

Bunun üzerine avukatın söz alarak “Bu davada delil olarak ortaya yalnızca ses bandı konulmuştur. Ses bantlarının delil olmadığına da İTÜ Telekomünikasyon Kürsüsü karar vermiştir. Bunun için bu bantların bilirkişi tarafından dinlenmesini, delil olup olmadığının tespitini isterim, ayrıca olayın diğer sanıkları serbest bırakılmıştır, müvekkilim hakkındaki bu dava ile ilgili olarak verilmiş bulunan giyabi tevkif kararının kaldırılmasını talep ederim” diyor.

Tekrar söz alan savcı “sanık hakkındaki giyabi tevkif kararının vica-hiye çevirilmesini, ses bantlarının da İstanbul’a gönderilmesini talep ederim” diyor.

Mahkeme heyeti kendi aralarında sessizce konuşuyorlar: Ve “hakkındaki giyabi tevkif kararının bu dava ile ilgili olarak kaldırılmasına ve ses bantlarının dinlenip, delil teşkil edilip edilmediğinin öğrenilmesi için bantların İTÜ’ye gönderilmesine ve duruşmanın 10 Mayıs tarihine ertelenmesine karar verdiklerini” açıklıyor-lar.

Yarım saat kadar sürüyor duruşma. Seni getiren jandarma ekibinin arasında duruşma salonundan çıkarken gülümseyerek mahkeme heyetini ve avukatını selamlıyorsun.

On dakika iç salonda bekletiliyorsun. Yeniden ellerin ve ayakların bağlanıyor.

Ve cezaevi arabasına bindirilerek merkez cezaevinin yolunu tutuyorsun.

14 Nisan 1971 Çarşamba

Gardianlar geliyor. Avukatınızın geldiğini söylüyorlar. Hazırlanıp çıkıyorsunuz dördünüz de. Halit Bey gelmiş. Karşılıklı hal hatır soruyorsunuz. Çay söylüyorsunuz görüş yerinde hizmet eden mahkuma.

Halit Bey, “yolculuk var çocuklar” diyor. Nasıl yani der gibi yüzüne bakıyorsunuz. O anlatıyor:

“Ankara Polisi ve valilik sizin Ankara’da yargılanmanızın güvenlik açısından sorun yaratacağı, çeşitli olaylara sebebiyet vereceği yönünde bir rapor hazırlayarak Ankara Cumhuriyet Savcılığı’na sunuyor. Savcılık polisin gerekçelerini doğru ve yerinde buluyor. Bunun üzerine yargılamanın başka bir ilde yapılması gereği konusunda dilekçeyi Adalet Bakanlığı aracılığıyla Yargıtay’a gönderiyor.

Konuyu değerlendiren Yargıtay 3.Ceza Dairesi Ankara polisinin gerekçelerini kabul edilebilir buluyor. Bu nedenle de sizlerle ilgili davanın Kayseri’de görülmesince, sizlerin Kayseri Ağır Ceza Mahkemesinde yargılanmanıza karar veriyor. Karar dün özel ulakla Adalet Bakanlığı’na, oradan Ankara Savcılığı’na, oradan da cezaevi müdürlüğüne iletilmiş.” Susuyor, çantasından bir gazete çıkarıyor ve “ Kayseri’de sizin için hazırlıklar başlamış. Bakın gazetede haber olmuş” diyor ve Kayseri muhabirinin bildirdiği haberi okuyor: “Adalet Bakanlığı şehrimiz savcılığına Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının Kayseri Cezaevine nakledileceklerini bildirmiştir. Gezmiş ile arkadaşları, muhtemelen bu haftanın sonlarına doğru özel muhafızlar nezaretinde ve sıkı güvenlik tedbirleri altında Ankara Merkez Cezaevinden alınarak Kayseri’ye getirileceklerdir. Gezmiş, İnan, Koçalak, Ertekin ve Nakipoğlu Kayseri’de yargılanacaktır. Cezaevinde bu konuda hazırlıklar bitmiştir.

Hastahanede olan Yusuf Aslan daha sonra Kayseri'ye gönderilecektir.”

Anlaşılan bunlar kararı çoktan vermişler, özel olarak da Kayseri'yi seçmişler. Yani sizin yakalandığınız yeri. Hukuka uygun mu diye soruyorsunuz, Halit Bey, “Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu’nda bu yönde bir hüküm var ama gerekçelerin sağlam ve somut olması lazım, bu karar hukuki değil siyasi nitelikte. Bu durumda Ankara’da soruşturması tamamlanan dosyalar önümüzdeki günlerde Kayseri’ye gönderilecek, muhtemelen dosyalardan önce sizler de Kayseri’ye gitmiş olacaksınız, bundan sonra Kayseri Ağır Ceza Mahkemesi duruşma günü tespit edecektir” diyor.

Hüseyin’e dönüp laf atıyorsun, “bak adamlar bizi önemsiyor, koskoca cumhurbaşkanı Celal Bayar’ı da Kayseri cezaevine koymuşlardı, bizi de o meşhur cezaevine gönderiyorlar!.”

15 Nisan 1971 Perşembe

Sabah erkenden gardiyanlar hücrelerinizin önünde beliriyorlar. Bir değil, beş değil belki 15-20 gardiyan. Başgardiyan yaklaşıyor, “sevk emriniz geldi, Kayseri’ye gidiyorsunuz, haydi toparlanın” diyor. Ters ters bakıyorsun adamın yüzüne, o bu bakışları anlıyor, “tamam hazırlanmanız için zamanınız” var diyor. Birkaç haftada biriken eşyalarınızı alıyor ve sen, Hüseyin, Kor, Mehmet ikişer gardiyanın arasında kapıaltına varıyorsunuz. Mete ve Sevim’i de getirmişler. Merhabalaşıyorsunuz, hal hatır soruyorsunuz, Sevim’e iyi görüldüğünü söylüyorsun, sana gülümsüyor.

Bir binbaşı, bir yüzbaşı ve 20 jandarma tam teçhizatlı olarak hazır bekliyor, size eşlik edeceklermiş. Ellerinizi kelepçeleniyor, ayaklarınız zincirleniyor. İki ayrı cezaevi nakil aracı hazırlamışlar sizler için. Birine sen, Hüseyin, Kor, Mehmet ile binbaşı ve 10 kadar jandarma biniyor. Diğerine ise Sevim, Mete, İbrahim ve Necmettin bindiriliyor. Yanlarına da yine 10 kadar jandarma ve yüzbaşı biniyorlar. Yolculuk başlıyor, dışarıyı görmeniz imkansız. Başınızın üzerindeki bir karış genişlikteki camdan ancak gökyüzü görünüyor. Hüseyin’e “sen Kayseri’den daha yeni geldin, yol ne kadar sürüyor ne zaman varırız” diye takılıyorsun. Hüseyin ciddi cevap veriyor, “hiç durmazsak saat 11.00’de ordayız, bizi Mehmet’le getirirlerken Kaman’da mola verilmişti, orda peynir ekmek vermişlerdi, şimdi ne yaparlar bilmem” diyor.

Hiçbir yerde mola vermiyorlar. Tam Hüseyin'in tahmin ettiği vakitte Kayseri Cezaevinin avlusunda oluyorsunuz.

Tek tek indiriyorlar sizi. Araçtan indiğinde Kayseri polis şefleri ile birlikte sizleri karşılayan jandarma alay komutanı Fehmi Torun'u görüyorsun, albay ve polis şeflerine dönüp "madem ki tekrar buraya getirecektiniz, zahmet edip niçin Ankara'ya gönderdiniz?" diyorsun. Cevap vermiyorlar. Sizlerin birbirinizle görüşmenize, konuşmanıza fırsat vermeden, doğrudan ayrı ayrı hücrelere götürüyorlar.

20 Nisan 1971 Salı

Öğle yemeğinden sonra hücrenin kapısında beliren gardiyanlar avukat görüşün olduğunu söylüyorlar. Senden önce Hüseyin'i de çıkartmışlar koridora seni bekliyorlar. Avukat görüş yeri küçük dar bir oda. Fakat yine ayrı ayrı kapılardan giriliyor. Ortada bir bölme var. Halit Bey gelmiş. Seviniyorsunuz onu gördüğünüze. Ankara'da ne olup bittiğini soruyorsunuz, Yusuf'un durumunu öğrenmek istiyorsunuz, davanın ne zaman başlayabileceğini merak ediyorsunuz.

Halit Bey öncelikle Kayseri Cezaevinde Avukat görüşünün haftada yalnızca bir gün ve Salı günleri yapılabildiğini, o nedenle daha önce sizlerle görüşmek istemesine rağmen görüşemediğini, bu durumdan rahatsız olduğunu dile getiriyor.

Yusuf'un sağlık durumunun daha iyi olduğunu ve fakat hastane yatağında ayağından zincire vurulmuş olarak yattığını, ortada açık bir hukuksuzluk olduğunu belirtiyor. Aynı şekilde sizlerin de ayrı

ayrı hücrelere konulmuş olmanızın ayrıca bir ceza niteliği taşıdığını ifade ediyor. Ve “tüm bu haksız ve hukuksuz uygulamaları cumartesi günü çektiğim bir telgraf ile yeni adalet bakanı İsmail Arar’a bildirdim. Hasta bir tutuklunun zincire vurulamayacağını, henüz yargılanmasına dahi başlanmamış kişilere hücre cezası verilemeyeceğini, bu durumun anayasa ve yasalara aykırı olduğunu, müvekkilimin zincire vurulmasına son verilmesini, diğer müvekkillerimin ise acilen hücreden çıkarılmasını” talep ettim diyor.

Olup bitenlerden de söz ediyor Halit Bey. Rahmi Duman adlı bir doktorun oğlu 6 kişi tarafından kaçırılmış. Doktor Rahmi oğlu Hakan’ı kurtarmak için 250 bin lira fidye ödemiş. Bunun üzerine çocuk serbest bırakılmış.

Bir hafta ara ile iki kaçırma olayı ve ödenen fidyeler... Bu işleri kimlerin yaptığını bilmiyor, tahmin de edemiyorsunuz.

22 Nisan 1971 Perşembe

Cezaevinde pek alışık olmadığınız bir şey oluyor. Saat 19.00 olduğunda gardiyanın biri bir radyo getiriyor ve hücrelerin önündeki koridora koyarak sizlere akşam haberlerini dinletmeye başlıyor.

Radyoda konuşan başbakan Nihat Erim, Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı mesajını okuyor. Ne var ki sesi çok öfkeli ve adeta boğazını yırtarak çıkıyor:

Başbakan Nihat Erim: “Hükümet bu tedhişçi, silahlı, paralı ve kimisi dışarıdan her türlü yardım ve teşviki gören örgütlerin fenalıklarına mutlaka son verecektir. Türkiye parçalansın diye gayret sarfedenlerin ülkemize yapageldikleri kötülükleri önlemek için almayacağımız tedbir yoktur. Böyleleri Türk devletini bütün heybetiyle karşılarında bulacaklardır. Bunlar bugünkü son azgınlıklarının içinde boğulacaklardır. Devletin boynunu bunlara teslim etmeyeceğiz. Alınacak tedbirler balyoz gibi kafalarına hemen inecektir. Bunun için hazırladığımız tasarıları bugünlerde meclise sunacağız.” diyerek bayram kutlaması yapıyor.

Balyoz gibi kafaya inmek hukukun değil şiddetin, hukuksuzluğun resmi değil midir?

26 Nisan 1971 Pazartesi

Akşam haberlerinde radyo hükümetin 11 ilde “vatan ve cumhuriyete kuvvetli ve eylemli kalkışmanın mevcut olması nedeniyle” 1

ay süreyle sıkıyönetim ilan edildiğini duyuruyor. Bakanlar Kurulu toplantısı devam ederken başbakan yardımcısı Sadi Koçaş dışarı çıkmış ve Sunay'a giderek sıkıyönetim kararnamesini imzalattırmış.

Sıkıyönetim bu gece 24'ten itibaren başlayacakmış.

Ankara Sıkıyönetim Komutanı Semih Sancar, İstanbul Sıkıyönetim Komutanı Faik Türün olmuşlar.

27 Nisan 1971 Salı

Avukat görüşüne adeta koşarcasına gidiyorsun. Halit Bey görüşmek için Hüseyin'le, Kor'u da çağırtmış. Görüş yerinde kucaklaşıyorsunuz Hüseyin ve Kor'la. Bir hafta geçmiş ve konuşacak o kadar çok şey var ki. Tabi öncelikle bu Balyoz Harekatı... 23 Nisan konuşması... Ve tabi sıkıyönetim ilanı!

"Hükümetin niteliği ve kimliği net olarak ortaya çıkıyor, Adalet Bakanı Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kurulacağından söz etti, 1961 Anayasasının özgürlükçü tüm hükümlerini budamak üzere kolları sıvadılar. Şimdi de sıkıyönetim ilanı. Asker idareyi bütünüyle ele aldı artık" diyor Halit bey. Siz de bu tahlili daha ilk gün yaptığınızı, Erim'in tümüyle maskeli Demirel olduğunu düşündüğünüzü, Erim'in 23 Nisan konuşmasının kabul edilebilir tek bir cümlesinin bulunmadığını, hükümetin solu, devrimcileri düşman olarak görüp ilan ettiğini, sıkıyönetimin esas amacının da solu ezme olduğunu ifade ediyorsunuz.

Halit Bey çantasından bir kaç gazete çıkarıyor. Bazı haberleri paylaşmak istedim sizinle diyor. 23 Nisan tarihli Hürriyet'i gösteriyor, manşeti açık bir savaş ilanını ifade ediyor:

"Kanun tanımayanlara karşı yıldırım harekatı başladı: Hükümet Savaş Açtı!... Erim "Azgınlara Boğulacak" dedi.

Bu söylem, seçilen sözcükler ve ifade tarzlarının kaygı verici olduğu konusunda hemfikir oluyorsunuz. Halit Bey, "hükümet baskı ve şiddetini daha da tırmandıracağına benziyor, balyoz hareketi bunun başlangıcıdır" diyor.

Sizin davadan konuşuyorsunuz. Kayseri Ağır Ceza Mahkemesi'ne dosyaların Ankara'dan daha gelmediğini, bu durumda henüz ne sorgu gününün ne de duruşma tarihinin belli olmadığını öğreniyorsunuz.

Akşam, radyodan haberleri dinliyorsunuz. Sıkıyönetim Komutanları bildiriler yayınlamaya başlıyorlar. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığının ilk işi Dev-Genç'i kapatmak oluyor. Komutanlığın radyodan yayınlanan 2 Numaralı bildirisinde, "Bu güne kadarki faaliyetleri ile Ankara halkının huzurunu bozan Dev-Genç derneği süresiz olarak kapatılmıştır" deniliyor. Komutanlık ayrıca 01.00-05.00 saatleri arasında sokağa çıkma yasağı konulduğunu ve Ankara'ya giriş çıkışların kontrol altına alındığını da duyuruyor.

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı ise radyodan okunan üç bildirisi ile "Anarşik düzeni övücü, soygunları, kaçırma olaylarını konu olarak alan ve faillerini kahraman derecesine çıkararak devletin temel nizam ve genel ahlak yasasını yıkıcı mahiyetteki her türlü film, tiyatro ve temsillerin yasaklandığını", "bir takım ilkeler öne sürülerek ve fakat devletin bütünlüğü düşünülmeden mesnedini Anayasa'dan alan 12 Mart Beyannamesini eleştirerek Türk Silahlı Kuvvetlerinin disiplin ruhiyetini zedeleyici yayın yapılmasının yasak olduğunu" ve "sıkıyönetim ilanına gerek olmadığı yönde yayın yapmanın yasak olduğunu" ve ayrıca Cumhuriyet ve Akşam gazetelerinin onar gün süreyle kapatıldığını" ilan ediyor.

Sıkıyönetim komutanları:

"Muhtıra eleştirilemez,

Silahlı kuvvetlerin ruhu zedelenemez,

Sıkıyönetime gerek yoktu denilemez!" diyorlar. 12 Mart Muhtırası ile başlayan süreç 27 Nisan günü ilan edilen sıkıyönetim ile tamamlanıyor. Asıl darbe şimdi somut bir hal alıyor...

28 Nisan 1971 Çarşamba

Radyo akşam haberlerini veriyor. Hükümetin aldığı sıkıyönetim kararı bugün mecliste onaylanmış. Adalet Bakanı sıkıyönetimin gerekçesini açıklarken "Aşırı solun şehir gerillasından kır gerillasına geçmek için talimat aldığı tesbit edilmiştir. Bunların yakında harekete geçecekleri yolunda emareler belirmiştir" demiş. Bakan konuşmasında şunları söylemiş:

"Aşırı sol şehir ve kır gerillacılığı yoluyla ve kendilerine uygun bir siyasal örgütün önderliğinde işçi, köylü ve gençliği ayaklandıracak halk savaşı yoluyla bugünkü devlet düzenini yıkmak ve yerine Marksist-Leninist ya da Maoçu bir devlet düzeni kurmak amacını gütmektedir.

Kendi ideolojilerine uygun sistemi yerleştirmek için silahlı saldırıya girişmişlerdir. Kendi ilerinde dahi ideolojik mücadele halinde olan bu grupların faaliyetlerini devam ettirebilmeleri için gerekli parayı temin bakımından son zamanlarda banka soymak, adam kaçırmak, tehditle para istemek yollarını seçmişlerdir. Patlamalar, silahlı çatışmalar, arzuladıkları tedhiş ve terör havasının yaratılmasını sağlamak için hala devam etmektedir. Bu eylemler artık hayata kaseder bir mahiyet kazanmıştır.

Vatandaşlarımız her an bir köşeye bırakılmış patlayıcı maddelerle bir uzvunu kaybetme veya hayatından olma endişesi içinde ve huzursuzdur. Silahlı kişiler evlere baskınlar yapmakta ve istedikleri paraların kendilerine teslim edilmemesi halinde adam kaçırmaktadırlar.

Sağlanan paralar gizli örgütlerin silahlanması, yurt içinde bazı eğitim merkezlerinin kurulması ve bazı teşkilat mensuplarının El Fetih'e gönderilmesi için kullanılmaktadır. Burada eğitim görenler yurda döndüklerinde militanların eğitimlerini temin konusunda dağlık bölgelerde eğitim kampları kurmayı planladıkları sabit olmuştur.

Aşırı sol akım mensuplarının evlerinde yabancı ülkelerle temas kurmak için resmi kuruluşlarda dahi bulunmayan yüksek takatlı alıcı verici telsiz cihazları bulunmaktadır.

Bunlar güvenlik kuvvetlerine, kanunlara, nizam ve huzura karşı cüretkar bir savaşa girişmişlerdir."

Bu konuşmadan sonra milletvekilleri ikna olmuşlar ve sıkıyönetim kararını oy birliği ile onaylamışlar!

Oysa bakan tam da Demirel ağzı ile konuşuyor.

Sol ve devrimci güçlere karşı lkc komandalarca yürütülen şiddet ve saldırıları mazur göstermek için devrimci güçleri kendilerini savunma durumlarını bir suç mekanizması olarak lanse ediyor.

Diğer yandan da sıkıyönetimin devrimci güçlere yönelik hukuk dışı sindirme ve baskı politikasına zemin hazırlıyorlar.

Sıkıyönetim ilan edileli iki gün oluyor...

Ve sıkıyönetim tüm güçleri ile insafsız bir biçimde tam da AP iktidarına muhalif olan herkese saldırıya geçmiş durumda.

Muhtıra Demirel'e verildi ama muhtıradan en az etkilenen Demirel oldu. Muhtıra sahipleri Demirel'i açıp muhaliflerini balyozun altına alıyorlar.

29 Nisan 1971 Perşembe

Sıkıyönetim tam anlamıyla devrimcilere bir saldırıya dönüşmüş durumda. Bu durum radyodan okunan sıkıyönetim bildirilerinden dahi açık ve net olarak anlaşıyor. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı “İdeolojik ayrımlar yaratarak Türk ulusunun bütünlüğünü tehlikeye düşürecek yayınlar yaptığı gerekçesiye İşçi Köylü, Devrim, Proleter Devrimci Aydınlik, Aydınlik Sosyalist Dergi, Türkiye Solu” dergilerinin kapatıldığını duyuruyor.

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı ise bugün yayınladığı bildiri-
de:

“26 Nisan 1971 tarihinde ilan edilen sıkıyönetim sebebiyle kuruluş gayelerinin tamamen dışında faaliyet gösterdikleri ve üniversitelerin boykot ve işgallerinde birinci derecede amil unsurları görülen

Dev-Genç,

Doğu Devrim Kültür Ocakları

TÖS

İşsizlikle ve Pahalılıkla Mücadele Derneği sıkıyönetimce yaptırılan aramadan sonra süresiz olarak kapatılmıştır.

Devletin siyasi, iktisadi ve hukuki ve sosyal temel nizamlarını topyekün yıkmaya matuf gizli cemiyetler kurmak suçlarından sanık olarak İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığınca 75 asker ve sivil şahıs hakkında kanuni işleme geçilmiş, üzerlerinin ve ikametgahlarının aranmalarına ve sanıkların gözaltına alınmalarına karar verilmiştir.

27 Nisan gecesi başlayan aramalar sürmektedir” açıklamasında bulunuyor.

Asıl sizi ilgilendiren bir konu ise sıkıyönetim mahkemelerinin kuruluyor olması. Radyonun haberine göre sıkıyönetim ilanına neden olan olaylarla ilgili davalar sıkıyönetim mahkemelerine devredilecekmiş. Yani doğal hakim güvencesi ortadan kaldırılıyor. Önceden olmuş olaya sonradan özel mahkemeler kuruluyor.

Bu işe bakacak 45 sıkıyönetim hakimi bugün atanmış. Bu işin ucu gelip size dokunacak mutlaka.

30 Nisan 1971 Cuma

İlhan Selçuk ve Çetin Altan bugün tutuklanmışlar.

1 Mayıs 1971 Cumartesi

Erim hükümetince Anayasa'nın 15 maddesinin değiştirilmesi için bir kanun teklifi hazırlanmış. Bu 15 madde icrayı güçsüz kılmış, maddelerinin değiştirilmesi için kollar sıvanmış. Ayrıca hükümet yeni bir sıkıyönetim yasa tasarısı da hazırlamış. Başbakan bakılırsa sıkıyönetim 200 kişi için ilan edilmiş.

Radyonun ayrıntılarıyla verdiği habere göre Başbakan Erim bugün yabancı gazetecilerle bir basın toplantısı yapmış Anayasa değişikliklerinin amacını açıklamış. Anlattıklarının özeti şu: "Bugünkü Anayasa Türkiye için lükstür!... Sıkıyönetim bazı aşırı ve anarşist faaliyetler dolayısıyla ilan edilmiştir.

Aşırı akımların içinde bulunanlar faaliyetlerini ileri derecelere ulaştırmışlar, şehir gerillası uygulamalarından sonra şimdi de kır gerillası hazırlığına geçmişlerdir. Bunların faaliyetleri sabotaj safhasına intikal ettikten sonra mevcut kanunlarla anarşik olaylar yaratmaları yakalamak ve mahkeme önüne çıkaracak güce sahip olmadığımız için sıkıyönetim ilan ettik. Sabotajcıların, anarşistlerin amaçlarını herkes biliyor. Latin Amerikada, ABD'deki sabotajcıların bizdekilerle aralarında hiçbir fark yoktur. Aşırı sol Türkiye'de Maoist, Leninist ve Marksist rejim istiyor.

Anayasamız çok liberal bir anayasadır. Diyebilirim ki bizim anayasamız Batı Almanya'nın, İtalya'nın ve hatta İngiltere sistemlerinden daha liberaldir.

1961 Anayasası çok ileri, Türkiye için fazla liberal esasları ihtiva etmektedir."

Bu çok açık ve net. Demirel'in isteyip de yapamadığı her şey asker gözetiminde ve talimatları doğrultusunda Erim hükümeti tarafından icra ediliyor. Ve hatta Demirel'in aklından geçirse bile söylemeye cesaret edemediği, "Türkiye için bu Anayasa fazladır" değerlendirmesini Erim çok rahat yapıyor.

Yine sıkıyönetim bildirileri okunuyor radyoda. Yine bolca yasak geliyor. İstanbul'da "üniversitelerde forum yapmak yasaklanıyor", Anakara'da ise "bütün fakülte ve yüksek okullarda kurulmuş olan talebe örgütleri süresiz olarak kapatılıyor."

3 Mayıs 1971 Pazartesi

Radyo sizinkilerin içinde olduğu bir banka soygunu haberi veriyor.

5 Mayıs 1971 Çarşamba

Sıkıyönetim Basın Bürosu Ziraat Bankası soygun olayına Nahit Tören, Dev-Genç İstanbul Bölge Sekreteri Cihan Alptekin ve İbrahim Öztaş'ın katıldıklarının kati olarak tesbit edildiğini, yakalana-bilmeleri için bütün güvenlik kuvvetlerinin seferber olduğunu, bu kişilerin görüldüğü yerde “dur emrine” riayet etmedikleri takdirde görevliler tarafından vurulacağını, çoğaltılan resimlerinin başta gazeteler olmak üzere bazı teşekküllere ve bütün polis teşkilatına dağıtıldığını duyuruyor.

10 Mayıs 1971 Pazartesi

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı bildirisi okunuyor radyoda. Her şeyi hizaya sokmak niyetindeki askerler bir şeyin kendi işleri olmadığını duyuruyorlar:

“Bir kısım gençlerin yollarda durdurularak saç ve sakallarının, mini etek giyen kızların da eteklerinin kesildiğine dair şayialar yayılmaktadır. Büyük bir maziye, örf ve ananeye sahip olan Türk milletinin bazı evlatlarının heves ettiği ve nereden türediği belli olmayan uydurma kılık kıyafetlerini ekseriya anne ve babalar ve bir kısım vatandaş tasvip etmemekte ise de komutanlığımız bu gibi konularda zorlama cihetine gitmemiş, saç, sakal ve etek kesmek için kimseye emir verilmemiştir. Esasen komutanlığımızın seyyar berber ve terzileri de yoktur.”

Asker kafası her şeyi tek tip görmek istiyor ama ellerinde sey-yar berber olmayınca bir şey yapamıyorlarmış...

12 Mayıs 1971 Çarşamba

Sıkıyönetim Mahkemelerinde yargılamalar yarın başlıyormuş. İlk davada Ömer Ayna yargılanacak. Sıkıyönetim davalarının nasıl izleneceği bugün kamuoyuna ilan ediliyor:

“Duruşmalar 13 Mayıs 1971 Perşembe günü saat 09.00’da Se-limiye’deki mahsus salonda başlayacaktır. Duruşma salonuna giriş için yerli ve yabancı basın mensuplarına sıkıyönetim komutanlığı basın ve halkla ilişkiler şubesinden daimi giriş kartı verilecektir. Duruşma salonlarının vasatı göz önüne alınarak her gazete ve der-giden haber ajanslarından ancak bir muhabir ve fotoğrafçı alınabi-lecektir. Dinleyicilere tahsis edilen yerlerin miktarı kadar giriş kartı aynı şube tarafından verilecektir.”

13 Mayıs 1971 Perşembe

Ömer'in yargılanmasına bugün İstanbul 1 Numaralı Sıkıyönetim Mahkemelerinde başlanıyor. Mahkeme Selimiye kışlasında kuruluyor.

Radyonun haberi şöyle:

Duruşmanın başında sanığın kimlik tesbiti yapılmış ve Askeri Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununa göre mahkeme heyeti sanığa tanıtılarak heyeti kabul edip etmediği sorulmuştur. Sanık kabul ettiğini söylemiştir.

Yargıç Albay Remzi Şirin sanığa iddianamenin 10 Mayıs günü tebliğ edildiğini ancak Ömer Ayna'nın "bir an önce duruşmanın yapılmasını istediği" için acele edildiğini bildirmiştir.

Bundan sonra iddianamenin okunmasına geçilmiştir.

Askeri Savcı Doğan Dülgergil 6 sayfalık iddianamesini okumuştur.

"İdeolojik amaçlarla kurulmuş ve devletin temel yapı ve nizamını, yurt bütünlüğünü yıkmaya matuf bazı gizli örgütlerin, uzun süredir banka soygunları, adam kaçırma ve anarşik eylemlerle kamu düzenini ve güvenliğini bozmaya çalıştıkları Türk halkının malûmudur. İşte bu nitelikte yeni bir olay 3 Mayıs 1971 günü İstanbul Ziraat Bankası Unkapanı Şubesinde meydana gelmiş ve 4 silahlı kişi, görevli odacı Tahsin Yaman'ı öldürmek ve veznedarı yaralamak suretiyle banka kasasından 57 bin 185 lirayı gasp etmişlerdir. Ne var ki soygun sanıklarından Ömer Ayna yakalanmış, fakat Cihan Alptekin, Nahit Töre ve Avni Gökoğlu adlarındaki diğer failler kaçmışlarsa da elde edilmelerine ısrarla çalışılmaktadır.

İddianamede: "Ömer Ayna'nın Türk Kurtuluş Ordusu diye anılan ideolojik bir yapı ve nitelikte, anarşik metod ve eylemlerle kamu düzenini ve güvenliğini bozarak devletin temel yapısını ve yurt bütünlüğünü yıkmayı amaç edinmiş ve hücre usulü faaliyet gösteren kanun dışı bir örgüte mensup olduğu ve bu amaca hizmet için öteden beri çeşitli mahiyette ve nitelikte kanundışı eylemlere katıldığı, ancak burada yalnızca Ziraat Bankası soygunu dolayısıyla yargılanacağı, sanığın eylemlerinin ayrıntılı ve içtenlikle verdiği itiraf ve ifadelerden anlaşıldığı, Sanığın yukarıdaki suçlarla ilgili TCK'nın 141 ve 142.maddeleri uyarınca yargılanmasının diğer

failler yakalandıktan sonra yapılacağı, bu suçlara ilişkin dosyaların ayrıldığı,

Sanığın yargılanacağı suçların TCK'ya göre değerlendirilmesinde:

Gasp suçundan en az 20 yıl, taksi şoförü ile kendisini yakalayan kişileri silahla tehditten en az 1'er yıl, ruhsatsız tabanca bulundurmaktan en az 6 ay hapis ile cezalandırılmasına,

Ayrıca banka veznedarını öldürmeye tam teşebbüsten en az 10 yıl, odacı Tahsin Yaman'm öldürülmesi fiiline katılmış olduğu gerekçesiyle idam cezası ile cezalandırılmasına" karar verilmesini talep ediyor.

Ömer sorgusunda:

"Ben THKO savaşçısıyım. Amacımız Amerikan emperyalizmine ve onun işbirlikçilerine karşı halkın bilinçlenmesini sağlamaktır.

Ziraat Bankasını seçmemizin nedeni toprak ağalarının kredilerinin artması ve köylüye gerektiği kadar kredi verilmemesidir. Ayrıca toprak ağalarına, tefecilere yardımda bulunan ve mali imkanı kuvvetli olan Ziraat Bankası'nın bu imkanını zayıflatmaktır.

Bu nedenle Cihan Alptekin, Nahit Töre ve Avni Gökoğlu ile soygun olayına karar verdik.

Hepimizin yanında maske için beyaz mendil vardı. Kimimiz takmıştık, kimimizinki düşmüştü. Benimki de boynuma düşmüştü. Bu olaydan önce bankayı kontrol etmedik. Sadece cumartesi günü Cavit Başol 200 lira bozdurmak bahanesiyle bankaya gidip bankanın iç durumuna bakmıştı.

Nahit vezneye girmedi.

Vezneye giren Cihan Alptekin'dir. Uzun yüzlüdür, zayıf değildir. Esmer olan Avni'dir. Nahit benden kısa boylu, ince, uzun yüzlüdür. Cihan Alptekin saçlarını siyaha boyamıştır. Kendi saçları sarıya yakın kumraldır. İçimizde sadece onun saçları boyalıdır.

Kaçış sırasında Cihan'la, Avni'yi gördüm. Nahit'i görmedim. Onun nasıl kaçtığını bilmiyorum. Anadolun içine binmedi. Avni arabayı kullanmış olacak. İkisi de araba kullanmayı bilir. Ben müdürün kapısının önündeydim. Vazifem dışarıdan gelenleri kontrol etmekti, oradan ayrılmadım.

Amacımız silah kullanmak değildi. Ancak zorunluluk olursa havaya ateş edecektik. Fakat bankanın içinde birden silahlar patlamaya başlayınca paniğe kapıldık. Ben bankadan kaçtığım sırada

bindiğim arabanın yavaş gitmesi üzerine süratini sağlamak için havaya ateş ettim. Adam öldürmeyi ve adam öldürmeye teşebbüsü kabul etmiyorum. Bu eylem sırasında odacının vurulmuş olması bizim ideallerimize aykırıdır. Ben vurmadığım gibi hiçbir arkadaşım da kapıcıyı kasden vurmaz. Bir kapıcının vurulmasına bütün Türkiye halkı gibi biz de üzülürüz. Çünkü ben havaya ateş ettim. Adam öldürmek ideolojik amacımıza aykırı düşer. İsteseydim beni yakalayan polise ateş ederdim” demiş.

Ayrıca Ömer “hücre usulü çalışıklarını, hücreyi Cihan Alptekin idare ettiğini, hücrede Nahit Töre, Avni Gökoğlu, İbrahim Öztaş, Zeruh Vakıfahmetoğlu ve kendisinden oluştuğunu, fide için Hakan Duman’ı kaçırdıklarını, banka soygunu için Nahit ile Cihan’a zamanın uygun olmadığını, sıkıyönetim bulunduğunu söylediğini, Cihan’ın ise kendisine “SIKIYÖNETİM İSTANBUL’DA GÖRÜLDÜĞÜ KADAR SIKI DEĞİLDİR” diye cevap verdiğini açıklamış.

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı radyo aracılığıyla 77 kitabın bulundurulmasının, teşhirinin ve satışının yasak olduğunu duyuruyor. Bir çoğunu okuduğun kitapların bazıları şunlar:

“Arap Baas Partisi Tarihi, Aydınlık Sosyalist Dergiye Açık Mektup, Bitmeyen Kavga (Roman), Babeuf’tan Dimitrof’a Sosyalist Savunmalar, Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz, Barzani ve Kürdistan Cumhuriyetinin Kuruluşu, Çin Kurtuluş Savaşı, Çimento (Roman), Devrimci Çin Komünist Partisi, Devrim Stratejisi, Doğunun Sorunları, Milli Kurtuluş Cephesi(Douglas Brova Konuşuyor), Doğanın Diyalektiği, Selanikte Ermeni Katliamı, Nazım Hikmet Dört Hapishaneden, Nazım Hikmet Bütün Eserleri, Pir SultanAbdal’ın Kanlı Destanı, Sanat ve Edebiyat, Sovyet Şairleri Antolojisi.”

Bunlar için kitaptan, düşünceden, fikirden daha tehlikeli bir şey yok...

14 Mayıs 1971 Cuma

Ömer’in davasına bugün sıkıyönetim mahkemesinde devam edilmiş. Tanıklar dinlenmiş, bankada keşif yapılmış, bilirkişiler odacının ölümüne neden olan kurşunun kimin silahından çıktığının tesbit edilemediğini belirtmişler. Asıl önemlisi bugün mahkemeye İstanbul Emniyet Müdürlüğü bir rapor göndermiş. Raporun başlığı

“Türkiye’de Komünist Faliyetler”miş. Mahkemede bu rapor okunmuş.

Raporda “soygun hareketlerinin kökünün Türkiye’deki komünizm faaliyetlerine dayandığı, Türkiye’de gizli komünist örgütlenmenin 1930-31 yıllarında Türkiye İşçi ve Çiftçi Fırkası’nın kurulmasıyla başladığı, üniversiteye gizli komünizm faaliyetlerinin 1960 yılında öğretim üyeleri kanalıyla girdiği, gençliğin bundan sonra örgütlendiği, 1961 anayasasından kuvvet alarak kurulan TİP’in her türlü gençlik hareketinin yanında yer aldığı, bir kısım sosyal kurumları tahrik ederek perde arkasında aşırı sol eylemleri desteklediği, gençler arasında sol kanatta ilk ayrımın buradan başladığı, bir kısmı partiye bağlı kalmayı reddettiği, Fikir Kulüpler Federasyonu’nun Dev-Genç şekline aldığı, Dev-Genç içinden çıkan Deniz Gezmiş’in de Türk Halk Kurtuluş Ondusu’nu kurduğu ve örgütün en etkili elemanlarının Deniz Gezmiş ile Cihan Alptekin oldukları” ileri sürülmüş.

15 Mayıs 1971 Cumartesi

Sabah hücrenin kapısında gardiyanlar beliriyor. Sorgu için adliyeye gideceğini söylüyorlar.

Üstünü başını giyiniyorsun. Krem renkli boğazlı kazağını, üstüne pembeye çalan hırkanı ve gri pantolonunu giyiyorsun. Traş oluyorsun. Bıyıkların bayağı uzamış durumda. Artık hazırsın. Yine yalnız gidiyorsun.

Seni adliyeye götürecek cezaevi aracına binmek üzere kapı altına vardığında tanıdık iki yüzle karşılaşıyorsun. İl jandarma komutanı Albay Fehmi ile polis şefi Şeref gelmişler seni adliyeye götürmeye. Seni Gemerek’te teslim alan Albaya “hayrola albayım yine bir yolculuk mu var?” diye takılıyorsun, sessiz kalıyor. Yine ellerin kelepçeleniyor, ayağına zincir vuruluyor. 10 kadar jandarma eşlik ediyor adliye yolculuğuna.

Kayseri Ağır Ceza Mahkemesi duruşma salonuna girdiğinde yine polis ve jandarmanın her tarafı tuttuğunu fark ediyorsun. Senden önce mahkeme heyeti de yerini almış. Geçip sanık sandalyesine oturuyorsun.

Mahkeme önce kimlik tesbiti yapıyor.

Adını soyadını, ana baba adını, sabıkasız olduğunu, ikametgah adresini falan söylüyorsun. Sıra ne iş yaparsın, mesleğin nedir sorusuna geliyor.

“Devrimciyim” karşılığını veriyorsun. Mahkeme başkanı anlamıyor, “ne demek devrimci?” diye sorusunu tekrarlıyor.

“Bunun izahı yok, devrimciyim işte” diye cevaplıyorsun, öyle yazdırıyor tutanağa.

Mahkeme başkanı bugün bu duruşmada Şarkışla ve Gemerek’te yaşanan “güvenlik kuvvetlerine silahlı mukavemet, meskene tecavüz, adam yaralamak ve Astsubay İbrahim Fırıncı’yı tehdit yoluyla kaçıracak hürriyetini tahdit fiilleri ile ilgili olarak sorgulanacağını söylüyor. Ve bu konularda bir diyeceğin olup olmadığını soruyor:

Mahkeme başkanının sorusuna kısa ve net olarak “Ankara’da daha fazla kalamazdık. Onun için Anadolu’ya kaymayı düşünmüştük. Yakalanışım sırasında meydana gelen olaylardan bizzat ben sorumluyum. Zira Yusuf daha önce enterne edilmiş ve olayların dışında kalmıştır. Astsubayın eşini yaralama kastım yoktu, bu olay kazaen gerçekleşmiştir” şeklinde cevap veriyorsun.

Duruşma yarım saatten az sürüyor. Tekrar Bölge Cezaevine dönüyorsun.

17 Mayıs 1971 Pazartesi

Akşam haberlerinde radyo İsrail İstanbul Başkonsolosu Ephraim Elrom’un Taksim Cumhuriyet Caddesindeki evine baskın yapan 4 silahlı şahıs tarafından saat 13.30 sıralarında Ankara plakalı açık bej renkli bir Anadol otomobil ile kaçırıldığını duyuruyor. Sıkıyönetim Komutanlığınca yapılan bu açıklamanın ardından başbakan yardımcısı Sadi Koçtaş tarafından bir hükümet bildirisi okunuyor:

“İsrail devletin İstanbul Başkonsolosu Efrahim Elrom, İstanbuldaki evinden silahlı dört zorba tarafından kaçırılmıştır. Türkiye’de görev yapan, Türk kanunlarının ve geleneksel Türk konukseverliğinin himayesi altında bulunan bir kişiye karşı girişilen bu alçakça saldırının bugüne kadar çeşitli kanunsuz hareketlerde bulunan ve amacı Türkiye Cumhuriyetini yıkmak ve parçalamak olan gizli örgüt mensupları tarafından yapıldığı ve saldırganların kimlikleri tesbit edilmiş bulunmaktadır. Kendilerini Türkiye Halk

Kurtuluş Cephesi Merkez Komitesi diye tanıtan silahlı saldırganlar, küstahlıklarının daha da ileri götürerek Türk devleti ve hükümetiyle şartlar ileri sürerek pazarlığa girişmeye kalkışmak cüretini göstermişlerdir.

İstedikleri devrimci adını verdikleri ele geçmiş bütün tedhişçilerin 20 Mayıs saat 17'ye kadar serbest bırakılmalarıdır. Aksi halde kaçırdıkları yabancı başkonsolosu kurşuna dizeceklerini bildirmektedirler.

Şimdi kararımızı kendilerine tebliğ ediyor ve sayın kamuoyuna açıklıyoruz:

Kaçırılan başkonsolos bu bildirinin yayınlanmasını takip eden en kısa süre içinde derhal serbest bırakılmadığı takdirde sözü geçen örgütle uzak yakın ilişkisi bulunanlar ve masum gençlerimizi kışkırtıcı yayın ve sözleriyle kanunsuz hareketlere teşvik eden ve kimlikleri güvenlik kuvvetlerince öteden beri bilinen kimseler sıkıyönetim bölgeleri dışında bulunsalar dahi sıkıyönetim kanunu gereğince derhal gözaltına alınarak en yakın sıkıyönetim komutanlığına teslim edileceklerdir.

Ayrıca her ne amaçla olursa olsun adam kaçıranlar, bunlara yakınlık edenler ve saklandıkları yeri bildikleri halde resmi makamlara bildirmeyenler için idam cezası verilmesini öngören kanun tasarısı hemen Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulacaktır. Bu arada kaçırılan konsolosun hayatına kastedildiği takdirde, sevkedilecek kanun makabline de teşmil edilerek gerek bu cani fiili işleyenler, gerekse aynı örgütün mensubu ve aynı suçtan sanık olarak tutuklu bulunanlar hakkında da aynı kanun uygulanacaktır.

Bu bildiri bütün sıkıyönetim komutanlıklarıyla sıkıyönetim bölgesi dışındaki idare amirlerine ve emniyet makamlarına kesin emir niteliğindedir.

Sonuç türk kamuoyuna ayrıca duyurulacaktır.

Bütün vatandaşlarımızın görev başındaki güvenlik kuvvetlerine yardımcı olmalarını dilerim.”

Hükümet bildirisinin yenilir yutulur yanı yok. Açık tehditler içeriyor. Hak hukuk adına ne varsa ayaklar altına alıyor.

İdam cezası öngören bir kanun çıkarılacağını ve bu kanunun geçmişe de uygulanacağını söylemek düpedüz hukuku katletmek anlamı taşıyor. Bir de kimliği devletçe bilinen yazan, çizen, düşü-

nen kıskırtıcıların varlığından söz ediliyor ve bunların da hakkından gelineceği ilan ediliyor!

Halk tehdit ediliyor, halka şantaj yapılıyor. Kim yapıyor bunu, Erim hükümeti!

Ömer'in yargılanmasına bugün de devam edilmiş. Sıkıyönetimin ilk yargılaması olduğu için radyo yargılamayı sürekli kamuoyuna duyuruyor.

Bugünkü duruşmada Ömer "ben Türk halkının kurtuluş mücadelesinde ölümden korkmuyorum. Sadece adam öldürmek gibi adi bir suç altında tutuluyoruz. Kasten biz adam öldürmeyiz. Söylediğim gibi bu ideolojimize aykırı düşer. Ben isteseydim üzerine gelenleri öldürür, yakalanmazdım" demiş. Ömer'in bu sözleri savcıcıyı çok öfkeliendirmiş. Mahkemede Savcı bir mahalle kavgasında daymış gibi Ömer'e laf yetiştirmiş, "Ömer Ayna mertlik taslıyor ama yakalanmıştır. Bize yardım etmiştir. Arkadaşlarının yeri hakkında açıklama yapmamıştır, mertliğini noktalamıştır."

18 Mayıs 1971 Salı

Öğle yemeğini getiren gardiyan, yemekle birlikte iyice katlayarak avuç içine sığdırdığı bir gazeteyi de sana uzatıyor. "Dünkü gazete arkadaşınızla ilgili bir haber var" diyor. Merakla açılırsun. Başlığı okuyunca gazetenin sizin moralinizi bozmak için verildiğini anlamak zor olmuyor: "Kayseri Bölge Cezaevinde tutuklu bulunan oğlu Kor Koçalak'ı ziyaret için ikinci defa Kayseri'ye gelen emekli deniz subayı Hilmi Koçalak dert yandı: "Oğlumu Sevim Onursal baştan çıkardı. Oğlum kendisinden 16 yaş büyük bir kadının esiri... Kor her hali ile dürüst ve pırlanta gibi bir çocuktü. Ama ne var ki Sevim Onursal oğlumu baştan çıkardı. Oğlum maalesef kendisinden 16 yaş büyük bir kadının esiri oldu. Geleceği meçhul bir çıkmazın içine itildi. Bir yandan evdeki hasta çocuğumun, öbür yandan da bir çıkmazın içine giren Kor'un durumu bir baba olarak beni kahrediyor."

Bir de resim var ve altına şöyle yazmışlar: Üzüntüden gözleri görmez olan Hilmi Koçalak. Evet canınızı yakmak, psikolojinizi bozmak, babalarınızın dahi size destek vermediği imajını yaratmak istiyorlar. Amaç sizi halkın gözünden düşürmek...

Haber saati geldiğinde yine radyoyu açıyorlar. **Radyo** Başbakan yardımcısı Sadi Koçaş'ın hükümet başkanlığı adına dün radyoda

yaptığı konuşmadan sonra güvenlik kuvvetlerinin 19 ilde aralarında Prof.Bahri Savcı, Prof. Tarık Zafer Tunaya, Prof.Mümtaz Soysal, Prof. Muammer Aksoy, Doğan Avcıoğlu, Yaşar Kemal, İlhami Soysal, Prof.İsmet Sungurbey'in de bulunduğu toplam 427 kişiyi gözaltına aldığını bildiriyor.

Öyle görünüyor ki Koças'ın dünkü konuşmasını güvenlik güçleri yazan, çizen, düşünen, fikir üreten insanlara karşı bir saldırı emri olarak almış ve gereğini yerine getirmiş. Gözaltına alınanlara bakılırsa hükümet iyice gemi azıya almış bulunuyor.

Kayseri Cezaevinde yatan Kor Kocak'ın babası dert yandı :

Oğlumu Sevim ONURSAL baştan çıkardı

"Kendinden 16 yaş büyük bir kadının esiri,,

KAYSERİ, (HA) — Banka açmadı ve adını hacırmak gibi cesitli suçlardan arındığı bir sırada Anıta Savcılığını basıncı olarak teslim olan Kor Kocak'ın babası Hilmi Kocak, "Oğlum enasıl kendisinden 16 yaş büyük bir kadının esiri oldu. Geleceği meclul bir çıkmazın içine itildi" demektedir.

Hilmi Kocak'ın tutuklu bulunan oğlu Kor Kocak, kayseri için İkinci Ceza Mahkemesi'ne getirilerek mahkeme önünde duruşması yapıldı. Hilmi Kocak, "Kor, her halde bu dünyaya ve hayatı gibi bir esir oldu. Ama ne var ki, Sevim Onursal oğluma baştan çıkardı" demek her halükarda kendisinden oldukça yaşlı bir kadını sevdiği olarak suçunu tahakkuk etmediğini söylemiştir.

"Bir yandan evdeki hasta çocuğumun, öbür yandan da bir çıkmazın içine giren Kor'un durumu bir baba olarak beni kahrediyor, demektedir.

KOR Kocak ile yakın ilişkisi bilinen Sevim Onursal (F. Hürr) :

CESİTLİ olaylara "Lara" adıyla sonra fedai olan Kor Kocak'ın grubu :

20 Mayıs 1971 Perşembe

Hükümetin hukuku ayaklar altına almakta zerre kadar tereddüt etmediği anlaşılıyor. Hükümet Koçuş'ın önceki günkü konuşmasında sözünü ettiği "adam kaçıranlara, kaçıranları saklayanlara ve hatta adam kaçıranların saklandıkları yeri yetkili makamlara bildirmeyenlere de idam cezası verilmesini öngören" bir kanun tasarısı hazırladığını duyuruyor.

Ömer'in davası bugün sonuçlandı. Ömer'in yargılaması gösteriyor ki Sıkıyönetim mahkemeleri sözde mahkemelerdir. Bunlar emir komuta ilişkisi içerisinde çalışmaktadır. Ve kararlarının hiçbir hukuksal değeri, meşruluğu bulunmamaktadır. Ömer bugün 36 yıl hapis cezasına mahkum ediliyor. Hem de ölüme neden olan kurşunun onun silahından çıkmadığı sabit iken. Hem de olayla ilgisi olmayan her şey yargılamaya dahil edilerek. Ve en önemlisi de 3 Mayıs'ta olan bir olayla ilgili tam 17 gün sonra karar verilerek rekor bir hızla yargılama bitiriliyor.

Bugün duruşmada önce Ömer'in davasıyla hiçbir ilgisi olmadığı halde Efraim Elrom'un kaçırılması ile ilgili olarak THKP tarafından yayınlanan ve devrimcilerin serbest bırakılmasını isteyen bildiri okunuyor.

THKP imzalı bildiride “Siyonist hareketlerin önemli bir organı olduğu için başkonsolos Efraim Elrom’un kaçırıldığı belirtiliyor ve Türk devrimcilerinin serbest bırakılmaması halinde Elrom’un Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi tarafından kurşuna dizileceği” açıklanıyor.

Mahkeme başkanı Ömer’den okunan bu delillere karşı bir diyeceği olup olmadığını soruyor.

Ömer “Türk Halk Kurtuluş Ordusunun bir savaşçısıyım. Biz hücre usulü çalışıyoruz. Merkezden haberim yok. Türk Halk Kurtuluş Cephesi Merkez Komitesi, Türk Halk Kurtuluş Partisi’nden haberim yoktur. Ben Türk Halk Kurtuluş Ordusunun bir savaşçısı olarak bu fikirleri benimsiyor ve destekliyorum” diyor.

Yargıç Ömer’e bildirileri benimsiyorsan suçun TCK’nın 146. maddesinin 1 ve 2. fıkralarını da kapsar, burada bildirilen fikirleri kabul ediyor musun” diye tekrar soruyor.

Ömer “Savcının belirttiği gibi ben burada sadece gasp olayından yargılanıyorum. Sizin bu sorunuzla dava içinde dava açılmış gibi oluyor. Bu usulden midir? Benim merkezle bir ilişkim yok. O halde bu bildirinin suçuyla da beni suçlayamazsınız. Ben içerideyim. Haberim olmayan bir eylemden nasıl suçlanabilirim? Ben THKO’nun hücresinde çalışan bir neferim. Partiden bile haberim yok. Yoksa idamdan falan korkuyor değilim. Benim cezam ne ise o ceza verilsin. Bu davanın açılması usulsüzdür. Suçu kabul etmiyorum.” diye cevap veriyor.

Mahkeme başkanı ile Ömer arasında somut yargılama ile ilgisi olmayan bir konuşma geçiyor. Yargıç: “THKO’nun bir neferiydim diyorsun, bu savaşı kazansaydınız ne yapacaktınız?

Ömer Ayna: “Duruşma içinde duruşma oluyor bu. Beni banka soygunundan yargıladınız. Ve karar safhasına geldiniz. Nereden çıktı bu suç?”

Yargıç: “Bu bildirileri önceden bilseydiniz bu fikirden vazgeçer miydiniz?

Ömer: “Bu bildiriler tartışılarak hazırlanır. Benim ilgim yoktur. İdeolojimin ne olduğunu anlattım. Başka bir şey söylemeyeceğim. Kabul etmiyorum.”

Yargıç: Adam öldürmek ve öldürmeye teşebbüs gibi, yani adi gangster olarak yargılanmak istemediniz...

Ayna: Ben bunu belirttim. Adam öldürmediğimi de söyledim. Tanıkların söyledikleri de ortada. Değerlendirilsin, cezam verilsin

Yargıç: Halkı silahlı bilinçlendirmeden neyi kasdıyorsunuz Halkın silahlanması mı istiyorsunuz?

Ayna: Hayır halka bu bilinci vermek istiyoruz.

Yargıç: Soyduğunuz bankalardan aldığınız paraları nereye, niçin gönderiyorsunuz?

Ayna: Örgütün çeşitli ihtiyaçlarını karşılamak için kullanıyoruz

Yargıç: Bu ihtiyaçlar arasında neler var?

Ayna: Örgütün ihtiyaçları, militanların, savaşçıların ihtiyaçlarıdır.

Savcı: Halk silahlanma bilincine girdikten sonra ne olacaktı?

Ayna: Soru üstüne soru soruyorsunuz. Halka silahlı bilinci vermek istiyorduk. Amerikan emperyalizmine karşı savaş veriyorduk. Amacımız tam bağımsız Türkiye'yi kurmaktır."

Yargıçlar duruşmaya ara verdikten sonra Ömer'in 36 yıl ağır hapis cezasına çarptırıldığını açıklıyorlar. Yargılama bir haftada tamamlanmış oluyor.

21 Mayıs 1971 Perşembe

Artık Ankara'dasınız. Mamak Askeri cezaevinde. Kayseri ziyaretiniz 35 gün sürüyor. Gece yarısı apar topar yola çıkarıyorlar sizi. Bu iki ay içerisinde Kayseri'den Ankara'ya ikinci yolculuğun oluyor.

Sabah olduğunda yeni mekanınızla tanışıyorsunuz. Hüseyin Gazi Dağı eteklerinde Mamak Askeri Cezaevi ile.

23 Mayıs 1971 Cumartesi

Radyo'da Cihan'ın babası Eşref Amca'nın bir çağrısı yayınlanıyor. Murgul bakır fabrikasında çalışan Eşref Amca Sıkıyönetimin vur emri ile aradığı Cihan'a teslim ol çağrısında bulunuyor:

"Oğlum Cihan,

Teslim olmanı istiyorum. Beni, anneni ve kardeşlerini üzme. Ordu komutanına teslim ol! Teslim ol Cihan!

Seni o yola sevkedenlere bu günkü adil hükümet cezasını verecektir.

Sen korkma adalete teslim ol!

Cihan oğlum,

55 yaşındaki babanı üzme. Ben seni adam olacaksın, millete ve memleketine faydalı olacaksın diye fakülteye gönderdim. Devletinle uğraşacaksın diye fakülteye göndermedim.

Tekrar ediyorum, ordu komutanına teslim ol. Annen ve ben üzüntü içindeyiz. Ve tam bir buçuk senedir senden haberim yoktur. Seni ortaokulda ve lisede bir evlat olarak temiz bir evlat olarak yetiştirdim. Fakültede neye bu yolunu değiştirdin? Teslim ol, seçtiğin bu yol yanlıştır. Hiç kimse devletine karşı çıkmaz.

Oğlum Cihan,

Dört kızkardeşin üzülmüyorlar. Ağabeyin ve öteki erkek kardeşlerin de çok üzülmüyorlar. Teslim ol. Artık yeter, bizi daha fazla üzme. Annen rahatsızdır, hastadır. Şurada kaç günlük ömrümüz kaldı? Teslim ol Cihan!”

Gazetelerde boy boy Cihan’ın resimleri yayınlanıyor. İsrail başkonsolosu Elrom’u öldürdüğü ileri sürülüyor. Eşref Amca Cihan’ın vurulup öldürülmesinden korkuyor...

25 Mayıs 1971 Pazartesi

Sizleri evinde saklamaktan yargılanan Sibel Ay’ın Ankara 4.Asliye Ceza Mahkemesinde süren davasına bugün devam ediliyor. Ve mecliste sıkıyönetim oy birliği ile iki ay daha uzatılıyor.

26 Mayıs 1971 Salı

Yarın 27 Mayıs, Hürriyet ve Anayasa Bayramı. Ne var ki özgürlüklerin en çok ayaklar altına alındığı, anayasanın ise basit bir kağıt parçasına dönüştürüldüğü günler yaşıyor.

Özgürlük gününde Genel Kurmay Başkanı’nın mesajı “ordu azınlara dur emri verdi” oluyor!

Ve özgürlük gününde TİP Genel Başkanı Behice Boran, şair Fazıl Hüsnü Dağlarca ve Yılmaz Güney de tutuklanarak cezaevine gönderiliyorlar.

27 Mayıs 1971 Çarşamba

İsrail Başkonsolosunu kaçırmak ve öldürmek iddiası ile 4 kişinin bir ihbar üzerine yapılan baskın sonucu yakalandığı duyuruluyor. Sıkıyönetim yakalananlardan İrfan Uçar’ın Deniz Gezmiş hücrelerine mensup olduğunu açıklıyor.

Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı ise yayınladığı 15 numaralı bildirisinde geçen yıl Hüseyin ile birlikte Filistin'den dönen 9 kişinin aranmakta olduğunu ilan ediyor.

29 Mayıs 1971 Cuma

Hükümet İstanbul'da Elrom olayı ile ilgili 4 kişinin yakalanması için ihbarda bulunan kişilere ödenmek üzere İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı emrine 50 bin lira göndermiş.

Ve bundan böyle trafik kurallarına uymayanlara da Sıkıyönetim Kanunu uygulanacaktı.

Bugün Sadun Aren ve Fakir Baykurt da tutuklanmışlar.

30 Mayıs 1971 Pazar

Radyo İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı'nın bir açıklamasını yayınlıyor:

"İstanbul Maltepe'de bu sabah güvenlik kuvvetlerince bir evde sıkıştırılan dört eşkiya önce bir bekçi ve genç bir kadını vurmuş, kendilerini kovalayan güvenlik ekibi ve halkın elinden kurtulmak için sokaklarda havaya ateş açarak kaçmışlardır. Bu arada adlarının Mahir Çayan ve Hüseyin Cevahir olduğu tesbit edilen iki eşkiya Orhangazi Caddesinde bir apartmana girmiş, 3.katta oturan ve babası nöbette bulunan bir binbaşının 14 yaşındaki kızı olan Sibel Erkan'ı rehlin alarak güvenlik kuvvetleriyle silahlı çatışmaya başlamıştır. Gizlendikleri yer sarılan eşkiyalar 2.Zırhlı Tugay Komutanı Celal Bulutlar'ın yaptığı bütün ihtarlara rağmen kızı bırakmamış ve teslim olmaya yanaşmamışlardır."

31 Mayıs 1971 Pazartesi

Bundan daha büyük bir acı olamaz. Radyonun haberi adeta ölümden beter! Sinan, Alpaslan, Kadir öldürülmüş! Nurhak'ta dün seher vakti...

Radyo Jandarma Genel Komutanlığı Basın ve Halkla İlişkiler Şubesinden verilen bilgiyi yayınlıyor:

"Adıyaman'ın Gölbaşı İlçesi'ne bağlı İnekli Köyü yakınlarında İnekli Köyü çobanlarından ikisi dün sabah saat 04.00 sıralarında üzerlerinde askeri parka, askeri postal sırtlarında çanta olduğu halde Gölbaşı İlçesinden Gaziantep'e doğru gitmeye çalışan şüpheli altı kişiyi köy yakınlarında görmüş ve durumu köy bekçisine bildirmişlerdir. Köy bekçisinin haber verdiği muhtar Mustafa Gök-

su'nun durumu telefonla jandarma komutanlığına bildirmesi üzerine astsubay Selahattin Ünsay komutasında 10 kişilik bir jandarma müfrezesi köye gelmiş ve bölgede arama tarama yapmış ve şakileri İnekli Köyü civarında kıstırmıştır.

YATAGÖĞÜ Teknik Üniversitesi öğrencilerinden Sinan Coşkun arkadaşlarıyla Samsat belediyesine giren ilk öğretmenlerdir. İstasyonlarda yaptıkları çalışma sonucunda çok şey öğrendiklerini, örneğin Samsat'ta yakalanan Örsal Coşkun bürokraside çalışan ve adam kaçıran olayların planladığı anladığını Sinan Coşkun'a açıkta belirtmiştir.

SİNAN CEMGİL ile iki arkadaş öldürüldü

ANKARA, (NA). — Banka soyup, adam kaşarak şehir şakîğine baslayan Deniz Gemi hırsine meşur Simon Cemil de iki arkadaş dan Adıyaman şendarmalarında yaptıkları eşli; çabaca somunda idarî olmuşlardır.

Alle sieben bei fünf
mal zwei ist die zahlung
mit drei in zehnermalen
nicht möglich.

Comandante 1940/1941, 1942/1943, 1944/1945, 1946/1947, 1948/1949, 1950/1951, 1952/1953, 1954/1955, 1956/1957, 1958/1959, 1960/1961, 1962/1963, 1964/1965, 1966/1967, 1968/1969, 1970/1971, 1972/1973, 1974/1975, 1976/1977, 1978/1979, 1980/1981, 1982/1983, 1984/1985, 1986/1987, 1988/1989, 1990/1991, 1992/1993, 1994/1995, 1996/1997, 1998/1999, 2000/2001, 2002/2003, 2004/2005, 2006/2007, 2008/2009, 2010/2011, 2012/2013, 2014/2015, 2016/2017, 2018/2019, 2020/2021, 2022/2023, 2024/2025, 2026/2027, 2028/2029, 2030/2031, 2032/2033, 2034/2035, 2036/2037, 2038/2039, 2040/2041, 2042/2043, 2044/2045, 2046/2047, 2048/2049, 2050/2051, 2052/2053, 2054/2055, 2056/2057, 2058/2059, 2060/2061, 2062/2063, 2064/2065, 2066/2067, 2068/2069, 2070/2071, 2072/2073, 2074/2075, 2076/2077, 2078/2079, 2080/2081, 2082/2083, 2084/2085, 2086/2087, 2088/2089, 2090/2091, 2092/2093, 2094/2095, 2096/2097, 2098/2099, 2100/2101, 2102/2103, 2104/2105, 2106/2107, 2108/2109, 2110/2111, 2112/2113, 2114/2115, 2116/2117, 2118/2119, 2120/2121, 2122/2123, 2124/2125, 2126/2127, 2128/2129, 2130/2131, 2132/2133, 2134/2135, 2136/2137, 2138/2139, 2140/2141, 2142/2143, 2144/2145, 2146/2147, 2148/2149, 2150/2151, 2152/2153, 2154/2155, 2156/2157, 2158/2159, 2160/2161, 2162/2163, 2164/2165, 2166/2167, 2168/2169, 2170/2171, 2172/2173, 2174/2175, 2176/2177, 2178/2179, 2180/2181, 2182/2183, 2184/2185, 2186/2187, 2188/2189, 2190/2191, 2192/2193, 2194/2195, 2196/2197, 2198/2199, 2200/2201, 2202/2203, 2204/2205, 2206/2207, 2208/2209, 2210/2211, 2212/2213, 2214/2215, 2216/2217, 2218/2219, 2220/2221, 2222/2223, 2224/2225, 2226/2227, 2228/2229, 2230/2231, 2232/2233, 2234/2235, 2236/2237, 2238/2239, 2240/2241, 2242/2243, 2244/2245, 2246/2247, 2248/2249, 2250/2251, 2252/2253, 2254/2255, 2256/2257, 2258/2259, 2260/2261, 2262/2263, 2264/2265, 2266/2267, 2268/2269, 2270/2271, 2272/2273, 2274/2275, 2276/2277, 2278/2279, 2280/2281, 2282/2283, 2284/2285, 2286/2287, 2288/2289, 2290/2291, 2292/2293, 2294/2295, 2296/2297, 2298/2299, 2300/2301, 2302/2303, 2304/2305, 2306/2307, 2308/2309, 2310/2311, 2312/2313, 2314/2315, 2316/2317, 2318/2319, 2320/2321, 2322/2323, 2324/2325, 2326/2327, 2328/2329, 2330/2331, 2332/2333, 2334/2335, 2336/2337, 2338/2339, 2340/2341, 2342/2343, 2344/2345, 2346/2347, 2348/2349, 2350/2351, 2352/2353, 2354/2355, 2356/2357, 2358/2359, 2360/2361, 2362/2363, 2364/2365, 2366/2367, 2368/2369, 2370/2371, 2372/2373, 2374/2375, 2376/2377, 2378/2379, 2380/2381, 2382/2383, 2384/2385, 2386/2387, 2388/2389, 2390/2391, 2392/2393, 2394/2395, 2396/2397, 2398/2399, 2400/2401, 2402/2403, 2404/2405, 2406/2407, 2408/2409, 2410/2411, 2412/2413, 2414/2415, 2416/2417, 2418/2419, 2420/2421, 2422/2423, 2424/2425, 2426/2427, 2428/2429, 2430/2431, 2432/2433, 2434/2435, 2436/2437, 2438/2439, 2440/2441, 2442/2443, 2444/2445, 2446/2447, 2448/2449, 2450/2451, 2452/2453, 2454/2455, 2456/2457, 2458/2459, 2460/2461, 2462/2463, 2464/2465, 2466/2467, 2468/2469, 2470/2471, 2472/2473, 2474/2475, 2476/2477, 2478/2479, 2480/2481, 2482/2483, 2484/2485, 2486/2487, 2488/2489, 2490/2491, 2492/2493, 2494/2495, 2496/2497, 2498/2499, 2500/2501, 2502/2503, 2504/2505, 2506/2507, 2508/2509, 2510/2511, 2512/2513, 2514/2515, 2516/2517, 2518/2519, 2520/2521, 2522/2523, 2524/2525, 2526/2527, 2528/2529, 2530/2531, 2532/2533, 2534/2535, 2536/2537, 2538/2539, 2540/2541, 2542/2543, 2544/2545, 2546/2547, 2548/2549, 2550/2551, 2552/2553, 2554/2555, 2556/2557, 2558/2559, 2560/2561, 2562/2563, 2564/2565, 2566/2567, 2568/2569, 2570/2571, 2572/2573, 2574/2575, 2576/2577, 2578/2579, 2580/2581, 2582/2583, 2584/2585, 2586/2587, 2588/2589, 2590/2591, 2592/2593, 2594/2595, 2596/2597, 2598/2599, 2600/2601, 2602/2603, 2604/2605, 2606/2607, 2608/2609, 2610/2611, 2612/2613, 2614/2615, 2616/2617, 2618/2619, 2620/2621, 2622/2623, 2624/2625, 2626/2627, 2628/2629, 2630/2631, 2632/2633, 2634/2635, 2636/2637, 2638/2639, 2640/2641, 2642/2643, 2644/2645, 2646/2647, 2648/2649, 2650/2651, 2652/2653, 2654/2655, 2656/2657, 2658/2659, 2660/2661, 2662/2663, 2664/2665, 2666/2667, 2668/2669, 2670/2671, 2672/2673, 2674/2675, 2676/2677, 2678/2679, 2680/2681, 2682/2683

[illegible]

Ekspansi permintaan konsumen di pasar domestik akan terus berlanjut karena faktor-faktor berikut. Dengan perkembangan teknologi komunikasi, banyak konsumen yang telah mengenal produk-produk baru. Selain itu, pertumbuhan penduduk, khususnya di kota-kota, akan meningkatkan permintaan akan barang-baru. Dengan demikian, permintaan akan barang-baru akan terus meningkat. Hal ini akan mendorong produsen untuk meningkatkan produksi barang-baru. Dengan demikian, permintaan akan barang-baru akan terus meningkat.

[illegible]

VALININ SOZLERI

[illegible]

JANDARMALARLA yapılan çatışmada öldürülen anarşist Alparslan Özdoğan. (Foto: H.)

Jandarmalar 6 kişiyi kordon altına aldıktan sonra teslim olmalarını ihtar etmişler fakat şakiler bu ihtara ateşle karşılık vermişlerdir.

Saat sabah 06.30 sıralarında jandarma birlikleri ile şakiler arasında başlayan silahlı çatışma saat 08.30'a kadar aralıklarla devam

etmiştir. Elinde sten, tomson ve otomatik silahlarla, bomba, dinamit olan şakilerden ODTÜ öğrencisi ve Dev-Genç üyesi Alpaslan Özdoğan hemen vurulmuştur. Çatışma devam ederken, öğrenciler arasında bulunan, Ankara'da iki banka soyup, iki defa Amerikalı kaçıran Deniz Gezmiş hücreesine mensup Sinan Cemgil ile Kadir Manga adlı şaki ölmüştür. Yanındaki arkadaşlarının öldüğünü gören şakilerden Mustafa Yalçiner yaralı olarak teslim olduğunu bildirmiş, Akçadağ Öğretmen Okulu'ndan kovulan Hacı Tonak da "ben de teslim oluyorum"diyerek elindeki silahları atıp jandarmalara teslim olmuştur.

Şakiler arasında bulunan ve henüz kimliği kesinlikle tesbit edilemeyen bir başkası ise çatışma sırasında jandarma çemberini yararak kaçmayı başarmıştır

Elbistan'daki Nurhak Dağı'nda kurdukları gerilla kampının meydana çıkması üzerine burayı terk ederek yurt dışına çıkma imkanları aradıkları anlaşılan eşkiyaların 30-40 kişi oldukları tahmin edilmekte ve kaçan şaki ile birlikte bunlar da aranmaktadır.

Ölenlerin Kimlikleri:

Sinan Cemgil: Deniz Gezmiş hücresi ile birlikte Ankara'da faaliyet göstermiş, Türkiye İş Bankası Emek Şubesi soygunu ile 4 Amerikalı'nın kaçırılması olaylarına karışmıştır. ODTÜ Fikir Kulübünün eski başkanı ve üyesidir. "Hoca" adıyla bilinen Sinan Cemgil, Dev-Genç'in teorisyeni olarak tanınmaktadır.

Alpaslan Özdoğan: 1946 İzmir Buca doğumludur. El Fetih örgütünde gerilla eğitimi gördükten sonra yurda dönerken Diyarbakır'da yakalanmış, uzun süre tutuklu kalmış yargılaması sonunda serbest bırakılmıştır. Ancak dosyanın Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı'na intikal etmesinden sonra hakkında diğer 11 kişi ile birlikte giyabi tutuklama kararı verilmiştir.

Kadir Manga: Erzurum Atatürk Üniversitesi öğrencisidir. Gizli örgütün militanlarından olduğu bildirilmektedir. El Fetih örgütünde eğitim görmüştür.

Yakalananlar:

Mustafa Yalçiner: 1950 İzmir doğumludur. Dev-Genç'in ODTÜ'de kurduğu bir gizli kampta judo öğretmenliği yaptığı tesbit edilmiştir. Hakkında giyabi tutuklama kararı bulunan Yalçiner bir yıldır polis ve jandarma tarafından aranmaktadır.

Hacı Tonak: Akçadağ Öğretmen Okulu'ndan ayrılmıştır. TİP Akçadağ ilçe başkanıdır.

Çatışmadan sonra haydutların üzerlerinde üç tompson makineli tabanca, iki mavzer, bir tabanca, el bombaları, bir dürbün ve çok sayıda mermi bulunmuştur.”

Bu bir kara pazartesi. Bu bir felaket. Radyo haberlerine devam ettikçe yüreğin dayanamaz oluyor, keşke bu bir kötü rüya olsa diyorsun. Ama gerçek. Mamak Cezaevi hücresinde tek başına korkunç gerçeklerle baş başa kalmak insana dayanılmaz acılar veriyor.

İnanılır gibi değil ama Cihan da yakalanmış. Ve yine bir tesadüf eseri. İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı açıklıyor:

“İstanbul’dan Tekirdağ’a gelmekte olan İpsala otobüsü şoförü İbrahim, saat 15.30 sıralarında Yeniçiftlik mevkiinde, Tekirdağ yönüne giden ve üzerinde iki kişi bulunan 06 EF 782 plakalı bir motosiklet görmüştür. İki gencin de vaziyetinden şüphelenen şoför, hızını arttırarak, Tekirdağ Emniyet Müdürlüğü’ne gelmiş ve durumu ilgililere bildirmiştir.

İhbarı değerlendiren emniyet ekipleri Tekirdağ girişinde Değirmenaltı mevkiinde tertibat alarak motosikletli gençlerin yolunu kesmişler ve kimlik kontrolü yapmışlardır. Şahıslar Emniyet

Müdürlüğü'ne götürülmüşler ve kendilerinden nüfus cüzdanları istenmiştir. Kimlik kartlarını motosiklette unuttuklarını bildiren şahıslar, nüfus cüzdanlarını almak üzere yanına gittikleri motosiklete atlayarak kaçmışlardır. Bir süre gittikten sonra Tepedeğirmenleri denilen yerde motosikletlerini bırakıp bağlara dalan 2 genç, polis ekiplerince sıkıştırılmış, ancak buradan da çemberi yararak kaçmışlardır. Daha sonra gelen askeri takviye kuvvetlerince daha geniş çembere alınan her iki gence kaçmaya devam ettikleri takdirde ateş edileceği ihtar edilince oldukları yerde kalmışlar ve bir jandarma tarafından silahlarıyla birlikte yakalanmışlardır. Bu sırada ekip erlerinden biri havaya ateş açarak yardım istemiştir. Daha sonra bir askeri cipe konularak Tekirdağ Emniyet Müdürlüğü'ne getirilen bu iki kişinin şehir eşkiyalarından Cihan Alptekin ve Tayfun Cinemre oldukları anlaşılmıştır. Üzerlerinde iki 14'lük otomatik tabanca, 50 mermi ve 1050 lira çıkmıştır.”

Ve Mahir'le Hüseyin Cevahir Kartal Maltepe'de hala dört bir yandan kuşatılmış durumdalar.

1 Haziran 1971 Salı

Yine acı, yine yürek yakan haberler.

Çaresizlik içinde, elin kolun bağlı bir biçimde arkadaşlarının ölüm haberini almak kadar koyan başka bir şey olamaz insana.

Radyo öğle haberlerinde sıkıyönetim açıklamasını yayınlıyor:

Maltepe'deki kuşatma Hüseyin Cevahir'in öldürülmesi, Mahir Çayan'ın ağır yaralı olarak tutsak düşmesiyle son bulmuş.

2 Haziran 1971 Çarşamba

Sinan'ı, can arkadaşlarını katleden jandarma ve muhbir vatandaşlara dağıtılmak üzere hükümet 62 bin lira ödül göndermiş.

Alpaslan ise bugün Buca'da toprağa verilmiş.

3 Haziran 1971 Perşembe

Başbakan Erim “anarşinin kökü kazınıyor” demiş. Balyoz hareketinin bilançosunu sevinçle açıklamış. 40 günde 13 eşkiya canlı 5 eşkiya ölü ele geçirildi açıklamasında bulunmuş. Ölü ele geçirmekten gurur duydukları Sinan, Alpaslan, Kadir, İbrahim Öztaş THKO savaşçıları, Hüseyin ise bir can dost. Ve başbakan Hüseyin Cevahir'in katledildiği kanlı kuşatmadaki başarısından dolayı İstanbul Sıkıyönetim Komutanı Faik Türün'e bir tebrik telgrafi çekmiş.

Ve Sinan'da bugün toprağa verilmiş, Karacaahmet Mezarlığında.

5 Haziran 1971 Cumartesi

Başbakan Yardımcısı Koças: ”Anarşistlere fırsat vermeyeceğiz” demiş. İşkence iddialarını yalanlamış ve “gözaltında bulunanlarla tutuklulara kötü muamele yapıldığı iddialarını yalanlamış ve bu iddiaları çürütmek için Fransız Le Monde Gazetesi'nden bir yetkilinin davet edildiğini” açıklamış.

AP Genel Başkanı Demirel ise “Anarşistlerin komünist çeteciler olarak adlandırılmalarını” istemiş.

Hükümet “Adam kaçıranlara idam, uçak kaçıranlara ise 3-15 yıl hapis cezası verilmesini” öngören bir kanun tasarısı hazırlamaktaymış.

6 Haziran 1971 Pazar

Jandarma Genel Komutanlığı Basın ve Halkla İlişkiler Şubesi'

“20 şakinin Nurhak Dağları'nda kısıtıldığını, şaki Osman Arkış'ın yakalanmasından sonra Nurhak ve Binboğa dağlarında saklandıkları tesbit edilen 20'yi aşkın anarşist öğrenciyi de ele geçirmek için, polis ve jandarma ekiplerinin çalışmalarını yoğunlaştırdığını, şakilerin etrafındaki çemberin gittikçe daralmaya başladığını, aramalara dünden itibaren komanda birliklerinin de katıldığını” duyuruyor.

Başbakan Erim ise radyoda konuşuyor. Ordu Anayasa değişikliği istiyor diyor ve devam ediyor: “Ordu durup dururken 12 Mart muhtırasını vermedi. Memleket bir ortamın içine götürülmüştü, sürüklenmişti ve bu ortamda çok tehlikeli bir hal almıştı. Ordu sapmaları düzeltmek, doğru yola dönülmesini sağlamak için politika müdahale etmiştir.”

7 Haziran 1971 Pazartesi

Jandarma Genel Komutanlığı Basın ve Halkla İlişkiler Şubesi jandarmanın başarılarını duyurmaya devam ediyor:

“Nurhak Dağlarında kısıtılan şakilerden ODTÜ öğrencisi Ercan Öztürk, Recep Sakın ve Semih Ercan takip edildiklerini anlayınca silahlarını Kayaburcu Köyü’ne gömmüşler ve önceki akşam Elbistan İlçesi’ne gitmişlerdir. İlçenin güneşli mahallesindeki Samet Araç adında bir şahsa ait terk edilmiş odun deposuna saklanan haydutlar dün sabah Jandarma komando birlikleri ile mahalli polis tarafından sıkıştırılarak ele geçirilmişlerdir. Köyde yapılan aramada toprak altında iki mavzer, iki sten otomatik tabanca, bir tompson otomatik tabanca, bir el bombası, bir dinamit lokumi, çok sayıda mermi, parka ve bazı askeri eşya bulunmuştur. Haydutlara yataklık yaptıkları iddiasıyla iki kişi yakalanmıştır.

Yakalananlardan biri daha önce yakalanan Mehmet Nakipoğlu’nun kardeşidir.

Diğer yandan Adıyaman’ın Küçükcerit Köyü yakınlarında Metin Güngörmüş ve Ahmet Erdoğan adındaki anarşistler köylü kılığında dolaşırken şüphe üzerine yakalanmışlardır. Ahmet Erdoğan’ın Sinan Cemgil ile iki arkadaşının öldüğü İnekli Köyü’ndeki çatışma sırasında kaçan öğrenci olduğu anlaşılmıştır. Soruşturma için jandarmalar tarafından yakalandığı yere götürülen Metin Güngörmüş yolda verilen yemek molası sırasında “mensup olduğu tedhişçi örgütün 11 bin kişi olduğunu” iddia etmiştir.”

10 Haziran 1971 Perşembe

Yine jandarmanın verdiği bilgiler:

Nurhak Dağlarında kısıtılan Sinan Cemgil hücrelerine mensup şakilerden ikisi takipten kurtulamayacaklarını anlayınca saklandıkları dağlardan Kayseri’ye inmişlerdir.

Kapalıçarşı’dan elbise ve ayakkabı alan şakilerin Mehmet Asal ve Metin Yıldırım Türk olduğu anlaşılmış ve bu şahıslar güvenlik

güçleri tarafından yakalanmışlardır. Yapılan sorgulama sonrasında bu şakilerin eşyalarının Nurhak dağındaki bir mağarada olduğu tesbit edilmiş ve Jandarma tarafından sözkonusu mağarada yapılan aramada 4 mavzer, çok sayıda mermi, iki pusula, üç parka, ve 4 çift bot bulunmuştur. Şakiler “Kürecik Amerikan üssünü havaya uçurmayı planladıklarını” itiraf etmişlerdir.

11 Haziran 1971 Cuma

Jandarma sizinkilerden yakalananları duyurmaya devam ediyor: Elbistan İlçesi yakınlarında Nurhak Dağları’nda jandarmaların giriştiği yıldırım harekatı devam etmektedir. Sinan Cemgil hücrelerinden Mustafa Çubuk Malatya Akçadağ Bölüncük Köyünde, Hüseyin Özdoğan ise Kürecik Bucağına bağlı Bekiruşağı Köyünde ele geçirilmişlerdir. Dağlarda üstlenen anarşistlerin çevre ile haberleşmelerini sağlayan, onlara yiyecek ve barınak temin eden 11 kişi de yardım ve yataklık ettikleri iddiasıyla gözaltına alınmıştır.

14 Haziran 1971 Pazartesi

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Nurhak Dağlarında gerçekleştirilen Yıldırım Harekatı çerçevesinde Sinan Cemgil hücrelerine mensup toplam 12 kişinin yakalandığını duyuruyor.

Konuya ilişkin sıkıyönetim komutanlığı bildirisi şöyle:

“Sanıklar eylemlerini Anadolu’da icra safhasına koymak istemişler ise de gece ve gündüz hizmet aşkı ile çalışan jandarma kuvvetlerimizin devamlı takipleri ve vatansever halkımızın yardımları ile Adıyaman civarında teker teker yakalanarak Ankara’ya sevk edilmişlerdir.

Adıyaman civarında yakalanan bu 12 kişi Askeri Mahkemece bugün tutuklanmışlardır. Bu kişilerin adları şöyledir: Mustafa Yalçiner, Recep Sakın, Osman Arkış, Ercan Öztürk, Semih Orcan, Ahmet Erdoğan, Metin Güngörmüş, Metin Yıldırım Türk, Mehmet Asal, Mustafa Çubuk, Hüseyin Cemal Özdoğan, Hacı Tonak..

Sanıklarla birlikte muhtelif cins 7 tüfek, 6 tabanca, 1836 mermi, bir el bombası, 27 dinamit lokumu, bir gaz maskesi, bir pusula, bir Adıyaman paftası ile çok miktarda levazım malzemesi ve 5.755 lira da ele geçirilmiştir.”

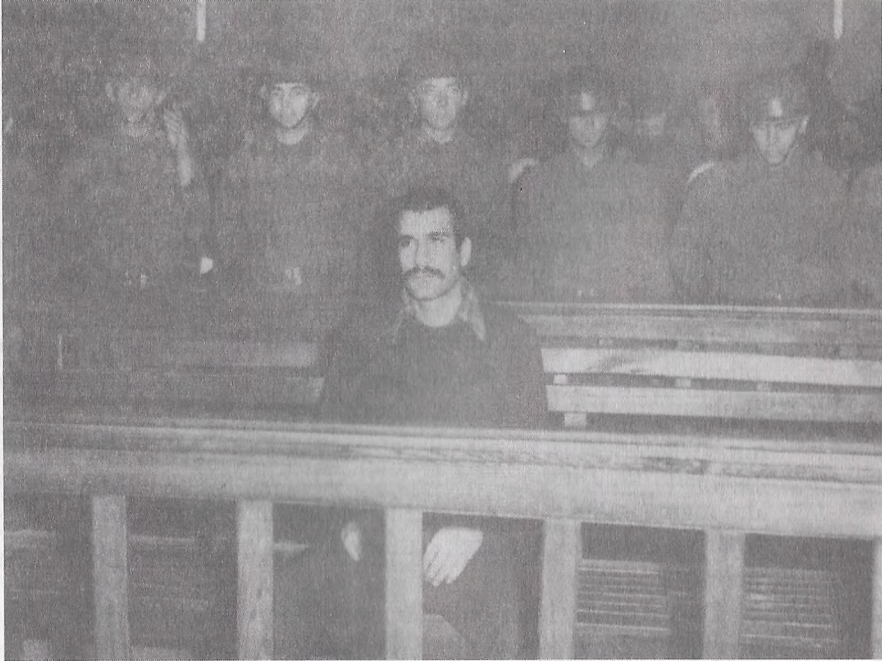
15 Haziran 1971 Salı,

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı

“18 Mayıs’tan beri gözaltında bulunan SBF Dekanı Mümtaz Soysal, Prof.Bahri Savcı, İlhami Soysal ve Uluç Gürkan’ın önceki akşam sorgularından sonra tutuklanarak Mamak Askeri Cezaevine getirildiklerini” açıklıyor.

19 Haziran 1971

Sabah askerler sizin koğuşun kapısına dayanıyorlar. Sana çabuk hazırlanmanı mahkemeye gideceğini söylüyorlar. Hazırlanıyorsun. Mamak’tan Anafartalar Caddesinde bulunan Ankara Adliyesine gideceksin. Artık yaz gelmiş, cezaevinde hissedilmeyen yaz dışarıda kendisini iyice belli ediyor.

Ankara Adliyesi’ne bu ikinci gelişin. Yine yer gök adeta sarılmış asker ve polisle. Doğruca 5.Asliye Ceza Mahkemesi duruşma salonuna götürülüyorsun. Onca polis ve jandarmanın arasında yalnızsın. Avukatına bile haber verilmemiş.

Hakim önce davanın İstanbul’da 1969 yılında gerçekleşen bir olayla ilgili olduğunu ifade ediyor ve ilkin kimlik tesbiti yapılıyor.

Ardından hakim İstanbul 10. Asliye Ceza Mahkemesi’nde “1969 yılının Ağustos ayında İstanbul’da Dişçilik Yüksek Okulu

ile Eczacılık Fakültesi arasındaki bir sokakta bir arabanın yakılması ve molotof kokteyli patlatılması” olaylarına karıştığın iddiası ile bir dava açılmış olduğunu, anılan mahkemenin talimatı üzerine savunmanın alınacağını, bu iddialara ilişkin bir diyeceğin olup olmadığını soruyor.

O tarihte orada bulunmadığını söylüyor, iddiaları tümüyle red ediyorsun. Toplam 10 dakika bile sürmüyor, duruşma bitiyor. Yeniden Samsun yoluyla Mamak’a dönülüyor.

24 Haziran 1971 Perşembe

Devrim Dergisi başyazarı Doğan Avcıoğlu ve Akşam Gazetesi yazarı Altan Öymen de sıkıyönetim mahkemesindeki sorgularından sonra bugün tutuklanarak Mamak’a getirilmişler.

Öyle anlaşıyor ki ne kadar yurtsever, demokrat insan varsa hepsini cezaevlerine dolduracaklar. Dikensiz gül bahçesi dedikleri bu olsa gerek...

28 Haziran 1971 Pazartesi

Muammer Aksoy kendisinin gizli örgütlerle ilişkisi olduğu söylentileri üzerine bir açıklama yapmış. Açıklamasının önemli bir bölümünde sizlerden de söz ediyor.

“Tedhiş hareketlerine katılan öğrencilerle en küçük bir ilişkim olmamış, kendileriyle herhangi bir yerde hiçbir konuşmam, mektuplaşmam ya da telefonlaşmam vuku bulmamıştır.

Deniz Gezmiş ve arkadaşlarını ise sadece gazete havadislerinden tanırım. Bunun dışında yüzlerini bile görmemiş ve seslerini duymamışımdır. Kendilerini hiçbir suretle tanımam ve onlarla dolaylı ve dolambaçlı olarak dahi en küçük bir ilişkim yoktur ve olmamıştır.

Dört Amerikalının öldürülmesini önlemek için yaptığım insan-cıl çağrı üzerine bir oldu bitti (emri vaki) ile odama gelen ve adının sonradan Hüseyin İnân olduğunu öğrendiğim öğrenciye, odama gelmesi için asla randevü vermiş değilim. Kendisiyle daha önce ne sözle ne de yazı ile ne de telefonla bir kelime konuşmuş olmam söz konusu değildir. Kendisinin odama girdiği ana kadar Amerikalıları kaçıranlardan birisinin bana geleceği konusunda en küçük bir bilgim yoktu, böyle bir ihtimali aklımdan bile geçirmiş değilim.

Hüseyin İnan odamda iki saat ya da yarım saat değil sadece 5 dakika kadar kalmıştır. Tekrar söylediğim sözler “Amerikalıların öldürülmemesi” yolunda telkinlerden ibaret olmuştur.”

Polis Muammer Hoca'yı sıkıştırıyor anlaşılan. Bir kulp takıp onu da yıkında Mamak'a getirirler.

29 Haziran 1971 Salı

İddianameniz hazır. 42 sayfa.

Bugün imza karşılığında tek tek sizlere tebliğ ediliyor. İddia-name çok taze, altında bu günün tarihi var. Sıkıyönetim savcı yardımcısı hakim kıdemli binbaşı Kerametdin Çelebi tarafından hazırlanmış. Doğrusu esas hazırlayan o mu bilinmez ama iddianamenin altında onun imzası bulunuyor.

Askeri savcı suçunuzu “Anayasanın tamamını tağyir, tebdil ve ya ilgaya ve bu kanun ile müesses TBMM'yi ıskata ve vazifesini yapmaktan cebren men'e teşebbüs etmek” olarak tanımlıyor.

Yani siz Anayasa'yı ortadan kaldırmaya kalkışmışsınız. Ne güzel! Askerler tam da kendi yaptıklarını, kendi işledikleri suçu size yüklüyorlar! 12 Mart Muhtırası ile Anayasayı rafa kaldıran kendileri değil mi?

Savcının tarif edip size yüklemeye çalıştığı suçun TCK'daki karşılığı idam cezasını öngörüyor. Savcı sizinlerin yani sen, Yusuf ve Hüseyin başta olmak üzere Mustafa Yalçiner, Recep Sakin, Mehmet Nakipoğlu, Metin Yıldırım Türk, Atilla Keskin, Ahmet Erdoğan, Ercan Öztürk, Osman Arkış, Metin Güngörmüş, Semih Orcan, Mehmet Asal, Mustafa Çubuk, Hüseyin Cemal Özdoğan, Hacı Tonak, İrfan Uçar, Kor Koçalak, Sevim Onursal ve Mete Ertekin'in idamını istiyor hem de 21'inizin birden.

30 Haziran 1971 Çarşamba

Bugün aile görüş günü. Mamak'ta tutsak alınan insanların yakınları bir anlık bile olsa içeridekileri görebilmek için onca eziyet çekerek görüşe geliyorlar. Adına görüş denen şey 5 dakika ile sınırlı. Çift kat camlı küçücük bir bölmeden, sesinizi duyurabilmek için bağıra çağıra bir şeyler konuşmaya çalışıyorsunuz.

4 Temmuz 1971 Pazar

Başbakan Nihat Erim'in hakla hukukla ne kadar ilgisi olduğu anlaşıldı.

Başbakan Fransız Le Monde gazetesine demeç vermiş ve “Yılanın başı henüz ezilmedi” demiş. Devam etmiş, “teröristlere karşı silahlanmamız gerekiyor. İçlerinden bir çoğunu tutuklayarak yılının kuyruğunu kestiyssek de, yılanın başı henüz ezilmedi.”

“Yılan, baş ezmek, kuyruk kesmek” acaba hangi dünyanın kavramları! Demokratik, çağdaş bir dünyanın olmadıkları kesin. Bu nasıl bir zihniyettir.

9 Temmuz 1971 Cuma

Nurhak'taki gerilla müfrezesine yardım ve yataklık ettikleri iddiası ile 8 kişi tutuklanmış.

Olayda tanık olarak Semih Orcan dinlenmiş. Semih “emperyalizme karşı silahlı mücadeleyi dağlarda yürütmek için Elbistan'a gittik” demiş.

11 Temmuz 1971 Pazar

Duruşma gününüz belli oldu.

Yargılama 16 Temmuz Cuma günü başlayacak.

Adli tatil de 20 Temmuz'da başlıyormuş. Askeri Yargıtay bu yıl tatil yapmayacakmış.

Askeri Yargıtay Sıkıyönetim Mahkemesinde ilk sonuçlanan dava olan Ömer'in dosyasını ele alacakmış.

13 Temmuz 1971 Salı

Bu sabah Kor Sibel'in davasında tanık olarak ifade vermek üzere mahkemeye gidiyor. Birisinin herhangi bir nedenle de olsa cezaevi dışına çıkması koğuştaki hayatınızda bir değişiklik oluyor.

Kor geliyor ve izlenimlerini anlatıyor, büyük bir dikkatle dinliyor herkes onu.

Kor'u mahkemeye bir astsubay beş er ve iki polis götürmüş. Sibel Ay'ın sizlere yataklık ettiği iddiası ile yargılandığı duruşmaya 4.Asliye Ceza Mahkemesi'nde devam edilmiş.

Kor tanık olarak ifade vermiş: “İcra memurlarını bağlayıp kaçırdığımız günün akşamı, Sibel'in evinde randevumuz vardı. Akşama doğru Hüseyin İnan, Yusuf Aslan ve Sevim Onursal'la birlikte Sibel'in evine gittik. Evde bir erkek misafir vardı ve bize ev sahibi gibi davranıyordu” demiş.

Bu sırada Sibel Ay kaş göz işareti yaparak Kor'dan evdeki şahsın adını söylememesini istemiş ancak duruşma hakimi “yoo” diye

Sibel Ay'ı ikaz etmiş ve evindeki şahsın isminin Tahsin Saraç olduğunu Sibel Ay'dan öğrenmiş.

Kor daha sonra: "Akşam üzeri, Sibel'i de yanlarına alarak Olca Altınay'ın evine gittiklerini, ancak oradan Olca Altınay'la birlikte tekrar Sibel Ay'ın evine geldiklerini" söylemiş, ve

"Geceyi Sibel'in evinde geçirmek istedim. Ancak durumumuzu bilen Sibel'de heyecanlandı ve bizim kalmamıza müsaade etmedi. Buna rağmen geceyi orada geçirdik. Sabahleyin erkenden de oradan çıktık" demiş.

Duruşma hakimi "Yusuf Aslan ve Gazi Eğitim Enstitüsü Fransızca öğretmeni Tahsin Saraç'ın mahkemeye celbedilerek dinlenmelerine" karar vermiş ve duruşmayı ileri bir tarihe ertelemiş.

16 Temmuz 1971 Cuma

Bugün uzun bir gün olacak. Toplu olarak ilk kez mahkemeye çıkılacak. İlk kez sıkıyönetim askeri mahkemesi ile tanışılacak. Dünden hazırlıklarınızı tamamladınız. Taviz vermeyen kararlı bir duruş sergileyeceksiniz. Yargılanan değil yargılayan olacaksınız. Bu dava tüm Türkiye'ye, mücadele eden insanlara mesaj verecek örnek olacak. Herkesin gözü bu davanın üzerinde olacak. Dava ile mücadelenizi mahkeme salonlarına taşıyacaksınız.

Jandarmalar daha sabahın ilk saatlerinde koğuşun kapısı önünde mevzileniyorlar. Hazırsınız. İkişer ikişer sizleri çıkartmaya başlıyorlar. Yusuf'la senin ellerini aynı kelepçeye bağlıyorlar. Aracın kapısına kadar böyle gidiyorsunuz. Aracın kapısında boşta kalan ellerinizden birer jandarma ile daha kelepçeleniyorsunuz. Birbirine kelepçelenmiş dört kişi. Böylece kaçmanıza engel olacaklar.

Beyaz bir askeri ambulansa bindiriliyorsunuz. Dördünüze ek olarak ellerinde sten olan iki asker daha biniyor aracınıza. Sanki bir hasta nakli varmış süsü veriyorlar. Diğer arkadaşlarınız da üçerli beşerli bindiriliyor araçlara. Uzun bir konvoy oluyor. Önde, arkada, yanlarda inzibat birlikleri eskortluk yapıyor. Garnizondan çıkıyorsunuz. Ambulansın küçük penceresinden Samsun yolunun iki tarafında da asker ve polisin 20-30 metre arayla tam teçhizat sıralanmış olduğunu görüyorsunuz.

Mamak'tan Askeri Veteriner Okulu'na 8 kilometrelik dümdüz bir yolla geliniyor. Yol boşaltılıp, trafiğe kapatılmış. Yolculuğunuz yarım saat bile sürmüyor.

Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi Etlik kavşağında kurulmuş. Burası Mamak Cezaevine en yakın, şehir merkezine ise en uzak bir nokta olarak tercih edilmiş. Mahkeme binasına dönüştürülen bina 1011 Ordu Ana Tamir Fabrikası'nın bahçesinde yer alan Askeri Veteriner Okulu. Bina iki katlı.

Arabalardan indiriliyorsunuz. Binanın içine kadar jandarmalarla etten bir koridor oluşturulmuş. Önde senle Yusuf. Kararlaştırdığınız gibi marşlara başlıyorsunuz. Avludaki sessizlikte bir bomba gibi patlıyor sesiniz.

Gün doğdu hep uyandık
Siperlere dayandık
Bağımsızlık uğruna
Al kanlara boyandık...

Askerler, subaylar neye uğradıklarını şaşıyorlar. Ne yapacaklarını bilemiyorlar. Telaşa kapılıyorlar. Marşlarla mahkeme binasına giriyorsunuz. Gazeteciler içeride mevzilenmiş. Yüzünüzde flaşlar patlıyor. Durmaksızın fotoğraflarınız çekiliyor. Duruşma salonunun bulunduğu üst kata çıkacak merdivenlerin başında durduruluyorsunuz. Susmanız emrediliyor! Böyle marşlarla salona girmenize müsaade etmeyecekler. Susturmaya, ağızlarınızı kapatmaya çalışıyorlar. Tekmeliyorlar, dipçikliyorlar. Basının önünde yaşananı

yor tüm bunlar. Ama marş söylemeye devam ediyorsunuz. Susmuyorsunuz. Elleriniz kelepçeli olduğu halde tekmeden, dipçikten payını almayan kalmıyor. Mustafa Yalçiner koltuk değnekleriyle yürüdüğü halde onu bile hırpalıyorlar. Dipçik darbeleri üzerine Metin Yıldırım Türk'ün başı kanamaya başlıyor. Yüzü kan içinde kalıyor. 10 dakika 15 dakika geçiyor susmuyorsunuz. Artık sizi duruşma salonuna böyle almaya karar veriyorlar. Üst katın koridorunda ellerinizi çözüyorlar. Sol yumruklarınız havada, ağzınızda marşlarla giriyorsunuz duruşma salonuna.

Ankara'nın taşına bak,

Gözlerimin yaşına bak...

Buna mahkeme diyorlar.

Şu feleğin işine bak!

Gazeteciler resimlerinizi çekmeye devam ediyor.

“Bağımsız Türkiye! Kahrolsun Amerikan emperyalizmi!” diye slogan ata ata sanıklar için ayrılmış yere geçiyorsunuz. Herkes hazır sizi bekliyorlar. 80-100 metrelik koca bir sınıfı duruşma salonu yapmışlar. Üç yanda koca koca pencereler. Sıkı sıkıya perdelerle kapatılmış. Girişin sağında basın mensupları, onların tam karşısında yani sol tarafta avukatlarınız, sanık sıralarının arkasında ise duruşmayı izlemeye gelen yakınlarınız yer almış bulunuyor.

Mahkeme heyetinin kürsüsü giriş kapısının hemen solunda. Mahkeme heyeti de gelip yerini almış. Onlar da kürsüde sizi bekliyor.

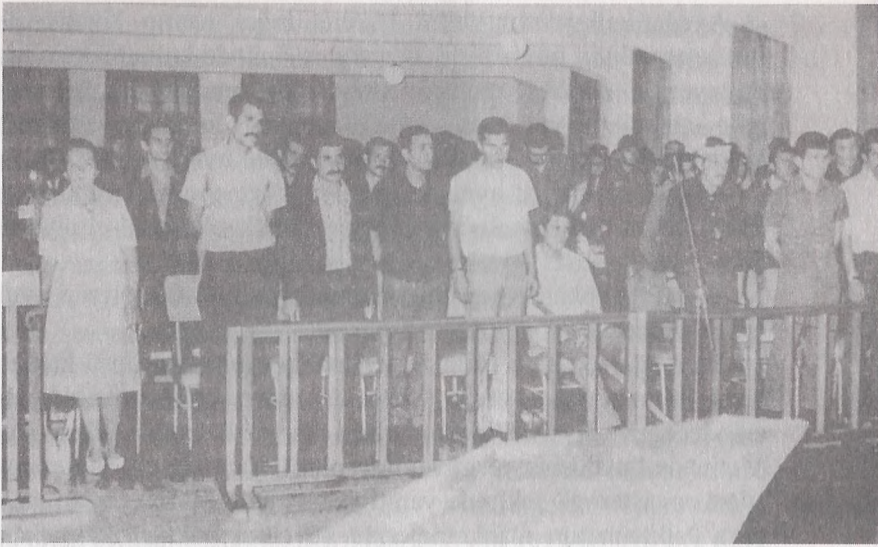
Ortada mahkeme başkanı tuğgeneral Ali Elverdi. Onun bir yanında duruşma hâkimi yarbay Ahmet Tetik diğer yanında ise üye hâkim yarbay Mehmet Turan yer alıyor. Savcı olarak ise hâkim binbaşı Keramettin Çelebi ve hâkim yüzbaşı Baki Tuğ kürsünün en solunda oturuyorlar.

Siz ise susmuyor ve oturmuyorsunuz. Ali Elverdi korkunç hidetleniyor. Sürekli susun, yerinize oturun diye bağıyor sizlere. Sonunda kürsüde ayağa kalkarak askerlere emir veriyor sizi oturtmaları, susturmaları için. Avukatlarınızın, yakınlarınızın, gazetecilerin gözleri önünde bir kez daha askerler saldırıyor size, susturmaya çalışıyorlar sizi. Ortalık birazcık duruluyor.

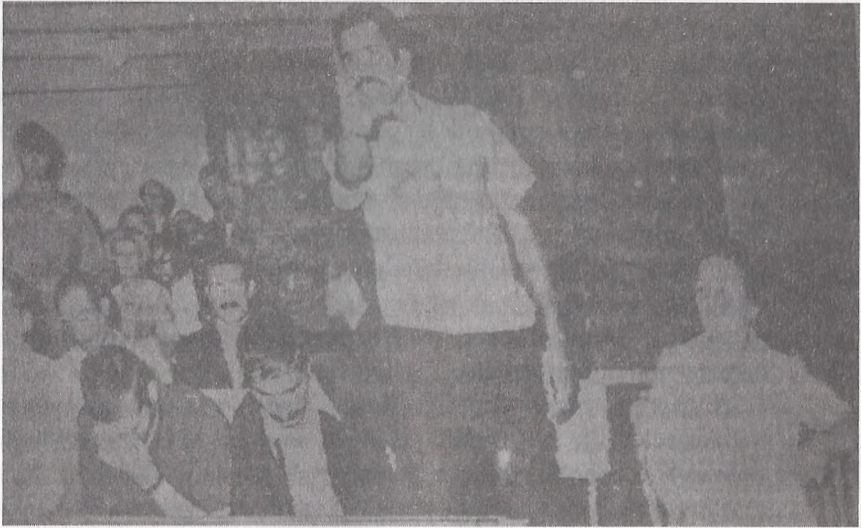
Duruşma yargıcı yarbay Ahmet Tetik “duruşmayı başlatıyorum” diyerek zabıt katibine yazdırmaya başlıyor.

“Duruşma icrası için tensip edilen belli gün ve saatte mahsus salonda toplanıldı.

Celse açıldı ve yoklama yapıldı. Sanıklardan İrfan Uçar hariç diğerlerinin hazır oldukları görüldü. Keza sanıklardan Sevim Onursal'ın gelmediği anlaşıldı. Sanık vekillerinden Mükerrer Erdoğan, Niyazi Ağırnash, Saffet Nesihi Bölükbaşı, Muvaffak Şeref, Halit Çelenk, Kamil Savaş, Sadık Akıncılar, Zeki Oruç Erel, Yusuf Selvi ve Öden Timurkaynak'ın geldikleri görülmekle yerlerine alındılar...”

Duruşma hakimi Ahmet Tetik sizlere dönerek 353 sayılı Askeri ceza yargılama yasası uyarınca mahkeme heyetini tek tek tanıtacağını ve sizlerden mahkeme heyetine güveninizin olup olmadığını soracağını söylüyor.

Kürsüde yer alan mahkeme heyetini tanıtıyor size. Ve güveniniz olup olmadığını soruyor heyete:

Ayağa kalkıyorsun, elini heyete doğru uzatıp “mahkemeye itimatım yoktur, böyle bir mahkemenin önünde bulunmaktan utanç duyuyorum. Az önce mahkeme kapısında dipçiklendik, hiç müdahale etmediniz, yetmezmiş gibi önünüzde de saldırıya uğradık” diyorsun. Heyettekilerin yüzleri bembeyaz oluyor.

Hüseyin kalkıyor aynı şekilde “mahkemeye güvenim yoktur. Sıkıyönetim mahkemelerini yargı organı olarak kabul etmiyorum” diyor.

Yusuf “mahkeme heyetine itimatım yoktur, sebeplerini avukatım izah edecektir” diyor.

Bu arada söz alan Halit Bey, “mahkemenin kuruluşu hakkında bazı itirazlarımız vardır. Bunları az sonra yazılı olarak arzedeceğiz” diyor. Dipçik darbesi ile yüzü kanlar içinde kalan Metin de “mahkemeye güvenim yoktur, yaralandım, kafamın sarılmasını isterim” şeklinde yanıtlıyor soruyu. Semih Orcan ise soruya “sıkıyönetim mahkemelerine güvenim yoktur, bu mekanizmaya güvenmiyorum, 8 gün nezarette kaldım işkenceye tabi tutuldum” diye cevap veriyor. Mehmet Asal da aynı şekilde “Kayseri’de 6 saat işkence altında kaldım, ayrıca Elbistan’da işkence ettiler. Bu bakımdan müesseseye güvenmiyorum” diyor.

Mustafa Yalçın, Recep Sakın, Mehmet Nakipoğlu, Atilla Keskin, Ahmet Erdoğan, Ercan Öztürk, Osman Arkış, Metin Güngörmüş, Mustafa Çubuk, Hacı Tonak, Cemal Özdoğan, Mete Ertekin’de aynı şekilde “sıkıyönetim mahkemelerinin bağımsız olmadığını, yargı organı olarak kabul edilemeyeceğini” belirterek mahkemeye güvenlerinin olmadığını dile getiriyorlar.

Kor kapıda yaşanan saldırılar nedeniyle mahkemeye güveninin olmadığını söylüyor. Bu arada duruşma salonuna Sevim Onursal geliyor. Senin yanına bir sandalye konuluyor ve o sandalyeye oturuyor.

Sevim, İbrahim Seven ve Necmettin Baca mahkeme heyetine itirazlarının bulunmadığını söylüyorlar.

Sizlerden sonra avukatınız Halit Çelenk söz alıyor. Sıkıyönetim mahkemelerinin oluşturuluş tarzının anayasaya aykırı olduğunu belirtiyor. “Sıkıyönetim mahkemelerine atanan hakimlerin ahlak, seviye ve seciyelerinden başka bir güvenlikleri yoktur. Bu hakimlerin her an görevden alınmaları mümkündür. Sıkıyönetim mahkemeleri bu yüzden bağımsız değildir. Biz bir mahkemenin tam ba-

ğımsız olmasının lüzumunu duyduğumuz için bu konunun üzerinde duruyoruz. Burada bulunan sanıklar da suçlarını sıkıyönetim ilanından çok önce işlemişlerdir. Anayasaya aykırılık iddiasının ciddi bulunarak konunun Anayasa Mahkemesine götürülmesi yerinde olacaktır” diyor. Bu konuda avukatlar olarak hazırlamış oldukları ortak dilekçeyi okuyacağını ve mahkemeye sunacağını belirtiyor.

“Askeri mahkemeler yargı bağımsızlığına aykırıdır:

Anayasamız, 7. maddesinde: “Yargı yetkisi, Türk milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılır” denilmektedir. Yani yargı yetkisinin serbestçe kullanılabilmesi için mahkemelerin bağımsızlığı ve hâkim teminatı esastır. Mahkemelerin bağımsızlığı şu hükümlerle sağlanmaktadır: Yargı organı, faaliyetinde ne yasama ve ne de yürütme organlarından emir ve talimat alamaz. Yargı organlarına genelge gönderilemez, tavsiye ve telkinde bulunulamaz. (Anayasa madde :132/3.) Demek ki, mahkemelerin bağımsızlığı için, onun siyasal iktidarın doğrudan doğruya veya dolaylı her türlü baskısından, etkisinden uzak olması zorunludur.

“Askerî hâkimler ve askerî savcılar” hakkındaki 357 sayılı yasa, askerî hâkimlere anayasanın öngördüğü bu güvenceyi sağlamış, sağlayabilmiş midir? Bu yasaya göre atanan hâkimlerden kurulu bir mahkeme “bağımsız” bir mahkeme niteliği kazanabilir mi? Bizce bu yasaya göre kurulmuş bir mahkeme hâkimlerinin, siyasal iktidar baskısından masun kalabilmeleri için ahlâk ve seciyelerinden başka bir güvenceleri bulunmamaktadır.

1 Nolu Sıkıyönetim Mahkemesinin kuruluşu anayasamızın 32 nci maddesiyle kabul edilen “tabii hakim” esasına da aykırı bulunmaktadır. Sözü geçen maddede şöyle denilmektedir:

“Hiç kimse, tabii hakiminden başka bir merci önüne çıkarılamaz. Bir kimseyi tabii hakiminden başka bir merci önüne çıkarma sonucunu doğuran yargı yetkisine sahip olağanüstü merciler kurulamaz. Burada yargılama konusu yapılan olaylar sıkıyönetimden çok önce gerçekleşmiştir. O nedenle sanıkların sonradan kurulan sıkıyönetim mahkemesinde yargılanmaları açıkca tabi hakim ilkesine aykırıdır.”

Askeri Mahkemelerin kuruluşu Anayasa’da düzenlenmiş bulunan yargı bağımsızlığı ve tabi hakim ilkelerine aykırıdır.

Anayasaya bu aykırılık, heyetinizin bağımsız bir mahkeme niteliğinde bulunmadığı kanısını uyandırır. Mahkemeniz, kendisinin

Anayasaya uygun olarak kurulmuş bağımsız bir mahkeme olup, olmadığı hakkındaki iddiayı karara bağlamak zorundadır. Bu nedenle, mahkemeniz, konuyu Anayasa Mahkemesine göndermeye yetkili ve görevlidir. Anayasaya aykırılık iddiamızın Anayasa Mahkemesine iletilmesine karar verilmesini saygılarımızla dileriz.”

Halit Çelenk dilekçeyi okuyor, okuduğu bu dilekçede avukatlar Muvaffak Şeref, Niyazi Ağırnaslı, Sadık Akıncılar, Yusuf Selvi, Kamil Savaş ve Zeki Oruç Erel’in de imzaları bulunduğunu belirtiyor. Bu arada avukat sıralarında oturan Mükerrerem Erdoğan ile Özden Timurkaynak da dilekçede belirtilen görüşlere katıldıklarını belirtiyorlar.

Mahkeme dilekçeyi ve güvensizlik beyanlarını değerlendirmek üzere oturuma ara verme kararı alıyor.

Mahkeme heyetinin dışarı çıkmak üzere ayağa kalktığı sırada sen de ayağa kalkıyorsun. Ve Ali Elverdi’ye bakarak “mahkemeye girerken dipçiklendiğimizi söyledik. Bakın arkadaşımız Metin Yıldırımtürk başından yaralı. Yaralarının sarılıp tedavi edilmesini istiyorum heyetinizden” diyorsun. Pek alıştıkları bir usul değil bu adamların. Önce şaşıyorlar. Sonra duruşma hakimi görevli subaya Metin’in kafasının sarılmasını işaret ediyor. Heyet çıkıyor. Askerler Metin’i götürüyor.

Heyet bir saatten önce dönmüyor. Bu konuşmak, sohbet etmek için iyi bir fırsat. İzleyici sıralarında bulunan babana, diğer tanıklara el sallıyorsun. Sevim’le merhabalaşıyorsun, nasıl olduğunu soruyorsun. Suçluluk duygusuyla karışık garip duygular içerisinde Sevim’e karşı. Gülümsüyor, iyi olduğunu söylüyor ve sonra arkasında oturan Kor’la konuşmaya dalıyor. Ayağa kalkıyorsunuz. Birer sigara yakıyorsunuz. Başınızda askerler. Yusuf, Metin’in kafasına dipçikle vuran üstegmene yaptığını beğeniyor musun diye çıkışıyor. Metin başı sarılmış olarak geliyor salona.

Mahkeme heyeti de salona dönüp yerini alıyor. Duruşma kaldığı yerden devam ediyor. Duruşma hakimi Ahmet Tetik sizlerin ve avukatlarınızın yaptığı itirazların karara bağlandığını bildiriyor. Sıkıyönetim mahkemelerinin yargıç bağımsızlığına, tabi hakim ilkesine uygun bulunduğunu, Anayasaya aykırı bir durumun söz konusu olmadığını bu nedenle geçersiz sayılan itirazların oy birliği ile reddedildiğini açıklıyor.

Ve sonra kimlik tesbitine geçiliyor.

Deniz Gezmiş, Cemal oğlu, 1947 doğumlu, Erzurum Ilıca Nahiyesi Özlük Köyü nüfusuna kayıtlı, İstanbul Selimiye Harem İskelesi sokak Karlık Apt. No. 9'da oturur, Hukuk Fakültesi son sınıf öğrencisi.

Yusuf Aslan, Beşir oğlu, 1947 doğumlu, Çekerek İlçesi Kuşsaray köyü nüfusuna kayıtlı, Ankara ODTÜ yurtlarında kalır. ODTÜ fizik bölümü ikinci sınıf talebesi.

Hüseyin İnan, Hıdır oğlu, 1949 doğumlu. Kayseri Sarız İlçesi Bahçeli Mah. nüfusuna kayıtlı, aynı yerde oturur, ODTÜ İdari İlimler 1. sınıftan ayrılma.

Mehmet Nakipoğlu, Mehmet Ali oğlu 1947 doğumlu, Elbistan Köprübaşı Mah. nüfusuna kayıtlı, aynı yerde oturur, Erzurum Atatürk Üniversitesi Ziraat Fak, 2 nci sınıf öğrencisi.

Mustafa Yalçın, Rıfat oğlu, 1950 doğumlu, İzmir nüfusuna kayıtlı, İzmir Asansörüstü 311.

sokak, No. 20'de oturur, ODTÜ Elektrik Bölümü 2. sınıf öğrencisi iken ayrılma.

Recep Sakın, Hasan oğlu, 1948 doğumlu. Bursa Kemalpaşa İlçesi Karaoğlan Köyü nüfusuna kayıtlı, Ankara Demirlibahçe Şafaktepe ikinci bölge 135'de oturur. Ankara Fen Fak. Kimya Bölümü 3. sınıf öğrencisi.

Metin Yıldırım Türk, İman oğlu, 1944 doğumlu, Kars Ortakapı Mah. Ordu Cad. Çıkmaz sokak No. 5/A'da nüfusa kayıtlı, aynı yerde oturur. Çiftçi, İlkokul mezunu.

Atilla Keskin, Safter oğlu. 1945 doğumlu. Afyon Medli Mah. nüfusuna kayıtlı, aynı yer Fakı Paşa Mah. Sahabeler sokak No. 10'da oturur. ODTÜ İdari İlimler son sınıf öğrencisi.

Ahmet Erdoğan, Ethem oğlu, 1947 doğumlu, Cihanbeyli Yeşilöz Mah. nüfusuna kayıtlı, aynı yerde oturur, ODTÜ Matematik Bölümü 2. sınıf öğrencisi,

Ercan Öztürk, İbrahim oğlu. 1948 doğumlu, Kayseri Develi İlçesi İbrahim Ağa Mah. nüfusuna kayıtlı, Ankara Aşağı Ayrancı Meneviş sokak No. 31/7'de oturur. ODTÜ İnşaat Bölümü son sınıf öğrencisi.

Osman Arkış, Mehmet oğlu, 1951 doğumlu, Bursa Orhangazi İlçesi Teke Mah. nüfusuna kayıtlı, İstanbul İcadiye Mah. Hacı Bakkal sokak Derya Apt. Daire 5'de (Kuzguncuk) oturur. ODTÜ Fizik Bölümü 1. sınıf öğrencisi.

Metin Güngörmüş, Kemal oğlu 1951 doğumlu, Tunceli Fat Nahiyesi Putik Köyü nüfusuna kayıtlı Ankara Aktaş Mah.. oturur, Elâzığ Devlet Müh. Mimarlık Akademisi Makine Bölümü öğrencisi.

Semih Orcan, Süleyman oğlu, 1951 doğumlu, İstanbul Beylerbeyi Köprüce yolu No. 17/3'de oturur, Fatih nüfusunda kayıtlı, O.D.T.Ü. Makine Bölümü 2. sınıf öğrencisi.

Mehmet Asal, Fikret oğlu. 1951 doğumlu Antalya Akseki İlçesi İbradı Nahiyesi nüfusuna kayıt lı, Ankara Sıhhiye Cihan sokak No. 31/17 de oturur, ODTÜ Makine Bölümü 1 nci sınıf öğrencisi.

Mustafa Çubuk, Alibey oğlu, 1949 doğumlu, Malatya Akçadağ İlçesi Bölüklü Köyü nüfusuna kayıtlı, aynı yerde oturur, Lise son sınıf öğrencisi.

Hacı Tonak, Hüseyin oğlu. 1951 doğumlu, Malatya Akçadağ İlçesi İkinciler Kköyü nüfusuna kayıtlı, aynı yerde oturur, çiftçi ortaokul mezunu.

Hüseyin Cemal Özdoğan, Mehmet Ali oğlu, 1951 doğumlu, Malatya Akçadağ İlçesi, Tirecik Darıca Köyü nüfusuna kayıtlı, aynı yerde oturur, ortaokul mezunu.

Mete Ertekin, Celâlettin oğlu. 1947 doğumlu, Bursa nüfusuna kayıtlı, Ankara Bahçelievler 17 nci sokak No. 86/2 de oturur, ODTÜ Kimya Bölümü 1. sınıftan terk.

Kor Koçalak, Hilmi oğlu, 1941 doğumlu. Bursa nüfusuna kayıtlı, Ankara Bülbülderesi No. 16/2 de oturur, Lise mezunu Grafik ressamı.

Sevim Onursal, Bahri kızı, 1926 doğumlu, Kadıköy nüfusuna kayıtlı, Kavaklıdere Rıza Şah Pehlevi Mah. İlbank Koop. C Blok No. 64 de oturur.

İbrahim Seven, Esmer oğlu, 1948 doğumlu, Midyat Şihlar Mah. nüfusuna kayıtlı, Ankara Sümer sokak No. 21/3'de oturur. ODTÜ İnşaat Bölümü ikinci sınıftan terk.

Necmettin Baca, Bayram oğlu, 1947 doğumlu, Keban İlçesi Aşağı Çakmak Köyü nüfusuna kayıtlı, aynı yerde oturur, Atatürk Üniversitesi Tıp Fak. 2. sınıf öğrencisi.

Kimlik tespiti sırasında kimlik bilgilerini verdikten sonra mahkeme ne iş yaptığınızı soruyor. Daha önce de yaptığın üzere bu soruya sen "profesyonel devrimciyim!.." karşılığını veriyorsun.

Diğer arkadaşların da mesleklerini “devrimci!”, “emperyalizme karşı savaşçı!”, “Marksist-Leninistim!” şeklinde belirtiyorlar. Hakim hiç tepki vermeden cevaplarınızı olduğu gibi tutanağa yazdırıyor.

Sonra da hakkında tutuklama kararı bulunmayan Atilla Keskin'in tutuklanmasına karar verildiğini belirterek öğleden sonra devam etmek üzere duruşmaya ara veriyor. Heyetle birlikte avukatlarınız ve izleyiciler de salondan çıkartılıyor.

Sizi salondan çıkartmıyorlar. Ekmek arası köfte ve ayrandan oluşan kumanyalar dağıtılıyor. Siz de muhabbete devam ediyorsunuz.

Öğleden sonra saat 14.30'da duruşmaya yeniden başlanıyor.

Duruşma hakimi Ahmet Tetik Mustafa Yalçın'er'e bir rahatsızlığı olması halinde dışarı çıkabileceğini söyledikten sonra söz ve dava dosyasını iddianamenin okunması için Askeri Savcı Binbaşı Keramet'in Çelebi'ye veriyor.

Savcı 20 gün önce sizlere tebliğ edilen ve neredeyse her satırını ezberlemiş olduğunuz iddianamesini okumaya başlıyor:

“27 Mayıs 1960 Türk tarihinde yeni bir dönemeçtir. DP kapatılmış onun mirasına konmak isteyen yeni partiler doğmuştu. AP, nisbî temsil esaslarına rağmen, tek başına iktidar olarak parlamento'ya geliyordu. İhtilâl yapanları suçlamalar, Anayasa'yı değiştirerek DP mahkûmlarının affına matuf tasavvurlar ana programlarında yer alıyor, himayesinde bulundukları Anayasa müesseselerini yadırgıyorlardı. Yine din istismarcılığı, yine enflasyonist politika, yine seçim kazanmak için türlü kurnazlıklar sürüyor, devletin ana kuruluşları ile hükümet politikası muvazi yürütüleliyordu.

27 Mayıs'ı doğuran kuvvetlerden biri üniversite ve yüksek okullar gençliği idi. Gençliğin tamamı hükümete karşı idi. Saldırısız, silâhsız gösterileri, devrin iktidarını rahatsız ediyordu. İktidar sahipleri silâhlı devlet zabıtasını gençlik üzerine saldırtıyor, devletle gençliği karşı karşıya getirerek polisin itibarını zedeliyordu. Bundan ders alan ve ters yönde değerlendiren o zaman iktidar edenlerinden birinin bu zaman iktidar edenlerine tavsiyesi kulaktan kulağa fısıldanıyordu: Gençliği bölünüz! Gerçekte bir oyun oynanıyor, öğrenciler iki kampa ayrılarak birbirleri ile kıyasıya vuruşuyorlardı. Yetkililer korkaklık, kurnazlık içinde seyirci kalıyorlar, yine söylentilere göre bir gruba yardımcı oluyorlardı. İlk ilercisi ve

devrimci yönüyle temayüz eden grup, hükümete karşı idi. Hükümete karşı diğer güçlerden destek gördükleri için diğer gruptan daha çok seslerini yükseltebiliyorlardı.

Anadolu halâ aç, halâ kaynaklar tahrik edilemiyor, halâ fırsat eşitliği verilemiyor, halâ miri miranlıktan kalma mütegalibe ve bir günde milyonlar vuranlar, mağara halkı ile aynı yurt yanında yanyana yaşıyordu. Pahalılık yine başı boş gidiyor, karşılıklı saygı tarihe karışıyor, az çalışıp çok kazanan kişiler ülkesi oluyorduk. Halkın yarı nisbeti aydınlanmak şöyle dursun, okuyup yazmayı bile öğrenememişti. İdareciler yine “nurlu ufuklar” nutuklarıyla karın doyurmaya devam ediyorlardı.

27 Mayıs başka gruplar da doğuruyordu. Bu gruplardan biri, Türkiye'nin, kökü karanlıklara dalmış komünist grubu idi. Bu grup saklılıktan yavaş yavaş su yüzüne çıkıyor, artık ortamı müsait görüyordu. Kuzu postuna bürünmüş, kurt, meydanlarda rahatça kovalamaca oynuyordu saf dillerde.

İşlerini kolaylaştıran başka bir grup daha vardı ki, bu bütün ilerici güçleri komünizm kisvesi altında göstermek isteyen gerici gruptu. Bir kısım kimseler ileriye “sol” geriye “sağ” damgasını vuruyordu. Oysa sağda ve solda gericiler vardı. Sağda ve solda günün adamları vardı. Nihayet sağ ve sol deyimleri menşesine aykırı mihraplara oturtulan birer sembol haline getirilmişti. Kendilerine ilerici diyen komünist grup Marx ve Lenin devrimciliğini, Carlos Marighella usulünü benimsemişlerdi. Bu tarz devrimci olmyanların tamamı onların nazarında gerici idi.

Türkiye'de zamanın getirdiği çirkin politikacılar, muhteris politikacılar, çıkarıcılar ve utanmaz adamlar vardı. Herbiri ayrı yönde faaliyet gösterirken iktidar gayesinde birleşiyorlar, onu elde edebilmek için başvurmadıkları şekil kalmıyordu. Hükümet edenleri devirmek yerine devleti devirmek, iktidarı vasıta olmaktan çıkarıp gaye edinmekte birleşiyorlardı. İktidar hırsına kapılanlar, bu güçlere hizmet ediyorlar, değerler sübjektif olarak ele alınıyor, kişisel görüşler üstün kılınmak isteniyordu.

Öğrenci hareketleri başladı, Üniversiteler işlemez hale geldi, öğretim üyeleri sınıflardan kovulup, fakir milletin kanı pahasına devletçe elde edilen kürsüleri yakılıp tahrib edildiği zaman bu hareketlerin masum olduğunu haykıranlar, hareket silahlara dönüştü-

ğünde uyanıyorlardı. Halbuki gençler o günkü ve bu günkü fiilleri arasında bir fark olmadığı görüşüne sahiptiler.

Anayasa sosyal adaleti gerçekleştirci ilkeler koyarken, yürütme erkinden iş bekliyordu. Seneler geçtiği halde ileri bir adım atılmamış, yine kısır politika çekişmeleri, rejim münakaşaları sürüp gidiyordu.

Başka ağızlar, köylüyü ağanın toprağını işgale teşvik ediyor “doğa kanunları” ndan bahisle, bu kanunun hükmünü icra edeceğini bir tabîî hukuk alimi edasıyla savunuyorlardı.

Devlet radyolarından, devletin temel nizamlarına aykırılık arzeden konuşmaları açık oturumlar yayınlanıyor, yine bu radyodan, devlet kuvvetlerinden kaçan kişilerle röportajlar yapılarak yayınlanıyordu. Devlet müessesesi devlete karşıydı.

Üniversite özerkliği öğrenci yurtlarına teşmil ediliyor, polis suçluyu takiben yurtlara bile giremiyor, yurtlarda öğrencilikle ilgisi olmayan kişiler aylarca ve hatta senelerce kalabiliyorlardı.

Bazı öğretim üyeleri branşları ile ilgili olmayan komünist kitapları okutup öğrenciyi bu kitaplardan sigaya çekiyorlardı.

Münevver geçinen kimseler, vatan, millet, Cumhuriyet kelimelerini nutuk sözcüğü olarak nitelendiriyorlar, konuşma ve yazılarında bu kelimeleri kullananlar alay mevzuu oluyorlardı.

Yeni Anayasa'mız, işçi haklarının yine işçiler tarafından aranmasını temin edici ortamı hazırlayınca, işçiler kanunî örgütlerine kavuşmuşlardı. İyi niyetli hareketlerinin dışardan tahrik edildiğini

bilahare anlıyabilecek kadar uyanıklık gösteren işçi kuruluşları içerisinde sızma çabaları olmuş ve bu çabalar etkisiz kalmıştır.

Türk köylüsü cahildir, Türk köylüsü barınaksızdır, Türk köylüsü fakir ve açtır ama, uyanıktır, akidelerine bağlı, benliğine düşkündür. İzah olunan şartlar ve ortam içerisinde su yüzüne çıkan Marxst - Leninistler ve politika çıkarıcıları ittifak haline geldiler. Köyde ve işçi arasındaki faaliyetleri akim kaldı. Ne var ki gerçekten idealist ve sadece milletin ve yurdunun istikbalini düşünen öğrenci kuruluşlarının içerisinde öyle rahat nüfuz ettiler ki, öğrenciler bunların gayelerini ve kendilerinin maşa yapılmak istenildiğini ne his ne de kabul ettiler. Menşesinde masum öğrenciler rahatlıkla birer profesyonel devrimci, Marxist - Leninist olduklarını söylüyorlardı. “Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi, yaşasın tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye” derken silâhlarla demokratik nizam getirilemeyeceğini, süngülerin üstünde oturulamıyacağını, istedikleri proleter diktatoryası ile çelişkiye düştüklerini bilmiyorlardı.

Yeni bir fikir daha ortaya atılıyordu: Etnik yönden bütünlük arzeden Türk Milleti, bölünmek isteniyordu. İktisaden geri kalmışlığımızı bu yönden de istismar ediyorlar, Türkiye’de Halklar bulunduğunu rahatlıkla söylüyorlardı. Çok eski devirlerde, devlet ricali ve ulemanın köylü ve cahillere “Türk” dedikleri gibi Türklük anlaşıldıktan sonra, aslen Oğuz boylarından olduğu ilim otoritelerince kabul edilmiş ve Fars dili tesiri altında kalmış bir kısım vatandaşlarımıza “Kürt” denilerek hakir görülmüştü. Adeta onlar kendilerinin ayrı bir etnik grup olduklarına inandırılmışlardı.

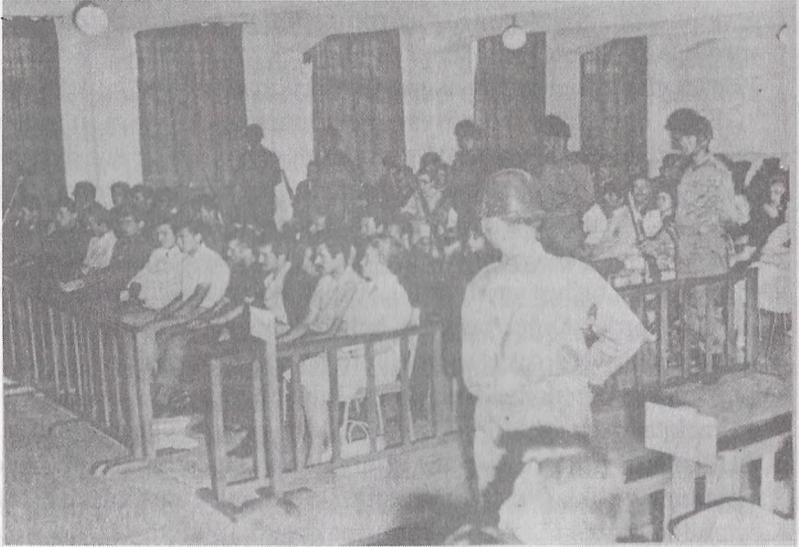
Teşkilatlanma: Ötedenberi; Üniversitelerde, öğrencilerin bir takım ilişkilerini düzenlemek ve işlemlerini yürütmek üzere kurulmuş öğrenci dernekleri vardı. Bunların dışında diğer kuruluşlara alışılmamıştı. Öğrenci derneklerinin üstündeki birlik ve federasyonlar da mevcuttu. Federasyonların politikaya kaymaları mevzii ve kişisel kalmaktan ileriye gitmez, doktriner görüşler, hele kanun dışı davranışlar bu kuruluşlardan beklenemezdi. Önce SBF’de “Fikir Kulübü” adında bir dernek kuruluyor, önceleri rağbet görmemekle beraber zamanla ve yavaş yavaş bütün yüksek öğretim kuruluşlarına sığıyordu. Gelişikçe kendilerine faaliyet sahası aramaya başlayan kulübün idarecileri birleşerek Fikir Kulüpleri Federasyonunu kuruyorlar, Ekim 1969’da toplanan kurultaylarında isim ve

tüzük değişikliği yapıyorlardı. Yeni isim Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu, kısaca Dev-Genç'ti. Yeni tüzüğün ikinci maddesinde, hedefe varmak için eylem öngörülmüştü. 3. maddesinde, "Federasyona bağlı dernekler sosyalizmin bilimini eylem kılavuzu edinen üyelere oluşur" ibaresi vardır. Aynı maddeye göre, Federasyona, güdülen amacı benimseyen öğrenci kuruluşları dışında, sosyalist işçi ve köylülerin kurduğu dernekler de katılabilirdi. Böylece faaliyet alanı genişledi ve bilimsel sosyalizm yani Marksizm ana prensip edinildi. İdarecilerin örnek gösterdikleri önderler Marx, Engels, Lenin, Mao, Che Guevara, Castro gibi kimselerdi. Türk Solu, İşçi-Köylü, Proleter Devrimci Aydınlik gibi gazetelerde, Aydınlik Sosyalist Dergi ve İleri gibi dergilerde maruf komünist kişilerin yanında öğrencilerden bazılarının da yazıları sık sık görülür oldu. Komünist önderlerin resimleri baş köşelerde yer alıyordu. Adı geçen gazete ve dergiler hakkında Ankara C. Savcılığınca açılan davaların sayısının yüzü aşkın olduğu bilinmektedir.

Fikir özgürlüğü ve sosyalizm yönünden Anayasa'yı paravan yapanlar, önceleri Atatürkçü geçinirken onun fikir ve şahsiyetini de küçük görmeye başladılar. Sadece Mustafa Kemal tarafını benimsiyorlardı. Atatürk bu soyadını aldıktan sonra burjuvalaşmıştı.

Komünist ilkelerini yayan kitap ve broşürler bol bol tercüme ediliyor, bastırılıp yayılıyordu. Bu kitaplar gençlerin eğitiminde kullanılıyordu. Diğer taraftan belirli kimselere, belirli konularda konferanslar verdiriyorlar, bu konferansları heyecanla takip ediyorlardı. Artık öğrenciler kendilerini bilinçlenmiş sayıyorlar, eyleme geçmek zamanı geldiğine kani bulunuyorlardı. Teorik safha tamamlanmış geçiş dönemine girmişlerdi. Hedefleri birdi. Ancak metodta ayrılıklar başgösteriyordu. Bu zaman zarfında bir takım eylemler sürmekte, fikirler çarpışmakta idi. Yürüyüşler, boykotlar, işgaller, tahripler, sağ-sol çatışmalar, işçi mitinglerine ve müstahsil mitinglerine katılma ve mitingleri teşvik ve gayeye yöneltme, silah kullanma, molotof kokteyli dinamit ve bomba patlatma olayları birbirini kovalıyordu. Bir taraftan da devrimlerini tahakkuk ettirmek için ikinci merhalenin başlama noktasında anlaşıyorlardı. Birbirlerini suçluyorlar, lider seçme ve etnik grupları istismar konusunda münakaşalar sürüp gidiyordu. İkinci merhale için eğitim ve para noksanlıkları vardı. Filistin'de ve ODTÜ'nün geniş arazisinde öğretim üyeleri ve idarecilerin gözleri önünde eğitim noksan-

lıklarını gideriyorlardı. Ancak yeterli mali kaynak bulamamışlardı. Bunun için de soygunlar ve fidyeler imdada yetişti. Artık her devrimci erkek bir Soso, Komo, Guevera, her devrimci kadın bir Pilar, bir Krupskaya idi. Leninleri pusuda bekliyor. Plekhanovları eserlerini seyreliyordu. Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu örgütü ikinci kademeye geçmiş, şehirlerde başlattığı eylemleri kırlara intikal ettirmiş, kırdan şehire bir idari sistem kurmuştu. Örgütün üyeleri profesyonel devrimci idi. Hücrelenmeler başlamış, ilişkiler devam ediyordu. THKO ismindeki örgüt mensuplarından fiilleri aşağıda gösterilecek olan grup, DEV-GENÇ'ten bir parçadır. Türk Halk Kurtuluş Cephesi örgütüne doğru atılmış bir adımdır. Cephe faaliyetleri de yurt dışında hissedilmiş, her grup eylem, münferit dava konusu yapılmıştır.

Örgütlenme: Polis Ankara içinde sıkı arama işlerine girişmiş suç failleri genellikle tanınmıştır. Artık şehirde barınamayacaklarını anlayan sanıklar, 1969 dan itibaren Malatya dağlarında kamp kurarak kır gerillası hareketine ordan başlamaya kararlıydılar. 1971 yılı başından itibaren de Akçadağ – Elbistan yörelerindeki dağlarda karargah kurma hazırlıklarına başlamışlardır. Nisan ayında silahlanmış olarak yirmi kişi civarında kuvvet yığınağı yapmışlardır. Şimdilik yetecek miktarda parayı da temin etmişler. Mustafa Yalçınar'ı silah temin etmekle görevlendirmişlerdir.

Sinan Cemgil Amerikalı dört çavuşu bırakıp kaçtıktan sonra arkadaşlarına katılmış ve bu gurubun liderliğine ele almıştır.

İsmi üzerinde önemle durulmayan Alpaslan Özdoğan, şehirle kır arasındaki irtibatı sağlamaktadır. Mustafa Yalçın'la birlikte arkadaşlarını gruplar halinde dağdaki yerleşme merkezlerine intikal ettirmekte, mahalli halktan destek aramaktadırlar. Nitekim, çeşitli vesilelerle o civara gidip mahalli halkla temas kurmuşlar, yardım gördükleri kişiler olmuş, aralarına Teslim Töre, Hacı Tonak, Mustafa Çubuk gibi kimseleri katmayı başarmışlardır. Bilhassa, haşhaş ekimini yasaklayan hükümet kararını protesto için 1970 yılı Eylül'ünde Malatya'da yapılan protesto mitingi çok işlerine yaramış, muhit edinmelerine yardımcı olmuştur. Esasen içlerinden bazıları o bölgenin çocuklarıdır. Gittikçe sayılarını çoğaltmak ve silahlı teca-vüzlerini sürdürmek kararındadırlar. Kendi aralarında, tam bir örgüt ve iş bölümü esaslarına uygun hareket etmektedirler. Yargılama sistemi, artçı-öncü birlikleri kurdukları anlaşılmaktadır. Örgütün ismi Türkiye Halk Kuruluş Ordusu'dur.

Kır Gerilla faaliyetinin başlaması: Sanıklarla onların zihniyetinde olanlara göre devrimci ve karşı devrimci güçler vardır. Devrimci güçler; şehir ve köy proleteryası, şehirlerin ve köylerin yarı proleter unsurları, yoksul köylüler, şehir ve köy burjuvazisi, asker sivil aydın zümredir. Karşı devrimci güçler; Emperyalizm, işbirlikçi sermaye ve feodal mütegalibe üçlüsüdür. Karşı devrimcileri yok etmedikçe istedikleri ve "Gerçekten Demokrasi" ismini verdikleri rejimin kurulması mümkün değildir. Şehirlerde ve kırlarda faaliyetleri ayrı görüşlere dayanmaktadır. Bu izah olunan faaliyetleri şehirlerde münhasır kalmayıp kırlarda devam etmektedir. Ara vermek gereksiz ve ilkelerine aykırıdır. Bu nedenlerledir ki, 1969 içerisinde planladıkları kır gerillası hareketlerini, 1971'deki sıklaşan şehir eylemleriyle birlikte yürütmek, kuvvet merkezlerini halin icaplarına göre birinden diğerine kaydırmak esasını benimsemişler, kır gerillasının örgütlenmesi için de Akçadağ, Nurhak ve Elbistan dağlarını seçmişlerdi.

Mustafa Çubuk, Hacı Tonak, Hüseyin Cemal Özdoğan ve Teslim Töre gibi karargah kuracakları yöre halkından bazı kimselerle, daha önceki eylemlerinden bazıları vesilesi ile tanışan Kadir Manga, Osman Arkış, Cengiz Baltacı gibi şahıslar bölgede yerleşmede güçlük çekmemişlerdir. Esasen Alpaslan Özdoğan, Mustafa

Yalçiner, Hüseyin İnân ve Sinan Cemgil bölgeyi tanımışlar, Tuncer Sümer ve Atilla Keskin isimindeki şahıslar da Besni, Malatya, Elbistan civarında bulunmuşlardır. T. İş Bankası Emek Şubesi soygununda elde edilen paralardan bir kısmı, soyguncuların ihtiyaçlarına sarfedilmiş, mütebakisi ise, Mustafa Yalçiner Alpaslan Özdoğan vasıtasıyla dağ karargahına gönderilmiştir. Evvelce mevcut silahları, büyük tip ve çaptaki otomotik tabancalardan ibaret bulunan sanıklar burada Piyade tüfekleri ile teçhiz olunmuşlardır. Bölgeye ilk gelenlerden Mustafa Yalçiner, Ahmet Erdoğan, Kadir Manga ve Atilla Keskin Akçadağ Bölüklü Köyünden olan Mustafa Çubuk ve aynı yer halkından Teslim Töre'nin yardımcılarıyla teçhizat ve silahlarını Ilıcak Tepedeki mağaraya taşımışlardır.

1971 Ocak ayında başlayan yerleşme faaliyeti, 16.3.1971 tarihinden sonra daha hareketlenmiştir. Ocak ayında Tuncay Sümer'le Osman Arkış, Besni'de buluşarak dağ karargahına intikal etmişler, Mehmet Asal, Fevzi Bal, Osman Bahadır, Metin Güngörmüş, Ankara'ya gelerek Mustafa Yalçiner'le birlikte 2 Nisan'da Ankara'dan ayrılmışlardır. Şehir soygunlarına fiilen katılan Sinan Cemgil 8 Mart'tan sonra aralarına katılmıştır. Metin Yıldırım Türk babasına ait piyade tüfeğini alarak Cengiz Baltacı'nın refakatinde 4 Nisan günü dağ karargahına gelmiştir. Daha aralarında bulunan ve takip edilmekte olan şahıslar dahil kendi ifadelerine göre 22 kişilik bir topluluk meydana getirmişlerdir. Topluluğun lideri Sinan Cemgil'dir. Yiyeceklerini civar halktan temin etmektedirler. Halktan bazı kişiler sanıklara bilerek veya bilmeyerek yardımcı olmaktadır. Silah ve cephanelerini kaçakçılardan temin etmektedirler. Şehirlerle irtibatları devam etmekte ve şehirlerden bol para gelmektedir. Sanıklardan yakalananların üzerinde oldukça çok para bulunmuştur. Oysa hiçbir meşru gelirleri yoktur. T. İş Bankası Emek Şubesi soygunundan elde edilen 124 bin lira, yakalanma süresine kadar geçen devrede kalabalık bir gurubun yiyecek, giyecek gibi ihtiyaç ve silah gibi çarpışma vasıtalarına yetecek miktarda değildir. Bu itibarla sanıkların başka kaynaklardan da beslendiği neticesine varmak mümkündür.

16 Mart 1971 tarihinde yeterli kadroyu kurduğuna kanaat getiren grup, dağda gerilla eğitimleri yapmaya başlamış, Mustafa Yalçiner tarafından judo talimlerine tabi tutulmuşlardır. Kendi aralarında örgütlenmişler, öncü, artçı ana kuvvet bölümlerine ay-

rılmışlardır. Her bölümün bir sorumlusu, bazılarının takma isimleri vardır. Taşımakta oldukları silahlar ve kişilerin görevleri rumuzlarla ifade edilmektedir. Mustafa Yalçiner gerilla ceridesi tutmaktadır.

THKO'nun bu ilk örgütü artık eyleme geçmek zamanının geldiğine kanaat getirerek Karahan geçidi civarındaki Amerikan Radar üssünü uçurmak üzere yola çıkmışlardır. Yola çıkanlar gurubun tamamı olmamakla beraber kaç kişiden meydana geldiği de kesinlikle tesbit edilememiştir. Diğerleri de gruplaşarak soygunlar yapmak maksadiyle ayrı yönlere yayılmışlardır. 31.5.1971 tarihinde, saat 05:30 raddelerinde İnekli köyü civarında, Radar üssüne giden grup köylüler tarafından görülerek köy muhtar ve bekçisine haber verilmiştir. Bu zamana kadar dağlarda eşkıya bulunduğu halk arasında yayılmış olduğundan, yabancı şahıslara artık şüphe ile bakılmaktadır. Bekçi ve muhtar durumu jandarmaya bildirmiş, sanıklar istirahat halinde iken bastıran jandarma'nın ihtar çağrı ve ateşine rağmen teslim olmamışlar, mukabil ateşe başlayarak jandarma'nın teslim olmasını istemişlerdir. Karşılıklı ateş esnasında, sanıklardan Kadir Manga, Alpaslan Özdoğan ve Sinan Cemgil çeşitli yerlerinden yara alarak ölmüşler, Mustafa Yalçiner ağır yaralanmış, Hacı Tonak ise teslim olmuştur.

Çarpışma olayından sonra örgütün diğer mensupları yerlerinin keşfedilmesi nedeniyle silahlarını bulundukları yerde saklayarak dağılmaya, sükunet avdet edinceye kadar gizlendikten sonra birleşmeye karar vererek birbirlerinden ayrılıp ikili veya üçlü gruplar teşkil etmişlerdir. Bunlardan Mustafa Çubuk 9.6.1971 tarihinde yakalanmışlardır. Mehmet Asal ve Metin Yıldırım Türk 4.6.1971 tarihinde Kayseri'de bir kahvede, Ercan Öztürk, Semih Orcan ve Recep Sakın 4.6.1971 tarihinde bir hızar atölyesinde, Metin Güngörmüş ve Ahmet Erdoğan 6.6.1971 tarihinde Küçükcerit Köyü'nde, Osman Arkış 4.6.1971 tarihinde Elbistan'da Hüseyin Altın isimindeki terzinin evinde zabıta kuvvetleri tarafından yakalanmışlardır. Yakalanmalarında bilinçlendirmek, yani Marxist devrime hazırlamak istedikleri halk zabıtaya yardımcı olmuştur. Yakalananlar, silahlarını sakladıkları yerleri göstermişler, silahlar ve mermilerle, diğer eşyaları zaptolunmuştur. İnekli Köyü civarındaki müsademedede 1961 modeli bir otomatik tüfek, Mısır yapısı bir sten makinalı tabanca, iki 7,9 çaplı piyade tüfeği, bir tomson makinalı tabanca, bir tomson sten şarjörü, on adet dinamit kapsülü, 11 adet

el bombası pimi, 60 numaralı 163 adet mermi, 35 adet piyade tüfeği mermisi, 524 adet sten mermisi ve bir adet dürbün ele geçirilmiştir. Listesi dosyada mevcut tamamı 47 kaleminden ibaret bu silah, cephane veeşyalar ölen sanıklara ve yaralı Mustafa Yalçiner'le yakalanan Hacı Tonak'a aittir. Hacı Tonak'ın üzerinde ayrıca iki adet beş yüz liralık olmak üzere bin lira para bulunmuştur. Kayseri'de yakalananlardan Metin Yıldırım Türk'ün gösterdiği yerden çıkarılan silah, mermi ve eşyalar Osman Arkış, Ercan Öztük, Semih Orcan, Recep Sakın, Mehmet Asal ve kendisine aittir. Bunlar arasında 6 adet P. Tüfeği, 2 adet sten makinalı tabanca, 1 adet tomson tipi makinalı tabanca, 1 adet taarruz el bombası, 15 adet patlamaya hazır dinamit, 841 adet sten mermisi, 257 adet P. Tüfeği mermisi, 2 adet pusula ve 1 adet Adıyaman Paftası (1/20.000 ölçekli) bulunmaktadır. Ayrıca bu altı kişinin üzerinde toplam 4.995 lira para çıkmıştır. Ahmet Erdoğan ve Metin Güngörmüş'ün eşyaları arasında, bir adet piyade tüfeği, bir adet tomson tipi makinalı tabanca, bir adet barabellüm tabanca yedi mermisiyle beraber, yedi adet sten şarjörü 224 adet sten mermisi, 64 adet P. Tüfeği mermisi, 12 adet patlamaya hazır dinamit, 1 adet Saimbeyli paftası çıkmış, üzerlerinde 1260 lira bulunmuştur. Ölen Kadir Manga'nın cebinde ise 1130 lira para olduğu anlaşılmıştır.”

42 sayfalık iddianamenin olayların eleştirisi başlığına kadar olan bölümünü savcı Kerametdin Çelebi yaklaşık bir saatte okuyor. Duruyor ve devamını yardımcısı Baki Tuğ'un okuyacağını söylüyor. Tuğ iddianameyi okumaya devam ediyor:

“Olayların eleştirisi:

Osmanlı İmparatorluğunun iktidarı sürdükçe etkin bir faaliyeti görülemiyen, ancak Simavnalı Şeyh Bedrettin'le biraz uğraşmayı gerektiren komünizm, Kurtuluş Savaşı Anadolusunda hissedilmiş ve fakat çabucak sindirilmiştir. Atatürk Türkiye'sinde sesini yükseltmek isteyen bir kaç kişi de susmak zorunda kalmıştır. 1960'lara gelinceye kadar, hüviyetlerini göstermeyenler, ya da belirli olup ta kışkırtmalarına müsamaha edilmeyenler, Anayasa'nın öngördüğü fikir özgürlüklerine sığınarak sosyal hakların hamisi ve sosyalist sıfatı ile tekrar su yüzüne çıkıyorlardı. Oysa toplum haklarının himayesi, kışkırtmalarla toplumu ayırıcı sınıflar sıralamakla, cılalı deyimlerle sağlanamazdı. Kademe kademe ilerlemeleri ürkeklik ve hoşgörülükle karşılanmaya devam ediliyor ve böylece gizli ağırları-

nı örüyorlardı. 12 Mart muhtırasını müteakip kurulan yeni hükümetin kesin vaadleri bu zümre üzerinde en hafifinden bir etki göstermemişti. Halklardan söz edilmeye devam ediliyor, mutlak surette Marxist-Leninist-Maocu bir rejim isteniyordu. Devlet kuruluşlarını ve Anayasa'yı kökünden ve zorla değiştirmeye kararlı idiler. Ne istiyordu Marx, neler diyordu Das Capital'de, bunların münakaşasını yapmıyacağız, hayatı boyunca 50'den fazla eser meydana getirip sırf ihtilâl temaları işleyen Lenin'den de bahsetmeyeceğiz. Ancak, mülkiyeti, sınıf hakimiyeti, aile yapıları ve diğer toplumsal yaşantı değişiklikleri, rejim değişikliği ile mümkündü. Yeni sınıf diktatoryası kurulacaktı ya, diktatör kim olacaktı? Yoksa, hak sahibi emekçiye ekmek verilmeyecek, bağımlı ve muhterisleri doyurmaya giden yeni bir rejim doğacaktı. Özgürlük uğruna özgürlük çığnenecekti. İşte misalleri dünya yüzeyinde ve istenilen devrim, inkılâp değil, ihtilâldi. Masum ve iyi niyetliler vaadlere aldanıyor, kuzu postuna sarılmış kurdu göremiyorlardı. Bu zümre liderlerinden bir kısmı, devletin de meşru adaletinden kaçarak köleleşiyorlar, Nazım Hikmet'in dramından ders almıyorlardı. Yurt yüzeyine yayılan ve masumiyetlerinden faydalanan gençler şehirlerde ve kırlarda silahla oynuyor, soygunlar, gasplar, adam kaldırmalar, bomba patlatmalar ve insan kurşunlamalarla meşgul oluyorlardı.

Ne istiyordu bu gençler? Sanıklardan Deniz Gezmiş ne diyor; "Biz, düzene karşı baş kaldırdık. Düşündüğümüz düzeni tahakkuk ettirmek için paraya ihtiyacımız var. Bunun için banka soymayı düşündük. Silâhı gerektiğinde polise, halka ve orduya karşı kullanırız." Diğer bir sanık Osman Arkış sloganlarını şöyle özetliyor; "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi, yaşasın tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye." Bu sanığa göre işçi ve köylünün temsilcisi bulunmayan bugünkü TBMM gerçek demokrasiye uygun kurulmamıştır. Başka biri, Metin Güngörmüş; "Bizimle birlikte giden subaylar yurtsever, diğerleri Amerikan işbirlikçileridir" sözlerini açıklıkla sarfedebiliyor. Bütün sanıklar, devrimci olduklarını, devrim anlayışlarının tahakkuku için silahlanmak gerektiğini, bu sebeple silâhlı mücadeleyi başlatmış olduklarını, bu mücadelenin ne zaman sonuçlanacağını kestirilemeyeceğini, artık mücadelenin ke-silemeyeceğini açıklıyorlar, işçi ve köylü arasına sızarak faaliyet sahalarını geliştirmek, genişletmek için yurdun çeşitli yer-

lerinde mitingler düzenleyip taraftar kazanmak istediklerini de gizlemiyorlar. Tütün, Haşhaş Fındık mitinglerini tahrik, fabrika işçilerini kanun dışı eylemlere teşvik ettikleri de sabittir. Mensub oldukları Dev-Genç yöneticilerinin fikirlerini olduğu gibi benimsemişlerdir. O yöneticiler öğrenciler arasındaki kıpırdanışın hemen başına geçilmesini, akademik nedenlerle başlayan harekete her zaman politik bir nitelik kazandıracaklarını hesaba katmışlardır. Yozgat - Kayadibi, Kütahya - Değirmenözü köyleri ile daha birçok köylerin içine girdiklerini, fabrikadan fabrikaya koştuklarını yine bu örgütün idarecilerinden işitebiliyoruz. “Atatürk gençliği bir çığ gibi” diyen akıl hocalarından birinin gençlik hakkındaki bu deyimini beğenmiyor, aslında bu gençliğin “Proleter devrimcilerinin öncülüğünde, proleter devrimci veya proleteryanın ideolojisine sempati duyan gençlikti” ahkâmını çıkarıyorlar. Atatürk’ü beğenmemekte, ona burjuva demektedirler. Esasen Atatürk adı sözlüklerinde hemen hemen hiç geçmez. O Mustafa Kemal’dir. Mustafa Kemâl iken padişaha baş kaldırması ve teşkilât kurması önemlidir. Hele kurtuluş savaşından sonra değersizdir. “Kemalizmle sosyalizm arasında aşılma duvarlar yoktur” diyenler bile bunlara göre birer revizyonist haindirler. Milli duygulardan, milli sanayiden, milli kuruluşlardan bahsederken “Türk halkları” deyimini kullanmak ve halkların varlığını isbatlamak gayreti içindedirler. Onlara göre Türkiye’de, Laz, Çerkes, Kürt, Süryani, Arap v.s. halkları vardır. Gençlik olayları sonsuzdur, ancak bu halkların sömürüden kurtulmasıyla bitebilir. 1970’lerde artık bu mücadelenin öncülüğünü bilinçli olarak yapabileceğine Dev-Genç yöneticileri kanıdırler. Üyeler de artık bilinçli olarak örgüt içinde görevlerini yapabileceklerine inanmışlardır.

Sanıklar Dev-Genç’ten bir gruptur. Örgütten kopmadan başka bir örgüt peşindedirler. Artık bu örgüt “Ordu” adıyla anılmaktadır: Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu. Artık mücadele ileri safhalara intikal etmiş, yersel ve bölgesel eylemler başlamış, cephe faaliyetleri için çalışmalar yapılmaktadır. Devleti idare edenlere karşı olanların tamamını devlet temelini yıkmaya matuf hareketlere taraftar ve kendilerini destekleyici sanmışlardır. Oysa Atatürk ilkelerine sadakati asıl gaye bilen Türk toplumu, ferdi ve toplumsal huzurunu Anayasa’nın teminatına bağlamışken bu huzuru bozmuşlardır. Kişi güvenliği, mülkiyet hakkı, egemenlik ilkeleri, milli bütünlük gibi

Anayasamızda açıkça yer alan hak ve ilkeleri yok etmek için cebri teşebbüse geçmişlerdir. Gaye silah zoru ile Marxist - Leninist bir rejim getirmektir. Bunun için de müesses nizamların yıkılması gerekir. Anayasa bunlar içerisinde. Anayasa, yine Anayasa'nın öngördüğü esaslara sadık kalınarak her zaman değiştirilebilir. Tamamen ortadan kaldırılmaya veya ana ilkelerinin değiştirilmesi için zor kullanılmaya teşebbüs suç niteliğinde görülerek bu kabil fiilleri icra edenler için TCK'nın 146. maddesi arz edilmiştir. Olaylar bölümünde sıralanan eylemlerden herbiri esasında tek suç niteliğinde gibi görülmekte ise de, müsaade edilmemiş bir örgütün mensuplarının münferit eylemlerinin gayeleriyle değerlendirilmeleri gerekir. Kast, ne banka soymak, ne araba çalmak ne de adam kaçırmaktır. Polise vurmak, sabotaj yapmak, jandarmayla çarpışmak da gaye değildir. Bu fiiller gerilla hareketinin birer eylemi, işlenmek istenen suçun icrai faaliyetleridir.

Sanıkların THKO Örgütü ve Dev-Genç üyeliği müşterek vasıftır. Bir kısmı Filistin'e giderek Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi'ne katılmış ve El Fetih gerilla örgütünde eğitim görmüşlerdir.

Yine müşterek vasıfları, profesyonel devrimcilik, Marxsızim-Leninizm'dir. Devrimcilik anlayışları F.Castro ve Che Guevera usulüdür, silahlanmaktadır. Küçük çaplı silah kullanmamaktadırlar. Silahları otomatiktir ve son safhada piyade tüfeğine dönüşmektedir. Patlayıcı maddeler de kullanılmaktadır.

Bir kısmı fakülte ve okulları ve hatta aileleri ile ilgileri kesilmiş, hiçbir hakları olmadığı halde SBF ve ODTÜ yurtlarında barınmaktadır. Bilhassa ODTÜ 2.Yurt binasındaki 201 ve 202 numaralı odaları hareket üssü haline getirmiştir.

Geçim kaynakları karanlıktır.

Kıra intikal ettikten sonra idare, kırdan şehire doğrudur.”

Baki Tuğ “sonuç ve talep” bölümünü okuyarak iddianameyi bitiriyor. Sonuç ve talep bölümünde “Anayasanın tamamını taşıyır, tebdil veyailgaya ve bu kanun ile müesses TBMM'yi ıskata ve vazifesini yapmaktan cebren men'e teşebbüs fiiline asli fail sıfatıyla katıldığını” iddiası ile başta sen olmak üzere Mustafa Yalçın, Recep Sakın, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, Mehmet Nakipoğlu, Metin Yıldırım, Atilla Keskin, Ahmet Erdoğan, Ercan Öztürk, Osman Arkış, Metin Güngörmüş, Semih Orcan, Mehmet Asal, Mustafa Çubuk, Hüseyin Cemal Özdoğan, Hacı

Tonak, İrfan Uçar, Kor Koçalak, Sevim Onursal ve Mete Ertekin'in TCK'nın 146/1. maddesi uyarınca idam cezasına çarptırılmanızı talep ediyor.

Savcılar iddianameyi okurken iddianamenin omurgasını oluşturan çelişik bir yaklaşım bir kez daha dikkatini çekiyor. İddianame Türkiye'de yaşanan sorunların sorumlusu olarak öncelikle Menderes'in Demokrat Parti iktidarını, arkasından da onun devamı olan Demirel'in Adalet Partisi iktidarını gösteriyor. Fakat daha sonra tüm yaşananların sorumluluğunu sizin üzerinize yıkıyor.

Bu yaklaşımın kabul edilebilir, anlaşılabilir bir yanı bulunmuyor.

İddianamenin okunmasından sonra duruşma hakimi Tetik yarın devam edilmek üzere duruşmayı bitiriyor.

17 Temmuz 1971 Cumartesi

Asker polis yine yolları tutmuş. Samsun asfaltı yine bir geçit töreni havasında. Veteriner Okulu'nun bahçesinde araçlardan indirildiğinizdeki grup halinde elleriniz birbirine kelepçeleniyor. Ve tek sıra halinde birbirinize kelepçeli olarak mahkeme binasına yürüyorsunuz.

Duruşma başlıyor. Duruşma hakimi sorgulara geçileceğini söylüyor. Bu sırada Niyazi Bey usule ilişkin söz alarak, "sanık beyanlarının zabıtlara gereğince geçmediğini, bu konuda gerekli hassasiyetin gösterilmesini" istiyor. Duruşma hakimi Tetik ise tutanakların tam tutulduğunu ileri sürerek bu talebi yerinde bulmadığını belirterek sorgulara geçileceğini söylüyor.

Sizlere ayrılan bölümün ön tarafına bir mikrofon konulmuş durumda. Mikrofondan konuşulacak, kayıt yapılıyor.

İlk olarak Recep'in sorgusuna başlanıyor:

"Anayasa Mahkemesinin önüne gitmesi lâzımgelen Sıkıyönetim Mahkemelerinde bu davanın görülmemesi gerektiği kanaatındayım. Verdiğim ifadede bazı düzeltmeler yapacağım. Ben banka soygununda bulunmadım, bu hususa dair ifadem yanlış oldu. Şehirdeki cereyan eden olayların hiçbirine katılmadım. Evvelki ifadelerim baskı altında alınmıştır. Bizi ifadelere getirirken, süngüler altında getiriliyorduk sekiz günde bir ifadem alındı, işkence edildi, bundan Savcının haberi olmayabilir, ancak duruşmaya geti-

rilirken dipçiklendik, ayrıca yanbaşıımızda duran üsteğmen de dün ögle arasında silahını bize doğrulttu” diyor.

Askeri Savcı Keramettin Çelebi Recep'in dipçiklendik sözlerinden çok rahatsız oluyor. Düünden beri bir şey söylemek isteyip de söyleyememenin sıkıntısı içerisinde konuşuyor:

"Dün, bu mahkeme salonunda sanıkları beklerken, bilgimiz ve görgümüz dışında aşağı katta cereyan eden disiplin olayından savcılığın nasıl haberi olabilir? Savcılık, sanıkların mahkemeye girerken gürültü çıkarıp çıkarmayacaklarını nereden bilebilir?" diye yanıtlıyor Recep'i.

Avukat Muvaffak Bey ise "mahkemenin içi ve dışını kül olarak mütalâa etmek gerekir" diyerek savcıya cevap veriyor.

Sorgu sırası Yusuf'a geliyor. Yusuf bir miting alanındaymış gibi konuşmaya başlıyor. Salondaki tüm gözler üzerine çevrilmiş durumda:

"İddianameyi ben dikkatle okudum, 42 sayfadan müteşekkildir.

Ancak, idamımızı isteyecek derecede bizi suçlayan iddianamenin 16, 17. sayfası bir kere tamamen siyasi partilerin çekişmeleri ve faaliyetleri ile ilgilidir. Tamamen politik düzeyde kalan bu sayfalardaki tahliller bile tam ve gerçekçi olmayıp yüzeyseldir.

Öte yandan hakkımızdaki iddialar da gerçeklikten uzaktır. Anayasayı cebren tadil, tağyir ve ortadan kaldırmaya teşebbüs iddiaları mevcuttur. Anayasanın tamam olarak tatbik edilmesini istemişizdir. Hatta bu konuda bir misal arzetmek istiyorum. 1968 veya 1969 yılları olacak tarihini kesin olarak hatırlamıyorum. Burada izin aldık Anayasaya saygı mitingi tertitledik. Bize o gün AP militanlarından milletvekili Hamit Fendoğlu başlarında olmak üzere saldırı-

lar oldu, 5-6 arkadaşımız başından yaralandı. Bu hadiseler emniyet kuvvetlerinin gözü önünde cereyan etti. Hatta saldırcılara yardımcı olmuşlardır. Anayasayı değiştirmek, tadil etmek, tağyir etmek gibi kasıtlı katiyen ilgimiz yoktur.

Bizim bu konudaki tek yazılı belgemiz bir bildiridir. Ve İddia Makamı tarafından da bu aleyhimize ikame edilen en büyük delildir. Bunu 42 sayfalık İddianamede üç cümle ile sayın iddia makamı geçiştirmiştir. Bildirimiz açıktır, şüpheden ve tereddüitten aridir.

Biz bildiride de umumi efkara arzettiğimiz gibi Türkiye'yi bugünkü koşullar altında bağımsız olarak kabul edemiyoruz. Ekonomik, askeri ve kültürel sahalarda bağımlıdır. Bir takım takyitler altında bulunmaktadır. İddianamede dahi bu husus açıkça belirtilmiştir. İkili anlaşmalar ki bunların bir kısmı Bakanlar Kurulundan dahi geçirilmemiştir.

Bizim eylemlerimize ve hedeflerimize yüce mahkeme dikkat ettiğinde, Türkiye İş Bankasıdır. Bugün Türkiye ekonomik yönden bağımlı kılan müesseselerin başında Türkiye İş Bankası gelmektedir.

Ayrıca hedefimiz Amerikalılar olmuştur. Bizim kaçırdığımız dört Amerikalının bulunduğu üsse hiçbir Türk Vatandaşı ve yetkilisi girememektedir. Subay da girememektedir. Bu hususta daha önce ifademi vermiştim.

Toplum Polisnin kurşunlanması da aynı sebepler tahtında vuku bulmuştur. Yirmiye yakın arkadaşımız öldürülmüştür. Failleri bulunamamıştır. Şimdi de Mahkeme huzurunda gayet açık ve samimi olarak ifademi vermekteyim. Eğer Anayasayı değiştirmek gibi bir kasıtlı hareket etseydik, bunu da bu şekilde açıkça ifade ederdik. Daha doğrusu kendim ifade ederdim. Biz delil olmadığı halde samimi olarak ikrarda bulunmuşuzdur. Toplum Polisnin kurşunlanmasında en ufak delil olmadığı halde bunu açıkça ikrardan çekinmedik. Kimler olduğunu da hangi arkadaşlarla bunu yaptığımızı da açıkça söyledim.

Bildiri öz itibariyle mütalaa edildiği takdirde Anayasanın çizdiği sınırlar içinde kalmaktadır. Hatta ve hatta 12 Mart Muhtırası ile de çelişmemektedir.

İddianamenin vasfını asla kabul etmiyorum, fiillerimiz ortadadır. Ayrıca bu konuda müdafaamızı yapacağız.

Banka soygununda Alpaslan Özdoğan'da bizimle beraberdi. Bankanın dışında bekliyordu. Bu zabıta da geçmemiş ilave edilsin.

Sevim Onursal'ın evinde de keza Alpaslan Özdoğan bulunuyordu. Bu hususta evvelki ifadelerim de yer almamış zapta geçsin. Zenci çavuşun kaçırılmasında da Alpaslan Özdoğan bizimle beraberdi, bu hususta da zapta geçilsin. Sevim Onursal'ın evinde Necmettin Baca yoktu, İbrahim Seven de bulunmuyordu. Necmettin Baca'yı ilk defa cezaevinde gördüm. İbrahim Seven evvelden beri arkadaşımıdır. Ancak Sevim Onursal'ın evinde görmedim, Sevim Onursal'ın Kor Koçalak'ın Mete Ertekin'in bu hadiselerle direkt ilişkisi yoktur. Sevim Onursal'ın evine ikinci günü gitmiştik. Kimse bizim Banka soyduğumuzdan şüphelenmiyordu. Sabahleyin geldiğimizde kendisi de inanmadı. Biz de kendisine bir şey söylemedik. Kor Koçalak'la ilişkimiz sadece saklanacak yer temini sebebiyledir. Mete Ertekin ise dört Amerikalının kaçırılmasına fiilen katılmamış olup, sadece boş bırakılan arabayı hadise yerinden uzaklaştırmada yardımcı olmuştur. Amerikalıları kaçırdıktan sonra götürüp saklandığımız Amaç Apartmanını ben tutmuştum. Sinan Cemgil'le beraberdik. İrfan Uçar'ı tanırım. Ancak bu hadiselere karışmadı arzettiğim gibi Amaç Apartmanını ben tuttum. Ben o gün Subay elbiseli idim. Üsteğmen rütbesi takmıştım. Mukavele imzaladık. Mukaveleyi Amaç Apartmanında imzaladık. Biz Ankara'dan ayrıldıktan sonra Elbistan yörelerine diğer arkadaşlarla buluşacağımız iddia ediliyor, bu iddia doğru değildir. Ankara'dan çıkışımızın sebebi barınamaz hale gelmemiz dolayısıyladır. Elazığ yöresinde bir köprü civarında Sinan Cemgil ile buluşacaktık. Ve Sinan Cemgil bizi Elazığ'ın doğusunda kendisinin bildiği bir köye yerleştirecekti. Yurtdışına kaçmayı kaçmayı asla düşünmedik. İfade bundan ibarettir." şeklinde sözlerini tamamladı.

Sorgu sırası sana geliyor. Mikrofonun başına geçiyorsun. Fakat mikrofonun boyu kısa kalıyor. Görevliler gelip ayarlıyorlar boyunu.

Sözlerine başlıyorsun.

İddianameyi bölüm bölüm ele alacağını belirtiyor ve sözlerinin aynen zapta geçmesini istiyorsun. İki haftadır iddianamenin üzerinde çalışıyorsunuz. Küçük kağıtlara aldığın bir çok not var. Bunları sol elinde tutuyorsun. Sağ elin açıklamalarına eşlik ediyor.

Zaman zaman notlara bakıyor, bazen de bir başlıktan yola çıkarak aklındakileri iki elini arkandan kavuşturarak heyete anlatıyorsun:

“Evveleminde İddianameye karşı diyeceklerim mevcuttur.

İddianame kelle istemek için hazırlanmıştır.

Yapılan tahliller yanlıştır, hatalıdır, değerlendirmeler keza isabetsizdir.

Yalnız biz varlığımızı hiç bir karşılık beklemeden esasen Türk Halkına armağan etmiş bulunuyoruz.

Ve Türk Halkları ve devletin bağımsızlığına armağan etmiş bulunmaktayız.

Bu sebeple ölümden çekinmiyoruz.

İddianamede yapılan değerlendirmeler arzettiğim gibi hatalıdır. 1908 tarihinden itibaren yapılan gelişme, isabetsiz tahlillere tabi tutulmuştur. Giriş kısmı muğlaktır. Açık değildir, bunun hangi manaya geldiğini anlayamadım, neyi kastettiği açık değildir. Eğer giriş kısmında korku, gaflet, kurnazlık ve ihtiras içinde bulunanlardan bizleri kastediyorsa, bu doğru değildir. Türkiye’de gaflet delalet ve hatta hıyanet içinde bulunanlar varsa, bunlar ancak Amerikan Emperyalizmi ile iş yapan çıkarıcılardır.

İddianame hukuk mantığından ari olarak hazırlanmıştır. Gelişmiş ülkelerin gençliği ile az gelişmiş ülkelerin gençliği terazinin aynı kefesine konmuştur. Ve kız erkek ilişkileri içki olayları toplum baskısından uzak bir yaşama isteği gibi değerlendirmeler vardır. Bunlar doğru değildir. Bizlerin tek özlemi tahsil sırasında bulunmamıza rağmen Türkiyenin bağımsızlığıdır. Biz hiçbir zaman bütün çabamıza rağmen Türkiyenin bağımsızlığını temin edemedik. Bu güne kadar da bu özlem içinde kaldık.

İddianamede bir hususa daha deyinmek istiyorum. 14 Mayıs 1950 tarihi bir dönüm olarak nitelendiriliyor. Ve aynen şöyle denmektedir. Ulusun tarihinde ilk defa seçimle iktidar değişikliği oluyor. Bu tarih bize göre Amerikan Emperyalizminin Türkiyede seçimle iktidara gelmesidir. Ve iddianame bundan sonraki kısımlarında bu hususu da belirtmektedir. İkili anlaşmalar kısmı bundan sonra yer almaktaydı ve bu hususu açıklığa kavuşturmaktadır. Türkiyenin madenleri, petrolü 1950 tarihinden sonra Amerikalılara peşkeş çekilmiştir. Kurtuluş savaşını da yerli yerine oturtmak gerekmektedir. Biz bilmekteyiz ki 50 sene evvel kurtuluş savaşını yapmak için Samsun’a çıkanlara İstanbul örfi idaresince ve mah-

kemelerinizce idam cezası verilmiştir. Ve yine bilmekteyiz ki Osmanlı İmparatorluğu yüzlerce generalinden ancak birkaç tanesi kurtuluş savaşıma iştirak etmiştir. Ve yine bilmekteyiz ki kurtuluş savaşı yapıldığı sırada İstanbul'da bulunanlar bunları yapanlara eşkiya demiştir.

Türkiyenin kurtuluş ve bağımsızlık savaşından ne şekilde bağımlı hale geldiğini de belirtmek gerekmektedir. 1922-1923 sıralarında Lozan müzakereleri sırasında İngilizler Türk Delegasyon Başkanı İsmet İnönü'ye bu hususu peşin olarak hatırlatmışlardır. Kurtuluş savaşı aydınların yönetiminde yapılmış savaştır. Fakat bu yönetime feodal mütegalibe ve eşraf iştirak etmiştir. Bu eşraf ve mütegalibe evvela İş Bankasına sızdı daha sonra da 1944-1945 yıllarında çiftçiyi topraklandırma kanunu hazırlıklarında bu tasarıya kesin cephe aldılar. Bunlar Adnan Menderes, Refik Koraltan ve Demokrat Partiyi kuran kimselerdir. Böylece 1950 tarihine gelindi ve 1950 tarihinde Amerikan emperyalizmi iktidara geldi. Olaylar bundan sonra bildiğimiz gibi gelişti, olaylar cereyan etti. Demokrat iktidar 27 Mayıs 1960'da tarihe gömüldü. Demokrat parti gitti bunun gitmesi ile tellaklar değişmedi. Hamam aynı, bu defa yanlış oldu. 27 Mayıs'ı kastetmiyorum, bundan sonrasını kastediyorum. Hamam aynı fakat bu defa da tellaklar değişti. Amerika bu dönemde imdada yetişip İnönü'yü düşürdü. Demirel'i iktidara getirdi.

Öğrenci hareketlerine gelince, iddianamede öğrenci hareketlerinin başlangıç tarihi 1968 olarak belirtilmektedir. Bu tarih yanlıştır. Türkiye'de öğrenci olayları 50-60 senedir eksik olmamıştır. Sultanhamit'in Tıbbiye talebelerini Saray Burnu'ndan denize attığı tarihten itibaren öğrenci hareketleri Türkiye'de devam edegelmiştir. 1908'i hazırlayan hareketler ileriye dönük hareketlerdir. Vagonli'yi tahrip eden gençler ilerci gençlerdir. İkinci dünya savaşı sırasında, Faşizme hayır diyen gençler ilerci gençlerdir. Ve 28 Nisan 1960 tarihinde özgürlük savaşı veren gençlerdir. İlerici gençlerdir.

Anayasaya bağlılık mitingini de bizler yaptık. O günün mitinginde iktidarın kiralık adamlarından ve polisinden dayak yiyen de gene bizlerdik.

1968 senesine gelince üniversiteler öğrenciler tarafından işgal edildi. İşgalleri gayet meşru idi ve kürsü ağaları dahi bu işgallerin haklılığını hiçbir zaman inkar edemedi. Ve 1968 de umumi efkar

ve herkes öğrenci isteklerinin kabul edileceğini beyan ediyordu, herkes bu kanaatta idi. Aradan üç sene geçti, bu üç sene içerisinde o zamanki isteklerin tahakkuku istikametinde en ufak bir kırır-danma olmadı. Aynı yılın temmuz ayında Amerikan Filosuna karşı gösteri yapanlardan Vedat Demircioğlu polis tarafından hunharca öldürüldü. Bundan sonra olayları sizler de biliyorsunuz. İktidarın kiralık kuvvetleri ve polisi hunharca devrimcilerin üzerine saldırdı. Yirmiye yakın devrimci öldürüldü. Bunların hiç birinin katili bulunamadı. Polis karakolları işkencehane yerine getirildi. Hiçbir savcı buna karşı çıkmadı. İddianamede bir gerçek tahrif edilmek isteniyor, bu hususu da belirtmek ve düzeltmek isterim. Fikir özgürlüğünü ve Anayasayı paravan yapanlar önceleri Atatürkçü geçinirken, onun fikir ve şahsiyetini de küçük görmeye başladılar şeklinde ve sadece Mustafa Kemal tarafını beğeniyorlardı şeklinde bir cümle mevcuttu. Bunu kesin olarak reddediyorum, asla kabul etmiyorum. Diğer yurtseverler de bunu kabul etmez bu kasten tahrif edilmek isteniyor, gerçekler örtülmek isteniyor. Bu cümle art niyetle hazırlanmıştır. Bu memlekette Mustafa Kemal'e gerçekten sahip çıkanlar varsa onlar da bizleriz. Onun istiklali tam prensibini ve ideali tam yanlış zabta geçti onun istiklali tam Türkiye idealini yalnızca biz devam ettiriyoruz.

İddianamede bizim Anayasayı cebren ilgaya teşebbüs ettiğimiz ile sürülmektedir. Öteden beri arzetmiş olduğum gibi, bu ülkede Anayasayı en fazla savunanlar bizleriz. Anayasayı ihlal edenlerse ortadadır. Anayasanın uygulanmasını isteyen gene bizleriz. Anayasayı uygulamayan yavuz kimselerse hala ortadadır. Bile bile iddia makamı bizim Anayasayı ilgaya teşebbüs ettiğimizi ileri sürmektedir. İddia Makamı bizim vermekte olduğumuz bağımsızlık savaşına karşıdır. Türkiye Cumhuriyeti Anayasasına karşı, reformlara karşıdır. Ve bu nedenle bizim Anayasayı ilgaya teşebbüs ettiğimizi ileri sürmektedir. Çünkü Süleyman Demirel hala ortada gezmektedir. Kudreti yetiyorsa Süleyman Demirel hakkında aynı şekilde dava açsın, onlar 36 milyonluk ülkenin bütün yükünü 20 gencin üzerine yıkmaya alışmışlardır. Bizi bağımsız bir ülkenin çocukları olmaktan mahrum eden hepiniz dahil, sizlersiniz. Çünkü Amerika sizin döneminiz sırasında Türkiye'ye girdi ve hiç biriniz sesinizi çıkarmadınız. Ve Demokrat Parti iktidarına 10 yıl ses çıkarmadınız. Taki 38 yurtsever subay ses çıkarana kadar ve onları devirene ka-

dar. Ve bu gün aynı savcılar bu şahıslar hakkında da idam kararı istemektedirler. Süleyman Demirel'in anayasayı ihlaline ve despotizmine ve ülkeyi Amerikaya satmasına ses çıkarılmadı. Ve meydanlarda bunlara karşı bizler dövüşmek mecburiyetinde kaldık bizler kurşunlandık. Ve sonunda idam isteği ile buraya getirildik.

Dediğim gibi Türkiye'yi bu hale getiren eski yöneticilerin bütün suçları bize yüklenmek istenmektedir. Bütün eski idarecilerin suçu bize yükletilmek istenmektedir. Türkiye'nin bağımsızlığından başka hiçbir şey istemedik ve hayatımızı bu yola koyduk, varlığımızı Türkiye halkına armağan ettik. Bunun aksini iddia edenler vatan hainidir.

12 Mart muhtırası muvaffak olmasaydı, bizi itham eden makam onları da aynı şekilde itham ederdi, buna da kanaatim tamdır. 12 Mart muhtırası Anayasanın uygulanmadığını iddia etmektedir. Ve parlamentoyu açıkça suçlamaktadır.

Biz stratejik olarak düşüncelerimizi hiçbir zaman saklamayız. Hangi şartlar altında olursak olalım bunu açıkça söyleriz. Düşüncelerimizi mezara kadar götürürüz. Nasıl burada namluların ve dipçiklerin gölgesi altında konuşuyorsak, düşüncelerimizi her zaman açıkça ifade ederiz. Bizim Anayasayı ilgaya teşebbüs gibi bir kastımız bulunsaydı bunu da burada açıkça söylemekten çekinmezdik. Meclisi ıskat amacı gütmüş olsaydık. Bunu da söyledik, hatta gider Meclise de bombayı koyardık. Böyle bir amacımız olsaydı, bunu söyledik ve yapardık, daha evvel de belirtmiş olduğum gibi bizim böyle bir amacımız yoktur, tek yazılı belgede bildiride bu husus açıkça yoktur, tek yazılı belgede bildiride bu husus açıkça ortaya konmuştur.

Orada açıkça da anlatıldığı gibi bizim düşmanlarımız Amerikan emperyalizmi ve onun yerli işbirlikçileridir. Yine bildiride açıkladığımız gibi yerli işbirlikçiler hain patronlar yani emperyalizmle işbirliği yapan patronlar feodal mütegalibe yani bezirganlar, tefeciler, toprak ağaları ve diğer işbirlikçileri ve bizim bütün eylemlerimiz bu hedefe yönelmiş bulunmaktadır. Bunun dışında başka hedefimiz yoktur. Eylemlerimiz de savcının iddianamesini yalanlamaktadır.

Olaylara gelince bizim Ersin Bağtır isimli talebeyi dövdüğümüz iddiası kesinlikle doğru değildir. Bu isnadı kesin olarak kabul etmiyorum, doğru değildir. Vuku bulmamıştır. Kavaklıdere Ameri-

kan sefaretî önündeki nöbet bekleyen polis memurlarını kurşunladığımızı kabul ediyorum. Çünkü onlar her türlü işkenceyi Devrimci gençler üzerinde yapmaktan zevk alıyorlardı. Olaydan iki gün evvel de iki kişi ölmüştür. Nail Karaçam ve İlker Mansuroğlu isimli arkadaşlarımız öldürülmüştür. Bunların bir tanesi toplum polisi tarafından birisi sivil polisler tarafından öldürülmüştür. 1920'lerde İstanbul'da karakol teşkilatı M. Grubu hangi amaçla İngilizlere ve Osmanlı polislerine kurşun sıktıysa biz de o amaçla polislere kurşun sıktık. Olayı arkadaşım Yusuf Aslan anlattı, burada açıklamak istediğim husus öldürmek kastı yönündedir, öldürmek kastı ile ateş açmadım. Mesafe çok yakındı, iki metre kadar vardı, isteseydik bunları rahatça öldürebilirdik, ayaklarına ve kollarına ateş ettik, çok yakın mesafeden ateş ettik. Olayda her hangi bir tanık olmadığı halde bunu açıkça ikrar ettik.

Biz Türkiye İş Bankası Emek Şubesindeki 124 bin liraya el koyduk, bu doğrudur. Yalnızca 124 bin liraya el koyduk, bunu da kendi şahsımız için almadık, fakat kendi şahsı ve kardeşleri için 30 milyon lira çalanlar hala ellerini kollarını sallayarak ortada dolaşmaktadır. İş Bankasının mekanizmasını izah etmek istiyorum. İş Bankası bilindiği gibi her sene küçük cep defterleri dağıtır. Bu cep defterlerinin arka sayfası açıldığında, görülecektir ki İş Bankası Türkiyede yabancı sermaye ile iş yapan iş birliği halinde bulunan en büyük müessesedir. Nerede Türkiye halkını sömüren halkın zararına çalışan bir müessese varsa bunun altında muhakkak İş Bankası bulunmaktadır. Ve İş Bankasının bu marifetleri yeni değildir, ileri tarihlere uzanmaktadır. Demokrat Partiyi de iktidara getiren iş bankasıdır. 1936 tarihlerinde İsmet İnönü Meclis koridorlarında memleketi İş Bankasına soydurmayaçağız diye yanlış oldu hazineyi soydurmayaçağız diye bağırıyordu.

Birinci kurtuluş savaşı sırasında Kuvai milliyeciler İzmir Valisi Rahmi beyin oğlunu kaçırıp 50 bin altın almışlardır ve civardaki paralara el koymuşlardır. Biz de bunu yapmakta en az onlar kadar haklıyız tarih evvelce bunu yapanları nasıl temize çıkarmışsa bizi de temize çıkaracaktır. Buna da inanıyoruz.

Bu hadisede altı kişi bulunuyorduk. Yanlış oldu Banka soygununda beş kişi bulunuyorduk, ben Yusuf Arslan, Hüseyin İnan, Sinan Cemgil ve Alpaslan Özdoğan beraberdik. Arabayı Yusuf Arslan temin etti. İçeriye üç kişi beraber girdik, Sinan Cemgil, ben

ve Hüseyin İnan içeriye girdik. Paraları vezneden kimin aldığını şu anda hatırlamıyorum. Alpaslan Özdoğan dışarda kaldı, Yusuf Aslan arabada kaldı. Bu olaylar Yusuf Aslan'ın anlattığı gibidir.

Diğer olaylarda da Yusuf Aslan'ın ifadelerine aynen katılıyorum. Anlattığı şekilde cereyan etmiştir. Yalnız Sevim Onursal'ın evinde altı kişi bulunuyorduk Ben Hüseyin İnan, Sinan Cemgil, Yusuf Arslan, Alpaslan Özdoğan ve Kor Koçalak bulunuyordu. Fakat Kor Koçalak her hangi bir hadiseye karışmadı.

Burada polis memuru Cemal Şeker'in 170 lira parasını aldığım veya aldığımız iddia ediliyor. Bu husus doğru değildir, avukatın cebinde 10 bin lira para vardı alsaydık o parayı alırdık, biz kimlerin parasını alacağımızı gayet iyi biliyorduk. Bu gasp iddiaları yani polis memurunun parası ve avukat Mehmet Karaçalı'nın şapkasının alındığı iddiaları doğru değildir.

Kor Koçalak burada hadiselere karışmadı.

Balgat üssünden zenci Amerikalı Jimmy Finley'i kaçırdık bu da doğrudur, kabul ediyorum. Bu hadisede üsse girdik, Amerikan silahlarına el koymak istiyorduk, silah deposu olarak keşfettiğimiz depoya girdik, silahları bulamadık. Üssün içindeki Pieksin önünde Zenci Çavuş Jimmy Finley arabasında bulunuyordu, kendisini arabası ile beraber aldık üsden çıkardık. Yalnız kapıdan çıkarken bir olay oldu, kapıda nöbet bekleyen nöbetçiler silah çektiler, biz de kendilerini korkutmak maksadiyle ateş ettik ve bu suretle kapıdan çıktık, Jimmy Finley'i Orta Doğuya getirdik, ODTÜ 1 numaralı yurttan 201 numaralı odada bir gece misafir ettik ertesi gün serbest bıraktık. Kendisinden bilgi almak istedik o maksatla misafir ettik, daha sonra da serbest bıraktık. Bu hadisede de beş kişi idik, Alpaslan Özdoğan da bizimle beraberdi.

Atölyeler Şefi Nihat Çokyücenin arabasının kaçırılması ve kendisinin bağlanması hadisesiyle ilgim yoktur. Bu konuda bilgim de mevcut değildir. Nihat Çokyüce hadisesinde ise ben bulunmuyordum bildiğime göre Hüseyin İnan'la Sinan Cemgil ikisi beraberdi., diğer arkadaşlar bu işe karışmadılar. Bu hadisenin kararlaştırılması konusunda cevap vermiyorum.

Recep Sakın Jimmy Finley'i kaçırılması hadisesinde bizim yanımızda yoktu. Ben Yusuf Arslan Sinan Cemgil Hüseyin İnan ve Alpaslan Özdoğan beşimiz beraberdik.

Dört Amerikalıyı ben Hüseyin, Yusuf ve Sinan Cemgil dördümüz kaçırdık, Mete Ertekin yalnız boş arabayı şehre getirdi, bize başkaca yardımı olmadı, kaçırılmada doğrudan doğruya bir ilgisi ve faaliyeti olmadı. Kendilerine 4 Mart 1967 tarihinde Amaç Apt. nı 3 No. lu Dairesine getirdik. Bildiğime göre daireyi Yusuf Arslan'la Sinan Cemgil tutmuşlardı. İrfan Uçar'ın bu olaylarla hiçbir ilgisi yoktur. Necmettin Baca ve İbrahim Seven'in Sevim Onursal'ın evindeki hadiselerle ilgisi yoktur. Amaç Apt. da bildiri-yi biz kaleme aldık, Bildiri-yi Hüseyin İnan dağıtacak-tı. Kendisi o zaman deşifre olmamıştı. O maksatla bildiri-yi o dağıtacak-tı. Müddet geçtikten sonra verdiğimiz kararı uygulamadık, Amerikalıların serbest bırakılmasında Sinan Cemgil de bizimle beraberdi. Biz Amerikalılara acımış serbest bırakmış-tır. Sinan da aramızdaydı, sonradan dağıldık. Sinan Cemgil Nurhak dağlarında yaralandı, silah kullanamaz haldeyken kasti olarak öldürüldü, Alpaslan ve Kadir de aynı şekilde öldürüldü, Mustafa Yalçın-er iki aydır hastanede yatmaktadır. Şans eseri kurtulmuştur. Apt. dan çıkarken Yusuf, Sinan ben üçümüz beraberdik, sonradan dağıldık. Hüseyin İnan bizden daha evvel ayrıldı.

Yusuf'la beraber temin ettiğimiz motosikletle güç şartlar altında Şarkışla'ya gittik. Maksadımızı Yusuf Aslan anlattı bir köprü civarında buluşacaktık. Sinan bizi bir köye yerleştirecekti. Biz Şarkışlada teşhis edildik ancak burada isteseydik bizi teşhis edenleri silah kullanamaz hale getirirdik. Fakat bunu asla yapmadık, bu yola baş vurmadık. Arkamızı döndüğümüz sırada, bu yola baş vurmduğumuz kimseler tarafından ateş açıldı, arkadan açılan ateşle Yusuf Arslan yaralandı.

İddianamede yeralan başçavuşun hanımının kasti olarak vurulduğu iddiası doğru değildir: Ben kapının kilidine ateş ettim, o sırada hanımın eli tokmakta olduğundan yaralanmış, ben kendisini görmedim.

Bunun dışında olaylar iddianamede yazıldığı şekilde cereyan etti.

İddianamede geçen ve bana atfedilen bir cümleyi kabul etmiyorum. Ben silahımı halka orduya karşı kullanmadım, ancak vatan hainlerine karşı kullanmak maksadiyle taşıdım ve halka ve orduya karşı kullanırım şeklinde beyanda bulunmadım. Silahlarımızı vatan

hainlerine çeviririz bunlarında da kimler olduğunu başlangıçta arzettim.

Polisteki ve Cumhuriyet Savcılığındaki ifadelerimi kabul etmiyorum, Askeri Savcıya da ifade vermemiştim.

İddianamede Marksist Leninist düzen kurmak istediğimiz iddiaları yer almaktadır. Bunlara da değinmek istiyorum. Bu iddiayı Marksizmin ve Leninizmin cahili olan kimseler ortaya atabilir. Marksizm ve Leninizm her şeyden evvel bir dünya görüşüdür ve bir metoddur. Ve gerçeğe varmak için kullanılan diyalektik mantığı kullanan bir metoddur. Marksist ve Leninist metod içinde bulunduğu şartları tahlil eder değerlendirir, o şartlara göre değerlendirme yapar. Durum böyle iken Marksist Leninist düzen kurulacağı ve kuracağımız iddiası bunun iyi bilinmemesinden doğmaktadır.

Profesyonel devrimci olmak bir suç unsuru olarak ileri sürülmektedir. Bu da bir cehalet örneğidir. Bu konuların iyi bilinmemesinden ileri gelmektedir. Profesyonel devrimci bugünün Türkiye'sinde kendini hayatı boyunca Türkiye'nin bağımsızlığına adanmış kimsedir. Birinci suçumuz iddia makamına göre hayatımızı boşu boşuna Türkiye'nin bağımsızlığına adanmış olmamızdır.

İkincisi Dev-Genç üyesi olmakla suçlanıyorum, aramızda Dev-Genç üyesi olmayan arkadaşlar mevcuttur. Dev-Genç üyeliği bir suç değildir. Dev-Genç Sıkıyönetim kadar faaliyette bulunmuş legal bir örgüttür. Kanunen faaliyeti tahdit edilmemiş ve yasaklanmamıştır. Kanunların himayesinde olan ve faaliyetini kanunlara uygun olarak yürüten bir derneğe üye olmak hiçbir zaman suç teşkil etmez. Kaldı ki ben şahsen Dev-Genç üyesi değilim. Kanunların himayesinde olan ve faaliyet gösteren derneğe girmek suç değildir, bunu iddia makamının da bilmesi gerekirdi.

Marksizm Leninizm konusuna gelince daha evvelde bunun ne olduğunu belirttim ve açıkladım. Bu konuda daha fazla bilgi sahibi olmak isteyenler Türkiye Cumhuriyeti Anayasasını inceleyebilirler.

Burada üç tane suç unsuru ileri sürülüyor, üçünü de açıklamış bulunuyorum:

Birincisi varlığımızı Türkiye'nin bağımsızlığına armağan etmiş olmak,

İkincisi kanuni ve legal bir örgütün üyesi olmak, kaldı ki çoğunluk bu derneğin mensubu değildir,

Üçüncüsü ise doğru olmayan bir takım bilgilere müsteniden itham edilmek ve Recai Galip Okadan'ın kitaplarından derlenmiş Marksist Leninist düzen kurmak istemekle itham ediliyoruz.

Bu iddiaların hiç birisi varit değildir. İddialar ortadadır. Mesnetsizdir, bu iddialarla idamımız istenmektedir.

Ayrıca iddianamede Türkiye halkının bir takım etnik gruplardan teşekkül ettiği iddiaları ve bunu bizim yaptığımız, ortaya attığımız ithamları mevcut bulunmamaktadır.

Birinci Türkiye Büyük Millet Meclisi kararında ve Misaki Millide şu vardır: Misaki Milli sınırları içinde iki kardeş kavim, Türk ve Kürt kavmi yaşamaktadır. Birinci Türkiye Büyük Millet Meclisinin kararı böyledir. Bölücülük olarak kabul edildiği takdirde Birinci Türkiye Millet Meclisi ve Mustafa Kemal'i de bölücü olarak kabul etmek gerekir. Bu iki kardeş unsur Birinci kurtuluş savaşını müştereken başarmışlardır. Güney cephesinde omuz omuza savaşmışlardır. Bu ikisine birden biz Türkiye halkı diyoruz ve bu iki kardeş unsur ikinci bağımsızlık savaşını da müştereken başaracaklardır. Asıl bölücüler bu gerçeği kabul etmeyenlerdir.

Ayrıca memleketin huzurunu bizim bozduğumuz iddia ediliyor. Memleketin huzurunu kimlerin bozduğu ortadadır. Ve kimler 30 milyon çalmıştır. Kimler devlet hazinesini kardeşlerine peşkeş çekmiştir. Anayasayı uygulamamıştır. Bunlar ortada iken bilinirken bunlardan bahsedilmeyip, memleketin huzurunu bozduğumuz iddiaları değersiz ve mesnetsizdir.

Bizim kişi güvenliği mülkiyet hakkını, egemenlik ilkelerini, milli bütünlüğü bozmak için harekete geçtiğimiz iddiaları vardır. Kişi güvenliğini ihlal edenler kimlerdir. Bunu evvela tesbit etmek gerekir. Karakollarda işkence gören bizler olduk, meydanlarda kurşunlanan gene bizler olduk. Bakanların emri ile hapishanelere atılan bizler olduk. Buna rağmen kişi güvenliğini bozan olmakla, itham ediyoruz. Yukarıda anlatılanlar asıl kişi güvenliğini bozanlar ise serbestçe meydanlarda dolaşmaktadır.

Mülkiyet hakkını ortadan kaldıracığımız iddia ediliyor. Bizatihi anayasa mülkiyet hakkını toplum yararına kısıtlamıştır. Mutlak mülkiyet hakkı tanımamıştır. Elli köye sahip bir toprak ağasını anayasamız kabul etmemiştir.

Egemenlik ilkelerine karşı çıkmakla itham edilmekteyiz. Asıl egemenlik ilkelerine karşı çıkanlar halkın sırtından geçinenlerdir.

Ayrıca Milli bütünlüğe karşı çıkmakla da suçlanıyoruz. 101 tane Amerikan üssünün bulunduğu ülkede, bizim milli bütünlüğü bozmak istemekle itham edilmemiz gülünç olmaktadır. 35 milyon metre kare vatan toprağı işgal altında iken bizim milli bütünlüğü bozmakla suçlanmamız gülünçtür. Mustafa Kemal sağ olsaydı bugün çok şaşırırdı.

İddianame baştan beri arzettiğim gibi sırf kelle istemek maksadıyla hazırlanmıştır. Şeklen de hukuk mantığından mahrumdur. Hukuki kıymetten ve değerden mahrumdur. 21 yılın hesabını 21 gençten sormak maksadıyla ve suçluların telaşı içerisinde hazırlanmış bir iddianamedir. Ben şunu iddia ediyorum ki hareketimiz tamamen Anayasal bir harekettir.

Anayasanın başlangıç ilkesinde belirtilen ulusun zulme karşı direnme hakkını kullandık.

Bu sebeple haklı olduğuna inanıyorum. Halen de bu inancı taşıyorum.

Türkiye'nin bağımsızlığından başka bir şey istemedim.

Ve bu sebeple Amerikan emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı mücadele verdik.

Bundan dolayı ölümden korkmuyoruz.

Onu ancak işbirlikçiler düşünsün.

Ve ancak onlar kendi canının telaşına düşsün.

Ve ben 24 yaşımdayken kendimi Türkiye'nin bağımsızlığına armağan etmekten onur duyuyorum.

Bağımsızlık düşüncesini mezara kadar götüreceğiz" diyerek sözlerini bitiriyorsun.

Derin bir sessizlik oluyor. Duruşma başkanı başkaca kimsenin söz almasına fırsat vermeden duruşmanın 20 Temmuz tarihine ertelendiğini açıklayarak yargılamayı bitiriyor.

20 Temmuz 1971 Salı

Duruşma başlıyor. Söz sırası yine sende. Emniyette, savcılıkta ve sıkıyönetim savcılığında vermiş olduğun ifadeler ayrı ayrı okunarak bir diyeceğin olup olmadığı soruluyor.

"Mahkeme önündeki verdiğim ifadelerden başka hiçbir ifade beni bağlamaz. Diğer ifadelerimi kabul etmiyorum. Askeri Savcılıkta söylediklerim yanlış anlaşılmış, biz o sırada hücrede idik. Gazete kitap ve mektup verilmiyordu. En tabii haklarımızdan mah-

rumduk. Böyle bir ortamda bir hukukçu olarak ifade alınmasını ciddi olarak kabul etmediğim içim ifade vermedim” diyorsun.

Savcılık makamından sözlerine bir diyeceği olup olmadığı soruluyor.

Savcı Çelebi söz alıyor ve

“Sanık geçen celsede sorgusu sırasında sorgu harici olarak iddianamenin eleştirisini yapmış bulunmaktadır. Kendisine göre bir takım neticeler çıkarmıştır. Netice itibarı ile iddianameyi beğenmediğini beyan etti. Bu olabilir, hatta olağandır, ancak sorgusu esnasında savunmaya kaçmış olması karşısında mahkemenin müsamaha göstermiş olmasını da onun adaletine inancımız itibarıyla takdirle karşılıyoruz. Şahsımıza karşı da bir takım küçültücü iftira mahiyetinde sözler sarfetti. Bunları makul karşılamıyoruz. Ancak, kendisini mazur görüyoruz. Savcı hiçbir zaman kelle istemez. Mahkeme de kelle almaz. Sanık fiilleri ile kellesini ipe uzatır, kanun da altındaki sandalyeyi çekerek kelleyi koparır. Biz sanık dedik, suçlu bile demedik, nezahetimizi bozmamaya da devam edeceğiz” diyor.

Savcıdan hemen sonra söz alan Muvaffak Bey: “ Sayın savcı bu günkü müdahalesi ile kendisi idamı somutlaştırarak müvekkillerimizi psikolojik baskı altında bırakmıştır. Bu ise, sorgunun selâmetle yürümesine de aykırıdır” diyerek savcıcıyı cevaplandırıyor.

Bu arada Hüseyin bir yanlış anlaşılmayı düzeltmek için söz istiyor ve “Deniz Gezmiş’in emniyet ifadesinde elde ettiğimiz silahı gerekirse halka orduya karşı da kullanırız şeklinde bir beyan yer alıyor. Ben kabul etmiyorum. Kendisinden bu husus tekrar sorulsun” diyor..

Sen Hüseyin’in uyarısının yerinde olduğunu söyleyerek “Ben de bu ifadeyi kullanmadım. Bu hususu kabul etmediğimi daha evvelce de söylemiştim. Ayrıca Emniyette alınan ifadede Tank lafı geçmektedir. Bu da ciddi bir şey değildir. Bunu da kabul etmiyorum ve biz silahımızı ancak Vatan hainlerine karşı kullanırız. Nitekim de kullandık.” diyerek konuyu açıklığa kavuşturuyorsun.

Sorgu sırası Hüseyin’e geliyor.

Hüseyin öncelikle daha önce Cumhuriyet Savcılığında ve Askeri savcılıkta alınan ifadelerinin okunmasını istiyor. Bunun üzerine parça parça bu ifadeler okunuyor:

Bunun üzerine Hüseyin:

“Alevi olmam dolayısıyla arkadaşlar arasında “Dede” takma adıyla çağırılırım. İşlemiş bulunduğumuz suçlar oldukça ağır cezalar gerektirmektedir ancak hiçbir surette TCK’nın 146.maddesine girmezler.

İfadelerde Rıfkı ismi geçmektedir. Bu aslında Alpaslan Özdoğan’dır. O zaman ismini yani gerçek ismini söylememiştim zira henüz sağdı ve yakalanmamıştı. Nihat Çokyüce’nin arabasını alma olayında da Sinan Cemgil değil, Alpaslan Özdoğan yanımda idi. Nihat Çokyüce’nin ifadesindeki teşhis kısımları da dikkate alınırsa, hadiseler yanımdaki şahsın Alpaslan Özdoğan olduğunu meydana çıkarır. İfadelerimin birinde Sosyalizm ihtilali, ayrıca halk ihtilalinden sonra kademe kademe proletarya diktatöryası ve dolayısıyla komünizme geçiş şeklinde beyanlar doğru değildir, bunları kabul etmiyorum. Yanlış zapta geçmiş. Ayrıca Muammer Aksoy’la pazarlık konusunda konuşmaya gittiğimde, gittiğim saat zabta yanlış geçmiş, 07.30 sıralarında gitmişim. İfadelerimin diğer kısımları doğrudur. Hadiselerin başladığında Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Sinan Cemgil’in isimleri emniyetçe biliniyordu. Alpaslan Özdoğan beraber olduğumuz halde henüz deşifre edilmemişti. Bu bakımdan onu gizledim ve bidayette Sinan Cemgil’in ismini verdim. Nasılsa Sinan Cemgil biliniyordu. Bu maksatla Sinan Cemgil’i söylemişim.

Ayrıca Sevim Onursal’ın evinde icra takibine gelen vazifeliler içeriye girdiklerinde Kor Koçalak tek başına idi, bilahare dışarı çıktı, arkasından ben, Yusuf ve Sevim Onursal evinden çıktık. Biz hep beraber evi terkettiğimizde adamlar daha bağlanmamıştı.

Ve yine dört Amerikalının kaçırılmasında Mete Ertekin’i ben çağırdım. Evvela Amerikalılar kaçırdıktan sonra bir kısmımız vasi-ta ile bir kısmımız da yaya olarak dönmeyi düşünüyorduk. Sonra-dan fikir değiştirdik. Yusuf başka bir araba buldu, o zaman bir arabayı Yusuf sürecek, başka arabayı da sürecek bir adam lazımdı. Bu maksatla ben Mete Ertekin’i götürdüm. Yolun kesilmesinde kendisi yoktu. Sadece boş olan arabayı (Amerikalıların) arabasını getirdi. Amerikalıları kaçırdığımızı hadise yerinde öğrendi” diyor.

Mustafa söz alarak “Filistin’e gidip silah getirmem maksadiyle ben Hüseyin İnan’dan 40 bin lira almadım. Bu husus tekrar sorul-sun” talebinde bulunuyor.

Mustafa’nın sözleri üzerine Hüseyin: ‘

“Banka soyulduktan sonra devamlı olarak para bende kalıyordu. Ben Sinan Cemgil’in isteği üzerine Alpaslan Özdoğan vasıtasıyla 40 bin lirayı Mustafa Yalçınar’a gönderdim. Fakat bu paranın Mustafa Yalçınar tarafından alınıp alınmadığını bilmediğim gibi, Yalçınar’ın Filistin’e gittiğini de kesinlikle bilmiyorum, fazla malumatım yoktur” diyerek duruma açıklık getiriyor.

Hüseyin savcılık ifadelerini düzelttikten sonra iddianamenin değerlendirilmesine geçiyor:

“İddianame politik yönü ağır basan bir iddianamedir.

Bu yüzden İddianamenin hazırlanışı, mahkemenin gelişim ve verilecek karar açısından politik ortamın büyük etkisi olduğuna inanıyoruz. Keza iddianamede çeşitli politik görüşler suçlanırken, aynı zamanda politik bir çizgi savunulmasıdır. İddianameyi dikkatlice incelediğimiz zaman, şunu görüyoruz. Asılsız ithamlarla objektif olmayan politik bir mantıkla ve Türkiye toplumunun gelişimini tesadüflere bağlamakla, şahıslarımıza karşı, art niyetle hareket edilmiş ve bu art niyet anlatacağım politik ortamın doğal sonucu olmuştur. İnancım odur ki, böyle bir davada kısmen de olsa, sıhhatli bir gelişmeye yönelmek için Türkiye’nin içinde bulunduğu ekonomik ve politik ortamı belirtmekte yarar vardır.

Bu günkü ortam asırlar öncesinden, bu yana gelen Osmanlı İmparatorluğu ve Cumhuriyet dönemi topluluğunun bu günkü halidir. Konuyu dağıtmamak bakımından, sadece milli mücadele dönemimizi ve günümüze kadar olan kısmını anlatmakla yetineceğim. Her ne kadar bunları savunmamda yapmam gerekmekte ise de, sorgunun yapılabilmesi ve Mahkemenin yapısının belirlenmesi için düşüncemin şimdiden açıklanmasında yarar görüyorum. İddianamenin 146/1 nci maddeden açılmış olması, İddia Makamının Türkiye Halk Kurtuluş Ordusunun ciddi bir güç olduğunu kabul etmesi demektir.

Ve şu anda 20 kişinin hukuken Anayasayı tağyir, tebdil ve ilga ya ve bu kanunla müesses Türkiye Büyük Millet Meclisini iskata cebren teşebbüsden, politik anlamı ile Vatan İhanetten yargılanması konunun politik bakımdan ciddiyetinin açık bir delilidir.

Onun için Cumhuriyet döneminin politik ve ekonomik yapısını anlaşılır hale getirdiğimizde, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusunun Gizli bir Örgüt olarak çıkışını anlamak ve hukuki temelini belirlemek daha kolay olacaktır.

Milli Mücadele Subay, Aydın, İşçi, Köylü, ittifakının omuz omuza vererek başardıkları bir mücadeledir. Bu dönemde yurdu istila eden düşman saflarındakiler, Padişah ve onun dayanağı toprak ağaları tüccar ve eşraflardır. Önceleri Milli Mücadeleye karşı olan ve düşmana yeşil ışık yakan bu güçler daha sonraları, halkımızın başarılarına ve ülkenin düşmanlardan temizleneceğine emin olduktan sonra, derhal saf değiştirmişler ve yurtsever kesilmişlerdir. Kurtuluş savaşı dönemine baktığımız zaman yurdumuzu dört bir yandan işgal eden düşman askerlerine bunların hoş geldiniz dediğini görürüz. Yunan ordusu İzmir'i işgal ettiği zaman tek başına hayatını ortaya koyarak karşı koyan ve silah kullanan Hasan Tahsin bu güçlerin gözünde vatan hainidir. Yurtseverlerin gözünde ise gerçek bir kahramandır. Bu da gösteriyor ki, vatan hainliği şartlara ve değişik güçlerin menfaatlarına göre değişen bir kavramdır. Kurtuluş savaşından sonra ağa, tüccar ve eşraf takımı padişah desteğinden yoksun kaldı. Düşmanlar yurttan yeni atıldığı için emperyalist devletlerden yardım alamadı. Ve varlığını korumak için yurtsever oldu. Ve meclise kadar sızdı. Bir taraftan gizli çalışarak, eski otokratik düzeni tekrar getirmeye çalışıyor, bir taraftan da meclise ağırlığını koyarak reformları engellemeye çalışıyordu. Padişahlık kalktı fakat bunların toplum içindeki kökeni yok edilemedi. Eski güçleri zayıftı, tek başlarına iktidara gelecek güçte olmadıkları için, yine tek kurtuluş yolunu dış destekte buldular. Ve zamanın Ortadoğu'daki hakim devleti İngiltere ile gizli anlaşmaya başladılar. Birinci ve İkinci Meclisteki üyelerin yapıları ve Meclis zabıtları incelendiği zaman bu takımın faaliyetlerini görürüz. Hilafetin kaldırılmasına, tekke ve zaviyelerin kapatılmasına açıkça karşı koymuşlar. 1925 Şeyh Sait isyanı ile şanslarını denemişler, 1926'da İzmir'de Atatürk'e suikast düzenlemişler, fakat başaramamışlar, 1930'larda serbest fırka etrafında birleşmişler, fakat sonradan faaliyetleri yasaklanmıştır. Uzun yıllar devam eden birinci dünya savaşının ve Kurtuluş savaşımızın ganimetleri ile yüklü oldukları cephede çarpışan yurtseverlerin namusuna kadar el attıkları için rahat durmamakta ve her fırsattı kullanmaktadırlar.

1930-1939 yıllarının devletçilik politikaları karşısında direnerek varlıklarını korumuşlar ve ekonomik yapıda bir güç olma durumlarını devam ve muhafaza ettirmişlerdir. Bu dönemdeki ağır sanayiye yönelik devlet politikasına karşı her türlü gayri meşru yollara baş

vurarak kazançlarına kazanç katmışlardır. Birbirlerine destek olarak Türkiye İş Bankasında yönetimi ele geçirmeye çalışmışlardır. Bu sırada İngiltere önemini kaybetmiş ve Almanya ön plana geçmiştir. Başlarında 1950-1960'ların Cumhurbaşkanı Celâl Bayar olduğu halde dışarıdan destek alarak iktidarı ele geçirmeye azimli-
 dirler. Tam bu sırada İkinci Dünya Savaşı patlak vermiştir. Türkiye savaşa girmemesine rağmen her an tehlikenin kapıyı çalacağı hesaplanarak, savaş politikası uygulanmıştır. 1939- 1945 yıllarındaki savaş politikası halkı açlığa sefalet ve kıtlığa mahkum ederken bu takım yani ağa, tüccar, eşraf takımı palazlanma imkanı bulmuş ve yükünü tutmuştu. Halen Cumhuriyet Halk Partisi içinde olmalarına rağmen hem devletçilik politikasına meydan okumakta ve hem de ekonomik yapıyı ele geçirmeye çalışmaktadırlar. 1945 yılında savaş atlatıldı. Tarih sahnesine yeni bir dev çıktı, Amerika Birleşik Devletleri, o yılların sloganı haline gelen demokrasi sözü ve yeni devin yeni yüzü bu takımın hoşuna gitti. CHP içinde ve parlamentoda önemli ağırlıkları vardı, ortak istediklerini yapabilecek güçteydiler. 1945'deki şu iki olay bu gerici takımın gücünü düşüncesini belirtmek bakımından önemlidir. O zamanın Türkiye'sinin en önemli ilerici iki sorunu olan Toprak reformu ve Birleşmiş Milletlere girme ve çok partili rejime geçme konusunda farklı davranışları. Toprak reformuna hayır diyerek engellemişler ve yeni parti kurmak istedikleri için Birleşmiş Milletlere girme ve çok partili rejime geçme konusunda Demokrasi adına en büyük ilerici kesilmişlerdir. Görülüyor ki bu takım aynı yolla ilerici ve önemli iki meseleden birine hayır diğerine evet diyordu. Hemen ardından Demokrat Partiyi kurdular. Bir taraftan yurdun her yerinde ağa tüccar eşraf kontrolünde teşkilatlanırken, diğer taraftan Amerikan yardımı almak için her türlü oyunu oynadılar ve Marshall yardımını yurda soktular. Böylece Dünyadaki yeni emperyalist canavar Amerika Birleşik Devletleri ile Türkiye'nin Mandacı zihniyeti Demokrat Parti dost oldu. 1919'larda Amerikan Mandası diye kendisini yırtan bu takım nihayet muradına nail oluyordu. Bu hava içerisinde 1950 seçimlerine girildi. Halkın tek partili rejime olan tepkisi asılsız vaatler ve gericilik propagandası Demokrat Partiyi iktidara getirdi. Aydın bir toprak ağası Adnan Menderes Başbakan oldu. Bu takım için artık işin zor tarafı başarılmış gerisi kolaylaşmıştı. İddia makamının iddianamede bahsettiği gibi bu bir talihsizlik

değil 25 yıllık gerici mücadelenin yeniden iktidara gelişidir. Bundan sonra Amerika'ya kapılar sonuna kadar açıldı. Yabancı sermaye teşvik kanunu çıkarıldı. NATO'ya girildi, ikili anlaşmalar yapıldı, ekonomik ve askeri alanda Amerika'ya bağlanıldı. Ve Kurtuluş savaşı vermiş Türkiye tekrar emperyalizmin güdümünde bir ülke oldu. Demokrasi vaadi ile Demokrat Parti bütün muhalefet politikasını susturdu. Yer altı ve yer üstü servetlerimizi Amerikanın emrine verdi. Yüz yıllar öncesinin gerici düşünceleri hortlatıldı ve ilerici güçlere karşı amansız bir baskıya girişildi. Amerikan mamul maddelerinin satılması gerektiği için ağır sanayii engellendi. Montaj sanayiine hız verildi. Artık Türkiye 1950'ler Türkiye'si değil, 1920'lerin Türkiye'si durumuna geldi. Bu gidişe 1960 yılında son verildi. Demokrat Parti kapatıldı. Siyasi ortamda at koşutanlar cezalarını çektiler. Fakat bunları iktidara getiren Amerika'yı yurda sokan takıma önemli bir şey yapılmadı. Bir yıl sonra yeni Anayasanın kabulü ve normal siyasi ortamın kurulması ile, ekonomik yapıya hakim olan bu takım Adalet Partisi adıyla sahneye çıktı. Ve 1964 yılına kadar bocaladı. Aynı yıl Amerikan oyunu ile İsmet İnönü düşürüldü ve Adalet Partisi tekrar iktidara geldi. Toprak ağası olan eski başbakanın yerini artık bir Amerikan Şirketinin Temsilcisi Süleyman Demirel aldı. Politikası ve tutumu ile Demokrat Partiden hiçbir farkı olmayan bu iktidar 12 Mart muhtırasına kadar iktidarda kaldı.

27 Mayısın getirdiği önemli iki kazanım:

1. Ülke kalkınmasına, sanayileşmeye açık ve reformları ön gören 1961 Anayasası,

2. Bu Anayasanın teminatında gelecek iktidarın keyfi tutum ve politikasının faşizm yöntemini önleyici kurum ve müesseseler getirmesidir.

Gelelim uygulamaya:

Adalet Partisi 27 Mayısı ve 1961 Anayasasını kendisine düşman bildiği için Anayasayı uygulamadı ve rafa kaldırdı. Devletin kurum ve müesseselerine keyfince adam atayarak, yanlış uygulamalarla buraları parti büroları haline getirdi. Ve bunu büyük oranda başardı. Temel politikası Demokrat Partinin aynı idi. Montaj sanayi hızla ilerledi. Ağır sanayi kurulamadı, halkın sefaleti, geriliği devam etti. Anayasanın ön gördüğü reformlar yapılamadı. Ve kısaca Türkiye geri kalmış bir ülke olmaktan kurtulamadı.

1970 Türkiye'si şu idi. 35 Milyon nüfusunun 24 milyonu köylerde, okulsuz, yolsuz açlığa terkedilmiş halde.

Halkının % 70'i hala okur yazar olmayan, 500 bin işçisi Almanya'ya, Avustralya'ya göçmen olarak gitmek isteyen milyonların sırada beklediği köyden şehre akının hızla geliştiği, şehirlerin sanayileşmediği, köylerin hala ağa, tüccar, eşraf kontrolünde olduğu, yıllık kalkınma hızının yıllık nüfus artışının altında bulunduğu, seçimden seçime elli, yüz yıllık yatırımların temelini atıldığı, ağır sanayi diye kolonyal fabrikalarının açıldığı, tarikatçılığın, nurculuğun ve kuran kurslarının asırlar öncesinin geri düşüncelerini yaydığı bir Türkiye!

1955 ikili anlaşma, 101 üssü, NATO'su, CENTO'su 20 bin askeri, binlerce barış gönülleri ve Bakanlıklardaki danışmanları ile askeri kültürel alanda montaj sanayii, meşrubat sanayii, tüketim sanayii, sağlık ve turistik tesisleri ile ekonomik alanda ve Morison şirketinin Türkiye Temsilcisi Süleyman Demirel ile politik alanda Amerika ülkemiz yönetiminde söz sahibi oldu.

Böyle bir Türkiye bize göre yarı bağımlı bir Türkiye'dir. Dünyada yüzden fazla devlet mevcuttur. Bunların hepsi birbirleriyle ekonomik, kültürel ve diplomatik ilişki içindedirler. Fakat Türkiye gibi ekonomisi Amerika'ya bu derece bağımlı ve bu kadar üssün bulunduğu ülke parmakla gösterilecek kadar azdır. Ama ne yazık ki, Kurtuluş savaşında milyonların kanı ve malı pahasına kurtulan Türkiye bir avuç insanın menfaati uğruna Amerikaya bağımlı hale getirildi. Bu gün Yurdumuzda her doğan çocuk Amerikaya 3500 lira borçlu doğmaktadır. Yıllardır alınan borçların faizi borçların kendisini geçmiş fakat bu borçların kat kat fazlası kar dışarı transfer edilmiştir.

Yurdumuzu Amerika'ya peşkeş çekenler 1940'larda Almanya'ya alkış tutanlar 1900'lerde İngilizlerle Osmanlı Devletini paylaşanlardır. Böyle bir ortamda halkımız Demokratik taleplerle ortaya çıkınca zorla bastırılıyorlardı. İki yılda kanuni gösteri ve yürüyüşlerde 20'den fazla genç ölmüş binlercesi yaralanmıştır.

1961 Anayasasına öcü gözü ile bakıldı. Ve nerede ise Anayasa sözcüğünü dahi yasaklar oldular. Böyle bir ortamda iktidarı yıpratıcı çeşitli baskı unsurları doğdu. Bunların bir kısmı açık, bir kısmı gizli çalışıyordu. İşte Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu böyle bir ortamda mücadeleye başlamıştı. Yayınladığımız bildiride açıkça

düşman olarak ilan ettiğimiz emperyalizm, işbirlikçi patronlar, ve ağalar takımı bunlardır. Bunlara karşı mücadeleyi bir yurtsever olarak ve inanarak yürüttük. Zira 50 yıldır Yurdumuzun geriliğine çalışanlar ve sonunda Amerikan dolarları ile oynayanlar bunlardır.

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu ile ilgili açıklamama geçmeden önce bugün içinde bulunduğumuz ortamı açıklamakta yarar görüyorum. 12 Mart Türk Silahlı Kuvvetlerinin namlularını parlamento ve Demirel Hükümetine çevirdiği gündür. Muhtıradan sonra hükümet çekilmiş, Parlamento yerinde kalmıştır. Oysa muhtırada Parlamento da Hükümet kadar suçlanmaktadır. Muhtıranın diğer kısımlarında ise yeni Hükümetin Atatürk Devrimlerini gerçekleştirmesi Anayasal reformları yapması ve anarşiye son vermesi istenmektedir. Muhtıradan bu yana geçen dört aylık dönem oldukça önemlidir. Adalet Partisi iktidardan çekilmiş, fakat Parlamentoda ağırlığını muhafaza etmiştir. Yeni iktidar için Adalet Partisi, Cumhuriyet Halk Partisinin çoğunluğu Milli Güven Partisi ile diğer partilerin ittifakı ile Erim İktidarı sahneye çıkmıştır. Muhtırada Atatürk Devrimlerinden ve Anayasal reformlardan bahsedilmesine rağmen böyle bir iktidarın yerine İkinci Cihan Savaşının hortladığı Hacı Ömer Holding ve Akbank Saltanatıyla Adalet Partisi tahttan inmiş, yerine Koç Holding ve Yapı Kredi Bankası saltanatı Erim iktidarıyla tahta geçmiştir. Aralarında menfaat çelişkisi olan bu güçler yine de birbirlerine düşman değildirler. Bu iki güç arasında önemli sayılabilecek bir fark Erim iktidarında Toprak ağalığı ve tefecilik gibi konularda Adalet Partisinden daha ilerici ve dürüst bakanların bulunmasıdır. Adalet Partisi iktidardan düştü, fakat ekonomik yapıyı kontrol edebilmekte ve Amerika ile ilişkilerini devam ettirmektedir. Bu yüzden Erim Hükümeti Adalet Partisini karşısına alacak güçte değildir. Onu kendisine destek yapmak zorundadır ve böyle davranmıştır.

12 Mart muhtırası ile parlamento ve Hükümete çevrilen namluların hedefi hala sapmamıştır. Geçen dört ayda Erim iktidarı namluların desteği ile ve Adalet Partisi ile menfaat ilişkilerine girerek, varlığını devam ettirmiştir. Şartlar eski ve yeni iktidar zorunlu bir pazarlığa itmiştir. Bu pazarlık şudur. Adalet Partisi ve onun paralelindeki partiler silah gölgesinde birleşerek Erim iktidarını desteklediler. Parlamenti teşkil eden Adalet Partililer ise maaşları arttırılarak ve seçimler bir müddet erteleneceği için tekrar seçi-

lememek korkusunu ileri bir tarihe atarak, Erim iktidarının politikasına parmak kaldırır duruma getirildiler. Bu durumun daha ne kadar devam edeceğini kestirmek zordur. Bu işin, gizli ve bilinse dahi söylenmesi günah olan yönüdür.

Bir de işin diğer yönü vardır. O da şudur. 12 Mart muhtırası ile bir hükümet düşürülmüştür. Suçu açıktır. Anayasayı ihlaldir. Türkiye halkına ve Dünya kamuoyuna Erim iktidarının hesap vermesi gerekir. Oysa asıl suçlu, Adalet Partisi, Erim İktidarı ile ittifak halindedir. Bunun için başka suçlu bulmak gerekir. Ve biz 20 genç asıl suçlu olarak vatana ihanetten şu anda Mahkeme huzurundayız.

50 yılın bütün hesabını 20 gençten soruyorlar. Bununla da kalmayarak daha ileri gidiyorlar, üç ayda eşi görülmemiş zamların, vergilerin ve hayat pahalılığının yaratıcısı ve reformların engelleyicisi Parti ve Bakanların üstüne örtü çekilerek dikkatler bizim üzerimize çekilip, biz 20 genç topun ağzına sürülüyoruz.

İddianame okunduğu zaman cezanın suça değil, suçun cezaya uydurulmaya çalışıldığını gördüm.

Cezamızı biraz önce bahsettiğim pazarlık tayin edecektir.

Böyle bir pazarlığın bizlere reva göreceği cezayı bağımsız yargı organlarında uygulamak zor olduğu için Sıkıyönetim Mahkemeleştirilene çıkarılıyoruz.

Haklı olarak belirtiyorum iddia makamını muhatap olarak almıyorum.

Ve mahkemeyi bağımsız yargı organı olarak kabul etmiyorum.

Karanlık günler yaşadığımız Erim iktidarı döneminde sözlerimizin halktan gizleneceğini biliyorum cezamızın başka organlarca da verileceğini çok iyi biliyorum.

Fakat hürriyetimizin alındığı bu ortamda konuşmak fırsatı bulmak dahi önemlidir. Cumhuriyet tarihinde ilk defa 20 genç idam talebi ile yargılanıyor. Anayasayı değiştirmek için gerici partilerin, yarışa girdiği bu günlerde Anayasayı ortadan kaldırmakla suçlanıyoruz. Eşi görülmemiş zamların vergilerin ve hayat pahalılığının açlığa ve sefalete terkettiği Türkiye Halkının bu durumuna sebep biz gösteriliyoruz. Erim iktidarı üç aylık politikası ile Sanayiciler ve büyük tüccarlar hariç Türkiye halkını açlığın ve sefaletin eşiğine getirmiştir. Bu tehlikeli uygulamayı örtbas etmek için 20 genci topun ağzına sürmek yetmeyecektir. Tarih asıl suçluları affetmeye-

cektir. Asıl suçlular kurtulsa dahi onları koruyanlar tarih önünde er geç hesap verecektir.

Eylemlerimiz ağır cezayı gerektirmesine rağmen doğru söylemekten çekinmedik. Elli yıldır partiler ve iktidarlar dahi yaptıklarının hesabını halka vermekten korkarken, bizler gizli örgüt olarak yaptıklarımızın hesabını dürüstçe verdik ve yaşadığımız sürece vermeye devam edeceğiz.

Anayasaya saygı yürüyüşlerinde yediğimiz sopaların izlerini hala vücudumuzda taşıırken, Anayasayı ortadan kaldırmakla itham ediliyoruz. Bu Mahkemenin (Çizildi) Adli bir skandal olabilir. Fakat Mahkemenin sonucu ne olursa olsun, dediklerimiz gerçekleşecektir.

Bu gün seçim yapılırsa, Adalet Partisi yine iktidara gelecektir. Zira Erim iktidarı üç aylık uygulaması ile halka Adalet Partisini aratmamıştır. Türkiye yine kalkınamayacak ve bu durum yine devam edecektir. Ta ki vatani Amerika'ya satanlar ve gericilerin sonu gelene kadar.

Bu kavga biz olmasak da devam edecektir. Kısaca anaların rahmine el atılamıyacağına göre mutlaka devam edecek ve başarılı olacaktır.

Erim İktidarının elinde tek ciddi meselesi toprak reformudur. Çıksa dahi beyaz bir reform olacaktır. Fakat reformun arkasından konacak tarım vergisi ile karşılığı halktan fitil fitil alınacaktır.

Başbakan ilk günlerde bizlerin Devleti yıkmaya amaç edindiğimizi ileri sürerek, aksi halde Türkiye'nin kalkınmasını isteseler, yanımıza gelir, reformları yapmamıza yardım ederler demişti ve İddianamede de aynı söz geçmektedir.

Türkiye'de ileri hangi atılım olmuşsa, sonuna kadar destekleyenler, Devrimciler, her geri harekette de amansız karşı koyanlar yine devrimciler olmuştur. Ama ne var ki toprak reformu yapacak bir iktidar o reformun stratejisi için toprak ağalarının partilerinden yardım beklerken buna sadece güleriz. Onun için tekrar ediyoruz. Bu reform beyaz bir reform olacaktır. Sadece yapılmış olmak için yapılacaktır.

Bütün bunlara rağmen Erim iktidarının toprak reformunu yapmaya azmetmesi dahi takdirle karşılanır. Petrol, Boraks gibi maddenlerin devletleştirilmesi çok önemli ve ilerici bir harekettir. Ama ne var ki bu da başarılamayacaktır. Zira sadece Boraks yatağı 900

Milyar lira değerinde olup, ağır sanayiın temel maddesi ve Dünya-da ender bulunan bir madendir. Amerikanın Türkiye'deki şah damarı Krom yine aynı durumdadır. Amerika bunlar için iktidar değiştirir. Nitekim bunun örnekleri Dünyada çoktur. Ve Türkiye'de de olmuştur. Onun için bu iktidar da Amerika ile ortaklığa devam edecektir. Sadece Boraksın devletleştirilmesi ile elde edilecek kazanç, çıkan zamların ve vergilerin sağladığı toplamın kat kat üstündedir.

Nihat Erim Başbakan olduğu günden bu yana gerçekleri gizlemiştir. Sıkıyönetimin gerçek sebebi Anayasayı değiştirmek içindir. Çünkü Başbakan Mart ayında mevcut kanunların asayişi sağlamak için yeterli olduğunu belirttiği zaman samimiydi. Bizim suçlu sandalyesinde olmamız Erim iktidarını ayakta tutmaya yetmeyecektir. Bugünün Türkiye'si yarının karanlığı ve Erim faşizmini müjdeliyor. Nihat Erim yeni bir Salazar olma sevdasındadır. Nitekim Cumhuriyet Halk Partisi içindeki ileri güçler bu günleri ve yarınları çok önceden haber vermişlerdir. Söyledikleri gün gibi ortadadır. Düşünce olarak emperyalizme ve ortaklarına karşı eylem olarak Amerika'ya kar transfer eden bir bankayı soymak ve Amerikalı kaçırmayı 146/1. maddeye sokmak adli bir skandaldır. Savcının iddianamesi Mahkemece tasdik edilirse, bu Mahkeme tarihi bir trajedi olacaktır. Fakat ne yazık ki yakalandığımız günden bu yana gelişen olaylar, İddia Makamının böyle bir ithamla karşımıza çıkmasına imkan vermiştir. Aylar önce Mecliste vatan haini olduğumuz ilan edilmiştir. Hakim kararı olmadan değişik şahıslarca keyfince hücre cezasına çarptırıldık. Yetkili ağızlar tarafından dünyaya suçlu ilan edildik. Anayasayı ihlal edenler kurtuldu, ve bizler Anayasayı ortadan kaldırmaktan çok önceleri suçlu, şu anda ise sanık sandalyesine oturduk. Anayasanın değiştirildiği bu ortamda anayasayı ortadan kaldırmaktan, Mahkeme önüne çıkarılmaya mecbur bırakıldık. İddia makamını işgal eden kişi böyle bir fırsatı kaçırmadı ve meşhur olma sevdasından gelen kitap yazma özlemi ve göze girme ihtirası ile bu şekilde davrandı. Son olarak şunu belirtiyim. Türkiye Halk Kurtuluş Ordusunun düşünce ve eylemlerinin 146/1. madde ile ilgisi yoktur. Fakat Mahkeme bu düzeyde gelişecek ve İddia Makamı söylediğinde direnecektir. Hukuk kurallarından, bilimden ve dürüstlükten uzak bu iddianamenin ışığında gelişen bu mahkemenin sonucu kan davası ile düğümlenebilir. 1961 Anayasa-

sı için hayatlarını ortaya koyan 27 Mayıs ihtilalinin başı Cemal Gürsel Amerikan hapları ve iğneleri ile çoktan öldürülmüştür. Hepsinin yerini Erim faşizmi almıştır. Fakat bizler yarınlara ümitle bakıyoruz. Çünkü tarih çok büyük saltanatları yerle bir etmiştir. Buna inancım tamdır. Son sözüm yaşınsın 1961 Anayasası” diyerek sözlerini tamamlıyor.

Öğleden sonra duruşma kaldığı yerden devam ediyor.

İlk olarak Mehmet Nakipoğlu’nun sorgusu yapılıyor. Mehmet sunları söylüyor:

“Bu iddianame buradaki 20 kişiyi değil, Türkiye’nin bağımsızlığı için savaştan bütün yurtseverleri suçlamaktadır. Buradaki zihniyet, Damat Ferit zihniyetidir. Çünkü yurtseverler ancak bu zihniyetle suçlanabilir. Bu yaşa kadar bu cumhuriyetin okullarında eğitim gördüm ve birinci milli kurtuluş savaşımızı veren yurtseverlerin izinde yürüdüm. Bugüne kadar yapmış olduğum eylemlerin yurtsever eylemler olduğuna inanıyorum. Dolayısıyla vazifesini yapmış bir insan rahatlığı içindeyim. Türkiye’nin Amerikan emperyalizmi tarafından her sahada sömürüldüğü bu dönemde bu sömürgeye karşı çıkmayıp, Kemalist geçinmek en azından sahtekârlıktır.

Biz her zaman için Anayasayı savunduk ve onun ön gördüğü reformların yapılması için çeşitli eylemlerde bulunduk.”

Mehmet’in Hüseyin’le birlikte Kayseri’de yakalandıktan sonra poliste ve savcılıkta verdiği ifadeler okunuyor. Yusuf söz alarak “ifadesinde halklar tabiri yer alıyor, bu söze katılmıyorum” diyerek itiraz ediyor. Niyazi Bey de “benim müvekkillerim halklar kelimesini benimsemezler, Türkiye halkı tabirini benimserler, bu husus tekrar sorulsun” diyor. Duruşma hakimi Mehmet’e ne diyeceğini soruyor. Mehmet “Türkiye halkı tabiri ile Türkiye’de yaşayan bütün halkları kastediyoruz, Deniz Gezmiş’de bu konuyu evvelce izah etmişti’ diye cevap veriyor.

Bunun üzerine sen ayağa kalkarak “Misaki Milli sınırları içerisinde iki kardeş kavim yaşar, bunlar Türk ve Kürt kavmidirler. Bunun ikisine birden Türkiye halkı diyoruz. Bu deyim Birinci Türkiye Büyük Millet Meclisinin deyimidir.” diyerek tartışmayı noktalıyorsun.

Mustafa Yalçiner'in sorgusuna geçiliyor. Bugün Mustafa için sandalye yerine bir şezlong getirilmiş. Onda oturuyor. Sorguda iki koltuk değneğine dayanarak ayakta açıklamalarda bulunuyor:

"İlk önce isnat edilen Anayasayı taşıyır, ve ilga suçunu şiddetle reddederim. Anayasayı taşıyır fiili isnat edilen şahısların en azından Anayasaya uygun bir biçimde kurulmuş Anayasaya sadık bir mahkeme tarafından yargılanmaları gerektiğini belirtmek isterim. Burada ne mahkeme heyeti ve ne savcılık müessesesi anayasaya uygun değildir. Ne hakimlerin ve ne de savcılarının teminatı vardır. Askeri hiyerarşi işlemektedir. Yani karar mahkemede alınmayacak, yukarıdan emirle verilecektir.

Bizler değil Anayasayı ortadan kaldırmak veya değiştirmek, Anayasayı korumak ve Anayasayı uygulamak için mücadelenin en yüksek ve en faziletlisini yani silâhlı mücadele yolunu seçmişizdir. Çünkü Anayasa bize dışarıdan emperyalistler, içerden de onların, gaflet ve hiyanet içindeki işbirlikçileri bu memleketin başına çö-

reklenip onu iliğinden kemiğine kadar sömürsünler demez. Biz de bunlara karşı bayrak açıp kelleyi koltuğa alarak ve de canlar kaybederek silâha sarılırsak, Anayasaya ters düşmüş veya onu ilga etmiş olmayız. Amma bu iddia ile bizi suçlayıp bizim kellelerimizi isteyebilirler. Zaten bu kellelerin bizim için pek önemi yoktur. Biz zaten ölümü göze almışızdır. İçinde bulunduğum bu durumdan kurtulursam, Anayasa yolunda onu korumak ve uygulamak için şartlara göre silâhlı veya silâhsız zamanın gerektirdiği en üstün mücadeleye gireceğime ve bu uğurda gene ölümü göze alacağıma kimsenin şüphesi olmasın.

Şehir dışı olaylar kısmında silâhları temin etmekle benim görevlendirildiğim söyleniyor. Bu yanlıştır. Malatya Bölgesinde Sinan Cemgil gelene kadar sorumlu olan şahıs Kadir Manga idi. Ankara'dan paranın ne yolla geldiğini ve silâhların nasıl ve nereden temin edildiğini bilmiyorum. Yalnız tahmin edebildiğim kadarı ile kaçakçılardan alınmıştır.

Silâhların ortaya çıkması da Sinan'ın gelmesinden sonraya rastlar.

Kır gerillası hareketinin 1969 yılında planlandığı söyleniyor. Bu hareketin ne zaman planlandığını bilmiyorum. Yalnız benim bundan 1971 yılı başlarında haberim oldu.

Amerikan radar üssünü tahrip etmeye gidenler yedi kişiydi. Sinan Cemgil, Kadir Manga, Alpaslan Özdoğan, ben, Metin Güngörmüş, Ahmet Erdoğan ve Hacı Tonak bulunuyordu. Çatışmada Sinan Cemgil, Kadir Manga ve Alpaslan Özdoğan yaralı iken vahşice kurşunlanarak öldürülmüştür. Benim de üzerime 50-60 metre mesafeden 15-20 mermi sıkıldı. Köylülerin olay yerine gelmesi nedeniyle şans eseri kurtuldum. Sinan'ın üzerindeki 20 bin liraya yakın parayla benim üzerindeki 1600 liranın ortadan yok olduğunu belirtmek isterim.”

Mustafa'dan sonra Metin'in sorgusuna geçiliyor. Metin şunları söylüyor:

“Evvela şunu belirtmek istiyorum, ilk duruşmaya gelince kapıdan girerken bağımsız Türkiye diye bağıırıyorduk, kollarım da kelepçeli idi. Kollarım kelepçeli olduğu halde bir üsteğmen tarafından kafama dipçikle vuruldu ve kafam yarıldı. Yaralı olarak salonunda bulunduğum halde, mahkeme heyetince kafamın sarılmasına müsaade edilmedi. Kafam yaralı olduğu halde ancak mahkeme

heyeti ara kararına çekildiği zaman kafam sarıldı ve ben Bağımsız Türkiye diye bağıırıyordum. Kahrolsun Amerika diye bağıırıyordum. Kafama vuran üsteğmen Amerika'nın hayranı olabilir. Çok yıldızlı Amerikan bayrağının hayranı olabilir. Bense çok yıldızlı Amerikan bayrağının düşmanıyım. Mahkemede söylediğim Kurtuluş Ordusunun nefer ve savaşçısıyım.”

Duruşma yargıcı Mehmet'in sözlerini tamamlamasından sonra duruşmanın 22 Temmuz Perşembe gününe ertelendiğini açıklıyor.

21 Temmuz 1971 Çarşamba

Bu sabah onlarca jandarma koğuşları kuşatıyor. Sizin bölümden sorumlu bir yüzbaşı var, geliyor ve kuşatmanın amacını açıklıyor.

Burası bir askeri cezaevi diyor. Buranın kendisine özgü kuralları bulunuyor. Askeri Cezaevinde askeri tutuklu ve mahkumlara uygulanan kurallar uygulanır diyor. Bu nedenle de Mamak Askeri Cezaevinde bulunan tüm tutukluların bugün itibarıyla asker traşı olacaklarını, yani saç, sakal ve bıyıklarını keseceklerini, bunun bir emir olduğunu, emre uymayanlara zorla bu işlemin yapılacağını bildiriyor.

22 Temmuz 1971 Perşembe

Saç ve bıyıklarınız bir asker kişi gibi kesilmiş olarak duruşma salonundaki yerinizi alıyorsunuz.

Duruşma bugün ilk olarak Atilla Keskin'in sorgusuyla başlıyor. Atilla şunları söylüyor:

“Ben sorguma başlamadan evvel gerek emniyette ve gerekse Askeri Savcılıkta tesbit edilen ifademın alınış şekline temas etmek istiyorum. Benim ifadem İstanbul emniyetinde savcı yardımcısı yüzbaşı Baki Tuğ tarafından tesbit edilmiştir. 1. Şube Müdürünün odasında, 1. Şube Müdürü bana küfrediyordu ve birinci şube müdürü tarafından tesbit edilen ifadeden farklı olduğu takdirde şube binasının başıma yıkılacağını ifade ediyordu. Savcı Yardımcısı da orda olduğu halde zabıt tutulmadı. Gülümseyerek yüzüme baktı.

Yine İrfan Uçar'a o derece işkence yapıldı ki, yürüyemeyecek halde olduğu için duruşmalara getirilmiyor. İstanbul'da ifadem baskı ve tehdit altında alınmıştır. Kabul etmiyorum.

Bizler halkımızın kurtuluşu için çalışan vatanseverleriz. Şayet 27 Mayıs Anayasası halkımızın mutluluğuna ve ülkemizin bağımsızlığına karşı olsaydı hiç şüphe olmasın ki ona da karşı olurduk,

ama değil, şimdi bu anayasayı yok etmeğe çalışanlar bütün güçleri ile uğraşırken, Anayasayı savunan sadece bizleriz, bizler burada vatanımızı her şeyden hatta canımızdan da fazla sevdiğimiz için yargılanıyoruz. Ölenler hiç bir şey beklemeden Türkiye halkının mutluluğunu ve yurdun bağımsızlığını arzu ettikleri için öldüler.”

Atilla'nın sesi öfkeli. Duruşma hakimi sakin olmasını istiyor. Atilla THKO adına yayınlanan bildiriye mahkeme önünde okuyor ve her satırına sahip çıktığını söyledikten sonra, kır gerillasına katılmadan önce, Filistin'deki El-Fetih örgütünde gerilla eğitimi gördüklerini belirterek sözlerine şöyle devam ediyor:

"1970 yılı başlarında, ben, Ahmet Erdoğan, Hüseyin İnan, Kadir Manga, Filistin'e geçerek oradaki El-Fetih örgütünde talim gördük. Fakat dönüşte Diyarbakır'da yakalandığımız için, ancak sekiz ay tutuklu kaldıktan sonra serbest bırakıldık. Sonra da, Malatya dağlarına çıkıp, sık sık Sinan'la buluşmaya başladık. Onun liderliğinde toplanmıştık. Amacımız, çalışan sınıf ve tabakaların parlamentoya katılımını sağlamaktı."

Savcı yardımcısı Baki Tuğ Atilla'nın sözlerinden rahatsız oluyor. İşkenceci olarak anılmak hoşuna gitmiyor. "Sanığın iddiaları

nın yalan olduğunu, kendisine hiçbir baskı yapılmadığı gibi, tamamen insani duygularla davranıldığını” ileri sürerek kendisini savunmak durumunda kalıyor.

Atilla’dan sonra Ahmet Erdoğan’ın sorgusuna geçiliyor. Ahmet sorgusunda şunları söylüyor:

“İddianamede sanıklardan yakalananların üzerinde oldukça çok para bulunmuştur. Oysa hiç bir meşru gelirleri yoktur. Türkiye İş Bankası Emek Şubesi soygunundan elde edilen 124.000 lira yakalanma süresine kadar geçen devrede kalabalık bir gurubun yiyecek, giyecek gibi ihtiyaç ve silâh gibi çarpışma vasıtalarına yetecek miktarda değildir. Bu itibarla sanıkların başka kaynaklardan da beslendiği neticesine varmak mümkündür şeklindeki ifadeyi sureti katiyede kabul etmiyorum, bu kaynaklar varsa açıklansın, isbat edilsin, bunu şerefsizlik olarak kabul ediyorum. Biz Anayasayı savunduk, 1961 Anayasasını ilga, tağyir, tebdil gibi bir düşünce taşımamız mantık haricidir. Yurtseverliğimizin su götürmezliğini tarih iyice ortaya koyacaktır.”

Ercan Öztürk de sorgusunda “bütün eylemlerimde düşündüğüm tek şey halkımın mutluluğu ve ülkemin bağımsızlığıdır. Şahsi sorumluluklarda Dev-Genç üyesi olmakla suçlanıyoruz. Ben Dev-Genç üyesiyim. Dev-Genç yasalara göre kurulmuş ve onların himayesi altında faaliyet göstermiş bir kuruluştur. Bir de profesyonel devrimci terimi geçmektedir. Anlamı iddianamede açıklanmıyor, bundan ülkesinin bağımsızlığı için savaşımlar kastediliyorsa, ben bu manada profesyonel devrimciyim. Şayet bir meslek kastediliyorsa, ben öğrenciyim ODTÜ 4. sınıfına kadar gelmiş bulunuyorum, başkaca mesleğim yoktur. Zaten devrimcilik bir meslek değildir. Bağımsızlık ve halk için savaşımlara devrimci denir” diyor.

Osman Arkış ise “iddianamede Atatürk’ün sadece Mustafa Kemal tarafını benimseyip, Atatürk tarafını benimsemediğimiz iddiası var. Bu tamamen yanlıştır veya kasten ifade edilmiştir. Gaye bizim diğer yurtseverlerle aramızı açmak düşüncesi olabilir. Biz Atatürk’ten Mustafa Kemal diye bahsediyorsak, onu kendimize yakın hissettiğimizden ve onun gibi büyük bir bağımsızlık savaşçısını kendimize silâh arkadaşı kabul ettiğimizdendir.

Kökü dışarıda meselesine gelince biz bu toprakların çocukları ve bu ülkenin devrimcileriyiz ve gene bizler vatan için hayatını esirgemeyecek yurtsever baba ve ananın çocuklarıyız ve onlar biz-

leri bu güne kadar vatan, namus, bağımsızlık, hürriyet, insanlık mefhumlarına bağlı olarak yetiştirmişlerdir. Biz bu toprakların dışında verilecek her türlü karar ve emire karşıyız ki bunun için de esasen Amerikan emperyalizmine ve yerli işbirlikçilerine karşı savaşıyoruz. Bizim kökümüz Türkiye’de ve Türkiye halkındadır.

Yakalandığım zaman evvela Elbistan karakolunda 12 saat kaldım, bu oniki saatin sekiz saati içinde sadist olan bir takım kimse-ler zevklerini tatmin etmek için devamlı olarak işkence yaptılar. Bundan sonra Maraş’a götürüldüm. Maraş’ta İkinci Şube Müdürü-nün bulunduğu sekiz saatlik işkenceye maruz kaldım. Bu işkence-nin sonunda yürüyemez hale geldim. Bundan sonra tekrar Elbis-tan’a götürüldüm ve burada iki sayfalık ifadeyi sekiz günde aldılar. Bundan dolayı Elbistan’da, Maraş’ta ve karakolda tesbit edilen ifadeleri kabul etmiyorum” diyerek sözlerini tamamlıyor.

Metin Güngörmüş’te sorgusunda şunları söylüyor:

“İddianamede bizimle birlikte giden subayları yurtsever, diğer-lerini işbirlikçi olarak ifade ettiğim iddiası var. Bu yanlış olarak zabta geçmiştir veya yanlış anlaşılmıştır. Ben şunu demek istedim. Türkiye’de bağımsızlık için kurtuluş savaşı veriliyor ve yurtsever subaylar da bağımsızlık savaşında yerlerini alacaktır. Ben bunu demek istemiştim. Ayrıca Anayasanın tamamını taşıyır, tebdil veya ilgaya cebren teşebbüs ettiğimiz iddiası var. Bu isnadı kesinlikle reddediyorum, kabul etmiyorum. 1961 Anayasasını şimdiye kadar savundum ve bundan sonra da savunacağım. Bizim amacımız Amerikan emperyalizmi ve onun ortakları olan işbirlikçi patronları, toprak ağalarını, vurguncu ve tefecileri, Türkiye’den kovmaktır. Amacımız bu kadar açıkken, amacımızın niçin saptırılmak istendi-ğini anlıyamıyorum.”

Öğleden öncenin son sözünü Semih Orcan alıyor. Semih sorgu-sunu: “Benden evvel sorgusu yapılan arkadaşlarımdan Türkiye’nin sosyoekonomik ve sosyopolitik yönünden yapmış oldukları eleştiri-ler ile iştirak ediyorum. İddia makamının hakkımızda ileri sürdüğü Türkiye Cumhuriyeti Anayasasını cebren ilga, taşıyır veya tebdile teşebbüs fiilini kabul etmiyorum, reddediyorum. Böyle bir niyeti-miz olsaydı, bunu mahkeme huzurunda çekinmeden, korkmadan bağırırdık. Devrimciler stratejik hedeflerini halktan hiç bir zaman gizlemezler. Ben devrimciyim, yurtseverim, bağımsızlık savaşçısı-yım ve bu bağımsızlık mücadelesine, 1961 Anayasasından aldığım

güçle katıldım. Mustafa Kemal'in Bursa nutku, gençliğe hitabesi bana güç veren diğer unsurlardır" sözleriyle tamamlıyor.

Duruşma hakimi duruşmaya öğleden sonra devam edileceğini bildiriyor.

Öğleden sonra ilk söz Mehmet Asal'a veriliyor. Mehmet de "iddianame içerisinde bizim Anayasayı ilgaya cebren teşebbüs ettiğimizi gösterir deliller mevcut değildir. Elbistan'da işkence içinde ifadem tesbit edilmiştir. Askeri Savcıya verdiğim ifadede bizi Mustafa Yalçın'ın gelerek götürdüğüne dair kısım var, bu yanlıştır. Biz bu konuyu Alpaslan Özdoğan ile konuşmuştuk ve bu konuşma üzerine 2 Nisan 1971 tarihinde, hatırımda kaldığına göre 5 kişi olarak Elbistan bölgesine gitmiştik" diyor.

Mustafa Çubuk da sorgusunu "Türkiyenin bağımsızlığı için Amerikan emperyalizmi ile çarpışmak, onların yerli ortaklarına karşı koymak, ağalara, tefecilere karşı savaş vermek, 1961 Anayasasını ortadan kaldırmaksa, ve bu suç iddia makamının tarifine göre kafalarımızı ipe uzatıyorsa, ayağımın altında bulunan sehpayı kendim itebilirim. Bizim düşündüğümüz tek şey ben ve arkadaşlarımızın geleceği değil, önemli olan Türkiye ve Türkiye halkının geleceğidir" sözleriyle bitiriyor.

Hacı Tonak ise sorgusunda şunları söylüyor:

"Bu gün burada sanık sandalyesinde oturan Mustafa Kemal Atatürk onun ilkelerinin uyanık savunucuları, 27 Mayıs Devrimcileri ve onların doğurduğu toplumsal dinamizmin unsuru olan bizleriz: Bizimle birlikte sanık sandalyesinde 1961 Anayasası da oturmaktadır. 1961 Anayasası fikir özgürlüğünden bahsetmektedir. Ve biz fikir özgürlüğünü savunduk. Devletin bütün yurttaşlarını okutmak yükümlülüğü altında bulunduğu Anayasanın öngördüğü bu ilkeleri savunduk. Anayasanın en can alıcı ilkelerinden bir tanesi Hakimiyet bila kaydı şart milletindir. Oysa Türkiye halkının çoğunluğunu teşkil eden Türkiye köylüsü toprak ağalarının ve çağ dışı düşüncelerin sultanı altındadır ve onların özgür olarak oy kullanacakları özgür olarak temsilci seçecekleri akla gelemmez. Bazı zamanlar cebimizde Anayasa taşıdığımız için polisten dayak yedik. Anayasayı ihlâl edenler bu gün bizler değil, toprak ağalığı müessesesini ayakta tutan sosyal adalet ilkelerinin gelişmesine engel olan Türkiye'nin çağ dışı koşullar içerisinde yaşamasına göz yuman kimselerdir."

Hacı'nın ifadesi üzerine Ahmet bir düzeltme yapmak ihtiyacı duyuyor: "Hacı ifadesinde sıkıyönetim ilân edildikten sonra dağa çıktığımız gibi anlaşılabilir bir beyanda bulunmuştur. Halbuki biz sıkıyönetimden çok evvel o bölgedeydik. Ve biz sıkıyönetime karşı değil *Amerikan emperyalizmine* karşı çarpışmak için dağa çıkmıştık" diyor.

Hacı'dan soruluyor, o da "evet sıkıyönetimden evvel Elbistan bölgesindeydik" diyerek Ahmet'i doğruluyor.

Hacı'dan sonra Hüseyin Cemal Özdoğan'ın sorgusu başlıyor.

Özdoğan garip laflar ediyor. Önce şaka yaptığını sanıyorsunuz, sonra durumun hiçte şakaya gelir tarafı olmadığını görüyorsunuz.

"Ben hiçbir eyleme katılmış değilim. Kadir Manga'yı ve arkadaşlarını da, daha önce tanımazdım. Tamamen merak saikiyle aralarına katılmışım. Onlarla sadece dört gün kaldım ve silahlı proletarya iktidarına taraftar olduklarını anlayınca da, aramızda ihtilaf çıktı. Çünkü ben, demokratik sosyalizme taraftarım. Bunlar benden soğuyunca hastalık bahanesiyle kendilerinden ayrılmak istedimse de bırakmadılar. Ekmek almak bahanesiyle bir ara kaçtım. Peşimdediler. Beni yakalasalardı yargılayıp kurşuna dizeceklerdi."

Anlattıkları karşısında önce gülmekten kendinizi alamıyorsunuz. Sonra da "sus", "otur yerine, korkak adam" gibi laflar atıyorsunuz. Mustafa da "dengesiz olduğu açıkça görülen bu arkadaş, herhalde korktuğu için bizden ayrıldı. Fakat utandığından olacak ki, açıkça söylemiyor" diyor.

Duruşma hakimi araya giriyor ve "seni yargılayacaklarını, kurşuna dizeceklerini nereden çıkardın?" diye soruyor.

Cemal hakime "bunu, ben savcılıkta bana okudukları gerilla günlüğünde görmüş ve öğrenmiş bulunuyorum" karşılığını veriyor. Yani Cemal önce yargılanacağı, kurşuna dizileceği korkusuyla kaçıyor ve daha sonra da gerilla günlüğünden bunu öğreniyor. İlginç bir gerekçe...

Özdoğan'ın sorgusunun tamamlanmasından sonra söz isteyen avukatlar Niyazi Ağırnaslı ve Muvaffak Şeref, "fikri seviyeden yoksun bulduğumuz bu şahsın vekillighinden çekiliyoruz" diyorlar.

Bu tatsız durumdan sonra Mete Ertekin'in sorgusu ile bugünkü duruşma sona eriyor. Mete sorgusunda, "iddianamedeki suçları kabul etmediğini, sadece dört Amerikalının kaçırılması sırasında boş arabayı kullanmaktan başka bir eyleme katılmadığını, savcılık

ifadesinde yer alan “Hüseyin İnan, kaçırılan Amerikalılar için, bu adamlar 5-10 milyon eder dedi” yönündeki beyanın kendisine ait olmadığını” söylüyor.

23 Temmuz 1971 Cuma

Bugünkü duruşmada ilk söz Kor Koçalak'ın.

Kor samimi bir biçimde yaşadıklarını anlatıyor: "Marksist-Leninist felsefeyi benimsemediğim gibi, devrimcilik anlayışım da, Atatürk ilkeleri ve 27 Mayıs çizgisini aşmamıştır. Silahlı mücadeleyi asla tasvip etmedim ve hiçbir eyleme katılmadım.

Sinan, Olca Altınay aracılığı ile benimle temas kurdu. Birlikte eve gittik. O zaman olaylara karıştığını ve banka soyduklarını bilmiyordum. Banka soygunu yaptıklarını daha sonra anlattı. Kendileri hakkında vur emri çıkmıştı. Arkadaşlık duygusu içinde kendisine ve arkadaşlarına bir iki gün kalmaları için arkadaşım Sevim Onursal'ın evini teslim ettim. Onursal'a Sinan ve arkadaşlarının banka soygunu için arandıklarını söylemedim. Öğrenci olaylarından arandıklarını banka soygunu olayı sonunda da çemberin daraltıldığını, her an yakalanabileceklerini, buna mani olmak lazım geldiğini belirterek kendisini ikna ettim. Olca Altınay'ın evinden çıkarak Sevim Onursal'ın evine geldik.”

Kor Sevim'in evindeki bağlama olayına da fiilen katılmadığını, sözlerinin diğer sanıklarca da doğrulanacağını, bu şekilde olaya karışmasından sonra polisten korktuğu için bir süre ODTÜ yurdunda gizlediğini, daha sonra da Siyasal Bilgiler Fakültesi yurdunda kaldığını, 12 Mart'tan sonra kendiliğinden savcılığa teslim olduğunu söylüyor.

Daha sonra duruşma hakimi Kor'a Zenci Çavuş olayını soruyor. Kor şunları anlatıyor:

“Sinan Cemgil zenci çavuşa Amerika'daki zenci problemleri konusunda soru sordu. Çavuş bunlara cevap vermek istemedi. Türkiye'de bulunan Amerikalılar hakkında bilgi istedi. Çavuş onlara da cevap vermedi. Ancak, Amerikalıların silah deposunun nerede olduğu yolundaki soruya çavuş Finley “Tunus Caddesindeki Amerikalıların kaldığı binanın bodrum katı silah deposudur” şeklinde karşılık verdi. Zenci bu sorulara cevap verirken gözleri devamlı olarak bağlıydı. Cemgil ve arkadaşları başlarına bela olacağı dü-

şüncesiyle Finley'in başına siyah bir takke geçirerek yurttan götürüp serbest bıraktılar.”

Kor'un ardından sorgu sırası Sevim Onursal'a geliyor.

Sevim sizlerle ilişkisini şöyle anlatıyor:

“Kor Koçalak ile arkadaşlığım Amerikan Haberler Merkezinde çalışırken başladı, Sinan Cemgil'i Kor Koçalak'ın arkadaşı olarak tanıdım. Benim ne Dev-Genç, ne de THKO ile bir ilişkim olmuştur. Olaylara, Kor Koçalak vasıtasıyla tesadüfen karışmıştım. Sadece evime gelen Sinan Cemgil, Deniz Gezmiş ve iki arkadaşını evime almakla işe karışmış oldum. Evime geldiklerinde hiçbirini tanıımıyordum. Ve banka soygunu yaptıklarını bilmiyordum. Kor Koçalak'ın isteği ile misafir ettiğim şahısların aranmakta olduklarını öğrenince de katlanmak zorunluğunu hissettim. Korktuğum için bir süre gizledikten sonra, kendiliğimden savcılığa giderek teslim oldum.”

Gerçekten de gerek Sevim gerekse Kor tüm olup bitenlere yalnızca arkadaşlık ilişkileri dolayısıyla dahil oluyorlar.

Ama sizin davaya dahil edilenler arasında hiçbir şekilde ilişkiniz olmayan iki kişi var. Sıra onların sorgusuna geliyor.

Bunlardan İbrahim Seven sorgusunda “kendisinin sizlerin banka soygununu yapıp yapmıyacağını düşündüğü bir sırada banka soyguncusu olarak ortaya çıkarıldığını, Sevim'in evinde bağlanan avukatın da kendisini tanımadığını, ancak arandığını gazetelerde okuyunca gidip savcılığa teslim olduğunu” söylüyor ve “6 aydan beri tutukluyum, hücrede de yattım, serbest bırakılmamı istiyorum” diyor.

Necmettin Baca ise “olaylarla uzaktan yakından bir ilgisinin bulunmadığını, adının bu işe nasıl karıştığını bilmediğini, emniyetteki yüzleştirmeler sırasında yanlış teşhis yüzünden tutuklandığını,

fakat Sevim'in evindekilerin kendisini askeri savcı önünde teşhis edemediklerini" belirterek tahliyesini istiyor.

Sorgular bugün böylece sona eriyor. Duruşma hakimi Tetik İbrahim ile Necmettin'in tahliye taleplerinin kabul edildiğini bildiriyor ve duruşmayı bitiriyor. İbrahim ile Necmettin her birinizle sarılıp öpüşerek vedalaşıyorlar.

Mamak'a dönüş zamanı. Sanık bölmesinden çıkarken iki elini kaldırıyor ve mahkeme heyetine dönerek "bizi de tahliye etseniz ne olur sanki" diyorsun. Heyet üyeleri şaşırıp kalıyorlar. Sen salondan çıkıyorsun.

27 Temmuz 1971 Salı

Bugünkü gazeteler Cihanların yargılanmasına İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Numaralı Askeri Mahkemesinde dün başladığını yazıyorlar.

Duruşmanın başında Cihan Alptekin ve diğer arkadaşlarınız "mahkemeye kuruluş yönünden güvenimiz yoktur" diyorlar.

Cihan ayrıca "Sıkıyönetim mahkemelerinin bu davaya bakmakla görevli olmadığını, sıkıyönetim mahkemelerinin doğal hakim ve yargı bağımsızlığı ilkelerine aykırı olarak kurulmuş olduklarını, bu durumun Anayasaya aykırılık oluşturduğunu, itirazının Anayasa Mahkemesine götürülmesi" talep ediyor.

Bu talep de sizin mahkemenin yaptığı gibi reddediliyor.

Daha sonra askeri savcı tarafından hazırlanan iddianamenin okunmasına geçiliyor.

Mayıs ayında Ömer Ayna aynı olaydan yargılanmış ve banka soymak suçundan 36 yıl ağır hapis cezasına çarptırılmıştı. Aynı fiili Askeri savcı bu kez TCK'nın 146.maddesine yani Anayasanın tamamını tağyir, tebdil veya ilgaya ve bu kanun ile müesses TBMM'yi iskata ve vazifesini yapmaktan cebren men'e teşebbüs suçu kapsamına sokarak idam talebinde bulunuyor:

İddinamede "Nahit Töre, Cihan Alptekin, Alpaslan Özdoğan, İbrahim Öztaş, Osman Bahadır ve Yavuz Yıldırım Türk'ün Kadıköy'de 5 Mart 1971 gecesi bir araya gelerek plan yaptıkları ve planı ertesi gün uygulayarak Selamiçeşme Akbank şubesini soydukları, eylemde Cihan Alptekin bankaya girerek "Türk Halk Kurtuluş Ordusu bankayı sardı, kıpırdamayın" diye bağırduğu ve 8500 lirayı alarak kaçtığı, soygunun sanıkların bağlı oldukları gizli örgü-

tü güçlendirmek amacıyla yapıldığı, sanıkların THKO mensubu oldukları ve eylemlerin de THKO'nun icra hareketlerinden olduğu ileri sürülüyor. Bu nedenle sanıkların TCK 146/1 maddesini ihlalden idam cezasına çarptırılması isteniliyor.

İddianamede olayın faillerinden Nahit Töre yakalanamadığı, İbrahim Öztas'ın İzmir'de ve Alpaslan Özdoğan'ın ise Nurhak Dağlarında çatışmada öldürülmüş olmaları nedeniyle dosya dışı tutuldukları da belirtiliyor.

Cihan sorgusunda “Akbank şubesini biz soyduk. Fakat Anayasayı tağir, tebdil için değil, Türk halkı adına paraya el koyduk. Soygunu kabul ediyor, ikinci suçu reddediyoruz. Bu nedenle TCK'nın 146.maddesini ihlalden yargılanmamız sözkonusu olamaz, anayasayı ihlal etmedik, bilakis Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun bir savaşçısı olarak Anayasayı ihlal edenlere karşı mücadele ettik” diyor.

O gün yaşananları ise şöyle anlatıyor:

“Kaçırdığımız otomobilin şoförünü Yavuz Yıldırım Türk ile ben bağladım. Direksiyonda arkadaşımız Alpaslan Özdoğan vardı. Selamlaşma Akbank şubesine geldik. İçeriye önce İbrahim Ortaş ile Nahit Töre girdi. Arkalarından ben girdim. Osman Bahadır ile Yavuz kapıda beklediler. Alpaslan ise otomobilin yanında gözcülük yaptı. Veznedardan paraları ben aldım. Çantaya koydum. Bu sırada alarm çaldı. Dışarıya çıkarken paketi içindeki saatli bomba diye kapıya ben koydum.”

Cihan'ın duruşmadaki kararlı tavrı, THKO'yu savunması askeri savcıyı son derece rahatsız ediyor.

Savcı “sanıkların THKO'yu över şekilde konuşarak sapık bir ideolojinin propagandasını yaptıklarını” ileri sürerek mahkemeden “buna meydan verilmemesini” talep ediyor.

Mahkeme tanıkların teşhiste yanılmamaları için eylemde yeralan İbrahim Ortaş ile Alpaslan Özdoğan'ın büyük çapta birer resminin gelecek celse duruşma salonunda bulundurulmasına karar veriyor.

9 Ağustos 1971 Pazartesi

Bugün beşinci duruşma yapılacak. Sanık bölümünde yeni bir konuşunuz var. İşkence yaraları bir parça iyileşen İrfan Uçar da sizin davaya dahil ediyor. Bugün duruşmaya katılacak.

Duruşma başlıyor. Duruşma hakimi ilk olarak İrfan'dan "mahkemeye itimad olup olmadığını" soruyor, İrfan hakimi "itimadım vardır yoktur şeklinde talebim yoktur, 72 gündür tutuklu olarak bulunuyorum, avukatım ve ailemle görüştürülmedim" diyerek yanıtlıyor.

Bugün savcı Kerametdin Çelebi yok, iddia makamını yardımcısı Baki Tuğ temsil ediyor. Tuğ, İrfan'ın "banka soymak, sizler adına Amaç Apartmanını kiralamak, devrimci eylemlere katılmak suçlarından TCK 146/1 uyarınca cezalandırılması" talep ediyor.

Söz sırası İrfan'a geliyor:

"Ben 27 Mayıs 1971 günü akşamı İstanbul'da tutuklandım. İstanbul Emniyet Müdürlüğü 1. ve 2. şubede sabaha kadar dövüldüm. Sabahleyin saat 08.00'de beni 2. şubeye getirdiler. Ellerimi kelepçe ile arkadan bağladılar. Ayaklarımı bir sopaya bağladılar. Sırtüstü yere yatırdılar, ayaklarımı yukarı kaldırdılar ve İddia Makamı tarafından iddia olunan eylemlere katıldığımı ikrar için sabahleyin saat 08.00 den akşamleyin 17.30'a kadar onar dakikalık fasılalarla sürekli olarak üç kişi ayaklarıma sopa ile vurdu. On dakikalık fasılalarda 2. şubenin müdürünün makam odasında yere dökülen tuzlu su üzerinde yürüttüler. Bu sırada ben sırtüstü yerde yatarken bir kişi sağ kolumun bir kişi de sol kolumun üzerine basıyordu. Diğer bir kişi ağzıma basıyordu, diğer 4. bir şahısta falakaya bağlı olan ayaklarımı oynatmamam için arkamı jopla zorluyordu. Öğle yemeğine kadar hiç ara verilmedi, ayaklarım şişti, öğle yemeğinde kendileri yemeğe gitmek için ara verdiler. Beni de bir köşeye oturtular. Ayaklarımı tuzlu su dolu kovaya soktular. Öğleden sonra saat 13.00'de aynı işkence tekrar başladı. Ve saat 15.00 sıralarında ayaklarım parçalandı. Ayaklarımın parçalanması ile yetinmeyen ilgililer mutlaka bu eylemlere katıldığını sana ikrar ettireceğiz ve hazırladığımız ifadeyi imzalatacağız dediler. Benim hazırlanan ifadeyi imzalamam ve herhangi bir arzu edilen şekilde beyanda bulunmamam üzerine parçalanmış olan ve kan akan ayaklarım üzerinde aynı işkenceye devam ettiler. Bu işkence aynı gün 17.30'a kadar devam etti. Saat 17.30 sıralarında ayaklarım tamamen parçalandığı ve kemikler gözüktüğü için ve her sopa vuruşta üzerlerine kan sıçradığı için baygın vaziyette hücreye atıldılar. Ayaklarımı bir paçavra ile sardılar. Üç gün hiç bir tıbbi müdahalede bulunulmadan beton zemin üzerinde sadece su ve ayran içirerek

beklettiler!. Üç günün sonunda arkadaşlarımdan tıp fakültesi öğrencisi İlkay Demir'in ayaklarıma pansuman yapmasına müsaade ettiler. Ve kangren olma ihtimali ortaya çıkınca Çapa Hastanesi'nden olduğunu ve isminin Garabet Arman olduğunu zannettiğim bir dahiliye uzmanı getirttiler. Bu uzman kendi branşı dışında olduğu için hiçbir müdahalede bulunamadı. Sadece kan kaybından doğan tansiyon düşüklüğünü giderici ilâçlar verdi. Bir de nereden şikâyetçisin diye sordu. Arkamdan sağ kaburga kemiklerimden ve göğüs kafesimden ızdırap duyduğumu söyledim. Ağrı dindirici haplar verdi. Ayrıca ülser ilâcı verdi. Ben ülser değilim, arkamdan duyduğum ızdırabı gidermek maksadiyle verdiğini zannediyorum. Makatım tahriş olmuştu, kanamayı durdurmak için verdiğini zannediyorum. Kendisi de bu şekilde beyanda bulundu. Ayaklarıma her hangi bir müdahalede bulunamadığı için orada görevli bulunan polis memurlarından ismini bilmediğim birisi berber makası ile ayaklarımda iltihap toplayan ve şişen yerleri kesti. Mikrop kapmaya karşı da tuvalet ispiertosu kullandı. Bundan sonraki günlerde dışarıdan polis memurlarına kendi paramızla aldığımız pansuman malzemeleri ile tedavimi arkadaşım İlkay Demir yaptı. Daha sonra isminin Sabriye olduğunu zannettiğim bir bayan hemşire geldi. Haziran ayının 13'üne kadar Emniyet Müdürlüğü en üst katında 1. şubede telefonlu hücre tabir edilen hücrede beton üzerinde yatıp kalkarak tedavim devam etti. Bu süre içerisinde yerimden hiç bir şekilde kıpırdayamadığım için küçük tuvaletimi arkadaşlarımla temin ettiği kutular içerisine yaptım. Büyük tuvaletim için ise 3-4 günde bir arkadaşlarım kucaklarında tutarak götürdüler. Ayın 13'ünden sonra Harbiye garnizonu olduğunu zannettiğim yere getirildim. Buraya da kucakta götürüldüm. Burada kapalı bir hücrede kaldım. Yalnız bu hücrede yatacak yatak vardı ve her öğün yemek getiriliyordu. Burada bir doktor ve bir astsubay nezaretinde tedavim yapıldı. Aradan bir ay geçmesine rağmen ayaklarımdaki derin yaralar kapanmadı ve yürüyemediğim için 1000 Yataklı Haydarpaşa Askeri Hastanesine nakledildim. 1 Temmuz'dan itibaren burada tedavim yapıldı. Ayaklarımdaki yaralar kısmen kapandıktan ve yürüyebilir hale geldikten sonra iki gün önce taburcu edildim. Cumartesi günü da Ankara Kapalı Cezaevine naklim yapıldı. Ben Savcının iddia ettiği eylemlerden sorumlu değilim. Mahkeme safa-

hatında bilgim yoktur. Sorgum bilâhare yapılsın. Adlî Tıbbâ sevkimi talep ediyorum” diyor.

Ankara'da yapılan duruşmada, Gezmis ve arkadaşları İrfan Uçar'la konuşurlarken
(Fotoğraf: Telefoto - THA)

Uçar, poliste işkence yapıldığını ileri sürdü

Mahkeme İrfan'ın “gördüğü işkencelerin tesbiti amacıyla adli tıbbâ sevk edilmesi” talebini “görülen dava ile ilgili olmadığı” gerekçesiyle reddediyor.

Bu karar üzerine Yusuf ayağa fırlıyor “Ortaçağ işkenceleri yapılmış, utanmak lazım” diye bağırıyor. Duruşma hakimi Yusuf'u sakinleştirmeye çalışıyor, “seninle ilgisi yok Yusuf, sen yerine otur” diyor.

Yeniden İrfan'a söz veriliyor:

“Ben eylemlerin hiç birine katılmadım. Bana İstanbul'da yapılan işkenceler iddia edilen eylemleri ikrar ettirmek maksadına ma-

tuftur. Kaburga kemiklerim bunun için kırıldı. Ayaklarım bunun için parçalandı. Biraz evvel bu konuda aldığınız kararı da protesto ediyorum” diyor.

Halit Çelenk araya giriyor ve “müvekkilime işkence yapılmıştır. Kendisi insanlık dışı ve vahşiyane bir şekilde işkenceye maruz kalmıştır. Bunu da inandırıcı bir şekilde izah etti. Mahkemedeki anlatış tarzından, hali tavrından buna maruz kaldığı da anlaşılmaktadır. Esasen sanığın 72 gün sonra mahkemeye getirilebilmesi, mahkeme istediği halde, getirilememesi bu hususu tevsik etmektedir. Suçlu makamlar telâş içindedirler. Mahkeme ara kararında işkence olaylarının devamıyla ilgisi olmadığı yönünde karara varmıştır. Oysa bu işkencelerle kerhen ve cebren düzenlenen tutanak dosya içerisinde. Ve bu gün bu davada delil olarak kullanılmak durumundadır. Bu bakımdan davanın esasına müessiriyeti açıktır. Bu itibarla ara kararından rücu edilmesini ve müvekkilimin adli tıba sevk edilerek, kendisine işkence yapıp yapılmadığı ve özellikle ayak altı, sırt, sol kaburga kemikleri ve midesinde ve makadında ve dirseğinde işkenceden mütevellit asar mevcut olup olmadığının ve bu asarın hangi cins aletle sopa vesaire ile meydana getirileceği, ve vücudundaki darp ve cerh asarının tesbit edilip edilemeyeceğini, eğer edilebilirse bu tarihin tesbit edilmesi, olayın aydınlanması ve savunma hakkı bakımından arz ve istirham ediyoruz” diyor.

İşkencenin tesbiti talebi bir kez daha mahkemece reddediliyor. İrfan'ın savcılık ifadesi okunup bir diyeceği olup olmadığı soruluyor.

İrfan son derece öfkeleniyor, “İstanbul'da sadece bana değil, THKO ve THKPC mensuplarına da aynı şekilde ağır işkence yapılmıştır. Gözaltına alınan kızların yumurtalıkları parçalanmıştır. Ayakları param parçadır. Halen hastanededirler. Askeri savcı ifade almak için geldiğinde ben durumu kendisine anlattım. “Ankara'da olsaydın Adli Tıba sevkini sağlardım. Bu işkenceleri İstanbul polisi yapmıştır. Buradaki arkadaşlara söyleyeyim” dedi. Ancak bu iş burada kapandı, söyleyip söylemediğini de bilmiyorum. Bu işkenceler 12 Mart muhtırası ile iktidara gelen Amerikancı, faşist halk düşmanı diktatörlük hükümeti başkanının emri ile yapılmaktadır. Bundan da savcıların haberi vardır. Mahkemeniz dahi beni Adli Tıba sevkten kaçınmakla bunlardan çekindiğini isbat etmiş

oldu. Bu durumda avukatımla görüşünceye kadar ifade vermiyorum” diyor. Salonda buz gibi bir rüzgar esiyor. Duruşma bu havada sona eriyor.

10 Ağustos 1971 Salı

Bugünkü duruşmaya İrfan Uçar’a söz verilerek başlanılıyor.

İrfan: “Dün avukatlarımla görüştüm, ifademe ilâve edecek bazı hususlar vardır. 75 gündür işkence altında kalmıştım, bu psikolojik etki altında bazı beyanlarda bulundum. Bu beyanlarımın bu psikolojik durumum nazara alınarak değerlendirilmesini istiyorum. İddianamede yaptığımız iddia edilen eylemlerden dolayı değil sahip olduğumuz fikirlerden dolayı tecziye edilmemiz talep edilmektedir. Bana hazırlık sırasındaki sorguda bazı iddia olunan eylemlere katılıp katılmadığım hususu sorulmadı, sadece Marksist ve Leninist olup olmadığım hususu soruldu. İddianamede belirtildiği gibi daha doğrusu Askeri Savcının tesbit ettiği ifadede belirtildiği gibi Marksist ve Leninistim, İşçi sınıfının dünya görüşü olan bilimsel sosyalizme inanıyorum. İddia edilen Türkiye Cumhuriyeti Anayasasını taşıyır, tebdil ve ilgaya cebren teşebbüs suçunu temelden ve kesinlikle reddediyorum. Şöyleki biz Marksist ve Leninistler ve bütün yurtsever devrimciler 27 Mayıs Anayasasını kan ve ateşle savunduk. Bu anayasayı savunurken, şehit düşen devrimcilerin kanları henüz kurumamıştır. Bu anayasanın Türkiye halkına sağlamış olduğu bütün demokratik hakların bütün Türkiye halkı tarafından kullanılması için bizler halkımıza öncülük ettik. İşçiler ne zaman Anayasal hakları için direnmiş olsalar, yanlarında biz olduk. Köylüler ne zaman toprak ağalarına karşı demokratik direnme haklarını kullansalar yanlarında ve önlerinde biz olduk. Amerikancı Demirel iktidarının kanunsuz bir şekilde işçilerin ve köylülerin üzerine sürdüğü silâhlı faşist güçlere karşı işçiler ve köylülerle biz karşı koyduk. 27 Mayıs Anayasasının başlangıç metninde belirtildiği gibi meşruiyetini kaybetmiş Amerikancı Demirel iktidarına karşı direnme hakkımızı kullandık. Bu iktidarın Anayasaya ve kanunlara karşı işledikleri bütün suçlara karşı tepki gösterdik. Bizler Anayasayı kanla ve ateşle savunduk ve savunmaya devam edeceğiz.

Arkadaşlarım Türkiye İş Bankası Emek Şubesinin günlük hasılatına Türkiye halkı adına el koymuşlar ve parayı kamulaştırmış-

lardır. Benim ismim bu olaya Demirel'in polisleri tarafından kasten karıştırılmıştır." diyerek sözlerini tamamlıyor.

İrfan'ın sorgusunun ardından duruşma hakimi sıranın tanıkların dinlenmesine geldiğini belirtiyor.

İlk olarak Sevim'in evinde icra memurlarının bağlanması olayı ile ilgili tanıkların dinlenmesine geçiliyor. Birinci sırada avukat Mehmet Karaçalı dinleniyor. Avukat "olayın tesiri ile şoke olduğunu, bu nedenle sanıklardan sadece seni teşhis edebildiğini, olay yerinde İrfan, Yusuf ve Kor'un da olduğunu zannettiğini ama kesin teşhis edemediğini" söylüyor.

Tanık icra memurundan mahkeme başkanı sizleri teşhis edip edemeyeceğini soruyor ve sizlere yakından bakmasını isteyerek "yaklaş yaklaş, çekinme bir şey olmaz" diyor.

Sizlere yaklaşan tanığa elinle kendini işaret ediyorsun. Senin elinle tanığa kendini gösterdiğini gören başkan Ali Elverdi sana dönerek "işaret yok sen mahkemeyi yanlış yola sevk ediyorsun" diyor.

Tanık icra memuru sizlere bir süre baktıktan sonra "yalnızca seni teşhis edebildiğini, diğerlerini tanıyamayacağını" ifade ediyor. Daha sonra tanık olarak binanın kapıcısı, soför ve polis de dinleniyor.

Tanıkların ifadeleri üzerine sen söz alarak onların yanlışlarını düzeltme yoluna gidiyorsun:

"Olay sırasında tanıkların bir şey görmeleri mümkün olmamıştır.

Şoke oldukları için bazı şeyleri hatırlamaları mümkün değildir. Çok heyecanlanmışlardı. Bunun için sözleri çelişkilidir. Bağlama olayını ben, Sinan, Alpaslan yaptık. Yusuf ile Hüseyin diğer odada idiler. Biz önce çıktık karşılıklarına, dedikleri gibi de elimizde çifte tabanca yoktu. Çünkü birer elimizi serbest bırakmıştık. Polise ilk darbeyi ben vurdum. Silahını Yusuf Aslan aldı. Tanıkların yanıtları bizlerin fiziki yapılarının birbirimize benzememizden ileri geliyor. Alpaslan Özdoğan İrfan Uçar'a benzetiliyor. Sinan Cemgil Necmettin Baca'ya. Sinan Cemgil 4,5 numara gözlük takardı. Olay sırasında hepimiz traşlı ve bıyıksızdık. Emek İş Bankası olayından sonra bıyıklarımızı kesmiştik. Tanıklar emniyete götürülünce bizim eski resimlerimizle karşılaşmışlar ve yanıtlamışlardır" diyorsun.

12 Ağustos 1971 Perşembe

Bu sabah size getirilen kahvaltılıkları aynen iade ederek üç gün sürecek olan açlık grevine başlıyorsunuz. Perşembe, cuma, cumartesi açlık grevinde olacaksınız. Açlık grevinin amacını ifade etmek üzere dün akşam hazırladığınız bildiriği bugün mahkemede okumayı planlıyorsunuz.

Duruşmadasınız.

Mahkeme heyetinin yerini almasından sonra, duruşma hakimi dört Amerikalının kaçırılma olayıyla ilgili tanıkların dinleneceği açıklıyor.

Hemen bu arada tanıkların dinlenmesine geçilmeden önce söz alıyorsun. Bir ortak bildiri hazırladığınızı, bu bildiriği mahkemeye vereceğini ama öncelikle okuyacağını ve bu bildirinin aynen tutanağa geçirilmesini istediğini söylüyorsun.

Duruşma hakimi bildirinin neyle ilgili olduğunu soruyor.

Hakimin sorusunu “İstanbul ve Ankara’da tutuklu bulunan tüm devrimci arkadaşlarımız şu andan itibaren 1961 Anayasasının değiştirilmesini protesto etmek için açlık grevine başlamış bulunuyoruz.

Sıkıyönetim mahkemelerince tutuklananlar olarak, yapılmak istenilen anayasa değişikliklerini halkımızın aleyhinde buluyor ve protesto için bu sabahtan itibaren üç günlük açlık grevine başlıyoruz, bildirimiz buna ilişkindir” diye yanıtlıyorsun.

Duruşma hakimi “Anayasa değişikliği konusu parlamento çalışmasıyla ilgilidir. Mahkememizi ilgilendirmez” diyerek dilekçeyi okumana izin vermiyor. Sen de çok fazla ısrarcı olmuyorsun bildiriği okumak konusunda. Zaten sözleriyle açlık grevine başladığını zı açıklamış ve kamuoyuna da duyurmuş oluyorsun. Umursamaz bir tavırla yerine oturuyorsun.

Bundan sonra tanıkların dinlenmesine geçiliyor. İlk olarak Amerikalıları sakladığınız Amaç Apartmanı kapıcısı Veli Kurt dinleniyor. Kapıcı Veli ifadesinde:

“3 nolu dairenin sahibinin evi kiraya vermesi için anahtarını kendisine verdiğini, sivil bir şahsın o tarihte ev kiralamak için geldiğini, bu kişinin evi gezip, tuttuğunu, tutan kişinin kendisini kimya mühendisi olarak tanıttığını, ertesi gün ise, karacı üsteğmeni elbisesi giyinmiş birisiyle geldiğini ve bu kişiyi de kardeşim diye tanıttığını, bazı eşyaları getirip eve koyduklarını, daireyi kiralayan sivil

şahsın, sanıklar arasında olmadığını, resmi elbise giyen kişiyi ise teşhis edemeyeceğini” söylüyor.

Veli'den sonra binanın bulunduğu sokaktaki bakkal Recep ifade veriyor. Bakkal ifadesinde:

“Sizlerin arasından bir şahsın her gün 9-10 saatleri arası kendisinden alışveriş ettiğini, bol konserve ve hazır yiyecek, manavdan da pişmeden yenecek şeyler aldığını, aldıklarını çıraqlara taşıtmayıp kendisinin alıp götürdüğünü, bu kişinin esmer tenli sakal ve bıyıkları olmayan birisi olduğunu, ve bu kişinin sizler arasında bulunmadığını” söylüyor. Ayrıca bakkal Recep subay elbisesi giyen kişinin kim olduğunu teşhis ederken de önce Ercan'ı, daha sonra da hayır yanlışım diyerek İrfan'ı gösteriyor. Bu durum üzerine aranızda bir gülüşme başlıyor.

Tanık olarak dinlenen bakkal çırağı da her gün bakkaldan alışveriş yapan kişinin sizlerin arasında bulunmadığını, subay elbisesi giymiş şahsın ise İrfan olduğunu söylüyor.

Tanıkların subay elbiseli şahsı İrfan olarak teşhis etmeleri üzerine Yusuf söz alarak ayağa kalkıyor ve durumu düzeltiyor.

Subay elbisesi giyen kişinin kendisi olduğunu, sivil şekilde alışveriş yapan kişi olarak tarif edilen kişinin de Sinan olduğunu belirtiyor.

Daha sonra duruşmada 4 Amerikalıyı kaçırma olayındaki tanıkların dinlenmesine geçiliyor. İlk o gece Mete'yi yakalayan polis ifade veriyor.

Tanık polis şunları söylüyor:

“Amerikalıların Ahlatlıbel'den kaçırıldığını oto ile devriye gezirken telsizden öğrendik. Dikmen'e doğru giderken hızla aşağıya doğru inen bir Amerikan arabası gördük. Geri dönüp peşlerine düştük. Meneviş sokağın baş tarafında Amerikan arabası birden durdu ve sağ tarafta oturan biri bize gel işareti yaptı. Tabancamızı çekip üzerlerine giderken arabadakilerden biri kaçtı. Şoförü ise hiçbir hareket yapmadan yakaladık.”

Tanık olarak dinlenen diğer bir polis ise arabada yakaladıkları şahsın kaçan arkadaşıyla kendi ismini bir süre gizlediğini ve "bu işi biz bir gaye uğruna yapıyoruz" şeklinde konuştuğunu, bir süre sonra ise kendi adının Mete Ertekin olduğunu, kaçan kişinin ise adını bilmediğini, ama herkesin onu dede diye çağırdığını söylediğini söylüyor.

Polislerden sonra Hüseyin söz alıyor ve Mete'nin yakalanışını anlatıyor:

“Görüldüğümüz yer Amerikalıları sakladığımız yere çok yakındı. Bu bakımdan anlaşılmasın diye elimizdeki tabancayı arabada bırakıp inecektim. Arkadaki araba durdu. Ben onları Yusuf ve arkadaşlar sanmıştım. Ne duruyorsunuz diye seslendim. Sonra polis olduklarını anlayınca kaçtım. Polisler arkamdan ateş etmek istediler, ama tabancaları ateş almadı” diyor.

13 Ağustos 1971 Cuma

Açlık grevinin 2.günündesiniz.

Sıkıyönetim yetkilileri gazetecilere açıklamada bulunmuşlar. Sizlerin açlık grevine müdahale edilmeyeceğini bildirmişlerdir. Yetkililer sizlere her zaman olduğu gibi yemeklerinizin verileceğini belirterek “yemeklerini yiyip yememek kendilerine ait bir iş” demişler.

14 Ağustos 1971 Cumartesi

Açlık grevinin 3.günündesiniz.

Bugün duruşmaya tanıkların dinlenmesiyle devam ediliyor.

İlk olarak 4 Amerikalıyı sakladığınız dairenin sahibi tanıklık yapıyor.

Adamın adı Hülagu Can'mış. İfadesinde “Daireyi kiralamaya gelen şahsın yüzde 95 İrfan Uçar'a benzediğini” söylüyor.

İrfan ise tanığın ifadesine itiraz ediyor ve “kontratın altındaki imzanın kendisine ait olmadığını, bunun tesbit edilmesini” istiyor.

21 Ağustos 1971 Cumartesi

Ankara en sıcak günlerini yaşıyor. Duruşmalar da bütün sıcaklığıyla devam ediyor.

Duruşmada ilk olarak Ahlatlıbel Amerikan üssünde şoförlük yapan İsmail Oksak tanık olarak dinleniyor. Dört Amerikalı'yı kaçırma olayınızı anlatıyor. Şoför İsmail yaptığı teşhiste önce Mete Ertekin olarak Metin Yıldırım'ı gösteriyor. Ve ifadesinde “Amerikalıları kaçıranların 5 kişi olduklarını, parka giydiklerini, sakal ve bıyıklarının bulunduğunu, şimdiki kıyafetleriyle kendilerini tanıyamadığını belirterek sadece Mehmet Nakipoğlu'nu teşhis edebildiğini” söylüyor.

Sen söz alarak Mehmet'in o akşam yanınızda olmadığını, soförün Yusuf'la senden başka birisini görmediğini söyleyerek "biz tanıgın kısa sürede emniyete haber vereceğini biliyorduk. Olay günü hava çok soğuktu. Etrafta kar vardı. Eğer tanığı bağla-saydık iki saat sonra donabilirdi. Olayda Amerikalıların otomobili-nin önünü kesen ben ve Yusuf Aslan'dır. Mete'nin görevi ise sade-ce boş olan otomobili şehre götürmekti" diyorsun.

Tanık şoför Yusuf'u da tanıyamıyor, teşhis edemiyor.

Şoförün dinlenmesiyle birlikte duruşma hakimi tanıkların din-lenmesinin sona erdiğini söyleyerek dosyada mevcut olan yazılı delillerin tetkikine geçileceğini bildiriyor.

İlk önce sizler tarafından bir gece sabaha kadar dövüldüğünü iddia eden Ersin adlı bir ODTÜ öğrencisinin mağdur tanık sıfatıyla verdiği ifade okunuyor. Bu çocuğu tanıyorsunuz. Okulun sayılı faşistlerinden. Aleyhinizde verdiği ifadede sen ve beş arkadaşından şikayetçi olduğunu söyleyerek şöyle demiş: "O gece yatağımdan beni kaldıran Deniz Gezmiş ve arkadaşlarından sabaha kadar dayak yedim. Beni zorla Yurttan çıkaran Gezmiş ve arkadaşları, kalorifer geçidine soktuktan sonra sırayla dövmeye başladılar".

Yapmadığınız bir iş bu. İfadenin okunmasının bitimiyle birlikte ayağa fırlayarak söz istiyor ve ifadeye şiddetle itiraz ediyorsun. "Faşist ve ülkü ocaklı olan bu şahıs yalan söylüyor. İddialarını kabul etmiyorum. Çünkü, onun bahsettiği gün ve saatte, biz, Ame-rikan Sefaretinin önündeki polisleri kurşunluyorduk," diyorsun. Hakim sözlerini olduğu gibi tutanağa yazdırıyor.

Daha sonra Ahlatlıbel'den kaçırdığınız dört Amerikalı askerin emniyete verdiği ifadelerin okunmasına geçiliyor.

Amerikalı askerler sizlerle ilgili genel olarak olumlu sözler söy-lemişler.

Er Richard Caraszi ifadesinde şunları söylemiş: "Müfrezeden çıktığımızda yol üzerinde barikat vardı. Orada arabamız durdurul-du. Ben arabanın arka koltuğunda oturuyordum. Ön pencereden yolun benim soluma düşen tarafında şarampol içinde iki kişinin mevzi almış şekilde saklanmış olduğunu gördüm. Arabanın arkası-na da bir kişi geldi. Elinde otomatik silah vardı. Beşinci şahsı farkettiğimiz zaman bu şahıs arabanın sağ tarafında bulunuyordu. Şoförü arabadan çıkardılar. Bize silahlı olup olmadığımızı sordu-lar. Silahsız olduğumuzu söyledik. Kendileri arabanın ön koltuğu-

na bindiler. Deniz Gezmiş olarak teşhis ettiğim şahıs şoförün yanına oturdu. Silahını bize çevirdi. Silahı otomatik silahtı. El bombasının kemerinde bağlı olduğunu binaya girdiğimde farkettim.

Daireye girdikten sonra hepimizi holde bulunan iki kapılı dolaba soktular ve kapılarını kapattılar. Aradan çok kısa bir zaman geçti. Dolabın kapakları açıldı. Teşhis ettiğim Deniz Gezmiş elinde silahla karşımızda duruyordu. Her hangi bir şeye ihtiyacımız olup olmadığını sordu. Bu sırada bize battaniye ile yastık verdiler. Battaniyeleri dolabın tabanına serdik. İlk götürüldüğümüz gece Sexton'la ben dolabın içinde kaldık. Öteki arkadaşlarımız holde kaldılar. Günde üç öğün yemek ikram ettiler. Hatta arada doymazsanız daha da verelim dediler. Sık sık çay ikram ettiler. Ve konserve et de verdiler. Bize hiçbir kötü muamelede bulunmadılar. Zaten sessiz, sedasız sakın olarak oturduğumuz takdirde bir şey yapmayacaklarını söylemişlerdi. Gene yemekler esnasında ançuez ikram edildi. Deniz Gezmiş ile Sinan Cemgil gayet güzel İngilizce konuşuyorlardı. Yusuf Aslan'ın ise İngilizce'si zayıftı. Deniz Gezmiş İngilizce olarak bize güçlük çıkarmazsanız size her hangi bir zararımız olmayacaktır dedi.

Diğer asker James M. Gholson'un ifadesi de farklı değil. O da sizlerden hayli memnun kalmış şekilde ifade vermiş: "Saat 00.15 de arabamıza binerek müfrezeden ayrıldık. Yolumuzun kesilmesi olduğunu gördük durduk. Etrafımız silahlı insanlarla sarıldı. Bunlar 5 kişiydiler. Bizi kendi arabamızdan çıkarıp kendi arabalarına aldılar. Bizi arabada hepimizi arka sıraya oturtular. Arabayı Yusuf kullanıyordu, berbat bir şoförlüğü vardı.

Bir eve getirdiler. Giriş katındaki eve pencereden soktular. Bu evde vaktimizi dolapta ve holde geçirdik yemek verdiler. İyi muamele yaptılar.

Amerikalıların ifadelerinden sizlerin ev sahipliğinizi beğendikleri anlaşılıyor. Çavuş Jimmie J. Sexton da ifadesinde belirtmiş bunu: "Bu götürüldüğümüz yerde 5 gün kaldık. Zaman zaman holdekileri dolaba, dolaptakileri hole nakletmek suretiyle istirahatimizi temin ettiler. Bu ikametimiz esnasında ekmek, çay, peynir, sosis, portakal ve muz ikram ettiler. Çoğu zaman iki kişi tarafından göz altında bulunduruluyorduk. Muhafızımızın bazan tek kaldığı oluyordu. Bizden sadece evrak istediler ve bunları aldılar."

Er Larry J. Heavner'ın ifadesi de diğer Amerikalı'lardan farklı değil. O da ifadesinde “Bize fena muamele yapmadılar” demiş.

Amerikalı askerlerin ifadeleri okunup bitiyor. İfadelere herhangisi bir itirazınızın bulunmadığını belirtiyorsunuz.

Bundan sonra taleplere geçiliyor.

Mete'nin avukatı olarak Niyazi Bey söz alıyor: “Mete'nin THKO ve Dev-Genç'le bir ilişkisinin bulunmadığını, olaydaki fiilinin Amerikalıların kaçırılmasından sonra sadece boş otomobili kullanmak olduğunu ve Ayrancı Meneviş Sokak'ta polis tarafından yakalanan Mete'nin, başka bir eylemde bulunduğunu kanıtlayacak herhangi bir ize rastlanmadığını, kaldı ki emniyette ifade veren dört Amerikalı askerin de Mete ile yüzleştirilmiş olmasına rağmen onu teşhis edememiş olduklarını belirterek” Mete'nin tahliye edilmesini talep ediyor. Ve bu tahliye talebinin gelecek celselerde karara bağlanmasını istiyor.

Daha sonra ise İrfan söz alarak “Amerikalıların kaçırılması olayı ile herhangi bir ilgisinin bulunmadığını, olayda kendisinin yer almadığını, bu durumun kanıtlanması için Amerikalı askerlerin mahkeme huzuruna getirilmesini” talep ediyor.

İrfan'ın da avukatı olan Halit Bey de bu talebe katıldığını ifade ediyor.

Mahkeme heyeti kendi arasında kısa bir değerlendirme yaptıktan sonra, “adı geçen şahısların Türkiye'de olmadığını ve ifadelerinde de İrfan Uçar'dan bahsetmedikleri gerekçesiyle” İrfan ve Halit Beyin bu talebini uygun bulmuyor.

Bunun üzerine duruşma hakimi öteki yazılı delillerin tetkikine devam edileceğini bildiriyor. Öncelikle Amaç Apartmanındaki dairenin sahibi Hülagu Can ile Orhan Sel adıyla kira sözleşmesi imzalayan kişinin İrfan Uçar olup olmadığının tetkiki ve tesbiti için Adli Tıbbı örnek yazı gönderileceğini açıklıyor.

Duruşma hakimi yarbay Tetik İrfan'ı zabıt katibinin bulunduğu yere çağırıyor. Karşılaştırılmak üzere Ona'a birkaç cümle yazı yazdırıyor.

Duruşma Salı gününe erteleniyor.

24 Ağustos 1971 Salı

Dava devam ediyor. Dosyada bulunan yazılı delillerin okunması sürüyor.

Bugün ilk olarak Mustafa'nın Nurhak'ta tutmuş olduğu "günlük" okunuyor. Sen de ilk kez okunurken öğreniyorsun içeriğini. Günlük esas olarak sizin yakalandığınız gün tutulmaya başlanmış. Mustafa dağdaki yaşıntıyı, zorlukları, arkadaşların olumluluklarını ve zaafalarını not etmiş. Mustafa Che'nin gerilla günlüğü gibi bir şey yapmak istemiş anlaşılan. Başarsaydınız devrim tarihinin önemli bir belgesi olacaktı. Şimdi bir yazılı delil niteliğinde. Ama yine de eğlenceli yanları yok değil. Günlük'ün okunmasını dinlerken birbirinizin yüzüne bakıyor zaman zaman gülümsüyorsunuz.

Mustafa'nın günlüğünün bazı bölümleri şöyle:

"16 Mart 1971 Artık özgürüz. Çünkü dağdayız. Sinan geldi. Öbürleri yakalandı. Ben para için Ankara'ya gittim. Gittiğim gün Elazığlı arkadaşlar geldi. Ben para ve altı kişiyle döndüğümde silahlar da taşındı. Artık her şeyimiz var ve yanımızda. Ekmeği Mustafa Dayı getiriyor. Çekingenliği de yok olmak üzere. Çok yardımı dokundu bize. Teslim, mermi işini de çözümledi. Filinta başına altmış kadar mermi düşüyor. Kendimi artçı olarak düşünüyorum. İlk silahlarım: Filinta, Smith, bir de elbombası. Üç dört gün atış çalışması dışında genel eğitim yapıldı. Ben askeri işlerden sorumluyum. Tuncer keşfe çıkıyor. Şimdi Çat yaylasına yakın bir mağarada kalıyoruz. Harekete hazır gibi bir durumdayız.

Sinan: Yetenekli bir arkadaş. Her şeyiyle iyi. Grubumuzun genel sorumlusu. Şimdiye kadar yanlışsı yok.

Tuncer: En güvendiğim arkadaşlardan. Özveriyle çalışıyor. Sürekli keşifte. Yanlışsı olmadı.

Ben: Kendimi tartabildiğim kadarıyla fena değilim. Her işe elimden geldikçe koşmak istiyorum. Tek yanlışım, Meşeli'de Ato'ya kötü sözler söylemem. Bizi gören bir çoban yüzünden. Bu işi nasıl yaptığıma şaşıyorum. Demek, eksik bir yanım varmış.

Hemşerim: En çok güvendiğim arkadaşlardan. Çok iyi niyetli. Her işe koşuyor. Hiçbir aksiliği yok. Altın gibi.

Kadir: İyi arkadaş. Yalnız sinirli; bazen bağırıp çağırıyor. Çekinmeden her işe sarılıyor.

Osman: En sevdiğim, en güvendiğim arkadaşlardan. Çok iyi niyetli. Yapmaktan kaçınacağı, mazeret uydurmaya çalışacağı bir iş olamaz.

Ato: Pırlanta. En güvendiğim arkadaşlardan. Her işe koşar. Az bulunabilecek bir insan.

Sadık: İyidir. Üstüne düşen görevi yapıyor.

Cengiz: İyi niyetli. Yalnız hâlâ çokbilmişlik huyunu bırakmadı.

Semih: Çok düzeldi. Çok çalışıyor. Ancak, kızınca küfrediyor.

Recep: Tembel. Sürekli ateşin başında oturur. Kavgadan kaçacağına sanmam.

Fevzi: Fena değil. Yalnız biraz bencil.

Bahadır: Daha pek alışamadı. Şikâyetçi. Karar vermek için beklemek gerek.

Azeri: Fazla yük taşımak dışında çok iyi. Karakter sahibi. Güvenilir.

Hacı: Aramıza girmesi acayip oldu. Tevkif etme gibi bir durum var. Düze inip bazı işlerini çözümlemek istiyor. Hasta olduğundan yakınıyor.

Yusuf: Yoldaşlarla konuşmayı pek bilmiyor. Sinirli. Ama düzelir.

Cemal: Sessiz ve çalışkan.

Ercan: İyi niyetli. Çalışkan. Ortama uymak için kendini çok zorluyor. Uyuyor.

Asal: Hiç de Alp'in dediği gibi değil. Aksi konuşuyor. Pek işe gelmiyor. Ve yoldaşların bazan kalbini kırıyor.

Adem: Fıtık gerekçesiyle son zamanlarda işten kaçıyor. Tembel. Açlıktan yakınıyor. Çok küfrediyor.

Hasan: Köylü devrimci. İyi niyetli. Kendisi de iyi. İdeolojisi biraz zayıf.

Hüseyin: Yürümesi, yük taşımaya iyi. Yalnız, yanımızdayken sürekli yatıyor ve soğuktan yakınıyor.

Mustafa: Acayip. Bazan iyi, bazan çok kötü. Şakadan, lâftan anlamıyor. Çoğu şeyi tersten alıyor. Romatizma bahanesiyle köyüne döndü. Yine gelmekten söz etmiş, ama zor.

Bunlar, yoldaşların şimdiki durumları. *Teslim'den* söz etmeye gerek bile yok. Adam bir mucize. Şimdiye kadar en önemli işlerimizi gördü.

26, *Pazartesi:* Öğleyin Tuncer'le Osman döndü. Akşam da Sinan'lar geldi. Tek Ato yok. Ato dışında tam *hazırız*. Kadir, köye gitmeye gönüllü. Yusuf'la dört arkadaş, önceden kararlaştırılan yere ekmek almaya gittiler. Köyün iki yüz metre dışında beklemesi gereken adamımız orada yokmuş. Terslik. Haberi Hüseyin'le yollamıştık. Hüseyin'in eşekliği bu. Çünkü ekmek alacağımız evi o

biliyordu. Gidenler çok sinirli döndüler. Kadir, beni birlikte gelmemekle suçladı. Benim niyetim, yalnızca Hüseyin orada ise onunla karşılaşmamaktı. Onlar H.'yi yanımıza getireceklerdi; yargılamak için.

28 *Nisan Çarşamba*: Bugün de devrime karşı ilan edilen sıkıyönetimin ikinci ya da üçüncü günü.

29, *Perşembe*: Öğlen 2'ye kadar uyudum. Hemşerim, son malzemeyi dağıtmış. Kalkınca iyice toparlanıp hareket ettik. Savaş düzeninde olmayan bir örgütlenme kurduk. En az yük 20 kilogram olduğundan çok yavaş yürüyoruz. Bu yüzden, gideceğimiz Sulu Mağara'ya gitmeyip daha yakındaki birine gitmeye karar verdik. Mağaraya yaklaştığımızda, suyu geçmek için her yanı ışıktırdık.(!) Sigara da içtik. Kadir, komutanı olduğu grubu bırakıp önden gitmiş. Sonra buluştular. Sinan, Osman, Teslim, sabaha karşı Tuncer'le buluşacağımız Sulu Mağara'ya gittiler. Teslim bir miktar para aldı. Devredecek. Sinan, at ve katır almaya çalışacak. Bu yüklerle hareket olanağı sıfır. Bende 40 bine yakın para var.

2, *Pazar*: Öğlene kadar uyuduk. Sonra yükleri hafiflettik. Ama bizimki çok az hafifledi. İki kişi ortak malzemeleri katıra yüklemek üzere gediği aşılar. Hasan ve iki kişi, katırın başında kaldık. Geri kalan öbürleriyle hepimiz yükümüzle gedikteki kovuğa geldik. Tuncer'in burada olduğunu söylediği mağarada bir gün kalıp gece yola devam edeceğiz. Katır, yükleri taşımayınca biz taşıdık. Güneş altında kayalıklara panik içinde kapağı attık. Biraz olağanüstü bir durumda herkes paniğe kapılıyor. Bu biraz da komutanların kararsızlık ve yeteneksizliğinden. Bizden yarım saat sonra bulunduğumuz kayalığa gelen yaşlı bir anayı Kadir geri döndürdü. Bugün Hasan adında yeni bir katılımımız var.

8, *Cumartesi*: Sinan, oranın yerlisi iki genç Keşanlı avcıyla konuştu. Yatıp bekliyoruz. İbrahim'den ekmekle yoğurt geldi. Moralin biraz bozuk, ama düzeliyor.

9, *Pazar*: Sabah Hemşerim, iki hayvan yükü yiyecekle geldi. Bugün, tarihe geçecek bir gün. Herkes hesapsızca doyasıya yemek yedi.

15, *Cumartesi*: Azeri, iki komando gördüğü sözünü, uyuşukluk-tan kurtulmak için uydurduğunu söyledi. Sabah, genel konuşma ve eleştirisi yapıldı. Beş kişilik bir disiplin komitesi seçildi. Çevremizde dolanan çobanlardan ekmek, pekmez, çökelek falan almak için

gittiler. Gece iki üç saatlik bir yürüyüşle ormana varırız, diye düşünüyorduk. Ancak iki üç saat yürümeye alışmışız. Ovanın ortasında kalmamak için yürüyüşü Kulvar'ın hemen üstünde bir boğaz içinde kestik. Orman da pek ormana benzemiyor.

17, *Pazartesi*: Orman, bizi iyi karşılamadı. Sürekli yağmur ve dolu yedik. Sucuk gibi olduk. Bu sinirlilik yüzünden terslikler, küfürleşmeler oldu. Akşama doğru hava açtı. 19 haberlerinde çok neşeliydik. Radyo, İsrail Başkonsolosunun kaçırıldığını söyledi. Gece 2'de yola çıkarak bir bir buçuk saatlik bir yer değiştirdik.

18, *Salı*: Sabah, Memiş adlı bir çoban, davarı ile bizim bulduğumuz tepeye çıkınca, konuşup birlikte üç kişiyle onun çadırına gittik. Güpegündüz. On tane çadır yan yanaydı. Ve en az yirmi yirmi beş çadır bizi gördü. Yağ, ekmek, süt, çökelek alarak döndük. Hükümet, ödün vermiyor gibi görünüp palavra sıkıyor; adam kaçırmalar için idam cezası koyacaklarmış. Akıllarınca korkutacaklar. Bütün Türkiye'de seri tutuklamalar başladı. Dergicilerin de hepsi aranıyor. Koçaş, 'Devlet ya vardır, ya yoktur' diye konuşma yaptı. Devletin temellerinden sarsıldığını görecekler. Gece katır yüzünden güç koşullar altında yer değiştirip çok zor bir yere geldik.

19, *Çarşamba*: Koçaş yumuşamaya başladı. Ama sıkıyönetim durmadan suçlulara uyarı bildirisini tekrarlıyor.

21, *Cuma*: Akşam ağıllara giderken 400 lira kadarlık erzak aldık.

23, *Pazar*: Çok iyi ağaç altları bularak gündüzü geçirdik. Hiç dışarı çıkmadık. Hiçbir arama tarama olmadı. Gece, hemen arkamızdaki tepede olan bir çobandan ekmek aldık. Sinan'lar bizden yarım saat sonra gelmiş ve öbür yere gitmişler. Üs işi hemen hemen yattı sayılır. Şoföre sözünü etmişler. Sanırım Hüseyin'in gevezeliklerinden olacak. Ankara'dan iki yüz kişilik özel komando birliği gelmiş. Kürecik'i ve Akçadağ'ı arıyorlarmış. Köyleri basıyorlarmış. İstanbul'da dün geceki aramada İsrail Konsolosu ölü olarak bulundu. Yani çocuklar kurtarılmadı. Artık bizim de birşeyler yapmamız gerek. İnsan, gelen paralarla erzaklardan utanıyor.

24, *Pazartesi*: Sabaha karşı iki saatlik yürüyüşten sonra Sinan'ların yanına vardık. Öğleden sonra yargılamalar başladı, akşama kadar sürdü. Sonunda Tuncer'in sorumluluklarının alınmasına,

nöbette ve yürüyüş sırasında uyuyanların da birer öğün yiyeceklerinin kesilmesine karar verildi.

26, *Çarşamba*: Sinanlar sabaha karşı döndü. Yola çıkamadık. Yağ ve bulgur getirdiler. Kulla'nın ağıllarına jandarma gitmiş. Söylentilere göre 600 kişi varmış peşimizde. Nurhak'ı ve Sinekli'yi arayacaklarmış. Çok dikkatli nöbet tuttuk. Ajan olabilecek çoban görünümlü birkaç kişi geçti. Akşam yola çıktık. Fevzi'nin ayağı yüzünden düz yoldan gideceğiz derken yolu kaybettik. Aç ve özellikle susuz olarak Nurhak'ın karşısında bir tepede durakladık. Gece uzun süre su aradık ama bulamadık. Üç gündür uykusuzum.

28, *Cuma*: Sabah güneş altında üç dört saat uyudum. Öncülerden dört kişi keşfe gitti. Suyu geçiş yeri arayacaklar. Bu gece, en geç yarın gece gideceğimiz yerde hazır olmalıyız. Fevzi'nin ayağı da büyük dert. Bugün Sııklı üzerinde bir iki uçak dolandı. Oraları arıyor olabilirler. Ekmek de erzak da bitmek üzere.”

Mustafa'nın tuttuğu günlüklerin okunmasından sonra Hacı'nın tuttuğu notların okunmasına geçiliyor. Hacı da Nurhak'taki gözlemlerini, eleştirilerini, duygu ve düşüncelerini kağıda dökmüş. Bu notları da ilk kez duruşmada öğreniyorsun. Gülümseten, düşündürten satırlar bunlar:

“Dünyanın en pespaye gerillaları öyle sanıyorum ki biziz. Hareket kabiliyeti gerillanın en önemli silahıdır. Ama bizdeki hareket yeteneği Çingenelerden bile az. Bölgeyi hiç tanımıyoruz. Bulduğumuz yerdeki en yüksek tepeye çıkıp dürbünle gideceğimiz bölgeyi kontrol ediyor, ondan sonra geceyi bekliyoruz. Gece olunca yola çıkıyoruz. Bir kaç saat yürüdükten sonra bir aksilik çıkıyor, en sota kır gördüğümüz herhangi bir yere sığınıyoruz. Sığındığımız yer sabahleyin kalkınca davar ya da sığır sürüleri ile çevrilmiş oluyor, çünkü konakladığımız yer bir köyün yamacı, yolun hemen kenarıdır. Bazen de hiç beklemediğimiz zamanlarda kendimizi köyün ortasında buluyoruz.

Grubu yöneten arkadaşların yönetim yetenekleri oldukça zayıf, bu konuda yeni yeni tecrübeler kazanıyorlar. Tam birer lider olunca kadar harekâtı bir hayli zaman kaybına uğratacakları muhakkak. Bakıyorum bir gün birisi gruba iltihak etmiş, birkaç saat sonra kalkıp gidiyor, iltihak edenin geçmişi araştırılmış değil; devrimci ya da sempatizan olduğu biliniyor o kadar. Açıklık ve dürüstlük ilkelerine aykırı yönü ile davranış var.

Ama hepsi de ölümüne yiğit, ölümüne, inançlı insanlar. Grup-taki her insan bu durumda düşmanı haddinden fazla küçümsü-yorlar. Oysaki düşmanı taktik planda olduğu gibi kendimizi de olduğu gibi koymalı, güçler değerini iyi tahlil etmeli. Bir başka önemli zaaf. Bizim dışımızda başka kimse yoktur. Türkiye'de en yetenekli adamlar bizim gruptaki adamlardır. Türkiye'deki dev-rimci hareket bizimle başlamıştır. Burada en çok kızılan insanlar şehirdeki geveze devrimciler ve de daha düne kadar Sadi Koçaşları filan halk yığınlarına ve bize devrimci diye lanse eden ulu kişiler, günde 20 öğün küfür ediyor bu *adamlara*.

Kaç gündür gök delinmiş gibi yağmur yağıyor, ıslanmadık hiç-bir yerimiz kalmadı. Orman, geçtiğimiz çıplak *dağlara* göre, bizim için bir düştü. Söktüğümüz kermelerin etrafında kümelenip ısın-maya çalışırken hep ormanı konuşur dururduk. Simdi odun kıtlığı yok ama ateş yakamıyoruz. Yaksak bile çok çabuk söndüğü gibi fazla bir şeye yaramıyor. Ağaçlarda ardıç, bodur kalmış meşeler. Bütün arkadaşlar gruplar halinde ağaçların dalları altına sığınıyor-lar, orada daha çok ıslanıyor insan ama, nede olsa rüzgâr tutmuyor; o bakımdan iyi.

Her ağacın altından türkü sesleri geliyor. Devrimci türküler, halk türküleri, başka türlü vakit geçirmenin aç midelerin sesini gidermenin mümkünü yok.

Gök uçak savaşına tutulmuş gibi gürlüyor. Dört bir yandan akıl almaz patlamalar, gürlemeler arasında "çeteler dağlarda kızıl ot yaksın" ya da "jandarmanın süngüsünde ay ışığı parlıyor" arada bir bu türküler duyuluyor. Nedense hep böyle olmakta, yağmur her ne zaman yağsa bizde de türkü söyleme şevki artıyor. Galiba tabiatın uzaklaşmanın verdiği bir iç dürtü ile birbirimize yakın olmak isti-yoruz. Türkü söylememiz her yağmurda bu yüzden kışın kar fırtı-nalarında da böyle oluyordu. O zaman da türküler söyleyerek ısıtı-yorduk kendimizi.

Yemek; burada en çok konuşulan konulardan birisi de yemek."

Mustafa'nın da Hacı'nın da tutuğu notlar çok öğretici. Bir geril-la için alınacak derslerle dolu. İnsanı alıp kırlara, dağlara götürü-yor. Tutsak düşmüş insanın dağlara özlemi bir başka oluyor.

Ne var ki gerçek olan sanık sandalyesinde oturuyor olmanız.

Yazılı delillerin okunması bu gün sona eriyor. Avukatlarınızın soruşturmanın genişletilmesi talepleri var. Duruşma 2 Eylül'e erteleniyor.

27 Ağustos 1971 Cuma

Meclisteki tüm partiler büyük ve görülmemiş bir ittifakla 1961 Anayasasını ortadan kaldırmak için oy kullanıyorlar. 1961 Anayasası'nın değiştirilmesini öngören 430 imzalı teklif Millet Meclisinde, 2'ye karşı 373 oyla kabul ediliyor.

Sizi Anayasayı ortadan kaldırmakla suçlayanlar hep beraber Anayasayı ortadan kaldırıyorlar.

2 Eylül 1971 Perşembe

Duruşmalar devam ediyor. Bugün duruşmada ilk olarak geçen duruşma soruşturmanın genişletilmesini isteyen avukatlarınızın hazırlamış oldukları ortak dilekçe okunuyor. Dilekçeyi avukatınız Halit Çelenk mahkemeye sunuyor. Avukatlarınız ortak dilekçelerinde yargılamanın bu şekilde yürütülmesinin maddi gerçeğe ve hukuka uygun sonuçlar vermeyeceğini söyleyerek soruşturmanın genişletilmesini talep ediyorlar. Soruşturmanın genişletilmesine ilişkin hususları şu şekilde sıralıyorlar:

“Askeri savcının iddia ettiğinin tersine Amerikan Elçiliği önündeki polis kulübesinin kurşunlanması olayında kesinlikle öldürme kastının bulunmadığını, bu durumun olay yerinde keşif yapılarak tesbit edilmesini,

Balgat'taki Amerikan üssünden Jimmy Finley'in kaçırılması olayında da kapıda nöbet tutan görevlilere ateş açılmasının üstün kaçarak ayrılmak maksadına matuf olduğunu, bu durumun tesbiti için mahallinde temsili keşif yapılmasını,

İş Bankası Emek şubesi olayı ile ilgili şahitlerin de mahkemede dinlenmelerini,

Sizlerin bütün eylemlerinizin seyri boyunca adam öldürmekten titizlikle kaçınmış olduğunuzu, eylemlerde öldürme kastının bulunmadığının tesbiti için Şarkışla ve Gemerek olayları tanıklarının da mahkemede dinlenmelerini,

Sizlerin bütün bu eylemlerinizdeki tek amacınızın Türkiye'nin bağımsızlığını savunmak olduğunu, Ahlatlıbel hava üssünden 4 Amerikan askerinin kaçırılması eyleminin de hedefinin bu olduğunu, bu amacın açıklığa kavuşabilmesi için ülkenin bağımsızlığını

zedeleyen bu radara ait Türkiye ile Amerika arasında yapılmış olan “ikili anlaşma metninin” de mahkemeye getirilmesine karar verilmesini” talep ediyorlar.

Halit Bey ortak dilekçeyi okuyup bitirince sen söz alıyorsun. Avukatlarınızın tek tek belirttiği hususlara katıldığını söylüyor ve ayrıca dört Amerikalı askerin mahkemeye çağırılarak gördükleri muamele konusunda tanıklık yapmalarını, bu şekilde kanıt toplama ve özgürce savunma yapma hakkını kullanmak istediğinizi ifade ediyorsun.

Duruşma hakimi talepleriniz hakkında gelecek duruşma karar verileceğini açıklıyor. Bu arada İrfan'ın yazı örneği konusunda Adli Tıp'tan istenilmiş olan raporunun geldiğini, raporda İrfan'ın önceki celse örneği alınan el yazısı ve imzasıyla kira mukavelesi altındaki imzanın birbirine uyduğunun belirtildiğini ifade ediyor.

Raporun açıklanması üzerine yeniden söz alıyor ve “Adli Tıp raporuna ve bu konudaki iddialara itiraz ediyorum, İrfan bu olaylara karışmamıştır” diyorsun.

Duruşma Pazartesi gününe erteleniyor.

Sizin mahkeme heyetinde yer alan askerlerin 30 Ağustos'ta terfi ettikleri görülüyor. Şimdi yeni rütbeleriyle kürsüdele. Yarbay Tetik artık Albay Tetik olmuş durumda.

6 Eylül 1971 Pazartesi

Bugünkü duruşmaya avukatlarınız tarafından geçen duruşma soruşturmanın genişletilmesine yönelik yapılan tüm talepler reddedilerek başlanıyor. Aynı şekilde senin Amerikalı 4 askerin mahkemeye çağırılarak dinlenmesi yönündeki istemin de red ediliyor.

İrfan'ın gösterdiği savunma tanıklarının dinlenmesine geçiliyor. Tanıklar İrfan'ın İş Bankası olayı, Çavuş Finley'in kaçırılması ve Sevim Onursal'm evindeki bağlama olayının gerçekleştiği zamanlarda kendi yanlarında olduğunu söylüyorlar.

Beklemediğiniz bir şey oluyor, mahkeme İrfan'ın tahliye edilmesine karar veriyor. Ardından da savcının esas hakkındaki mütalasını hazırlaması için duruşmayı Perşembe gününe erteliyor.

9 Eylül 1971 Perşembe

Duruşma başlıyor.

Hemen ayağa kalkarak söz istiyorsun. Albay Tetik talebinin ne olduğunu soruyor. Geçen duruşmadaki bir talebimizle ilgili diyor-

sun. Ve dün hep beraber hazırlamış olduğunuz dilekçeyi okumaya başlıyorsunuz:

“Geçen duruşma Türkiye ile Amerika arasındaki ikili anlaşma metnlerinin mahkemeye getirilmesini ve ülkemizin bağımsızlığı açısından değerlendirilmesini talep ettik, bu talebimiz savcının da aleyhte görüşü doğrultusunda reddedildi.

Bilindiği gibi 1950 seçimlerinden sonra Demokrat Parti iktidara geldi ve Adnan Menderes Başbakan oldu. Bundan sonra Amerika’ya kapılar sonuna kadar açıldı. Yabancı sermaye teşvik kanunu çıkarıldı. NATO’ya girildi, ikili anlaşmalar yapıldı, ekonomik ve askeri alanda Amerika’ya bağlanıldı. Ve Kurtuluş savaşı vermiş Türkiye tekrar emperyalizmin güdümünde bir ülke oldu. Türkiye, 1955 ikili anlaşma, 101 üssü, Nato’su, CENTO’su 20 bin askeri, binlerce barış gönülleri ve bakanlıklardaki danışmanları ile askeri kültürel alanda tümüyle bağımsızlığını yitirdi.

Bizim değerlendirmemiz budur.

Şimdi savcılık makamından soruyoruz ikili anlaşmaların Türkiye’nin bağımsızlığını zedelediğini düşünüyor musunuz, açıklama yapmalarını talep ediyoruz.”

Hakimler de, savcılar da şaşıyorlar bu talebiniz karşısında.

Duruşma hakimi yargılama sırasında sanıkların savcılara soru sorma, onlardan açıklama isteme gibi bir usul yok diyerek istemi-nizi geri çeviriyor.

Ve ardından esas hakkındaki mütalasını okuması için sözü askeri savcı Kerametdin Çelebi’ye veriyor.

Çelebi mütalasını okumaya başlamadan önce bazı söyleyecekleri olduğunu ifade ediyor:

“Sanıkların bazılarının sorguları sırasında iddia makamına hakaret ettiklerini” ileri sürerek “sanıkların bu tutum ve davranışlarının da göz önünde bulundurulmasını” isteyerek şöyle diyor “biz bazı sanıkların zannettikleri gibi hükümet ve devlet yöneticilerine bağlı kişiler değiliz.”

Şimdi bu da nerden çıktı der gibi birbirinizin yüzüne bakıyorsunuz. Ama bu giriş sözleri esas olarak nasıl bir mütalaanın ortaya çıkacağını da ipuçlarını veriyor. Bu bağımsızlık ve kişilik kanıtlama sözleri savcının çok ağır cezalar isteyeceğinin de habercisi gibi oluyor.

Askeri savcı Çelebi sonra ağır ağır mütalasını okumaya başlıyor. Mütala hukuki bir değerlendirmeden çok muhataplarının siyasal görüşlerini eleştirmeye yönelik bir siyasal bildiri gibi. Ama söylediklerinin hiçbir orijinal yanı yok. Yıllardır sağcı, gerici çevrelerin devrimcilere karşı tekrarlayıp durduğu nakaratlardan ibaret.

Savcı mütalanın bir yerinde şu sözleri sarf etmekten kendisini alamıyor.

“Atatürkçülükten bahsediyorlar, hem de öyle bahsediyorlar ki, her biri bir Atatürk olduğuna kani imişçesine. Atatürk ilkelerine gerçekten bağlılık karşısında saygı ile eğiliriz. Ancak O'na ihanet edenlere şunu hatırlatmak isteriz ki, O'nun manevi varlığı sizi boğacaktır.

Kurtuluş savaşından bahsediyorlar. Bu, Türkiye'nin kurulması, silah zoru ile halka rağmen ve fakat halk adına belirli bir zümrenin fikriyatı ile gelişen değişik tipte rejimlerin özlemi içinde gerçekleştirilemez. Bu rejimin ismi komünizm dahi olsa, faşizm de olsa uyanık Türk milletini karşısında bulacaktır. Özgürlüğünü, benliğini her şeyin üstünde gören Türk Milleti, zulme müsaade etmemiştir ve etmeyecektir.

Türk tarihinde tek kurtuluş savaşı vardır. Sanıkların iddia ettikleri gibi birinci ikinci diye kurtuluş savaşı yoktur. İnsancıl esaslara göre hazırlanan Anayasamızda Marksizme veya Leninizme yer yoktur. Bir zümre veya sınıf namına direnme hakkını kullanma hiç kimsye tanınmamıştır.”

Bu sözler bildik sözler, bu yaklaşım çok tanıdık bir yaklaşım. Daha fazla dayanamıyor ve ayağa fırlayarak:

“Bırak bu lafları savcı bey o yazdığın sözleri hangi kitaptan temin ettiğini biliyoruz!” diye bağırıyorsun.

Çelebi o anda mütalayayı okumayı bırakarak mahkeme heyetine dönüyor:

“Efendim, biz kendilerini günlerce bıkıp usanmadan dinledik. Şahsiyat yaptılar, gene tek bir müdahalede bulunmadık. Bu şekilde ikide bir lafa karışıp sözümü kesmesinler ve dinlemesini de öğrensinler!” diyor.

Albay Tetik senden yerine oturmanı istiyor. Sen “o da hukuki mütalada bulunsun, siyasi tartışma yapmasın” diyorsun. Başkan Tuğgeneral Ali Elverdi araya giriyor, askerlere seni yerine oturt-

malarını emrediyor. Görevli erlerden biri elini omzuna koymakla yetiniyor, sen de oturuyorsun.

Niyazi Bey duruma müdahale ediyor, duruşma hakimi Albay Tetik'e askerlerin sana dokunmamalarını söylüyor.

Keramettin Çelebi mütalaayı okumayı bırakarak devamını okuması için dosyayı yardımcısı Baki Tuğ'a veriyor.

Savcı mütalaasını okurken Deniz Gezmiş müdahale etmek istedi.

Savcı, Deniz Gezmiş ve 16 arkadaşının idamını istedi

■ Karar sahnasına gelen davada esas hakkında mütalaasını okuyan savcı, ayrıca iki sanığın beraatini, tahliyesine karar verilen İrfan Uçar dahil, 4 sanığın 10 yıl hapsini istedi.

■ Arkerif savcı, mütalaasında Türk Halk Kurtuluş Ordusu mensuplarının kuvvetlerinin küçümselemeyecağını belirterek "Eğer kuvvetleri küçümseyebilir, bir hükumetle idare edilebilir, kılığın altına girer, Sıkıyönetim mahkemeleri kurulmaz" dedi.

(Yasasız 6. saygınlık)

Tuğ okumaya başlıyor. Onun okuduğu bölüm de karşı bir siyasal bildiri şeklinde sizlerin siyasal çizgisine saldırıyor:

"Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu isimli gizli örgütü kuran sanıklar bilmezler mi ki, bu devletin tek ordusu vardır. Ve ona karşı başka bir ordu kurulamaz. Ordu teşkil etmek özel okul kurmak gibi basit ve geçerli bir işlem değildir. Bilmezler mi ki, Türk Silahlı Kuvvetleri geleneksel ismini gasbetmek isteyen güçleri yok eder!

Anayasamız, yabancı ideolojilere uygun değildir. Hele bazı sanıkların sandığı gibi Marksist, Leninist prensipleri içine alan kaideler manzumesi hiç değildir. Onlar THKO adına yayınladıkları bildiride halkı silahlı mücadeleye çağırıyorlar. Silahlı mücadelenin devamına kanidirler hak kabul ettikleri şeyleri zorla yerine getirmekte kararlıdırlar ve bunu açıklıyorlar.

THKO mensupları sayıları itibarıyla kalabalıktırlar ve Türkiye'nin çeşitli bölgelerine yayılmışlardır.

Karargahlarını kırsal alanda kurmuşlardır. Kuvvetleri küçümsememez. Eğer kuvvetleri küçümsenseydi bir muhtıra ile hükümet değişikliğine gidilmez, sıkıyönetim mahkemeleri kurulmaz, olaylar adı bir polis vakası olarak değerlendirilirdi. Kasıtlarında süreklilik hakimdir, anayasayı ihlal hakimdir.

THKO mensupları Anayasayı ve anayasal düzeni ortadan kaldırmak için silahlı çatışmaya girmişler ve vatandaşları da bu silahlı çatışmaya iterek Türkiye'de bir proletarya diktatoryası tesis etmeğe çalışmışlardır. Sanıklar TCK'nın 146. maddesini ihlal ederek eylemleri itibarıyla Anayasanın tamamını tağyir, tebdil veya ilgaya ve bu kanunla müesses TBMM'ni iskata ve vazifesini yapmaktan men'e cebren teşebbüs etmişlerdir.”

Yüzbaşı Baki Tuğ sizlerin siyasal bir hasmı gibi esas hakkındaki mütaalanın sonuç ve talep bölümünü okuyor:

"27 Mayıs 1960 tarihinde, bu ülkede bir ihtilal oldu. Belirli bir zümre dışında, herkes tarafından destek gören bu oluş, çok kısa bir zamanda gayesinden saptırılmak istenildi. Politik çıkarıcılar, belirli ideoloji sahipleri, çorbada tuzları olduğu iddiasıyla idareci takımına hulul çakmaya başladılar. Köklü tedbirler alınmadan, hukuk

devletin temelleri tam atılmadan, yan tesirler etkisini gösterdi. Muvazene politikası hemen hâkimiyetini kurdu. Anayasa ve Hürriyet Bayramı şekilden ibaret kaldı. Oy avcılığı sebebiyle başka şeylere sahip çıkıldı. Bu durumu fırsat bilen Marksist-Leninist zümre, yeni türeyen Maocu'larla işbirliğine girerek boş bırakılan silahı eline alıp aldatmaca için *rahatça* kullanacağını zannetti. Bazı çıkarıcılar ve safdiller bunlarla aynı çizgide birleştiler. Eserin müessesileri, hazin manzarayı, mahzun bir tavırla seyretmek durumunda kaldılar.

Bugün dahi bulanık suda balık avına çıkanlar, oltalarına ne takılırsa mubah görenler, zümrevi ve kişisel çıkarlar peşinde koşanlar vardır. Kanunların gerçekçi, eşit, tüm ve adil uygulanması bu kabil zihniyeti silecektir.

Şu da bir gerçektir ki, kanunların uygulanması, 'subabım' zorlanması ve fazlaca kullanılmasından doğacak yargı erkinin zaafa uğratılması demek değildir. Adalet her kademedeki devlet hizmetinde var olduğu takdirde, mülk temele oturmuş, devletin bekası temin edilmiş olur. Bütün uygulamaların, işlemlerin ve eylemlerin bu şekliyle değerlendirilmesi yapıldığında, insanlık şuurunda adalet duygusu yer edebilir. Adalet, aczin dışında kaba kuvvetin üstünde ise, var olduğuna inanılır”

1961 Anayasasının taşıyır, tebdil veya ilgaya kalkışmışsınız, Meclisi çalışmaktan alıkoymaya teşebbüs etmişsiniz... Bu kadar yalan, bu kadar gerçeklikten, hayattan, sizin eylemlerinizin amacından kopuk bir iddia olabilir mi? Evet bu hukuki değil siyasi bir değerlendirme!

Savcı bu gerekçelerle seninle birlikte Recep Sakın, Ercan Öztürk, Osman Arkış, Semih Ocan, Metin Yıldırım Türk, Mehmet Asal, Yusuf Arslan, Hüseyin İnan, Mehmet Nakiboğlu, Ahmet Erdoğan, Hacı Tonak, Mustafa Yalçın, Metin Güngörmüş, Atilla Keskin, Mustafa Çubuk ve Mete Ertekin'in idam cezasına çarptırılmanızı talep ediyor. Sevim Onursal, Kor Koçalak ve İrfan Uçar hakkında da çeşitli ağır hapis cezaları istiyor.

Savcının mütalaasını okumasından sonra avukatlarınız Halit Çelenk ve Niyazi Ağırnaslı ayrı ayrı söz alarak savunmalarını hazırlayabilmek için mahkemeden bir aydan az olmamak üzere mehil talebinde bulunuyorlar.

Mahkemenin çok acelesi var. Bir an önce işlerini bitirmek istiyorlar. Avukatlarınızın talebini göz önüne almıyorlar, zamanı kısıtlıyorlar ve 18 gün süre vermekle yetiniyorlar.

Duruşma 27 Eylül pazartesi gününe erteleniyor.

16 Eylül 1971 Perşembe

Esas hakkındaki mütalaanın okunmasından sonra kendi aranızda uzun birkaç değerlendirme yapıyorsunuz. Savcılık makamının esas olarak sizlerin tek tek fiillerini değil bir bütün olarak amacınızı hedef aldığını, bunu suçladığını ve amacınız nedeniyle sizlerin cezalandırılmanızı istediği tesbitini yapıyorsunuz.

Askeri savcı işlemiş olduğunuz fiilleri alt alta yazarak bütünü'nün Anayasal düzeni ortadan kaldırmak suçunu oluşturduğu gibi son derece hukuk dışı ve siyasal bir değerlendirme yapıyor.

Bu yaklaşımı çürütmek için sizler de tek tek fiillerin hukuki değerlendirmesini yapmak yerine savunmayı esas olarak sizi eyleme iten nedenler ve bunların hukuki dayanakları üzerine kurmak istiyorsunuz. Yaptığınız eylemlerin bir bütün olarak amacını, niteliğini, hedefini anlatmak istiyorsunuz. Bu durumda tek tek olayların savunmasını yapmayacaksınız. Ayrıca hiçbiriniz -tabi yapmak isteyenler elbette özgürdür- kişisel savunma da yapmama kararı alıyorsunuz.

Avukatlarınızla yaptığınız görüşmede de aynı şekilde ve aynı yaklaşımla onlardan da ortak bir savunma hazırlamalarını istiyorsunuz.

Kaldığınız koğuş uzun bir koridora sıralanmış yan yana hücrelerden oluşuyor. Hücrelerin kapıları gece kapatılıyor. Kapılar sabah açılıyor. Koridorun sonunda hücrelerin bittiği yerde iki uzun yemek masasının bulunduğu genişçe bir alan var. Ortak savunmanızı hazırlamak üzere bu masaları kullanıyorsunuz. Masanın üzerine savunma için gerekli kitaplar, dosyalar yığılıyor. Ciddi bir savunma hazırlığı içerisine giriyorsunuz. Bu hazırlayacağınız savunma yalnızca sizlerin savunması olmayacak, tarihsel bir belge, bir karşı duruş, bir dönemin değerlendirmesi de olacak. Yapmak istediklerinizi, amacınızı gelecek kuşaklara aktaracak bir manifesto olacak. Yapacağınız savunma aynı zamanda diğer devrimcilere de örnek olacak. Bu nedenle çok önemsiyorsunuz savunmanın her

bölümünü, her satırını. Savunmaya genel karakterini Hüseyin veriyor, yani savunmayı esas olarak Hüseyin şekillendiriyor.

21 Eylül 1971 Salı

Avukatlarınız bugün görüşe geldiklerinde yapacakları ortak savunmanın ham halini de getiriyorlar. Sizlerin onayını aldıktan sonra mahkemeye sunmayı uygun gördüklerini ifade ediyorlar.

27 Eylül 1971 Pazartesi

Duruşma başlıyor. Savcıdan sonra söz şimdi savunmada.

Avukatlarınızdan Halit Çelenk söz alarak “avukatlar olarak sizler adına ortak yazılı bir savunma hazırladıklarını, bu ortak savunmada avukatlar Niyazi Ağırnaslı, Mükerrer Erdoğan, Erşen Şansal, Refik Ergün, Sadık Akıncılar, Kemal Yücel, Zeki Oruç Erel, Özden Timurkaynak, Kamil Savaş, Orhan İzzet Kök ve kendisinin imzasının bulunduğunu” belirterek, 136 sayfadan oluşan bu savunmayı okuyacağını ifade ediyor.

Halit Bey tane tane ortak savunmayı okumaya başlıyor:

“Acaba sanıklar, yaptıklarını kabul ettikleri eylemleri neden yapmışlardır? Onları yasalarımızda suç sayılan bu eylemlere iten, götüren sebepler nelerdir? Sanıkların bu eylemleri, kişisel çıkarları için yapmadıkları dosya kapsamı ile anlaşılmakta olduğuna göre, kendilerini bu eylemlere iten toplumsal nedenler hangileridir?

Suçlu Kim? Bu konuda bir çözüme varabilmek için gençlerin istek ve amaçları ile ülke durumunun karşılaştırılması gerekiyor. Bu genç insanlar, ülkemizin bağımlılıktan kurtulması, halkımızın mutlu bir yaşantıya kavuşması, iç ve dış sömürüden kurtulması uğruna mücadeleye girdiklerini söylüyorlar ve bunu düşünce ve eylemlerinde hareket noktası olarak alıyorlar. Mücadele sloganları apaçık: Önce emperyalizme ve onun yerli dayanağı olan işbirlikçi sermayedara ve ağaya karşı kurtuluş mücadelesi! Ve demokratik haklar ve Anayasamızın eksiksiz uygulanması!

Emperyalizmin ve yerli uydularının egemen olduğu bir ülkede «sosyalist düzen» düşünmeyi bile bir fantazi sayarak, emperyalizmden ve onun hain şebekesinden arınmış, bağımsız bir ulus olmanın şartlarını gerçekleştirmeyi ön plana alıyorlar.

İddianame, dava konusu olayların devleti ortadan kaldırma, Anayasayı ihlal etme amacı güttüğü inancındadır. Oysa bugünkü şartlar içinde devlet ortadan kalkmaz. Hiç kimse de devletin ortadan kalkmasını, ya da onun ortadan kaldırılmasını düşünemez. Ama, devlet soysuzlaştırılabilir. Devletin hangi hallerde soysuzlaştırılabileceğini de her vatandaş düşünür ve düşünmelidir de. Devlet anayasal kurallar içinde bulunsaydı, devleti devlet olmaktan çıkarma yani devleti soysuzlaştırma çabaları olmasaydı bu olaylar meydana gelir miydi? Bu sorunun cevabı çok açıktır: bu çabalar olmasaydı, elbette bu olaylar da olmazdı.

Demek ki, görülen olaylar devleti soysuzlaştırma, anayasayı ilga ve ihlâl etme çabaları değil; görülen olaylar, devletin soysuzlaşması ve anayasayı ihlâl yönündeki çabalara karşı bir tepkidir.

Gençlik ve özellikle bugünkü üniversite gençliği toplumun en bilinçli, ülkücü ve yürekli bölümü, en aktif ve dinamik gücüdür. Bunun içindir ki yurdumuz, bütün kişisel çıkarlardan uzak bu genç insan kitlesine emanet edilmiştir. Atatürk'ün deyiimi ile o “inkılapların ve rejimin sahibi ve bekçisidir. Bunların lüzumuna ve doğruluğuna herkesten çok inanmıştır. Rejimi ve inkılâpları benimsemiştir. Bunları zayıf düşürecek en küçük veya en büyük bir kıpırtı ve hareket duydu mu, bu memleketin polisi vardır, jandarması vardır, ordusu vardır, adliyesi vardır demiyecektir. Hemen müdahale edecek ve kendisi eserini koruyacaktır.”

Bu sözlerden, gençliğe sadece yurdun emanet edilmediği, onunla birlikte devrimlerin ve özellikle rejimin de emanet edildiği anla-

şılmaktadır. Nitekim Atatürk'ün Gençliğe Hitabesi'nde Türkiye Cumhuriyeti ve yurdun bağımsızlığı gençliğe emanet edilmiştir.

Niçin yurdumuz, cumhuriyetimiz, bağımsızlığımız politikacıya, toprak ağasına, sermaye sahiplerine, tefeciye, bezirgana emanet edilmemiş de gençliğe emanet edilmiştir? Çünkü gençlik; her türlü kişisel çıkarların dışında ve üstündedir, korumayı düşündüğü özel sermayesi, fabrikası, çiftliği yoktur. O, bütün bu çıkarların üstünde yurt çıkarlarını, halkımızın iç ve dış sömürden kurtulmasını, “çağdaş uygarlık düzeyine” varmasını ve “istiklali tam” a yani tam bağımsızlığa kavuşmasını amaç edinebilecek niteliktedir ve edinmiştir. Gençlik bir sınıf değildir ama toplumda etkin bir güç sahibidir. Gençlikteki bu doğal yetenek ve birikim, yurt sorunlarına yöneldiğinde onu cömert atılımlara itmektedir. Gereğine inandığı an yurdun bağımsızlığı için hayatını tehlikeye atmakta ve feda etmektedir.

Bazı çevrelerce deniliyor ki: Gençlik okulunda okusun, derslerini öğrensin, onun görevi budur ve bunun dışında herhangi bir şeyle ve özellikle politika ile uğraşmasın. Yine bu çevreler diyorlar ki: Askerler, memurlar, dernekler, sendikalar ve işçiler kooperatifler de politika ile ilgilenmesinler, politika ile yalnız politikacılar uğraşmalıdırlar.

Acaba böyle bir düşünce doğru mudur? Böyle bir tutum, yurt çıkarlarına uygun mudur? Yoksa bu düşünce temelde egemen çevrelerin çıkarlarını korumak isteyen bir düşünce ve bir tavsiye midir? Böyle bir tutum kabul edildiği zaman, toplumun en aydın, en bilinçli ve örgütlü güçleri politika dışına itilmekte, bir robot haline getirilmekte yurt sorunlarından, bu sorunların çözümünden uzak tutulmakta ve siyaset meydanı politika madrabazlarının elinde kalmaktadır.

Oysa demokratik rejimle yönetilen ülkelerde, dernekler, sendikalar, fikir kulüpleri, barolar, kooperatifler, odalar ve özetle bütün toplumsal kuruluşlar demokratik düzenin vazgeçilmez unsurlarıdır. Bunlara “baskı grupları” adı verilmektedir. Bu rejimlerde baskı grupları demokratik düzenin köşe taşları, vazgeçilmez unsurlarıdır.

Gençlik, kendisine emanet edilen bağımsızlığı ve cumhuriyeti elbette ki, koruyacaktır, eğer buna politika deniliyorsa, o bu politikayı kutsal bir görev sayacaktır. Bu onun tarihsel görevidir. Gençlik bu yurt görevini yapmazsa, işte o zaman suçlanmalıdır. O, ül-

keyi, ülkenin bağımsızlığını, cumhuriyeti, bir avuç çıkarcının eline terketmeyecektir. Sanıyoruz ki, bu konuda hiç bir yurtsever başka türlü düşünemez ve bu düşüncelere karşı çıkamaz. Şayet çıkarsa o da, bu bir avuç çıkarcıya destek olmuş olur.

Gençliğin mücadele yolu, yasal mücadele imkânları varoldukça, bu yol, yöneticiler tarafından açık tutuldukça şüphesiz ki, yasal mücadele yoludur. Bir hukuk devletinde yasalar egemen olduğu için, yasa dışı uygulamalara imkân verilmeyeceği için, bu yasalar çerçevesinde mücadele etmek hukuk devleti olmanın bir gereğidir, bu açıktır. Ama eğer bir toplumda hukuk devleti ilkelerine saygı gösterilmiyorsa. Anayasa rafa kaldırılıyor ve ona açıkça cephe alınıyorsa, reformlar bir kenara itilip, bunlara karşı çıkılıyorsa, komandolar, sağcı güçler örgütlendiriliyor, silâhlendiriliyor ve devrimci gençler üzerine saldırtılıyor, camilerde toplu namazlar kıldırılıyor, cemaat kışkırtılıyor, gençler üzerine saldırtılıyor, gençler öl-dürtülüyorsa, ve devrin iktidarı buna bir zabıta vakası süsü vermek çabası içine giriyor ve buna göz yumuyor, katilleri koruyorsa, 30'a yakın devrimci genç meydanlarda herkesin gözü önünde öldürtülüyor ve bunların katilleri bulunmuyorsa ve hatta bu katiller korunuyorsa, toplum polisi tarafsız bir güvenlik kuvveti görevlisi olmaktan çıkarılıyor, iktidardaki siyasi partinin bir baskı aracı ve vurucu gücü haline getirilip, gençlik üzerine saldırtılıyor ve bu yönde eğitiliyorsa, lâiklik ilkesi çiğneniyor, irticaa yeşil ışık yakılıyorsa, böylece devrimci gençliğin elinden alınan yasal mücadele imkânları kalkıyor ve bu yol kapanıyorsa, bu taktirde devrimci gençliğin yasa dışı eylemlerinden, daha önce yasaları çiğnemiş olan iktidar yöneticilerinin sorumlu olduklarına şüphe var mıdır? Çünkü, önce yöneticilerin yasalara saygı duyması, yasaları uygulaması ve vatandaşa yasalar çerçevesinde eylem imkânları verilmesi ve ondan sonra da yönetilenlerden bu yasalara saygı beklemesi gerekir. Bu, karşılıklı bir anlaşmadır. Anlaşmayı bozan tarafın, karşı taraftan anlaşmaya uymasını istemeğe hakkı yoktur.

Esas hakkındaki mütalaa, 18 kişinin idam isteğiyle son bulmaktadır. Değil 18 kişinin, bir tek kişinin idam isteğini taşıyan esas hakkındaki mütalaaalar bile, uygulanması istenen cezanın ağırlığı karşısında ceza hukukunun prensipleri açısından, hukuki ciddiyet taşımak zorundadır. 18 kişinin idamı ile son bulan Askeri Savcılı-

ğın Esas Hakkındaki Mütalâası, en basit hukuk ve adalet gereği olan bu ciddiyetten yoksundur.

Esas hakkındaki mütalâada bu temel kuralın varlığı unutulmuş ve suç hayali olarak yaratılıp ilgili kanun maddesine zorla uydu-
rulamak istenmiştir.

Müvekkillerimizin amacı, ifadelerinde kesin olarak belirlenmiştir. O'da Amerikan Emperyalizmine karşı olmak, Türkiye'nin tam ve gerçekten bağımsızlığını istemektir. Müvekkillerimiz, Amerikan Emperyalizminin ve yerli işbirlikçilerinin ülkemizi ve halkımızı sömürdüğü inancındadırlar.

Denilebilir ki, halkı uyarmak ve onun insanca yaşama imkânlarına kavuşmasını istemek ve bu yolda çaba göstermek, kanunların öngördüğü usuller içinde yapılmak gerekir ve öyle de yapılmalıdır. Bu düşünce elbette doğrudur.

Eğer, Anayasalarda ve Kanunlarda gösterilen hak ve özgürlükler, fiilen kullanılamaz hale getirilmiş ise, o hakkın ve özgürlüğün varlığından söz edilemez. O Anayasalara, tozlandırılmak üzere, "rafa kaldırılmış Anayasalar"denir.

Kısaca, Türkiye'de sömürü düzenine karşı olmak ancak ölümü göze almakla mümkün olur hale gelmiştir. Yani, ya sömürü düzeninden yana olacaksın ve ona karşı çıkmayacaksın ve susacaksın, ya da işbirlikçi iktidar tarafından yokedilmek tehlikesiyle karşı karşıya kalacaksın. Bu şartlar altında yurdunun bağımsızlığını ve halkının mutluluğunu herşeyden üstün tutan müvekkillerimiz dava konusu eylemlere girmek zorunda kalmışlardır.

Şüphesiz, bu eylemlerin şekli ceza hukuku açısından suç olmadığını söylemek istemiyoruz. Ancak bu açıklamalarımızın nedeni müvekkillerimizin kastının ne olduğunu belirlemek içindir.

Görüldüğü gibi, müvekkillerimizi kanunun suç saydığı fiile iten saik işbirlikçi iktidarın Anayasa ve hukuk dışı tutum ve davranışlarıdır. Üstelik bu tutum ve davranışlar devlet kuvvetleri aracılığıyla uygulanmaktadır.

İddia makamı, belki bilerek belki yanılarak, 18 gencin idamını istemekle, aslında yıllardanberi yurdumuzu bu hale getiren ve halkımızı yabancılara peşkeş çekip sömürtenlerin isteğini dile getirmiştir.

Bu dilek sahipleri, kendi korkularının ve suçlarının ağırlığını müvekkillerimiz olan ve idamı istenen 18 gencin üzerine yıkmak

istemektedirler. Bu isteğin İddia Makamının ağızıyla dile getirilmiş olması. Türkiye için bir talihsizliktir.

Müvekkillerimizin bütün eylemlerinde, hatta en kritik anlarında bile, can kaybına sebep olmaktan dikkatle kaçındıkları, dosya münderecatıyla kesin olarak ortaya çıkmıştır. Böylece, olayların kişisel ızdıraplara sebep olmaması bilinerek ve istenerek sağlanmıştır.

Kanunun kaçınılmaz olarak suç saydığı eylemlerde bulunurken, müvekkillerimiz, dostun düşmanın, herkesin teslim etmek zorunda kaldığı mertlik, dürüstlük ve insanlık örneği vermişlerdir.

Hele, Amerikan Emperyalizminin Türkiye'deki temsilcilerinden olan, Amerikalı çavuşlara, onları ellerinde tuttukları sürece göstermiş oldukları tutum ve davranışları ve bu davranışın Amerikalılar ağızından açıklanışı, müvekkillerimizin mertlik, dürüstlük, tek ve gerçek anlamıyla insanlıklarının, herkes için ibret teşkil edecek tezahürüdür.”

Herkes soluğunu kesmiş şekilde dinliyor Halit Bey'i. Zamanın nasıl geçtiğinin bile farkına varılmıyor.

Duruşma hakimi Albay Tetik Halit Bey'den savunmaya bir nokta koymasını ve yarın devam etmesini istiyor.

Akşam radyoda Ankara Sıkıyönetim Komutanlığının Orgeneral Semih Sancar imzalı 49 numaralı bildirisi yayınlanıyor:

“Türkiye Cumhuriyeti'ni ortadan kaldırarak Marksist, Leninist ve Masoist bir düzen kurmak hayali içerisinde yurdun her yerinde eyleme geçerek adam öldüren, adam kaldıran, banka soyan ve anarşik bir ortam yaratarak gayelerin tahakkuk ettirmek isteyen macera heveslisi bu suçluların bir an evvel cezalandırılarak layık oldukları cezaları görmeye bütün kamu arzu etmekte ve yapılan resmi özel konuşmalarda hemen hemen aynı hususlara değinilmektedir.

Ne var ki bugün yürürlükteki yargılama usul kanunlarımız da bazı formalitelerin yerine getirilmesini mecburi kılmaktadır.

Kanuni formalitelerin yerine getirilmesi için geçen zamana, ayrıca sanık ve müdafileri, kanunların kendilerine tanıdığı yetki çerçevesi içerisinde yargılamaları uzatma gayretleri de inziman etmekte ve bu sebeplerle tahkikatlar ve duruşmalar arzu edilen sür'atle intaç edilip sonuca vardişilamamaktadır.

Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının dâvası savunma safhasına gelmiş, sanık ve müdafiler savunmalarını hazırlayabilmeleri için bir aydan az olmamak üzere mehil talebinde bulunmuşlarsa da, mahkeme bu talebi 18 güne indirerek, duruşma 27 Eylül 1971 gününe talik edilmiş ve bugün de savunmalara başlanılmıştır.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığının, Anayasal düzeni ortadan kaldırıp, Marksist, Leninist ve Maoist bir düzen kurmak için örgütlenen maceraperestlerin kanunlarımızın tâyin ettikleri cezalarla cezalandırılabilirmeleri gayreti içerisinde bulunduğunu sayın Ankaralıların ve yüce ulusumuzun bilgilerine arz ederim.”

Koğuşta ortak savunmayı hazırladığınız masanın başında pürdikkat dinliyorsunuz. Duyduklarınız konusunda kulaklarınıza inanmıyorsunuz. Sancar daha yargılama sürerken sizleri “suçlu” ilan ediyor. Sizin bir an önce cezalandırılmanız gerektiği açıklıyor. Yasalardan kaynaklanan haklarınızı kullanmanızı bir tür cambazlık olarak niteliyor. Ve komutanlığın sizlerin cezalandırmanız için gayret gösterdiğini kamuoyuna duyuruyor.

Sıkıyönetim komutanı açıkca mahkemeleri etki altına alıp onlara emir ve direktif veriyor. Emir komuta zinciri içerisinde hareket eden askeri mahkemeye en üst rütbeli subay bu bildiri ile emir vermiş olmuyor mu! Mahkeme üyeleri bildirinin aksi istikametinde davransalar emre itatsizlik yapmış olmazlar mı! Bu durumda mahkemenin neden aceleci davrandığı, neden savunma sürenizi kısıtladığı ve böyle davranmak için kimden emir aldığı anlaşılmıyor mu? Sancar sizi “suçlu” ilan ederken mahkemelerin aksi yönde bir karar vermesi mümkün olabilir mi?

28 Eylül 1971 Salı

Sabah savunmalara geçilmeden önce avukatlarınızdan Kamil Savaş söz alarak “Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı’nın dün yayınladığı bildiride halen mahkemelerde yargılanmakta olan sanıklar için “suçlu” deyiimi kullanılmaktadır. Bu kabul edilemez. Yüce mahkemenin adaletle hüküm vereceği hakkında en ufak bir şüphe-miz yoktur. Her ne sebeple olursa olsun bunun üzerine gölge düşürülmesine de razı değiliz” diyor. Adeta etki altında kalmayın, size emir veriliyor demeye getiriyor.

Daha sonra avukatlarınızdan Zeki Oruç Erel söz alıyor. “Savcının iddianamesinde yer alan suçlamaların unsurlarının tam olmadı-

ğmı, sanıkların eylemlerinin Anayasayı değiştirip meclisi ortadan kaldırmaktan çok AP iktidarına ve Amerikan emperyalizmine yönelmiş olduğunu” söyleyerek “Eğer AP iktidarı anayasayı rafa kaldırmayıp uygulasaydı, dava konusu olan eylemlere girmezlerdi” diyor.

Duruşma hakimi Tetik dün başlanılmış olan ortak savunmayı okuyup tamamlaması için sabahki oturumda son sözü Halit Bey’e veriyor. Halit Bey ortak savunmayı özetleyerek okumaya devam ediyor:

“Görölmekte olan dava siyasî nitelikte bir davadır. Müvekkille-
rimiz de siyasî suçlu olarak yargılanmaktadırlar. Kendilerini eylemlere iten siyasî ortamın yaratıcısı ve sürdürücüsü menfaat grupları hakkında gerekli açıklamayı yapmış bulunmaktayız. Müvekkillerimizin felsefî ve siyasal düşüncelerine ister katılınsın, ister katılmasın hiç kimsenin reddedemeyeceğı bir gerçek var ki, o da; onların eylemlerinin meydana gelişinde en önemli etkenlerden biri düşük AP iktidarının anayasa ve hukuk dışı tutum ve davranışlarıdır. Esasen bu durum 12 Mart muhtırasında kesin ve açık olarak belirtilmiştir.

Toplumumuzda feodal kalıntılar vardır. Tekel sermayesine ortak, cüce bir sermaye birikimi ile nitelenen kapitalist bir azınlık da vardır. Ve her ikisi de yabancı sermayenin başlıca desteğı ve ona paravan olarak ayaktaadır.

Bu durumda bize bir görev düşmektedir. Bu görev emperyalizmi ve onun destekçilerini ölkemiz gelişmesinde etken unsur olmaktan çıkarmak ve ölkemizi bağımsız, özgür ve demokratik bir niteliğe kavuşturmaktır. Biz buna Millî Demokratik Devrim diyoruz.

Millî Demokratik Devrim, bilinen şekilde, bir burjuva demokratik devrimi değildir. Yine milli demokratik devrim, bir sosyalist devrim de değildir. Millî demokratik devrim, emperyalizme ve onun yerli dayanaklarına karşı verilen mücadelenin adıdır. Bu mücadelenin emperyalizme karşı oluşu ona milli bir nitelik vermekte ve feodal kalıntılara karşı oluşu da ona demokratik bir nitelik vermektedir. Bundan ötürü de bu devrim, hem emperyalizmin baskısından kurtulma amacı güden bir kurtuluş hareketidir ve hem de feodal kalıntılardan arınmış, sosyal adaletle dayalı demokratik bir devlete varma yoludur. Milli demokratik devrimin anti-emperyalist ve anti-feodal yönleri göz önüne alındığı takdirde bu devrimin,

anayasamızın temel ilkelerine ters düşmediği, aksine bu ilkelere paralel olduğu açıkça görülmektedir. Amaç, kast ve eylem bunlar ayrı şeylerdir. Sanıkların amacı sosyalist bir düzen kurmak olabilir. Ama dava konusu olan eylemlerini bu amaçla yapmamışlardır. İstikbale ait düşüncelerinden dolayı insanlar suçlanamaz ve cezalandırılmazlar. Bu hukuka ve bilme ters düşen bir görüştür. Geleceğe ait bir fikre ipotek koymaktır.

Müvekkillerimiz Türk Ceza Kanununun yasakladığı bazı eylemleri yapmışlardır, ama kastları, yıllardanberi savundukları ve uğrunda çeşitli işkencelere ve baskılara uğradıkları ve hatta sayısız kurban verdikleri Anayasayı, ilga ve Büyük Millet Meclisini görevden engelleme değildir. Biz buna yürekten inanıyoruz. Yurduna ve halkına bağlı ve onlar için hayatını fedaya hazır, bu gençleri bertaraf etmek, yurdumuza hiç bir şey kazandırmayacaktır. Yüksek kurulunuzun olaya bu doğru açıdan bakarak bir karara varacağı inancı içindeyiz.

Vereceğiniz kararın, ağır sorumluluk doğurucu tarihsel bir karar olacağına ve Bağımsız Türk hakiminin yurtseverliğinin bir ölçüsü olacağına inanıyoruz” diyerek ortak savunmayı tamamlıyor.

Savunma sırası siz sanıklara geliyor. Duruşmanın öğlenden sonraki bölümünde duruşma hakimi Tetik sizlere dönerek savunma sırasının sizde olduğunu belirtiyor ve sizleri savunma yapmaya davet ediyor.

Ayağa kalkıyor ve ortak kararınızı mahkemeye açıklıyorsunuz.

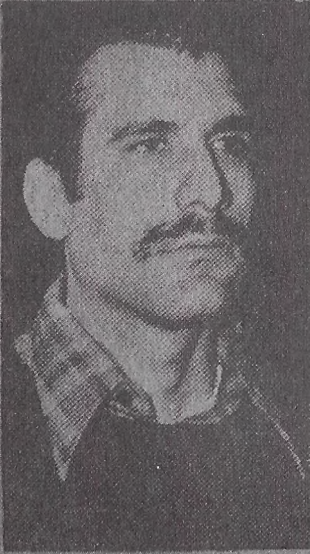
Davanın siyasal bir nitelik taşıdığını, olayların birbirinden ayıramayacağını ve olaylarda yer alan kişilerin de birbirlerinden ayrı ayrı savunma yapmalarının bir anlam taşımayacağını, bu nedenle ortak bir savunma hazırlamış bulunduğunuzu ve bunu okumak istediğinizi belirtiyorsun.

Mahkeme heyeti bu isteminize karşı çıkmıyor.

Sen de hep birlikte hazırlayıp daktilo ettiğinizin 137 sayfa tutan ortak savunmayı okumaya başlıyorsunuz:

“Bu savunma, mahkemenizde, Anayasayı tağyir, tebdil ve ilgadan yargılanmakta olan Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) savaşıçılarının ortak savunmasıdır.

İçinde bulunduğumuz şartlar, geniş bir savunma yapmamızı, ve zincire vurulmak istenen bilimi ve gerçekleri savunmamızı gerektiriyor.

DENİZ GEZMİŞ

Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının savunmaları devam ediyor

Avukat, "Müvekkillerim suç olan bazı eylemleri yapmışlardır. Ama kasıtları yıllardır savundukları Anayasa - sayı ilga değildir"dedi.

(Yazısı 6. sayfa da)

Amacımız, aleyhimize verilecek cezayı önlemekten çok, doğruluğuna inandığımız doğa ve toplum kanunlarının, insanlık tarihine nasıl yön verdiğini açıklamaktır.

Toplumların tarihi, ezenler ve ezilenler arasındaki mücadelelerin tarihidir. Çağımıza kadar, bu mücadelelerinde ezilenler daima yenilmişlerdir. Fakat 20. Yüzyıl ezenlerin kurtuluşuna sahne olmaktadır.

Günümüzde ezenleri temsil eden ve çıkarı uğruna yoksul ulusları, boyunduruğu altında tutan emperyalizmdir. İnsanlık tarihi gericiğin, barbarlığın ve vahşetin son kalesi olan emperyalizmin de sonunu müjdeliyor.

Bütün ezilen uluslar, emperyalizme, her gün darbe üstüne darbe vuruyorlar. Asırlardır ezenlere karşı mücadelelerde hayatlarını feda edenlerin çabaları boşa gitmemiştir. Dünyamız Zafer Türkülerini söylemek üzeredir...

Ezenlere karşı verdikleri mücadelelerde, ölen tüm ezilenlere selam olsun...

Türkiye, emperyalizme karşı ilk Kurtuluş Savaşı veren ve onu dize getiren ülkedir. Bütün ezilen uluslara ışık tutan ve Kurtuluş Bayrağını dalgalandıran Türkiye halkı, bundan 50 yıl önce görevini yapmıştır. Ne yazık ki, o zaman yurdumuzu terketmek ve yenilgiyi kabul etmek zorunda kalan emperyalist ülkeler, sonradan bir avuç satılmışın menfaati uğruna tekrar yurdumuza girdiler. Ve Kurtuluş Savaşında gerçekleştiremedikleri emellerini bugün gerçekleştiriyorlar. Ulusumuz, Amerikan emperyalizminin sömürüsü altında ezilmektedir. Kurtuluş Savaşımızda şehit düşen yüzbinlerin onurları ve cesetleri üzerinde yabancı pençesi cirit atmaktadır.

Dünyanın ve Orta-Doğu'nun en eski devletlerinden biri olan Türkiye hala kalkınamamış olup, yarı bağımlı durumdadır. Bir avuç sermaye çevresi Amerikan doları uğruna ulusumuza ihanet etmiş ve bağımsızlığımızı yabancılara ticaret konusu yapmışlardır. Yurdumuzun bağımsızlığı için giriştiğimiz bu kavgada Kurtuluş Savaşımızda şehit olanların onurlarını ve ulusumuzun kaderini korumaya kararlı olduğumuzu bildiriyoruz.

Kurtuluş Savaşımızın tüm şehitlerine selam olsun...

Amerikan emperyalizmi, sadece ulusumuzu değil, dünya uluslarının çoğunu ezmekte ve sömürüsünü sürdürmektedir. Tüm ezilen uluslar bağımsızlık ve kurtuluş için silaha sarılmış olup, çağımızın canavarı emperyalizme karşı mücadele etmektedirler. Bugün ezilen halkların tek ve ortak düşmanı emperyalizmdir. Dünyanın dörtbir tarafında bağımsızlık savaşı veren halkların, kimi kurtulmuş, kimi ise zaferin arifesindedirler. Emperyalizme karşı verilen kurtuluş mücadeleleri, bütün kıtalarda gericileri ateş çemberi içine almışlardır.

Asya Kıtasında, Vietnam, Laos, Kamboçya, Tayland, Birmanya, Filipinler, Filistin, Bengal ve daha birçok halkların emperyalizmi ve onların emrindeki uşaklarını altetmeleri an meselesidir.

Afrika'da, Latin Amerika'da ve başka yerlerde bağımsızlık savaşı veren halklar, bütün baskılara ve katliamlara rağmen mücadeleye yılmadan devam ediyorlar.

Artık Amerikan emperyalizmini, dolarlar, yalanlar, atom bombaları kurtaramaz. Emrinde uşak olarak kullandığı gericilerle tarih sahnesinden silinmeye mahkumdur. Çünkü dünyada bağımsızlık savaşlarını durduracak ve ulusları ezebilecek hiçbir silah yoktur.

Çağımıza damgasını vuran en güçlü silah yoktur. Çağımıza damgasını vuran en güçlü silah bağımsızlık ve kurtuluş savaşlarıdır.

Emperyalizme karşı verdikleri mücadelelerinde başlarını eğmeden kahramanca savaşan tüm uluslara selam olsun...

Türkiye halkı Kurtuluş Savaşımızda, emperyalizme ve uşaklarına, gerekli dersi nasıl verdiyse, bu defa da onurunu çiğnetmeyecek ve bağımsızlığını elde edecektir. O zaman, emperyalizmin silahları, uçakları, denizaltıları, emrindeki uşakları dize geldi. Bu defa da dize gelecek ve Türkiye halkı, dünya ulusları arasındaki onurlu yerini alacaktır.

Bugün halkımızı sömüren emperyalizme ve emrindeki bir avuç satılmış karşı, verilen bağımsızlık ve kurtuluş mücadelemizin bayrağı dalgalanmaya devam edecektir. Şimdiye kadar bu kavgada şehit düşen kardeşlerimiz, gözlerini kırpmadan, hiçbir menfaat gözetmeden, alınları açık görevlerini yapmışlardır.

İşçiler, köylüler, öğrenciler ve tüm yurtseverler gerici karanca karşı koymuşlar ve bu uğurda birçokları şehit olmuştur.

Emperyalizme ve onun emrindeki uşaklara karşı verdiğimiz kutsal bağımsızlık kavgamızın şehitlerine selam olsun...

Emanetiniz olan bağımsızlık ve kurtuluş bayrağını, alınımız açık, yiğitçe dalgalandırdık, bundan sonra da dalgalandırmaya devam edeceğiz.

Bu kutsal kavgada Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu olarak yaptıklarımızı savunmamızda açıklayacak ve ulusumuzun nasıl sömürüldüğünü anlatarak, yurdumuzu yarı-bağımlı duruma getiren, bu avuç satılmışın yaptıklarını belgelerle ispatlayacağız.

Savunmamızı geniş olarak hazırladık. Osmanlı İmparatorluğundan bugüne kadar geçmiş tarihimizin ekonomik, askeri, siyasi ve kültürel gelişimini alarak inceledik.

Amacımız; belgelerle Türkiye'nin Amerikan emperyalizminin sömürsü altına girdiğini açıklamak ve Türkiye Halk Kurtuluş Ordusunun bir örgüt olarak neden mücadeleye başladığını anlatmaktır.

Savunmamızda şu temel noktalara ağırlık veriyoruz:

Türkiye 50 yıl önce Kurtuluş Savaşı vermesine rağmen neden kalkınamamıştır?

Tekrar emperyalizmin sömürsü altına nasıl girmiştir?

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusunun amacı nedir?

Bu konuları bütün ayrıntılarıyla açıkladığımız zaman, şimdiye kadar verdiğimiz ifadelerin ve söylediğimiz sözlerin anlamı daha kolay anlaşılır olacaktır.

Türkiye’de, emperyalizme karşı yürüttüğümüz bağımsızlık savaşının anlamını kavramak için, ülkemizin sosyo-ekonomik yapısını bilmek zorunludur.

Bu arada bizim açımızdan fazla önemli olmayan iddia makamının iddianame ve mütalaasına geniş yer vermeyeceğiz.

Çünkü, toplum gerçeklerimizden uzak ve bilime aykırı olan iddia makamının görüşlerine önem vermek dahi, toplum bilimini gereksiz bir yoruma sokmak olur.

Osmanlı İmparatorluğundan başlayarak, yapacağımız geniş tahliller, düşüncelerimiz ve eylemlerimiz açısından, sağlam bir kararın verilmesini ve amacımızın doğru değerlendirilmesini mümkün kılar.”

Albay Tetik vaktin geç olduğunu söyleyerek yarın devam etmek üzere savunmayı burada noktalamanı istiyor.

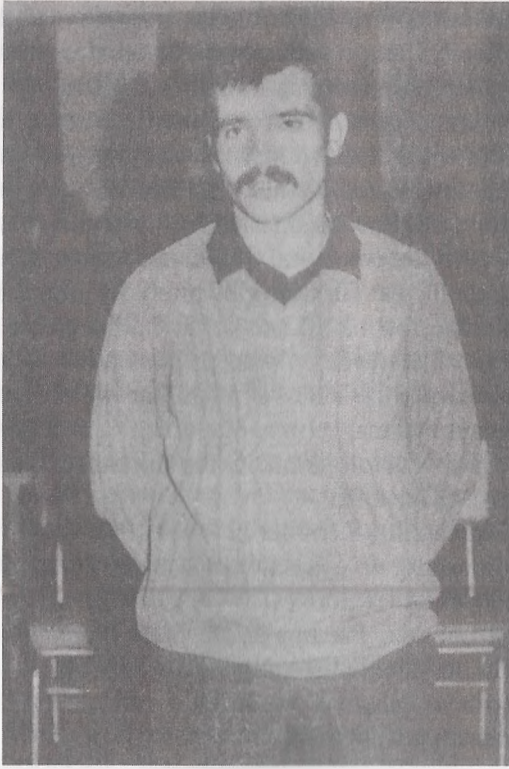
29 Eylül 1971 Çarşamba

Bugünkü duruşmada ortak savunmayı okumaya devam ediyorsunuz. Senden sonra bugün savunmayı önce Yusuf okumaya başlıyor. Yusuf “Osmanlı İmparatorluğundan başlayarak Türkiye’nin tarihsel, sosyal ve ekonomik yapısı hakkında geniş bir tahlil yapacağımızı, bunu düşüncelerinizin, eylemlerinizin ve amacımızın doğru bir biçimde anlaşılması için zorunlu gördüğünüzü” söyleyerek söze başlıyor. Ve savunmanın Osmanlı İmparatorluğunun kuruluşu, Osmanlıda sosyal sınıflar ve Anadolu halkının yaşantısı, Osmanlı düzenin bozulması ve köylü ayaklanmaları bölümlerini okuyor. Öğlene kadar sürüyor Yusuf’un okuması.

Duruşmanın öğlenden sonraki bölümünde ortak savunmayı okumak için Atilla söz alıyor. Atilla ise savunmanın oldukça önemli bir başlığını oluşturan “Emperyalizmin Türkiye’ye Girişi” bölümünü okuyor.

30 Eylül 1971 Perşembe

Ortak savunmanın okunmasında son söz Hüseyin’in. Savunmayı Hüseyin noktalayacak.

Hüseyin zaman zaman yazılı metne bakarak fakat genellikle savunmada yer alan düşüncelerin yorumunu yaparak savunmanızı yapıyor. Hüseyin adeta bir konferans veriyor. Mahkeme heyeti dahil salonda bulunan herkes dikkatle dinliyor kendisini:

“Ülkemiz, bugün bütün bu anlattıklarımızın ışığında, yarı-bağımlı, yarı-sömürge, geri bir kapitalist ülkedir. Türkiye'yi bu duruma getiren güçler, aynı durumun devamını, sonuna kadar sağlamaya çalışacaklardır. Bu güçler, çıkarlarıyla Türkiye halkıyla çelişen, ulusal olmayan gayri millî sınıf ve zümrelerdir.

Bir de, Türkiye'nin yarı bağımlı ve sömürge durumuna son vermek isteyen yurdumuzu, kurtuluş savaşı sonrası, onurlu, haysiyetli Türkiye durumuna getirmek isteyen güçler vardır. Bu güçler; millî olan, çıkarları ulusun çıkarlarıyla bir olan, ulusal sınıf ve zümrelerdir. Bu sınıf ve zümreler, bugüne kadar "vatan-millet" kavramlarını demagogik olarak ağızlarından düşürmeyen, aslında

gayri millî olan güçlere karşı, birleşip savaşmak durumundadırlar. Bunu yapmadan, Türkiye'yi emperyalizmin vesayetinden, içinde bulunduğu çağdışı koşullardan kurtarmak mümkün değildir.

Bu mücadelenin biçimine geçmeden önce, sınıflı Türkiye toplumunda, hangi sınıf ve zümrelerin devrimci, hangilerinin gayri millî olduklarını ve herkesin istediği gibi, istediği anlamda kullandığı "ulus" kavramının ve ulus karakterlerinin neler olduklarını açıklamak yerinde olacaktır kanısındayız. Çünkü her zaman olduğu gibi, bugün de Müslümanlık ve Türklük gibi nitelikler ulusal karaktermiş gibi söylenmekte, bu niteliklere sahip herhangi bir kişinin, ulusun bir bireyi olabileceği anlamı doğmaktadır. Oysaki millî olmayan sınıf ve zümreler de Türk ve müslüman olabilirler.

İrk da, ulusal birliği meydana getiren öğelerden biri değildir. Biyolojik bir etkidir. Hiçbir biyolojik etken, toplumların tarihi evriminde belirleyici bir rol oynayamaz.

İrkçılık, ulusların düşmanıdır. Kendilerini "seçkin ırk" diye ilân eden ve halkların bağımsızlığını ayaklar altına alan, Hitlerciler, bunu kanlı bir şekilde ispat ettiler. ABD emperyalizmi, Vietnam'da, Kamboçya'da, Laos'da, Panama'da ve daha birçok yerde aynı örneği izliyor. Emperyalistler sömürge ülkelerindeki tahakkümlerini haklı göstermeye çalışmak ve halkları birbirine kırdırmak için, ırkçılık temalarını geliştirirler.

İrkin, ulusal karakterlerinden sayılamayacağı gibi, din ve devlet de bu karakterlerden değildir.

Bu karakterler açısından bakınca, ulus;

"Dil, toprak, iktisadî yaşantı birliğinin ve ortak kültür biçiminde beliren, ruhi şekillenme birliğinin hüküm sürdüğü, tarihi olarak teşekkül etmiş istikrarlı bir topluluktur."

Türkiye'de böylesi topluluklardan birisidir ama, Kurtuluş Savaşı Türkiye'si gibi değil.

Şimdi, kimler ulusçudur Türkiye'de kimler ulusa karşıdır, halka karşıdır, gayri millidir? Buna gelelim.

Türkiye toprağının, 35 milyon metrekaresi, ABD emperyalizminin silâhlı gücüne terkedilmiştir. Sahiller yabancıların yağmalarına açık tutulmuştur. Köylüler, ağalarca topraklarından edilmişlerdir. Nato antlaşması bir savaş halinde, yurdumuzun tüm halkımızla birlikte, birkaç dakika içinde yok olmasını bünyesinde

taşıyor. Amerikan askerî üsleri millî güvenliğimizi ortadan kaldıracı bir nitelik taşımaktadır.

Ekonomide, millî bir ağır sanayii yerine, dışa bağlı yabancı büyük tröstlerle bütünleşmiş, montaj sanayii, lüks eşya fabrikaları kurulmuş ve desteklenmiştir. Bu ulusal sanayinin canına okuduğu gibi, çıkarları ulusun çıkarlarıyla çelişen gayri millî bir sınıf yaratmıştır. Bu sınıf azınlık olmakla birlikte, korkunç bir şekilde örgütlenmiş ve Türkiye'yi, mali oligarşinin basit bir pazarı haline getirmiştir.

Misak-ı Millî içinde bir halk olan, Türk halkıyla tarihi bir kardeşlik sınavı vermiş bulunan Kürt halkının dili, kültürü asimilasyona tabi tutulmuş, bu halkın öz dili ve kültürü ortadan kaldırılmak istenmiştir.

Bugünkü ve yarınki kuşakları, kendi yaşamlarına öz değerlerine ve ulusal sorunlarına yabancı kılmak geniş anlamı ile kuşakları, sömürüye yatkın hale getirmek, ulusal kültürü temelden etkilemek için de elden gelen yapılmıştır.

İşte bunları yapanlardır gayrimillî olanlar!

Bunlardır hain olanlar.

Bu çizgiyi itirazsız ve yanlışlığını bile bile kabul edip izleyenlerdir.

Türkiye'de bugün iki cephe vardır:

Birincisi; yurtseverlerin, devrimcilerin cephesi.

İkincisi de; emperyalizm, işbirlikçi sermaye, feodal mütegalibe ittifakı gerci cephesi.

Bu karşı devrimci gerici cephenin, tam anlamıyla 1950'de iktidara geldiğini, 27 Mayıs İhtilâli ile durumunun az da olsa sarsıldığını, ancak 1965 seçimlerinde, Demokrat Parti mirasçısı olarak tekrar iktidarı ele geçirdiğini, daha önce somut örneklerle anlatmıştık, baş mirasçı, AP'nin başında Demirel vardı. Ve bu kişi gayrimillî kimliği ile karşı devrimci gerici cephenin, politika alanındaki bir temsilcisi olarak şu kadar yıl başbakanlık yaptı Türkiye'de. Şimdi de hâlâ emperyalizmin ve işbirlikçi sermayenin verdiği destekle oturup durmaktadır yerinde.

1961 Anayasası, DP'yi mahkûm etmiş bir hareketin, bir ihtilâlin yasasıydı. Ve ona karşı yapılan 27 Mayıs İhtilâli'ni "Türk Ulusunun meşru direnme hakkı" olarak niteliyordu. Ve biz bugün bu anayasayı yok etmeye çalışmakla suçlanıyoruz.

Meşru olan, 27 Mayıs İhtilâli ve 1961 Anayasası mıydı, yoksa AP ve Başbakan Süleyman Demirel'in başbakanlığı mı?

Emperyalizm iş birlikçileri ortaklığı, halkımızı çağ dışı koşullar altında tutmaktadır.

Şeyhlik vardır Türkiye'de. Doktor nedir bilmeyen yoksul insanlar, onların idrarını içerek, bastıkları toprağı muska yapıp saklayarak dertlerine derman aramaktadırlar.

Toprak ağalığı sorunu herkesçe bilinmektedir. Toprak ağasının emrindeki eğitimden sosyal yaşamdan nasibini alamamış köylünün, ağadan bağımsız düşünemeyeceğı, hüküm yürütemeyeceğı ortadadır.

Türkiye bu çağ dışı koşullardan kurtarılmadıkça, Süleymancılık, Nurculuk, Şeyhlik, Derebeyi artığı toprak ağalığı ve işbirlikçi sermaye kurumları tasfiye edilmedikçe DP'ler, AP'ler hep iktidara geleceklerdir. Ve hem de "Millî İrade" yi temsil ettiklerini söyleyeceklerdir.

Gericici emperyalist ittifakın dışındaki siyasî partilerde, oy kaybı korkusundan bu kurumlara dokunmaktan öcünden korkar gibi korkmaktadırlar.

Mali Oligarşi'nin, emperyalizm-işbirlikçi sermaye ve feodal mütegalibe ittifakı cephesinin, Türkiye'nin kaderine ve tüm az gelişmiş ulusların kaderlerine ördüğü bir ağıdır bu. Karşı devrimci, gericici cephe böylesine örgütlüdür. Politikası, sahte demokrasicilik şartlarını sürdürmek ve bu şartlar altında vesayet ve sömürüyü sürdürmek politikasıdır.

Karşı devrimci cephe bu politikayı sürdürdüğüne göre devrimci ve millîci güçlerin politikası; her ulusal sınıfın, kendi öz siyasî örgütü ve gücüyle orantılı olarak Türkiye'nin gelişimini etkileyebileceğı, demokratik düzeni kurma ve bunu başardığı ölçüde tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye'yi kurma yolunda mücadeledir.

Gericici üçlü ittifaka karşı koyacak, devrimci potansiyele sahip sınıflar, işçi sınıfı ile, şehir ve köy küçük burjuvazisi ve onun en aktif kesimi olan asker sivil aydın zümredir. Devrimci sınıfların, başta işçi sınıfı ve yoksul köylülüğün, önlerine çıkan anti demokratik engelleri aşip bilinçli ve örgütlü güçler olarak Türkiye'nin tarihi gelişimine damgalarını vurmaları kaçınılmazdır.

İşçi sınıfı ve yoksul köylülük, sınıf bilincine vardığı ölçüde bağımsız ve demokratik Türkiye'nin en tutarlı savunucuları olacak-

larından toplumumuzun gerçek anlamıyla en millici ve demokratik güçleridir de.

Ulusal varlığımızı yok etmek isteyen emperyalizm ve yerli ortaklarına karşı Millîci ve devrimci sınıfların takip etmeleri gereken Milli Demokratik Devrim stratejisi, hareketimizin çizgisidir. Diğer bir anlamıyla bütün millîci sınıf ve tabakaların ortak devrim anlayışı, Millî Kurtuluş Savaşı'nın bu savaşı ve onun başındaki Mustafa Kemal'i yok edici, ortadan kaldıracı bir düzen kuran, karşı devrimci, gerici ittifaka karşı yapılmış olan 27 Mayıs İhtilâlinin ve 1961 Anayasa'sının bir devamı ve tamamlayıcısıdır.

Bunun içindir ki, bizler; Türkiye toplumunun tarihi geçmişinde sağlam olan ulusal ve devrimci olan ne varsa onun mirasçısıyız.

Ve bizler, emperyalizmin, yerli işbirlikçilerinin ve onların ittifak kurduğu çağ dışı, bilim dışı kurumların tasfiyesinin ancak, tüm yurtsever sınıf ve tabakaların ortak devrim stratejisi olan "Millî Demokratik Devrim" le olabileceğine inanıyoruz. Yurdumuzun bu noktaya, çok güç ve zor şartlar altında ulaşabileceğinin de bilincindeyiz. En az, Atatürk'ün kumanda ettiği Millî Kurtuluş Savaşı kadar zor ve çetin. Ama mümkün. Şimdiye kadarki şartlar bizi mücadelemizden yıldırmadı, bundan böyle de yıldırmayacak.

Toplumumuzun bir ferdi ve bir vatandaş olarak düşünmek zorundayız... Başlarımızı ellerimiz arasına alarak ciddi düşünelim ve kendimize şu soruyu soralım... "Türkiye neden kalkınmıyor?" Bu sorunun cevabı, elli yıllık tarihimizin acı gerçeğidir. Türkiye'nin kalkınamamasına ve geri kalmasına sebep kimlerdir? Yarım asır önce Bağımsızlık Savaşı verdik ve emperyalist ülkeleri dize getirerek bağımsız bir ülke olduk. 1923 yılından sonra Türkiye'yi sömüren, sermayesini dışarıya aktaran bir devlet yoktu. 1923-1939 yılları arasında hiçbir yabancı devlete imtiyaz verilmedi ve üstelik Osmanlı devletinden kalma borçlar ve yabancı şirketlerin imtiyazları kaldırıldı. Tam başarılı olmamasına rağmen, hiçbir yabancı ülkeye imtiyaz verilmeden, tamamen iç kaynak ve imkanlarla yurdun kalkınması için çaba sarfedildi. Fakat 1939 yılından sonra Türkiye, tekrar emperyalist ülkelere avuç açmaya ve 1945'de ise kapılarını açmaya başladı. Ve nihayet 1945 yılından beri Türkiye Amerikan Dolarlarının cirit attığı bir pazar durumuna geldi. Şimdiye kadar olan savunmamızda Amerika'ya verilen imtiyazları, imzalanan

ekonomik, askeri, siyasi ve kültürel antlaşmaları inceledik. Gördüğümüz gerçek şudur:

Bu imtiyaz ve antlaşmaları Amerika, silahlarla, atom bombalarıyla kabul ettirmedi. Hepsi belirli kişi ve zümreler tarafından masa başlarında imzalandı. Bu vatan, bunca madenler, Amerikalılara üs olan dağlar ve ulusumuzun onuru, bir avuç satılmış tarafından içki masalarında satıldı.

Birgün bu satılmışları yargılama günü gelirse, ki gelecektir; suçlu sandalyesine suçun asıl sahibi bu kişiler ve sınıflar oturursa, şunu görececek, kulaklarımızla işiteceğiz: Paraları ve karları uğruna o kadar temkinli ve dikkatli, fakat yurt sevgisinden de o kadar yoksundurlar ki, vatani bir tek viski kadehine dahi sattıkları olmuştur. Gün gelecek bunu göreceğiz.

Çağımızda, yani yirminci yüzyılda sermayenin vatani yoktur. Sermayedarın vatani ise parası nerede çok kar getiriyorsa orasıdır. İşte bu yüzden yurdumuzu Amerika'ya peşkeş çeken bir avuç hainin karı ve teminatı Amerikan Dolarlarına bağlı olduğu için onların asıl vatani Amerika'dır. Avrupa'dır. Türkiye bunlar için tüyü yolunacak kuştan başka bir şey değildir. Bunu böyle kabul ettikleri ve bildikleri içindir ki, birgün gelir bu halk başımıza bela olur, karşımıza çıkar düşüncesi ile sermayesini ve talanını dostu Amerika'yla garantiye almak için askeri ve siyasi antlaşmalar imzalamıştır. İşin esası ve mantığı budur. Silahlı kuvvetlerden başlayarak bütün kurumları ve fertleri büyük bir titizlikle Amerikanlaştırmaya çalışıyorlar. Ulusumuzun benliğini kaybetmesi ve uyanmaması için her türlü Amerikan ilacını vermekten geri kalmıyorlar. Fakat bütün bunlara rağmen, gene de birgün ulusun direneceğini, ve Türk Silahlı Kuvvetlerinin istedikleri gibi olamayacağını hesaplayarak gerekirse çıkarlarını korumak için son çare olarak Amerikan ordusunu kullanmak için böyle bir durumda Amerika'nın müdahale edebileceği şekilde antlaşma imzalamışlardır.

21 yıldır yurdumuzun ekonomisini ellerinde tutan ve buna yakın bir süredir iktidarda bulunan bu sınıf ve tabakaların gücü gün geçtikçe artmaktadır. Sayıları fazla olmamasına rağmen güçleri fazladır. Arkalarına aldıkları Amerika ile kendilerini rahat ve garantide hissetmektedirler.

Halkımızı bir sömürü çemberi içine almışlardır. Bildirimizde de açıkladığımız gibi bu hainler sürüsü; patronlar, ağalar, tefeci, bezirgan ve bunların emrindeki bir avuç uşaktır.

Amerika, yurdumuzda bunların varlığı ile ayakta durmaktadır. Bunların varlığına son vermeden Amerika'yı yurttan atmak mümkün değildir. Bunlar var oldukça Amerika da yurdumuzda var olacaktır. Bu yüzden Amerika, Türkiye'deki çıkarlarını teminat altında görmektedir. Bunların satılmışlığı sayesinde Türkiye'de, Amerika o kadar güçlüdür ki, istendiği zaman iktidar değiştirir, hoşuna gitmeyen bir kişiyi görevinden atmak an meselesidir. Nitekim bunun örnekleri yurdumuzda defalarca görülmüştür. Aynı durum Amerika'nın sömürdüğü bütün yoksul ülkeler için söz konusudur. Gazete ve radyolarda her gün okuyor ve dinliyoruz. Amerika, Türkiye gibi yarı sömürge ülkelerde sandalye devirir gibi iktidar devirmektedir.

Aşağıdaki sözler Amerikan tekellerinin ve onların emrindeki Amerikan ordusunun en üst rütbeli bir generalinin sözleridir. Bu sözler, sömürdüğü ülke ordularının, Amerikan orduları olduğunu iddia edercesine söylenmiş ve bu orduların Amerikan çıkarlarını korumak için görevli olduğunu belirtmek için sarfedilmiştir. Amerikalı general şöyle diyor: "İnşa ettiğimiz orduların, uluslar arası düzeyde hiçbir önemi yoktur. Her ülke kendi ordusu tarafından işgal edilmiştir!" Bu sözler birer subay olan sizleri bizlerden çok düşündürmelidir.

Ve mahkeme sonunda vereceğiniz karara karşı aynı Amerikalı general değil, fakat dünyanın ezilen halkları ve Türkiye halkı şu sözleri söylemelidir:

"Ankara'da Sıkıyönetim Yargıçları Var..."

Aksi halde sorumluluğu çok ağır bir kara leke, tarihimize silinmeyecek olan damgasını vuracaktır.

Kısaca; Amerikan emperyalizmi yurdumuzda var oldukça bu talan devam edecektir. Türkiye'nin kalkınması için tek ve zorunlu şart Amerika'nın yurttan atılmasıdır. Hem Amerika, hem kalkınma olmaz. Kalkınma toplumsal bir sorundur. Türkiye'de Amerika var oldukça, toplum kalkınamayacak, fakat büyük zenginler, komisyoncular ve uşaklar olacaktır. Amerika yurdumuzda var oldukça, kalkınma değil, tam tersine açlık ve sefalet var olacaktır.

Türkiye'nin kalkınması ve halkın kurtuluşu Amerikan emperyalizminin yurttan atılmasına bağlıdır. Bağımsızlığını kazanmadan, kalkınmak mümkün değildir. Mümkündür diyenler ya bilmeden söylüyorlardır veya çıkarları gereği yalan söylüyorlardır.

İşte bunun içindir ki, önümüzdeki sorun Amerikan emperyalizmini kovmak için mücadeledir. Ve bu mücadeleyi başaracak tek kuvvet vardır o da; Amerikan ortağı, patron, ağa, tefeci ve bezirganlar dışında kalan ve ezilen tüm Türkiye Halkı'dır."

Bütün gün, bütün duruşma Hüseyin'in savunma yapmasıyla geçiyor. Savunmanın son bölümüne gelindiğinde duruşma hakimi yarın devam edelim diyerek duruşmayı kapatıyor.

1 Ekim 1971 Cuma

Bugünkü duruşmanın sabahki kısmında Hüseyin ortak savunmanın son sözlerini söyleyerek savunmayı tamamlıyor.

"Ben sosyalistim. Sosyalist olmam Atatürkçülerle beraber omuz omuza Amerikan emperyalizmine karşı mücadele etmeme engel teşkil etmez.

Biz silah müptelası değiliz. Yaşımız küçük olmasına rağmen bizleri suçlayanlardan çok fazla Türkiye'nin sorunlarına vakıfız. Bunun için silaha sarıldık. Türkiye'de demokratik bir ortam olsaydı, biz burada sanık sandalyesinde bulunmazdık. Bizim temel amacımız Amerika'yı kovmak, milli demokratik devrimi yapmaktır. Biz bunun için iktidardan habersiz ezilen halkımızın çıkarları için örgütlendik. Bununla ne anayasayı ne de TBMM'yi ortadan kaldıracaktık.

Bizler Amerikan emperyalizmine karşı mücadeleyi ilk şart gördüğümüz, bu işin de mutlaka silahla kazanılacağına inandığımız için silaha sarıldık ve mücadele ediyoruz. Tek amacımız budur, bunun için Nurhak Dağlarında mücadeleye başladık. Yoksa, sayın savcının dediği gibi anayasayı ortadan kaldırmak için değil... Bu arada sırası gelmişken, iddia makamındaki kişiye birkaç sözüm var:

Sayın Savcı,

1. AMERİKAN EMPERYALİZMİ GAYRI MİLLİDİR.

2. ONA ORTAKLIK EDENLER ULUSUMUZA İHANET ETMİŞLERDİR.

3. EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELE SUÇ DEĞİLDİR, SİLAHLI MÜCADELE İSE ANAYASA'YI İHLAL DEĞİLDİR.

4. GAYRİ MİLLİ OLAN EMPERYALİZM VE ORTAKLARININ SÖMÜRÜSÜ, ANAYASAYA AYKIRIDIR.

Buna göre iki şey var:

1. EĞER BELLİ BİR HATA SONUCU, İDDİANAME VE MÜTALAAYI HAZIRLADINIZSA, DİKKATLİ OLUNUZ; İDAMINI İSTEĞİNİZ KİŞİLER KASAPLIK KOYUN DEĞİLDİR VE SİZ SAVCISINIZ...

2. YOK EĞER YAPTIĞINIZIN BİLİNCİNDE İSENİZ; YOLUNUZ AÇIK OLSUN....!"

Hüseyin'in ortak savunmayı bitirmesinden sonra bireysel savunma yapmak isteyen Mete Ertekin, Kor Koçalak, Sevim Onursal, İrfan Uçar ve Cemal Özdoğan savunmalarını yapıyorlar. Sizler ortak savunmanın dışında ayrıca teker teker bireysel savunma yapmıyorsunuz.

Bireysel savunmalardan sonra Hüseyin'in sözleri üzerine oldukça duygunlanan ve heyecanlanan avukatınız Niyazi Ağırnaslı söz alarak "görüyorsunuz ki müvekkillerim suçlu değillerdir, aynı ortamda genç olsa idim, ben de bu çeşit eylemlere girerdim diye düşündüm" demekten kendisini alamıyor.

Avukat savunması, ortak savunma ve bireysel savunmalar sona eriyor.

Duruşma hakimi Albay Tetik yargılama usulü gereği sizlere son sözlerinizi soruyor.

Sen "son sözüm yoktur" diyorsun.

Yusuf "asılırsak vatan sağolsun"

Hüseyin "Yaşasın THKO ve onun savaşçıları, gelecek Türkiye halkınıdır!"

Mehmet Nakipoğlu "vatan sağolsun"

Mustafa Yalçiner "ya zafer ya ölüm"

Semih Orcan "Yaşasın THKO ve onun savaşçıları"

Metin Güngörmüş "Yaşasın THKO ve onun savaşçıları"

Mehmet Asal "Bağımsızlık savaşçıları, bağımsızlık bayrağını düşürmeyecekler ve bizim bıraktığımız yerden kavgaya devam edeceklerdir.

İrfan Uçar "Yaşasın Türkiye Halkının bağımsızlığı için savaşanlar"

Ahmet Erdoğan “Ya istiklal ya ölüm”

Atilla Keskin “Vatan sağolsun”

Osman Arkış “Devrimciler ölür, devrimler yaşar” diyor.

Son sözleriniz de tutanağa yazılıyor.

Mahkeme heyeti dosyanın karar için tetkike alınmasına ve duruşmanın 9 Ekim Cumartesi gününe ertelenmesine karar veriyor.

7 Ekim 1971 Perşembe

Cihanlar’ın yargılanmasına dün İstanbul’da başlandı. Gazetelerde yer alan haberlere bakılırsa Askeri savcı yargılananları THKO’nun İstanbul kanadı olarak nitelemiş. İddianamesinde “THKO adındaki gizli ve kanun dışı örgütün mensupları Türk Devletin hukuki ve töresel varlığının ortadan kaldırılması gayesine matuf olarak ve yerine komünist bir rejimin teşkilini temin için gayrimeşru ve kanuna aykırı icrai eylemlerle TC Anayasasının tamamını veya bir kısmını tabdil veya tağyir veya ilgaya cebren teşebbüs etmişlerdir” diyerek “THKO adına banka soymak, Hakan Duman’ı kaçırp fidye almak gibi eylemlerinden dolayı Cihan Alptekin, Ömer Ayna, Osman Bahadır, Oktay Kaynak, Yavuz Yıldırım Türk, Ali Aydınçağ ve Zerruk Vakıf Fahmetoğlu’nun idamını, Rukiye Dülger, Gönül Tolon, Tayfun Cinemre’nin ise çeşitli ağır hapis cezalarına çarptırılmasını talep etmiş.

Duruşmanın başlangıcında mahkemeye güveni olup olmadığını soran hakime Cihan:

“Davanın tümü ile politik olduğunu biliyorum. Siz de biliyorsunuz, bu mahkemeler bağımlıdır. Bizden güven istemeye lüzum yoktur. Hukuk geleneğine uyacağınız bizce hakim düşüncedir. Bu mahkemeye güvenimiz yoktur ama bu mahkemenin bu yargıçlarla götürülmesine bir şey söylemiyoruz. Hukuk çerçevesinde bu mahkemeler bağımlıdır. Kuruluş biçimine güvenim yoktur” demiş.

Ömer Ayna da: “4 ay önce sizin mahkemenizden kellem istemiştiniz. Siz yargıçlar da 67 gün hücrede yatırılarak mahkemeye çıktığımızı biliyorsunuz. Emniyette işkenceler yapılan sanıklara güven soruyorsunuz” şeklinde cevap vermiş.

9 Ekim 1971 Cumartesi

Bugün karar günü. 2 ay 23 gün süren yargılama bugün sona erecek. Gerisi sızsız devam edecek. Sabah erkenden kalkıyorsunuz. Duruşmanın ilk günü sanki. Ama daha sessiz, daha sakın ve daha gergin bir gün. Her zamanki gibi Yusuf'la seni birlikte kelepçeleyip bir askeri ambulansa bindiriyorlar.

Ana tamir fabrikasının yanında bulunan Askeri Veteriner Okulunda bulunan Sıkıyönetim Mahkemesini, Mamak Askeri Cezaevi'ne bağlayan Samsun yolunda yine olağanüstü güvenlik tedbirleri alınmış. Mamak Cezaevinden mahkeme binasına kadar olan yol boyunca sık aralıklarla ellerinde tomponson bulunan askerler koymuşlar.

Mahkeme binasının ana kapısı önünden mahkeme salonuna kadar iki sıra halinde tomponsonlu askerlerin yer aldığı etten bir koridor oluşturulmuş yine. Mahkeme binasının içinde sanki bir tiyatro gösterisi izlemeye gelmiş gibi sizlere bakan onlarca subay bulunuyor. Tüm bunlar pek hayra alamet unsurlar değil.

Yusuf'la silahlı askerlerin ördüğü koridordan geçerek duruşma salonunun kapısına geliyorsunuz. Kapıda çelepçeleriniz çözülüyor. Salona giriyorsunuz. Burada da subayların dinleyiciler bölümünü

adeta işgal etmiş olduğunu fark ediyorsunuz. Girer girmez fotoğraf makinalarının flaşları yüzünüzde patlıyor. Onlarca gazeteci var salonda. Tv kameraları için yerleştirilen güçlü ışıklar gözünüzü alıyor. Yargılama boyunca tüm arkadaşlarınızın hep beraber oturduğu sanıklar bölümü tümünden boşaltılmış. Yalnızca iki sandalye bırakılmış. Dinleyiciler arasında her zamanki gibi Yusuf'un babası Beşir Amca ile baban da yer almışlar. Artık tanıdık olduğunuz Mehmet Asal'ın annesi Necdet Nesibe Asal ile babası Hamit Fikret Asal, Semih Orcan'ın annesi Melahat Orcan ve babası Süleyman Orcan, Osman Arkış'ın annesi Jale Arkış ve babası Mehmet Arkış, Recep Sakın'ın babası Hasan Sakın ve kardeşi Hanife Gökdoğan, Mete Ertekin'in annesi Meliha Ertekin, Metin Güngörmüş'ün babası Kemal Güngörmüş, Ercan Öztürk'ün kardeşi Ali Orhan Öztürk ve Sevim Onursal'ın kızı Zerrin Alganer ile İrfan Uçar'ın babası Tayyar Uçar da dinleyiciler bölümünde yer alıyorlar.

Mahkeme heyeti çoktan yerini almış. Avukatlarınız da her zamanki yerindeler.

Geçip sandalyelerden birine oturuyorsun. Babasını gören Yusuf, onunla bir-iki saniye süren bakışmadan sonra, yanındaki iskemleye oturuyor. Ancak, duruşma hakimi albay Ahmet Tetik'in, "Hakkınızdaki kararı tefhim ediyorum. Ayağa kalkın!" sözleri üzerine Yusuf'la birlikte ayağa kalkıyorsunuz. Albay okumaya başlıyor:

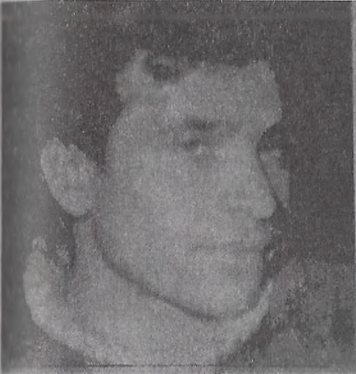
"Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan! Mahkememiz, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın tamamını, bir kısmını tadil, tebdil veya ilgaya cebren teşebbüs suçunu işlediğinizi sabit gördü. Türk Ceza Kanununun 146 taksim 1 maddesi uyarınca ölüm cezasına tecziyenize karar verdi.

Gereğçeli karar daha sonra açıklanacaktır. Kararımız kabili temyizdir. Duruşmanız bitmiştir!" diyor.

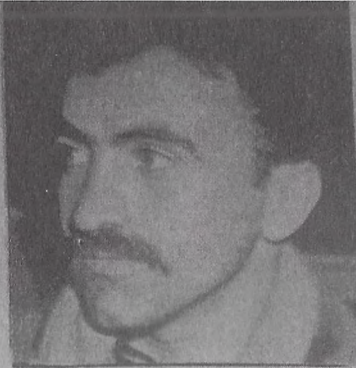
Gülümsüyorsunuz.

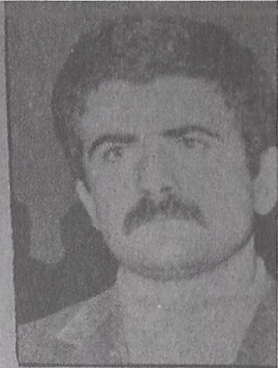
Yumruğunu kaldırıp “Kahrolsun faşizm. Yaşasın bağımsız Türkiye” diye cevap veriyorsun hakime. Yusuf da seninle aynı sloganı atıyor: “Yaşasın bağımsız Türkiye!”. Hakim dışarı çıkarın diye bağırıyor. Siz zaten çıkıyorsunuz. Üç dakika kalıyorsunuz duruşma salonunda. Cezanız: İdam. Saat 9.05.

3 **Hüseyin İnan**

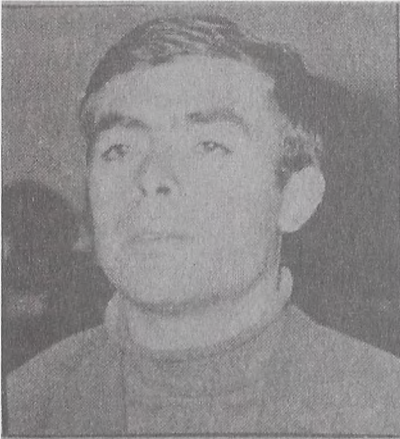
4 **Mehmet Nakiboğlu**

5 **Osman Arkan**

Sizden sonra Hüseyin’le Atilla’nın yüzüne okunuyor ölüm cezası kararı. Onlardan sonra

Metin Yıldırım Türk ile Ahmet Erdoğan’ın. Metin’le Ahmet karar okununca “bağımsız Türkiye” diyerek slogan atıyorlar. Hemen tepelerinde bulunan iki üsteğmen her ikisinin de ağızlarını kapatıp, kollarını arkadan bükerek mahkeme salonundan çıkarırken nöbetçiler ellerindeki coplarla onlara saldırıyorlar.

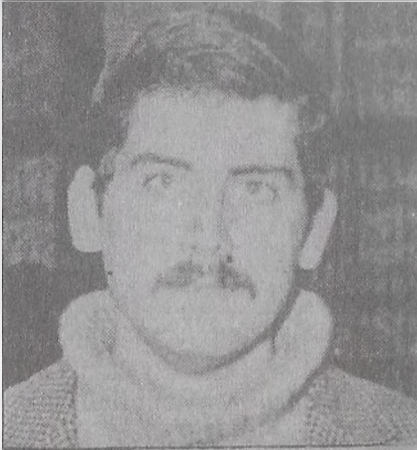
6 Semih Orcan

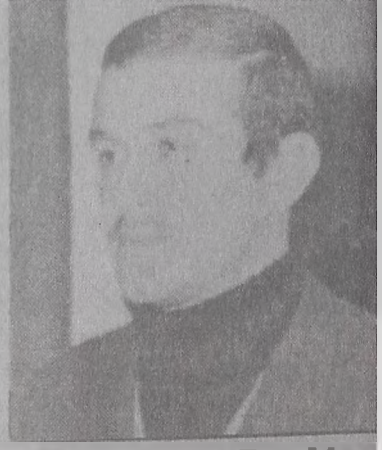
7 Recep Sakin

Sonra Recep Sakin ile Mehmet Asal'ın, onlardan sonra da Hacı Tonak ile Semih Orcan'ın yüzlerine okunuyor ölüm cezasına çarptırıldıkları kararı.

Bu sırada dinleyicilerin arasında bulunan Semih Orcan'ın annesi ilk önce “yavrum Atatürk ilkelerini savunuyordu” diye diyerek feryad ediyor ve fenalık geçiriyor.

8 Ercan Öztürk

9 Mete Ertekin

Mahkeme başkanı Ali Elverdi bu sözleri duyar duymaz çok rahatsız oluyor ve askerlere “dışarı çıkarın” diye bağırıyor. Semih'in

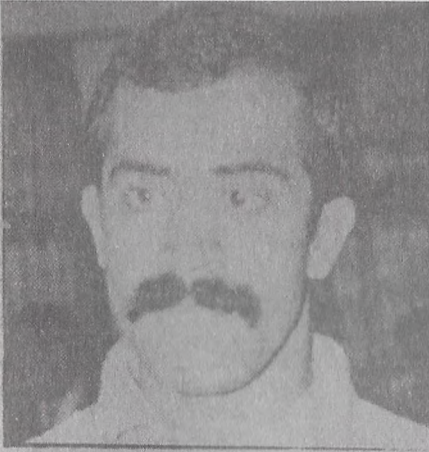
babası “fenalık geçirdi, geçti, dışarı çıkarmayın” dese de fayda etmiyor, kadın polisler apar topar dışarı atıyorlar kadını.

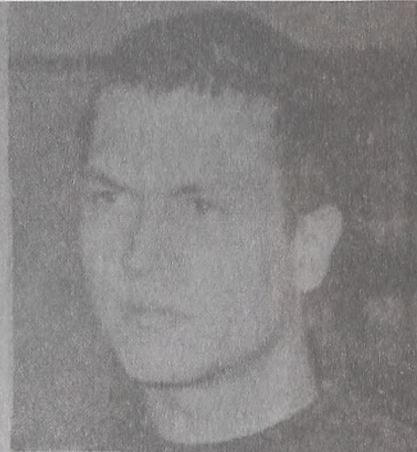
10 Mustafa Yalçiner

11 Mehmet Asal

12 Metin Yıldırım Türk

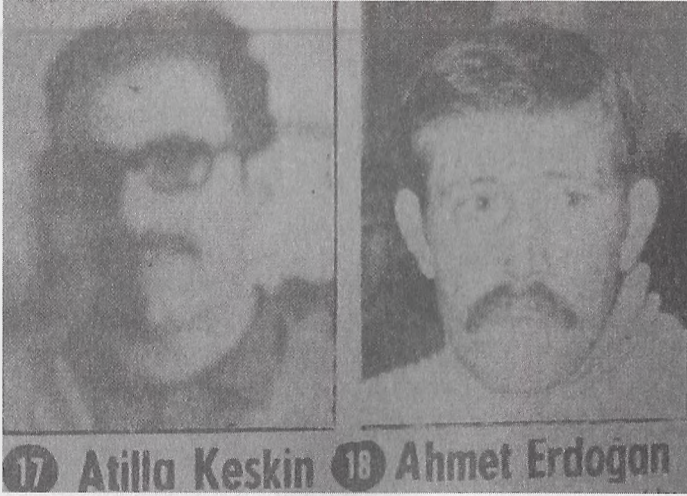

13 Metin Güngörmüş

Osman Arkış ve Ercan Öztürk'ten sonra üçer üçer almaya başlıyorlar sizinkileri. Mustafa Yalçiner, Metin Güngörmüş ve Cengiz Baltacı birlikte, Mete Ertekin, Mustafa Çubuk ve Mehmet Nakipoğlu da birlikte duruşma salonuna alınıyorlar.

18'inize idam cezası veriyor mahkeme. İrfan Uçar, Kor Koçalak ve Sevim Onursal ise 5 yıl hapis cezası alıyorlar.

Bugün Che'nin katledilişinin 4.yılı... Ve Che'yi katledenler bugün onun yolunda yürüyen sizlerin de kellelerinizi almak istediklerini açıklıyorlar.

10 Ekim 1971 Pazar

Sizin boynunuzu kırmak için karar veren hakimler kalemlerini kırmışlar. Bugün gazetelerde de sizin mahkeme heyetinin karar sonrası kararı imzaladıkları kalemlerini kırarken çekilmiş resimleri var. Bir kalemi kırmak için dahi yüzlerini nasıl da buruşturmuşlar, çok acı çeker gibi bir halleri var. Ama kararı okurken en küçük bir insani duygu yüzlerine yansımıyordu. Resmin altında şu not var: “Deniz Gezmiş ve arkadaşları hakkında dün idam cezası veren yargıçlar eski bir geleneğe uyarak kararı imzaladıkları kalemlerini kırmışlardır.

“Kalem kırma”nın anlamı idam kararı veren yargıçın, bir daha böyle bir karar vermeyeyim demesidir. Bu gelenek kamış kalemle-
rin kullanıldığı devirden kalmadır ve beş altı yüzyıldan beri devam etmektedir. Resimde dünkü idam kararını veren tuğgeneral Ali Elverdi, yargıç Ahmet Tetik ve yargıç Mehmet Turan kalemlerini kırarken.”

11 Ekim 1971 Pazartesi

Hakkınızda verilen idam kararı üzerine cezaevi yönetimi de sizlerle ilgili yeni karar alıyor. Onlar hücre güvenlik uygulaması diyorlar ama bu basbayağı hücre cezası! Tümüyle hukuk dışı, tümüyle keyfi bir karar bu. Sizleri teker teker arka hücrelere kapatıyorlar.

Duruşma öncesi hücrelerde ikişerli olarak kalırken şimdi bir tecrit uygulaması başlıyor. Hücrede tek başınızdasınız. Bu da yetmiyor-muş gibi hücre kapıları 24 saat kilitli tutuluyor. Yani koğuşa çıkmamanız, arkadaşlarla birlikte olmanız artık mümkün değil. Hücrelerin önündeki koridor artık size yasak.

Başınıza nöbetçi bir er veriyorlar. Bu er isteklerinizi yerine getiriyor, tabi önce komutanlarından olur alarak. Yemek zamanı bile hücre kapıları açılmıyor. Görevliler demir parmaklıkların arasından tabağı, kaşığı, ekmeği uzatıyor, sonra da bir kepçeyle yemeği yine parmaklıkların arasından hücredeki tabağın içine koyuyorlar.

Gazeteler de ancak hücreden hücreye geçirilerek okunabiliyor.

14 Ekim 1971 Perşembe

Cihanların davasında dün mahkemede ortalık yine karışmış. Dün mahkemede sorgusu yapılan Oktay Kaynak “Amerikan emperyalizmi ve yerli ortaklarıyla savaştığımız için bizi yargılayabilirsiniz ama, Anayasayı ihlal ettiğimiz için bizi yargılayamazsınız” demiş arkasından yapılan eylemlerin haklı ve meşruluğuna dayanak olarak Atatürk’ün Bursa Nutku’ndan bölümler okumuş. Bu sözler nedense askeri savcıcıyı çok sinirlendirmiş. Savcı “Burada Atatürk’ün Bursa Nutku’ndan söz edilmiştir. Marksist ve Leninistler Atatürk’ü karşılarına almaktan korktukları için daima yanlarına alırlar. Atatürk’ü tanıyanlar ve yakınları böyle bir nutuk söylemediğini ifade ederler. Hatta bir görüşe göre bunun Lenin ve Stalin’e ait sözler olduğu da ileri sürülmektedir. Sanıklar Atatürk’ün adını ağızlarına alamazlar” demiş.

Savcının bu hasımhane tutumuna Cihan itiraz etmiş. “Bu nutuk Atatürk’ündür. Biz bu nutukla yürüdük!” diye bağırılmış. Savcıya “sen kimin sesisin, sen kimin yolundasın, Atatürk’ün yolunda olmadığın belli” gibi sözler söylemiş. Bu sözler üzerine duruşma hakimi Cihan’ı dışarı attırmış. Diğer yargılananlar da söyledikleri sözlerle savcıya bir güzel haddini bildirmişler. Avukat Demir Özlü “burada Atatürk yargılanıyor!” diyerek cübbesini çıkararak savcıya doğru fırlatmış. Diğer avukatlar da cübbelerini çıkararak duruşma salonunu terk etmişler. Mahkeme ana baba gününe dönmüş.

Mahkeme avukatların bu tutumunu “iş elde etmek için reklam sayılabilecek teşebbüs ve hareketler yaptılar” şeklinde tutanağa yazdırmış.

15 Ekim 1971 Cuma

Avukatlarınız sanık olmuşlar.

Bugün avukat görüşü var. Avukatlarınız geliyor. Ve haberi veriyorlar. Ortak savunmada yaptıkları değerlendirmede yer alan bir kaç cümle ile “devletin manevi şahsiyetine ve duruşmada bulunan savcıya hakaret edildiği” gerekçesiyle Sıkıyönetim Askeri Savcılığı tarafından haklarında soruşturma açılmış.

Merak edip soruyorsunuz o cümleyi. Halit Bey yanında getirdiği ortak savunmadan açıp okuyor: “Devlet anayasal kurallar içerisinde bulunsaydı, devleti devlet olmaktan çıkarma, yani devleti soysuzlaştırma çabaları olmasaydı, bu olaylar meydana gelir miydi? Bu sorunun cevabı çok açıktır. Bu çabalar olmasaydı, elbette bu olaylar da olmazdı.”

Bu değerlendirme avukatlarınızın “devletin soysuzlaşması” diye nitelediği iktidarın hak, hukuk tanımaz, keyfi anlayışına karşı hakkı hukuku savunmanın meşruluğunu dile getiriyor. Diğer cümlede ise avukatlarınız bir tür meşru müdafa durumunda olan sizlerin eylemlerinizin bütününün savcılık tarafından önyargılı ve yanlış olarak ele alındığı ifade ediliyor: “Demek ki görülen olaylar devleti soysuzlaştırma ve anayasayı ihlal yönündeki çabalara karşı bir tepkidir. Eğer bir takım şartlanma ve art niyetlerle peşin yargıları bir yana itersek, sayın savcının yanlısının, sebep ve neticeyi birbirine karıştırmasında, gerçek nedenlerine inmediği için de davamız dışında kalan yüzeysel doktrin tartışmalarına girerek, bu çıkış noktasının doğal sonucu olarak ters sonuçlara varmakta ve bu yüzden de dayanaksız kalmakta olduğunu kabul etmemiz gerekir.”

Sıkıyönetim savcılığının nem kaptığı sözler bunlar! Beyler kellelerinizi istiyor ve fakat değerlendirmeleriniz yanıltır sözlerine alınıyorlar... 11 avukatınızı da tutuklayıp sizi avukatsız bırakacaklar herhalde. Olur mu olur, her şey beklenir bunlardan.

17 Ekim 1971 Pazar

Hikmet Kıvılcımlı, önceki gece Belgrad’da yaşamını yitirmiş.

Doktor 12 Marttan sonra zorunlu olarak sürgüne çıkmıştı. Süzme vatanseverdi. Ama bu düzen en çok da vatanseverlere, ülkesinin bağımsızlığı için mücadele edenlere diş bilemiyor mu!

21 Ekim 1971 Perşembe

Bugün radyonun ögle haberlerinde İzmir Sıkıyönetim Komutanlığı'nın 26 numaralı bildirisi okunuyor. Sıkıyönetim komutanı Cemal Süer yine bildik hamasi sözleri tekrarladıktan sonra sözü sıkıyönetim mahkemesi yargılamalarına getiriyor ve şu inanılması imkansız sözleri söylüyor:

“Özellikle Sıkıyönetim Mahkemelerindeki davaların karar safhasına geldiği veya infaz işlemlerinin başlamak üzere olduğu günlerde...”

Evet “infaz”dan söz ediyor amiral. Halbuki henüz sıkıyönetim mahkemelerince verilmiş ve kesinleşmiş hiçbir karar bulunmuyor. Yani ne Ankara’da, ne İstanbul’da ortada infaz edilebilecek bir karar sözkonusu değil. Peki paşa “infaz işlemlerinin başlamak üzere” diyerek ne demek istiyor, hangi kararın kesinleştirilip infaz edileceğini ima ediyor? Bekleyip göreceksiniz bunu...

26 Ekim 1971 Salı

Bugün aile görüş günü var. Görüş yerinde Yusuf’la yan yana iki kabinde görüş yapıyorsunuz. Yusuf’un karşısında babası Beşir Amca, senin karşısında baban. İkisi de buruk ve öfkeli bir biçimde İzmir Sıkıyönetim Komutanının bildirisinden söz ediyorlar. Bu bildirideki anlayışın asla kabul edilemez olduğunu dile getiriyorlar. Cumartesi günü ikisi bu konudaki kaygılarını dile getiren ortak imzalı bir dilekçe hazırlayıp başbakan Nihat Erim’e göndermişler. “Size sormadık ama, bu kadarına da dayanamadık” diyorlar. Dilekçeyi size okuyorlar: “İzmir Sıkıyönetim Komutanlığının 26 sayılı bildirisinde “verilmiş kararların infaz işlemine başlanacağı şu günlerde” diye bir deyim geçmektedir. Çocuklarımız hakkında verilmiş idam kararlarının gerekçesi dahi tebliğ edilemeden, daha üst hukuk mercii olan Yargıtay ve diğer mercilerden beklediğimiz ümit ışığını da kaybetmiş durumdayız. Komutanlığın bildirisi Yargıtay’a bir direktif mahiyetinde olup Meclis, Senato ve Yargıtay kararlarının, bu istikamette verilmiş olduğu kamuoyuna duyurulmakta ve çocuklarımıza hücrelerinde ölüm gününü beklemeleri ima edilmektedir. Uzun süre ölüm gününü bekleme işkencesini, duyan ve düşünen insan olarak ne bizim ne çocuklarımızın ve ne de iz’an ile düşünen her hangi bir kimsenin tahammül etmesi mümkün değildir. Hukuk Kurallarına uygun olarak yapılan yargı-

lama ile bu sonuç ve davranış arasındaki çelişkiye eğilmenizi saygılarımızla arz ederiz.”

Bir an Yusuf'la gözgöze geliyorsunuz, ikiniz de oldukça duygulanıyorsunuz. Yusuf babana sesleniyor “sağolun Cemil Amca, ikiniz de ortak duygularımızı ve bakış açılarımızı dile getirmişsiniz dilekçenizde, korkmayın daha ortada kesinleşmiş bir karar dahi yok, rahat olun elinize sağlık” diyor.

27 Ekim 1971 Çarşamba

Mahkemenin vermiş olduğu gerekçeli karar bugün hücrelerinizde imza karşılığı ayrı ayrı sizlere tebliğ ediliyor. 1971/13 Esas ve 1971/23 Karar sayılı mahkeme kararı 7 bölüm ve 129 sayfadan oluşuyor. Altında Tuğgeneral Ali Elverdi, hakim albay Ahmet Tetik ve hakim yarbay Mehmet Turhan'ın imzaları bulunuyor.

“THKO isimli gizli örgütün 1970 senesi Ekim başlarında, sanıklardan Hüseyin İnan'ın Diyarbakır Cezaevi'nden 8 Ekim 1970 tarihinde tahliye edilip Ankara'ya gelmesi, Deniz Gezmiş'in keza Bursa Cezaevi'nden tahliye edilip Sivas'a askere sevk edilirken firar edip aynı tarihlerde Ankara'ya gelerek ODTÜ 1 No'lu yurduna yerleşerek Yusuf Arslan, Sinan Cemgil ve Hüseyin İnan'la müştereken 201 ve 202 numaralı odalarda karargâhlarını kurmalarından sonra teşekkül ettiği, olayların cereyanından anlaşılmaktadır.

Sanıklar tarafından kurulan silahlı Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu isimli gizli örgütün çalışma tarzı büyük şehirlerde şehir gerillası olarak silahlı saldırı, soygun, adam kaçırma, fidye alma, çeşitli yerleri bombalama, dinamitleme ve anarşik ortam yaratma gibi eylemlerle belirlenmektedir. Bu hedefin ikinci aşamasıdır. Çeşitli hücreler halinde faaliyete geçmiştir.

Sanıklar eylemlerinde Carlos Marighella'nın şehir gerillası isimli kitapta topladığı prensiplere aynen uymuşlar ve bu prensip ve tavsiyelere göre hareket etmişlerdir. Adı geçen gerilla liderinin bu kitabından bazı kısımları sanıkların eylemleri ile karşılaştırdığımızda ortaya çıkmakta olan uygunluk bu keyfiyeti doğrulamaktadır.

Şehir gerillası, desteğini elde etmek amacı ile eylemini her zaman halkın çıkarları doğrultusunda sürdürecektir. Diktanın her yolsuzluğunun görüldüğü yerde, şehir gerillası buna karşı savaş-tığını göstermelidir. Hükümetin en büyük gereksinmelerinden biri-

si de çok yüksek vergi toplayabilmektir. Bu durumda gerilla hemen diktanın maliye sistemine saldırarak devrimci şiddetin tüm ağırlığı ile işleyişini baltalayacaktır. Yüksek fiyat artışlarının sorumluları olan rejimin kuruluşlarına ve yetkililerine Brezilyalı ve yabancı zengin tüccarlara büyük mülk sahiplerine, hayat pahalılığı, düşük ücretler ve fahiş kiralalar sayesinde astronomik karlar elde eden herkese saldırılmalıdır.

Gerillanın halkın yararına işe karışmada gösterdiği inatçılık, onun desteğini elde etmenin en iyi biçimidir. Vatandaşların oldukça büyük bir bölümü eylemi ciddiye aldığı andan itibaren zafer garantilenmiştir. Dikta baskıyı artırmaktan başka bir şey yapamıyacaktır. Bu da vatandaşların hayatını daha da dayanılmaz hale sokacaktır.

İşte böylelikle gerillalar kitlelerin desteğini kazanacaklar, dikta-yı devirecekler ve Kuzey Amerikan egemenliğini sarsacaklardır. Şehirlerde başkaldırma başladığı andan itibaren, hazırlığı şehir savaşına bağlı kır gerillasının harekete girişmesine çalışılacaktır.'

Görüldüğü gibi temel fikir ve felsefede olduğu gibi, örgüt, strateji ve hedeflerde de değişmeyen Marksist-Leninist ihtilalci felsefe, diyalektik tarihi materyalizm, mevcut düzeni silah zoru ile ve cebirle değiştirme yol, usul ve çabaları müşterek vasıflar olarak ortaya çıkmaktadır.

Sanıklar temel fikir yapısı, strateji, taktik, örgüt ve eylemlerinde yukarıdan beri açıklanan Lenin ve Carlos Marghella'nın usullerini aynen benimseyip tatbik sahasına koymuşlardır.

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu şehir gerillası olarak hücreler halinde faaliyet göstermiştir. Ankara'da eylemleri Deniz Gezmiş ve Sinan Cemgil liderliğindeki, hücre yürütmekte, İstanbul'da ise Cihan Alptekin, Nahit Töre ve İbrahim Öztaş hücresi eylemleri sürdürmektedir.

Şehir gerillasına ilave olarak Mustafa Yalçınır, Tuncer Sümer, Kadir Manga, Ahmet Erdoğan, Mustafa Çubuk, kır gerillasının hazırlıklarını yürütmekte, Akçadağ, Elbistan ilçeleri ve Nurhak Dağları bölgelerinde başlatılmasına karar verilen kır gerillasının yerleşme, barınma, kaçma, silah teçhizat temini gibi hazırlıklarını tamamlamaktadırlar.

Maksat, köylüye mevcut düzene karşı silahlı mücadele bilincini vermek, bunu yerleştirmek ve kırlardan başlayan silahlı mücadele

ile kentleri zaptetmek ve bu suretle kastettikleri mevcut düzeni getirmektir.

Şehir gerillasının banka soygunları, adam kaçırmalar ve fidye yolu ile temin edilen paralarla, ihtiyaçları bulunan silah, teçhizat ve malzeme temini yoluna gittikleri de gerek yayınladıkları bildirilerden, teyit eden ikrar ve hadiselerin tarzı cereyanından anlaşılmaktadır.

Sanıklar sorgu ve savunmalarında sosyalist olduklarını, Marksist-Leninist fikri yapıya sahip bulunduklarını açıkça belirtmişlerdir.

Fiillerin Hukuki Tartışması:

Mahkememiz, fiilleri bütünü ile değerlendirmiş ve suçun manevî unsurunu buna göre tayin etmiştir. Fiiller münferiden ele alındığında, görünüşü itibariyle TCK'nın diğer maddelerinde gösterilen ve müeyyide altına alınan adî zabıta vakası olarak karşımıza çıkar. Bu şekilde bir değerlendirme, fiillerin temelinde yatan ideolojik gayeyi bertaraf etmek veya görmemek, bu temel gayeyi, olaylardan ayrı tutmak demektir. Hadisemizde kast unsuru, faillere vahdet ve bütünlük kazandırmaktadır.

Faillerin fiilleri ile yöneldikleri istikamet, Anayasanın temel ilkeleri ile belirtmiş olduğu toplumsal, ekonomik, politik düzeni kendi görüşlerine göre, kendi fikir yapılarına göre silâh zoru ile ve hukuk dışı yollarla değiştirmek istikametidir.

Şehir gerillası, faaliyet ve eylemleri ile işçiye, kır gerillası, faaliyet ve eylemleri ile köylüye öncülük etmek ve bu suretle onların iştirakini sağlayarak, memlekette anarşi ortamı yaratarak devleti yıkmak, devlet çarkını parçalamak, işlemez hale getirmek ve bunun üzerine, arzu ettikleri yeni bir düzeni kurmak, sanıkların gayesini teşkil etmektedir.

MDD

Sanıklar ve müdafileri, son soruşturma sırasında, gayelerinin Millî Demokratik Devrim'i gerçekleştirmek. Amerikan emperyalizmi ve onun yerli işbirlikçilerini ve feodal kalıntıları temizlemek gayesine matufen hareket ettiklerini ileri sürmüşlerdir.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası herhangi bir emperyalizmi Türkiye'de öngörmemektedir. Ne sosyal emperyalizm, ne kapitalist emperyalizm. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası, her türlü sömürü düzenine ve kapitülasyona karşıdır. Birtakım anlaşmalarla Türki-

ye'nin egemenlik ilkelerini zedeleyici hükümler getirildiği iddialarının tartışma ortamı da mevcuttur. 1961 yılından itibaren bu iddialar tartışılmaktadır. Bunlara karar vermek yetkisi sadece Türk Milletine ait egemenlik hakkının temerküz ettiği ve kullanıldığı Türkiye Büyük Millet Meclisi'nindir.

Anayasayı Savunduk Savunması:

Gerek sanıkların, gerek müdafilerinin, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasını savunduklarına. Anayasayı ihlâl kastı ile hareket etmediklerine dair savunmaları, mahkememizce itibara ve kabule şayan görülememiş ve sanıkların eylemleri ile, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının tamamını veya bir kısmını tadil, tebdil ve ilga ya cebren teşebbüs etmek kastı ile hareket ettikleri kanaat ve neticesine varılmıştır,

Sanıklar, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu isimli gizli örgütlerini kurmuşlar, çeşitli yerlerde kendi amaçlarına hizmet edecek personelleri tespit etmişler, gerek şehirlerde, gerekse kırsal gerillası hareket bölgesinde bütün hazırlıklarını ikmâl edebilme olanaklarına sahip olmuşlardır.

İstanbul ve Ankara'da müteaddit eylemlerini sürdürmüşler ve bunları kamuoyuna duyurmaktan çekinmemişlerdir. Birkaç defa Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu isimli bildirilerini yayınlamışlar eylemlerinden sonra da gizlenme ve tekrar faaliyete geçme ve faaliyetlerini sürdürme imkânına aylarca sahip olmuşlardır.

Onlarda Olan Silah Orduda Yok:

Silâhları ve malzemeleri «gerek yurt içinden, gerekse bir kısmı kaçakçılardan yabancı menşeli olmak üzere yurt dışından temin edilmiş ve bugün halen dahi Türk Silâhlı Kuvvetleri elinde bulunmayan. 14'lü tabir edilen otomatik tabancalarla teçhiz edilmişlerdir. Tomson ve sten makinalı tabancaları ve bunların yanında piyade tüfekleri mevcuttur ve bunların bir kısmı da Fransız ve Alman menşelidir. El bombaları vardır, bunların yanında tahrip maksadıyla çok sayıda dinamit ve kapsülleri mevcuttur.

Altan gelecek bir halk ihtilâli için, sanık müdafileri bunların yeterli olmadığı, müvekkillerinin elinde orduda bulunan tank, uçak gibi ağır silâhların olmadığı kanısındadırlar.

Sanıkların ellerinde tank, uçak gibi ağır silâhların bulunması ve kullanılması halinde esasen teşebbüs fiili, “men unsurlarının” ince-

lenmesine ihtiyaç kalmadan bir iç savaşa dönüşür ve hukuken ve fiilen harp hükümleri uygulanırdı.

Anayasal Direnme Hakkı Savunması:

Sanıklar, gerek hazırlık ifadelerinde, gerekse son soruşturma sırasındaki beyanlarında mevcut sosyal, ekonomik ve politik düzenin sadece hâkim sınıfların çıkarlarına hizmet ettiğini, toplumda ezilen sınıfların hâkim sınıf tarafından sömürüldüğünü, mevcut düzen içersinde, bu sınıf çelişkilerinin daha da arttığını, ancak bu düzenin yasal yollarla değiştirilmesinin mümkün bulunmadığını, silâhlı mücadele ile yoksul sınıfların haklarını zorla elde edebileceklerini ve bu yola başvurmaının en tabii hakları olduğunu dermeyeran etmişlerdir.

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu adına yayınlanan bildirilerinde de bunu açıkça ortaya koymuşlardır. Son soruşturma sırasında, sanık müdafileri tarafından yapılan toplu savunmada, nüdafiler, müvekkillerinin kasıtlarının yukarda açıklanan mahiyette bulunmadığını, sadece Millî Demokratik Devrim prensiplerinin uygulanması için mücadele ettiklerini ve bunun da Marksist-Leninist düzen olmadığını, esasen Marksizm ve Leninizmin ekonomik, sosyal ve politik bir düzen değil, toplum olaylarını inceleyen, değerlendiren bir tahlil metodu olduğunu. Millî Demokratik Devrim mücadelesinin emperyalizme, onun yerli dayanaklarına karşı verilen mücadele olduğunu, bu mücadelenin emperyalizme karşı oluşunun, ona millî nitelik vermekte, feodal kalıntılara karşı oluşunun da, demokratik nitelik vermekte bulunduğunu beyan etmişlerdir.

Ancak, Millî Demokratik Devrimin sosyalizme geçiş için bir aşama olduğunu bilinmektedir.

Kaldı ki, toplumda yapılması önerilen ve yoksul halk yararına yönecek birtakım yeni müesseseleri getirmek, birtakım tedbirler almak, silahlanmaya, gizli silâhlı örgütler kurmaya, adamlar kaçırmaya, bankalar soymaya gerek bulunmamaktadır. Sanıklar tarafından yayınlanan, “Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun Bütün Dünya Halklarına ve Türkiye Halkına Çağrısı” ismini taşıyan bildiriden bazı kısımları incelediğimizde; sanıkların maksat ve gayelerinin matuf bulunduğu tereddüte yer vermeyecek şekilde açıklığa kavuşmuş olur:

“Haklarımızı zorla alacağız, çünkü onlar her şeyi bizden zorla alıyorlar”,

“Yalvarmak yerine zora başvurmak”,

“Devrimciler, barışçıl şartlar içinde mücadele metodlarını bırakınız, halk kitlelerini kurtuluşa götürecektir olan şiddet politikasını temel alan silâhlı mücadeleye, Halk Kurtuluş Ordusu'nun saflarına katılınız”. “Ezilenlerin tek kurtuluş yolu. ezenlere karşı giriştikleri kutsal isyandır”,

“Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu bu mücadeleye en son nefesine kadar ve kanının son damlasına kadar devam edeceğini bildirir”.

Görülüyor ki, gaye mevcut sosyal, politik ve ekonomik düzenin zor ve cebirle yıkılmasıdır. Failler, silâhlı mücadeleye, Marksist-Leninist fikirlerle inanmışlar ve bunu bir eylem kılavuzu olarak seçmişlerdir.

Banka soygunlarına: elkoyma, kamulaştırma demektedirler. Duruşmaların bütün safhalarında da aynı tabirleri şuurlu olarak ve bilerek kullanmışlardır.

Anayasal düzenin kendi koyduğu yol ve usuller dışında, her ne suretle olursa olsun değiştirilmesinde cebir unsurunun mevcut bulunduğu, doktrin kısmında incelenmiş bulunmaktadır. Sanıkların, gayelerine varmak maksadıyla Anayasayı cebren ve silâh zoru ile tadil ve ilgaya yöneldikleri ise izahtan varestedir bulunmaktadır. Gizli örgüt kuran, silâhlı eyleme girişen ve bunu planlı olarak yürüten faillerin, Anayasaya uygun hareket ettikleri, cebren değiştirme, ilga veya tağyir gibi düşünceleri olmadığı. Anayasayı kendilerinin silâh zoru ile savundukları yolundaki savunmaları kabule şayan görülmemiştir.

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun gizli olarak kurulmuş olması bir hazırlık safhası olarak tezahür etmektedir, örgütsel ve planlı faaliyet, hazırlık safhasının tamamlanmasından sonra başlamaktadır. Eylemler, birbirini zincirleme olarak takip etmektedir. Eylemlerin başlama tarihini, mahkememiz, icra hareketlerinin başlangıcı olarak kabul etmiştir. 29 Aralık 1970 tarihinde örgüt mensuplarından Deniz Gezmiş, Hüseyin inan, Yusuf Arslan ve Sinan Cemgil, Yusuf Arslan tarafından çalınan araba ile evvelâ keşfini de yaptıktan sonra Kavaklıdere Amerikan Sefareti karşısındaki polis noktasına gelmişler ve çok yakın mesafeden polis noktasını kurşunlamışlardır. Örgütün silâhlı mücadelesi, bu tarihten itibaren başlamaktadır.

Kır gerillası harekâtı, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu örgütünün eylemler zincirinin son halkasını teşkil etmektedir. Örgüte mensup olan militanların bilaistisna hepsi silâhlı mücadeleye taraftar ve bu yolda şuurlu ve bilinçli kimselerdir. Marksist ve Leninist fikir yapısına sahiptirler. Örgütsel faaliyete, tesadüfen değil, bilerek ve şuurla iştirak etmişlerdir. Bu sebeple, mahkememiz, hadisenin özelliğini de nazara alarak, icra başlangıcını silâhlı ilk eylemin vukua geldiği olay olarak ele almıştır.

Sanıklar, elverişli vasıtalarla, icra hareketlerine başlamışlar, fiile teşebbüs etmişler, ancak ellerinde olmayan sebeplerle neticeye ulaşamamışlardır. Sanık müdafileri, müvekkillerinin teşebbüs safhasında kalan eylemleri bulunmadığını, her fiili tamamladıklarını ve bu tamamlanmış fiillerin teşebbüs olarak kabul edilemeyeceğini dermeyer etmişlerdir.

Bidayetten beri açıkladığımız gibi, fiiller, birbirine eklenmiş bir manzume arzetymekte ve bir tek kasti cürmiye bağlanmaktadırlar. Bu da, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının tamamını veya bir kısmını tadil, tebdil veya ilgaya teşebbüstür. Fiilleri birbirinden ayırmaya, ceza hukuku tekniği yönünden imkân görülememektedir.

Sanık müdafilerinin, her bir fiilin tamamlandığı ve bunların münferit ve müstakil birer eylem olduğu yolundaki savunmaları, izah edilen durum karşısında, itibar ve kabule şayan görülememiştir.

İzah edildiği gibi, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu gizli örgütüne mensup failler, kastettikleri cürmün icrasına elverişli vasıtalarla başlamış, bu maksada yönelen bankalar soyulmuş, adamlar kaçırılmış, polisler kurşunlanmış, birtakım tesisler basılmış ve arzu ettikleri anarşik ortam yaratılmış, ancak Türk Silâhlı Kuvvetleri'nin, 12 Mart Muhtırası'nı vererek idareye müessir bulunması, hükümetin değişmesi, asayişin teminine yönelen tedbirlerin artırılması, ancak bütün bunlara rağmen örgüt faaliyetinin durmaması üzerine Sıkıyönetim ilân edilmesi ve 11 ilde emniyet ve asayişin Sıkıyönetim idaresine devredilmesi, bunların neticesi olarak da sanıkların birçoğunun yakalanması (Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan 16 Mart 1971 tarihinde. Hüseyin İnan, Mehmet Nakipoğlu 23 Mart 1971 tarihinde) faillerin işçi ve köylü kesiminden olduğu kadar, Silâhlı Kuvvetler mensuplarından da ümit ettikleri desteği bulamaması

sebepleri ile, gayelerine yönelen fiillerinde başarıya ulaşamamışlardır.

Sanık müdafilerinin gerek ortak savunmalarında, gerekse münferiden yaptıkları savunmalarında, müvekkillerinin eylemlerinin, Anayasanın ilgasına yönelmediği, sübuta erdiğini beyan ettikleri eylemlerinin münferit fiiller olduğu, bu fiillerin TCK'nın 146. maddesi ile ilgili bulunmadığı yolundaki savunmaları, izah edilen durum karşısında, mahkememizce, kabule şayan görülememiştir. Fiillerin tüm olarak değerlendirildiğinde, TCK'nın 146. maddesinde yazılı suça uygunluğu da tespit edilmiş, sanık müdafilerinin, ortak savunmalarında dermeyan ettikleri iddianın kanunilik prensibinden yoksun bulunduğu dair savunmaları kabule şayan bulunamamıştır.

Sanıklara müsnet “Türkiye Cumhuriyeti Teşkilâtı Esasiye Kanunu'nun tamamını veya bir kısmını tağyir ve tebdil veya ilgaya, bu kanun ile teşekkül etmiş olan Büyük Millet Meclisi'ni ıskata veya vazifesini yapmaktan men'e cebren teşebbüs” suçunun, bütün manevî ve maddi unsurları ile tekevvün ettiği kanaat ve neticesine varılmıştır.

Sanıkların ve müdafilerinin bugünkü ortama gelinmesinin, olayların gerçek müsebbiplerinin politik iktidar ve emrindeki militanlar oldukları, bunlara karşı çıkanların, meşru müdafaa halinde bulundukları yolundaki beyanları ve hadisede, TCK'nın 51. maddesinin tatbikini talep eder istikametteki savunmaları, haksız tahrik müessesesindeki hukuki unsurlardan mahrum bulunduğu, hukukî yönleri itibariyle kabule şayan görülememiş bu detaylı eleştiri ve iddialar hakkında, mahkememiz, kişisel görüşlerini mahfuz tutmuş, müessese olarak bunlar üzerinde hüküm vermeyi, kamu vicdanına, tarihe ve Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin takdir ve yetkisine bırakmayı uygun görmüştür.”

3 Kasım 1971 Çarşamba

Cihanların davasına dün İstanbul'da devam edilmiş.

Duruşmalarında Hakan Duman'ın kaçırılmasıyla ilgili tanıklar dinlenirken ilginç şeyler yaşanmış

Ömer Ayna mahkemede tanıklık yapan Hakan'ın annesi Cemile Duman'ın olay günü kendilerine “Sosyalist olduğunu fakat hiçbir örgüte kayıtlı olmadığını, bir köy kızı olduğu için sosyalizmi sa-

vunduğunu” söylediğini söylemiş. Ömer Hakan Duman’ı kaçırma nedeni olarak “babası Doktor Rahmi Duman’ın tefecilik yaptığını, mason olduğunu, yoksul hastalara bakmadığını” göstermiş. Hakan Duman’la aralarında bir de “erkeklik tartışması” yaşanmış.

Ömer “Hakan’a iyi muamele yaptık. Kendilerinin anlattığı gibi sözümüzde durduk. Fakat kendisi erkeklik yapmadı, sözünde durmadı, kaldığımız evi polise bildirdi” demiş. Hakan ise Ömer’e “Asıl kendileri erkeklik yapmadılar. Yakalanınca kaldıkları yeri anlattılar. Ben sözümde durdum, onlar yakalanıp açıklama yapana kadar kimseye bir şey söylemedim” şeklinde cevap vermiş. Gazetenin yazdığına göre duruşmada Ömer Ayna ile tanık Hakan Duman birbirlerine bakıp gülümsemişler.

İnsanlık hali işte, her konumda insan kendisine gülümseyecek bir neden bulabiliyor...

5 Kasım 1971 Cuma

Gazetelerin yazdığına göre İçel bağımsız milletvekili Celal Kargılı idam cezalarının kaldırılması hakkında bir kanun teklifi hazırlamış ve Meclis Başkanlığı’na vermiş.

Sizin davanızda verilen idam kararları ve ardından İzmir Sıkıyönetim Komutanının “infazların başlayacağı” yönündeki açıklamasının insanların vicdanlarını sızlatmaya başladığı anlaşılıyor.

14 Kasım 1971 Pazar

İçel bağımsız milletvekili Celal Kargılı dün başbakan Nihat Erim ve bütün siyasi parti genel başkanlarına ortak birer telgraf göndererek idam cezalarının kaldırılmasını öngören kanun teklifinin desteklenmesini istemiş.

Bu talebe Türkiye Birlik Partisi Genel Başkanı Mustafa Timisi, Haydar Özdemir, Suna Tural, Hilmi İlgüzar, Mehmet Ali Aybar ve İbrahim Öztürk teklife imza koyarak desteklemişlerdir.

Adalet Bakanı İsmail Arar ise Kargılı’nın teklifi ile ilgili olarak “konunun Türkiye’nin gerçekleri, ihtiyaçları ve insani açıdan incelenmesi lazım geldiğini, ancak kolay karar verilecek bir konu olmadığıнын aşikar olduğunu” söylemiş.

15 Kasım 1971 Pazartesi

Cumhuriyet Halk Partisi “Bülent Ecevit ve 8 arkadaşı tarafından hazırlanan idam cezalarının kaldırılarak müebbed hapse

çevirilmesini öngören bir kanun teklifinin 23 Ocak 1970 tarihinde meclis başkanlığına verildiğini” açıklamış. Açıklamada “Son günlerde ölüm cezalarının kaldırılmasıyla ilgili olarak yapılan bir kanun teklifi hakkında tartışmalar yapılmakta, kanun teklifine son idam kararlarının yol açtığı öne sürülmekte ve bu nedenle de teklif duygusal olarak nitelendirilmektedir. Biz 23 Ocak 1970 tarihinde teklifimizi sunmuştuk. Veriliş günü dikkate alınırsa 1969 seçimlerinden henüz 3 ay geçmişti. Ortada duygusallığı gerektirecek olaylar ve idam kararları da yoktu. Kanun teklifi halen adalet komisyonu gündeminde bulunmaktadır. Biz gerekçede de açıklandığı üzere ölüm cezasına çağın insan sevgisine ve cezalandırma ilkelerine ters düştüğü için karşı çıkmış ve kaldırılmasını istemiştik.” denilmiştir.

18 Kasım 1971 Perşembe

Mahirler’in davasına dün devam edilmiş. Savcı Mahir ve Ulaş’la birlikte 10 kişinin daha idamını istemiş.

Mahir dün mahkemede hazırlamış oldukları 220 sayfalık ortak savunmayı okumaya başlamış.

Mahirler hakkında da sizinle aynı suçlamada bulunuyorlar. Suçları “Anayasayı ortadan kaldırmak!” ve dolayısıyla TCK 146.maddenin ihlali.

Mahir savcının iddialarını “kellelerimizi alabilirsiniz ama yüreklerimizi asla!” diyerek cevaplamış:

“Burada yargılananlar 1965’ten beri 27 Mayıs anayasasını uygulamayanlara karşı bu anayasayı savundular. Millet kendi alın terini çalarak kardeşlerine peşkeş çekenleri, milyonlar vurup yurt dışına kaçanları burada sanık sandalyesinde görmek istiyor. Bu dava milletin kader davası değildir. Hakim güçlerin kader davasıdır. Bizim amacımız bir süre önce rafa kaldırılan Anayasayı ortadan kaldırmak değil, tam tersine savunmaktır. Suçumuz Anayasa’yı tebdil, tağyir ve ilgadır. Ancak hangi anayasa? Zira bu Anayasa lükstür diye rafa kaldırılan anayasadır.

Haysiyetli aydınlar Türkiye’nin geri kalmışlığının nedeninin Amerikan emperyalizmi olduğunu kabul ederler. İşte bizim illegal bir örgüt olarak eyleme geçmemizin nedeni budur. Gazi Mustafa Kemal de İstanbul’dan Samsun’a giderek birinci kurtuluş savaşını emperyalistlere karşı vermiştir.

Biz de verdiğimiz ikinci kurtuluş savaşını eninde sonunda başarıya ulaştıracağız. Bu mahkemede bile polis vardır. Bize sempati besleyen dinleyicileri fişlemektedir.

Bizim kellelerimiz alınır, ama yüreklerimiz alınamaz. Bizim elimizde gül yerine otomatik silahlar varsa ve ağır yaralanarak yakalanmışsak halkımızın günden güne artan sefaletine sırt çeviremediğimizdendir.

Savcının iddia ettiği gibi Marksizm ve Kemalizm arasında bir zıtlık yoktur, ayrılık vardır. Ancak bu ayrılık ortak bir düşmana karşı ortadan kalkar.”

24 Kasım 1971 Çarşamba

Sıkıyönetim mahkemesinin hakkınızda vermiş olduğu karar bugün Askeri Yargıtay 2.Dairesi'ne ulaşmış.

Evet çok aceleleri var ve çok hızlı hareket ediyorlar...

1 Aralık 1971 Çarşamba

Duyabileceğiniz en güzel haberi bu kez bir sıkıyönetim bildirisinden duyuyorsunuz. Bundan daha mutlu edici bir haber olamaz: Mahir Çayan, Cihan Alptekin, Ulaş Bardakçı, Ömer Ayna ve Ziya Yılmaz Kartal Maltepe'deki Aseki Cezaevi'nden firar etmişler...

İstanbul Sıkıyönetim Komutanı Faik Türün imzalı sıkıyönetim bildirisinden sizleri deliler gibi sevindirecek bir haberi öğreneceğiniz şeytanın bile aklına gelmezdi:

“Devletin temel nizamlarını ve Anayasa ile müesses Türkiye Bü-

yük Millet Meclisini zorla ıskata teşebüs ve bunu temin için bir çok anarşik olayları icra etmek suretiyle kamunun huzurunu, mal ve can güvenliğini tehdit etmekten idam talebiyle yargılanan Mahir Çayan, Cihan Alptekin, Ulaş Bardakçı, Ömer Ayna ve Ziya Yılmaz 29-30 Kasım 1971 gecesi Kartal Tutukevi'nden tünel açmak suretiyle kaçmışlardır.

İstanbul gazetelerinde fotoğrafları yayınlanacak şehir eşkiyalarının yakalanmalarına yardımcı olanlar cömertçe ödüllendirileceklerdir.”

Helal çocuklara!

2 Aralık 1971 Perşembe

Başbakan Nihat Erim Mahirlerin kaçma olayıyla ilgili “Bu konuyu fazla kurcalamayın. Bu basit bir kaçma olayı değil. Devlet büyük bir komplo karşısındadır” demiş. Her zamanki gibi boş ve afaki laflar. Acaba komployu kuran kim? Niye kuruyor, sen başbakanın bilgin varsa açıklasana...

Avukat görüşü var. Halit Bey geliyor. Yusuf'la birlikte gidiyorsunuz kendisiyle görüşmeye. Halit Bey'den Askeri Yargıtay 2.Dairesinin sizin davanın temyiz görüşmelerine başlamak üzere 15 Aralık'a gün verdiğini öğreniyorsunuz. Temyiz görüşmeleri duruşmalı yapılacaktı. Tabi siz sanıklar duruşmalara katılamıyorsunuz.

Bir de sıkıyönetim bildirisinden söz ediyor Halit Bey. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı içeriği çok da net olmayan ama içinde doğrudan sizlerin adınızın geçtiği bir açıklama yapmış. Sanki insan gibi Sıkıyönetimin de bir sezgisi varmış. Ve Sıkıyönetim Ankaralılardan bir şey sezmiş. Şöyle denmiş sıkıyönetim açıklamasında: “Sayın Ankaralıların mahkemelerin ağır işlediği, Sıkıyönetim Mahkemelerinin ancak bir Deniz Gezmiş davasını karara bağlayabildikleri gibi bir zehabın içinde oldukları sezilmiştir”.

Bu durumdan sıkıyönetim elbette vazife çıkaracak. Ankaralıların bu düşüncelerinin yanlışlığını ortaya koymak için işi hızlandıracak ve onların önüne kurban atacak. Sanki Ankaralılar kana susamış. Onların kana susamışlığı birkaç gencin kellesi alınarak giderilecek!

Ne kadar mide bulandırıcı bir anlayış bu... Kana susayan bizzat kendileri... Kelle almak isteyen bizzat kendileri... Evet bunlar pek hayır işaretleri değil.

9 Aralık 1971, Perşembe

Çayanların firarı İstanbul Sıkıyönetim Komutanı general Faik Türün'ü çıldırtmışa benziyor. Kendisini temize çıkarmak ve ne kadar başarılı işler yaptığını anlatmak üzere dün gazetecilerle bir sohbet toplantısı yapmış. Sıkıyönetimin iyi işlemediği, iyi yönetilemediği eleştirilerini cevaplamış. Kimsenin kendisine beceriksiz diyemeyeceğini ve Çayanların kaçış olayının prestijini zedelediğini söylemiş. Ve "Çayanlar ölü veya diri mutlaka ele geçirilecek!" demiş.

Türün böbürlenip dursun. Sonuç ortada. Mahirler firar için 12 metre 40 santim uzunluğunda bir tünel açmışlar. Bu tünel 12 Martçıların bütün imajlarını yerle bir etmeye yetiyor da artıyor bile.

15 Aralık 1971 Çarşamba

Bugün Askeri Yargıtay'da sizin davanın mürafası başlıyor. Keşke duruşmaya katılabilseniz. Elbette avukatlarınız sizin için ellerinden geleni yapacaklar. Ama orada olmak ve yüksek mahkemenin yargıçlarına ülkenin gerçeklerini bir kez daha anlatmak var!

Ama sonuçta yargılama adı yüksek de olsa askeri bir mahkemede yapılıyor. Sıkıyönetim mahkemesinde olduğu gibi kurul asker kişilerden oluşuyor. Ve askerlik emir komuta ilişkisine bağlı bir meslek. Dolayısıyla astın üstün direktiflerinin, çizdiği çerçevenin dışına çıkması ne kadar mümkün olabilir ki? Şu gerçek ortaya çıktı ki 12 Mart paşaları ülkeyi uçurumun kenarına getiren iktidar çevrelerinden çok size karşı bir öç alma tavrı içerisindeler. Sıkıyönetim bildirileri ile bunu çok net biçimde ifade ediyorlar.

Mürafaya yani Askeri Yargıtay'daki temyiz duruşmasına ilişkin ilk haberleri radyodan öğreniyorsunuz.

Durum tam da tahmin ettiğiniz gibi. Adamlar aranızdan bazıların kellelerini almaya kararlılar. Bu anlaşılıyor.

Askeri Yargıtay 2.Dairesi'ndeki temyiz duruşması sabah Saat 9.30 da başlıyor. Hakimler Kurulu daire başkanı hakim albay Kemal Eran, hakim albay Süleyman Taşar, hakim albay Yaşar Yücedağ, hakim albay Yaşar Saraç ve hakim albay Hakkı Erkan'dan oluşuyor. Savcılık makamında ise hakim albay İsmail

Muratoğlu yer alıyor. Sizleri savunmak üzere ise 13 avukatınız hazır bulunuyor.

Gezmiş ve arkadaşlarının Askeri Yargıtay'da mürafaası başladı

Başsavcı, 9 idam için bozma kararı istedi

ANKARA, (Cumhuriyet Bülteni)

Mürafaatın Mahkeme tarafından haklarında tüm ceza kararları kaldırılarak tahliye kararı verilmesi ve 13 arkadaşının Askeri Yargıtay'ın 1. Dairesinde mürafalarına dün saat 9.30'da başlandı. 1. Daire Başkanı Askeri Hakim Albay Kemal Erkan başkanlığında mahkemede oturan Başsavcı Erkan raporu ile iddianamede sanıkların bu hakkında idam, diğer 9'u hakkında da TCK'nın 146/3 maddesine göre yeniden yargılan-

İdamlarının onanması istenenler:

Gezmiş, Aslan, İnan, Sakin, Ertekin, Yalçınar, Erdoğan, Tonak ve Güngörmüş

Mürafaada önce daire üyelerinden hakim albay Hakkı Erkan Askeri Yargıtay Başsavcılığınca hazırlanan 20 sayfadan oluşan duruşma raporu ve tebliğnameyi okuyor.

Başsavcılık tebliğnamesinde avukatlarınızın temyiz dilekçesinde ileri sürdükleri usule ilişkin 1.Sıkıyönetim Mahkemelerinin kuruluşunun Anayasaya aykırı olduğu,

2.Sanıkların bağımsızlık savaşçısı oldukları ve bu nedenle TCK 146'da belirtilen suç işlemedikleri,

3.Mahkemelerin kuruluşuna itiraz,

4.Dosyada iddia makamınca okunmadığı ileri sürülen belgelerin bulunması,

5.Temsili keşif yapılmamış olması,

6.Tanıkların yeterince dinlenmemiş bulunması,

7.İşkence yapıldığı iddialarının incelenmemiş olması,

8.Savunmaların kararda tartışılmamış olması,

9.Ahlathibel üssü anlaşmasının duruşmaya getirilmemiş olması,

10.Dosyaların birleştirilmesinde hatalar yapılmış olması

Yönündeki tüm bu bozma nedenlerinin reddedilmesi talep ediyor:

Tebliğname eylemlilik sürecinize ilişkin sizin gerçekliğinizle hiç ilgisi bulunmayan şu saptamayı yapıyor: “Sanıklar daha işin ilk adımında Cumhuriyet rejimini yıkıp yerine komünist bir düzen getirmek için ellerinden gelen her şeyi yapma eyleminde birleşmişlerdir. Alt yapıdan gelen ihtilaller hep bu şekilde gelmiştir. Ellerin de suçu işlemek için gerekli vasıta vardır. Başlangıçta topa tanka ihtiyaç yoktur. Fakat sonunda bunları kullanmayacaklarını kim temin edebilir.”

Gelecek düşüncesini, hayalleri, olabilecekleri de suç sayarak yargılayan ve mahkum eden bir yaklaşım.

Tebliğname sizlerin “suçlu” olduğunuz konusunda kesin bir kaanate sahip! Ama aranızda bir derecelendirme yapmaktan da geri durumuyor:

“Türkiye’de vuku bulan anarşik olayların cereyan tarzına, maksat ve gayesine, bu meyanda sanıkların mensup oldukları gizli Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu ve Dev-Genç kuruluşlarının büyük şehirlerde sürdürdükleri olaylar da dikkate alınarak, böylece ideolojik maksadın tahakkuku, demokratik, laik, sosyal cumhuriyet rejiminin ve devlet düzeninin yıkılıp yerine komünist bir idarenin ikame edilmesi uğruna ellerinden gelen her şeyi yaparak, TCK 146. Maddesindeki Anayasayı ihlal suçunu işledikleri ve fakat bütün sanıkların özlemlerinin ve suç derecelerinin aynı olmadığı” ileri sürüyor.

Tebliğname’de bu iddiadan yola çıkarak başta sen olmak üzere “Yusuf Aslan, Hüseyin İnân, Recep Sakın, Mete Ertekin, Mustafa Yalçın, Ahmet Erdoğan, Hacı Tonak ve Metin Güngörmüş”ün durumlarının doğrudan doğruya TCK 146/1 maddesindeki, suça tetabuk eylediği tekmlil madde ve şahsi delillerden anlaşılmakla” denilerek mahkemece hakkınızda verilmiş olan idam cezalarının onanması talep ediliyor.

Yine Tebliğname’de “Osman Arkış, Ercan Öztürk, Semih Orcan, Mehmet Asal, Mehmet Nakipoğlu, Metin Yıldırım Türk, Atilla Keskin, Cengiz Baltacı ve Mustafa Çubuk”un fiillerinin ise TCK 146/3 kapsamında kaldığı ileri sürülerek haklarında verilmiş olan mahkeme kararının bozulması isteniliyor.

Evet Tebliğname’nin talebi 9’a 9!

Duruşma raporu ve tebliğnamenin okunmasından sonra avukatlardan Niyazi Ağırnaslı, söz alarak “Tebliğname’yi henüz öğren-

diklerini, Tebliğname’de sanıklar hakkında yeni iddialar ileri sürüldüğünü, sanıkların Tebliğname’de iddia edildiği gibi adam öldürmediklerini, bildiri dağıtmadıklarını” söyleyerek savunma için süre verilmesini talep ediyor.

Duruşma 24 Aralık’a erteleniyor.

Radyo haberi bitirirken sıkıyönetim yetkililerinin “savunmaların tamamlanmasından sonra bir hafta içinde Askeri Yargıtay’ın son kararını vereceğini” ifade ettiklerini açıklıyor.

21 Aralık 1971 Salı

Avukatlarınız geliyor. Birlikte Tebliğname’yi ele alıyorsunuz. Tebliğname’ye karşı hazırlamış oldukları 200 sayfalık bir dilekçeyi değerlendiriyorsunuz.

24 Aralık 1971 Cuma

Bugün Askeri Yargıtay’da savunmalarınız başlıyor.

Mahkemede olup bitenleri yine radyodan öğreniyorsunuz.

Duruşmanın sabahki bölümünde avukatlarınız adına Halit Bey söz alarak usule ilişkin önemli bir itirazları olduğunu dile getiriyor:

Çelenk “Mahkemece verilen kararları usul ve esas yönünden ayrı ayrı eleştireceklerini, Sıkıyönetim ile Sıkıyönetim Mahkemelerinin ayrı şeyler olduklarını, bir Anayasa müessesesi olan sıkıyönetim ile sıkıyönetim mahkemelerinin kuruluşlarının aynı şekilde değerlendirilemeyeceğini, herhangi bir yasanın anayasaya aykırı olup olmadığına hiçbir makam veya kişi değil ancak Anayasa Mahkemesi’nin karar verebileceğini, Sıkıyönetim Mahkemeleri Yargıç ve Savcılarının teminatlarının bulunmadığını, Sıkıyönetim mahkemelerinin kuruluşu ve atamalarının anayasa aykırılık oluşturduğu iddialarının duruşmalar sırasında dikkate alınmadığını” dile getirerek şunları söylüyor “halen TİP’in Anayasa Mahkemesine yaptığı aynı yoldaki itiraz önce Anayasa Mahkemesi raportörü tarafından ciddi bulunarak incelenmiş ve pek çok maddesinin iptali istenilmiştir. Anayasa Mahkemesi de bu konuyu esastan incelemeye karar vermiştir. Bütün bunlar gösteriyor ki bizim talebimiz ciddidir ve en azından tartışmaya değer. Yüce mahkemenin evet deme ihtimali de vardır hayır deme ihtimali de vardır. Bütün bu ihtimallerin dikkate alınması gerekmektedir.

Görölmekte olan dava 18 insanın hayatıyla ilgilidir. Bunun için çok önemlidir. Anayasa mahkemesi kararları geriye yürümez. Yüce mahkemeniz bu davayı şu veya bu şekilde bir karara bağlar verilmiş olan hükümler gerçekleşirse, bu arada Anayasa Mahkemesi sıkıyönetim mahkemelerinin kuruluşunu anayasaya aykırı bulursa ne olacak? Hele infazlar uygulanmışsa ne olacaktır? Anayasa Mahkemesinin vereceğı karar bu davayı kökünden halledecektir.

Süratli karar vermek her zaman yararlı olmamamaktadır. Sürat kadar davaların emniyeti de önemlidir. Sürat hiçbir zaman emniyete feda edilememelidir.

İstirhamımız şudur, Anayasa Mahkemesinin kararı beklenmelidir. O karar verildikten sonra yüksek mahkemeniz bir karara varmalıdır. Mezardan adam çıkarılmaz. Hapis cezaları, özgürlüklerin kısıtlanması, bunların hepsi telafi edilebilir, ama insanlar mezardan çıkarılamaz.

Şurası da unutulmamalıdır ki bu dava hukuki bir olay olarak dünyada örneğı az görölen bir davadır.”

Bu talep karşısında daire başkanı albay Eran avukatlarınızdan “usul ve esas hakkındaki savunmalarını bitirmelerini” isteyerek “savunmalar sona erdikten sonra savunmalarla birlikte bu talebin de değerlendirileceğini” söylüyor ve esas savunmaya geçilmesini istiyor.

Talebin reddedilmesi üzerine Halit Bey öğleden sonra 200 sayfadan oluşan ortak savunmanın okunmasına başlıyor.

Savunmada

Tebliğnameye karşı yapılan savunma da sıkıyönetim mahkemesinde yapılan savunma ekseninde kuruluyor.

Ortak savunmanın okunmasına Saat 18.30’a kadar devam ediliyor.

25 Aralık 1971 Cumartesi

Askeri Yargıtay 2.Dairesinde mürafaaya devam ediliyor. Halit Bey ortak savunmayı dün kaldığı yerden sürdürüyor.

Halit Bey sizlerin “silahlı eylemlere mecbur bırakıldığınızı” anlatmaya çalışıyor:

”Devrimci gençliğin legal mücadele yolları açık tutulsa idi bütün bu olaylar çıkmayacaktı. Yani devletin ve milletin bağımsızlığını düşünen bu gençler, kolayca köylere kadar giderek sosyal

çıklarlar açısından halkı bilinçlendirip örgütlendirebilselerdi bunlar olmayacaktı.

İşte yargıladığınız gençlerin işlediği suç budur. Fakat hiçbir zaman 146.maddedeki müeyyide değildir.” diyor.

27 Aralık 1971 Pazartesi

Mürafaa bugün öğleden sonra tamamlanıyor. 200 sayfalık savunma okunup bitiriliyor.

Avukatlarınız savunmalarında son olarak “Sizlerin gerçekleştirdiğiniz fiillerde kasıt unsurunun önemli olduğunu ve bu hususun da göz önünde bulundurulmasını, kasıt aranırken bir şahsın siyasi ve felsefi düşüncelerine göre değil, yapılan eyleme bakılarak karar verilmesi gerektiğini” söylüyorlar.

Ve ayrıca sizler hakkında “TCK’nın takdiri tahfifi öngören 59.maddesinin tatbikini” talep ediyorlar.

Başkan Hakim Albay Kemal Eran kararın 10 Ocak Pazartesi günü saat 14’de verileceğini açıklayarak mürafaaları sona erdiliyor.

Şimdi kurbanlık koyun gibi 10 Ocak’ı bekleyeceksiniz!

**GEZMİŞ VE
GRUBUNUN
MURAFASI
TAMAMLANDI**

■ Karar, 10 Ocak
Pazartesi günü..

ANKARA, (THA, aa) -- Deniz Gezmış ve arkadaşlarının Askeri Yargıtay 2. Dairesindeki murafası, dün öğleden sonra tamamlanmış, Başkan Yargıç Albay Kemal Eran, kararın 10 Ocak Pazartesi günü saat 14’de verileceğini açıklamıştır.

29 Aralık 1971 Çarşamba

Mehmet Ali Aybar, İstanbul bağımsız milletvekili, dün bir basın toplantısı düzenlemiştir.

Aybar sizler hakkında verilen ölüm cezası kararından yola çıkarak Meclis'ten "ölüm cezasının kaldırılmasını ve böyle bir kanun çıkana kadar meclise sunulan ölüm cezası kararlarını onaylamamasını" talep etmiş. Aybar "Kalabalık gruplar halinde idamları halk vicdanının tasvip etmiyeceği muhakkaktır. Halk cebir ve şiddetten hoşlanmaz. İdamlara karşıdır. Toplu halde siyasi idamlara büsbütün karşıdır. Siyasi sebeplerden dolayı bir milletin fertleri arasına kan girmemelidir. Ölüm cezasının kaldırılmasına ilişkin kanun teklifleri kanunlaşınca kadar TBMM ölüm cezalarını onaylamamalıdır" demiştir.

Ne yazık bugün ölüm cezası konuşuluyor. Evet tam 1 yıl oldu siz eyleme başlayalı. Geçen yıl bugün devrimci gençliğe yapılan polis saldırısını kınamak amacıyla Amerikan Elçiliği önünde bulunan polis kulübesine yönelik eylemi gerçekleştirmiştiniz.

6 Ocak 1971 Perşembe

Ölüm cezası bir yasa maddesi olmaktan çıkıp mahkeme kararı ile başınızın üstünde demoklatesin kılıcı gibi sallanmaya başlayınca yurtseverler, aydınlar, sanatçılar, bilim adamları da kendi sorumluluklarını hatırlıyorlar.

Ölüm cezasına karşı bir dilekçe hazırlanarak imzaya açılıyor.

Bu dilekçeyi 9 tabi senatör, 1 bağımsız milletvekili, 2 Yargıtay üyesi, 20 Danıştay üyesi ve yardımcısı, 9 yargıç ve savcı, 243 avukat, 28 profesör, 202 doçent, asistan, öğretim görevlisi, 30 basın mensubu, 215 sanatçı ve yazar 175 mimar ve mühendis ile 850 çeşitli meslek mensubu imzalıyor.

Dilekçeyi imzalayan 1790 kişi adına gazeteci Altan Öymen dün Ankara Gazeteciler Cemiyeti'nde bir basın toplantısı düzenliyor. Öymen "çağdaş uygarlık düzeyine varmış ülkelerde ölüm cezaları yasalardan çıkartılmıştır" diyerek, Türkiye'nin de aynı şekilde davranması için hazırlanmış olan dilekçelerin Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay, Meclis Başkanı Osman Avcı ve Başbakan Nihat Erim'e gönderileceğini açıklıyor. Öymen dilekçede şu hususların yer aldığını belirtiyor:

“Özellikle siyasi suçlar için ölüm cezası dünya hukuk uygulamalarındaki son gelişmelerin de gösterdiği gibi artık çağdışı kalmıştır.

Türkiye’de de ölüm cezasını kaldırmak için gerekli kanun değişiklikleri en kısa zamanda yapılmalıdır.

Bu iş gerçekleştirilinceye kadar TBMM verilmiş olan ölüm cezalarını onaylamamalıdır.

Bu kanun değişiklikleri gerçekleştirilinceye kadar hiçbir idam cezası infaz edilmemelidir.

Bütün kişi ve kuruluşlar ölüm cezasının kaldırılması ve uygulamasının durdurulması için demokratik ve anayasal imkanlar içinde her türlü çabayı göstermelidir.”

Dün Sibel Ay’da beraat etmiş. Ankara 4.Asliye Ceza Mahkemesi Sevim’in evindeki icra memurlarının bağlanması olayından sonra Yusuf’ların bir gece evinde kaldığı Sibel’in “Sevim ve Kor’la eskiden tanıştığı, Yusuf’ları tanımadığı, Yusuf’ların Sevim tarafından habersiz evine getirildiği, ayrıca evinde kalan kişilerin banka soygunu ile ilişkilerinin bulunduğunu bilmediği” gerekçesiyle beraatine kararı vermiş.

İyi olmuş, kızın zaten hiçbir şeyden haberi yoktu. Ama gazeteler günlerce onu da sizin ekibe dahil etmek için uğraşıp durmuşlardı.

10 Ocak 1972 Pazartesi

Askeri Yargıtay bugün hakkımızdaki kararını açıklayacak.

Gerginsiniz, meraklısınız... Gün uzuyor, bitmek bilmiyor...

Durumu saat 19.00 haberlerinde öğreniyorsunuz!

Askeri Yargıtay üçünüzün kellesini almaya karar vermiş!

Senin, Yusuf’un, Hüseyin’in...

Önce derin bir sesizlik sarıyor hücreleri, hücrelerin baktığı koğu. Derin bir şaşkınlık... Ve ardından tüm hücrelerden aynı anda “kahrolsun faşizm, yaşasın bağımsız Türkiye” sloganı yükseliyor.

Radyo habere devam ediyor:

“Askeri Yargıtay 2. Dairesi Hakim Albay Kemal Eren başkanlığında toplanmış, üyelerden Hakkı Erkan tarafından saat 14.30’da okunmaya başlanan gerekçeli kararın tefhimi birbuçuk saat sürmüştür.

Daire 3 sanığın idam kararını onaylarken 15 sanık hakkındaki idam kararının ise bozulmasına karar vermiştir.”

Artık kimse radyoyu dinlemiyor, radyodan yükselen “Yargıtay’ın onayladığı idam kararları TBMM’ye gönderilecek, cezaları bozulan sanıkların duruşmalarına ise tekrar Sıkıyönetim Mahkemesinde başlanacaktır. İdamları kesinleşen sanıklar “tashihi karar” veya “iadei muhakeme” isterlerse o zaman bu işlemlerin sonucu alınana kadar dosyalar TBMM’ye gönderilmeyecektir” sözleri kaybolup gidiyor.

Üçünüz hakkındaki karar onaylanmış. 15 arkadaşınızın idam kararı bozulmuş! Ama kimse sevinemiyor. 15 arkadaşınız da kendi haklarındaki karar onanmış gibi sizinle aynı duygular içerisinde. Büyük bir öfke dolaşiyor koğuşun ortasında.

11 Ocak 1972 Salı

Avukatlarınız geliyor, Halit Bey, Niyazi Bey. Görüş için cezaevi müdürü albay Kemal Saldıraner’in odasına çağrılıyorsunuz. Odanın kapısından avukatlarınızı gördüğünüzde gülümseyerek giriyorsunuz içeri. Onlar da ayağa kalkıp size doğru geliyorlar. Ayrı ayrı kucaklaşıyorsunuz avukatlarınızla. Odada Saldıraner, birkaç subay, astsubay ve erler de var. Oturuyor, birer sigara yakıyorsunuz. Hal hatır soruyorsunuz, dışarıda ne var ne yok diyorsunuz. Yüzünüzde ve ruhunuzda korkunun zerresi yok. Avukatlarınız bir türlü konuya girmek istemiyorlar. Askerler sizin bitkin bir şekilde oraya gelmenizi bekliyor olacaklar ki haliniz karşısında şaşır kalmış durumdalar.

• 11 OCAK 1972 SALI • 75 KURUS

Deniz Gemişi, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın suçlarını tasdik eden Askeri Yargılayıcı'nın 15 idam kararını bozdu

- Keskinlerin üç adamı karan, Millet Meclisi, Se-nato ve Cumhuriyetin bu onayından geçtik-ten sonra infaz edilecek.
- Azınlık üyeleri, 16 kişi karanından **hırska**, ve -rden diğer peşin emraları **uzusuz** bularak
başı:
Yener N. Soyak

[Faint, illegible handwritten notes]

Ömer Cemil ve Yusuf Aslan'la birlikte tüm camii Yargı-
sınca, sadıkca, bilgince her

420

mesi aşaması var, Meclis'i var, Senato'su var" diyor. Ve Askeri Yargıtay kararının kesinlikle hukuki bir karar olmadığını, bağımsız bir yargının değil bir emir komuta ilişkisinin eseri olduğunu ifade ediyor:

"Usule ilişkin hiçbir itirazımızı göz önüne almadılar. Halbuki her biri çok ciddi, son derece sağlam hukuki gerekçelere dayalı itirazlardı. Sıkıyönetim mahkemelerinin olağanüstü mahkemeler olduğunu, bağımsız mahkemeler olmadığını, tabi hakim ilkesine aykırı olarak kurulduğunu, hakimlerin güvencelerinin olmadığını söyledik kabul görmedi. Her olayla ilgili olarak, olay mahallerinde keşif yapılmasını istedik reddedildi.

Biz tek tek olayları yargılamıyoruz deniliyor. Fiil bizi ilgilendirmez biz amaca bakarız diyen bir anlayışı düşünülebilir mi?

Soruşturmanın genişletilmesine, tanık dinlenmesine ilişkin taleplerimiz 'hakimler karar için yeterli kanaate sahip olmuştur' gerekçesiyle geri çevrildi.

Hiçbir şekilde Anayasayı ihlal ve ortadan kaldırma kastının ve amacının bulunmadığı yönündeki savunmamıza, 'bu fiilleri işleyen sanıkların anayasayı savundukları iddiası akıl ve mantığın kabul edemeyeceği bir muhakeme tarzıdır' şeklinde cevap verildi. Anayasayı savunmanın 'asıl amacı gizleyen bir paravan olduğu' ileri sürüldü.

Hatta dünkü kararda '12 Mart Muhtırasının ve Erim hükümetinin amacının Anayasanın öngördüğü reformları yapmak olduğu halde sanıklar eylemlere devam ederek reformlara yardımcı oldu' denilerek siyasal polemik yapmak yoluna gidildi.

İsrarla böyle olmadığı savunulduğu halde mahkeme 'Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun Marksist-Leninist bir düzenin, yani komünizm rejiminin gerçekleştirilmesi gayesi ile kurulduğunun bir vakia olarak sübuta erdiği' karara yazıldı.

Mahkeme işi daha da ileri götürüp sanıklar aynen Carlos Marighella'nin 'Şehir Gerillası' adlı kitabında yazıldığı şekilde hareket etmişlerdir demekten kendini alamadı. Yargıtay'da dile getirdiğimiz mahkemenin kararına mesnet ittihaz ettiği kitaplardan bazıları daha matbaada iken toplatılmış, bazıları ise, dava konusu olan fiillerin işlenmesinden sonra yayınlanmıştır, bu itibarla bu kitaplardan istidlal yolu ile hükme varılması ceza hukukunun prensiplerine aykırı düşmektedir yönündeki iddiamız Yargıtay tarafın-

dan ‘kitapların matbaada iken toplatılması veya fiillerin işlenişinden sonra yayınlanması, bu eserlerin sanıklar tarafından bilinmeyeceğine bir karine teşkil etmeyeceği her türlü izahtan varestedir’ şeklinde akıl almaz bir biçimde cevaplandı. Yani sizler için o kitapları görmemiş, okumamış da olsalar içinde ne yazıldığını bilecek ve ona göre hareket edecek nitelikte kişiler demek istenildi.

Cinayet işlememiş olmanız, elinizi kana bulamamış bulunmanız mahkeme tarafından ‘yalnızca bir tesadüf’ olarak nitelendirildi.

59.maddenin yani takdiri hafifletici nedenlere ilişkin hükmün uygulanması yönündeki talebimiz ise yalnızca üçünüz açısından amacınız ve mahkemedeki tutumunuz gerekçe gösterilerek red edildi.

Ne var ki Mete Ertekin, Mustafa Yalçiner, Ahmet Erdoğan, Hacı Tonak ve Metin Güngörmüş’le ilgili hüküm “59. maddesinin uygulanması kanuna aykırı” denilerek bozuldu. Sizlerin tavırları onlardan farklı da değildi ki.

Üçünüzün özel olarak seçildiği anlaşıyor. Ama süreç henüz bitmiş değil. Toplumda, aydınlar, sanatçılar, bilim adamları arasında idam cezasına karşı önemli bir duyarlılık geliyor. Bunlar umut verici!”

Tüm odadakiler dinliyor bu konuşmaları. Susuyor Halit Bey.

“Faşizmin eline bir kere düşmeyeceksin abi” diyor ve devam ediyorsun “adamlar kendi hukuklarına bile uygun davranmıyorlar, vicdan, insanlık filan hak getire, şimdilik onlar kazandı, ama her anlamda bu dava sonuçlanmadı, asıl yargıyı ise tarihin vereceği kuşkusuz!”

Niyazi Bey söze girerek ağırlaşan havayı dağıtıyor:

“Gerekçeli kararı alır almaz tashih-i karar için Yargıtay Başsavcılığına başvuracağız çocuklar” diyor ve devam ediyor “gerçi tashih-i karar ile ilgili başvuruyu, kararı veren 2.Daire karara bağlayacak ama hakimler bir çok kez verdikleri kararı da düzeltmiyor değiller, kararın tebliğinden sonra 15 günlük süremiz olacak.”

13 Ocak 1971 Perşembe

Mehmet Ali Aybar bir dilekçe ile Meclis Başkanı Sabit Osman Avcı’ya başvurarak Askeri Yargıtay’ın üçünüz hakkında onayladığı kararların uygulanmaması için başkandan ağırlığını koymasını istemiş.

Aybar dilekçesinde “Bu ölüm cezaları infaz edilmemelidir. Siyasi idamların halk vicdanınca tepki ile karşılandığını biliyoruz. Son 10 yıl içinde iki kez uygulanan siyasi idamlar toplumumuzda hala kanayan bir yara açmıştır” demiş.

İki yabancı kuruluş da sizler için harekete geçmişler.

Amnesti International(Uluslararası Af Örgütü) başbakan Nihat Erim’e bir mektup göndererek idamların engellenmesini istemiş. Mektupta şöyle denilmiş: “Son yıllarda Avrupa Konseyine üye devletlerin hiç birinde ölüm cezası infaz edilmemiştir. Bizim ümidimiz, bu tür cezaların bütün üye ülkeler tarafından terk edilmesidir. Tecrübeler gösteriyor ki, bir suçluyu idam etmekle diğer suçluların önüne geçilememiştir. Yapılan araştırmalar göstermiştir ki, ölüm cezaları, suçların işlenmesini de men etmemektedir. Bilhassa hayata hürmeti yok etmektedir. Biz, modern bir ülkede ölüm cezalarını zalimce kabul ediyoruz. Amnesti International Yürütme Komitesi ölüm cezaları nedeniyle derin bir üzüntü içindedir. Sizin sıfatınızı kullanıp Türkiye’deki infazları durdurmanızı istiyoruz.”

Uluslararası Demokratik Hukukçular Birliği de idamların durdurulması konusunda İsmet İnönü’den “tarihi şahsiyetine uygun olarak” çaba göstermesi talebinde bulunmuş.

20 Ocak 1971 Perşembe

Sizinkiler 4 Şubat’ta yeniden yargılanmaya başlanacaklar. Askeri Yargıtay’ın bozma kararı Sıkıyönetim Mahkemesi’ne gelmiş. Mahkeme duruşma günü saptamış. Üçünüzün dışındaki arkadaşlarınız yeniden mahkeme önüne çıkacaklar.

Adamlar süreci olağanüstü hızlı işletiyorlar. Daha karar düzeltme için öngörülen yasal süre dahi geçmeden Yargıtay’ca dosyanın apar topar yerel mahkemeye gönderilmesi hayli manidar görünüyor.

22 Ocak 1972 Cumartesi

Olca yakalanmış. Çok can sıkıcı bir haber. Türün’ün keyfi yerinde olmalı. Sıkıyönetim Komutanlığının Olca’nın yakalanmasıyla ilgili bildirisi radyoda yayınlıyor:

“Ankara’da anarşik olayların elebaşı durumunda olan Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının fiillerine fer’an iştiraki sebebiyle uzun zamandan beri aranmakta olan Olca Altınay ismindeki kadın ve bunun nişanlısı olarak tanıttığı 1954 doğumlu maden mühendisi

Faruz Erez ismindeki şahıs uzun ve sürekli bir takip sonunda, İstanbul'da, Kadıköy'de yakalanmış ve gözaltına alınmıştır.

GÜNAYDIN

* 23 OCAK 1973 PAZAR • 75 KURUŞ

Deniz Gezmiş'in sevgilisi olarak bilinen...

Olca Altınay yakalandı!

İstanbul'dan çıkış yerleri dün sabahın itibaren kesildi

Bağla Mahir Çayan ve arkadaşları olmak üzere mahkûmların yakalanmasından önce İstanbul'da komutan ekolü, komutan yardımcısı ile beraber olmak için getirilen tıbbi çıkış yollarında Güvenlik Kurumları kontrolü yapılmıştır.

Sabaha karşı saat 3'ten itibaren İstanbul aranmaya başlandı

FIRTINA TATBİKATI

● Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının yakalanmasından sonra ortadan kaybolan ve bir yıldır aranan Olca, Kadıköy'de ele geçirildi

● Zeynep takma adıyla kullanan ve kendisini Faruk Erez adıyla tanıtan mahkûmların yakalanmasından sonra ortadan kaybolan ve bir yıldır aranan Olca, Kadıköy'de ele geçirildi

● Kadıköy Feneryolu Köprüsü geçidi, Ersoy Apartmanında tesbit eden görevliler burada tertibat alarak evvela Faruk Erez'i, sonra da Olca Altınay'ı ele geçirmişlerdir.

● Bağla Mahir Çayan ve 4 arkadaşı olmak üzere, bulgı kurultı kaçırları arasında, bir süre mahkûmların yakalanmasından sonra ortadan kaybolan ve bir yıldır aranan Olca, Kadıköy'de ele geçirildi

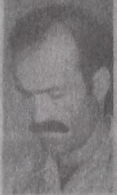
● Yapılan ihbarların çokluğu yüzünden kontrol altına çıkma yolları saat 3'te kesildi. Mahkûmların yakalanmasından sonra ortadan kaybolan ve bir yıldır aranan Olca, Kadıköy'de ele geçirildi

● Kaçak buluşma ve aydınlatma işleri, mahkûmların yakalanmasından sonra ortadan kaybolan ve bir yıldır aranan Olca, Kadıköy'de ele geçirildi

● Kaçak buluşma ve aydınlatma işleri, mahkûmların yakalanmasından sonra ortadan kaybolan ve bir yıldır aranan Olca, Kadıköy'de ele geçirildi

● Kaçak buluşma ve aydınlatma işleri, mahkûmların yakalanmasından sonra ortadan kaybolan ve bir yıldır aranan Olca, Kadıköy'de ele geçirildi

● Kaçak buluşma ve aydınlatma işleri, mahkûmların yakalanmasından sonra ortadan kaybolan ve bir yıldır aranan Olca, Kadıköy'de ele geçirildi

MAHİR ÇAYAN
Ankara'da, 1968

ÇİĞDEM AKIN
İstanbul'da, 1968

ÖZALP AKIN
Cemalpaşa'da, 1968

İZZET HIZIR
Denizli'da, 1968

ÖZALP AKIN
Ankara'da, 1968

Bir doktorla evli, bir de çocuğu bulunan Olca Altınay'ın değişik kıyafet ve peruklarla İstanbul'da Zeynep takma adı ile dolaştığı tesbit edilmiş ve izlenmeğe başlanmıştır.

Son olarak Nahit Töre'nin bulunduğu evde görülüp daha sonra izini kaybettiren Olca Altınay'ın kalmakta olduğu Kadıköy Feneryolu Köprüsü geçidi, Ersoy Apartmanında tesbit eden görevliler burada tertibat alarak evvela Faruk Erez'i, sonra da Olca Altınay'ı ele geçirmişlerdir.

Olca Altınay Türk Halk Kurtuluş Ordusu adı verilen anarşik bir örgütün elemanları arasında bulunmakta idi. Sık sık yer değiştiren ve kendisini bir çok erkeklerle nişanlı gibi gösteren Olca'nın yurt dışına çıktığı yolunda bazı istihbarat alınmış ise de bunun görevli-

leri yanıltmak maksadı ile verildiği kanaatine varıldığı için takipten vazgeçilmemiştir. Bu kadın militana yataklık yapan şahısların tesbit ve yakalanmasına çalışılmaktadır.”

Olca tüm saflığıyla size katılmıştı, inanmıştı, güvenmişti. Son dakikaya kadar da sizinle birlikte olmuştu. Ankara'dan ayrılırken sanki içinize doğmuş gibi “bir daha görüşemeyebiliriz” diye sımsıcak kucaklaşmıştınız. Helal olsun en yoğun baskı ortamında bir yıl gizlendi yakayı ele vermedi. Sıkıyönetim bildirisi başka bir hikaye anlatıyor ama dün bir şanssızlık olmuş, yazık! İstanbul 15 saat aranmış! Mezarlıklara kadar aranmadık yer bırakılmamış. Mahirleri yakalama amaçlı baskınlardan birinde Olca ele geçirilmiş.

24 Ocak 1972 Pazartesi

Sıkıyönetim bugün mecliste beşinci kez iki ay daha uzatılıyor. Hükümetin sıkıyönetimin uzatılmasıyla ilgili tezkeresinin TBMM'de görüşmeleri sırada, CHP adına Genel Başkan İsmet İnönü söz alarak sizleri ilgilendiren son derece önemli sözler söylüyor:

Sıkıyönetim, 2 ay daha uzatıldı

**İNÖNÜ: “Siyasî suçlar
için idam
olmamalı,,**

*TBMM toplantısında CHP
Lideri, Sıkıyönetim'in
kaldırılmasını da istedi*

ANKARA, (Cumhuriyet Bürosu)

Türkiye Büyük Millet Meclisi dün saat 17'ye, Başkanvekilleri tarafından Nurettin Erkin başkanlığında toplanmış. 26 Nisan 1971 tarihinde kabul edilen Adana, Ankara, Diyarbakır, Eskişehir, Hatay, İstanbul, Kocaeli, Sakarya, Samsun ve Zonguldak illerinde 1971

“Öteden beri siyasî suçlarda idam cezası istemediğimi söylüyorum. Siyasî suçlardan dolayı idam cezası yapmayalım. Bunu kaldı-

ralım. Dünyada öyle memleketler vardır ki idam cezalarını kaldırmışlardır. Siyasi suçlardan dolayı idam cezası yapmayalım.

İsabetli bir tedbir saydığım siyasi suçlardan idam cezasının kaldırılmasını teklif ediyorum. Suçlular için ne kayıtlar alınır ne tedbirler yapılabilir bunları düşünebiliriz. Yoksa halk için, memleket için çok karanlık olacaktır.”

Evet İnönü’nün “siyasi suçlarda idam cezası olmamalı” tutumu önemli. Yaptığınız işi siyasal bir mücadele olarak algılıyor ve öyle değerlendiriyor. Bu anlamda da eylemlerinizi bir tür siyaset yapma biçimi sayıyor. Ve idam cezasını da bu nedenlerle, bir siyasi rakibi yoketme anlayışı olarak çağdaş bulmuyor.

Gazetede bugünkü köşe yazısında Velidedeoğlu İsmet İnönü’nün Menderesler’in idamıyla ilgili olarak 10 yıl önce kendisine söylediği sözleri aktarıyor. İnönü on yıl önce şunları söylemiş:

“İdam hiç bir şeyi halletmez. Bilakis vicdanlarda ve efkârı umumiyyede üzüntü yaratır. Suç sabit olursa, hapsedilirler. Maksat suçluyu zararsız hale getirmektir. Hapis de bu işi görür. Siyasi suçlarda tehlike denilen şey nisbidir, zamana göre değişebilir.”

26 Ocak 1972 Çarşamba

AA’nın haberine göre sizlere ait idam dosyası bugün Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi Savcılığınca Sıkıyönetim Komutanlığı ve Başbakanlık aracılığıyla TBMM’ye sunulmak üzere meclis başkanlığına gönderilmiş.

Yarın kurban bayramı!

Kurban olarak meclise sizi sunuyorlar.

31 Ocak 1972 Pazartesi

Demirel’in size sanki tarihi bir husumeti var. Hakkınızdaki düşünceleri kellelerinizi isteyen sıkıyönetim askeri savcılarından hiç de geri değil. “Rejimi yıkma eylemi siyasi suç değildir” demiş. Adam açık açık idamınızı savunuyor.

İnönü’nün “siyasal suçlarda idam cezası olmamalıdır” sözlerine söz konusu olan sizler olunca şiddetle itiraz ediyor. Sömürü düzeni sürgit devam etsin. Siyaset yapmak beyefendinin tekelinde! “Siyasi hüviyeti olmayanların nasıl siyasi suç işleyebileceklerini bilemiyorum. Rejimin şeklini değiştirmek arzu, gayret ve eylemlerinin siyasi olarak nitelenmesi mümkün değildir” buyurmuş.

Sıkıyönetim Demirel’in sesini duymuş olmalı...

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Adli Müşavirliği sizler hakkındaki dava dosyasını bugün gereğinin yapılması için Başbakanlığa göndermiş.

2 Şubat 1972 Çarşamba

“Komünistleri Tanıma Sanatı” diye bir kitap vardı. Gazetede eski İçişleri Bakanı Faruk Sükan’ın “Türkiye’de 20 bin komünist militan var” açıklamasını okuyunca bu kitabı tekrar hatırlıyorsun.

Demirel’in Zehir Hafife’si onunla aynı yolda, aynı kafada. Korkuyorlar mı, korkutuyorlar mı, yoksa yalnızca demogoji mi yapıyorlar fazlasıyla karışık. Sükan “Komünistler bugün sinmiş gibi görünseler de bunların her an ayaklanmaları beklenebilir. Bunlar sıkıyönetimin yumruğu altında şimdilik sinmiş görünmektedirler. Ancak ilk fırsatta anarşik eylemlere girişmeleri an meselesidir. Türkiye’de 2 bin değil, 20 bin komünist militan vardır” demiş. Ne demeli böylelerine. Herhalde en uygun söz “hay komünistler kadar taş düşsün başınıza”dır.

3 Şubat 1972 Perşembe

Artık dönüş yok gibi. Hakkınızdaki onama kararıyla ilgili avukatlarınızca yapılan “tashihi karar” talebi bugün Askeri Yargıtay Başsavcısı tümamiral Fahri Çoker tarafından incelenerek mahkemeye dahi sunulmadan 1972/187-98 sayılı kararı ile reddediliyor. Son yargısal yol da böylece kapanıyor. Zaten hakkınızda ısrarla 146. maddenin uygulanmasını isteyen başsavcılığın başka türlü davranması da şaşırtıcı olurdu. Onlar sizin kellelerinizi alarak ülkeyi kurtaracaklar.

4 Şubat 1972 Cuma

MİT’ten İnönü’ye ‘ince ayar’ ya da ‘aklını başına topla’ uyarısı! denilebilir yapılanlara. MİT bugün siyasi parti genel başkanlarını bir toplantıya çağırmış. Ve onların huzurunda İnönü’ye gözdağı verilmiş. Konu tabi ki yine sizlersiniz. Devletin sizden başka uğraştığı bir şey mi var. MİT’in liderlerle buluşması 4 saat sürmüş. “Siyasal suçlarda idam cezası olmamalıdır” şeklinde her ne kadar İnönü tarafından bir söz söylenmiş ise de “İdamların affının bir dış merkezden sol bir slogan halinde geliştirilerek Türkiye’ye intikal ettirildiği konusunda” siyasi liderlere brifing verilmiş. Liderlere “sıkıyönetime niçin ihtiyaç duyulduğu ve niçin hala devam etmekte

olduğu” belge ve dökümanlarla anlatılmış. Toplantıya başbakan Erim ve İnönü, Demirel, Feyzioğlu ve Bozseyli katılmış.

Brifinge katılanlar anlatımların daha çok İnönü’ye uyarı niteliğinde olduğunu belirtmişler.

Sizinkiler bugün yeniden gittiler mahkemeye. Askeri Yargıtay’ın bozma kararı konusunda savcılık ısrarla mahkemeden kararında direnmesini istemiş. Suç vasfı değerlendirmesinin yerinde olduğunu, 59.maddenin uygulanıp uygulanmamasının da mahkemenin takdirinde bulunduğunu bildirmiş. Yani idam kararları yerindedir demiş. Mahkeme bozma kararına karşı sizinkilerden bir diyecekleri olup olmadığını sormuş.

Metin “bozma ilamına uyup uymamayı gönlünüz bilir”, Memet “bu mahkemenin hukuk kuralları içinde karar vereceğine inanmıyorum” Asal, “cezalar önceden tayin edilmiştir”, Ahmet “bu iktidar bizi anayasayı ihlalle suçlayamaz”, Atilla “siz ve askeri Yargıtay bizim savunmalarımızı sıfıra saydınız” demişler.

Mahkeme kararını 9 Şubat’ta verecekmış.

9 Şubat 1972 Çarşamba

Sizinkiler mahkemeden dönüyorlar. Size belli etmeseler de büyük bir öfke içindeler. Mahkeme 15 idam kararında direnmiş. Askeri Yargıtay’ın bozma kararına uymamış.

Üçünüzün dosyası ise idam kararlarının yerine getirilmesi konusunda bir karar verilmek üzere başbakan Nihat Erim imzasıyla bugün Meclis Başkanlığı’na gönderilmiş. Radyonun haberine bakılırsa dosya içerisinde iddianame, gerekçeli hüküm, Askeri Yargıtay Başsavcılığının Tebliğnamesi ve 2.Dairenin onama ilamı yer almıyormuş. Erim Anayasanın 84.maddesi uyarınca işlem yapılmasını talep etmiş.

Evet top şimdi sivil askerlerde. Üniformalıları görevlerini haklarıyla yerine getirdiler.

10 Şubat 1971 Perşembe

Bakanlar Kurulu bugünkü toplantısında Genelkurmay Başkanı Orgeneral Menduh Tağmaç’ın görev süresini bir yıl uzatma kararı almış. Kim kimin patronu acaba? Bakanlar Kurulunu atayan Tağmaç, kendi atadıkları tarafından görev süresi uzatılan Tağmaç. Şu tiyatroya bakın.

Sizin dosya Meclis Adalet Komisyonu’nun önüne gelmiş.

16 Şubat 1972 Çarşamba

Sizden sonra şimdi de avukatlarınız sanık sandalyesinde. Avukatlarınızın sizleri kararlılıkla savunmalarından son derece rahatsız oldular, tahammül edemediler. Oratık savunmada askeri savcıya hakaret ettikleri iddiasıyla savunmada imzası bulunan 11 avukatınız hakkında dava açılmış bulunuyor.

17 Şubat 1972 Perşembe

Olca dün İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesinde tanık olarak dinlenmiş. Gazete “ilk defa duruşmaya çıkan Olca Altınay kullandığı sahte isimleri güçlükle hatırladı” başlığı atmış. Olca Ankara’dan ayrılıp İstanbul’a geldikten sonra bir çok değişik ad ve kimlik kullandığını, farklı farklı insanların evinde kaldığını, evinde kaldığı bu kişilerin kendisinin gerçek kimliklerini bilmediğini söylemiş. İnsanlara zarar vermekten sakınmış, onları korumuş bu ifadeleriyle.

18 Şubat 1971 Cuma

Siz bile Cihan’ı tanıyamıyorsunuz. Gazete de “yüzlerini değiştirdiler” diye başlık atmış. Mahirler Maltepe Askeri Cezaevinden kaçtıktan sonra kendileri için değişik adlarda ve üzerinde kendilerinin değişik resimleri bulunan nüfus kağıtları düzenlemişler. Polis bunların bazılarını Levent’te bir evde ele geçirmiş.

Mahir, Ulaş, Cihan ve Ömer peruk ve gözlük takarak çektiydikleri fotoğraflarda kesinlikle tanınmayacak haldeler.

Gazete Cihan için düzenlenmiş 7 ayrı kimlik kartının bulunduğunu yazıyor. 7 Kimlikli Cihan diye yazmışlar resmin altına. Resimler gerçekten de görülmeye değer.

19 Şubat 1972 Cumartesi

Mahpus damında, demir parmaklıkların ardında insana en çok ölüm haberleri koyuyor! Ulaş Bardakçı’nın İstanbul Arnavutköy’de bu sabah polis tarafından öldürüldüğünü radyodan öğreniyorsunuz. Çaresizlik bir taş gibi gelip yüreğinize oturuyor.

Sıkıyönetim bildirisini yayınlıyor radyo: “Yapılan bir ihbar üzerine 19 Şubat 1972 günü saat 03.15’te Fındıkzade Kızılelma Caddesi, Tevfik Fikret Sokak, Kısmet Apartmanı bordum katında bulunan eve güvenlik kuvvetleri baskın yapmış, çatışmada Ulaş Bardakçı yaralı olarak bina dışına çıkmış ve 5-6 metre sonra ölmüştür.”

Cezaevinden kaçan 5 kişiden ikisi ele geçirildi

Ulaş Bardakçı kolejli sevgilisinin evinde öldürüldü

Arnavutköy'de evde polisleri kapıyı açan Lale "İçeride kimse yok" dedi. Buna rağmen eve girip arama yapan polisler korkunç bir yayılım ateşiyle karşılaştılar.

[illegible]

Ulas: Bordo ko'yi zaklayon izale

- (b) sergisi 100 gıneyi burada gösteriles

Chlorine, the leading disinfectant, is also used to kill bacteria and viruses, and to control odors. It is also used to control algae and other aquatic plants. Chlorine is also used to control the growth of bacteria and viruses in water. Chlorine is also used to control the growth of algae and other aquatic plants. Chlorine is also used to control the growth of bacteria and viruses in water. Chlorine is also used to control the growth of algae and other aquatic plants.

Ulaş Bardakçı, delik değil edildikten bir kaç dakika sonra...

Antwoord: Over welke tijd, waarop? Lokaal: In de tijd van de vloed. Het gebied, hetgeen men de vloed-gebied of vloedgebied noemt, is de tijd van de vloed. Het gebied, hetgeen men de vloed-gebied of vloedgebied noemt, is de tijd van de vloed.

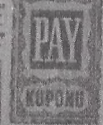
Ağır yaralı ele geçen Ziya Yılmaz

Nach: Cayen la Bretonne, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 25

Steel Tolls Mean More Meat, Dishes (Continued page 30)

**Ulaş Bardakçı, Siyasi Polis
Müdürünün oturduğu evin
alt katında saklanıyordu**

20 Şubat 1972 Pazar

Sizin dosyaTBMM Adalet Komisyonu'nda incelenmeye başlanılmış.

Adalet Bakanı Suat Bilge: “İdamlar konusu tartışılmaz. Konu meclis gündeminde” demiş.

25 Şubat 1972 Cuma

Polis Mahirlerin Ankara'ya geldiğini düşünüyormuş. Bu nedenle Mahir Çayan, Cihan Alptekin ve Ömer Ayna'yı yakalayabilmek amacıyla önceki gece Aşağıyabancı ve Kavaklıdere semtlerinde yoğun aramalar, ani baskınlar yapılmış.

Doğum gününü kutluyor arkadaşların. Hücredesin. Ve hakkındaki idam cezası kesinleşmiş. Kutlanacak ne var ki demiyorsun!

Hüseyin’in doğum günü armağanı bir şiir sana, Nazım’dan “hapiste yatacak olana öğütler”. Bütün koğuşa okuyor hücrelerinden:

Dünyadan memleketinden insandan
umudun kesik değil diye
ipe çekilmeyip de
atılırsan içeriye
yatarsan on yıl on beş yıl
daha da yatacağından başka
sallansaydım ipin ucunda
bir bayrak gibi keşke
demeyeceksin
yaşamakta ayak direyeceksin.
Belki bahtiyarlık değildir artık
boynunun borcudur fakat
düşmana inat
bir gün fazla yaşamak.
Yani içerde onyıl on beş yıl
daha da fazlası hattâ
geçirilmez değil
geçirilir
kararmasın yeter ki
sol memenin altındaki cevahir.

1 Mart 1972 Çarşamba

Dosyanız Millet Meclisi Adalet Komisyonu'nda önümüzdeki pazartesi günü görüşülecekmiş.

6 Mart 1972 Pazartesi

Öncelikle ve ivedilikle kellelerinizi istiyorlar!

Adalet Komisyonu'nun 14 üyesinden 13'ü idam cezasının onaylanması yönünde oy kullanmış. Yalnızca Mevlüt Ocakcıoğlu hayır oyu vermiş.

Meclis Adalet Komisyonu bugün toplanmış.

Komisyon önce ölüm cezalarının kaldırılması yönündeki kanun tekliflerini görüşerek reddetmiş.

Arkasından da sizin dosyalarınızı ele almış. Toplantıya hükümet tam kadro katılmış! Adalet bakanlığına vekalet eden Dışişleri Bakanı Haluk Bayülken, Milli Savunma Bakanı Ferit Melen ve İçişleri Bakanı Ferit Kubat komisyona gelmişler ve cezalarınızın onaylanmasını istemişler.

Oylama sırasında CHP'li 5 üye ile MGP'li bir üye ile komisyon başkanı Tekinel oylamada bulundukları halde oy kullanmamışlar. AP'li ve DP'li milletvekilleri idamınızı istemişler.

Öncelikle ve ivedilikle idamınızı isteyen komisyon şu üyelere oluşuyor:

Komasyon üyeleri; İ.Hakkı Tekinel, Tevfik Koraltan, Hilmi Biçer, A.Naci Budak(oynamaya katılmadı), K.Mümtaz Akışık(oynamaya katılmadı), İhsan Tombuş, Mehmet Aytuğ(oynamaya katılmadı), Sebahattin Aras, Mustafa Karaman, Mazhar Arıkan, Turhan Özgüner, İ.Hakkı Alaca, Cevat Eroğlu, İrfan Baran(oynamaya katılmadı), Kubilay İmer, Orhan Okay(oynamaya katılmadı), Fuat Azmioğlu, E.Kemal Aybar, M.Nebil Oktay(oynamaya katılmadı), Osman Hacıbaloğlu, Mevlüt Ocakcıoğlu(muhalif).

8 Mart 1972 Çarşamba

Adalet Komisyonu kararı Meclis göndemine alınmış.

Meclis tüm işlerinden önce ve ivedilekle idamınızı Cuma günü görüşecekmiş. Adalet Komisyonu raporu bastırılarak tüm milletvekillerine dağıtılmış.

9 Mart 1972 Perşembe

Beşir Amca'nın Yusuf ve sizler hakkındaki cezalarının müebbet hapse çevirilmesi isteğiyle Meclis Başkanlığı'na dilekçe ile başvurduğunu okuyorsunuz gazeteden. Şöyle demiş dilekçesinde:

“Çağımızda tüm insanlığın özellikle siyasal suçlarda ölüm cezasının karşısında olduğu ve esasen bunun bir ceza niteliğinden çok, eski çağlardan kalma, halen günümüzde etkisini sürdüren ve toplumsal bir yararı olmadığı tartışmasız kabul edilen bir işlem olduğu sizlerce de bilinen bir gerçektir.

Aynı zamanda Oğlum ve arkadaşlarının giriştikleri eylemlerde hiçbir kimsenin ölümüne ve ve bu yüzden kişisel ıstıraplara sebep olmamak hususunda gösterdikleri dikkat ve itina da yine herkesce bilinen bir gerçektir.

Konu siyasal olmakla birlikte benim ve diğer babaların açısından bir baba-evlat ilişkisidir.

İsteğim sadece çocuklarımızın hayatlarının bağışlanması, haklarındaki cezaların müebbet hapse çevrilmesidir!”

Bağışlanacak bir durum olmadığını biliyorsunuz. Ama Beşir Amca'nın sizler için çırpınıyor olması da anlamsız gelmiyor size.

10 Mart 1972 Cuma

Evet bugün artık karar günü. Hakkınızdaki kararın yerine getirilip getirilmeyeceğine Meclis bugün karar verecek. Komisyondaki yaşananlara bakılırsa farklı bir karar çıkması zor gözüküyor. Adamlar kellelerinizi almakta kararlı. Adeta kana susamışlar. Meclis görüşmelerini geç saatlerde radyodan dinliyorsunuz.

Öğleden sonra Mecliste görüşmeler başlıyor. İlk olarak Adalet Komisyonu başkanı İ.Hakkı Tekinel 30. sırada yer alan hakkınızdaki Adalet Komisyonu raporunun öncelikle görüşülmesini teklif ediyor.

Raporun öncelikle görüşülmesine İçel milletvekili Celal Kargılı ve Zonguldak milletvekili Bülent Ecevit itiraz ederek söz alıyorlar ve “Adalet komisyonu gündeminde ölüm cezalarının kaldırılmasına ilişkin kanun teklifleri bulunmaktave bunların görüşmesi daha önce yapılmış iken idam cezasının infaz edilmesine ilişkin kanun

tasarısının öncelikle görüşülmesinin doğru olmadığını, öncelikle idam cezalarının kaldırılmasına ilişkin tekliflerin görüşülmesi gerektiğini” ifade ediyorlar.

AP Çanakkale milletvekili Kemal Başcıoğlu “Şerefli Türk ordusunun örfi idare mahkemeleri tarafından idamlarına karar verilmiş Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve diğer arkadaşının ölüm cezasının yerine getirilmesi meselesi rejimle ilgili bir asayiş meselesidir” diyerek önceliği savunuyor. Yapılan oylama sonunda öncelikle görüşme teklifi kabul ediliyor.

Ardından konuya ilişkin milletvekilleri söz alıyorlar:

Demokrat Parti adına Nuri Eroğan konuşuyor: “Her karış toprağı aziz şehitlerimizin mübarek kanı ile sulanmış bu ülke, Türklük aleminin komünist baş düşmanına teslim edilemez. Ona teslim münce her teşebbüs, her düşünce görüldüğü yerde ezilmelidir. Şayet bu melunların hayatlarının bağışlanması yolunda el kaldıracak olanlar bulunursa, bunlar bilsinler ki tarih bu ellerin sahiplerini son müstakil Türk devletini yok etmeye matuf kabul edecek ve Türklük onları hiçbir zaman affetmeyecektir” diyor.

Mehmet Ali Aybar “Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının işledikleri fiiller ağır suçlardır. Ancak bunlar siyasi amaçlarla işlenmiş siyasi nitelikte suçlardır. Siyasi suçlar adi suçlardan ayrılır. Çağdaş demokratik ülkelerde siyasi suçlara ölüm cezası verilmemektedir. Çünkü siyasi suçlar zamana ve şartlara göre değişebilmektedir.

Ayrıca ölüm cezaları da artık bir ceza olarak görülmemektedir. Çünkü bu cezalar, gayrikabili tamirdir, derecelendirilemez, korkutucu bir etkisi yoktur, ıslah edici değildir... Göze göz dişe diş esasına dayalı ilkel bir cezadır. İnsanın hayatını toplum vermemiştir ki almaya hakkı olsun.

Bu üç genç maddi fiillerinden, yani banka soyduklarından, adam kaçırdıklarından, güvenlik kuvvetlerine karşı silah kullandıklarından dolayı ölüm cezasına çarptırılmıyorlar. Marksist, Leninist oldukları için bu fiilleri, basma kalıp bir Marksist, Leninist strateji klişesine göre değerlendirilerek, cezalandırılıyorlar. İdeolojik durumlarından hareketle, bunların anayasayı zorla ilgaya ve TBMM’yi zorla ıskata teşebbüs ettikleri sonucuna varılıyor. Şöyle bir mantık kuruluyor: Bunlar Marksist, Leninisttir. Marksist, Leninistler burjuva düzenini zorla devirmeyi ve proleterya diktatörlüğü kurmayı hedef almışlardır. Şu halde bunların giriştiği eylemlerin amacı Anayasayı zorla ilga ve TBMM’yi zorla ıskattır. Silahlı eyleme geçmiş olan gençler, milli demokratik devrim için mücadele ettiklerini, Marksizmin önerisinin bu olduğunu iddia etmektedirler.

Şu halde bunların proleterya diktatörlüğü kuracakları hakkındaki iddia bir zorlamadan öteye gitmemektedir.

Peşin hükümlerle, yakıştırmalarla, kıyaslamalarla hüküm tesis edilemez. İlerde sosyalizme geçilecek ya... O zaman proleterya diktatörlüğünü kurucaklardır biçiminde bir iddia havada kalmaya mahkumdur. Bir kere kimseye işlemediği fiilden dolayı ceza verilmez. İlerde filan fiili işler diyerek şimdiden hüküm tesis edilemez. Ancak totaliter rejimlerde önleyici ceza verilir. Demokratik rejimlerde buna yer yoktur. Siyasi idamlar toplumlarda derin yaralar açıyor. Zira halk biliyor ki, siyasi idam, son tahlilde vahşi bir tasfiye hareketidir. Akıl ve vicdan ölüm cezasının özellikle siyasi suçlarda ölüm cezasının kaldırılmasını emrediyor” diyor.

Demokratik Parti grubu adına Erzurum milletvekili Cevat Önder “Antikomünist, milliyetçi bir parti olan Demokrat Parti adına konuşuyorum. Üç kişi hakkında verilmiş idam cezası şerefli sıkıyönetim mahkemesi tarafından verilmiştir. Komünistlerle beraber miyiz değil miyiz? Bunu ortaya koymak mecburiyetindeyiz. Bunları fikir suçlusu addetmek mümkün değildir. Bunlar canidirler, bunlar adi suçlulardır, bunlar devlet aleyhine suç işlemişlerdir. Sorarım sizlere bunlara idam cezası vermeyeceksiniz de kime vereceksiniz?

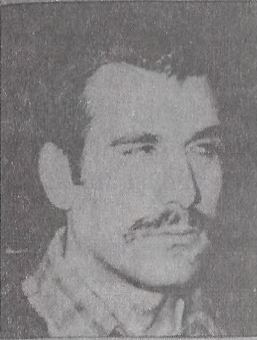
Siz burada 3 kişinin idam cezasını tasdik etmiyorsunuz. Vereceğiniz kararla Türk ordusunun haysiyetini ibra ediyorsunuz.

Sıkıyönetim makamlarının şerefli kararlarını ibra ediyorsunuz, vereceğiniz kararla komünistlere red diyorsunuz. Şayet idam cezalarını reddederseniz, o takdirde bu devleti yıkanlarla asgariden manevi ortaklığınız olmuş olacaktır. Vereceğiniz karar 3 kişi hakkında verilecek karar değildir. Bu kararda Türkiye’nin istikbali yatmaktadır” şeklinde konuşuyor.

Celal Kargılı “Biz üç gencin idam cezasını infaz ettirmekle Türkiye’nin çıkarları yönünden bir şey kazanamayız. Belki bir takım şeyleri kaybederiz. Türk siyasi hayatına kısasa kısas ve kan gütme meselesinin sokulmasını istemiyor, perde arkasında duran insanlara fırsat verip, bunların sırtından kendi kirli emellerine çalışma olanağı sağlamak istemiyorsanız, bu gençlerin idamının infazına oy vermiyorsunuz” ricasında bulunuyor.

GÜNAYDIN

* 11 MART 1972 CUMARTESİ * 75 KURUŞ

DENİZ GEZMİŞ

YUSUF ASLAN

HÜSEYİN İNAN

Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan hakkındaki

İdamları Meclis kabul etti

OYLAMA NETİCESİ

238
Kabul53
Red6
Çekimser

DAVALARIN YERİNE GETİRİLMESİNE DAİR KANUN TEKLİFİ ÖNCELİK VE İVEOLİKLE GÖRÜLDÜĞÜNDEN MİLLET MECLİSİNDE İKİNCİ DEFA GÖRÜLMESİNE LÜZUM KALMADI. İKİNCİ SENATO KOMİSYONLARINDA VE SENATO GENEL KURULUNDA GÖRÜŞÜLECEK.

CHP Grubu adına İstanbul milletvekili Necdet Uğur konuşuyor "Siyasi suçlar devamlı nitelik değiştirirler. Siyasi suçlara bir zaman perspektifi içinden bakmak zorunludur. Şehir gerillası Türkiye'de doğup icad edilen bir şey değildir. Türkiye'ye benzer yapıdaki ülkelerde oluşmuştur. Gelişmiş ülkelerde zemin bulamamıştır. Ülkemizde gündeme gelmiştir, neden çünkü Anayasanın öngördüğü düzen bir türlü kurulamamıştır. Bunun sorumlusu siyasal iktidarlardır. Biz burada bir mahkeme gibi karar vermiyoruz, tarih

açısından toplumun geleceği açısından karar veriyoruz. 10-20 yıl sonra bizim yerimize oturacaklar vereceğimiz kararı onaylamayacaklarsa o kararı vermemeliyiz. Bırakınız arkamızda ukde kalmasın, kanayan yara kalmasın, bırakınız hep beraber gelecekle meşgul olalım” diyor.

AP Gurubu adına Seyfi Öztürk ise “Mesele Türkiye’nin bekası meselesidir. Türkiye’nin dahilinde bir partilerarası mücadele değil, aslında varolup yok olma meselesidir, bir başka meseledir bu mesele” diyerek cezanızın onanmasını istiyor.

Başbakan Nihat Erim “Hükümet şu anda Türkiye’deki ölüm cezaları ile ilgili ceza kanunu maddelerinde herhangi bir değişiklik öngörmemektedir ve böyle bir tasarı ile huzurunuzda gelmek niyetinde değildir” diyerek ölüm cezasını kaldırmayı düşünmediklerini bildiriyor ve meclisten infaz kararı istiyor.

Daha sonra infaz kanununun maddeleri üzerindeki görüşmelere geçiliyor.

MGP gurubu adına Emin Paksüt “Sahiden aşırı solun kafasına bir balyoz gibi inecek miyiz, inmeyecek miyiz? Hükümet bu ölüm cezalarının infazına taraftar mıdır değil midir, tavrını açıkca ortaya koymalıdır. “Merhametten maraz doğar” derler. 12 Mart’ın yıldönümüne geldik, bu konuda mecliste mi kabahat, tutumda mı kabahat var tesbit edelim” diyerek infaz istiyor.

Demokratik Parti gurubu adına Kubilay İmer “Bu milletin varlığına ve bu milletin devamlılığına başkoymuş milliyetçi bir görüş içerisinde ve komünist düşmanı olan bir partinin mensupları olarak, bu çeşit davranışlar karşısında elbette bunların infazının doğru olacağı kanaatindeyiz ve her zaman için, babamız da olsa bunu yapanları takip etmek ve cezaları takip etmek durumunu müdafaa-da devam edeceğiz” diyerek adeta sizler kin kusuyor.

Reşit Ülker kendi adına konuşuyor ve “Siyasi suçlarda ölüm cezası, cezanın gayesini aşan bir tatbikattır, ceza da ifrattır. Siyasi suç mefhumuna bağlı siyasi bir infaz zamanla hata halinde tezahür ederse, telafisi imkansız neticeler husule getirir. Kendi kudretinden emin olan bir devletin, bu suçlar için hala ölüm cezasını muhafaza gayreti ancak intikam hissiyle izah olunabilir. Ortaçağın kısas anlayışına benzeyen böylesine bir hissin, modern Türkiye kanunlarında yeri olmaması icabeder” diyerek idamınıza hayır diyor.

Muammer Ertem teorik açıklamalar yapıyor ve: Demokrasi ile idare edilen ülkelerde siyasi suçlarda idam cezası kaldırılmıştır. Türkiye demokratik bir devlettir o halde siyasi suçlarda idam cezasına karşı olmak en tabii bir durumdur. Guizzot şöyle demiştir, “Eğer bir iktidar bir adam öldürme ihtiyacında ise, hakikaten öyle bir ihtiyaç mevcut ise, o halde bu iktidar kötüdür. Bugün siyasi suçlarda ölüm cezasının tek müdafii kalmıştır; korku!” sözleriyle infazınıza itiraz ediyor.

Başbakan Nihat Erim infazınız konusunda milletvekillerini ikna edemediğini düşünüyor olacak ki tekrar söz alıyor: “Türkiye’yi bölmek, parçalamak, demokratik rejimi, Türk devletini yıkmak için silahlı mücadeleye çıkmış olanlar vardır. Sıkıyönetim bunları tesbit ederek, zararsız hale getirmek ve suçluları muhakeme etmek için ilan edilmiştir. Önünüze gelen kanun tasarısı bu suçlulardan bir kaçına ait bulunmaktadır. Yetkili mahkeme kılı kırk yararak hükümünü vermiştir. Hükümet olarak meclisteki bu müzakerelere müdahale etmedik. Mahkumiyet sebepleri meydandadır. Memleketin şartları da malumunuzdur. Bunun ışığı altında karar verilmesi en uygun tarz olur” diyerek mahkeme kararını onaylamanızı istiyor.

Hüsamettin Akmumcu Müslümanlık gereği olarak infazlarınızı istiyor: “Bu memlekette suç işleyenler elbette cezalarını çekeceklerdir. Eğer bunların yerine, eli tabancalı anarşistlerin yerine, devlet hayatına kasteden bu zalimlerin yerine bunların yaptıklarının yüzde birini birkaç saf Müslüman irtikabetmiş olsaydı tartışmasız idamı istenirdi.” Diyerek sizlerin çoktan ipe çekilmeyi hak ettiğiniizi söylüyor.

Mehmet Ali Aybar ve Celal Kargılı Meclis Başkanlığına ayrı ayrı yazılı önergeler vererek “Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnân hakkındaki tasarının birinci maddesinin son cümlesinin “iş bu ölüm cezaları yerine getirilmez” biçiminde değiştirilmesini teklif ediyorlar. Teklif reddediliyor.

İsmet İnönü “artık tahammülüm kalmadı” diyerek meclisi terk ediyor.

Saat 24.00 oluyor.

Beyler oylamaya geçiyorlar.

Demirel, Bozbeyli ve Feyzioğlu büyük bir şehvetle “evet” diyerek ellerini kaldırıyorlar.

Oylamaya 279 milletvekili katılıyor. 53 red oyuna karşılık 238 kabul oyu ile hakkınızdaki ölüm cezasının yerine getirilmesine karar veriliyor.

12 Mart 1972 Pazar

Bugün Pazar. Bugün 12 Mart darbesinin yıldönümü. Meclis yıldönümü armağanı olarak sizi ipe gönderme kararı aldı. Başbakan Erim bunu istemişti, Demirel, Bozbeyli, Feyzioğlu'da severek yerine getirdiler bu talebi.

Kolay kolay dönüşü olmayan bir yola girildiği çok açık.

Bir devrimci gibi ölmesini bilmek size uzak değil. Onca arkadaşınız yanınızda, kucağınızda can verdi, katledildi. Dünyanın dört bir yanında devrimciler gözlerini kırpmadan ölüme gidiyorlar. Ölümleleriyle bir tarih yazıyorlar. Siz de kendi aranızda konuşup tartışıyor infaz anı ve sonrasına ilişkin bazı isteklerinizi avukatlarınıza iletmek üzere yazılı hale getiriyorsunuz. Şunları söylemek istiyorsunuz avukatlarınıza:

1. Taylan Özgür'ün babası Cebeci Mezarlığı'nda kendi ailesi için üç mezar satın almıştı. Bunu öğrenmiştik. Taylan'ın babasına haber gönderin, babalarımıza da söyleyin, o mezarları bize versinler, üçümüzü bu mezarlara yanyana gömsünler.

2. İnfazlarda en azından bir avukatımız bulunsun. İnfazlar hakkında ileride maksatlı çevreler tarafından spekülasyonlar yapılabilir. Yanlış ve gerçek-dışı şeyler söylenebilir ve yazılabilir. İnfazda bulunacak avukatlarımız ya da avukatımız tanık olsunlar, durumu görsünler, bu tür olası yayınlar hakkında açıklama yapsınlar.

3. Hükümet çevreleri bizlerin kendilerinden af dilememizi, eylemlerimizden pişmanlık duyduğumuzu açıklamamızı istemektedir. Bizler böyle bir şey düşünmüyoruz. Af dilemeyi hatırımızdan geçirmiyoruz, ölüme seve seve gideceğiz. Yurdumuzun ve halkımızın yararına olduğuna inandığımız bir eyleme girdik. Af isteme sözkonusu değildir. Böyle bir şey yapmayacağız. Annelerimiz ve babalarımız bizler için kimseden af dilemesinler, bu küçüklüktür. Bunu yapmasınlar. Bizi küçük düşürmesinler.

13 Mart 1972 Pazartesi

Mesai saati bitmek üzereyken avukatlarınız geliyor. Halit Bey, Niyazi Bey. Avukat görüş yerinde görüşüyorsunuz bu kez. Görüş yerinin genişliği 1 metre ya var ya yok. Avukatınızla aranızda cam-

lı ve demir parmaklı bir pencere var. Pencerenin camsız telle kaplı bölümünden konuşabiliyorsunuz. Tüm konuşmalar geride bekleyen gardiyanlar, askerler, subaylar tarafından duyuluyor. Onlar da dünyanın en gizli görevini yapıyormuş gibi not tutuyorlar.

Halit bey hepinizle ayrı ayrı konuşmak istediğini söylüyor. Önce seninle konuşuyor. Konuşmasını sanki önceden düşünülmüş, planlanmış, seçilmiş sözcük ve cümlelerle yapıyor.

“Size söylemek ve anlatmak istediğim çok şey var. Ama bunları bu 10 dakikalık kısa konuşma süresi içinde anlatmak olanaksız. Gelişmeleri biliyorsunuz. Senato Adalet Komisyonunda bugün görüşülecek. Yasal haklarımızı sonuna kadar kullanıyoruz ve kullanacağız. İnfazların önlenmesi olanaksız değildir. Bu, birçok etkenlerin oluşmasına bağlı. Buna kendi açınızdan söylemek istediğiniz ve yapılmasını önerdiğiniz şeyler varsa söyleyin, gerekeni yapmaya çalışayım” diyor.

Sen Halit Bey’e “biz gelişmeleri bekliyoruz” diyor ve devam ediyorsun “mesele hukuk ve yasa meselesi değildir. Mesele tamamen siyasi bir meseledir. İnfazlar yapılacaktır. Bizler ölüme, hiç korkmadan, en küçük bir endişe duymadan, seve seve gidiyoruz. Ancak sizden bazı isteklerimiz vardır. Siz bugün gelmeseydiniz biz, sizi zaten haber göndererek çağıracaktık” diyor ve dün uzun uzun düşünerek yazılı hale getirdiğiniz isteklerinizi okuyorsun. Halit Bey not alıyor söylediklerini. Mezar yeri ve infazda hazır bulunma konusunda şu cevabı veriyor:

“Cebeci'deki mezarlar konusunda isteklerinizi babalarınıza ileteceğim, bunu sağlamalarını söyleyeceğim. Bütün çabalara rağmen infazlar yapılırsa biz de bulunmayı istiyoruz. Bu konuda Ankara İnfaz Savcılığı'na, Adalet Bakanlığı'na ve Sıkıyönetim Komutanlığına dilekçe ile başvurduk. Yasa bize bu hakkı tanımaktadır. Sıkıyönetim Komutanlığına verdiğimiz dilekçede, gece dışarı çıkma yasağı olduğu için, infaz yerinde hazır bulundurulmamızın sağlanmasını istedik.” Kendisini dikkatle dinliyorsun. Şöyle sürdürüyor konuşmasını “Giriştiğiniz eylemler, ileride Türkiye'de devrimci hareket açısından incelenecek, tartışılacak ve değerlendirilecektir. Bunlardan gerekli dersler çıkarılacaktır. Bundan kuşkunuz olmasın. Bunu size söylemekte yarar görüyorum.”

Görüşme süresi doluyor. Halit Bey ayrılmadan önce sizlere bir miktar para getirdiğini, harçlık olarak ihtiyacınız olabileceğini

söylüyor. Paraya ihtiyacımız yok abi diyorsun, şurada üç-beş günümüz kaldı. Burada paraya ihtiyacımız yoktur. Sivil cezaevinde de ihtiyacımız olmayacaktır. Çünkü oraya bizleri infaz için götürecekler. Orada kalmayacağız. Öğrendiğimize göre Fethi Gürcan'ı da Merkez Cezaevi'ne infaz için gece götürmüşler. Bu nedenle paraya gerek yoktur.

Halit Bey “her olasılığa karşı yine de parayı emanete yatıracağını” söylüyor. Görüş yerinden ayrılıyorsun.

Akşam haberlerinde radyo Senato Adalet Komisyonunda dosyanız görüşüldüğünü, kanunun 4 e karşı 8 üyenin oyu ile onaylandığını, teklifin senato genel kurulunda Perşembe günü “öncelik ve ivedilikle” görüşülmesinin kararlaştırıldığını duyuruyor. Beklemediğiniz bir şey değil. Yine de içiniz burkuluyor.

15 Mart 1972 Çarşamba

Gazeteler babalarınızın Cumhuriyet Senatosu üyelerine ortak bir mektup hazırlayarak tek tek gönderdiklerini yazıyor. Mektupta bir af dileme yok, bir iç muhasebesi yapma çağrısı var. Babalarınız mektuplarında şöyle demişler:

“Sayın Senato üyesi,

Üç gencin ölüm cezaları anayasamızın son merci olarak tesbit ettiği ve bir teminat unsuru olarak kabul ettiği yüce senatonuza sunulmuş bulunmaktadır.

Siyasi görüşünüz hangi istikamette olursa olsun, 24 yaşında hayata yeni başlamış üç insanın ölümüne “evet” demeden önce bir iç muhasebesi yapacağınızı ve her şeyin üstünde sizin de aynı kudretin bahsettiği canı taşıyan bir yaratık ve özellikle bir baba olduğunuzu düşünceğinizi kuvvetle ümit etmekteyiz. Saygılarımızla.

Cemil Gezmiş

Beşir Aslan

Hıdır İnan”

Radyo CHP Genel Başkanı İsmet İnönü’nün hakkınızdaki infaz tasarısıyla ilgili olarak senatoda karar alınmadan önce başbakan Erim’e bir mektup göndererek kanunun şekilden ve esastan sakat olduğu gerekçesiyle Anayasa Mahkemesine başvuracaklarını bildirdiğini bu nedenle de infazların tehirini istediğini duyuruyor.

Ayrıca Radyo CHP Parti Meclisi’nin idam hükümlerinin infazına dair kanunda esas ve usul yönünden gördüğü sakatlıklar sebebiyle bu kanun aleyhine Anayasa Mahkemesinde iptal davası açmaya oybirliği ile karar verdiğini de bildiriyor.

16 Mart 1972 Perşembe

Hakkınızdaki infaz tasarısının Senato’daki görüşmeleri bugün yapılacak.

Avukatlarınız ise hakkınızdaki kararlar ilgili olarak bugün Askeri Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu’nun 225.maddesine dayanarak “iade-i muhakeme” talebinde bulunacaklar. Dilekçede Askeri Yargıtay Başsavcılığı’ndan “tehiri icra” da isteyecekler. Bakalım başsavcılık infazların geri bırakılması talebini de içeren yargılanmanın yenilenmesi istemi karşısında ne yapacak? Aslında yanıtı belli bir soru ama yine de insan kararlarını merak etmeden yapamıyor.

Kulağınız yine radyoda.

Öğleden sonra saat 15.00’te Senato’da görüşmeler başlıyor.

Senato Anayasa ve Adalet Komisyonu Başkanı Refet Rendeci hakkınızdaki ölüm cezalarının yerine getirilmesine dair kanun tek-

lifinin gündemdeki bütün işlere öncelik tanınmak suretiyle görüşülmesini teklif ediyor.

Bu önerge aleyhine CHP Kars Senatörü Sırrı Atalay söz alarak:

“Bir kısmımızın çocuğu, bir kısmımızın torunu yaşındaki genç üç adamın ölüm cezalarının yerine getirilmesiyle ilgili olan kanun teklifinin gündemde bulunan diğer işlerden önce görüşülmesi Komisyon tarafından talebedilmektedir. Talebin gerekçesi dahi bulunmamaktadır. Bu acele nedir, ölüm cezalarının yerine getirilip getirilmemesiyle ilgili konular bizim yasama ve siyasi hayatımızda hiç de böyle aceleye getirilmiş değillerdir. Ölüm cezasına karşı çıkanlar vatan haini olar görülüyor, bazı siyasî partiler bu hususta yarıya girdiler.

Bu ölüm cezaları ile ilgili Millet Meclisi’nin yazısı, Cumhuriyet Senatosu’na 11 Mart 1972 tarihinde gelmiştir. Komisyon raporundan öğreniyoruz ki sabah en erken saat 09’da senato başkanlığına gelen dosya aynı saatte komisyona havale edilmiş, aynı saatte komisyon üyelerine tevdi edilmiş ve aynı saatte komisyonun pazartesi günü toplanması kararlaştırılmıştır. Yani saat 09’da saatler durmuş bütün işlemler bir saniyede yapılmıştır. Bütün bu aceleden sebep ve maksat nedir? ” diyerek itiraz ediyor.

Yapılan oylamadan sonra teklif gündeme alınıyor. Verilen bir önerge ile de komisyon raporu ve muhalefet şerhlerinin okunması dahi engelleniyor. Yani konu hakkında senato üyelerinin bilgilendirilmesine gerek görülüyor.

İlk sözü MBG gurubu adına, Tabii Senatör Muzaffer Yurdakuler alıyor:“Mahkeme kararında sanıkların Türkiye’nin bugünkü ortama gelmesinin ve olayların gerçek müsebbiplerinin politik iktidar ve emrindeki militanlar oldukları, bunlara karşı çıkanların meşru müdafa halinde bulundukları yolundaki savunmalarını hakkında hüküm vermeyi TBMM’nin taktir yetkisine bırakmayı uygun görmüştür denilmektedir. Bu anlamda 12 Mart muhtırası dahi cezaların tahfifi için en büyük delildir. Mahkeme kararını siyasal ve sosyal açıdan ele almalı ve atıfet duygularımızla karşılaştırmalıyız. Ölüm cezasının toplum açısından yararlı olup olmadığına bakmalıyız. Hepimiz babayız, hepimizin yavruları var, hepimiz onların yollarını gözleriz. Bu çocukların da babaları, anaları kardeşleri var. Bizim teklifimiz bu üç gencin hayatının bağışlanmasıdır” diyor.

MGP Gurubu adına Urfa Senatörü İbrahim Ethem Karakapıcı konuşuyor ve: “Eski hukukçular haklı olarak “amme zararı olan yerde özel zarar tercih edilir” derler, Atalarımız da “merhametten maraz doğar” derler. Büyük milletimize ve her karış toprağı şahit kanı ile sulanmış aziz vatanımıza ihanet edenlerden yana bir davranış içerisinde girmeyeceğiz” diyerek sizi vatan hainliği ile suçluyor.

Sakarya Senatörü Mustafa Tıgılı ise “Daha iki ay evvel 17 tane sanığın idamına oy vermiş insan olarak bu sanıklar hakkında vereceğim oyu vicdanen kendime sordum. Sanıklar yalnızca cumhuriyet ve demokrasiye kasdetmiş değil, devrimci gençliğe de kasdetmiş insanlardır” diyerek suçunuzun ne kadar büyük olduğunu açıklıyor.

Diyarbakır Senatörü Selahattin Cizrelioğlu: “Senatomuz her şeyden önce siyasi suçlardan dolayı idam cezasını tasvip edip etmemek sorusuyla karış karşıyadır. Siyasi suçlarda idam cezası olmamalıdır” diyerek itiraz ediyor.

Tayfur Sökmen: “Bugün müsamahaya mazhar olması istenen anarşistler, saygıdeğer komutanlarımız 12 Martta işe el koymasalardı, bugünün Atatürk Türkiye'si Lenin veya Mao ülkelerinin bir peyki olacaktı. Kızını dövmeyen dizini döver.” Sözleriyle bir an önce kellelerinizin alınmasını istiyor.

Kocaeli Senatörü Fatma Hikmet İşmen bir önerge veriyor. Önergesinde “sıkıyönetim mahkemelerinin bir çok ölüm cezası verdiğini, bu kararların da yakında meclise geleceğini, bugün üç genç hakkında verilecek kararın yarın tamiri imkansız sonuçlar doğurabileceğini, kararın diğer idam kararları meclise gelene kadar komisyona iade edilmesini” talep ediyor.

Ne var ki önergesi işleme konulmuyor.

Malatya Senatörü Hamdi Özer: “İşledikleri eylemler canilik ve vatan hainliği olarak nitelendiği için bu gençler ölüm cezasına çarptırılmıştır. Yüce senatomuzun her üyesi devletin varlığını her hesabın üstünde tutarak oy kullanacaktır. Bu gençler acaba pişmanlık duymuşlar mıdır? TBMM'den af dileğinde bulunmuşlar mıdır? Pişmanlığın doğmadığı yere atıfet ve af doğmaz!” diyerek pişman olmadığınız gerekçesiyle idamınızı istiyor.

Hakkınızdaki infaz tasarısının öncelikle görüşülmesi yetmezmiş gibi AP'li senötörler bu kez de tasarının ivedilikle görüşmesi iste-

minde bulunuyorlar. Talep oylanıyor ve 43'e karşı 101 oyla kabul ediliyor.

Maddeler üzerindeki görüşmelere geçiliyor.

AP Gurubu adına Samsun Senatörü Fethi Tevetoğlu konuşuyor: "THKO adını verdikleri kızıl çeteden üç kızıl eşkiyanın işledikleri suçlar basite alınacak bir konu değildir. Dava demokratik Cumhuriyet rejimini temelinden bombalayıp yıkmak ve yerine bir komünist düzen getirmek isteyenlerin çabalarına son vermek, milletimizi ve memleketimizi komünizm belasından tamamen kurtarmak ve korumak davasıdır. Ayrıca sormak gerekir Yassıda'da üç vatan evladı asıldığı zaman neredeydiniz?" diyerek bir an önce kellelerinizin alınmasını talep ediyor ve "üç karşı üç" istiyor.

DP gurubu adına Senatör Dikeçligil konuşuyor "İdamları reddedersek bu devletin ve ordunun gücünü sarsar!" diyor.

Tokat Senatörü Zihni Betil, Kars Senatörü Sırrı Atalay, İstanbul Senatörü, Fikret Gündoğan, Sivas Senatörü Hüseyin Öztürk, Elazığ Senatörü Salim Hazerdağlı, Konya Senatörü Fakih Özlen, İstanbul Senatörü Fatma Hikmet İşmen ve Tabi Senatörler Ahmet Yıldız, Ekrem Acuner söz alarak yaptıkları konuşmalarda hakkınızdaki ölüm cezasının yerine getirilmemesini istiyorlar.

Senato görüşmeye ara vermek inyetinde değil.

Açık oy ve isim okunarak oylama yapılıyor. Oylamaya 183 Senatörden 141'i katılıyor. Hakkınızdaki tasarı 36'ya karşı 105 oyla kabul ediliyor.

17 Mart 1972 Cuma

Senatörler çok çalışıyorlar kellelerinizi almak için. Gece saat 03.30'da bitiriyorlar işlerini. Karar: İpe gönderilmeniz. Konuşmalar, tartışmalar, görüşmeler hepsi boş ve hepsi göstermelik. Hakkınızdaki karar çoktan verilmiş. O senator denen koca adamlar öylesine ellerini indirip kaldırıyorlar. Oysa öylesine olan şey sizin canınız. Bu da siyasal mücadelenin bir parçası. Düzenin bekçilerinin sizi anlayacak halleri yok ya. Bir avuç insani değerlerin farkında olan senatorün ise çabaları sonuç vermiyor.

Gazetelerde Senato'daki oylama ile ilgili ayrıntılar var.

88 AP'li senator'den 81'i evet demiş. 34 CHP'li senator'den 17'si oylamaya katılmış, biri evet, 15'i hayır oyu vermiş. CHP'den

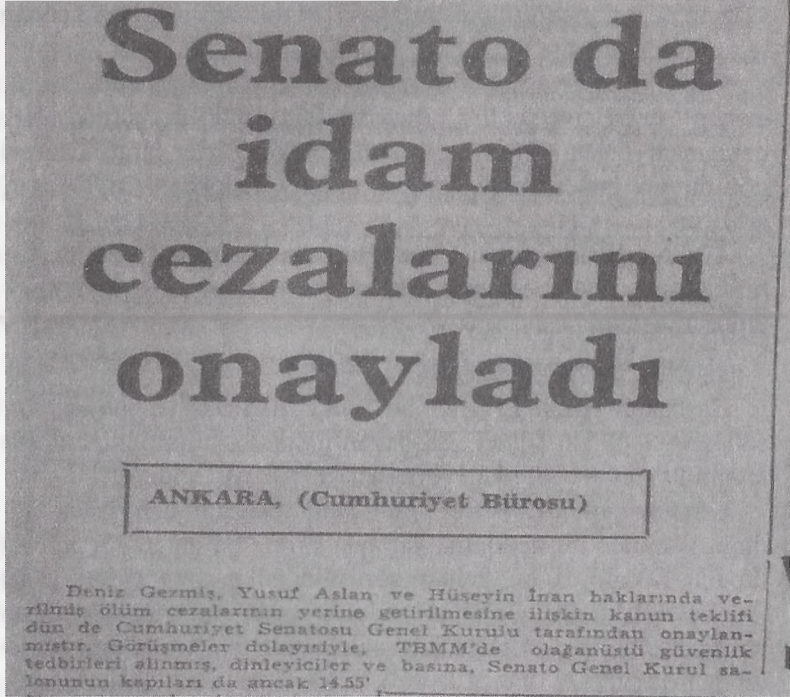
bayındırlık bakanı olan senatör Mukadder Öztekin de evet oyu vermiş.

Tabi senatörlerin 15'i de hayır oyu kullanmıştır.

Kontenjan senatörlerinden başta başbakan Nihat Erim olmak üzere 6'sı evet, 3'ü hayır oyu kullanmışlar.

MGP senatörleri idama evet derken, TİP senatörü Fatma İşmen hayır oyu vermiştir.

DP'li senatörler evet oyu vermiş.

Babalarınız dün sizler için özel af talebiyle "TBMM Dilekçe Karma Komisyonu"na başvurmuşlar. Komisyon başkanı dilekçeyi hemen işleme koymuş ve Milli Savunma Bakanlığı'ndan dosyaları istemiş. Bu konudaki yazı Meclis özel postacısıyla Milli Savunma Bakanlığı'na iletmış.

Evet yine radyodan öğreniyorsunuz hakkınızdaki son gelişmeleri. Hakkınızdaki kararın yerine getirilmesine dair kanun bugün Cumhurbaşkanlığı'na gönderilmiş. Cumhurbaşkanı Sunay Anayasa uyarınca 10 gün içinde kararını verecektmiş. Başbakan Erim'de

kanunla birlikte cumhurbaşkanlığına giderek Sunay ile görüşmüş. Herhalde Sunay'a "kanunu onaylamasının vatan millet için ne kadar gerekli olduğunu" anlatmıştır.

CHP Genel başkanı İsmet İnönü bu sabah başbakanlıkta Başbakan Nihat Erim ile görüşmüş. İnönü görüşmede "idamlara ilişkin olarak Anayasa Mahkemesi'ne başvuracaklarını bu nedenle idam infazlarının durdurulmasını" istemiş. İnönü "Biz kanunun iptalini teklif ediyoruz. Kanun çıkmasında hatalar buluyoruz. Kanun resmi Gazete'de çıkmadığı için Anayasa Mahkemesi'ne müracaatımız tehir edildi" demiş.

CHP'nin Anayasa Mahkemesine vereceği dilekçenin metni bu akşam üzeri son şeklini almış ve saat 18.00'de partinin hukuk danışmanı Tokat Milletvekili İsmail Hakkı Birler tarafından evine götürülerek İsmet İnönü'ye imzalatılmış. Dilekçe 9 sayfadan oluşuyormuş.

Türkiye Birlik Partisi Genel Başkanı Mustafa Timisi de Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'a başvurarak hakkınızdaki kanunu veto etmesini istemiş.

18 Mart 1972 Cumartesi

Başbakan Nihat Erim'in bu sabah Amerika'ya gitmiş olması son derece dikkat çekici. Başbakan idam dosyalarınız cumhurbaşkanının önünde beklerken Amerika'ya "geziye" gidiyor.

Gitmeden önce de sizler için Cumhurbaşkanı'dan ricada bulunduğu yönünde bir açıklama yapmış. Erim "Sayın İnönü'nün mektubunu Senato'da bu kanun görüşüldüğü esnada aldım. Hemen Adalet Bakanı ile görüştim. Adalet Bakanından hukuki durumu araştırmasını ve aydınlığa kavuşturmasını istedim. Cumhurbaşkanı'dan da hukuki durum aydınlığa kavuşuncaya dek imzasını geciktirmesini rica ettim. Lütfen kabul buyurdular" demiş. Ne kadar ince düşünceli bir insan. İdam kararlarınız onaylansın diye TBMM'de elinden geleni yaptı, şimdi de incelik gösteriyor! Ama Amerika'ya giderken elbette böyle konuşacak, elbette bir kamuflaj yapacak! Ama sonra talimat neyse ona uygun davranacaklar.

Bir taraftan da saf hukuk tartışmaları sürüyor. Şimdi şu tartışılıyor. Hakkınızdaki kararı cumhurbaşkanı onaylar ve bu arada CHP'de Anayasa Mahkemesi'ne başvuru yaparsa, Anayasa Mahkemesi karar verinceye kadar infazlarınız yapılıp mı, ertelenir mi?

Başkaları için basit bir hukuksal sorun olan şey üçünüzün hayatı oysa. Anlı şanlı profesörlere sormuşlar bu durumu:

Profesörler yepyeni bir durumun ortaya çıktığını söylemişler:

Tarık Zafer Tunaya: “Böyle bir durum Anayasa tarihinde ilk kez ortaya çıkıyor. Söz konusu ölüm cezasıdır. Bu nedenle geriye dönmesi imkansızdır.”

Hüseyin Nail Kubalı: “CHP’nin haklı olup olmadığı Anayasa Mahkemesi’nin kararı ile anlaşılacak olan iptal davası, hukuki yönden infazları önlemez. Zira kanun iptal edilinceye kadar yaşayan, hukuki değer taşıyan, bu itibarla neşir ve ilanı ile uygulanması gereken bir tasarruftur. Bu uygulamayı ne hükümet ne de kendisine başvuru Anayasa mahkemesi durdurma yetkisine sahip değildir.”

Bülent Nuri Esen: “Dün gece ortaya çıkan yeni durum sonunda yaşama hakkı sözkonusu olduğunda uygulamanın ister istemez bekletilmesi gerekir.”

Turan Güneş: “Kanunda ayrıca belirtmese bile her mahkemenin bazı tedbirler ittihaz edebilme yetkisi vardır Anayasa mahkemesi de bir mahkeme olduğuna göre bu durumda kanunun uygulamasını durdurma yetkisi bulunmaktadır.”

Uğur Alacakaptan: “Bu durumda cezanın uygulanmasında bir tereddüt vardır. Anayasa hukuku açısından ise yeni bir durum vardır. 1961 Anayasası sonrası bir teamül oluşmuştur. Mahkeme kararı bekleneciktir” demişler.

19 Mart 1972 Pazar

Avukatınız Niyazi Bey gazetelere açıklamada bulunmuş. “Hafta başında idam dosyaları ile ilgili olarak Askeri Yargıtay nezdinde dosyalara “subut, kasıt ve suçun tavsifi” yönünden yeniden bakılması talebinde bulunduk, iade-i muhakeme talebi hakkında bir karar verilinceye kadar idam hükümleri yerine getirilemez” demiş.

21 Mart 1972 Salı

Radyo haberlerde Askeri Yargıtay Başsavcılığı’nca hakkınızda avukatlarınızca yapılan iade-i muhakeme talebinin reddettiğini duyuruyor.

Milli Savunma Bakanlığı ise TBMM dilekçe komisyonuna cevap göndermiş. Cevap yazısında özel af isteminin “meclisin atıftına bağlı bir şey” olduğu bildirilmiş.

Cumhurbaşkanlığı Hukuk Danışmanı ve Barolar Birliği Başkanı Prof. Faruk Erem ise hakkınızdaki kararlarla ilgili olarak Cumhurbaşkanına sunduğu mütalaada kararları onaylamayarak meclise geri göndermesini istemiş.

23 Mart 1972 Perşembe

Evet sonunda Cumhurbaşkanı hakkınızdaki kanunu bugün onayladı . Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay önce Adalet Bakanı Suat Bilge ile iki saat görüşmüş. Bakan Anayasa Mahkemesine başvuranın kanunların yürürlüğe girmesini engellemediğini ifade etmiş. O da basmış imzayı.

24 Mart 1972 Cuma

Gazeteler kim olduğu bilinmeyen ilgililere dayanılarak yapılan açıklamalara yer veriyorlar. Buna göre Cumhurbaşkanlığı yasal hiçbir zorunluluk bulunmadığı halde hiçbir hukuki noksanlık bırakmamak için infazların Anayasa mahkemesi kararına kadar bekletileceği açıklanmış.

Hakkınızdaki kararların infazına ilişkin kanun Cumhurbaşkanının imzasına rağmen Resmi Gazete’de yayınlanmamış. Yayın için

pazartesiye kadar süre varmış. Kanun Erim'in yurda dönmesinden sonra Resmi Gazete'de yayınlanacaktı...

Meçhul ilgililer "Anayasa Mahkemesine yapılacak itiraz kanunun yürümesini durdurmaz. Anayasa Mahkemesinin tehiri icra kararı vermesi de mümkün değildir. Ancak idam cezasının infazına dair karar bir boşluk ortaya çıkarmıştır. İleride telafisi imkansız bir durumla karşılaşmamak için itirazın sonucunun beklenmesi yerinde olur" demişler.

Bu arada Belçika, Danimarka, Avusturya ve Norveç büyükelçileri hükümetlerinin talimatı üzerine Dışişleri Bakanlığı ve Cumhurbaşkanlığı'na başvurarak hakkınızdaki kararın yerine getirilmemesi temennisinde bulunmuşlar.

Arkadaşlarınız ipten döndü. Askerî Yargıtay Daireler Kurulu Ankara 1 Numaralı Sıkıyönetim Mahkemesinin 15 idam cezasında direnme kararının bozulmasına karar vermiş.

Radyo geç saatlerde başbakan Erim'in Amerika gezisinden Ankara'ya döndüğünü haber veriyor. Bakalım neler söylediler efendileri!

Artık hakkınızdaki karar yarın Resmi Gazete'de yayınlanacaktır.

25 Mart 1971 Cumartesi

Evet yine kulağınız radyoda.

Tahmin ettiğiniz gibi hakkınızdaki karar bugünkü Resmi Gazete'de yayınlanmıştır.

Cumhuriyet Halk Partisi de hakkınızdaki ölüm cezasının yerine getirilmesine dair 17 Mart 1972 tarih ve 1576 sayılı yasanın esas ve usul yönünden iptali istemiyle Anayasa Mahkemesi'ne başvurmuş. CHP yönetiminin daha önceden hazırlamış olduğu ve İsmet İnönü'nün imzasını taşıyan iptal dilekçesi mesai saatinin başlangıcında Genel Sekreter Yardımcısı Orhan Eyüboğlu ile Merkez Yönetim Kurulu üyelerinden Selçuk Elverdi tarafından Anayasa Mahkemesi Başkanlığı'na verilmiştir.

CHP'nin iptal dilekçesinde Anayasaya aykırılık oluşturan usul ve esas konuları şu şekilde ifade edilmiştir:

"İnfaz kanununun öncelikle ve ivedilikle görüşülmesi istenilirken buna ilişkin herhangi somut bir gerekçe gösterilmemiştir.

Yine meclis ve seatodaki oylamalar usulüne uygun yapılmamıştır.

Parlamento kürsülerinde 12 Mart 1971'dan sonra yaşanan olaylarla ilgili olarak yapılan konuşmaların büyük bir kısmı yargılamaların devam ettiği bir sırada ve yargılamalarla ilgili olarak yapılmıştır. Bu davranışlar yargı organlarını etki altında bulundurur niteliktedir. Anayasa'nın 132.maddesi ihlal edilmiştir. Yine bu konuşmalarla parlamento üyeleri bir nevi baskı altında bulundurulmuş, bu durum da idamların onaylanmasında rol oynamıştır. Bu şekilde Anayasanın 64.maddesi de ihlal olunmuştur."

26 Mart 1972 Pazar

Sizin kellelerinizi almak üzere işi kitabına uydurmak için dört bir yandan çaba gösteriyorlar.

Hakkınızdaki kararın yerine getirilip getirilmemesi konusunda Ankara infaz savcılığı tereddüte düşmüş.

İnfaz savcılığı dosyanızı Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'na göndererek;

1.Meclis dilekçe komisyonunda özel af talebinin bulunduğunu.

2. Askeri Yargıtay'da yargılanmanın yenilenmesi isteminin mevcut olduğunu,

3. Kanunun Anayasaya aykırılığı iddiası ile konunun Anayasa Mahkemesi'ne götürüldüğünü, belirterek bu durumda ölüm cezasının yerine getirilip getirilmeyeceği konusunda mahkemeden bir karar vermesini istemiş.

Avukatlarınız da sizi kurtarmak için var güçleri ile çaba gösteriyor.

Avukatlarınız Askeri Yargıtay'a başvurarak bir kez daha iade-i muhakeme talebinde bulunmuşlar. Gerekçe olarak size isnad olunan suçların münferit değil toplu olarak işlenmiş olduğu, THKO davasının diğer sanıkları ile ilgili olarak verilen kararın Askeri Yargıtay Daireler Kurulunca bozulduğu, bu kararın sizler açısından da göz önüne alınması gerektiğini göstermişler.

Ayrıca avukatlarınız Niyazi Ağırnaslı, Halit Çelenk ve Mükerrerrem Erdoğan Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay ve Adalet Bakanı Suat Bilge'ye telgraf çekerek, "konunun Anayasa Mahkemesi'ne intikal ettiğini, bu sebepten infazların geciktirilmesini" istemişler.

Bir de ne olur ne olmaz diyerek son görev talebinde bulunmuş avukatlarınız. Sıkıyönetim Komutanlığı'na da başvurarak:

"İnfazlarda hazır bulunmak istediklerini, Ankara'da 01-04 saatleri arasında sokağa çıkma yasağının bulunduğunu, bunun için gerekli tedbirlerin alınmasını" talep etmişler.

27 Mart 1972 Pazartesi

Sabah kalkıyorsun. Kulaklarınız radyoda. Aklınız gazetelerde. Hakkınızdaki infaz kararı Resmi Gazete'de yayımlandı. Gazeteler birazdan gelir.

İnfaz kararınızla ilgili olarak bugün birkaç kurul birden toplanacak.

Anayasa Mahkemesi bugün CHP'nin başvurusunu ele alacak.

Meclis Dilekçe Komisyonu babalarınızın talebini değerlendirecek.

Askeri Yargıtay avukatlarınızın iade-i muhakeme istemi konusunda karar verecek.

Zaman geçmek bilmiyor. Konuşuyorsunuz koğuş boşluğuna. Zamanın geçmemesi tuhafınıza gidiyor. Her geçen dakika ömürden

giderken bir haber almak için zamanın geçmesini istemek tarifsiz bir çelişki değil mi!

Nihayet radyo akşam 17.00 haberlerinde hakkınızda verilen iki kararı duyuruyor. Askeri Yargıtay 2.Dairesi ve Dilekçe Komisyonu başvuruları reddetmiş.

Askeri Yargıtay 2.Dairesi avukatlarınızca yapılan iade-i muhakeme başvurusu hakkında bu sabah toplanarak “sunulan belgelerin yeni delil sayılmayacağına, bu nedenle yargılanmanın yenilenmesine yer olmadığına” oy birliği ile karar vermiş.

TBMM Karma Dilekçe Komisyonu ise 9 saat süren bir toplantıdan sonra 7’ye karşı 12 oyla babalarınızca yapılan “özel af” istemini reddetmiş. Komisyonunun CHP’li üyeleri sözkonusu karara iki gün içinde itiraz edeceklerini açıklamışlar.

Bir iki saat bunları konuşuyorsunuz, komisyon kararlarını. Akşam yemeğinin tabakları toplanırken radyonun 19.00 haberleri uzun süredir almaya muhtaç olduğunuz güzel bir haberle başlıyor.

Kulaklarınıza inanamıyorsunuz duyduklarınız karşısında. Mahirler dün akşam Ordu’ya bağlı Ünye İlçesindeki NATO Hava Radar Tesisleri’nde görevli üç İngiliz teknisyeni kaçırmışlar.

Dün akşam saatlerinde Ünye’de 9 İngiliz görevlinin kaldığı bir evi basmış, altısını bağlamış, üçünü de İngilizlere ait bir otoyla belirsiz bir yöne götürmüşler. Araç daha sonra Tokat’ta bulunmuş. Olay bu sabah Türk aşçının eve gelmesiyle ortaya çıkmış. Olaya MİT el koymuş. Yetkililer eylemin piyade üstegmeni üniforması giyen Cihan Alptekin ile Mahir Çayan ve üç arkadaşının gerçekleştirdiğini tesbit ettiklerini açıklamışlar. Polis, jandarma ve asker bölgede karadan ve havadan uçak ve helikopterlerle geniş çaplı bir arama tarama faaliyetine girmişler.

Haberin bu kadarı bile sizi son derece heyecanlandırıyor. Ama CHP Genel Başkanı İsmet İnönü’nün açıklamaları üzerine olağanüstü bir duygusallık çöküyor yüreğinize. Dostluk, yoldaşlık, arkadaşlık denen şeyin var olduğunu, yaşadığını görmenin sevinci ve coşkusu.

İnönü kaçırılma olayı ile ilgili açıklama yapıyor:

“İngilizleri kaçıranların Mahkemelerde hüküm giyen ve kaderleri türlü yönden tahkikat içinde bulunan üç mahkumun kurtarılması için İngilizleri rehin aldığını ve eğer mahkeme hükümleri infaz olunursa onların canlarının tehlikeye düşeceğini bildirmiş oldukla-

rını öğrendik” diyor ve devam ediyor “bunları bulmalı, hükümete teslim etmeli, esirleri kurtarılmalı ve bir facia önlenmelidir”.

Eylemin amacı açıklığa kavuşuyor, infazlarınızın önlenmesi!

Cihanlar kaçırma eylemi sırasında bir bildiri bırakmışlar İngilizlerin evine. İnönü bu bildiriden söz ediyor. Bildiri şöyle:

“Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı, Parlamentosu ve Hükümetine!

1972'nin Türkiye'sinde tek bir yurtseverin, öncü savaşçısının oligarşinin ipiyle hayatına son verilmek istenirse, bu İngiliz ajanları da halkın devrimci öncülerinin, yani bizlerin kurşunlarıyla yok olacaklardır.

Dünya halklarının baş düşmanı Anglo-Amerikan Emperyalizminin askeri örgütü olan NATO'da görevli bu İngiliz ajanlarının hayatlarına karşılık şartlarımız açıktır.

1. İnfazlar derhal duracak.

2. Hiçbir yurtsever ve devrimci asılmayacaktır.

3. Ençok 48 (kırksekiz) saat içerisinde bu konuda Türkiye radyolarından infazların durdurulduğu hakkında yayın yapılması şarttır.

Bu şartlar yerine getirilmediği takdirde, kesin olarak bu İngiliz ajanları kurşuna dizilecektir.

Bu oligarşinin zulmüne, hainliğine, gaddarlığına, kan emiciliğine karşı bizlerin ilk ihtarıdır.

İnfazlar yerine getirilirse şu iyi bilinsin ki, ihtilalci misilleme sadece bu NATO ajanlarının yok edilmesiyle bitmeyecektir.

Bu sadece başlangıç ve ilk ihtardır...”

12 Marttan bugüne hep sizlere ihtar ediliyordu. Şimdi sizinkiler ihtar ediyor, uyarıyor! Bu gün için bu da az şey değil! Coşkulusunuz, sevinçlisiniz ve tabi meraklısınız!

Ankara Sıkıyönetim komutanlığı ise halkı ihbara çağırıyor. Sıkıyönetim Bildirisi ile “İstanbul Kartal Maltepe Tutukeviden kaçan Mahir Çayan ve arkadaşlarının en son Ünye Radar Üssü'nden üç İngiliz teknisyeni kaçırdıklarını, bu anarşistlerin ele geçirilmelerine yardımcı olan vatandaşların 100 bin liraya kadar nakdi mükafatla taltif edileceklerini” duyuruyor.

Günün son haberi Anayasa Mahkemesi'nden. Anayasa Mahkemesi hakkınızdaki infaz kararı ile ilgili olarak CHP'nin yaptığı başvuruyu görüşmüş. 7 saatlik bir toplantıdan sonra mahkeme baş-

kanı “başvurunun usulüne uygun olduğunu ve konuyu esastan incelemeye aldıklarını” açıklamış.

28 Mart 1972 Salı

Cumhuriyet
Kurucusu: FÜNER NAKİ
46. yıl sayı: 17113
Telpat ve aksamatı: 22 43 20 - 22 43 28 - 22 43 37 - 22 43 46 - 22 43 49
28 Mart Salı 1972

Beş şehir eşkiyasından birinin Çayan, diğerinin Aiptekin olduğu tesbit edildi
İngilizler Çayedeği evinde İngiliz-
kara olduğu evi affetmiş. Çayan
ve Aiptekin olduğu halde basılar

ANAYASA MAHKEMESİ idamları esastan inceleyecek
Yüksek Mahkeme
dünürün bilmeye
yetkili olduğunu
ANKARA, (Cumhuriyet) Haber

ÜÇ İNGİLİZ UZMAN KACIRILDI
SINTE (A.S. T.R.)

WAHİD ÇAYAN

Anayasa Mahkemesi'nin ara kararı bugün açıklanıyor. Karar önemli. Mahkeme “ben karar vermeden infaz yapılamaz” diyor. Bunu açıktan söylemiyor ama sonuçta bu anlama gelen bir örnek üzerinden konuşuyor. Karar şu şekilde alınmış: “Davaya bakmanın Anayasa mahkemesinin görevi içinde bulunduğu ve dosyanın eksikliği bulunmadığına, yürütmenin durdurulması isteminin reddine, İlk derece mahkemelerinde anayasaya aykırılık iddiası ciddi bulunup konu Anayasa mahkemesinde iletilindiğinde görülen dava Anayasa Mahkemesi kararına kadar nasıl bekletiliyorsa olayımızda da kanunun kişi haklarının başında gelen yaşama hakkı ile ilgili bulunması infaz ile ilgili mercilerin aynı ilk derece mahkemeleri gibi hareket etmelerini gerektirmektedir.”

General Ali Elverdi'nin mahkemesi ise başka türlü konuşuyor. Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi “kellelerinizin alınmasında herhangi bir tereddüt bulunmadığına” oy birliği ile karar vermiş. Ankara infaz savcısının hakkınızdaki infaz kararıyla ilgili olarak tereddütlerin giderilmesine ilişkin talebini ele alan Sıkıyönetim Mahkemesi size yönelik hasmane tavrını yine devam ettirmiş. Hukuki değerlendirme yerine yine siyasal tavrını karar olarak ortaya koymuş:

“1.Ankara Cumhuriyet Savcılığı tarafından hükümlüler vekille-
rince

Askeri Yargıtay'a iade-i muhakeme yoluyla talepte bulunulması, TBMM Dilekçe Karma Komisyonu'na hükümlüler yakınları tarafından yapılan özel af müracaatları neticelendiğinden ve bu konularda tereddüde mucip herhangi bir cihet olmaması gerektiğinden bu konulara ilişkin yerine getirmenin geri bırakılması yolundaki hükümlüler vekillerinin istekleri de birlikte nazara alınarak karar ittihazına mahal olmadığına,

2.Anayasa Mahkemesi’ne hükümlüler hakkındaki kanunun iptali maksadıyla bir siyasi parti yetkili organlarınca müracaat edilip bu sebeple infazda tereddüt olduğu yolundaki Cumhuriyet Savcılığı talebi ile hükümlü vekillerinin yerine getirmenin bu sebeple geri bırakılması yolundaki talepleri, hükmün özü, mahiyeti, nevi ve münderecatı ile ilgili olmayıp tamamen politik nedenlerle ilgili bulunduğundan ve mahkememizin görev alanı dışında kaldığından bu konuda da karar ittihazına mahal olmadığına infaz evrakının yerine getirilme şerhi verilerek askeri savcılığa gönderilmesine oybirliği ile karar verildi.”

Anayasa Mahkemesi'ne yapılan hukuki bir başvuruyu politik olarak niteleyen bir mahkemenin kararı başka türlü nasıl yorumlanabilir ki?

Bu karar üzerine infaz savcılığı "karara karşı tarafların bir hafta içinde Askeri Yargıtay Genel Kurulu nezdinde itiraz edebileceğini bu nedenle infaz için bu sürenin geçmesini bekleyeceğini" açıklamış.

Başbakan Erim de General Ali Elverdi'nin kafasında ve yolunda. Erim, Mahirlere cevap veriyor. "Bir yıldır bunlara karşı açmış olduğumuz mücadele başarılıdır. Yüzlercesi yakalanmış mahkemeye verilmiştir. Bir kısmının davaları sonuçlanmış, mahkum olmuşlardır. Hükümetimiz şantaj olayları, şantaj teşebbüsleri karşısında kesin kararlı ve azimlidir, boyun eğmeyecektir. Devletin bütün imkanları seferber edilmiştir. Bunların peşine düşülmüştür. Bugün değilse yarın mutlaka yakayı ele vereceklerdir. Biz masum gençlik olayları ile karşı karşıya değiliz. Bunları yapanlar yıllarca bu iş için yetiştirilmişlerdir. Önceden seçilmişlerdir. Bunlara şehir ve kır eşkiyalığı için talim gösterilmiştir. Yıllarca yapılan hazırlığın sonucunda bunlar örgütlenmişler, içeride muhtelif yerlere yayılmışlardı. Onun için ele geçirilmeleri, kökünün kazınması biraz vakit almaktadır."

Mahirlerin "infazlar yapılmamalı" ihtarını bir şantaj olarak değerlendiriyor, hükümeti için bir gurur meselesi sayıyor. İngiliz çevreleri de "anarşistlere taviz verilmemelidir" demişler. İngilizlere göre İngilizleri kaçıranların arasında Ertuğrul Kürkçü, Sinan Kazım Özüdoğru'da bulunuyormuş.

İçişleri Bakanı ve iki General Ünye'ye gitmiş. Çok sancılı bir sürecin başlayacağını işaretleri bunlar.

29 Mart 1972 Çarşamba

Büyük bir merak içerisindeyiz. Ne Anayasa Mahkemesi kararı, ne sıkıyönetim savcısının talebi düşündüğünüz. Mahirleri düşünüyorsunuz. Neredeler, ne haldeler, başarabilecekler mi? Günlük haber kaynağınız Radyo İngilizleri kaçıran "anarşistlerin" yani Mahirlerin Niksar köylerinde görüldüğünü haber veriyor. Bölge didik didik aranıyormuş. Ordu Valiliği'nde İçişleri Bakanı, MİT yetkilileri, Ankara Merkez Komutanı, Jandarma Genel Komutan,

Avukat görüşünderiniz.

Halit Bey İngilizlerin kaçırılma olayıyla ilgili olarak Ankara'da bir çok eve baskın yapıldığını, Tokat yöresine ise büyük bir askeri sevkiyat başladığını söylüyor. Durumdan kaygılıyım diyor.

Anayasa Mahkemesi kararının yerinde ve hukuka uygun olduğunu, olumlu sonuç çıkma ihtimalinin yüksek olduğunu dile getiriyor. Ayrıca infaz savcılığının talebi üzerine sıkıyönetim mahkemesince verilen "infazlar yapılabilir" kararının dün kendilerine tebliğ edildiğini, 7 günlük itiraz süresi bulunduğunu, sözkonusu karara son gün itiraz etmeyi planladıklarını ifade ediyor. İtiraz hususları olarak Anayasa Mahkemesi ara kararını ve THKO davasının tümü hakkında henüz bir karar verilmemiş olmasını ele alacaklarını belirtiyor. Henüz her şey bitmiş değil çocuklar diyor.

30 Mart 1972, Perşembe

Acının tanındığı olmuyor. Acıya alışılmıyor. Her acı bir başka şekilde sarsıyor insanı. Nurhak'tan gelen ölüm haberleri nasıl dayanılmaz bir şekilde canınızı yakmıştı. Şimdi bir o kadar dayanılmaz Kızıldere'den geliyor. Evet bu öğleden sonra Mahirler katledilmiş. Bir yakalama değil bir süre avı, bir katliam bu. Radyo 19.00 haberlerinde Niksar'ın Kızıldere Köyü'nde Mahir'in 9 arkadaşı ile birlikte ölü ele geçirildiğini duyuruyor. Yapılan resmi açıklamaya yer veriyor:

"Kızıldere Köyü muhtarının evinde güvenlik kuvvetleri tarafından anarşistler saat 05.00'da sarılmışlar ve kendilerine saat 13.30'a kadar devamlı olarak teslim olmaları ve üç İngiliz teknisyenine bir zarar vermemeleri uyarısı ve telkini devamlı olarak yapılmıştır.

Buna karşı anarşistler teslim olmayacaklarını ve İngilizleri de öldüreceklerini bildirerek saat 14.00'dan itibaren güvenlik kuvvetlerinin uyarılarına otomatik silah ve bombalarla cevap vermişlerdir.

Bu tutumlarını sürdüren anarşistlerin İngilizlere kötülük yapmalarını önlemek ve onları kurtarmak amacıyla güvenlik kuvvetleri çelik yeleklerle teçhiz edilmiş olarak saat 16.10'da harekete başlayıp eve girmiştir.

Güvenlik kuvvetleri şakilerin tamamını ölü ele geçirmiştir. Ne var ki eve girildiğinde üç İngiliz teknisyenin ölmüş olduğu görülmüştür.

Ölü ele geçirilen şakilerin adları ve kimlikleri şöyledir:

Hürriyet Cumru - 31 Mart 1972

50.000 HEDİYE KURSU NO: 10

12 SAYIYOR

İSTE İNSANLIĞIN YÜZ KARASI TARLO: Türkiye'nin en büyük tarla alanı, 100 bin hektar. Bu alanın 100 bin hektarını, 100 bin çiftçi kullanıyor. Bu alanın 100 bin hektarını, 100 bin çiftçi kullanıyor. Bu alanın 100 bin hektarını, 100 bin çiftçi kullanıyor.

Üç masum İngiliz'i öldüren şakiler ÖLÜ ELE GEÇTİLER

NEKRAF'ın Kizilore köyüne, gizli bir şekilde, bir grup asker tarafından saldırı yapıldı. Saldırı, Kizilore köyüne, gizli bir şekilde, bir grup asker tarafından yapıldı. Saldırı, Kizilore köyüne, gizli bir şekilde, bir grup asker tarafından yapıldı.

ÖLÜ BAKAN ELE GEÇEN ANKARLILARIN DÜDÜĞÜ

YERLİLİK KIZILÖRE KÖYÜNE SALDIRI

ÖLÜ BAKAN ELE GEÇEN ANKARLILARIN DÜDÜĞÜ

YERLİLİK KIZILÖRE KÖYÜNE SALDIRI

Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi (THKP-C) kurucularından Mahir Çayan, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) kurucularından Cihan Alptekin ve Ömer Ayna, Dev-Genç Genel Sekreteri Sinan Kazım Özudoğru, Dev-Genç Merkez Yürütme Kurulu üyesi Hüdai Arıkan, Hava Kuvvetleri Proleter Devrimci Örgütü kurucusu

olarak aranan üsteğmen Saffet Alp, Siyasal Bilgiler Fakültesi Öğrenci Derneği Yönetim Kurulu üyesi Sabahattin Kurt, Fatsalı şoför Nihat Yılmaz, Fatsalı öğretmen Ertan Saruhan ve Ünyeli çiftçi Ahmet Atasoy.”

Derin bir suskunluğa bürünüyorsunuz. Ve suskunluğu Hüseyin’in okuduğu şiir bozuyor, şiir hepinizin duygularını dile getiriyor:

Ölenler

döğüşerek öldüler;

güneşe gömüldüler.

Vaktimiz yok onların matemini tutmaya!

Akın var

güneşe akın!

Güneşi zaaapteceğiz

güneşin zaptı yakın!

31 Mart 1972 Cuma

İçişleri Bakanı Ferit Kubat Meclis’te Kızıldere Köyü’nde yaşanları anlatıyor. Radyodan dinliyorsunuz:

“Ünye radar üssünde teknisyen olarak çalışan bir Kanadalı ve iki İngiliz uzmanın anarşistler tarafından kaçırılmasından sonra 30 Mart 1972 Perşembe günü akşamına kadar cereyan eden olaylar hakkında bilgi vermek istiyorum.

Örfi idare komutanlıklarınca aranan anarşistlerden bir grup Mahir Çayan, Cihan Alptekin, Ertuğrul Kürkçü ve Ömer Ayna çeşitli yollardan Ünye istikametine gitmişlerdir. Bu gurubu Fatsa ve Ünye’deki anarşistlerden bir grup katılmış ve kaçırmanın planlamasına geçilmiştir. Fatsa ve Ünye bölgesinde elebaşları avukat Şener Şadi avukat Ali Kaynar, öğretmenlikten ayrılıp avukat Şener Şadi’nin yanında çalışan Ertan Saruhan, Ahmet Atasoy müştereken yapılan planlama sonucu 26 Mart Pazar günü akşamı saat 19.30 sıralarında anarşistlerden 6 kişi İngilizlerin oturduğu binaya girmişler ve İngilizlerden üçünü yanlarına alarak kaçmışlardır.

28 Mart Salı günü yanıma jandarma genel komutanlığı istihbarat başkanı General Vehbi Parlar’ı alarak Ünye’ye doğru yola çıktık. Ordu’da yapılan toplantıda hareketin idaresi tam yetkili olarak

Samsun Bölge Jandarma komutanı Celal Durukan'a tam yetkili olarak verildi.

29 Mart gecesi jandarma Niksar-Ünye yolunda kontrol yaparken bir kişi kimliğini kanıtlayamamış, bu kişi MİT aracılığıyla da sorgulanmış ve bu kişi "rehberlik için anarşistlerden 10 bin lira almak suretiyle anarşistleri Kızıldere Köyü'ne götürerek bir ağıla yerleştirdiğini" beyan etmiş, bölgede bulunan jandarma komanda taburunca köy gece yarısından sonra sarılmıştır.

Köyün sarıldığını gören Kızıldere muhtarı bir nedamet duygusuyla köyü saran komutana anarşistlerin kendi evinde bulunduğunu açıklamıştır. Güvenlik kuvvetleri köyün ve evin çevrilmiş olduğunu ihtar ederek anarşistlerden teslim olmalarını ve üç İngiliz serbest bırakmalarını istemiştir.

Anarşistler çok ağır hakaret ve küfürlerle muhabele etmişler, bir ara çatıda açtıkları yedi sekiz mazgaldan birinden bir İngiliz'i göstermişler ve İngiliz'in "bu adamlar hiçbir şeyden anlamazlar, bizi öldürecekler" demesi üzerine derhal İngiliz'i geri çekmişlerdir.

Güvenlik kuvvetleri komutanı albay "teslim olun, İngilizleri bırakın, burada size kimse dokunmayacak, emniyette olacaksınız, pişmanlık duyun" diye ihtar etmiştir.

Albaya anarşistlerden Mahir Çayan cevap vermiş "Biz buraya dönmeye değil ölmeye geldik. Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan serbest bırakıldığı takdirde İngilizleri bırakacağız" demiştir.

İhtarlara karşılık söyledikleri sözlerinden ölmeye ve öldürmeye kararlı oldukları, çevrelerinin sarılmış olmasından dolayı ümitlerini kaybettikleri ve ecnebilere kıyacıkları anlaşılmıştır.

Ünyeli Avukat Şener Sadi'nin "ben onları ikna ederim, İngilizleri sağ olarak bırakmalarını sağlarım" sözleri üzerine ben, avukat ve General Parlar ile Kızıldere Köyü'ne olay bölgesine geldim. İkazlarımızı tekrarladık.

Saat 14.00 sıralarında evden ufak bir patlama ve silah sesleri duyuldu, bunun akabinde çatı ve evin diğer bölümlerinden açılan ondan fazla mazgaldan sürekli bir ateş ve 20-30 kadar bomba atımı ile karşılaştık. Bu arada erlerden de çok az bir kısmı tarafından eve ateş açıldı.

Evde bol miktarda yiyecek olduğu biliniyordu. Bu ateşle evde bol miktarda cephane olduğu da anlaşıldı. Ateş kesildikten sonra

yeniden yapılan ihtar ve yabancıları bir kez daha bize gösterme talebimize ateş ve küfürle cevap verildi.

Vaziyet çok nazikti, bölgedeki durum ve arazi yapısı gece eve geçmek veya tünel kazmak suretiyle evde bol miktarda kazma kürek vardı, kaçmalarını kolaylaştırıyordu, yerler çamurdu.

Son bir ümit olarak oraya getirdiğimiz avukat Şener Şadi'yi de konuşturmamız hiçbir netice vermedi.

General Parlar ile Almus ilçesine giderek Ankara ile temas kurduk ve durumun nezaketini anlattık. Ankara'da bizden muhakkak surette ecnebilerin sağ olarak ele geçirilmesi hususunda çalışmamızı istedi.

Çelik yelekli bir tim ile eve girmeye muvaffak olunmuş, timin üzerine evde diğer bölmeye geçen anarşistler ateş açmış, çetin bir müsademe sonunda anarşistler çelik yelekli ekip tarafından ölü olarak ele geçirilmiştir.

Son anarşist de teslim oldum dese de ateş açmış ve bunun üzerine o da öldürülmüştür.

Ertuğrul Kürkçü ise evin samanlığında sağ olarak bulunmuş ve İngilizleri kendilerinin öldürdüğünü itiraf etmiştir. Kürkçü bir helikopterle Ankara'ya götürülmüştür.”

Evet ağır silahlarla etraflarını sarıyorlar. Ankara'ya soruyorlar. “İnfaz” emrini alıyorlar. Ve infaz ediyorlar. Oysa onlar sizin “infazınıza” karşı çıkıyor, infaz edilmemenizi istiyorlardı. İnfaz istemeyenler infaz ediliyor.

Mecliste bir AP'li milletvekili ağzındaki baklayı çıkarmış, “idamların geciktirilmesi bu olaylara sebep olmuştur” demiş.

Hukuk mu, hukuk siyasetin yargı eliyle yürütülmesi değil mi sonuçta!

1 Nisan 1972 Cumartesi

Bugün gazeteleri erkenden veriyorlar. Herhalde erkenden yüreğinize korku salmak amacıyla. Tüm manşetlerde Kızıldere. Kızıldere'de yaşananlara inanmak istemiyorsunuz. Ama gerçek işte. Gazetelerde arkadaşlarımızın cesetleri. Cesetlerin başında onları kurşunlayanlar. Cihan oy Cihan, işte vurulmuş yatıyor. Vucudunda onlarca mermi yarası. İşte Ömer Ayna, bir kağının üzerine konulmuş dağ köyünden Niksar yoluna çıkarılıyor. Ve işte

onu birden bir traktör römorkuna öylesine atılmışlar Niksar'a götürülüyorlar.

2 Nisan 1972 Pazar

Mechul ilgililer gazetelere “anarşist avına bütün yurt çapında devam edildiğini ve operasyonların anarşistlerin kökleri kazınana kadar devam edeceğini” açıklamışlar. Bu sözler çok tanıdık, her fırsatta Erim'in söylediği sözler değil mi bunlar?

Kızıldere'de yaşanan vahşeti iktidar gözleri üç ingilizin üzerine çevirerek kapatmaya çalışıyor. Gazetelerde katledilen 10 insanla ilgili tek bir satır yok. Ama Ertuğrul'un ağzından “İngilizleri kura çekerek öldürdük” şeklinde haber yapılıyor. Ne kadar canice, ne kadar insanlık dışı bunların dünyası demek isteniyor.

3 Nisan 1972 Pazartesi

Anayasa Mahkemesi raportörleri hakkınızdaki infaz kanunun Anayasa'ya aykırılığıyla ilgili hazırlamış oldukları raporu Anayasa Mahkemesi'ne sunmuşlar. Rapor üyelere dağıtılmış. Üyeler konu üzerinde gerekli çalışmayı yaptıktan sonra mahkeme toplanarak kararını verecekmış.

Haberlerde raporların içeriği konusunda bir bilgi yok.

4 Nisan 1972 Salı

Avukatlarınız bugün Askeri Yargıtay'a başvurarak Sıkıyönetim Mahkemesi'nin infazların yapılması yolundaki kararını “TBMM Karma Dilekçe Komisyon kararına itiraz edilebileceğini ve idamlarla ilgili konunun Anayasa Mahkemesinin önünde bulunduğunu” gerekçe göstererek temyiz edecekler.

5 Nisan 1972 Çarşamba

Raportörlerin raporlarının içeriği belli oluyor. Adamlara göre meclis kanunu görüşürken Anayasa'ya herhangi bir aykırılık yapılmamış. “İdam hükümlerinin yerine getirilmesine ilişkin kanun Anayasa'ya ve Meclis İç Tüzüklerine aykırı değil” demişler. Bu nedenle de kanunun şekil ve esas yönünden iptalini gerektirecek ciddi bir sebep bulunmadığını ileri sürmüşler.

Mahkeme konuyu yarın için gündemine almış. Yani yarın bir kez daha karar günü olacak!

6 Nisan 1972 Perşembe

Evet bugün karar günü. Radyo önce Anayasa Mahkemesi'nin bugün toplanacağını, sonra da toplandığını haber veriyor. Görüşmeler ancak akşam 20.30 da tamamlanıyor.

Mahkemesi'nin kararını başkan Muhittin Taylan açıklıyor:

“Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan hakkındaki ölüm cezalarının yerine getirilmesine ilişkin kanunun iptali istemiyle CHP’ce açılan dava Anayasa Mahkemesince incelenerek karara bağlanmıştır. Gerekçeli karar yazılmış ve üyelerin tümünce imzalanmış bulunduğundan kararın açıklanması bakımından bir sakınca kalmamıştır.

Kararın özeti şöyledir:

“Millet Meclisinde öncelik ve ivedilik ve Cumhuriyet Senatusunda öncelik önergelerinde gerekçe gösterilmek ve her iki yasama meclisinde teklifin maddelerine geçilmesine karar verildikten sonra ivedilik istemleri oylanmak suretiyle yasama meclisleri içtüzüklerine aykırı davranılmasının kanunu Anayasanın 85.maddesine aykırı duruma düşürdüğüne ve biçim yönünden iptalini gerektirdiğine ve bu nedenle 1576 sayılı kanunun iptaline karar verilmiştir.”

Başkan “kanunun usul yönünden iptalinden sonra diğer yönlerine ve esasına bakılmadığını” belirtiyor.

Anayasa Mahkemesi idamları usul yönünden iptal etti

- Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan ile ilgili idam kanunun usul yönünden bozan Anayasa Mahkemesi kararını Başkan Muhittin Taylan açıkladı.
- Kararın Özeti: Millet Meclisinde öncelik ve ivedilik ve Cumhuriyet Senatusunda öncelik önergelerinde gerekçe gösterilmek ve her iki yasama meclisinde teklifin maddelerine geçilmesine karar verildikten sonra, ivedilik istemleri oylanmak suretiyle yasama meclisleri içtüzüklerine aykırı davranılmasının kanunu, anayasanın 85. maddesine aykırı duruma düşürdüğüne ve biçim yönünden iptalini gerektirdiğine ve bu nedenle 1576 sayılı kanunun iptaline karar verilmiştir.

Evet ipten dönüyorsunuz. Ama şimdilik!

Sevinmeli misiniz? Sevinemiyorsunuz! Maalesef kendi canınızı düşünecek, sevinecek günlerde yaşamıyorsunuz.

7 Nisan 1972 Cuma

Anayasa Mahkemesi kararı Resmi Gazete’de bugün yayınlanıyor. Karar 5'e karşı 10 oyla alınmış.

Dosyalarınız yeniden Meclis’e gidecek. Beyler bu kez şekil noksanlarını tamamlayarak, usul hatası yapmadan gönderecekler sizi idam sehpasına.

MGP Konya Milletvekili İhsan Kabadayı “idamların infaz edilmemesi nedeniyle bütün vatandaşlar infial ve kahr içindedirler. Devletin ve milletin geleceği ile yakından ilgili olan idamları basit bir mesele gibi ele alan hukukun kılı kırk yaran düşüncesiyle hareket ederek karar alınması anarşist unsur ve teşekküllere adeta moral ve güç kazandırmıştır” buyurmuş. Hukuka ne gerek var diyen bir milletvekili, kellelerinizi uçurmak için hazır bekliyor.

8 Nisan 1972 Cumartesi

Ankara Savcılığı Adalet Bakanlığı’na gönderilmek üzere idam dosyalarınızı Askeri Yargıtay’dan istemiş.

Dosyalarınız Adalet Bakanlığı kanalı ile Başbakanlığa oradan da Meclis Başkanlığı’na iletilecektir.

Beylerin yine çok aceleleri var anlaşılır.

9 Nisan 1972 Pazar

Gazeteler “idamlarla ilgili yeni kanun en az üç ay sonra çıkabilecek” diye yazıyor. Tabi haberi yazanlar insaflı insanlar. Anayasa Mahkemesi “ivedilikle görüşülmesinde” bir usule aykırılık bulduğu için hakkınızdaki kanunun normal bir seyir takip ederek görüşüleceğini var sayıyorlar. Bu süreyi de meclisin çalışma temposuna göre en erken 3 ay olarak hesaplıyorlar.

10 Nisan 1972 Pazartesi

Askeri Yargıtay bu sabah hakkınızdaki dosyayı Ankara Savcılığına göndermiş.

Ankara Savcılığı da dosyayı mesai bitmeden saat 17.00 ‘de Adalet Bakanlığına iletmiş.

Adalet Bakanlığı da dosyayı alelacele Başbakanlığa göndermiş.

12 Nisan 1972 Çarşamba

Hakkınızdaki dosya bugün başbakanlık aracılığıyla Meclis Başkanlığına sunulmuş.

13 Nisan 1972 Perşembe

Meclis başkanlığı dosyanızı bugün hemen Millet Meclisi Adalet Komisyonu'na sevketmiş. Komisyon da dosyanızı pazartesi günü saat 10'da görüşmeyi kararlaştırmış.

17 Nisan 1972 Pazartesi

Meclis Adalet Komisyonu bugün saat 10'da toplanmış. Görüşmeler 7 saat sürmüştür.

Hükümet temsilcisi "İdamlarla ilgili olarak meclisin ve görüşmelerde yer alan bakanların iradelerini ortaya koymuş bulunduğu" açıklamış.

CHP'li üyelerin muhalefetine rağmen komisyon "hakkınızdaki kararın infazına" karar vermiş.

Ve ayrıca bir de "bütün işlere takdimen öncelik ve ivedilikle görüşülmek üzere" kararı almışlar. Tabi kitabına uydurmak için ivedilik gerekçesi yazmışlar. İdamlarınız toplum için örnek olacaktı: "İbret-i müessirenin toplum yararına olarak geciktirilmemesi ve bu yüzden ivedilikle görüşülmesinin yerinde olacağı" ileri sürülmüş.

Evet ortada bir hukuk falan yok. Anayasa Mahkemesi kararı falan kimsenin umrunda değil. Adamlar bir linç duygusuyla, bir öç alma hissiyle hareket ediyorlar.

Onlar kellelerinizi istiyorlar.

Siz buna karşı bedenlerinizi ortaya koymayı düşünüyorsunuz.

Konuşuyor, tartışıyor ve yarından itibaren ölüm orucuna başlama kararı alıyorsunuz.

18 Nisan 1972 Salı

Avukatlarınız geliyor. Kararınızı onlara da açıklıyorsunuz. Ölüm orucu bildirinizi onlara okuyarak not etmelerini ve kamuoyuna duyurmalarını istiyorsunuz:

"1.Son getirilen zamlar ve hayat pahalılığı fakir emekçi halkımızın, zaten son derece güç olan hayat şartlarını, çıkarıcıların menfaati uğruna daha da dayanılmaz hale getirmiştir.

2.Halka dönük olan 1961 Anayasası, elbise değiştirir gibi değiştirilmiş, bununla da yetinilmeyerek, halkımıza anayasamızca tanıyan hakları tamamen ortadan kaldırmak için yeni Anayasa değişikliğine gidilmek istenmektedir.

3.Sıkıyönetim mahkemelerinde, MİT ajanlarına mahkemelerin temsilcileri görüntüsü verilmek istenmiş ve "ANARŞİST" deyiimi

ile devrimcilerin katline gidilmiş ve aynı nedenle siyasi cinayetler işlenmiştir.

4.Bizim bugün hücrelerinde kaldığımız Mamak Askeri Cezaevinde bulunan diğer tutuklu arkadaşlarımızdan bir veya birkaçı her gün “mahkemeye götürüyoruz” denilerek MİT’in işkence odalarına götürülüp çağ ve insanlık dışı işkenceye tabi tutularak yapılan işkencenin bütün belirtileri üstlerinde olarak geri getirilmektedir.

5.Bütün bu yasadışı, çağdışı ve insanlık dışı uygulamaların halkımız ve ilerici aydınlar tarafından bilinmemesi ve duyulması için basına sansür konulmuş, basın ancak sıkıyönetimin izin verdiği haberleri verebilecek duruma getirilmiştir.

Bütün bu nedenlerle 18.4.1972 tarihinden itibaren “Ölüm Orucuna” başladık, bu davranışımızın, kötülükleri sona erdirmeyeceğini biliyoruz. Ancak, halkımıza ve onun haklarına cezaevi hücrelerinde sahip çıkıp onu savunacak tek hareketimiz “Ölüm Orucu”nu sürdürmek olacaktır.”

Avukatlarınız anlayışla karşılıyor sizi. Bir iki vazgeçirme cümlesi söylüyorlar fakat sonunda ellerinden geleni yapacaklarını söylüyorlar.

19 Nisan 1972 Çarşamba

Adalet Komisyonu raporu bugün Meclis Başkanlığı’na sunulmuş.

24 Nisan 1972 Pazartesi

Ölüm orucunun 7. günündesiniz. 7 gündür su, tuz ve şeker dışında hiçbir gıdayı kabul etmiyorsunuz.

Hakkınızdaki kanun bugün mecliste “öncelikle ve ivedilikle” görüşülecek. Ne sonuç çıkacağını biliyor olsanız da kulaklarımız yine de radyoda.

Görüşmeler saat 15.00’te başlıyor.

Meclis Adalet Komisyonu başkanı yine hakkınızdaki kanunun öncelikle ve ivedilikle görüşülmesini öngören bir önerge veriyor.

Bülent Ecevit söz alarak olayda insan yaşamının söz konusu olduğunu bu nedenle “öncelik ve ivedilik” talebinin insani olmadığını belirtiyor. Celal Kargılı da aynı şekilde öncelik ve ivedilik önergesine itiraz ediyor. Yapılan oylama sonucu öncelik ve ivedilik önergesi kabul ediliyor.

DP Gurubu adına Kubilay İmer konuşuyor: “Üç komünist ve anarşist şehir eşkiyasının idam hükümlerinin infazı konusu yüce meclise maalesef yeniden gelmiş olup şimdi müzakeresini yapmaktayız.

Üç komünistin idamları hakkında CHP ve onun genel başkanı adeta af havarisi kesilmişlerdir, işi anayasa mahkemesine kadar götürmüşlerdir. Anayasa mahkemesi de önünde bunca memleket ve millet ölçüsünde yapılacak işler dururken yangından mal kaçırıcısına bu kadar acele karar alınmasının manası derindir.

Komünist eşkiyalara bu ülkede yaşama hakkı verilmesine karşı olmakta devam edeceğiz. Bu çeşit sütü ve soyu bozuk olanların idamlarının infazına taraftarız. Sol ve sosyalizm yavelerinin karşısındayız, solun ve sosyalizmin hangi şekli olursa olsun cümlesinin karşısındayız.” Diyerek bir an önce idamlarınızı istiyor.

CHP Genel Başkanı İsmet İnönü ise gurubu adına yaptığı konuşmada:

“Biz siyasi suçlardan idam yapılmasına karşıyız. Bunu büyük millet meclisi bir kanun haline getirmeli ve üzerinde özenle, dikkatle durmalıdır. Hangi suçların siyasi suç sayılacağı, hangilerinin sayılmayacağı, cinayetle birlikte yapılan siyasi suçların nasıl ceza göreceği ortaya konmalıdır. Bunu bir kanuna bağlamak lazımdır. Sonra da tatbik edilmelidir. Dünyanın hemen hemen her yerinde bu mesele halledilmiş durumdadır. Bizim siyasi suçlardan ölüm cezasının kalmasını isteyişimiz yeni değildir. Ta ilk günden itibaren. Biz 27 Mayıs’ta da bunun için çalıştık fakat netice alamadık. Şimdi demek ki biz anayasa mahkemesine müracaat etmekle bunların cezadan kurtulmasını temin etmedik, hukuki bir meseleyi hallettik. Müebbed hapis idamdan daha az bir ceza değildir. Bu mesele bütün dünyaca hemen hemen halledilmiş gibidir. Siyasi suçlardan dolayı idam cezası olmaz. Ona göre ceza kanununda gerekli değişiklikler yapılmalıdır.

Nihayet bunlar genç tecrübesiz bir durumdadırlar. Bunların cezası müebbed hapse çevrilmelidir. Bu gençler tecrübesiz ve taşkın insanlardır. Taşkınlıklarının hiçbir netice vermiyeceği emsallerine öğretilmelidir. Bu fikirle idam cezalarının yapılmamasını isteriz.” Diyerek idamlarınıza karşı çıkıyor.

MGP Gurubu adına konuşan Vefa Tanır ise: “Mahkumlar pişmanlık getirmemiş, mahkeme önünde biz komünist ihtilalcimiz diye

konuşmalar yapmışlardır. Türk Milleti için bir komünist baskı ve zulüm idaresi yalnız hürriyetimizin değil, milli varlığımızın tehlikeye düşmesidir. Bütün bir milletin hayat hakkı ile oynayanlar bunun akibetine katlanacaklardır.” Sözleriyle varlığınızın milli varlığa kurban edilmesini istiyor.

Mehmet Ali Aybar:“İdam cezasının uygulanması Türkiye’nin yararına değildir. Günümüz demokratik ülkelerinde siyasi suçlarda idam cezası uygulanmamaktadır. Sanıklarca gerçekleştirilmiş olan fiillerin cezası, ceza yasasında belirtilmiştir. Bu suçlar ağır cezalar gerektirebilir. Ancak bu fiiller TCK 146/1 çerçevesinde değerlendirilemez. Yani sanıklar Anayasayı ortadan kaldırmak, meclisi çalışmaktan alıkoymak gayesi ve davranışı içerisinde olmamışlardır.” Diyerek siyasi suçlarda idam cezasına bir kez daha karşı çıkıyor.

DP’li İlhan Darendelioğlu “Bugün burada karara bağlayacağımız konu elini kana bulamış, hiyaneti tesbit edilmiş üç komünist anarşist hakkındaki idam cezası uygulamasıdır. Daha doğrusu bir formalitenin yerine getirilmesidir. Üç sanığın idamı kemiyet yönünden bir mana taşımamaktadır. Fakat devletin ve hükümetin gücü var mıdır. Yok mudur; bu devlet, bu hükümet, bu millet, bu meclis komünist rejim düşmanlarının başını ezecek midir, ezmeyecek midir? İşte asıl büyük mana bunun içindedir.” Devletin gücünü göstermesi açısından idamınızı talep ediyor.

İçel Bağımsız Milletvekili Celal Kargılı yine çırpınıyor sizler için:“Bu 3 insan hakkındaki infazın yerine getirilmesinde Türkiye’nin siyasi ve sosyal kazancı olmayacaktır. Konuyu serinkanlılıkla ve derinlemesine ele almak gerekmektedir. Dünyaya Türk devletinin gücünü “komünistlerin kellelerini uçuruyorlar” şeklinde ispat etmeye kalkışmayalım.” diyor.

AP’liler yeterlilik önergesi veriyor, maddelerin görüşülmesine geçiliyor.

Reşit Ülker yaptığı konuşmada “Siyasi suçlarda ölüm cezası olmamalıdır” diyor.

İçel Milletvekili Turhan Özgüner ise konuşmasında “Halk Kurtuluş Ordusu’nun üyesi olduğunu kıvançla, övünçle söyleyen ve son müdafasında dahi bunun bir neferi olduğunu belirten bir kişiye şüphesiz 146. Maddenin tatbiki gerekir. Para dışarıdan ise, silah dışarıdan ise, hüviyet cüzdanı dışarıdan ise, şüphesiz bunun bu derece dışa bağlı davranışını 146.maddenin dışına atıvermek

mümkün değildir. Devletin ve rejimin ayakta durabilmesi için vaktiyle İstiklal mahkemesinde ipe asılanların asılmasına katı yüreklerle evet diyenler gibi evet demeliyiz. Eğer bu üç dosya sahibinin biri benim oğlum olsa idi, ağlaya ağlaya ama rejimin ayakta durabilmesi için ipini çekerdim” diyerek oğlunu dahi idam sehvasına gönderebileceğini söylüyor.

Fahri Uğrasızoğlu ise idamlarınızın daha fazla geciktirilmemesini istiyor: “Üç idam cezasının geciktirilmesinin büyük ve acı neticeleri olmuştur. Başka bir usul hatasına meydan vermeksizin neticeyi karara bağlamak gerekmektedir. Buna rağmen CHP yeniden infazları önlemek ister mi? İsteyebilir, endişeliyim. Anayasa Mahkemesi ise usulde hata bulamadığı takdirde, esastan bozma gayreti içne girebilir mi? İdamların yapılması dileğiyle, bu infazlar bir an önce yerine getirilmelidir.”

Nuri Erdoğan ise asılmanız için yeni suçlar yaratıyor size: “Bunların hareketleri siyasi suç değildir. Bunlar 16. Ve son Türk Devleti’ni yok etmeye matuf hareketlerdir. Bunların cezaları mutlaka idamdır.”

Ahmet Buldanlı ise ibret için acilen asılmanızı istiyor: “Umumi efkarca geciktirilmesinde mazarrat mülahaza edilen bir mevzuda karar verdiğimizizi unutmayalım. İdamların yerine getirilmesi, amme vicdanının tatmini, suçluların cezalandırılması ve ibret-i müessire bakımından mutlaka lazımdır.”

Celal Kargılı ve Mehmet Ali Aybar ise son bir hamle yaparak infazların yapılmasına karşı “iş bu ölüm cezası yerine getirilir” ifadesinin “iş bu ölüm cezaları yerine getirilmez” şeklinde değiştirilmesini öngören bir önerge veriyorlar. İsmet İnönü de bu önergeyi destekliyor. Ne var ki önerge reddediliyor.

Kanunun ad okunarak oylamasına geçiliyor.

Oylama açık kapılıyor. Meclis 48’e karşı 273 oyla hakkınızdaki kararın yerine getirilmesini onaylıyor.

25 Nisan 1972 Salı

Ölüm orucuna devam ediyorsunuz.

Meclis dün yeniden öncelikle ve ivedilikle kellelerinizin alınmasına karar veriyor.

Uç idam Meclis'te kabul edildi

ANKARA, (HA) — Anayasa Mahkemesi'nin iptâl kararından sonra Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan haklarında verilen idam cezalarının yerine getirilmesi Millet Meclisinin dünkü toplantısında yeniden kabul edilmiştir. Elektrikli bir hava içersinde geçen müzakereler sırasında İnönü, siyasi suçlulara idam cezası verilmemesini istemiş, "Ben 1961'den beri siyasi suçlulara idam cezası verilmesinin aleyhindeyim" demiştir.

Gazetelerden Askeri Yargıtay Daireler Kurulu'nun sizinkiler hakkında verilen 15 idam kararından dördünü müebbet hapse, onbirini de 5 ila 15 yıl ağır hapis cezasına çevrilmesine karar verdiğini öğreniyorsunuz. Hakkınızda idam kararı veren General Ali Elverdi'nin Sıkıyönetim Mahkemesi Askeri Yargıtay 2. Ceza Dairesinin bozma kararına rağmen 15 idam kararında direnmişti. Sizinkiler bir kez daha ipten kurtuluyorlar. Bu kez kesin olarak.

26 Nisan 1971 Çarşamba

Ölüm orucundasınız. Senin moralin ve sağlığında sorun yok. Yalnız kemerini beş delik kadar geriden bağlıyorsun. Yani bayağı bir kilo verdin. Yusuf'ta da çok fazla bir etkilenme yok. Fakat Hüseyin'in midesi iyi değil. Ona sorun çıkarıyor. Hüseyin "sen hiç değilse günde bir bardak süt iç" önerinizi "ayrıcılık istemiyorum" diyerek geri çeviriyor. Espri yapıyorsun. "Dede, adamlar seni asmadan, sen ölme sakın!" diyerek. Gülüyorsunuz.

Gazetelerden avukatlarınızın sizlerin tıbbi müşahade altına alınmanızı talep ettiklerini öğreniyorsunuz.

Avukatları dün başbakan vekili Ferit Melen, Adalet Bakanı Suat Bilge ve Ankara Sıkıyönetim Komutanı Orgeneral Semih Sancar'a bir telgraf göndererek sizlerin "tıbbi müşahade altına alınmanızı"

istemişlerdir. Bunun anlamını kavramakta güçlük çekiyorsunuz. Bir muayene ise mesele yok!

27 Nisan 1972 Perşembe

Ölüm orucunun 10. günündesiniz.

Evet tıbbi müşahadenin anlamı muayene. Gülhane Askerî Tıp Akademisi'nden bir doktor heyeti dün gelip sizi hücrelerinizde muayene ediyorlar. Ve her gün geleceklerini söylüyorlar. Şaşıryorsunuz. Aranızda konuştuğunuzda durum anlaşılıyor, sizi asabilmek için sağlıklı olmanızı istiyor adamlar.

Akşam haberlerinde Senato Anayasa ve Adalet komisyonu hakkınızdaki tasarıyı 4'e karşı 9 oyla kabul ettiğini öğreniyorsunuz. Senatörler de aynı şekilde öncelik ve ivedilikle kellelerinizin alınmasını istemişler.

28 Nisan 1972 Cuma

Yine doktorlar muayeneye geliyor. Doktorlara "ya beyler senato komisyonu da öncelik ve ivedilekle bertaraf edilmemizi istedi, sizin derdiniz ne, ne diye ilgileniyorsunuz bizim sağlığımızla" diye takılıyorsun. Cevap vermiyorlar.

29 Nisan 1972 Cumartesi

Avukatınızın geldiğini söyleyerek avukat görüş yerine götürüyorlar. Halit Bey gelmiş. Cumartesi günü pek olağan bir geliş değil bu. Karşılıklı hal hatır soruyorsunuz. Dışarıdan, İstanbul'daki davalarından falan konuşuyorsunuz. Halit Bey kendini toparlayarak asıl konuya giriyor:

"Açlık her insan üzerinde olumsuz, fiziksel etkiler yaratır. Bu etkilerin sizlerde de kendini göstereceği kuşkusuzdur. Dışarda infazların önlenmesi için her türlü çalışmalar yapılmakta ve sürdürülmektedir. Bu çabalar başarılı olabilir ya da olmayabilir. Çalışmalar olumlu sonuç vermediği takdirde infazların yapılması kaçınılmaz olacaktır. Bu takdirde sizlerin, idam sehvası altına, sağlam ve zinde olarak gitmeniz gerekir. Açlıktan bitkin ve çöküntü içinde sehpa altına gitmeniz sakıncalıdır. Bu takdirde açlığın doğurduğu bitkinlik ve çöküntü, maksatlı çevrelerce kullanılacak, kamuoyuna korku olarak gösterilecek ve aleyhinize propagandalar yapılacaktır. Böyle bir propagandaya olanak vermeye hakkınız yoktur. Bunları düşünerek ölüm orucuna son vermeniz gerekir" diyor.

Dikkatle dinliyorsun. Sözlerinin kaale alınmayacak bir tarafı yok. Teklifini arkadaşlarla konuşmak üzere Halit Bey'den izin istiyorsun.

Tüm arkadaşlar söz birliği etmişcesine aynı şeyi söylüyorlar. Ölüme sağlıklı olarak ve dimdik gitmek gerekli!

Üçünüz birlikte Halit Bey'e gidip ölüm orucuna son verdiğinizi açıklıyorsunuz.

2 Mayıs 1972 Salı

Senato bugün son görüşmeyi yapacak. Sonuç sürpriz olmayacak sizin için. Adamlar kararlı. Komisyonda ivedilik gerekçelerine "hükmün gecikmesinde hiçbir şekilde yarar görülemeyeceği ve konunun kesinlik kazanmasında ülkemizin içinde bulunduğu ortam ve koşullar ve nihayet cezaların infazına ilişkin görüşler yönünden zorunluluk olduğu"nu yazmışlar. Yani bir an önce işinizin bitirilmesini istiyorlar.

Yine kulaklarınız radyoda.

Senatoda görüşmeler saat 15.00 başlıyor:

Yine öncelik ve ivedilikle görüşme önergesi verilerek tasarı görüşülmeye başlanıyor.

CHP Sivas senatörü Hüseyin Öztürk "Siyasi suçlarda idam cezası olmamalıdır. Cezaları ömür boyu ağır hapis cezasına çevrilmelidir" diyor.

Fatma Hikmet İşmen: "İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesi benzer davalarda 146.maddenin uygulanamayacağına, 15-20 kişinin anayasal düzeni ortadan kaldıramayacağına karar verdi. Bu konudaki yargısal tutum dahi netleşmeden bu tasarının oylanması yersizdir. Geri çekilmelidir" diyerek idamınıza karşı çıkıyor.

Tayfur Sökmen "Bunlar Atatürk Türkiye'si'ni Bolşevik istilasına hazırlayanlardır. Zararı amımı def için zararı has ihtiyar edilir!" diyerek kamu adına kurban edilmenizi istiyor.

Hüseyin Kalpaklıoğlu "Ölüm cezası bir ibreti müessiredir ve asırlardan beri tatbik edilegelmiştir." Sözleriyle infazlarınızı istiyor.

Mustafa Tıgılı ise komünistseniz ölmeyi hak ediyorsunuz diye düşünüyor.: "O çocukların mahkumiyetlerinin sebebi komünizmi Türkiye'de zorla ikame etmektir. Niçin bir avuç komünist 35 milyon Türk'ün zorla komünist olmasını ister, bu ne büyük bir cüret-

tir? Komünistler silaha başvurursa karşılarına sehpa dikilir. Çünkü kendini komünizme vermiş insanlar için hapis cezası ceza değildir.”

Nahit Altan ise bu kez Türk milleti için kurban edilmenizden yana: “Buradaki olay üç kişinin idamı mevzuu değildir. Burada Türk devletinin ve Türk milletinin bekası ve rejimin yaşaması bahis mevzuudur.”

Karar 34'e karşı 111 oyla alındı **Senato üç idamı yine onayladı**

Zihni Betil “Komisyonda Salih Türkmen ile birlikte karşı oy yazısı yazarak neden idamlara karşı olduğumuzu anlattık. Ölüm cezası yerine getirilmezse hükümlüler af olunmaz, cezaları müebbet hapis cezasına çevrilmez, ömür boyu cezaevinde ağır hapis cezası çekmeye mahkum edilmiş olur.” Sözleri ile idamınizi engellemek için senatörleri ikna etmeye çalışıyor.

Zihni Betil bir de öreng e veriyor ve “İş bu ölüm cezası yerine getirilir” ibarelerinin “İş bu ölüm cezası yerine getirilmez” şeklinde değiştirilmesini talep ediyor. Önergesi reddediliyor.

Saat 18.40 görüşmeler bitiyor. Ad okunarak oylamaya geçiliyor. 145 senatör oy kullanıyor. 34'e karşı 111 oyla hakkınızdaki karar onaylanıyor.

Akşam yemekleri dağıtılıp boş tabaklar toplanıyor.

Derin bir sessizlik yine hükmünü sürdürüyor. Kimsenin ağzını bıçak açmıyor.

Gecenin ilerleyen saatlerinde Yusuf'un gür sesi yankılanıyor hücrelerde ve hücrelerin açıldığı koğuşta.

"Arkadaşlar –diyor-, beni dinleyin. Anlaşılan o ki yolun sonuna geldik. Buraya kadar bir mücadele verdik. Başımız dik onurluca. Pes etmedik, pişmanlık duymadık, nedamet getirmedik. Belki içinde yer aldığımız olaylardan çok bu dik duruşumuz korku saldı kitidar sahiplerinin yüreğine. Ölüme giderken gösterdiğimiz kararlılık karşısında şaşkına döndüler. Şimdi sayılı zamanımız kaldı. Bu gidiş de mücadelenin bir parçası olacaktır. Attığımız her adım, söylediğimiz her söz, geride bırakacağımız her cümle. Ben son anda ne olur ne olmaz diyerek, senatoda görüşmeler bittikten sonra iki mektup yazdım. Onları size okumak istiyorum. Bu mektuplar babama, aileme, akrabalara yazılmış olsa da bir THKO bildirisi gibi değerlendirin. Eleştiri getirin, düzeltin" diyor.

Sizlerden bir cevap beklemeksizin başlıyor yazdıklarını okuma-ya:

2.5.1972, Salı

Sevgili Babacığım,

Bu mektubu aldığın zaman ben ebediye bu dünyadan göç etmiş olacağım. Ne kadar sarsılacağını tahmin ediyorum. Bir-buçuk seneden beri benim yüzümden nasıl üzüntü içinde olduğunuz malüm. Bu son olayı da metanetle karşılamanızı sadece dileyebiliyorum.

Babacığım bu olayda da annemin Yücel'in senin tesellilerine ve desteklerine ihtiyaçları çok. Bunun için ne kadar metin olursan, hem senin sağlığın için hem de onlar için o kadar iyi olur. Elbetteki, yıllarca emek verip yetiştirdiğin bir oğulun, bir günde öldürülmesi kolay göğüslenecek bir olay değildir. Fakat siz benim ne için, kimlere karşı mücadele verdiğimi biliyorsunuz. Ben bu açıdan rahat ve vicdan huzuru içinde gidiyorum. Sizlerin de bu bakımdan rahat ve huzur içinde olduğunuzu ve olacağınızı biliyorum.

Babacığım, annemin ve Yücel'in senin desteklerine muhtaç olduklarını yukarıda söylemiştim. Onları rahat ettirmek için bütün gücünü kullanacağından zaten eminim. Babacığım, burada şunu ilave edeyim ki, Yücel'in hastalığından kendimi sorumlu hissediyorum. Yücel için her şeyinizi ortaya koyacağınız konusunda da kuş-kum yok. Ablalar için söyleyeceğim; fazla üzülmeyinler, olayın

sarsıntıları geçtikten sonra normal hayatlarını devam ettirsinler. Mehtap'a ne diyeyim... Benim için her zaman bol bol öpün.

Babacığım, cezaevinde kalan arkadaşları arasına yoklarsan, hallerini hatırlarını sorarsan çok memnun olurum. Herbiri oğlun sayılır. Dışarıda bizim için uğraşan dostlarımızı ve dostlarını unutmayacağımı biliyorum.

Mektubum burada biterken sizi, annemi, Yücel'i ablamı, Aziz abiyi, Mehtap'ı hasretle kucaklarım babacığım... Sağlıcakla kalın.

Hoşçakalın

T. YUSUF ARSLAN

Not: akrabalara da bir mektup yazdım.

Fakat belki vermeyebilirler.

2 Mayıs 1972

Mamak-Askeri Cezaevi

Bütün akrabalara,

Bu mektubu okuduğunuz zaman artık aranızda olmayacağım. Mektubumu Senatonun idamlarımızı tasdik ettiğini öğrendiğim anda yazıyorum. Şundan emin olmalısınız ki, bugüne kadar davama olan inancım sarsılmamıştır. Sehpaya gidene kadar en ufak bir sarsılma olmayacaktır.

Ben, halkımın kurtuluşu, Türkiye'nin tam bağımsızlığı için savaştım. Sizler beni tanıyorsunuz. Bir yıldan beri bu bir avuç sömürücüler, vatan satıcıları, işbirlikçiler ellerindeki bütün imkanlarla bizi dışardan yardım gören, beyinleri yıkanmış, vatan haini, dışardan emir alan, bölücü, anarşist diye tanıtmaya ve halkımızdan bizi koparmaya çalıştılar. Bu bir avuç azınlığa göre vatanseverlik; vatan satmak, yabancılarla işbirliği yapmak, NATO'yu, Amerika'yı savunmak, 6. Filo'yu ağırlamak, milyonlarca köylünün geçimi olan haşhaş ekimini elinden almak, işçinin grev hakkını engellemek, Amerika'ya ve emperyalizme hizmet etmektir.

Biz bunlara karşı çıktık. Bunun için biz vatan haini, onlar vatansever oldular.

Bizi bu mücadelemizden dolayı, güya adil mahkemelerinde yargılayan ve yine adil kurumları eli ile asacak olanlar bilmelidirler ki; biz halkımızın kurtuluşu ve Türkiye'nin bağımsızlık mücadelesi uğruna şerefimizle bir defa öleceğiz. Bizi asanlar, ...sizlikleriyle her gün öleceklerdir.

*Son sözüm; Yaşasın İşçiler, Köylüler! Yaşasın Devrimciler!
Yaşasın Halkımın Kurtuluşu ve Bağımsızlığı İçin Savaşanlar!
Yaşasın Tam Demokratik Türkiye'nin Kurulmasından Yana
Olanlar!*

*Kahrolsun Emperyalizm! Kahrolsun Sunay, Erim, Tağmaç F.
Koalisyonu!*

T. YUSUF ARSLAN

3 Mayıs 1972, Çarşamba

Avukatlarımızın geldiğini, görüş yerinde beklediğini söylüyorlar. Avukat görüş yerine gidiyorsunuz. Niyazi Bey gelmiş. Gözgöze gelince gülümsüyorsunuz. Konuya girmek niyetinde değilsiz. Niyazi bey de nasıl başlayacağını bilemiyor bir türlü. Sonunda, “her şey bitmiş değil çocuklar –diyerek söze başlıyohala ümitliyim ben, Cumhurbaşkanı veto edebilir, konu bu kez Anayasa Mahkemesi’nin önüne esastan gelebilir, infazların olmaması için var gücümüzle uğraşıyoruz” diyor. Niyazi Bey üzgün, her sözü boğazında düğümleniyor. Sen sözü alıyorsun. “Yok ağabey bizim asılma kararımızı çok önceden vermişlerdi zaten, bunu hep söyledik. Dileriz ki biz boşyere ölmüş olmayalım. Ve vatan satıcılarının oyunları anlaşılсын yoksul halkımızca. Boşa ölmüş olursak işte o zaman yazık olur” diyorsun.

Niyazi Bey cevap vermiyor, gözlerini kaçırıyor sizden. Sen devam ediyorsun “Bizi Taylan Özgür’ün yanına gömdürün ve infazlar sırasında mutlaka yanımızda bulunun. Burjuvazinin paçavra gazeteleri, korktular, düştüler, bayıldılar gibi onurumuzu kırıcı yayın yapmaya çalışırlar. Duruma Avukatlarımız olarak tanık olmalısınız” diyorsun.

Bu sözler daha da etkiliyor Niyazi Beyi. “Siz hiç merak etmeyin –diyor- merak etmeyin!”

Yeniden hücrelere dönüyorsunuz.

Öğle haberlerinde radyo “Ankara-İstanbul seferini yapan THY’nin Boğaziçi yolcu uçağının bu sabah Sofya’ya kaçırıldığını, eylemin amacının sizlerin idamınızı engellemek olduğunu” duyuruyor. Uçak sahte isimlerle son dakikada uçağa binen 4 kişi tarafından kaçırılmış. Yolcular arasında İsmet İnönü’nün oğlu Ömer İnönü’de varmış.

4 Mayıs 1972 Perşembe

Radyo sabah haberlerinde Boğaziçi uçağını kaçırانların yolcuları serbest bıraktıktan sonra Bulgar makamlarına teslim olduklarını ve iltica talebinde bulunduklarını duyuruyor. Sizler için gösterilen bu çaba da sonuç vermiyor.

Akşamüzeri ise Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Kemalettin Eken'in 4 kişi tarafından kaçırılmaya çalışıldığını ve fakat Eken'in yaralı olarak kurtulduğunu Niyazi Yıldızhan adlı eylemcinin öldürüldüğünü birinin ise yakalandığını haber veriyor radyo. İlgililer General Eken'i kaçırmaya çalışanların sizlerle değiş tokuş yapmayı amaçladıkları açıklıyorlar.

5 Mayıs 1972 Cuma

Sabah şimdiye kadar hiç görmediğiniz bir yüzbaşı geliyor koğuşa ve hepinizin görebileceği bir yerde duruyor. Ona baktığınıza ve onu dinlediğinize emin olduğu an konuşmaya başlıyor:

“Buraya kadar beyler! Hakkınızdaki karar bu sabah Resmi Gazete’de yayınlandı. Öbür dünyada görüşürüz!” diyor. Size özel ulak olarak ölüm tebliğ etmeye gelmiş yüzbaşı sanki. Dede’nin Yusuf’tan ödünç aldığı sözler bir tokat gibi patlıyor yüzünde adamın:

“Sen ve efendilerin bilmelisiniz ki biz halkımızın kurtuluşu ve Türkiye’nin bağımsızlık mücadelesi uğruna şerefimizle bir defa öleceğiz. Bizi asanlar ise bu halleri ile her gün öleceklerdir!

Sizin yüreklerinize korku salmak için görevlendirilen yüzbaşı kendisi korku içinde arkasına dahi bakmadan hızla terk ediyor koğuşu.

Dede sizlere dönüp sözlerine devam ediyor. “Adamın verdiği haberin doğru olma ihtimali çok yüksek. Karar bugün Resmi Gazete’de gerçekten de yayınlanmış olabilir. Son anımızı, son yürüyüşümüzü planlamalıyız. Orda infaz anında birbirimizi göremeyeceğiz. Birbirimizin yanında olamayacağız. O nedenle orada o anda neler yapacağımızı, neler söyleyeceğimizi, nasıl davranacağımızı burada birlikte bir konuşalım” diyor.

Yeni bir eyleme gider gibi, yeni bir THKO eylemi planlar gibi düşüneceksiniz son anınızı.

Yusuf “benim mektubum hazır, asıl siz düşünün” diye espri yaparak havayı yumuşatıyor.

Sen “burada yapmıyorlar bu işi, mutlaka Ulucanlar Kapalı Cezaevine götüreceklerdir. Bir yıl önceki ilk misafirhanemize. İmam falan çağırıyorlarmış. Nazikçe göndeririz adamı. Verirlerse bir çay isteriz, bir de sigara. Yazarız son mektubumuzu. Bu mücadelenin bizimle başlamadığı gibi bizimle de bitmeyeceğini, asla pişmanlık duymadığımızı söyleriz. Parkamızla, postallarımızla çıkarız sehpa-ya. Kendi ilmiğimizi kendimiz geçiririz boynumuza. Son sözümüzü söyleriz. Ve cellata bırakmadan kendimiz tekmeleriz ayağımızın altındaki sehpayı!” diyorsun.

Yusuf “son sözümüz ne olacak” diye soruyor ortaya.

Hüseyin “en fazla birkaç cümle söyleme şansımız olacaktır. Onlar da bizi en iyi ifade eden sloganlarımız olmalıdır. Senin mektupta yazdığın gibi. Şöyle sözler söylemek geçiyor içimden. Biz şahsi hiçbir çıkar gözetmeden halkımızın mutluluğu ve bağımsızlığı için savaştık. Bu bayrağı bu ana kadar şerefimizle taşıdık. Bundan sonra da bu bayrağı Türkiye halkına emanet ediyoruz. Yaşasın işçiler köylüler! Yaşasın Devrimciler! Kahrolsun faşizm. gibi” diyor.

Yusuf söze giriyor “her eylemimiz nasıl yüreklerine korku saldı ise son anımız da öyle olmalı. Sözgelimi kellelerimizi almak için büyük gayret gösteren General Elverdi de orda olacaktır. Onun şahsında düzenin tüm hizmetkarlarına da bir çift söz söylemeliyiz. Onlara sermayenin ve Amerikan emperyalizminin hizmetkarları olduklarını hatırlatmalı, bizim ise gözümüzü kırpmadan kendimizi halkımıza adadığımızı göstermeliyiz” diyor.

Derin bir sessizlik oluyor. Yarını düşünüyorsunuz.

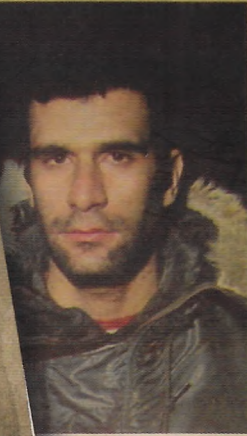
Yarın 6 Mayıs.

Yarın Hıdırellez!

Yarın bayram.

DENİZ GEZMİŞ'İN GÜNLÜĞÜ

GEZMİŞ, İçişleri
Bakanına kafa tuttu

Olca ile aramızdaki aşk kimse karışamaz,

Deniz Gezmiş, sorgusu sırasında Ankara polisine Olca Altınay'ın davalarına tam inamış, bilinci bir kadın olduğuna, bütün kadınların onun üçte ikisi kadar bilince sahip olsa o kadar memnun olacağını belirtmiş, "A - ranızda herhangi bir hissi münasebet var mıydı?" şeklindeki soruya karşılık gülümsemiş ve şu cevaba ver - miştir: "Hissi bir ilişki olabilir, Aramızdaki aşk kimseyi ilgilendirmez ve bundan kimse sorumlu tutulamaz."

“ Bir heyecanla toz toprak içindeki dosyaların arasına daldım. Arşivi ayıklamaya başladım. Çoğunu atmaya kıyamadığım bir çok önemli olayla ilgili dava dosyası buldum orada. İşte bu dosyaların birinin kapağında "Deniz Gezmiş'in Günlüğü" yazıyordu. İnanamadım kapak yazısına. Büyük bir hızla karıştırdım dosyayı. Pelur kağıda daktilo ile yazılmış 246 sayfadan oluşuyordu. İlgiyle okudum günlüğü. Deniz mi yazmıştı, avukatları mı, bir başkası mı? Kim yazmıştı, ne zaman yazılmıştı bu konuda dosyada her hangi bir ipucu yoktu. Dosya ile ilgili kimseye ne bir şey sordum ne de söyledim.

İbrahim Bey de dahil bürodaki hiçbir avukata haber vermeden aldığım bu dosyayı yıllarca sakladım. Üzerinden 25 yıl geçti.

"Deniz Gezmiş'in Günlüğü"nü o arşivde bulduğum şekli ile olduğu gibi yayınlıyorum. Düzeltme yapmadan, hiçbir ekleme ve çıkarmada bulunmadan...

ALİ YILDIRIM

